

ஸ்ரீ:

மு க வு ரை.

ஸ்ரீமஹாபாரதத்தின் * 'பெருமபலம்' என்று ஸ்ரீ லோ
யாஸபகவானே கூறியிருக்கிற சாந்திபாவத்தின் தமிழ்மொழிபெ
பானது பூரத்தியாகி வெளியான விஷயம் யாவருக்கும் பெரும
சியை விளைக்குமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை மிகப்பெரியதும்
முமான இப்பாவத்தில் எளிதிற பொருளவிளங்காத சுலோக
மற்றப்பாவங்களைக் காட்டிலும் அதிகமாகவுள்ளன ராஜதாம
ஆபததாமமும், மோக்ஷதாமமுகிய பரமதாமங்களைச் சொல்
பாகமானதால் இதில் விஷயமும் மிகக்கடினமானது பிரஸித்தி
பெரியபண்டிதர்களே மோக்ஷதாமத்தில் அநேகவிடங்களில்
மைப பொருள் விளங்கவில்லைபென்று கூறுவார்களானால் இ
பற்றி நான் சொல்லவும்வேண்டுமா? மஹாபாரதத்தை மொழி
தது வெளியிட உத்தேசித்தது, எனவிரும்பாததை முதலில் சில
யோகளித்ததில் விஜ்ஞாபித்தபோது, அவர்கள், 'சாந்திபாவ',
மொழிபெயர்ப்பது ஸாமமானகாரியம், அதனுள்ளும் மோக்ஷ
மொழிபெயர்ப்பு அதிக ஸாமமாயிருக்கும் ஆதலால், அது
வேறினால்தான் மஹாபாரதமொழிபெயர்ப்பு நிறைவேறின
நமபலம்' என்று சொன்னார்கள் அவர்கள் சொன்னதின் உண்
அனுபவத்தில் எனக்கு நன்கு விளங்கிற்று இந்தப்பாவத்
வேலையினால் எனபுத்திகளும் சரீரத்திலும் உண்டான ஸரம
ஏற்பட்ட பொருட்செலவும் மற்றப்பாவங்கள் எல்லாவற்றின்
யினாலும் உள்ளவற்றினும் குறைந்தவையல்ல இப்பாவத்தைச்
கிரம பூரத்தி செய்யவேண்டியதைப்பற்றிப் பல பெரியோர்கள்
கடி கடிதங்கள் எழுதியும் விசாரித்தும் என மனத்திற்கு மிகக்
கத்தை அளித்தவந்தார்கள் பாரதம் முழுவதும் மொழிபெ
தானதோடு கடினமான பாவங்களும் அச்சுரிக்கை வெளியாகி
படியால், வெளிவராத மற்றப்பாவங்களும் ஸாவேஸவரண
கிருபையாலும் பெரியோர்களுடைய அணுகிரகத்தாலும்
விரைவில் வெளிவருமென்று உறுதியாகச் சொல்லலாம்

* ஆதிபாவம் பகவத்க, வரி க

மு க வு ரை

இப்பாவத்தின் பொருட்சிறப்பக்கேற்ப, தக்கபண்டிதர்களைக் கண்டு இதனை மொழிபெயரக்க விரும்பி, குமபகோணம் அதவை பா பண்டிதராகவிருந்த மஹாவிதவான பரமமஹீ, வேதாந்த ஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்யாயா பைங்காநாடு கணபதி சாஸ்திரிக ர்களைக் கேட்டுக்கொண்டேன அவர்கள் பெரிதும் மனமுவந்து மொழிபெயரக்கத்தொடங்கி 240 - ஆவது அதிதியாயமவரையில் மொழிபெயர்த்து உதவினார்கள்

சிலகாலஞ்சென்றபிறகு அவர்கள் துறவறம்பூண்டு வித்தியடை யமயால் எஞ்சிசின்றதும் மிகக் கடினமுமானபாகத்தை யாரைக் கண்டு மொழிபெயரப்பதென்ப பெருங்கவலையுற்றுச் சாந்திபாவ லையப் பலநாள நிறுத்திவைக்கவும் நோந்தது

இந்நிலைமையில், ஸ்ரீ அதனவத ஸபாபண்டிதராக இப்பொழுது வரும் மஹாவிதவான பரமமஹீ கருங்குளம் கிருஷ்ண சாஸ்திரி யர்கள் என வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, காலதாமதகதால் எனக்கு ந்த பொருள் நஷ்டமும் பலவிதமான ஸாமகங்களும் உண்டானதை ரந்து இரவும் பகலும் ஓயவின்றி உழைத்து 240-ஆவது அததி கதுக்கு மேலுள்ள பாகத்தை அதிவினரவில் மொழிபெயரத் கொடுத்தது எனகவலையை நீக்கினார்கள் அவர்களுடைய பெருந ண்பினாலேயே, சாந்திபாவத்தை முற்றிலும் வெளியிட நான் னானேன

மஹாபாரத மொழிபெயரப்பானது பல சிறந்த பண்டிதர்களை தவிக்காக மற்றுமபலரையும் வைத்துக்கொண்டு பலவருடங் செய்வேண்டிய பெருங்காரியமென்பதையும், அதற்குத் தக்க பாருளுதவியில்லாமல் நான் மிகவும் ஸாமப்பட்டுக்கொண்டிருந்த டம் அந்நிதது குமபகோணம் பரமமஹீ Professor K சுந்தர மயரவர்கள் M A ரூபா 200-ம் பரமமஹீ ஆனார்பிள திவான ரா ஜஸ்டிஸ் T சதாசிவையரவர்கள் ரூபா 100-ம் நன்கொடை தது உதவினார்கள்

இப்பெருங்காரியத்தை மேலநடத்த இயலாமல் 1914-ஆம் ஞாப ஸ்ரீ மாஸத்தில, ஸமாசாரப்பத்திரிகைகள் மூலமாக நான் ஒரு ணப்பஞ்செய்திருந்தேன அதனைப்பார்த்தபிறகு சென்னை எக் திவ கௌனஸில் மெம்பர் மஹாகனம் பொருந்திய Hon'ble P S சிவஸவாமி ஐயரவர்கள், C I E, C S I ரூபா 100-ம்

மு க வு ரை

கொழும்பிலுள்ள Hon'ble Mr P இராமநாத முதலியாரவர்களிடம்
ரூபா 200-ம் உதவிபுரிந்து ஊக்கமளித்தார்கள்

ஆண்டிபட்டி ஜமீன்தாரவர்களாகிய ஸ்ரீமான், S R M CT பெத்தாச்சி செட்டியார் அவர்கள், M R A S பீஷ் வத்தை அச்சிட்டு வெளியிடச்செல்லும் ரூபா 1000உம் தாங்க கொடுத்த உதவுவதாக வாக்களித்து முன்னதாக நல்லஸமயத் ரூபா 500 அனுப்பி என மனக்கவலையை அகற்றிப் பெரும னியத்தைக் கைக்கொண்டார்கள்

இதற்குமுன் எனக்கு முட்டுப்பாடுகள் நேராத ஸமயங்க கைமமாறுகருதாது வேண்டிய தீர்விய ஸஹாயஞ்செய்து உதவ படுத்திய பிரபுசிகாமணிகளைப்பற்றி யான அவ்வப்போது உ டுடங்களில் கூறியிருப்பதை யாவரும் பார்த்திருக்கலாம்

மேற்கூறிய தமிழ்நாட்டினரையன்றி அயல் நாட்டார் ஐரோப்பிய கனவான்கள் சிலரும் என்னுடைய அஸௌகரியங் யற்றது மனமிரங்கி ஆதரித்து வருகிறார்கள்

இந்தப்பரமோபகாரிகளுடையபேருதவியினாலேயே இந்தம் இதிலாஸமானது தமிழுலகிற்குப் பயனுள்ளதாக ஆகிறபடியால் தமிழ் நாட்டாரனைவரும் இவர்களிடத்து நன்றிபாராட்டக் கட யுற்றிருக்கிறார்கள்

தேசாபிமானமும் பாஷாபிமானமும் உள்ள பல கனவான தங்கள் தங்களால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்வதாக வாக்களித்திரு றார்கள் அவர்கள் பெயரையும் செய்யும் உதவியையும் பின்னர் வெ யிடுவேன இப்பெருங்காரியத்தில் தங்கள் தங்களால் இயன்ற உத விகளைச் செய்து எனக்குஊக்கமளித்ததுத தமிழுலகிற்குப் பேருதவிபுரி வரும் பிரபுக்களுக்கும் கையொப்பக்காரர்களுக்கும் என மனபட் டமான நன்றியைச் செலுத்துகிறேன்.

இங்ஙனம்

ம வீ இராமானுஜாசாரிய

ஸ்ரீ
ஸ்ரீ மஹாபாரதம்
சாந்திபர்வம்.
விஷயஸூசிகை

— — — — —
மோக்ஷதீர்த்தம்

அத்யாயம்

பக்

- 173 ஒரு பிராமமணருக்கும் வேனஜித்துக்கும் நடந்த
ஸம்பாஷணையும் பிங்களோபாகமானமும் 590 - 59
- 174 காலம் விரைந்து செல்லுதலால் நன்மைக்குக்கார
ணமானதை விரைவில் செய்யவேண்டுமென்ப
தைப்பற்றி ஒருபிதாவுக்கும் புதரனுக்கும் நடந்த
ஸம்பாஷணை .. 595 - 59
- 175 சமயாகா, வறுமைமேனமைக்கும் பொருள்துன
பத்துக்கும் காரணமென்பதைப்பற்றிப் வீஷ்ணு
மருககுச் சொல்லியது 600 - 61
- 176 மோக்ஷத்துக்காக அடையத்தக்க கிருதுகுணங்க
ளும் மன்கியென்பவரின் வரலாறும் 61
- மன்கியானவா விரகதியே ஸுககாரணமென்றும்
ஆசையைவெறுத்தும் செயலும் பெரிதென
றும் கூறியது .. 602 - 61
- போதயா ஆசையைவிடுவதே ஸுகமென்று கூறி
யது 607 - 61
- 177 விரகதியே ஸுகத்திறகுக் காரணமென்னும் வீஷ்ணு
யத்தில் பரஹ்லாதருக்கும் அஜகரவரதமுள்ள
முனிவருக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணை 608 - 6
- 178 அறிவே ஸுகத்திறகுக்காரணமென்னும் வீஷ்ணு
யத்தில் இந்நிரனுக்கும் காரியபனுக்கும் நடந்த
ஸம்பாஷணை 612 - 6
- 179 முனஜனமத்தில செய்யும் நலவினையீவினைகள்
பினஜனமத்தில பயனைத்தருதலால் தாமமே
செய்யவேண்டுமென்பது 617 - 6
- செயவினை செய்தவனையே அடையுமென்பது 6
- 180-190 பருகுவுக்கும் பரதவாஜருக்கும் நடந்த ஸம்பா
ஷணை... ... 619 - 6

விஷயஸூசிகை.

பாயம்

பக்கம்

உலகஉறபத்திமுதலியவை	619 - 622
பூமிமுதலியவற்றின் உறபத்திமுதலியன	623 - 624
ஸதாவரணங்களும் கிந்த பூதங்களாலானவையென பதம் அவற்றிற்கும் உயிர்முதலியன உண்டெ னபதம்	624 - 628
சரீரத்திலுள்ள பிராணனமுதலியவற்றின் காரி யங்கள்,	628 - 630
சரீரத்தைக்காட்டிலும் வேறாக ஜீவன ஏதென்று பரதவாஜா ஆகேசித்தது	630 - 631
சரீரத்தைக்காட்டிலும் ஜீவன வேறெனபது	632 - 635
பிராமமணாகன தமதம் இஷ்டப்படியான நடக்கை களால் குணவேறுபாட்டைந்தது	635 - 637
பராமமணாமுதலியவர்களின் லக்ஷணமும் வை ராகயமே மோகத்திற்குக்காரணமெனபதம்	638 - 639
உண்மையின் சிறப்பு.	640
மெய ஸவாககத்திற்கும் பொய நரகத்திற்கும் பரம பரைக்காரணமெனபது	640 - 641
இவ்வுலகத்துக்கும் ஸவாககத்துக்குமுள்ள வேற றுமை	642
ஹோமம் அத்யயனம் தானம் தவம் இவற்றின் பயன	642 - 643
நான்கு ஆஸாரமதாமங்கள்	643 - 647
ஹிமாசலத்துக்கு வடக்கிலுள்ள உலகம் ஸவாககம் போன்றதெனபதம் அது பணயசாலிகளால் அடையத்தக்கதெனபதம்	648 - 649
191 நல்ல ஆசாரங்கள்	650 - 653
192 ஆத்மத்தவம் பூதங்களின் காரியங்கள் முககுணமுத லியவற்றின் செயல்கள்முதலியன	653 - 661
193 தயான யோகம்	661 - 663
194 ஜபத்தின் பயன	665
ஜபிக்குமுறை	665 - 667
195 ஜபத்தை முறைப்படி செய்யாதவனுக்குள்ள தாம கதிமுதலியன	667 - 668
196 எல்லாதேவர்களின் ஸதானங்களும் பரமாத்மா வின் ஸதானத்தினும் இழிந்தவையெனபதம் பரமாத்மஸதானத்தின் சிறப்பும்	669 - 670
197 ஒரு ஜபபராமமணருக்கு காயத்தினி, தாமமுதலி யவாக்குடனடந்த ஸமவாதம்	671 - 682

வீடியஸ்கிரிப்ட்.

அத்யாயம்

பக்கம்

	பொய்யின் இழிவும் ஸத்யத்தின் சிறப்பும்	676 - 677
198	ஐப்பராமமண்ணும் இக்ஷவாகுவும் மோக்ஷமடைந்த தும் ஐபத்தின் பயனும்	683 - 684
199-204	பருஹஸபதிக்ரும மனுஷக்ரும ஞானமுதலியவற்றை பற்றி நடந்த ஸம்பாஷணை	686 - 700
	காமஞானமாகக்கவகளின் விவரணை	687 - 688
	ஜீவாத்மா பரமாத்மாகங்களின் லக்ஷணமுதலியன	690 - 691
	பரமாத்மாவை அறியும்வகையும் அதனிடமிருந்தே எல்லாம் உண்டாகி அதனிடமே ஒடுவருகின்றன	
	வென்பதும்	696 - 700
205	நிபந்தனா தமதாயகரு ஸம்ஸாரத்தை அரண்யமா கச் சொல்லியது	707 - 708
	ஸம்ஸார சுகரலக்ஷணம்	708 - 709
	நாரதருக்கும் ஸாவிதரிக்கும் நடந்த ஸம்வாதம்	710 - 711
	நாரதா தவஞ்செய்து விஷ்ணுவைத் தாசித்தது	711 - 712
206	விஷ்ணு உலகங்களைப்படைத்தமுற்றையும் அவ ருடைய அவதாரமுதலியவையும்	714 - 715
207	மரீசிமுதலான ஸருஷ்டிகாததார்களும் ஒவ்வொரு திகிலுமுள்ள ரிஷிகளும்	719 - 720
208	விஷ்ணுவின் வராகாவதாரத்தை	722 - 723
209	நாரதா வாஸுதேவாரின் பெருமையை அறிந்தது	726 - 727
210	விஷ்ணுவானவா மனிதன் மரணகாலத்திலுள்ள ஜபிக் கத்தக்க மந்திரத்தை நாரதருக்கு உபதேசித்தது	734 - 735
	நாரதா விஷ்ணுவைத் துதித்தது	734 - 735
211	கருடன் விஷ்ணுவின் மாகாதமியத்தைப் பீஷம் ருக்குச் சொல்லியது	742 - 743
212-214	ஒரு குருவானவா தம்சிஷ்யனுக்கு ஆதமத்தவத்தை உபதேசித்தது	748 - 750
215	பரமாத்மஜ்ஞானமில்லாதவர்கள் படுமதுன்பமும் அத்துன்பம் விலகத்தக்க உபாயமும்	760 - 761
216	பரமமசாயமுதலியவற்றின் சிறப்பு	763 - 764
217	வைராககிபமுதலிய மோக்ஷகாரணங்கள்	767 - 770
218-219	பரமாத்மாவை அறியும்வகை	770 - 771
220	பஞ்சசிகா ஜனகருக்கு நாஸ்திகம்தமுதலியவற்றை ககண்டித்துச்சொல்லியது	779 - 780
222	பஞ்சசிகா காமபலன்களை ஜனகருக்குச் சொல்லிய து	783 - 784
223	மிதினெயிரிந்ததும் ஜனகா கவலையற்றிருந்ததும்	789 - 790

விஷயஸ்-இசிகை.

பாயம்.

பக்கம்

- 224 இல்லறத்திலிருந்தே முக்திபெறுவதற்கு உதாரண
மான ஸுவாசசீலயின் கதை 791 - 800
- 225 அடக்கமுள்ளவனுடைய லக்ஷணமும் அடக்கத்
தின் சிறப்பும் .. 801 - 802
- 226 தவம் உபவாஸமுதலியவற்றின் முறையும் பயனும் 803 - 804
- 227 ஸந்தகுமாரா முனிவர்களுக்குப் பகவதஸ்வரூபத்
தை உபதேசித்தது .. 807 - 809
- 229 ஞானம் மோக்ஷஸாதனமென்பதையும் அதை அடை
யும்வகையையும்பற்றி இந்நிரலுக்கும் பரஹ்லா
தனுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணை 810 - 815
- 232 இந்நிரல் பலியை இகழ்ந்ததும் காலத்தினவன்
மையைப்பற்றி இந்நிரலுக்கும் பலிக்கும் நடந்த
ஸம்பாஷணையும் . 817 - 828
- இந்நிரலுக்கும் லக்ஷ்மிக்கும்நடந்த ஸம்பாஷணை
யும் லக்ஷ்மிவலித்ததற்கும் விலகுதற்கும் காரணங்
களும் ... 824 - 827
- 233 மோக்ஷஸாதனத்தைப்பற்றி இந்நிரலுக்கும் நமசிசு
கும் நடந்த ஸம்பாஷணை . 828 - 831
- 234 ஆபத்தில் னதாயமே ஸுகத்தகருக காரணமென
பதைப்பற்றி இந்நிரலுக்கும் பலிக்கும் நடந்த
ஸம்பாஷணை , , 832 - 840
- 235 லக்ஷ்மி தான் அஸுரரைவிட்டுவிடவியகாரணத்தை
இந்நிரலுக்குச்சொல்லியது 843 - 848
- 236 பராமஹ்ஞானிகளின்லக்ஷணத்தைப்பற்றித் தேவல
ருக்கும் ஜைகீஷ்வயருக்கும்நடந்த ஸம்பாஷணை 850 - 852
- பாவதிபரமேஸ்வரா ஜைகீஷ்வயரைப் பரீக்ஷித்
தது . 852 - 855
- 237 நற்குணங்கள் உலகைவசப்படுத்துமென்னும் விஷ
யத்தில் நாரதரின் பெருமையைப்பற்றி உகா
வேனலுக்கும் வாஸுதேவருக்கும் நடந்த ஸம்
பாஷணை ... 855 - 857
- நாரதர் வாஸுதேவருக்கு உபாயங்கூறியது 858
- 260 வயாஸர் சுருக்குப் பலவிஷயங்களை உபதேசித்தது 860 - 923
- உலகஉற்பத்திமுதலியன 860 - 867
- பரளயமுதலியன 868 - 869
- பராமமணதாமமுதலியன 869 - 871
- பராமமணரைப்பூஜித்தது மேனமைபெற்றவர்கள் 871 - 872
- பராமமணதாமமும் ஞானத்தினசிறப்பும் .. 872 - 875

அத்யாயம்

பக்

	ஞானமே மோக்ஷஸாதனமெனபதுமுதலியன	875 - 8
	பிராணிகளின் உயாவுதாமுவும ஞானத்தின்கிறப்பும்	880 - 8
	மதமயுகமுதலியவற்றின் வேறறுமைமுதலியன	882 - 8
	பரமமஜுஞானத்தை அடையுமவழிமுதலியன	885 - 8
	யோகத்தினமுறை	888 - 8
	காமஞானங்களின் வேறறுமைமுதலியன	891 - 8
	பரமமசாயத்தினமுறையும் பெருமையும்	894 - 8
	கருஹஸத்தாமம்	896 - 8
	வானபரஸத்தாமம்	899 - 9
	ஸந்யாஸத்தாமம்	902 - 9
	ஆதமாவை அறியும் வகைமுதலியன	906 - 9
	பஞ்சபூதமுதலியவற்றின் குணங்கள்	908 - 9
	ஆகமாவே எல்லாமாய எல்லாவற்றையும் செய்கிற தென்பது	910 - 9
	ஞானிகளின் பெருமை	913 - 9
	ஆத்மஜுஞானம்	914 - 9
	வைராக்யமே மோக்ஷஸாதனமெனபது	917 - 9
	பஞ்சபூதமுதலியவற்றின் குணங்கள்	919 - 9
	யோகத்தாமம்	920 - 9
	காமமுதலியவற்றை வெவ்வுது அவசியமெனபது	921 - 9
261	பஞ்சபூதங்கள் மனம் புத்திஇவற்றின் குணங்கள்	923 - 9
262-264	நாரதர் மருதயுவின் வரலாற்றை அகமபன்னுக்குச் சொல்லியது	925 - 9
	பரமமதேவா கோபத்தியால பிராணிகளை எரித்த தும் அதனைத் தணிப்பதற்காக ருத்ரா அவரிடம் சென்றதும்	925 - 9
	ருத்ரா பரமமதேவரைக் கோபத்தை யடக்கவேண்டியதும் அவர் அடக்கியதும்	926 - 9
	மருதயுவின் பிறப்பு	
	பிராணிகளைக்கொல்லும் விஷயத்தில் பரமமதேவருக்கும் மருதயுவுக்கும் நடந்த ஸமவாதம்	928 - 9
	நோய்களின் உற்பத்தியும் அவை மருதயுவுக்குத் துணையானதும்	
265	தாமத்தின் லக்ஷணம்	932 - 9
266	தாமபுத்ரா தாமத்தின் பிரமாணத்தைப்பற்றி ஆக்ஷேபித்தது	934 - 9
267-270	ஜாஜலி தாமநிமித்தமாகக் காவமடைநது துலாதாரனிடம் சென்றது	936 - 9

வஞ்சிய ஸ்கிரிப்கை.

பாயம்.

பக்கம்

	ஜாஜலிக்கும் துலாதாரனுக்கும் தாமநிமித்தமாக நடந்த ஸமபாஷ்ணை	940 - 951
271	கொலையையும் சரீரத்துக்குவாட்டதையும் செய யாமல் தாமததைச் செய்யவேண்டுமெனபது	952 - 953
272	காரியத்தை ஆராய்ந்து செய்யவேண்டுமெனபதும் சிரகாரியின கதையும்	953 - 959
	பிதாவின் சிறப்பு	954 - 955
	மாதாவின் சிறப்பு	955 - 957
	ஆராய்ந்து செய்வதன் சிறப்பு	959
273	பிராஜைகளைத் துன்பப்படுத்தாமல் காகும் விஷ யத்தில ஸத்யவானுக்கும் சயுமதஸேனனுக்கும் நடந்த ஸமபாஷ்ணை	960 - 963
276	பசுவைக்கொல்லாமல் யாகஞ்செய்ய வேண்டுமென பதும் கபிலருக்கும் ஸயூமராமிகும நடந்த ஸமபாஷ்ணையும் ..	964 - 978
277	அறம்பொருளினபங்களுள் அறமே சிறந்ததென பதைப்பற்றிய குண்டதாரனகதை	979 - 983
278	கொலைக்குக் காரணமாதலரல் யாகம் இழிந்ததென பதைப்பற்றி நாரதாசொல்லிய உஞ்சவருத்தி பராமமணாகதை	983 - 985
279	பாவம் தாமம் வைராக்யம் மோக்ஷமுதலியன	985 - 987
280	மோக்ஷத்திற்குரிய உபாயங்கள்	988 - 989
281	பிராணிகளின் பிறப்பிறப்புகளைப்பற்றி நாரதருக் கும் தேவலருக்கும் நடந்த ஸமபாஷ்ணை	989 - 992
282	ஜனகன் ஆசையை விடுவதே ஸுககாரணமென பதை மாண்டவயருக்குச் சொல்லியது	993 - 994
283	நற்கதிக்ருரியதை உடனே செய்யவேண்டுமென பதைப் பற்றி ஒரு தந்தைக்கும் தந்தனுக்கும் நடந்த ஸமபாஷ்ணை	994 - 997
284	பரமமத்தை அடைவதற்குரிய ஆசாரமுதலியன	998 - 1000
285	அறிவே ஸுகதுக்கங்களுக்குக் காரணமெனப் பதைப்பற்றிச் சுக்ரருக்கும் வருதானுக்கும் நடந்த ஸமபாஷ்ணை	1001 - 1003
286	ஸந்தகுமாரா விஷ்ணுவின் மகிமையையும் பிறப் பின கணகையும் ஜீவாகளின் வாணம் கதிமுத லியவற்றையும் சுக்ரருக்கும் வருதானுக்கும் சொல்லியது	1003 - 1009
288	இந்திரனுக்கும் வருத்திரனுக்கும் யுத்தம்	1012 - 1015

விஷயஸ-ஞ்சிகை.

அத்யாயம்

பதி

வருதிரானுகு ஜவரம் வந்ததும் இருதிரன் விருத திரன்கொன்றதும்	1013 - 1
இருதிரனை பரமமஹத்தி அடைந்தது பரமமதேவா பரமமஹத்தியை அக்கினிமுதலிய நாலவருக்குப் பங்கிட்டது	1016 - 1
நீர்க்குமிழிகள் பருகத்தகாவெனப்பது	
289 சங்கரா தக்யாகத்தை அழித்தது சங்கராவோவையிலுண்டான தீ யாகத்தையெரி த்ததும் பரமமதேவா கோபத்தியை அடக்கும் படி அவரை வேண்டியதும்	1022 - 1
ஜவரமானது எதுஎதனிடத்தில் எப்படிஎப்படி அமைந்ததெனப்பது ...	
290 தக்யாகத்தில் சங்கரரை அழையாமைக்காகத் த்தீசி கோபித்தது	1025 -
தக்யுன் சங்கரரை அலக்யமாகச் சொல்லியதும் உமையும் சங்கரரும் பேசிக்கொண்டதும்	1026 -
வீரபத்திரா உண்டாகித் தக்யாகத்தை அழித்தது	1027 -
வீரபத்திரா தமமை இன்னொருவரோடு தக்யுனுகுத் தெரிவித்துச் சிவனைவணங்கச் சொல்லியது ...	1028 -
தக்யுன் சங்கரரை ஸஹஸர நாமத்தால் துதித்தது	1030 -
சங்கரா தக்யுனுகு வரமளித்தது	1042 -
சிவஸஹஸரநாமத்தைப் படித்தல் கேட்டல்களின் பயன்	1043 -
291 ஆதமா, புத்தி, பூதங்கள், இருதிரியங்கள், குணங் கள்முதலியவற்றின் விவரணம்	1045 -
292 ஸமங்கா துககமுதலியன் தொடராமலிருத்தற் குரிய காரணத்தை நாரதருக்குச் சொல்லியது	1049 -
293 நாரதா மேனமையடைத்தருரிய காரணங்களைக் காலவருக்குச் சொல்லியது	1051 -
294 கருடன் ஸகரனுகு வைராக்யமுதலிய மோகோ பாயங்களை உபதேசித்தது	1056 -
295 உசநஸ சுகரென்னும் பெயரை அடைந்ததைத் ஞ்ஞம் பிநாகமானது	1060 -
296-304 பராசுரிகைத்	1063 -
ஸரேயஸ்குரிய காரணங்கள்	1063 -
யார யார துகக்கப்படத்தக்க நிலைமையை அடைவரெனப்பது .	
இயன்றவரை தாமரு செய்வதே மேனமைக்குக்	

விஷயவஸூசிகை.

பாயம்

பக்கம்

காரணமென்னும் விஷயத்தில் சிலரை உதா கரித்தது	...	1068 - 1069
வாணதாமகன		1070 - 1072
யார யார எந்த எந்த வகையில் ஈட்டிய பொருள சிறந்ததெனபது		1071 - 1072
திரிபுரவதம்	..	1073
தவத்தின் பெருமை	..	1074 - 1077
வாணகனின் பிரிவுகள்	..	1078
கோதரகனின் வரலாறு		1078 - 1079
வாணகனின் தனித்தனிதாமகனும் பொதுவா னதாமகனும்	..	1079 - 1080
வினையே தோஷத்துக்குக் காரணமெனபது		1080
தற்கொலையால் வரும் தீவுகள்		1082
யார யார எது எதனினும் மேலானவரெனபது		1083
எது எதனாலவரும் மாணம் இழிவானதெனபது		1083
மனிதனுக்கு அஜ்ஞானமே பகையெனபது		1083
மனிதப்பிறப்பின் உயர்வு		1084
பலவித மோஷோபாயங்கள்	..	1085 - 1089
305 உண்மை அடக்கமுதலியவற்றைப்பற்றி ஸாதயா களுக்கும் ஹம்ஸத்திற்குமடங்குத ஸம்பாஷணை		1089 - 1094
306 யோகமுறையும் யோகிகனின் சிறப்பும்		1094 - 1099
307 ஸாந்தியத்தின் முறையும் சிறப்பும்		1100 - 1109
308 வலிஷ்டா க்ஷராக்ஷரகனின் லக்ஷணத்தை ஜனக னுக்குச் சொல்லியது		1110 - 1113
309 வலிஷ்டா ஜீவர்கள் அஜ்ஞானத்தினால் படுமதுன பங்களை ஜனகனுக்குச் சொல்லியது		1113 - 1117
310 வலிஷ்டா பிராணிகளுக்குச் சரீரமும் உருவமுத லியவையும் உண்டாகும்வகையை ஜனகனுக் குச் சொல்லியது		1117 - 1121
311 வலிஷ்டா யோகமுறை ஸாந்தகயமதமுதலியவற் றை ஜனகனுக்குச் சொல்லியது		1122 - 1126
312 வலிஷ்டா வித்தை அவிததைகளைப்பற்றி ஜனக னுக்குச் சொல்லியது		1126 - 1130
313 வலிஷ்டா ஞானஜ்ஞானங்களையும் உபதேசமபெற ததக்கவா தகாதவரையும் ஜனகனுக்குச் சொல லியது		1130 - 1134
314 ஒருமுனிவா நன்மைக்குரியவற்றை வஸுமானுக் குச் சொல்லியது	..	1135 - 1137

வஞ்சயஸ-ஞ்சகை.

த்யாயம்

பக்

- 315 யாஜ்ஞவலகியா பிரகிருதி விகிருதிகளையும் படை
பபுமுறையையும் ஜனகனுக்குச் சொல்லியது 1138 - 1
- 316 யாஜ்ஞவலகியா அவயகதமுதலியவற்றின் காலக
கணகையையும் ஸருஷ்டியையும் ஜனகனுக்குச்
சொல்லியது , 1139 - 1
- 317 யாஜ்ஞவலகியா பிரளயத்தின்முறையை ஜனகனுக்
குச் சொல்லியது 1141 - 1
- 318 யாஜ்ஞவலகியா அதயாதமுதலியவற்றையும் முக
குணங்களையும் ஜனகனுக்குச் சொல்லியது , 1143 - 1
- 319 யாஜ்ஞவலகியா குணங்களுக்கும் வீணைகளுக்கும்
உரியகதிகளை ஜனகனுக்குச் சொல்லியது , 1145 - 1
- 320 யாஜ்ஞவலகியா ஸாங்கயமதத்தை ஜனகனுக்குச்
சொல்லியது 1146 - 1
- 321 யாஜ்ஞவலகியா யோகத்தை ஜனகனுக்குச் சொல்
லியது ... 1148 - 1
- 322 யாஜ்ஞவலகியா ஜீவன வெளிப்படும் உறுப்புகள்
ளாலவரும் பயனையும் மாணகருதிகளையும் ஜன
கனுக்குச் சொல்லியது 1150 - 1
- 323 யாஜ்ஞவலகியா விஸ்வாவஸூவின் கேளவிகளுக்
குத் தாமவிடையளித்ததை ஜனகனுக்குச்
சொல்லியது , 1154 - 1
- 324 பஞ்சசிகா மூப்பு இறப்புகளைத் தாண்டி வகை
யை ஜனகனுக்குச் சொல்லியது , 1162 - 1
- 325 ஜனகனுக்கும் ஸுலபைக்கும் முகதலக்ஷணமுத
லியவற்றைப்பற்றி நடந்த ஸமவாதம் 1165 - 1
- 326 ஆஸூரி அவயகதமுதலியவற்றைச் சொல்லும்படி
கபிலரைக்கேட்டது .. 1
- 327 கபிலா அவயகதமுதலியவற்றை ஆஸூரிக்குச்
சொல்லியது 1180 - 1
- 328 கபிலா ததவங்கனமுதலியவற்றை ஆஸூரிக்குச்
சொல்லியது 1183 - 1
- 329 வயாஸா உலகம் அநித்தியமென்பதையும் பாமம்,
ஜஞானத்தினால் மோக்ஷமெய்துவது அவசிய
மென்பதையும் சுருக்கஞ் சொல்லியது 1184 - 1
- 330 வீணை, செய்தவனையே சென்றடையுமென்பது
முதலியன 1192 - 1
- 331 வயாஸா புதரானுக்காகத் தவஞ்செய்ததும் சங்கரா
வரம் அளித்ததும் 1195 - 1

வித்யாஸாஸனம்

பக்கம்	பக்கம்
332	சுருட்டைய பிறப்பும் உபநயனமுதலியவையும் 1196 - 1198
333	வயாஸா சுகரை ஜனகனிடம் செல்லச்சொல்லியது 1199
	சுகா ஜனகனிடம் சென்றது 1199 - 1201
334	ஜனகன் சுகரைப் பூஜித்தது .. 1202
	சுகா ஜனகனிடம் மோகூதாமங்களைச்சொல்லும் 1203
	படி கேட்டது 1203 - 1206
	ஜனகன் சுருக்குக்கு பரமமஜ்ஞானத்தை உபதே 1208 - 1209
335	ஸாபரமமன்யா உலகை அவமதித்தது கூறியது 1207
	விஷ்ணு, சக்தியை அசைத்தது 1207
	ஸாமந்தமுதலியோரா வயாஸரிடம் வேதமோதிய 1208 - 1210
	தும் வயாஸா அவர்களுக்கு வரமளித்ததும் ... 1208 - 1210
336	ஸாமந்தமுதலியோரா வயாஸரிடம் விடைபெற 1210 - 1211
	றுசு சென்றது 1210 - 1211
	நாரதர் எதுதெற்கு எதுஎது தோஷமென்பதையும் 1212 - 1214
	பிசாசினகதையையும் சொல்லி வயாஸரை வேத 1212 - 1214
	மோதச்சொல்லியது ... 1212 - 1214
	வயாஸா பெருங்காற்றடிக்கையில் வேதமோதக 1214 - 1216
	கூடாதகாரணத்தைச் சுருக்குக்குச் சொல்லியது 1214 - 1216
	எழுவாய்களின் வரலாறு 1214 - 1216
339	நாரதர் சுருக்குக்கு உலகஇயல்புகளைச்சொல்லி மோ 1217 - 1227
	கோபாயத்தை உபதேசித்தது .. 1217 - 1227
	சுகா வைராக்யம் அடைந்து கைலாசென்றது 1227 - 1229
340	சுகா யோகஞ்செய்துஸ்வாக்கத்தக்குப்பிறப்பிடத்து 1229 - 1230
	சுகா தம்பிதா அழைத்தால் மறுமொழிச்சொல்லும் 1230
	படி தேவர்களுக்குச் சொல்லியது .. 1231
341	வயாஸா சுகரைத்தேடி வருகையது 1231
	சுகரை வயாஸருக்கு வரமளித்தது 1234
342	நாரதராயணர் தவஞ்செய்தது 1235
	நாரதர் பதிகாஸாரமவந்தது * .. 1236
	நாரதராயணிஷி தாமபூஜிப்பவரை நாரதருக்குச் சொ 1237 - 1238
	ல்லியது 1237 - 1238
343	நாரதர் ஸவேததவீபஞ்சென்றது .. 1239
	பாஞ்சராத்தரகாஸ்திரத்தின் வரலாறு 1240 - 1241
344	உபரிசரவஸு யாக்குச்செய்தது . 1243 - 1244
	பருஹஸபதி ஹரியினமேல கோபித்தது 1244 - 1245
	ஏகதா - நாரதராயணருடைய மஹிமையை பருஹஸ 1245 - 1246
	பதிகுக்குச் சொல்லியது 1245 - 1246

வ்ஷயஸாஞ்சிகை.

அத்யாயம்

பக்

- 345 இந்நிரன யாகஞ்செயததும் பருஹஸபதிகமும்
தேவாகளுக்கும் யாகபசுவைப்பற்றியலிவாதமும் 1
உபரிசரவஸு பொய்சொன்னதும் நிஷிகள அவ
னைச சபித்ததும் 1
தேவாகள உபரிசரவஸுவுக்குவரமளித்ததுசெனறது 1
உபரிசரவஸு ஹரியைப் பூஜித்தது சாபத்தி
னினறு விபேட்டது 1251 - 1
346 நாரதா நாராயணரைத் துதித்தது 1253 - 1
347 நாராயணா நாரதருக்குக் காட்சியளித்தது
நாராயணா தாம் செயதஸருஷ்டிமுதலியவற்றை
நாரதருக்குச் சொல்லியது 1262 - 1
348 நாராயணா தம் அவதாரங்களை நாரதருக்குச் சொல்
லியது 1266 - 1
பாஞ்சராத்தர வரலாற்றைப் படித்தல் கேட்டல்முத
லியவற்றின் பயன் 1272 - 1
349 பரமமாமுதலியோரா தவமபுரிந்ததும் நாராயணா
வரமளித்ததும் 1277 - 1
350 வாஸுதேவா தமதமகிமையையும் தமது நாமங்
களின் ஆததவிசேஷத்தையும் ஆஜுன்னுக
ருச் சொல்லியது 1284 - 1
351 வாஸுதேவா உலகத்தின் படைப்புமுறைமையையும்
பராமமணா மஹிமையையும் ஆஜுன்னுகருச்
சொல்லியது 1288 - 1
352 வாஸுதேவா தம் நாமங்களின் ஆததவிசேஷங்க
ளையும் நூதருக்கும் நாராயணருக்கும் போ
ந்நததையும் ஆஜுன்னுகருச் சொல்லியது. 1299 - 1
353 நாரதா ஸவேததவீபத்திலிருந்து திருமபிப் பதரி
காஸரமமவந்ததும் அவரு நரநாராயணருடன்
ஸம்பாஷித்ததும் 1309 - 1
354 நரநாராயணா பகவானுடைய மஹிமையைச் சொல்
லியதும் நாரதா தவஞ்செயததும் 1312 - 1
355 நரநாராயணா பிதிருகாயம் மிகச் சிறந்ததென்று
நாரதருக்குச் சொல்லியது 1315 - 1
பிண்டங்களின் வரலாறு 1315 - 1
356 நாரதா தம்ஆஸரமமசென்றது
நாராயணரின் மஹிமை 1317 - 1
357 நாராயணா பரமமாவைப்படைத்ததும் மதுகைட்
பா வேதத்தைக் கவாந்ததும்

விஷயஸூசிகை.

யாயம்

பக்கம்

பரமமதேவா வேதத்துக்காகவருநி ஹரியைத் துதித்தது	1821 - 1825
நாராயணா மதுகைடபரைக்கொன்று வேதத்தை மீட்டு பரமமாவுக்குக் கொடுத்தது	1824
358 ஏகாந்திதாமத்தினவரலாறு	1827 - 1834
359 வயாஸா விஷ்ணுவுக்குப்புத்தாரான வரலாறு	1835 - 1839
361 பரமாத்மாவின்மஹிமையைப்பற்றி பரமமாவுக்கும் சங்கராருக்கும்டடந்த ஸம்பாஷணை	1841 - 1844
362 நாரதா இந்திரனிடம்வந்ததும் அவன் அவரைக் கதைசொல்லச்சொல்லியதும்	1845
363 ஒருபிராமமணரவீட்டுக்கு ஓர்அதிதி வந்ததும் அவர் அவரை உபசரித்ததும்	1845 - 1846
364 பிராமமணா மோக்ஷோபாயத்தைக்கேட்க, அதிதி தமக்கும் அது ஸந்தேகமாயிருக்கிறதாகச் சொல் லியது	1846 - 1848
365 அதிதி, பராமமணரைப் பதமனிடம் போகச்சொல் லியது	1848 - 1849
366 அதிதி விடைபெற்றுச் சென்றதும் பராமமணா நாகனிடம் சென்றதும்	1849 - 1850
367 பிராமமணா நாகனுக்குத் தமவரவைத் தெரிவிக்கும் படிசொல்லி மணலத்திடில வணித்தது	1851
368 நாகனைச்சேர்ந்தவாகன போஜனம்செய்யும்படி பரா மமணருக்குச் சொல்லியதும் அவர்மறுத்ததும்	1852 - 1853
369 நாகனவந்ததும் அவனமனைவி அவனை பராமமண ரிடம் போகச்சொன்னதும் ...	1853 - 1854
370 நாகன கோபித்ததும் அவனமனைவி அவனை ஸமா தானம்செய்து பராமமணரிடம் போகச்சொல் லியதும் ..	1854 - 1855
371 நாகன பிராமமணரைக்கண்டு பேசியது	1856 - 1857
372 நாகன ஸ்ரூயணிடத்துள்ளஅதிசயங்களை பரா மணருக்குச் சொல்லியது	1858 - 1859
373 ஸ்ரூயண தன்னிடம்பரவேசித்த தேஜவின்வா லாற்றைச் சொல்லியது ..	1859
374 பராமமணா நாகனிடம்விடைபெற்றுச் சென்றது	1860
375 பராமமணருக்கும் நாகனுக்கும்டடந்தஸம்வாதம் உ லகிலவந்தமுறை	1861

சாந்திபர்வம் விஷயஸூசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ :

சாந்திபர்வம்.

காற்றேழுபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம்

(பீஷ்மர், ஓருபிராம்மணருக்கும் ஸௌஜீதேன்னும் அரசனுக்கும் நட
ஸம்பாஷணையையும் அந்தப்பிராம்மணர் ஸௌஜீததுக்திச்சோல்
லிய பிங்களோபாக்யாளத்தையும் சோல்லியது)

யுதிஷ்டிரா, “ பூஜயாகளிற்சிறந்தவரே ! ராஜதாமங்களைப்
றியவைகளும் சுபங்களுமானதாமங்கள் பிதாமஹரானஉம்மாலெ
லப்படன் நீர் ஆசாமிகளுக்கூரிய மிகச்சிறந்ததான தாமத
பும சொல்லவேண்டும் ” என்றுசொன்னான்

பீஷ்மா, “ ஸவாகக்லோகத்திற்குக் காரணமானதும ஸதயம்
பயனை உண்டுபண்ணுவதுமான தாமமானது எல்லாவிடத்தி
விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது இவவுலகில பலதுவாரங்களுள்ள தர்
கினசெய்கையானது பயனற்றதாகிறதில்லை பாதாசுனிவாதமே
எந்தஎந்தமனிதன் எந்தஎந்தவிஷயத்தில நிச்சயத்தைஅடைகிற
அவன்வன் அந்தஅந்தவிஷயத்தையே அறிவான் , வேறுவிஷயத்
அறிபமாட்டான் உலகத்திற்குஸாதனமானபொருள்கள் எந்தஎ
விதமாக அஸாஸமானபொருள்களாகஅறியப்படுகின்றனவோ அ
அந்தவிதமாக அந்தப்பொருள்களில் வெறுப்புண்டாகும் இதி
தேகமில்லை யுதிஷ்டிர ! இவ்விதமாக உலகத்தைப் பலதேஷமு
தென்று நிச்சயம்செயதுகொண்டபின் புத்தியுள்ளமனிதன் தன்
டையமோக்ஷத்திற்குக் காரணமானவழியிலமுயற்சிசெய்யவேண்டு
என்றுசொன்னான் யுதிஷ்டிரா, “ பிதாமஹரே ! பொருளநஷ்டம்
லும் மனைவியோ மகனோ தந்தையோ மாணமடைந்தாலும் உண்
குமசோகத்தை விலக்கிக்கொள்ளக்கூடியபுத்தியை எனக்கு உ
கிக்கவேண்டும் ” என்றுகேட்க, பீஷ்மா சொல்லத்தொடங்கினான்

“ பொருளநஷ்டமானாலும் தாமோ புத்திரனோ தந்தை
மாணமடைந்தாலும் மனிதன், ‘ அநதோ ! (ஆதமாவைத்தவிர
றது) துக்கம் ’ என்று ஆலோசித்துக்கொண்டு சோகமவிலகும
யைச் செய்துகொள்ளவேண்டும் இவ்விஷயத்திலும் ஸௌஜீத
னும்அரசனிடம் அவனுக்குமித்திரான ஓருபிராம்மணாவரதுக்
பழையஇவ்விதிஹாஸத்தை உதாஹரிக்கிறார்கள் புதரசோகத்

ததாபமடைநதவனும சோகததால (கைகாலமுதலீயவை) அனை
 வனும அறிவுமமுங்கியமனமுள்ளவனுமானஸேனஜிததெனனுப்
 சணைககண்டு ஒருபிராமமணா ஒருவசனத்தைசசொல்லததொடந்
 ரா 'அரசனே' நீ அறிவிலலாமல ஏன மோஹமடைகிறாய்? உன்
 க்குறிததுச சோகப்படக்கூடியனீ ஏன மற்றொன்றைப்பற்றிச சோ
 படுகிறாய்? ஒருஸமயம் உன்னைப்பற்றிசசோகப்படும் ஜனங்களுப்
 ரகப்படத்தக்கவர்களாய் அந்தக்கதியை அடைவாராகள அரசனே
 ம நானும் நான்குபுறத்திலும் உன்னையடுத்ததுஉபாஸிக்கும் மற்ற
 ரளவாகளுமான நாமஅனைவரும் எங்கிருநதுவந்தோமோ அவ்
 ததிறகே செலவோம்' என்றுசொன்னா ஸேனஜித, 'தவத்
 ப பொருளாகக்கொண்டபிராமமணரே' எதைஅடைநது நீ
 ரகப்படாமலிருக்கிறீரோ உமமுடைய அந்தப்புத்தி எது? ஆலே
 எது? ஸமாதி எது? ஞானம் எது? சாஸ்திரம் எது?' என்று
 டான பிராமமணா சொல்லததொடங்கினா 'இவவுலகி
 தஅந்தக்காமங்களுக்குத்தக்கப்படி உத்தமமும் அதமமும் மத்த
 முமானபிராணிகளையாவும் துக்கததால நிரம்பியிருப்பதைப் பார
 நதஆதமாவும் எனனுடையதன்று அல்லது, பூமிமுழுமையுப்
 றனுடையது எனக்கு எவவிதமோ அவவிதமேமற்றவர்களுக்கும்
 று அறிநதுகொண்டகாரணத்தால எனக்குச சோகமில்லை நான்
 கப்பத்தியை அடைநது ஸந்தோஷப்படவுமில்லை, சோகப்படவ
 லை எவவிதம் பெரியகடலில் கடடையும்கடடையும் சோககை
 டையுமோ, சோரதபின விலகுமோ அவவிதம் பிராணிகளினசோக
 பிருக்கிறது. புதராகளும் பெளதராகளும் ஞானிகளும் பரதூ
 மம் அவவிதமேயிருக்கிறார்கள் அவர்களிடம் ஸநேஹத்தைக்
 பயக்கூடாது அவர்களைவிட்டுப்பிரிவது நிச்சயமன்றோ? அறியப்
 ரதகாரணத்திலிருநதுவந்தப்புத்தின திருமபவும் அறியப்படாத
 ணத்தைஅடைநதான அவன் உன்னை அறியவில்லை நீ அவனை
 ியவில்லை எதற்காக நீ சோகப்படுகிறாய்? துக்கமானது ஸுகத்
 முடிவிலுண்டாகும் ஸுகமானது துக்கத்தினமுடிவிலுண்டா
 , ஸுகத்திலிருநது துக்கமுண்டாகிறது துக்கத்திலிருநது
 கமுண்டாகிறது ஸுகத்திற்குஅடுத்தது துக்கமும் துக்கத்
 குஅடுத்தது ஸுகமுமாயிருக்கும் மனிதர்களுக்கு ஸுகமுப்
 கமும தோஉருளைபோலச சுற்றிவருகின்றன நீ ஸுகத்திலிரு
 துக்கத்தைஅடைநதிருக்கிறாய், திருமபவும் ஸுகத்தை அடை
 போகிறாய் எப்பொழுதும் துக்கத்தையே அடைகிறவனுமில்லை

எப்பொழுதும் ஸுகததையே அடைகிறவனுமில்லை ஸுகததிற
சரீரமே இருப்பிடமாகிறது துகததிற்கும் சரீரமே இருப்பிடம்
இது ஆகையால், தேஹியானஜீவன சரீரமேதெது எந்தக்கா
ததச்செய்கிறதோ அந்தக்காமத்தின்பயனைச் சரீரத்தையெடுத்து
அனுபவிக்கிறான் ஜீவனத்திற்குக்காரணமான ஸுகதமச்சரீர
அந்தச்சரீரத்துடன்கூடவே உண்டாகிறது ஸதூலமும் ஸுகத
மும்என்கிற இரண்டுசரீரங்களும் சோரனாகிண்டே பலவிதமாயி
டுகின்றன இரண்டுமேசோரனாகிண்டே ஜனங்கள் பல
மானஸநேஹமென்னும் கயிறுகளால் விஷயங்களை உள்ளத்தில்
புக்கொண்டு விரும்பியதைச்செய்துகொள்ளாமல் மணல்களாலே
புக்கரைகள் ஜலத்தால் (கரைவது) போல (அவ்விஷயங்களால்) த
ப்படுகிறார்கள் 1 ஸநேஹமுள்ளகாரணத்தால் எள்ளானது செ
களால் ஆகாமித்துப் பீடிகப்படுவதுபோல, உலகமயாவும் பி
பெனனுமச்சகரத்தில் 2 ஸநேஹமிருககுங்காரணத்தால் அஜ்ஞா
காலுண்டாகும்துன்பங்களால் ஆகாமித்துப் பீடிகப்படுகிறது ப
தன, மனைவி முதலியவர்களைப் போஷிக்கவேண்டி அசுபமானகா
ததச்சோககிறான் அந்தமனிதன் 3 ஓநவனாக இவவுலகிலும் மே
லகிலும் துன்பங்களை அடைகிறான் புத்திரர்களிடமும் தாரக
மும் மறற்கருடும்பங்களிடமும் ஆசைபற்றிய மனிதர்களையா
வனத்திலுள்ள கீழ்பாணிகளைப்போலச் சோகமென்னும்சேறறுக்
விலமூழ்கினவாகளாகிறார்கள் பரபுவே 1 புத்திரனுக்கும் பொரு
தும் ஓநகருக்கும் ஸம்பந்திகளுக்கும்நாசமுண்டானால் காட
திகொப்பானமிகப்பெரியதுக்கத்தை அடைகிறார்கள் ஸுகமும்
கமும் 4 பிறப்பும் இறப்பும்ஆகியயாவும் தெய்வத்தை அழித்திருக்
றன 5 ஸுஹருதஇல்லாதவனும் ஸுஹருததுள்ளவனும், சத்
வுள்ளவனும் மித்திரனுள்ளவனும், அறிவுள்ளவனும் அறிவில
வனும், தெய்வத்தால் ஸுகததை அடைகிறா ஸநேஹிதர்கள்
தததைச் செயலிக்கத்திறமையுள்ளவர்களல்லா சத்துருக்கள்
தததைச்செய்வதற்கு ஸமாததர்களல்லா புத்தியானது பொ
களுக்குக் காரணமாகிறதில்லை பொருளானது ஸுகங்களுக்கு
ரணமாகிறதில்லை புத்தியானது தனத்தை அடைவதற்குக்கா
மன்று மூடத்தன்மை ஸம்பத்திலல்லாமற்செய்கிறதன்று, அறி

1 எண்ணெய்

2 அபிமானம் = பற்று

3 'அந்தத்துன்பங்கள் இவனால் போஷிக்கப்பட்ட மறறவர்களுக்கி

4 'செவ்வழும்வறுமையும்' எனப்பதுபழையவுரை [என்பது கரு

5 சாந்தபாவம், 385 - ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க

நதவன உலகஸுருஷ்டியினுண்மையை அறிகிறான், மறறவன
 ரியமாட்டான புத்தியுள்ளவனே மூடனே, தூனே பயந்த
 ற, கவியோ அசடனே, பலமுள்ளவனே பலவீனனே, அடைய
 கபாகயமுள்ளவனை ஸுகமானது அடைகிறது பசுவானது க
 ற்கும் இடையனுக்கும் யஜமானனுக்கும் திருடனுக்கும் சொந
 தும் எவன ஒருபசுவின்பாலேக்குடிக்கிறனே அப்பசுவானது அ
 டையதென்பது நிச்சயம் உலகில எவாகள மிகவுமூடாகனோ
 ராகள அறிவினமேலானநிலையை அடைந்தவர்களோ அந்தமனித
 ஸுகமாகச்செழிக்கிறார்கள் இடையினுள்ளமனிதன் கஷ்டப
 கிறான் அறிவுள்ளவர்கள் புருஷார்த்தங்களுள்முத்தின் தாம
 லும் கடைசியானமோக்ஷத்திலும் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாயிரு
 கள் அவர்கள் இடையினுள்ளபொருள்காமங்களில் ஸந்தோஷ
 மாட்டார்கள் தாமததையும் மோக்ஷத்தையும்அடைவது ஸு
 னமும் இடையினுள்ளபொருள்காமங்கள் துககடுமனமும் (அ
 ளவர்கள்) கூறுகிறார்கள் மூடனாயிருப்பவன் தன்காமங்களை
 தியாமல் கம்பளத்தால் மூடப்படுவதுபோல மிகுந்தஅஜ்ஞா
 ல மூடப்பட்டு ஸுகமாகஉறங்குவான் எவர்கள் மேலான
 ிவை அடைந்தவர்களும் ஸுகதுக்கமுதலிய தவந்தவங்களிலி
 லிலகியவர்களும் மதஸாயிலலாதவாளுமாயிருக்கிறார்களே
 ராக்களை இன்பங்களும் துன்பங்களும் ஒருபொழுதும் துன்ப
 ததமாட்டா நல்லஅறிவை அடையாமலும் மூடத்தன்மைய
 றது விலகியுமிருக்கிறவர்கள் கரைகடந்தஸந்தோஷப்படுவா
 , தாபத்தையும்டைவார்கள் அறிவிலலாதவாளும மிகஅஹ
 ததால் திருபதியடைந்தவாளுமாமூடாகள தேவலோகத்த
 ள தேவகூட்டங்களபோல எப்போதும் ஸந்தோஷமுள்ளவ
 ராயிருப்பார்கள் (முதலில்) ஸுகமாகத்தேறறமும் சோமபலானது
 டவில் துககமாகும், துககமாகத்தேறறமும்முயற்சியானது ஸு
 தஉணடுபண்ணுவதற்குக் காரணமாகும் அணிமாமுதலியஸி
 ம முயற்சியுள்ளவனிடம் லக்ஷியுடனவஸிகளும், சோமபே
 மிராது ஸுகமோ துககமோ பரியமோ அபரியமோ வருவதை
 லலாம மனத்திறேசாவிலலாமல் அனுபவிககவேண்டும் சோக
 கிடமானபலலாயிரங்களும் பயத்திறகிடமான பலனாறுகளும் ஒ
 ருநாளிலும் மூடனைப் பிடிக்கின்றன, அறிவுள்ளவனைப் பிடி
 கிலலை புத்தியுள்ளவனும் அறிவையடைந்தவனும் (சாஸ்திரங்
) கேட்கவிருப்பமுள்ளவனும் அஹங்காரமற்றவனும் அடக்கமுள்ள

ளவனும் இரதிரியங்களை வென்றவனுமான மனிதனைச் சோகமா
 தொடருகிறதில்லை அறிவுள்ளவன் இரதபபுத்தியையடைந்து
 சத்தமான மனத்துடன் ஸஞ்சரிககவேண்டும் ¹சுகலம் ²கருஷ்ண
 னும்வழிகளையறிந்தவனும் தெய்வம் ஆஸ்ரம என்ற ஸ்வபா
 ள்ளிருந்து வெளிப்பட்டவனும் பிறப்பு இறப்புக்களை அறிந்தவ
 னான மனிதனைச் சோகமானது தொடத்தக்கதன்று சோகமுமபய
 காபமும் சாமமும் எதைக்காரணமாகக்கொண்டு உண்டாகின்ற
 லா அது தன் அங்கங்களிலொன்றானாலும் அதை விலக்கவேண்டு
 மாய்செய்யப்படத்தக்கவிஷயங்களுள் எதைஎதை மனிதன் விலக்
 காளானுகிறானோ அதுஅது பூணஸுகத்திற்குக் காரணமா
 யுசையத தொடர்ந்துசெல்லுநதன்மையுள்ள மனிதன் அவ்வா
 ளை அனுஸரித்தே நாசமுடைவான் மானிடஉலகத்திலுள்ளவிவ
 ஸுகமும் தேவலோகத்திலுள்ளபெரியஸுகமும் ஆசையைவிட
 னொலுண்டாகுமஸுகத்தின் பதிலற்றிலொருபாகத்திற்கும் ஒப்ப
 பமானதோ அசுபமானதோ முன்பிறப்பிலுள்ளசரீரத்தாலசெய
 யட்டகாமமானது அறிவுள்ளவனாலும் மூடனாலும் சூரனாலு
 மநதக்காமத்தைச்செய்தமனிதனை அடையும் இவ்விதமேகா
 ளும் பரியங்களும் அபரியங்களும் துக்கங்களும் ஸுகங்களும் ஜீ
 ள்ளிடம் சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன மனிதன் இரதபபுத்தி
 னறாக அடைந்து நற்குணங்களுடன் கூடியவனாகிச் சோகப்பட
 ிருக்கவேண்டும், ஆசைப்படத்தக்க எல்லாவிஷயங்களையும் வெ
 ள்கவேண்டும், கோபத்தைப் புறத்தில் தள்ளவேண்டும் இர
 காபமானது மனத்தில் உண்டாகி வளர்ச்சி அடைந்தால் மனத்
 ளுண்டானமிருதயுவாகும் பிராணிகளுக்குச் சரீரத்திலுள்ளகே
 மனபது அறிஞர்களால் இவ்விதமசொல்லப்படுகிறது மனித
 மையானது தன் அங்கங்களை அடக்கிக்கொள்வதுபோலக்காமங்க
 யல்லாம உள்ளத்தில் எப்பொழுது அடக்கிக்கொள்ளுகிறானோ
 பொழுது தானாகவிளங்கும் ஆத்மரூபத்தின் பிரகாசமானது உள்ளத்
 லேயே தெளிவாகவிளங்கும் ஒருவன் தவானது சிறிதாயிருந்தாலு
 னெனுடையது' என்ற அபிமானத்துடன் கருதப்படுமாயின், அ
 வ நாசத்தை அடையுங்காலத்தில் (அவனுக்குத்) தாபத்தையு
 ண்ணுவதற்குக் காரணமாகிறது இரதமனிதன் எப்பொழுது ஒ
 றிலும் பயயில்லாதவனாயிருக்கிறானோ, எப்பொழுது இவ்விதமிரு

¹ சுகலம் = வெண்மை, முகத்திக்குக் காரணமானது ²

² கருஷ்ணம் = கருமை, ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமானது

நவரும பயமடையாமலிருக்கிறார்களோ எப்பொழுது இவன் ஓய்வும் விருமபாமலும் பகையாமலுமிருக்கிறானோ அப்பொழுது பமாமகிருன மனிதன் ஸத்யம் பொய், சோகம் ஆனந்தம், பயம், பரிமம் அபரிமம் இந்தஇரட்டைகளை விலக்கிக்கொண்டபின் வுமசாரதமானமனமுள்ளவனாயிருப்பான் மனிதன் எப்பொழுது விடுவான்வனாகிச் செய்கையாலும் மனத்தாலும் வாககாலும் எல்லா அணிகளிடத்திலும் துன்பத்தைச் செய்யாமலிருக்கிறானோ அப்பொழுது பரமமமாகிருன துஷ்டபுத்தியுள்ளவர்களுக்கு விலக்கக்கூடிய அனதும் கிழத்தன்மையை அடையும் மனிதனுக்கும் குறைவடைவதும் ஆயுளின் முடிவுவரையிலுமுள்ள ரோகமுமான ஆசையை விலக்கிக்கொள்ளுகிறவனுக்கு ஸுகமுண்டு அரசனே! இந்தவிஷயத்தில் பிங்களையென்னும் வேசியானவள் கஷ்டமுள்ளகாலத்திலும் ஸனாதனமான ஸுகத்தை அடைந்ததைக் குறித்துப் பாடிய தைக்களைக் கேள் பிங்களையென்னும் வேசியானவள் ஸங்கேதஸத்தில் ஆசைநாயகனால் விலக்கப்பட்டவளாயிருந்தாள உடனே அப்பொழுது கஷ்டத்தை அடைந்த பிங்களையானவள் தனபுத்தியைத் தவிர்த்து (ஆதர்சரூபத்தில்) நிலைபெறச் செய்துகொண்டாள் அவள் நான பித்தகுகொண்டவளாகிப் பித்தனல்லாத நாயகனை (விருபகொண்டு) நெடுநேரமவஸித்துக்கொண்டிருந்தேன் அருகிலுள்ள தநாயகனை முதலில் நான் தெரிந்துகொள்ளவில்லை ² ஒருநா ணுள் மம் ஒன்பதுதவாரங்களுள் ளதுமான வீட்டை முடிக்கொள்ளுகின்ற இவருவரும் விருமபத்தகாதவனான மனிதனை நாயகனென்ற ள அபிமானிப்பாளர்? ஆசைவேஷத்துடன் கூடியவர்களும் உண்மையில் ஆசையிலலாதவர்களும் மானிட உருவங்கொண்டவர்களும் நாயகர்கள் திருமபவும் என்னை வஞ்சிக்கமாட்டார்கள் நான் அம்

1 'விகாரமுள்ளான நிரவிகாரமான பரமாத்மாவை வெறுகாலம் மறைத்துக்கொண்டிருந்தேன் ஹருதயகோசத்தில் ஆனந்தத்தைக் கொடுத்திருக்கின்றிருக்கும் இவரை நான் நினைவாக அறியவில்லை' என்பது பழைய உரை.

2 இவரு வீட்டை மறைக்கவேண்டுமென்று சரீரம், வீட்டிலுள்ள கூரையைத் தூண்டு தாங்குவதுபோலச் சரீரத்தைத் தாங்கிக்கொண்டிருப்பது பிரம்மம், பருஹதாரண்யகோபநிஷத் நாலாவது அத்தியாயம் இரண்டாவது பிரம்மமணத்திலும் இது காணப்படும், பிரசுரோபநிஷத் இரண்டாவது பிரம்மத்திலும் இது தெளிவாகவிளங்கும், இந்தவீட்டிற்குத் தவாரங்கள் ஒன்பது தவாரங்கள், செவிகள், மூக்குக்கள், வாய்என்ற எழும் கீழ்பாகத்திலுள்ள இம்மாம இவரு ஒன்றான அவித்யை தூண்டினதும் செவி, கண், நாக்கு, துவக, மனம், புத்தி, காமம், காமமென்ற ஒன்பதும் தவாரங்களெனப் பழைய உரை கூறுகிறது.

வுள்ளவளாயிருக்கிறேன், விழித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் வெததாலும் முனசெய்தவின்பாலும், துன்பமாயிருப்பதும் ஸுகம் முடியும் நான் நல்ல அறிவுள்ளவனும் விஷயங்களிலிருந்து விலகுவனாயிருக்கிறேன். நான் இப்பொழுது இந்திரியங்களை வெததவளாயிருக்கவில்லை ஆசையிலலாதவன் ஸுகமாக உறங்குவான் ஆசையிலலாமை மிகவும் ஸுகமாகும்' என்று சொன்னான் பின்பு பானவன் விஷயப்பேரகததைப்பற்றிய ஆசையை இல்லாததாகச் செய்து கொண்டு ஸுகமாக உறங்கினான்' என்று சொன்னான் இவ்விதமாக உறறவைகளும் யுகதியுள்ளவைகளும் அபிராமணருடைய வசத்தினாலே சோகததைவிலக்கித் தைரியமுள்ளவனாகச் செய்யப்பட்டு ஸன்னிததென்னும் அசன ஸுகமாக ஸந்தோஷமடைந்தான் என்று சொன்னான்

நூற்றொழுபததுளானகாவது அத்யாயம் மோக்ஷதாமம். (தோடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், காலம்வேகமாகச் செல்லுவதால் சீராயஸ்கீதஸாதனமாயிருப்பதைச் சீக்கிரம் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்கிற விஷயத்தில் ஒருதகப்பனுக்கும் புத்திரனுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணையைக் கூறியது)

யுதிஷ்டிரா, “பிதாமஹே! இந்தக்காலமானது எல்லாப் பணிகளுக்கும் நாசத்தைக்கொடுப்பதும் (பாவறறையும்) மீறிச்செய்யுதமாயிருக்கும்பொழுது (மனிதன்) எவ்விதஸாரேயஸை அடைவனென? அதனை எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டாம்” எனறுகேட்டுக்ஷமா சொல்லத்தொடங்கினான்.

“இவ்விஷயத்திலும் ஒருதகதகருமபுத்திரனாகருமநடந்தபாஷணையான பழைய இவ்விதிஹாஸத்தை உதாஹரிககிருக்கள் யுதிஷ்டிர! அதை அறியுதகொள ஏ! பாரதத! வேதமோதுவது விடாமுயற்சியுள்ள ஒருபிராமணருக்கு மேதாவியென்று பெயருவது நல்லபுத்தியுள்ளவனுமான ஒருபுத்திரன் இருந்தான மோக்ஷதாமங்களைப்பற்றிய விஷயங்களிலுள்ள மாதியமுள்ளவனும் உலகநடுகுரியதநிரத்திலுள்ள மாதனான அநதபுத்திரன் வேதாதயயஸைச் செய்வதில் மிகப்பற்றுதலுள்ளதநதையைநோக்கி, ‘தநதையே! பணிகளின் ஆயுள் சீக்கிரமாக நாசமடைகிறது ஆகையால், இ

1 ‘ஆதமததவததில் நிலைநிறுத்தப்பட்ட’ என்பது பழையவுரை

பிரதவனான தீர்ப்புருஷன் எதைச்செய்துகொள்ளவேண்டும்? பிதா
 ' எவ்விதம் நான் தாமதத்தைச்செய்துகொள்ளுவேனோ அவ்
 ம நல்லபயனுள்ளதான் அந்தத்தாமத்தை எனக்கு முறையாக
 தேசிக்கவேண்டும்' என்றுகேட்டான் பிதா, 'மகனே! பரம
 பாசாமத்திலிருந்து வேதங்களைக்கற்றபின் (கருஹஸ்தாசரம
 னறு) பரிசுத்திபெறவேண்டிப் பிதருக்களுக்காகப் புத்திரர்களை
 தம்பவேண்டும், ஆதானவிதிப்படி மூன்று அகனிகளையும் உண்
 ணிக்கொண்டு விதிப்படி யாகங்களைச்செய்தவனாகி அரண்யஞ்
 னறு பிறகு முனியாபிருக்கவேண்டும்' என்றுசொன்னா புத்தி
 , 'உலகமானது நான்குபுறத்திலும் இவ்விதம்குழப்பபட்டிருக்கொ
 பட்டிருக்கவும் சில பழுதினறிச சென்றுகொண்டிருக்கவும் தீ
 ஷண்போல என்னபேசுகிறீர்?' என்றுகேட்டான் பிதா, 'உல
 னது எவ்விதம் கொல்லப்பட்டிருக்கிறது? எதனால் நான்குபுற
 ம்குழப்பட்டிருக்கிறது? எவைகள் பழுதினறிச்சென்றுகொண்
 நகினறன்? என்ன எனக்குப் பயத்தையுண்டிப்பண்ணுகிறாய்?
 று சொன்னா புத்திரன் சொல்லத்தொடங்கினான் 'உல
 னது மிருதயுவால்கொல்லப்பட்டதும் கிழத்தனத்தாலநான்குபுற
 ம்குழப்பட்டதாயிருக்கிறது இரவுமபகலும் இதோ (பிராண
 ின ஆயுளை அபஹரித்துக்கொண்டு) செல்லுகின்றன ஐயா! ஏ
 நத்த தெரிந்துகொள்ளவில்லை? இரவுகளும் பழுதற்றவைகளா
 பொழுதும் வந்துகொண்டும் போய்க்கொண்டுமிருக்கின்றனவே
 ிருதயுவானவன் (பிராணிகளைப்பிடியாமல்) நிற்கிறுன்னென்பதிலை
 நத நான் உள்ளபடி அறிகிறேன் வலையால் பிடிக்கப்பட்டவ
 லஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும்நான் எவ்விதம் பயமடையா
 நக்கக்கூடும்? ஒவ்வோர் இரவுமச்சென்றவுடன் ஆயுளானதுமிகவு
 றைவுபடுகிறதாதலின், அந்நான் பயன்றறதாயிறறென்று ஸமாதத்
 ரூப்பவன் அறிந்துகொள்ளவேண்டும் இஷ்டங்கள் அடையப்படா
 நக்கும்பொழுதே மிருதயுவானவன் மனிதனைத் தொடருகிறான்
 ெப்பொழுது ஆழமில்லாதஜலத்திலிருக்கும்மீன்போல எவன்ஸுக
 தயடைவான்? செநநாயானது, பெண் ஆடுகளினருதுகாலத்தை
 கடிக்கொண்டிருக்கும்ஆட்டையெடுத்ததுசெல்லுவதுபோல, மிரு
 யானவன், சாமபலன்களைத் தேடுகிறவனும வேறிடத்திறசென்றம
 ளளவனுமானமனிதனை எடுத்ததுக்கொண்டுசெல்லுகிறான் எ

1 இங்கு 'பிதாசொல்லுகிறா' என்பது பொருத்தமின்மையால் விட்டது

சீராயினோ அதை இப்பொழுதேசெய்துகொள்ளும் இக்காலமாக உமமை மீறிச்செல்லவேண்டாம் காயங்கள்செய்யப்படாமலிருக்க பொழுதே மிருதயுவானவன் (வந்த) இழுப்பான் நாளைக்குச்செல் வேண்டியவேலையை இன்றுசெய்துகொள்ளவேண்டும் மாலை செய்வேண்டியதைக் காலையிலேசெய்யவேண்டும் ஏனெனில், மிருதயுவானவன் இந்தமனிதனுக்குச் செய்யப்பட்டதையும் செய்யப்பட விரும்பாததையும் எதிர்பார்க்கிறவனல்லன் எவனுக்கு இப்பொழுது மிருதயுவின்காலமவருகிறதென்று எவன் அறிகிறான்? சிறுவனாய் குமபொழுதே தாமததைச்செய்யுமஸவபாவமுள்ளவனாயிருக்கவேண்டும் ஆயுளானது நிலையற்றதன்றோ? தாமததைச்செய்தால் இவ்விதம் கிரத்தியுண்டாகும், இறந்தபின்னும் ஸங்கமுண்டாகும் வேகத்தாலப்பற்றப்பட்டமனிதன் புத்திரர்களுக்காகவும் பெண்களுக்காகவும் முயற்சியுள்ளவனாய்ச் செய்யத்தக்கதையும்செய்யத் ததையும்செய்து இவர்களுக்குவேண்டியஸங்கத்தைக் கொடுக்கிற புத்திரர்களையும் பசுக்களையமுடையவனும் (விஷயபோகங்களில்) றுதலுள்ளமனமுள்ளவனுமான அந்தமனிதனை உறங்கிக்கொண்டிருக்கும்மிருகத்தைப் புலியானதுஎடுப்பதுபோல மிருதயுவானவன் எடுத்துக்கொண்டுசெல்லுகிறான் சிறுபின்பக்களைத்தேடுகிறவனும் கங்களில்திருபதியடையாதவனுமாயிருக்கும்பொழுதே, புலியா பசுவைஎடுப்பதுபோல மிருதயுவானவன் அவனைஎடுத்ததுகொண்டு செல்லுகிறான் 'இது செய்யப்பட்டது, இதைச் செய்யவேண்டும், மற்றொன்றானது இது செய்யத் துமசெய்யாததுமாயிருக்கிறது' என்று இவ்விதம் ஆசையால் விஷயஸங்கங்களில்ஸம்பந்தமுள்ளமனிதனை னுவன் தன்வசமாகக்கொள்ளுகிறான் செய்யப்பட்டகாமங்களைப் பயனையடையாதவனும் செய்கைக்குத்தக்கபெயருள்ளவனும் கங்களிலும் கடைகளிலும் வீடுகளிலும் ஆசைகொண்டவனுமான மனிதனை மிருதயுவானவன் எடுத்ததுகொண்டுசெல்லுகிறான் பலலாதவனையும் பலமுள்ளவனையும், ஞானையும் பயந்தவனையும், மூட யும் பண்டிதனையும், அவர்கள்விரும்பிய எல்லாப்பொருள்களை அடையாமலிருக்கும்பொழுது மிருதயுவானவன் எடுத்ததுகொண்டு செல்லுகிறான் மிருதயுவும் கிழத்தனமும் நோயும் மற்றுமபல ணைகளாலுண்டாகுநதுக்கமும சரீரத்தைத்தொடர்ந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது ஏன் ஒன்றுமில்லாதவாபோல நிற்கிறீர்? சரீரமடை மனிதனைப் பிறப்படைந்தபொழுதே நாசஞ்செய்யவேண்டி அந்த தொடருகிறது, கிழத்தனமும் தொடருகிறது ஸதாவாஜ்ஜகம்

ன இப்பொருள்கள், அந்தகன் ஜகைஇவ்விரண்டாலும் தொடர்பு
 டிருக்கின்றன கிராமத்திலவஸிப்பவனுக்கு (பிள்ளை பெண்டி
 ளியவற்றிலுள்ள) ஆசையென்பதுதான் மிருதயுவினமுகமாகும்
 புணையமென்பதுதான் இரத்திரியமென்னும் பசுக்களைக்கட்டத்தக்க
 டட்டிலாகுமென்று வேதம் உபதேசிக்கிறது (ஆகையால்) கிர
 திலிருப்பவனுக்கு (சிறமின்பகளைப்பற்றிய) ஆசையானது தன்
 கட்டத்தக்க கயிறாகும் புண்ணியசாஸிகள் இக்கயிறறை அது
 விட்டுச்செல்லுகிறார்கள் பாபிகளாயிருப்பவர்கள் இக்கயிறை
 றக்கிறார்களில்லை எவன் மனத்தாலும் வாக்காலும் சரீரத்தாலும்
 றக்காரணங்களாலும் பிராணிகளைத் துன்பப்படுத்தாமலிருக்கிற
 ற அவன் உயிரையும் பொருள்களையும் அபஹரிக்கத்தக்கபிராணி
 லும் துன்பப்படுத்தப்படமாட்டான் (கிழத்தனம் வயாதிமுத
 உருவமுள்ளதாக) வரும்மிருதயுவினஸேனையை¹ஸதத்யமஒன்று
 லாமல் ஒருவனும் ஒருபொழுதும் தடுக்கவல்லவன்ல்லன் ஸத
 லாததை விலக்கவேண்டும் மோக்ஷமானது ஸதயததையே அடுத்
 ரயிருக்கிறது ஆகையால், ஸதயததிறகுத்தக்கவாதவகளைச்செய்
 வனும் ஸதயமானபோகத்தை மிகமுக்கியமாகக்கொண்டவனு
 யமானசாஸதிரததைஅடைந்தவனும் எப்பொழுதும்அடக்கமுன்
 னுமாயிருந்துகொண்டு ஸதயத்தாலேயே மிருதயுவை வெல்ல
 ண்டும் மோக்ஷமும் மிருதயுவுமானஇரண்டும் சரீரத்திலநி
 றயிருக்கின்றன மிருதயுவானது அவிவேகத்தால் வருகிறது
 யத்தால் மோக்ஷமுண்டாகிறது நான் ஹிம்ஸைசெய்யாதவனு
 யத்தைவிருமபுகிறவனும் காமத்தையும் கோபத்தையும் வெள்
 விலக்கியவனும் ஸுகத்தையும்துக்கத்தையும் ஸம்மாகக்கொண்
 னும்³மோக்ஷமுள்ளவனுமாயிருந்துகொண்டு⁴தேவனைப்போ
 தயுவை விலக்கிக்கொள்ளுகிறேன் நிவருத்திமாகக்கத்தில் பழ
 மென்னுமயாகத்தில் பற்றுள்ளவனும் இரத்திரியநிகரஹமுள்ள
 ம் பரமமஜ்ஞானமென்னுமயாகத்தில் நிலைபெற்றவனும் வாக்
 ம சரீரங்களுக்குள்ள ஜபம் தபானம் ஸநானமென்ற யாகங்
 ளவனுமான முனியாயிருந்துகொண்டு உத்தராயணமென்னு
 மமலோகவழிகுத்த தக்கவனாயிருக்கப்போகிறேன் அறிவுள்ளவ

¹ தயானஞ்செய்யத்தக்க தனிமையானஇடம் அரண்யமென்றுசொல்
 படுகிறது ² பிரமமஜ்ஞானம்

³ 'பிராகங்கு ஸுகத்தைவிருமபுகிறவன்' எனபதும், ⁴ 'ஹிரண்ய
 பனபோல' எனபதும் பழையஉரை

றான எனபோன்றவன ஹிமஸையுள்ளவைகளும் அழியாததகக
னுள்ளவைகளும் ¹பசுக்களாலசெய்யத்தக்கவைகளுமான யாக
ளப பிசாசுமானது ²தனசரீரத்தின நாசமென்னுமயாகநகளைச் செ
பதுபோல எவவிதம் செய்யத்தக்கவனாவான எந்தமனிதனுடை
யாகமும் மனமும் எப்பொழுதும் நன்றாக தயானததுக்குத்தக்கக
ளாயிருக்கின்றனவோ, எவனுக்குத் தவமும் தயாகமும் ஸதய
யிருக்கின்றனவோ அந்தமனிதனே யாவற்றையுமடைவான ஞான
திறனொப்பானகண்ணிலலை ஸதயத்திறனொப்பானதவமில்லை ஆன
யொப்பான துககமில்லை தயாகத்திறனொப்பான ஸுகமில்லை ஆ
நபத்திலிருந்தே ஆதமரூபத்துடன்ஜனித்தநான ஆதமரூபத்
திலேபெற்றவனாயிருக்கிறேன் நான் ஸதத்தியிலலாதவனாயிருந்தா
ஆதமரூபத்திலேயேஇருக்கப்போகிறேன் பரணையானது என்க
துக்கத்திலிருந்து) மீட்டுவைக்கத்தக்கதன்று பிராமமண்ணுக்
நனிமை, ஸமநிலை, ஸத்யம், சீலம், மாயாதை, ஹிமஸையிலலாமை, ரு
யாயிருப்பது, அந்த அந்தக்காமங்களிலிருந்து ஒழிவடைவதுஇதை
ருக்குச்சரியானபொருளிலலை ஒ 'பிராமமணரே' மரிககப்போ
மக்குப் பொருள்களாலஎன்னப்பயன்? பந்துக்களாலும் உமக்கு
ப்பயன்? தாரகர்களால் உமக்குஎன்னப்பயன்? உமமுடையபிதா
பாட்டனாரும் எங்கேபோனார்கள்? ஹருதயகுறைவிலப்பரவேசித்த
குமஆதமரூபத்தைத் தேடிக்கொள்ளும்' என்றுசொன்னான்
னே! புத்திரனுடைய இந்தவசனத்தைக்கேட்டதும், பிதாவான
வவிதஞ்செய்துகொண்டாரோ அவவிதம் நீயும் ஸதயமென்னும்
த்தை மிகப்பெரிதாகக்கொண்டவனாயிரு' என்றுகூறினார்

ஹரேழுபத்தைநதாவது அதயாயம்
மோகஷதாமம். (தோடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர், பிராணிகளுக்கு வறுமை மேன்மைகீழும், செல்வம்
துன்பத்திற்கும்காரணமாகுமென்னும்விஷயத்தில்
சம்யாகர் சொல்லியதைக் கூறியது)

யுதிஷ்டிரா, “பொருளுள்ளவர்களும் ஏழைகளும் ³த்தத்த
ந்தக்கஜீவனமுள்ளவர்களாயிருந்துகொண்டு ஜீவிககிருக்காள் பி

¹ பசுக்களின்சரீரத்தையும் தனசரீரமாகப்பாவித்து இவ்வனமகூறிய

² 'பிசாசும், விஷும் அகரிமுதலியவற்றால் தனசரீரத்தைவிடும்' எ
து பழையஉரை

³ 'ஸவதநதரிண' எனபதுமூலம்; அதற்கு, 'தமசாஸதிரத்தை அ
ரித்தவர்கள்' எனபதுபழையஉரை

றரே' அவர்களுக்கு ஸுகதுக்கங்களவருவது எப்படி? அஃதென்னமையது?" என்றுகேட்க, பீஷ்மா சொல்லத்தொடங்கினான்.

"இவ்விஷயத்திலும் சாரதிமரக்கத்தை அடைந்த முகத்திபெற்ற மயாகரென்னும் பிராமமணரால் சொல்லப்பட்ட பழைய இவ்வித ஹதை உதாஹரிக்கிறார்கள். 'முன்காலத்தில் கெட்டதாரததாலும் பட்ட ஆடையாலும் பசியாலும் துன்பப்படுகிறவரும் வைராக்யத்தை உடந்தவருமான ஒரு பிராமமணர் என்னை நோக்கிச் சொல்லத்தொடங்கினான் ' இவ்வுலகத்தில் பிறவியடைந்த மனிதனுக்குப் பிறகு முதல் பலவிதமான ஸுகங்களும் துக்கங்களும் வந்துகொண்டிருக்கும் அந்த ஸுகதுக்கங்களுள் ஒருவழியானது இந்த மனிதன் அடைந்ததுகொண்டிருக்கும் (ஆகிலும்) ஸுகத்தை அடைந்ததோஷப்படக்கூடாது துக்கத்தை யடைந்தால் தாப்பப்படக்கூடாது ஆசையற்ற மனமுள்ளவனாயிருந்தும் எப்பொழுதும் சுகமையெழுகொண்டு ஆதமாவகுகுரிய சரேயஸைச் செய்துகொள்ளாமலிருக்காது, ஆதமஸந்தோஷத்தையும் அடையாமலிருக்கிறாய் நீ ஒரு நமான பொருளுயிலலாமல் ஸஞ்சாரஞ்செய்துகொண்டு ஸுகத்தை னுபவிப்பாய் ஒன்றுயிலலாதவனுமனிதன் ஸுகமாக உறங்குகின்றான், ஸுகமாக முந்திருப்பான் உலகத்தில் ஒன்றுயிலலாதவன் மயானது, ஸுகமும் நல்லழிவிட்டுவிடாததும சேஷமமும் இயைபுயிலலாததுமாயிருக்கிறது இது சத்தருக்களிலலாத வழியு (சைகொண்டவர்களுக்கு) அடையக்கடினமும் ஸாதகங்களுக்கரியதுமாயிருக்கிறது முன்றுலகங்களுக்கும் கண்டவனான நாலாவிஷயங்களிலும் வைராகியத்தை அடைந்தவனும் பரிசுத்தராவனுமான ஏழைக்கு ஒப்பாயிருப்பவனை இவ்வுலகங்களிலேனான ஏழைத்தனத்தையும் ராஜ்யத்தையும் துலையில் தூக்கி எறியுமா? சிறந்த குணமுள்ள ஏழைத்தனமானது ராஜ்யத்தையிலானதாயிருந்தது வறுமைக்கும் ராஜ்யத்திற்கும் மிகப்பெரிய இரத்தவியாஸமிருக்கிறது பொருளளமனிதன் மிருதயுலையிலிருப்பவனபோல எப்பொழுதும் பயமுள்ளவனாகியேயிருக்க வேண்டும் 2 பொருளைத் தள்ளிவிட்டு அதிலிருந்து விடுபட்டவனுடைய சபற்றவனுமான இந்த ஏழைமனிதனிடம் தீயும் திருடர்களுருதயும் வேறு இடையூறும் சக்தியுள்ளவைகளாகமாட்டா எப்பொழுதும் இஷ்டம்போல ஸஞ்சரிப்பவனும் பாயமுதலியவை விரிக்கக்கூடியதில் படுப்பவனும் தனக்கையத்தலையணையாகக்கொண்ட

வனும் அடக்கமுள்ளவனுமான அநதவழைமனிதனைத்தான தே
 ள மிகவுருகொண்டாடுகிறார்கள பொருளுள்ளவன், கோபத்தா
 லீபராசையாலும்பற்றப்பட்டவனும் அறிவழிநதவனும் கோணல்
 பாவையுள்ளவனும் காயநதமுகமுள்ளவனும் புருவக்கோணலு
 முகமுள்ளவனும் பாபியும் கோபங்கொண்டகீழ்மேலதடுக்கைக
 பவனும் கருமாகப்பேசுகிறவனுமாயிருப்பான அவன் பூமிந
 தானஞ்செய்யவிருப்பங்கொண்டாலும் எவன் அவனைப்பாக்கவி
 பமடைவான்? எப்பொழுதும், ஸம்பத்தடைச்சோநதிருப்பது
 தனல்லாதமனிதனை மோஹமுள்ளவனாகச்செய்யும். காற்றை
 சாதகாலத்திலுள்ளமேகத்தை அபஹரிப்பதுபோல அநதஸம்பத்
 தை அவனுடையமனத்தை அபஹரிக்கும் மேலும், அழகுள்ள
 னென்றும் பொருளுள்ளவனென்றுமுள்ள அபிமானமானது இ
 அவிவேகியை வந்தடையும் 'நான் நற்குலத்திற்பிறந்தவனாயிரு
 மேன், வித்தியுள்ளவனாயிருக்கிறேன் நான் ஸாதாரணமான ம
 னல்லன்' என்று இந்த மூன்றுகாரணங்களாலும் அநத அவிவே
 கினமனமானது (தாமதத்திலிருந்து) தவறுதலடையும் (சிறுமின
 கில) மிகப்பற்றுதலுள்ளமனமுள்ளவன் தந்தையாலசோதன
 கப்பட்ட பொருளமுதலியீபாகங்களை அழித்துவிட்டுக் குறைவ
 து பிறாபொருள்களைஎடுப்பதை நல்லதென்றுகினைப்பான் ம
 தையைப் பரிசென்றவனும் அங்கங்கிருந்து (பிறாபொருளை) எ
 வனுமான அநதஅவிவேகியை, மிருகத்தை வேடாகள் அம்புகள்
 அடிப்பதுபோல அரசாக்கள் தடுத்ததணடிப்பார்கள இவ்விதம்
 இரத்தத்துக்கங்களும் சரீரத்தைத்தொடர்ந்துவரும் பலவிதமான
 அநதத்துக்கங்களும் இவவுலகில் மனிதனை அடைந்துகொண்டி
 கின்றன நிலையற்றபொருள்களுடன் கூடியிருக்கும்உலகவாழ்க்கை
 இகழ்நதுதள்ளிவிட்டு உறுதியான அநதப்பெருநதுன்பங்களுக்
 புத்தியால பரிகாரத்தைச்செய்துகொள்ளவேண்டும (பொருள்க
 விடாமல் (மனிதன்) ஸுகமடையமாட்டான், (பொருள்களை) வி
 மல் உத்தமகதியை அடையமாட்டான், (பொருள்களை) விடாமல்
 மிலலாதவனாகப்படுக்கமாட்டான், (மனிதன்) யாவற்றையுமி
 பின் ஸுகமுள்ளவனாயிருப்பான்' என்றுசொன்னாரென்ற இந்த
 ஹாஸமானது முன்காலத்தில் அஸ்திநுபுரத்தில் சமயாகொன்
 பிராமமணரால் எனக்குக்கூறப்பட்டது ஆகையால், (பொருள
 விடுவதென்னும்) தயாகமானது உத்தமமென்றுசொல்லப்படுகிற
 என்றுசொன்னார்

ஊறநெழுபத்தாறாவது அத்யாயம்
மோக்ஷதாமம் (தோடீச்சி)

(பீஷ்மர், வீரகீத்யானது ஸுகந்தீர்த ஸாதனமென்னும்
விஷயத்தீல மங்கியின்உபதேசத்தையும் போத்யரின்
உபதேசத்தையுங்கூறியது)

யுதிஷ்டிரா, “பொருளிலுள்ளபேராசையால் பீடிககப்பட்டு
நிதன பலதொழிலகளைச்செய்தும் பொருளை அடையாமல் போவா
ல எதைச்செய்து ஸுகமடையக்கூடும்?” என்றுகேடக, பீஷ்
சொல்லத்தொடங்கினா

“ஓ! பாரத! யாவற்றிலும் ஸமமானபுத்தியும் ஆயாஸமில்லா
யும் ஸத்யவசனமும் வைராக்யமும் கராயத்திலவிருப்பமில்லா
யும் எவனுக்கிருக்கின்றனவோ அந்தமனிதன ஸுகமுள்ளவனா
ந்ப்பான இவ்வைந்தமே மோக்ஷத்திற்காக அடையத்தக்கவை
ளன்று பெரியோர்கள்கூறுகிறார்கள் ஸாதகங்களுக்கு இவ்வை
ந்த, ஸவாககமும் தாமமும் மிகஉததமமான ஸுகமுமாகின்றன
விஷயத்திலும் மங்கியென்பவரால் வைராக்யத்துடன் சொல்ல
பழையஇவ்விதிஹாஸத்தை உதாஹரிகிறார்கள் யுதிஷ்டிர
அத அறிந்துகொள் பொருளில்விருப்பமுள்ள மங்கியானவா ப
ற தொழிலகளைச்செய்து பயனடையாதவரானா அவா பழக்க
கஇரண்டுகனறைச் சிறிதுபொருளைக்கொண்டு வாங்கினா (ஒ
தத்தடியில்) நனருக்ககட்டப்பட்டவைகளும் பழக்கவேண்டியத
வெளியிலவிடப்பட்டவைகளுமான அந்த இரண்டு கனறுகளுப
ததிருக்கும் ஓரூட்டகத்தை நடுவிலவைத்து இருபுறத்திலு
கமாகவே ஒடின அவவிரண்டுகனறுகளும் பிடரினபக்கத்தி
சரியாகவந்தவுடன் ஓட்டகமானது கோபத்துடன் எழுந்திருந்த
தஇரண்டுகனறுகளையும் தூக்கிக்கொண்டு மிக்கவேகத்துடன்
ததொடங்கிற்று துன்பப்படுத்திற்று அவ்வொட்டகத்தாலகவா
வைகளும் மரிக்கக்கூடியவைகளுமான அந்தஇரண்டுகனறுகளை
கண்டதும் மங்கியானவா இவ்வசனத்தைச் சொல்லத்தொடங்
ரா

“சமாததனானமனிதனும் நம்பிக்கைக்கொண்டு முயற்சியுடன்
ருகத் தொழிலைச்செய்தாலும் விதியாலகிடைக்காத பொருளை
நம்புவதற்கு ஒருபொழுதும் முடியாது முதலிலபொருள்களின்

லாதவனும ஜாகரதையுள்ளவனும (பொருளுக்காக) வேலைசெய்வனுமானவனுக்கு ஒட்டகம் இக்கனறுகளைத் தூக்கிக்கொண்ட, தெய்வம்செய்த இத்துன்பத்தைப்பாருகள எனனுடைய கனறு ஒட்டகத்தால் தூக்கப்பட்டுவிடுதலையடையக கிளம்பிக்கிளம்பிக 1 தாளம்போலவும் 2 உனமாதத்தில்கப்பட்ட நரிபோலவும் கஷ்டத்தினாலெலலுகின்றன எனனுடைய பிரியமானவர்களுக்கொட்டகத்தி மணிகளப்போலத் தொங்குகின்றன இது கேவலம்தெய்வத்தால் காரியர்தான பலாதகாரமாகச் செய்வதில் பெளருஷமானது னுள்ளதே அன்று பெளருஷமென்பது ஒருஸமயத்திலிருக்கக் மாறாமலும் அதுவும் விசாரிக்கப்பட்டால் தெய்வத்தை அடுத்ததாக இருக்கும் ஆகையால், ஸுகத்தை அடைய விருப்பமுள்ள மனி இவ்வுலகில் வைராக்கியத்தையே அடையவேண்டும் பொருள்க தேடுவதில் ஆசையிலலாமல் வைராக்கியமெற்றமனிதன் ஸுக உறங்குவான். ஜனகருடைய வீட்டிலிருந்து பெரிய அரண்யத்திற் புறப்பட்டவரும் எல்லாவற்றிலுமிருந்து விடுபட்டவருமான காமங்கள் எவற்றையும் அடைகிறவனும இக்காமங்கள் எவற்றை விடுகிறவனுமாகிய (இவர்களில்) எல்லாகாமங்களுமும் அடைபட்ட அனைவர்களை விடுபவன் சிறந்தவனாவான்' என்று நன்றாகச் சொன்னா. ஆசையம்' விருமபத்தகக எல்லாதொழில்களின் எல்லையும் அடைந்தவன் இதுவரையில் ஒருவனுமில்லை மனிதனுக்குச் சத்திலும் உயிரிலும் ஆசைபெருகிக்கொண்டிருக்கிறது ஆசைமெனமே' தொழில்விருப்பங்களிலிருந்து விலகு, வைராக்கியமெனமமா இரு, நீ பலமுறை அவமதிக்கப்பட்டும் வைராக்யம் அனைவிலலையே பொருளில் ஆசைகொண்டமனமே' நீ என்னைக்கொல்ல விரகக்கவிரும்பி எனனுடன் இவ்விதம் ஸந்தோஷத்துடனிருப்பாக்கில் நீ என்னை வீணாகப்போகையுடன் சோகக்கவேண்டாம தேதுசசோதது வைத்தபொருளானது உனக்குத் திருமபவும் திருமபவும் நாசமடைகிறதே மூடனே' பொருளாசைகொண்டவனே'

1 'காகத்தைத் தூரத்தவேண்டி ஒருவன் கையைக்கொட்டிமொபொரு அந்தஒசையைக்கேட்டு ஒடியகாம தெயவிகமாய அவன்கைகளின் இயில்கப்பட்டுக்கொண்டதுபோன்றது' என்றபழமொழியானது காகதாளிய னறுசொல்லப்படுகிறது சிலா காகம்போனதும் பனைமரமோ அல்லது அகனியோ கீழேவீழ்ந்ததும் தெயவிகமாய ஒரேஸமயத்தில் நோந்தனவெ பழமொழி காகதாளியமென்ற பத்ததிறகுப்பொருளென்று கருதுகிறார்

2 இரண்டு ஆடுகள் ஒன்றையொன்று எதிர்த்துத் தலையாலிடித் கொள்வது, சிலா, 'மிருகங்களைப்பிடிக்கும்படமான யந்திரம்' என்பார்,

பொருளாசையை எப்பொழுதுவிடப்போகிறது? அந்தோ! என்
 டைப் அவிவேகமன்றோ நான் உன்னுடையவினையாட்டிற் குத்தகம்
 நகமாணேன், நீ தையிலலாமல் எப்பொழுதும் (எனனைப்) பலவித
 ன் துன்பங்களுடன் சோதனைகளுக்கும் மனிதன் பிறரிடம் இவ்
 மானதாஸத்தன்மையை ஒருஸமயம் அடையாமலிருக்கமுடியு
 ரா? முன்னுள்ளவாகளும் பின்னுள்ளவாகளும் ஒருபொழுதும் காப
 னின்முடிவை அடைந்தவர்களல்லா ஆகையால், எல்லாதொழித்
 தாயும் தள்ளிவிட்டு நான் அறிவுள்ளவனாகிறேன், விழித்துக்கொண்
 டிருக்கிறேன் எனனுடையமனமானது பலதுன்பங்களால் பீடிக்கப்
 பட்டு நூறுவிதமாகச் சிதறிப்போகாமலிருக்கிறதே இது நிச்சய
 ம் வஜ்ரத்தின்ஸாரத்தால் செய்யப்பட்டு மிகவும் உறுதியாயிரு
 து காமமே! உன்னையும் உனக்குப்பரியமாபிருக்கும்வஸ்துவையு
 ம் விலக்குகிறேன் நான் உன்னுடையபிரியத்தைத்தேடிக்கொண்
 டுமாவிற்சூரியஸூகத்தை அறியாமற்போனேன் ஏ! காமமே
 கருக காரணத்தைத்தெரிந்துகொண்டேன் ஸங்கலபத்திலிரு
 ருளோ நீ உண்டாகிறாயா? நான் உனக்குக்காரணமான ஸங்கலப
 ம் செய்கிறதில்லை நீ வேருடன் நசிக்கப்போகிறது தனத்தை
 நம்புவது ஸூகமன்று அதைஅடைந்தபின்னும் மிகப்பெரியசி
 யுண்டாகிறது அடைந்தபொருளின் நாசமானது மிருத்யுவுக்கு
 பாகிறது அடையப்பட்டபொருளும் இருக்குமோ இராதோ
 ரத்தைப் பிறனுக்கு அடிமையாகத்தள்ளுவதிலும் அதைஅடைக்
 லில் அவவிதமான பொருளைக்காட்டிலும் மிகக் துன்பமானத
 னு? அடைந்தபொருளாலும் ஸந்தோஷமடைகிறதில்லை திரு
 ம் அதையேதேடுகிறது இனிமையானகங்காஜலம்போலப் பொ
 னது ஆசையைப்பெருகவேசெய்யும் இவ்வாசையென்பது எ
 க்கொல்லத்தக்கதாயிருக்கிறது. நான் அறிவுள்ளவனாகிறேன்
 மமே! எனனைவிட எனனுடைய சரீரத்தை அடைந்திருக்கி
 ருதிவிழுதலிய) பூதகூட்டமானது இஷ்டம்போல இச்ச
 திலிருந்துபோகட்டும், அல்லது ஸூகம்போல இதில வஸி
 டும் காமத்தையும் லோபத்தையும் அனுஸரித்தவைகளும் இ
 ரத்திலுள்ளவைகளும் உங்களிடம் எனக்குப்பிரியமில்லை ஆன
 ல், நான் உங்களுடையதையும் தள்ளிவிட்டு ஸ்வைருணத்தைத்
 டையப்போகிறேன் நான் எனனுடைய சரீரத்திலும் மனத்
 ம் எல்லாப்பிராணிகளையும் பராக்ரமபடி யோகாபயாஸத்திலுபுத்
 தையும் பிரமமவிசாரத்தில சித்தத்தையும் பாமமத்தினிடம்மனதை

ம நிலைநிறுத்திக்கொண்டு திருமபவும் நீ எனனை இவவிதமதுக
ளில் சோதனுவைக்காமலிருக்கும்படி பற்றுதலிலலாதவனும் துன்
லலாதவனும் ஸுகமுள்ளவனுமாகி உலகங்களில் விளையாடப்போ
றன ஏ! காமமே! உனனால் ஏவப்படுமெனக்கு வேறுகதியில்
பொழுதும போசைக்கும் சோகத்திற்கும் சாமத்திற்கும் நீ
ராணமாகிய பொருளாகிக்குககாலத்திலுண்டாகும் பெரியது
மானது எல்லாவற்றையும்விட மிகப்பெரிதென்று நினைக்கிறே
பாருளிலிருந்துவிலகியமனிதனை ஞானிகளும் மிதரர்களும் அ
திககிறார்கள் பொருளிலலாதவனுக்குப் பல்வாயிரம் அவமதி
ளாலுண்டாகும் மிகக்கஷ்டமான தோஷங்களுண்டு பொருள
றிது ஸுகபாகமிருப்பதும் துக்கங்களாலுண்டுபண்ணப்படுகிற
பாருளானது இவனுடையதென்காரணத்தால் மனிதனை முதல்
ருடாகள் அடிககிறார்கள், பலவிதமான தண்டனைகளாலும் து
ப்படுத்திகிறார்கள், எப்பொழுதும் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிற
ள பொருளில் ஆசைபற்றியிருப்பது துக்கமென்று நெடுங்காலம்
னனால் அறியப்பட்டது ஏ! காமமே! நீ எதைஎதைப் பிடி
போ அதைஅதையே விரும்பிக்கொண்டுசெல்லுகிறாய் உண
யஅறியாதவனும் ஸந்தோஷப்படுத்தமுடியாதபாலகனும் தீய
பாலதருபதியடையாதவனுமாகிய நீ எளிதில் கிடைப்பதைய
அறியவேயில்லை கிடைக்காதிதையும் நீ அறியவேயில்லை பா
மபோலப் பூர்த்தியடையத்தகாத நீ எனனைத் துக்கங்களுட
சாதனுவைக்கவிரும்புகிறாய் ஏ! காமமே! திருமபவும் உன
பொழுது நான் அடையக்கடியவனல்லன் யதிருசசையாக
ததிரவியநாசத்தால் வெறுப்புற்று நான் பெரிய நிவருத்தியைஅ
து இப்பொழுது 'காமங்களைச் சிந்தியாதவனாயிருக்கிறேன் இ
புலகில் மிகத்துன்பங்களை நான் பொறுத்திருக்கிறேன் புத்திய
ாதநான் தெரிந்துகொள்ளவில்லை பொருளநாசத்தால் அவமதி
ப்பட்டநான் எல்லா அங்கங்களிலும் தாபமில்லாமல் படுத்திரு
றன் ஏ! காமமே! மனத்திலுள்ளயாவற்றையும் விலக்கிவிட
னனைத்தளளிவிடுகிறேன் ஏ! காமமே! முக்கிலகியிறுபோ
அடக்கிய காளையுடன் விளையாடுவதுபோல என்னுடன்கூட நீ த
பவும் விளையாடப்போகிறதில்லை நிரதிககிறவர்களை நான்
றுத்துக்கொள்ளவேன் (பிறரால்) ஹிமஸிககப்பட்ட நான் (அ
னை) ஹிமஸிககப்போகிறதில்லை பணக்கமும்படிபேசப்பட்ட நான்

நத அபிரியத்தைப் பாராட்டாமல் பிரியமாகப் பேசவேண்டும். திருப்
 ளளவனும் தன்னிலையிலுள்ள இந்திரியங்களுள்ளவனும் எப்பொ
 ம கிடைத்ததுகொண்டு ஜீவிப்பவனுமானான் எனக்குச்சத்
 ானஉன்னைத் திருப்தியுள்ளவனாகச்செய்யப்போகிறதில்லை வைரா
 ததையும் ஸுகததையும் திருப்தியையும் இந்திரியங்களின் அட
 ததையும் ஸதயததையும் காமேந்திரியங்களின் டக்கததையும் பொ
 மயையும் எல்லாபாரணிகளிடத்திலுமுள்ள ததையையும் சரணமெ
 டைந்தவனாக என்னை அறிந்துகொள் ஆகையால் (மோக்ஷத்தி
 ச)செல்லுமெனனைக் காமமும் லோபமும் தருஷ்ணையும் கா
 ணயமும் விட்டுவிடவேண்டும் இப்பொழுது காமததையும் லோ
 ததையும் கோபததையும் கருரததனததையும் தள்ளிவிட்டு ஸத்
 ணத்திவிருக்கிறேன் இப்பொழுது லோபத்திற்கிடானநிலை
 டைந்து புத்தியில்லாமல் நான் துக்கததை அடையமாட்டேன்
 மகளுள் எவன் எதை விடுகிறானோ அவனுக்கு அது ஸுக
 தப் பெருக்கச்செய்வதாகும் காமத்திற்கிடுபடுச்செல்லுகிறவ
 ப்பொழுதும் துக்கததையே அடைவான் காமததையே சோந்தவ
 றயும் (அதற்குக்காரணமான) ஜோகுணததையும் மனிதன் வி
 தகொள்ளவேண்டும் துக்கமும் லஜஜையிலலாமையும் ஸந்தோ
 லலாமையும் காமகரோதங்களிலிருந்து உண்டாகின்றனவாகு
 டுவேன்றிகாலத்தில்குளிராதமடுவை அடைவதுபோல பரமமதன்
 டைந்த இரதநான் காமங்களிலிருந்து ஒழிவையடைகிறேன்; து
 கங்களிலலாதவனாகிறேன், ஒரேஸுகமாயிருக்கிறேன் இவ்வுலக
 ளுள்ள விஷயஸுகமளதுவோ தேவலோகத்திலுள்ள பேரி
 மளதுவோ இவ்விண்ணுஸுகமகளும் ஆசையைவிடுவதால் உ
 ராகுமஸுகத்திற்குப் பதினாறிலொருபாகத்திற்கும் ஒப்பாகா நா
 ததமமானசதருபோன்றதும் ஸதூலதேஹத்திலிருந்து ¹ ஏழாவ
 ானகாமததைக்கொண்டு கொல்லமுடியாத பரமமெனனுமபட
 ாததையடைந்து அரசனபோலவளிக்கிறேன்” என்றுசொன்ன
 நதப்புத்தியை அடைந்து வைராக்யமபெற்ற மங்கியானவா எல்லா
 மங்களையும் தள்ளிவிட்டு பரமமததை அடைந்து பேரானந்ததை
 டைந்தாரா கன்றுக்குட்டிகள் நாசமடைந்தகாரணத்தால் மங்
 ானவா மோக்ஷத்தை அடைந்தாரா அவர் காமத்திற்குமுலமா

¹ 'அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆன்
 மம், ஸானந்தம், மஹத்தவம்' என்று ஏழு, இந்தமஹத்தவமே காமமென
 சாலப்படுமெ

புஜஞானத்தை அறுத்தார அதனால் உத்தமமானகதியை அடை
 ரா இவ்விஷயத்திலும் விதேஹதேசத்துக்கு அரசரும் மிக்க அட
 ளளவருமான ஜனகரால் பாடப்பட்டதும் மோக்ஷத்தைப் பற்றிய
 ான இரதசலோகத்தையும் உதாஹரிக்கிறார்கள் அதன்பொ
 ராவது — 'என்னுடைய பொருளானது அளவில்லாததுபோலிரு
 னும் எனக்கு ஒன்றுமில்லை மிதிலையானது எரிககப்பட்டாலு
 ன்னுடையதொன்றும் எரிககப்படுகிறதில்லை' என்பது. இதேவி
 த்தில் வைராக்யத்தைப் பற்றிப் போதயரால் சொல்லப்பட்ட இந்
 லோகத்தையும் உதாஹரிக்கிறார்கள். யுதிஷ்டிர்' அதையும் அறிந்
 தாள நஹுஷ்பதரான அரசன் வைராக்யத்தால் சாந்தி
 டைநதவரும் சாஸ்திர அறிவாலதருபதியுள்ளவரும் சாந்தருமா
 பாதயரென்னுமரிஷியைநோக்கி, 'பராஜஞாகுநிற்பெரியவரே' ந
 நத் அறிவை அடைநது சாந்தியுள்ளவரும் ஸுகமுள்ளவருமாய ஸ
 ரிகக்நீர்? சாந்தியைப் பற்றிய உபதேசத்தை எனக்கு அறிவித்
 வணடும்' என்று வினவினான் போதயர், 'நான் உபதேசம் பெற்றிரு
 நேன் இவ்வுலகில் ஒருவனுக்கும் நான் உபதேசஞ்செய்கிறதில்லை
 வவுபதேசத்திற்குரிய லக்ஷணத்தை நான் சொல்லுகிறேன் அத
 ருத்ததை தானாகத் தெரிநதுகொள்ளவேணடும் பிறக்கலை என்னு
 வசி, அணில, ஸாபபம், வனத்திலுள்ளவணடிகளின்கழற்சி, லக்
 ததை அடிப்பவன், யுவதி இவ்வாறுபோகளும் எனக்குக் குரு
 ரகிறார்கள்' என்று சொன்னான் அரசனே! ஆசையானது பலமுள்ள
 ரகும் ஆசையிலலாமை பெரிய ஸுகமாகும் பிறக்கலையென்னு
 வசியானவன் ஆசையை ஆசையிலலாததாகச் செயதுகொண்டு ஸு
 ரக உறங்கினான் மாமஸத்துடன் கூடிய அணிலைக்கண்டு மாமஸம்
 ரத்தைகள் அடிக்கத்தொடங்கவும் அந்நாமஸத்தை விட்டதா
 ணிலானது ஸுகமாகவளர்ந்தது வீட்டை உண்டுபண்ணிகொ
 து துக்கத்தின்பொருட்டன்றி ஒருபொழுதும் ஸுகத்தின்பொரு
 னறு ஸாபபமானது பிறனால் செய்யப்பட்ட வீட்டிலுபுகுந்
 காண்டு ஸுகமாகவளர்கிறது முனிகளாயிருப்பவர்கள் வண்டு
 ளன்னும் பக்ஷிகள் போலப் பிராணிகளுக்கு தரோஹ மில்லாமடு
 சசையெடுக்கும் விருத்தியை அடைநது ஸுகமாக ஜீவிககிறார்கள்
 ண்டானது எல்லாப் பூக்களிலிருந்தும் ஸாந்ததை எடுத்ததுகொ
 துபோல அறிவுள்ள மனிதன் சிறிது மெபரிதுமான சாஸ்திரங்க
 ருநது ஸாந்ததையெடுத்துக்கொள்ளவேணடும் லக்ஷ்யத்தை அடி
 ம ஒருமனிதன் அம்பினலக்ஷ்யத்தில் நன்றாகப் பற்றுத் துள்ளம்

ளளவனாகி அருகிறசெல்லுமஅரசனையும்அறிகிறதில்லை பலபேருக்கு எப்பொழுதும் 'கலகமுண்டு இரண்டுபோகளிருந்தா' பச்சா நிச்சயமாகவரும். ஆகையால், 'ஒருபெண்ணினகையிலுள்ள ஹைவனையலபோல ஒருவனாகஸஞ்சரிககப்போகிறேன்' எனச் சானனா" என்றா

நாற்றேழுபத்தேழாவது அதயாயம மோக்ஷதாமம். (தோடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், பரபஞ்சம்அநித்யமென்றறிந்துண்டாதும் விரகீதியா
னது ஸுகந்திந்திக் தாரணமென்னும் விஷயத்தில் ப்ர
மாணமாக ப்ரஹ்லாதருக்தம் அஜகரவரதழன்ளமுளவ
ருக்தம் நடந்தஸம்பாஷணையைக் கூறியது)

யுதிஷ்டிரா, "ஒழுகுகங்களை அறிந்தவரே! மனிதன எந்
ககைபால சோகமில்லாமல பூமியில் ஸஞ்சரிககககூடும்? ம
ன எதைச்செயதுகொண்டு உலகத்தில் உத்தமமானகதியைப்பெ
ரான?" என்றுகேடக, பீஷ்மா சொல்லத்தொடங்கினா

"இவவிஷயத்திலும் பரஹ்லாதருக்கும் அஜகரவருத்ததியிலுள்ள
ருமுனிவருக்கும் நடந்தஸம்பாஷணையான பழையஇவவிதிஹாஸ
த உதாஹரிககிறார்கள புத்தியுள்ளவரும் அறிவுள்ளவர்கள்
கசகிறதவருமான பரஹ்லாதராஜா உறுதியுனமனமுள்ளவரு
ராகதவேஷங்களின) துன்பமில்லாதவருமாய ஸஞ்சரிககும் ஒ
ராமமணரைநோக்கி பரசனஞ்செய்யத்தொடங்கினா 'பிராமம
' தமநிலையிலிருப்பவரும் சகதியுள்ளவரும் தயையுள்ளவரு
டககமுள்ளவரும் காரியவிரூபமில்லாதவரும் அஸூயையிலல
ரும் ஸதயவாகுள்ளவரும் வெகுமானமபெற்றவரும் நல்லறிவு
ருமான நீர் உலகத்தில் பாலகனபோல ஸஞ்சரிககிறீர் நீர் லாப
த விருமபவே இல்லை, பொருளநஷ்டங்களிலும் சோகமடையவில்
ரப்பொழுதும் திருபதியுள்ளவாபோல ஒன்றையும் நினையாதவ
ருககிறீர், காமத்தினவேகத்தால் பிரஜைகள் அபஹரிககப்ப
பாழுது மனமில்லாதவாபோலவும் அறமுமபொருளும் இன்பமு

I 'ஒருபெண்ணைவள வீட்டிலுள்ளவர்களுக்குத்தெரியாமல அதி
ருக்குப்போஜனமசெயவிசகவிரூபப்பகொண்டு நெல்லைக்குத்தமபோது
லுள்ள வனையலகன பிறாஅறியுமபடி ஓசையுள்ளவாயின அவளதா
களைஉடைத்தவிட்டு ஒன்றைமட்டில் கையில் வைத்துக்கொண்
ளன்று ஸ்ரீபாகவத்ததில் கூறப்படுகிறது' எனபது பழையவுரை

யகாரியங்களில் முயற்சியில்லாதவாபோலவும் காணப்படுகிறீர்
கதையும் தனத்தையும் நீர் அடையமுயலவில்லை காமத்திலும்
ருக்கவில்லை, இந்திரியங்களுக்கூரிய விஷயங்களை பரிபமாகநி
ராமல அவைகளிலிருந்துவிடுபட்டவராய ஸாக்ஷிபோல ஸஞ்ச
தீர். முனிவரே! உமமுடைய அறிவு எது? சாஸ்திரம் எது? வ
தி எது? பிராமமணரே! இவ்வுலகில் எதை சரேயஸென்றுநினை
தீரோ அதை எனக்குச் சொல்லவேண்டும்' என்றுகேட்டாரா

இவ்விதம் கேட்கப்பட்டவரும் அறிவுள்ளவரும் உலகத்த
நரிய தாமஸ்தியை அறிந்தவருமான அநதபராமமணர் எளியது
பாருளுள்ள துமான வசனத்தால் பரஹ்லாதரைநோக்கிச் சொல்
தாடங்கிலுா 'ஓ! பரஹ்லாத! காரணமின்றிப் பிராணிகளுக்கூ
ராகும் பிறப்பையும் குறையையும் வளாச்சியையும் விராசத்தை
ரா நான் ஸந்தோஷமடைகிறதில்லை, துக்கமடைகிறதில்லை
பிராணிகளிடம்) பரவருத்திகள் ஸ்வபாவத்தாலேயேயிருக்கின்ற
வன்று தெரிந்ததுகொளளவேண்டும் ஸ்வபாவத்தைப்பற்றி உ
ராகும்பரவருத்திகளையாவும் ஒருவனாலும் செய்யத்தக்கவைகளால்
ரஹ்லாத! சோகைகள் பிரிவையே முக்கியமாகக்கொண்டவை
என்றும் கூட்டங்கள் முடிவிலாசமடைகின்றவைகளென்றும் தெ
துகொள ஒன்றிலும் மனத்தைவைக்கக்கூடாது குணங்கள்
னகூடியவைகளும் நாசமுள்ளவைகளுமான பிராணிகளைப்பாரக்
னும் பிறப்பு இறப்புகளை அறிந்தவனுமான மனிதனுக்குச் சொ
வேண்டியது என்ன இருக்கிறது? பெரியகடலிலுள்ள ஜலத்
யுண்டானவைகளான பெரியசரீரங்களுக்கும் சிறியசரீரங்களுக்கும்
நாசத்தை முறையே பாரக்கிறேன் அஸூரவேந்தனே! பூமிய
நந்தவைகளான ஜங்கமங்களும் ஸதாவரங்களும் பிராணிகளை
தற்கும் நேரில் மிருதயுவைப்பாரக்கிறேன் ஆகாயத்திலுஞ்சரிக
பங்களும் அதிசுபலமுள்ளவாக்களுமான அஸூரர்களுக்கும் உத்
ரானபறவைகளுக்கும் காலத்தைமீறாமல் மிருதயு கிளம்புகிற
தவலோகத்தில் ஸஞ்சரிப்பவைகளும் சிறியவைகளும் பெரிய
ருமான ஒளிகளும் காலந்தவறாமல் விழுவதைக்காண்கிறேன் இ
தம் மிருதயுவால் தொடரப்பட்டபிராணிகளை நன்றாகப்பாரக்கி
றும் 'பாவறறையும்பொதுவாக அறிந்தவனுமான நான் செய்யவேண்
தைச்செய்துகொண்டு ஸுகமாகஉறங்குகிறேன், யதாச்சையா

1 எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவான பரமமரூபத்தை அடைந்தவன்' எ
துவேறுபாடும்

டதத மிகப்பெரிதான ஆகாரத்தையும் புஜிக்கிறேன் திருமப
 , போஜனமில்லாதவனாகவே பலநாள்களும் படுக்கிறேன் திரு
 வும், பலகுணங்களுடன் கூடியதும் பலவகையுமான அன்னத்தை
 ரகரூப போஜனம் செய்கிக்கிறார்கள் திருமபவும் சிறிதும், திரு
 அதிலும் சிறிதும், மதுஸம்யம ஒன்றும் கிடையாமலும் இருக்கும் ஒரு
 மயம் நொய்யையும் தினபேன, பிண்ணாக்கையுந் தினபேன, ¹சோ
 னத்தையும் மாமஸங்களை யும் புஜிப்பேன, திருமபவும் பலவி
 னபக்ஷியங்களையும் பக்ஷிப்பேன, ஒருஸம்யம கட்டிலிலப்பிப்பேன
 மபவும் பூமியிலுமுறங்குவேன ஒருஸம்யத்தில மாடியிலு
 ரகரூப படுக்கைகிடக்கும் மரடிகளையும் சணலாலசெய்ய
 டவஸ்திரங்களையும் பட்டுக்களையும் தோலங்களையும் தரிப்பேன
 ஸம்யத்தில பெரியவிலைபெற்ற ஆடைகளையும் உடுப்பேன தெ
 மாயவந்ததும் தாமஸ்ஸிவிட்டுவிடாததுமான போகயவஸ்து
 ன நிராகரிப்பதில்லை, கிடைக்கமிகவரிதான இவவிதவஸ்துவை வி
 கிறதும் இல்லை, அசைவற்றதும் அழிவிலாததும் சுபமும் சோ
 லாததும் பரிசுத்தமும் ஒப்பிலாததும் அறிஞர்களின் திருமப
 கதிலேயே இருப்பதும் மூடாகளாலவிரும்பப்படாததும் அனுஷ்டி
 படாததுமான இந்த ²அஜகரவரத்ததைப் பரிசுத்தஞ்சிச் செய
 ண்டிருக்கிறேன், உறுதியான புத்தியுள்ளவனும் ஸ்வதாமத
 நுநநுமுவாதவனும் மிகக்குறைந்த உலகவாழ்க்கையுள்ளவனும்
 ரபரமான பரமமத்தை அறிந்தவனும் பயத்தையும் பேராசையையு
 மிவேகத்தையும் மற்றுமுள்ளதோஷங்களையும் போகியவனும் ப
 தனுமாகி இந்த அஜகரவரத்ததைச் செயதுகொண்டிருக்கிறேன்
 நவகைப்படாத கனிகளும் பக்ஷியங்களும் போஜயங்களும் குடி
 தக்கவைகளுமுள்ளதும் விதியின்பரிபாகத்தால வெவவேறான
 சுகாலங்களுள்ளதும் மனத்திறகுலுமும் லோபிகளால அனு
 கப்பபடாததுமான இந்த அஜகரவரத்ததைப் பரிசுத்தஞ்சிச் செய
 ண்டிருக்கிறேன், 'இதுவேணமும் இதுவேணமும்' என்ற பே
 ச்யாலபீடிகப்பபட்டதும் பொருளை அடையாததும் சோகப்படுவ
 ன உலகத்தை நன்றாகக் கவனித்துப்பாராது உண்டான தத்து
 னத்தான இந்த அஜகரவரத்ததைப் பரிசுத்தஞ்சிச் செயதுகொ
 ண்டிருக்கிறேன், பொருளை அடையவேண்டிய காரணத்தால நற்குணம்

¹ சம்பாநெல்

² அஜகரமென்றால் மலைபாம்பு அது தன் அருகிலவந்ததைப் புஜி
 லாமல் ஆகாரத்திற்கு வேண்டி ஓரிடத்திற்கும் செல்லுகிறதில்லை அதுபே
 ருப்பது அஜகரவரதமாகும்

லாதபரபுவை அடுத்தது பலவிதமாகக்கஷ்டப்படும் இந்த உலகத்தினருக்கப்பாத்தது வைராக்யத்தில் விருப்பமுள்ளவனும் மனத்தைத் தவனும் நல்ல அடக்கமுள்ளவனும் பரிசுத்தனுமாய் இந்த அஜகரவரதத்தைச் செயதுகொண்டிருக்கிறேன் ஸுகமும் துக்கமும் பொருஷ்டமும் பொருளலாபமும் உதஸாஹமும் சோராவும் மரணமும் நாமும் தெய்வத்தால நிலைபெற்றனவாயிருக்குமென்று உண்மையானதெனினு கொண்டு நான் பரிசுத்தனாகி இந்த அஜகரவரதத்தைச் செயதுகொண்டிருக்கிறேன் பயமும் ஆசையும் அவிவேகமும் அஹம்மபோனவனும் தைரியத்துடனும் ஆலோசனையுடனும் நிச்சயத்துடனும் கூடியவனும் நல்ல அடக்கமுள்ளவனுமான நான் கிட்டவாட்டாததைப் புஜிக்கும் மலைப்பாம்புகளைப்பாத்தது இந்த அஜகரவரதத்தைப் பரிசுத்தனாகிச் செயதுகொண்டிருக்கிறேன் படுப்பதிட்டகாருவதிலும் நியமமில்லாதவனும், இயற்கையில் இந்திரியங்களை அடக்கமும் நியமமும் வரதமும் ஸதயவசனமும் பரிசுத்தியுமுடையவனும், பயன்களின் சோகையைவிட்டவனும், நல்ல ஸந்தோஷமுடையவனும், பரிசுத்தனுமான நான் இந்த அஜகரவரதத்தினைச் செயதுகொண்டிருக்கிறேன் ¹ ஆசைப்படாததக்கவஸதுக்களைவிரும்பிடுவில்துன்பமடைதிறதும் ஆதமரூபத்தைவிட்டுவிடவியதும் ஆசைபட்டதும் வரையறையில்லாததுமான மனத்தைக்கண்டு அறிவடைவான ஆரதமனத்தை ஆதமரூபத்திலமுடிவுபெற்றிருக்கும்படி அடவேண்டி இந்த அஜகரவரதத்தைப் பரிசுத்தனாகிச் செயதுகொண்டிருக்கிறேன் புத்தியையுமமனத்தையும் அனுஸரித்துச் செல்லாமல் (வரதத்தில்) விரும்பத்தக்க ஸுகம் ஆரிதாயிருப்பதும் அவவிதஸ்திலையற்றதாயிருப்பதுமாகிய அவவிரண்டையும் நனருக்ககண்ட இந்த அஜகரவரதத்தைப் பரிசுத்தனாகிச் செயதுகொண்டிருக்கிறேன் இந்த அஜகரவரதமானது புத்திசாலிகளும் தமகீரத்தியை வென்றிற்றவர்களும் தமமத்தையும் பிறமதங்களையும் பற்றி ஆங்காங்கு இது என்று மிக்க கடினமாகத் தாக்கங்களைச் சொல்லுகிறவர்களும் கவிகளாலும் பெருமபாலும் கொண்டாடப்பட்டிருக்கிறது இவ்வில அறிவிலலாதமனிதர்களால் வெவ்வேறுக நிச்சயஞ்செய்யப்படாதது முடிவுபெறுததும் நிச்சயத்தையும் தோஷங்களின்கரையை அடையாததுமான இந்தமதப்பேதத்தை நாசத்திற்குக்காரணமென தெரிந்துகொண்டு நான் தோஷங்களை யும்போசையையும் வி

¹ 'திரவியநாசங்களாலும் பலதுன்பங்களாலும் அடிபட்டதும்' என்பழைய உரை

டடு மனிதர்களிடம் வினாயாடிக்கொண்டிருக்கிறேன்' எனச் சொன்னா பெரியபுத்தியுள்ள எந்தமனிதன் ஆசையை விலக்கிக் கொண்டு இவ்வுலகில் அஜகரத்தாலசெய்யப்படுமவரத்ததைச் செய்கிறார்களென பயமும் போசையும் அவிவேகமும் கோபமுமில்லாதவனுக்குமுள்ளவனுமாக இவ்விதத்திற்குரிய ஸந்தோஷத்துடன் ஸந்தோஷப்பான்" என்று சொன்னா

நூற்றெழுபத்தேட்டாவது அதயாயம்
மோக்ஷதாமம். (தோடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், அறிவுதான்ஸுகந்தீந்தக்காரணம் என்னும்விஷயத்தில் இந்திரனுக்கும்காச்யபனுக்கும்நடந்த ஸம்பாஷணையைச் சொல்லியது)

புதிஷ்டிரா, "பிதாமஹே! மனிதனுக்கு (அஜகரவரத்ததுள்ளநிலைமைக்கு) பரதுக்களோ காமமோ பொருளோ அறிவேவ்வுலகில் எதுகாரணமாகும்? கேட்கப்பட்டநீர் இதை எனக்கு உபதிக் கவேண்டும்" எனருகேடக, பீஷ்மா சொலலத்தொடங்கினா

"அறிவானது பிராணிகளின் நிலைமைக்குக் காரணமாகிறதறிவே பெரியலாபமென்று கருதப்படுகிறது அறிவு உலகத்திமாஷ்த்திற்குக் காரணமாகும் அறிவானது ஸவாக்கமென்பதுகுகளினகருதது பவியும் பாஹலாதரும் நமுகியும் மங்கியுமவாயத்திற்கு அழிவுண்டானபொழுது அறிவாலன்றோ பயனைடநதிற்குகிறார்கள? அவவிதஅறிவைவிடப் பெரிதெனனவருதது? இவ்விஷயத்திலும் இநதிரானுக்கும் காச்யபனுக்கும் நடந்தம்பாஷணையான பழையஇவ்விதிஹாஸத்தை உதாஹரிகுகிறார்களிஷ்டிர! அதனை அறிந்துகொள தனமுள்ளவனும் காவமுள்ளுமான ஒருவைசயன், தவமுள்ளவனும் மிக்ககடுமையானவாதமுளவனும் ரிஷிகுமாரனுமான காச்யபனென்பவனைத்தனாதததால் கீடுமும்படிசெய்தான கீழேவிழுநது துன்பப்படும அநதக்காச்யபனே கோபங்கொண்டு தைரியமில்லாமல், 'நான் மரித்துப்போன இவ்வுலகில் பொருளில்லாதவனுக்கு உயிரோடிருப்பதிதொருப்பனுமில்லை' என்றுசொன்னான அவவிதஞ்சொல்லி மரிபிருப்பமுள்ளவனாகிப்படுத்திருப்பவனும் பேசுகில்லாதவனும் அல்லாதவனும் கலங்கியமனமுள்ளவனுமான காச்யபனைநோக்கி, இவன நரிஉருவத்துடன்வந்து சொலலத்தொடங்கினான

‘ஓ! காசயப்’ எல்லாபிராணிகளும் எல்லாவிதத்தா
 னாவிடப்பிறவியை விருமபுகின்றன மானிடப்பிறவியிலும் பிர
 ணத்தனமையை பாவருமே கொண்டாடுகிறார்கள் நீ மானிட
 பிறவியும் அதிலும் பிராமமணனும் அதிலும் வேதங்களைக் கற்றவனு
 யிருக்கிறாய் அடைவதற்கு மிகக் குறிதான இப்பிறவியை அடைந்
 துறிவாய்மையால் நீ மரிப்பது தகுதியன்று ‘எல்லாம் அபிமா
 னுடனகூடியதானால் லாபமாகும்’ என்று கூறும் வேதம் உண்மையே
 காசயப்! மிகவும் ஸந்தோஷிக்கத்தக்க நுபமுள்ளவனாயிருக்கிற
 பிராணைகொண்டு இப்பிறவியை அவமதிக்கிறாயே அந்தோ! இ
 யுலகில் எவர்களுக்கும் கைகளிருக்கின்றனவோ அவர்களுக்குக் கா
 லிததியுண்டு இவ்வுலகில் எந்தப்பிறவிகளுக்குக் கைகளிருக்கின்ற
 வோ அந்தப்பிறவிகளில் மிகக் ஆசையுள்ளவனாயிருக்கிறேன் உ
 ந்தப் பொருளில் ஆசையிருப்பதுபோல எங்களுக்குக் கையுள்ளபி
 ணில் ஆசையிருக்கிறது கையை அடைவதைவிட வேறுபெரியலா
 னுமில்லை பிராமமண! கையிலலாதிருப்பதால் நான்கள் (தைத்
 த்ரண்களை எடுக்கமுடியாதவர்களாயிருக்கிறோம், அவகத்திலகடிக்க
 லவிலமான ஜரதுகளைக் கொல்லாமலிருக்கிறோம் இவ்விதமின்
 வர்களுக்குத் தெய்வங்கொடுத்தவைகளும் பத்துவிரல்களுள்ள
 னுமான கைகளிருக்கின்றனவோ அவர்கள் கடிக்கும் புழுக்களைத்
 த்திலிருந்து எடுத்தெறிகிறார்கள், சொறிந்துகொண்டுமிருக்கி
 ள் மழைக்கும் பனிக் கும் வெயிலுக்கும் ரைக்களையும் செய
 காளாளுகிறார்கள், ஆடைபையும் ஸ்கமரான அன்னத்தையும் ப
 கையையும் காற்றில்லாமலிருப்பதையும் அனுபவிக்கிறார்கள், உல
 லில் பசுவை அடக்கி(க்கற்றது) அனுபவிக்கிறார்கள், காளை யை வண்
 முக்குமபடி செய்கிறார்கள், பலவித உபாயங்களாலும் தமக்கு
 றடி (பாவறதையும்) வசமாகக்கொள்ளுகிறார்கள் நாவிலலாத
 னும் கையிலலாதவைகளும் அலப்பலமுள்ளவைகளும் துன்பமு
 வைகளும்ாயிருக்கின்ற பிராணிகள் அந்தத்தக்கங்களைப் பொறு
 ர்கொண்டிருக்கின்றன நீ பாகயததால் அவ்விதப்ராணியாயில்
 மனியே! நீ பாகயததால் நரியும் புழுவும் எலியும் பாம்பும் தவளை
 றறுமுள்ள பாப்பிறவியிலப்பிறந்தவனுமாயில்லாமலிருக்கிறாய் க
 ப! இவ்வளவு லாபத்தாலேயே நீ ஸந்தோஷப்படத்தக்கவனாயிரு
 றாய் திருமப என்ன சொல்லவேண்டும்? நீ எல்லாப்ராணிகளுக்கும்
 மலான) உத்தமப்ராாமமணனாயிருக்கிறாய் இதோ புழுக்கள் எ

பபிடுங்கித்தின்னுமினறன இவைகளையெடுத்தெறியத்தக்கசக
 னக்கிலலை கையிலலாமைபால எனக்குள்ள இந்தஅவஸ்தையை
 ர செய்பதற்காதபாபமாகுமென்றும் இதையும்விட மிகவுமபா
 ன வேறுபிறப்பில் விழாமலிருக்கவேண்டுமென்றும் எண்ணிம
 ம் நான் இந்தச்சரீரத்தை விடாமலிருக்கிறேன் பாபப்பிறவிகளி
 லில் நான் நரிப்பிறவியை அடைந்திருக்கிறேன் இதைக்காட்டி-ஓ
 கப்பாபமுள்ளவைகளான வேறுபல கெட்டபிறவிகளிருக்கின்றன
 லா பிறவியிலேயே மிகச்சபமுள்ளவாகளாயிருக்கிறார்கள் வே
 லா மிகவுடதுக்கமுள்ளவாகளாயிருக்கிறார்கள் இவவுலகில் ஓரிட
 லும் ஒருவனுக்கும் ஸுகமேஉறுதியாயிருப்பதை நான் காணே
 னிதாகள பிரபுத்தனமையை அடைந்த பின் ராஜ்யத்தைவிருமபுகி
 ள், பிறகு ராஜ்யத்திலிருந்து தேவத்தனமையைவிருமபுகிறார்கள
 தவத்தனமையிலிருந்து இந்திரபத்தத்தையும் விருமபுகிறார்கள
 உன்னிஷ்டமபோல பாபுவாகவேயாகலாம், ஆகிலும், ராஜாவ
 ட்டாய், தேவதையுமாகமாட்டாய், (ஒருஸமயம்) தேவத்தன
 யுமடைந்து இந்திரபத்தவியையும் அடைந்தாலும் ஸந்தோஷம
 வே மாட்டாய் விருமபியவஸ்துவை அடைந்தும் திருபதியுண
 றதில்லை ¹தாஹமானது தண்ணீரால் சாந்தி அடைகிறதில்லை தீ
 து ஸமிததுக்களால் மிகவுமஜவலிப்பதுபோல அந்தஆசை திரு
 வும் அதிகமாகஜவலிக்கும் உன்னிடத்திலேயே சோகமும் இரு
 றது அதுபோல உன்னிடத்தில் ஸந்தோஷமுமிருக்கிறது ஸு
 க்கமஇரண்டுமிருக்கின்றனவே அவ்விஷயத்தில் அழுகையென
 லலாவிதமான காமங்களுக்கும் காமங்களுக்கும் மூலமானகரு
 ட்டத்தையும் புத்தியையும் பறவைகளைக் கூட்டிலடைப்பதுபோ
 லீரத்தில் அடைத்ததற்கைந்துகொண்டிருப்பவனுக்குப் பயமிரா
 ண்டாவதுதலை அறுப்படுமென்பது ஓரிடத்திலுமில்லை மூன
 துகையை அறுப்பதென்பதுமில்லை ஆகையால், பயமில்லை ருசி
 யறியாத மனிதனுக்குஒருவிஷயத்திலும் ஆசைஉண்டாகாது தெ
 தாலும் பாபபதாலும் கேட்பதாலுமன்றோ ஆசைஉண்டாகி
 ள்ளையும் லடவாகமென்றபறவைகளின் மாமஸத்தையும் நீ நினைக்க
 னல்லன் அவ்விரண்டையும்விடச் சிறந்ததான் பக்ஷ்யம் ஒன்ற
 ிரிடத்திலுமில்லை காசயப் ¹முனஉனனூலபுஜிக்கப்படாதவைக
 றறுமுள்ளவைகளுமானபிராணிகளிடமுள்ள பக்ஷியங்களும் பே

¹ வியாதிபாலுண்டாகும் வறட்சி, அதை லீவிரத்திக்கும்மருந்தினால்
 த தண்ணீரால் தணிவதில்லை

குகளும்எவைகளோ அவைகளினினைப்பே உனக்கிலலை உணர்வு
 லிருப்பதும் தொடாமலிருப்பதும் பாராமலிருப்பதமாகிய இவன்
 யமமானது மனிதனுக்கு ஸரோயஸென்றுநினைக்கிறேன் ஸந்தே
 லிலை கையுள்ளவாகள பலமுள்ளவாகளும் தனமுள்ளவாகளுமாகி
 களென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை மனிதாக்கள மனிதாக்களாலேயே தா
 தனமையை அடையுமபடி செய்யப்பட்டு அடிததல்கட்டுதலமுதல்
 னப்புகளால் திருமபவும் திருமபவும் பிடிக்கப்படுகிறார்கள் அ
 தமானமனிகாக்களும், வினையாடுகிறவாக்களும் ஸந்தோஷிக்கிறவ
 றும் சிரிக்கிறவாக்களுமாயிருக்கிறார்கள் மற்றுஞ்சிலா, புஜபலமுள்ள
 களும் கலவியிலே தாசசியுள்ளவாக்களும் பெரியமனமுள்ளவாக்களு
 றும் இகழ்ச்சியுள்ளதும் துன்பமுள்ளதுமானபாபவிருத்திக
 டுத்திருக்கிறார்கள் அவாக்கள வேறுஜீவனத்தையும் அடுத்திரு
 ல உதஸாஹ முள்ளவாக்களாயிருக்கிறார்கள் அஃது அவாக்கள
 சங்கையால் அவவிதம் உறுதியாக உண்டாகத்தக்கதாகிறது 1
 ஸனும 2 சண்டாள னுமகூடத் தனசரீரத்தை விடவிரும்புகிறதில்
 புவனதன் னுடையதான் அநதபபிறவியில் ஸந்தோஷமுள்ளவனாயிரு
 றுன மாயை எவவிதமிருக்கிறதென்பதைப் பார காசயப் ' எ
 லலாதவாக்களும் ஒருபக்கம்போனவாக்களும் நோயுள்ளவாக்களுமா
 னிதாக்களைப் பாராக்கும்பொழுது நீ உன்பிறப்பில் ஸம்பூரணது
 புடையவேண்டியவைகளை அடைந்தவனுமாயிருக்கிறாய் பயமில்லா
 தம் பிணியில்லாததுமான பிராமமணசரீரமும பூரணமான அங்க
 றும் உனக்கு இருந்தும் உலகங்களில் அவமதிக்கப்படாமலும் உ
 ராதிக்குக் குறைவை உண்டுபண்ணுவதான உண்மையான ஓர்
 ராதித்தாலும் நிரதிக்கப்படாமலுமிருந்தும் நீ சரீரத்தை விடத் து
 டுத் தகுதியன்று பிராமமணரிஷியே 1 நீ தாமதத்தைச் செய்யவேண்
 டமுந் திரு ஓ 1 பிராமமண 1 என னுடைய இவ்வசனத்தை நீ கேட
 மபுவாயாகில வேதத்தில் உபதேசித்ததாமததின முக்கியமான
 னியே அடைவாய் நீ அஜாகரத்தையிலலாதவனாய் வேதமோ துவ
 ம அக்கினிகளை உபாஸிப்பதையும் ஸகயத்தையும் இரத்திரியங்கள்
 டுக்கத்தையும் தானத்தையும் காப்பாற்றிக்கொள் நீ ஒருவனை
 டுக்கச் செய்ய விரும்பாதே நன்றாக அததியனஞ்செய்தவாக்கு
 ராக்கஞ்செய்வதையும் செயவிப்பதையும் அடைந்தவாக்களுமாயிருக்
 ராக்கள எப்படிச் சோகப்படுவார்கள் 2 அல்லது அசுபமான காரியத்

1 சூதானுக்கு ஸ்தநியஸ்திரீயினிடம் பிறந்தவன்

2 சூதானுக்குப் பிராமமணஸ்திரீயினிடம் பிறந்தவன்.

நிந்திப்பவர்கள்? நல்லதெனினும் நல்லநகரத்தினால்தான் நல்லமுகூர்த்தத்தில் பிறந்தவர்கள் நற்காரியங்களைச் செய்ய விருப்பமுள்ளவர்கள். பெரியஸூகத்தைப்பெறுவார்கள், சக்திக்ருத்தக்கபடியாகத் தயும்தானத்தையுமசெய்வதிலும் ஸந்ததி உணடுபண்ணுவதிலும் பலவர்கள் ஆஸ்ரமான நகரத்தினால்களில் கெட்டதெனினும் கெட்டமுகூர்த்தத்தில் பிறந்தவர்களான மற்றுஞ்சிலா யாகங்களுக்கெல்லாமிலலாதவர்களாகி ஆஸ்ரபிற்றவியில் விழுக்கிறார்கள். ஓர் பிராமமண! நான், வேதங்களைநிந்திப்பவனும் யுகதிபேசுகிறவனும் பன்றதான். ஆனவீக்ஷிப்பென்னும் தாக்கவிதையிலபற்றாதவனும் யுகதிவாதங்களைப்பேசுகிறவனும் ஸதஸூகனில் (சாஸ்திரத்தையிடம்) யுகதியைப்பேசுகிறவனும் வேதவசனங்களைச் சொல்லும்பொழுது பிராமமணர்களைக் கடுமையாகவும் அதிகமாகவும் பேசுவனும் காஸ்திகனும் பாவற்றிலும் ஸந்தேஹமுள்ளவனும் மூர்த்தம் தன்னைப்பணடித்தெனன்று நினைப்பவனுமான போலிப்பணத்தையிருந்தேன். ஓ! பிராமமண! அவ்விதமிருந்ததற்குப்பயனாக இருந்தநரிப்பிறவியுண்டாயிற்று நரியானநான் திருமபவ்யனிதப்பிறவியைஅடைவேனோ? பலநூறுகளானநாட்களாலும் ஓர் மயம் அஃது அவ்விதமேருமா? ஸந்தோஷமுள்ளவனும் அஜாத்தையிலலாதவனும் யாகத்திலும் தானத்திலும் தவத்திலும் பற்றாதுள்ளவனும் அறியவேண்டியதை அறிந்துகொண்டவனும் அப்படியே விலக்கத்தக்கதை விலக்கிக்கொள்ளுகிறவனுமாயிருப்பேனா? என்றுசொல்லிற்று உடனே காசயப்பென்னனும்அந்தமுனி எழுந்தருளு வியப்படைந்து அந்தநரியைப்பார்த்து, 'அந்தோ! நீ புத்தம் ஸாமாதகியமுமுள்ளதாயிருக்கிறாய்' என்றுசொன்னான் (பிறந்தவன் தீரக்கமான ஞானக்கண்ணால் அந்தநரியைப்பார்த்து, தேவரினதேவனும் சசிதேவியின் பதியுமான இரத்தினென்னுகண்ணாண்டான் உடனே காசயப்பன் அவனை மிகவும்பூஜித்தான் பிறந்தநரிநிரனால் அனுமதிக்கொடுக்கப்பெற்றது தன்னிடம்போய்ச்சொன்ன" என்றுசொன்னான்

ஹரேமுபததோனபதாவது அதயாயம்
மேரக்ஷதாமம். (தோடர்ச்சி)

ஷெமர், முன்ஜன்மத்தில்செய்த நல்வினையு ள்வினையும் பின்ஜன்மத்தில்
அத்தந்திரியபயன்களைக் கோடுப்பதுநிச்சயமாதலால் அவசியம்தாம
காரியத்தையேசெய்யவேண்டுமென்று சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரா, “பிதாமஹரே! தானமும் யாகமும் அபபடி
சய்யப்பட்டதவமும் ஆசிரியாகருககுசசெய்யும் பணிவிடையு
யனுள்ளவைகளாக) இருககுராகில அவற்றை எனக்குஉபதேசித்
வணமம்” என்றுகேடக, பிஷமா சொல்லத்தொடங்கினா

“அரசாசுனிமிகசுகிறதவனே! இவவுலகிலுள்ளதை அறிவ
பால மேலுலகிலிருப்பதையும்நானறிவேன் இவவுலகில கெட
மங்களைசெய்கிறவர்கள் எவ்விதம் எதைச் செய்கிறார்களே
தையும் அவ்விதத்தையும்கேள் துன்பத்திற்குக்காரணமான நா
கயபுத்தியால் மனமானது பாபத்திலசெல்லுகிறது மனிதன பா
ன செய்கையைசெய்தபின் பெரியதுக்கத்தில் பரவேசிக்கிறா
பததைச்செய்தமனிதர்கள் தூபபிஷ்டத்திலிருந்து தூபபிஷ்டதன்
ம, துன்பத்திலிருந்துதுன்பத்தையும், பயத்திலிருந்துபயத்தையு
ரணத்திலிருந்துமாணத்தையும்அடைந்து ஏழைகளாகிறார்கள் ஆ
கார்களும் அடக்கமுள்ளவர்களும் ஸ்தவகுணத்திலிருப்பவர்களு
ண்பத்தைச்செய்தவர்களும்மனமனிதர்கள் உதஸவத்திலிருந்து உ
வத்தையும் ஸவாக்கத்திலிருந்து ஸவாக்கத்தையும் ஸுகத்திலி
து ஸுகத்தையும் அடைகிறார்கள் நாஸ்திகர்கள் கைவிலயகுட
மபுகளாலும் திருடர்களாலும்பயமுள்ளவைகளும் துஷ்டயாண
ள்ளவைகளும் அரண்பங்களிற்செல்லுகிறார்கள் இதைவி
வறுஎன்னவேணமம்? தேவர்களிடமஅன்புள்ளவர்களும் அந்
ருக்குஹிதர்களும் ஸாதுக்களிடம்பரீதியுள்ளவர்களும் விசே
ாகத்தானஞ்செய்கிறவர்களும்மன மனிதர்கள், மனதகையித்
பாசிகள் அடையத்தக்கதும் கேஷமத்திற்குக்காரணமும் கைய
சய்யப்படும்தானத்தால் அடையத்தக்கதுமான தேவயானமென்
ழியை அடைகிறார்கள் எவர்களுக்குத் தாமம் ஸுகத்திற்கு
ரணமென்றுதோன்றவில்லையோ அவர்கள் தானயங்களுள்ப
ளும் பறவைகளுள்கொசுகளுமபோல மனிதர்களுள் இருக்கிற
ள எந்தஎந்தமனிதனால் எந்தஎந்தக்காமம் எந்தஎந்தவிதமெ

பட்டிருக்கிறதோ அந்த அந்தமுனசெய்தவினையானது அந்த அந்த
 மனிதனமிகவேகமாகஒடினாலும் அவ்வவனைத்தொடர்ந்துஓடும், படு
 ருந்தால் படுக்கும், நின்றால் அருகில்கிறதும், சென்றால்தொடர்ந்
 தாலும், வேலைசெய்தால் வேலைசெய்யும் முனசெய்தகாமமானது
 முதலேபோல மனிதனைத்தொடர்ந்தேநிற்கும். எந்தஎந்தமனிதனு
 னபிறப்பில் எந்தஎந்தகாமம் எவ்விதமளவ்விதம் செய்யப்படு
 தோ அந்தஅந்தமனிதன் தனதன்னாலசெய்யப்பட்ட அந்தஅந்த
 ரமத்தையே எப்பொழுதும் அப்படி அப்படி அனுபவிக்கிறான் அங்
 டத்தால்பாதுகாக்கப்பட்டதும் தமதமயிடமவைக்கப்பட்டதும்
 அவ்வார்களினகாமங்களுக்குரியபயனைக் காலமானது, உலகில்காண்
 மெயிராணிக் கூட்டத்திற்கு நான்குபுறத்திலுமிருந்தும் இழுத்து
 சாதனைவைக்கிறது பூக்களும் கணிகளும் ஒருவனலேவப்படா
 இருந்தாலும் தமக்குரியகாலத்தை எவ்விதமயீறாமலிருக்கின்றனவே
 அதுபோல முனபிறப்பிலசெய்யப்பட்ட காமமும் தனக்குரியகால
 நதமீறிச்செல்லுகிறதில்லை ஸமமானமும் அவமானமும் லாபமு
 ஷ்டமும் ஆபத்தும் ஸம்பத்தும் காமங்களின் முடிவில் திரும்பவு
 ம் திரும்பவும் செய்யப்பட்டகாமங்களை அனுஸரித்துஉண்டாகும் மு
 னபிறப்பில் தன்னாலசெய்யப்பட்டஸூகத்தையும் தன்னாலசெய்யப்பட
 ளுக்கத்தையும் மனிதன் காப்பமென்னுமபடுக்கையை அடைந்து அ
 னுபவிக்கிறான் இளமையிலோ யௌவனத்திலோ முதுமையிலோ எந்த
 பத்தையும் அசுபத்தையும் செய்கிறானோ அதை ஒவ்வொருபிறப்
 பிலும் அந்த அந்தப்பருவத்தில் அனுபவிக்கிறான் கனரானது ஆயி
 ளுக்ககளின்நடுவிலிருக்கும் தனதாயை எவ்விதமடைகிறதோ அ
 ன்வேபோல முனபிறப்பிலசெய்யப்பட்டகாமமானது செய்தமனித
 னுடைகிறது முதலில் நன்றாக அழுகக்கடைந்தஆடையானது பிற
 டலத்தால்சுத்தி அடைவதுபோல முதலில் கெட்டகாமத்தைச்செய்
 மனிதனும் பிறகு புணயகாமத்தால் பரிசுத்தியை அடைவான் ச
 மானதுதவத்தால் பரிசுத்தி அடைகிறது தவத்தால்பெருமைஉண்ட
 றது உபவாஸகங்களால்மிகத்தாபமடைந்தவர்களுக்கு இடைவிட
 ண்டஸூகமுண்டாகும் தபோவனத்தில் நீண்டகாலஞ்செய்ய
 பட்டதவத்தால்உண்டாகும் புண்ணியத்தால் பாபங்களைவிலக்க
 கொண்டவர்களுக்கு எல்லா இஷ்டங்களும் நன்றாக வித்திபெறு
 ளுகாயத்தில் பறவைகளின் அடிச்சுவடும் நீரிலமீன்களின் அடிச்சுவ
 டாவ்விதங்காணப்படுகிறதில்லையோ அதுபோலப் பிரம்மஞானத்தை

அடைந்தவர்களின்வழியானது காணப்படுகிறதில்லை. வேறு
ஆக்கப்படுகின்றனவற்றைக்கொண்டுசொல்லுவதாலுமையினால்தான் (ஆ
பால்) ஸாமாந்தியத்தாடனகூடியதும் தனக்குத்தகுந்ததும் ஹி
மான தாமதத்தைச்செய்துகொள்ளவேண்டும்” என்றுசொன்னான்

நாற்றெண்பதாவது அதயாயம் மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மா, ப்ருதமஹரிஷியானவர் பரத்வாஜருக்கு உலகத்தின்
ஸ்ருஷ்டிக்ரமத்தைக்கூறியதைச் சொல்லியது.)

புதிஷ்டிரா, “ஸ்தாவரஜகமகஞ்ஞாநம் இவவுலகமுழுது
நிலிந்ருது உதபத்தியடைகின்றது? பரளயகாலத்தில் எந்த
வைவ்வுடைகிறது? ஓ! பிதாமஹோ! அதனை எனக்கு உபதேசி
வேண்டும் கடல், ஆகாயம், மலை, மேகம், பூமி, அகனி, கா
வைவ்வுடைகின்றனகூடிய இவவுலகமானது யாராலபடைக்கப்பட்ட
வ்விதம் பிராணிகள் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டன? ஜாதிகளினபிரிவு
வ்விதமவ்றப்பட்டன? அந்தஜாதிகளுக்குரியசுத்தியும் அசுத்தி
தாமமும் அதாமமும் எவ்விதமுண்டாயின? உயிரோடிருப்பவர்கள்
வ்விதம் எவ்விதமிருக்கிறது? மரித்தவர்கள் எவ்விதத்திற்குச்செ
ய்றார்கள்? இவவுலகிலிருந்து மேலுலகை எவ்விதமடைகிறா
வைவ்யாவற்றையும் நீர் எங்களுக்கு உபதேசிக்கவேண்டும்” எ
கடல், பிஷ்மா சொல்லத்தொடங்கினான்

“இவ்விஷயத்திலும் பரசனஞ்செய்தபரத்வாஜருக்கு ப்ருக
சொல்லப்பட்டதும் மிகச்சிறந்ததுமான பழையஇவ்விதஹாஸத
தாஹரிககிறார்கள் கைலைமலையினசிகரத்தில் ஒளியாலஜவலிப
பால் உட்காரநிற்குமும் ப்ருகமஹரிஷியைக்கண்டு பரத்வாஜ
வா, ‘கடல், ஆகாயம், மலை, மேகம், பூமி, அகனி, காற்றுஇவைகளு
கூடியஇவவுலகமானது யாராலபடைக்கப்பட்டது? எவ்விதம் பிர
கள் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டன? ஜாதிகளினபிரிவுகள் எவ்விதம் ஏ
ன? அந்தஜாதிகளுக்குரியசுத்தியும் அசுத்தியும் தாமமும் அத
மும் எவ்விதமுண்டாயின? உயிரோடிருப்பவர்களின்ஜீவன எ
மிருக்கிறது? மரித்தவர்கள் எவ்விதத்திற்குச்செல்லுகிறார்கள்?
தனைத்தையும் இவவுலகத்தையும் மேலுலகத்தையும் நீர் சொ
வேண்டும்’ என்றுகேட்டனா இவ்விதம் பீயமுற்ற பரத்வாஜ
யினவப்பட்டவரும் பூஜயரும் பரமமதேவாபோன்றவருமான அ

நகுலவன னும் பரமமரிஷியானவா பிறகு அநதபரதவாஜாபொரு
 மியாவறறையும் சொல்லத்தொடங்கினான் ' உலகத்தை உருவமாக்க
 காண்டவரும் உள்ளிருக்கும் ஆதமநாபியும் ஸந்தானரும் விகாரமி
 தவரும் அழிவிலலாதவரும் ஸஞ்சுதமநாபியும் பறறுதலிலலா
 நும் என்கும் நிறைந்தவரும் பரபுவுமான ஸ்ரீமநாராயணரிருந்தார்
 கிருதியைக்காட்டி லும் வேறானவரும் எப்பொழுதும் பொறிகளு
 ப புலப்படாதவருமான அநதபரபுவானவா ஸருஷ்டிக்கவிருப
 ளளவராசித தமமுடைய ஆயிரத்திலொருபாகத்திலிருந்து ஒருபு
 னையுண்டிபண்ணினான் பிரானிகள் எவரிடத்திலிருந்து பிறப்படை
 னவோ, எவரிடத்தில்கிளைபெற்றிருக்கின்றனவோ, எவரிடத்திலல்
 லாத அடைகின்றனவோ அவவிதக்காரணரும், அவயகதொன்றுப்
 பித்திபெற்றவரும், எப்பொழுதுமிருப்பவரும், தமதுபிறப்புஇறப்பு
 க்காரணமான இடமும் வேறதுமையும் கிழத்தனமும் மாணமு
 றைவுமில்லாதவரும் பூரணருமானதேவரும், மஹரிஷிகளால் அ
 ப்பட்டவருமாகிய அநத மானஸரென்று ஒருவா முதலிலிருந்தார்
 அநதமானஸதேவா முதலில் மஹதளன்னுமபெயருள்ளவரை ஸரு
 கத்தார் பிறகு பூஜயரான அநதமஹானும் அஹங்காரத்தைப்படை
 தார் எல்லாப்பிரானிகளையும் தரிக்கும் திறமையுள்ள அஹங்கா
 மன்னுமபரபுவானவா பாஸித்தமான ஆகாயத்தை ஸருஷ்டித்தார்
 ஆகாயத்திலிருந்து ஜலமும் ஜலத்திலிருந்து அகனியும்வாயுவும் உ
 ராயின் பிறகு அகனிவாயுகளின்னசோககைபால பூமியானது உ
 ராயிற்று அநதபூமியிலிருந்து தாமாகவெளிவந்த (அஹங்காரமெ
 பரபுவானவா) ஒளிகளாகுமுநத திவ்யமான தாமரைமலரை உண்
 ணணிநான் அநதத்தாமரைமலரினிலிருந்து வேத உருவமுள்ளவரு
 புறிவுச்சுவரியமுதலியவற்றின் கித்திபோன்றவருமான பிரமமதேவ
 தானறிநான் இவ்வவைதாபூதங்களும், அஹங்காரமென்று பாஸித்
 பற்றவரும் 'எல்லா உலகங்களையும் தன உருவமாகக்கொண்ட விரா
 ருஷ்டிப்படைத்தவரும் பெரியதேஜஸுள்ளவருமான பிரமமதே
 வுடைய உருவங்களையாகும் மலைகள் அவருடைய எலும்பும், பூ
 ளானது அவருடைய மேதஸும் மாமஸமுமாகும் கடல்கள் அ
 வருடைய உதிரமும், ஆகாயம் வயிறும்; காற்றானது மூசகம், அகனிய
 ளானது தேஜஸும், ஆறுகள் அவருடைய நரம்புகளுமாகின்றன ஸஞ்
 னும் சந்தரணும் அவருடைய கண்களென்பது பாஸித்தம் மே
 ளளதேவலோகமானது அவருடைய சிரஸும், பூமியானது பா

1 'ஸதுலமான ஆகாசமுதலியவைகளைச் சரிசமமாகக்கொண்டவரும் நான்கையான பிரானிகளைப்படைத்தவரும்' எனப்பது பழைய உரை

நனம், திகடுகுகள (அவருகுகுக) கைகளுமாகினறன் ¹ அளவிலல்
ருவமுள்ள அவா ஸித்திபெற்றவாகளாலும் அறியக்கூடாதவடு
பதிலஸந்தேஹமில்லை. எல்லாப்பிராணிகளினபிறப்பிற்கும் வேண்
அஹங்காரத்தைப்படைத்தவா எவரோ எவரிடமிருந்து உலகமு
யிற்றேறே அவா அனந்தரெனறுபிர்ஸித்திபெற்றவரும் எல்லா
ககளையும் உருவமாகக்கொண்ட அஹங்காரத்திலிருப்பவரும் மன
தஜயியாதவாகளால் அறியக்கூடாதவருமான ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவ
ரோ நீ எதைக்கேட்டாயோ அஃது உனக்குச்சொல்லப்பட்ட
ரனறுசொன்னா பாதவாஜா, 'இவவுலகில ஆகாயத்திற்கும் திக
ருகுகும் பூதலத்திற்கும் வாயுவுகுகும் அளவுகள் எவை? நானபிரா
திகுகிறேன் நீர் என்ஸந்தேஹமரச சொல்லவேண்டிம்' என்
குகுக, பருகு சொல்லத்தொடங்கினா

'ஸித்திகளாலும் சாரணர்களாலும் அடையப்பட்டதும்
தள்ளதும் பலஉலகங்களால் நிறைந்ததுமான இவவாகாயமான
அளவிலலாதது இதன்முடிவானது அறியப்படுகிறதில்லை ஸ்ரீ
னுடைய ஒளிசெல்லும் இடத்திற்குமேலும் ஸ்ரீயனுமசந்தாத
ணப்படாத இடத்திற்குகுகிழும் ஸ்ரீயனுடைய ஒளிபோ
ளியுள்ளவாகளும் அகநியின் தேஜஸுக்கொப்பான தேஜஸு
வாகளும் தாமாகவேவிளங்குகிறவாகளுமான தேவாகளிருக்கிறாக
களரவத்தைக கொடுப்பவனே ¹ பரஸித்தமான தேஜஸுள்ள
ததேவாகளும் செல்லக்கூடாததும் முடிவிலலாததுமாயிருப்பத
ஆகாயத்தின் முடிவைக்கண்டவாகளில்லையென்று அறிந்துகொ
அளவிடமுடியாததான இவவாகாசமானது தாமேவிளங்குகிற
ளும் நன்றகஜவலிக்கிறவாகளுமான அந்தத்தேவாகளால் பே
மேலும் ஆகாமிக்கப்பட்டிருக்கிறது (அதுபோல) பூமியின்முடி
டலகளும் கடலகளின்முடிவில் இருளும், இருளின்முடிவில்
மும் ஜலத்திற்குப்பிறகு அகனியும் இருக்கின்றனவென்று கூறுக
ள பாதாளத்தின்கடைசியில் ஜலமும் ஜலத்திற்குப்பிறகு ஸாப
ருக்கதிபாகளும் பிறகும் திருமபவும்ஆகாசமும் ஆகாயத்திற
பிறகு திருமபவும் ஜலமுமிருக்கின்றன இவவிதமாக ஆகாயத்
தும் ஜலத்திற்கும் அகனிகுகும் வாயுவுகுகுமுள்ள அளவான
தவாகளாலும் அறியமுடியாததாயிருக்கிறது அகனி வாயு ஜ
பூதலம் இவைகளின் ரூபங்களும் ஆகாசமேபானறவைகள்த
வைகள், உண்மையை அறியாதகாரணத்தால் வேறுகத்தோன்

¹ 'நித்திக்கமுடியாதஉருவமுள்ளஅவா' எனபதுவேதுபாடம்

நான் மூவுலகமென்னும் கடலுக்கும் விதிப்படி அளவிருப்பது
பாலப பலவிதமானசாஸ்திரங்களில் முனிவர்களும் கூறுகிறார்கள்
முடியாததாலும் அறியமுடியாததாலும் அளவு எவனால சொ
கூடும்? ஸித்ததர்களும் தேவர்களும் செலவதக்க ஆகாயமானது
ளவுள்ளதாயிருக்குமாயில் அப்பொழுது (இவ்வாகாயத்திற்குக்கா
ரும்) அனந்தமென்று பெயருள்ளவரும் அப்பெயருக்குச்சரியா
பரியஉருவமுள்ளவருமான மானஸபுருஷருக்கு பரஸித்தமான அ
னந்தமென்று பெயரானது பொருளற்றதாகும் எப்பொழுது திவ
ன அவவனந்தருடைய உருவமானது திருமபயம் லபததையு
நாசசியையும் அடைகிறதோ அப்பொழுது வேறு எவன் அ
ருவததை அறியத்தக்கவனாவான்? எவன் அந்த அனந்தபுருஷ
பானவனோ அவனும் அதன் அளவை அறியத்தக்கவனல்லன்
அந்த தாமரைமலரினிருந்து உண்டானவரும் எல்லாமறிந்தவரு
மாமுள்ளவரும் பாபுவும் பரஜைகளுக்குப்பதியும் மிகக்கூததமரு
மமநிறைந்தவருமான பிரம்மாவானவா முந்தினவராயிருந்தா
ன்று சொன்னார் பாதவாஜா, 'பரமமாவானவா தாமரைமலரின
தெண்டானவராயிருப்பாரானால் தாமரைமலரானது (அவருக்குப்
பந்தினதாகிறது நீர் பரமமாவை முந்தினவராகக்கூறுகிறீர் இதி
னக்கு ஸந்தேஹந்தான்' என்றுசொன்னார் பருகு, 'இவவு
ல மானஸபுருஷருடைய எந்தஉருவம் பரமமதேவததன்மை
டைந்ததோ அவவுருவமிருக்கும் ஆஸனமுறையைக்கருதிப் பூ
னது தாமரைமலரென்று சொல்லப்படுகிறது ஆகாயத்திற்கினம்
மரும மேருமலையானது அந்தப் பூமிமேனனும் தாமரைமலரி
காணிகையாகும் உலகத்திற்கு பாபுவான பரமமதேவா அத
வினிருந்துகொண்டு உலகங்களுக்கும் மானஸரகளை தேவாக
ம பலவிதமானபிராணிகளையும் ஸருஷ்டிக்கிறார்' என்றுசொன்னார்

நூற்றெண்பத்தோராவது அடியாயம்

மோக்ஷதாமம். (தோடர்ச்சி)

— ❀ —

(பிருதவானவர் பாத்வாஜநகீத மேருமலையிலிருந்தும் பிரம்மதேவர்
ஜலழதலியவற்றைப் படைத்தமுறையைச் சொல்லியது)

பாதவாஜா, 'மேருமலையின் அடியிலிருக்கும் அந்தப்பிரம
தவா எவவிதம் பரஜைகளைஸருஷ்டித்ததா? பரசனஞ்செய்யும் எ
கு இதைபெயலாம உள்ளபடி சொல்லவேண்டும' என்றுகேட்டார்

1 தாமரைப்பூவின் கவிவிலிருக்கும்காய

பருகு, 'மானஸ்புருஷரான அநதபரமமதேவா முதலில் பிராணிகளின் உடைபபை மனததாலசெய்தாரா பிராணிகளை நன்றாகக் கவனித்து முதலில் ஜலமானது உண்டுபண்ணப்பட்டது அநதஜலமானது உலரப்பிராணிகளுக்கும் உயிராயிருக்கிறது பானைகள் அநதஜலமால் வளரச்சி ஆடைகின்றன பானைகள் அதலுலவிடப்பட்டன அநதபரம நாசமடைகின்றன இவவுலகமயாவும் அதலுலகுழப்பட்டன அநதபரமனான பூமியும் மலைகளும் மேகங்களும் உருவமுள்ள மறறவைகளும் மானயாவும் ஜலத்தாலுண்டானவையென்று தெரிந்துகொள்ளுகின்றன மே ஜலமே அநதஉருவங்களுள்ளதாக அசைவறறுகின்றன அநதபரமனானது சொன்னாரா பாதவாஜா, 'ஜலம் எப்படி உண்டாயிற்று? அநதபரம வாயுவும் எப்படி உண்டாயின? பூமியானது எவவிதம் ஸருஷ்டப்பட்டது? இவவிஷயத்தில் எனக்கு ஸந்தேஹம் பெரிதாயிருக்கிறது' என்று சொன்னாரா பருகு சொல்லத்தொடங்கினாரா

'ஓ! பராமமண! முன்காலத்தில் ஒருபரமமகலபத்தில் பரமபுருஷர்கள் சோந்தபொழுது மஹாதமாகக்கொண்ட அவர்களுக்கு உலகம் இன்னுடைய தபத்தியைப்பற்றி ஸந்தேஹமுண்டாயிற்று அநதபரமமகலபங்கள் மௌனத்தை அடைந்தன அசைவறறவர்களும் ஆகாரத்தைவிட்டு விலகினார்கள் காற்றை உண்பவர்களும் காற்று மீதவவருஷம் ஞானம் உடைய அடைந்திருந்தார்கள் வேதருபமானவர்களானது அவர்கள் இன்னவார்களின் செவியையும் அடைந்தது அப்பொழுது ஆகாரம் இல்லாவிருந்தது திவ்யமான ஒருவாக்கு உண்டாயிற்று முன்காலத்தில் ஆகாசமானது அஸ்தமயத்தை அடைந்ததும், சபதமில்லாததும், (அவ்வாறு) மலைபோன்றதும், சந்திரனும் ஸூரியனும் வாயுவும் நடைபெறக்கூடிய தூசுகமடைந்தது போலிருந்தது அவ்வித ஆகாரத்திலிருந்து இருள்விருந்து வேரோ இருளுண்டானது போல உண்டாயிற்று அநதஜலம் விழுந்ததால் வாயு உண்டாயிற்று இவ்வுலகில் ஓட்டையில்லாதபாதத்தினை மானது சபதமில்லாததாயக்கொண்ட மே அப்பாதத்தினை ஜலத்தாலநிறைக்கப்படுமென்பொழுது அதிலுள்ள வாயுவானது (கிளம்பிச்) சபதத்தை எவவிதமுண்டுபண்ணுமோ அப்போல இடைவெளியில்லாமல் ஆகாயத்தினடுவானது ஜலத்தால் நிறைக்கப்படுமென்பொழுது கடலின் இடத்தைப்பிளந்துகொண்டு சபதம் உண்டான வாயுவானது கிளம்பிற்று கடலின் மேதலாலுண்டானது அநதபரமனானது விசிககொண்டிருக்கிறது அஃது ஆகாயமென்னும் இடத்தை அடைந்தது ஓயவடையாமலிருக்கிறது அநதக்காற்றும் உருபம் ஒன்றோடொன்று உரையும்பொழுது அதிலிருந்து ஜவலிக்

தஜஸுள்ளதும் அதிகபலமுள்ளதும் நீண்டஜவாலைகளுள்ளதான அகனியானது ஆகாயத்தை இருளிலலாகதாகச்செயதுகொண்டையிற்று அகனியானது கரறுடன்சேர்ந்துகொண்டு ஆகாயத்திலிருந்து ஜலத்தைக் கெட்டியாகச்செய்கிறது அகனிவாயுள்ளினசோகைகயால் அந்தஜலமானது கெட்டியாயிருக்கருதன்மையடைகிறது அந்தஆகாயத்திலிருந்துவிழுந்த ஜலத்திலுள்ள நேஹமெனனும் குணமானது கெட்டியாயிருக்கருதன்மையடைந்து பூமித்தன்மையை அடைந்திருக்கிறது பூமிபானது ரஸநாகும எல்லாவிதமானமணங்களுக்கும் ஸ்நேஹங்களுக்கும் அடியே பிராணிகளுக்கும் காரணமென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். ரதபபூமியில் பாவுமுண்டாகின்றன' என்று சொன்னார்

ஸ்ரீமஹேண்பத்திரணடாவது அத்யாயம் மோக்ஷதாமம். (தொடர்ச்சி)

(மாழநலியஸ்தாவரங்களும் ஐந்துபூதங்களாலும் நிறைந்தனவென்றும் அவைகளுக்கும் ஜீவனமுதலியவை உண்டென்றும் சொல்லியது)

பரதவாஜா, 'இவ்வுலகங்கள் எந்தபபூதங்களால் வயாபிக்கட்டிருக்கின்றனவோ எவைகள் மஹாபூதங்களென்று பெயருள்ளவைகளோ எவைகளை முன்கூலத்தில் பரமமதேவா உணடுபண்ணினாரோ அந்தபபூதங்கள் ஐந்தென்று சொல்லப்படுகின்றன பெரிபபூதங்கள் அந்தபரமமதேவா பலலாயிரம் பிராணிகளைப்படைத்திருக்குபாழுது ஐந்தேபூதங்களென்பது எவ்விதம் பொருத்தமுள்ளதும?' எனறுகேட்டார் பருகு, 'மஹாதென்னுமபதம் கணக்கித்தவைகளைச் சொல்லும் பூதமஎன்றபதத்திற்குப் பிறப்படைந்தவைகளென்று பொருளாகும் அக்காரணத்தால் மஹாபூதமென்பபதம் அவைகளுக்குப்பொருத்தமுள்ளதாகும் பிராணிகளிடையே ஐந்துபூதங்களா ணடுபண்ணப்பட்டதாகிறது இச்சரீரத்திலுள்ள சேஷுடையானது வாயுவும், இடைவெளியானது ஆகாயமும்தான் அகனியும், தாவமானது ஜலமும், கடினமானது பூமியுமென்றன இவ்விதம் ஸ்தாவரஜகமங்களுள்ளெல்லாம் இவ்வைவறுபூதங்களுடன் கூடியவைவாயிருக்கின்றன இரத்திரியங்களென்ப பெயராவதவைகளான செவியும் மூகமும் நாகமும் தவகமும் கண்ணும் ஐந்தென்று

பூதங்களைச் சோதனைவைகள் தாம்' என்று சொன்னால் பரதவாஜஸ்தாவரங்களுமும் ஜகமங்களும் நீர்துபூதங்களுடனாகியவை எனனால் ஸ்தாவரங்களின்சரீரத்தில் நீர்துபூதங்கள் காணப்படவில்லையே? உண்மையில் சூடும சேஷ்டையுமில்லாதவைகளும் கடினமான மரங்களின்சரீரத்தில் நீர்துபூதங்களும் காணப்படவில்லை. பூவைகள் கேட்பதில்லை, பாககிறதில்லை, மணத்தையும் ரஸத்தையும் அறிகிறதில்லை, ஸ்பர்சத்தையும் அறிகிறதில்லை ஆகையால் பூவைகள் எவ்விதம் நீர்துபூதங்களுடனும் கூடியவைகளாகும்? மூட சூடும பூமியும் வாயுமில்லாததாலும், ஆகாயம் அவைகளால் காணப்படாததாலும் மரங்களுக்குப் பஞ்சபூதங்களின்சோகைகமில்லையே? என்று கேட்டார்

பருகு சொல்லத்தொடங்கினா 'கெட்டியாயிருந்தாலும் ம
ருக்கும் ஆகாயமிருக்கிறது, ஸந்தேஹமிலலை (அக்காரணம
யே) அம்மாதகளுக்கு எப்பொழுதும் பூவுரு கனியும் வெளிப
து பொருத்தமுள்ளதாயிருக்கிறது உஷணத்தால் நிறமும்வ
றது படடையும் கனியும் பூவும் வாடுகிறது உதிகிறதுமாயி
னறன் ஆகையால், இம்மாதகளுக்கு ஸபாசமிருக்கிறது காற
யுகி, இடிஇவைகளின் அதிர்ச்சிகளால் கனியும் பூவுடஉதிகின்ற
வியானது செவியாலன்றோ காற்றிக்கப்படும? ஆகையால், மாநக
சவியுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன கொடியானது மாததைச்சுற
காளாளுகிறது, எல்லாவிடத்திலும் செல்லுகிறது கண்ணிலல்
னுக்கு வழிகாணப்படுகிறதிலையே? ஆகையால், மாநகர் க
துள்ளவைகளாயிருக்கின்றன அவ்விதம் சுத்தமும் அசுத்தமும்
லவிதமணங்களாலும் தூபங்களாலும் மாநகர் நேயிலலாதவை
ரும் பூக்களுள்ளவைகளுமாகின்றன ஆகையால், மாநகர் பூ
துள்ளவைகளாயிருக்கின்றன வேர்களால் தண்ணீரைக்குடிப்ப
யும் வயா திகள்காணப்படுவதாலும் வயா திகளுக்குச் சித்தஸையி
பதாலும் மாநகர்களுக்குநாமிருக்கிறது மனிதன் தாமரைத்தண்ண
ரயிலவைத்து நீரைஉயர்டுழுப்பதுபோல மாமானது காற்றுட
டியதாகி வேர்களால் நீரைக்குடிக்கிறது சுகதுக்கங்களை அற
ாலும் வெட்டப்பட்டது தளிர்ப்பதாலும் மாநகர்களுள்ளஜீவ
யுறிகிறேன் அவைகளுக்கு அறிவில்லைபென்பதில்லை அந்நம
ால் குடிக்கப்படுமாஅநநீரைக காற்றும் அகனியும் ஜீர்ணமாகும
சய்கின்றன ஆகாரம் ஜீர்ணமாகுக்காரணத்தால், மாநகர்க
நேஹமும் வளர்ச்சியுமுண்டாகின்றன ஜங்கமங்களயாவற்றிற

ரததில் யீரதுபூதங்களில் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறாயிருக்கின்றன. அவைகளால், சரீரம் நடைபெறுகிறது. இந்தச் சரீரத்திலுள்ள உறுப்புகள் எல்லாம் மஜைஜ நரம்பு என்ற இவ்வைந்தம் பூதங்களால் உருவமாகும். தேகமுள்ளவனுக்குள்ளே ஜைஜைம் கோபமுள்ளவனுக்குள்ளே ஆஹாரத்தை ஜீரணமாகச் செய்யும் அகநியுமாகிறது. அகநியின் உருவங்களாகும் செவி, மூக்கினதவாரம், வாய், நுரதம், குடலென்ற சரீரத்திலுள்ள இவ்வைந்தப்பாகங்களுக்கு உபயோகமாக ஆகாயத்திலிருந்து உண்டாகின்றன ஜலங்கள் பிறப்பிக்கின்றன. சரீரத்தில் எப்பொழுதும் சலேஷம், பித்தம், வேரணம், உதிரம் எனவும் யீரதுவிதங்களாயிருக்கின்றன பிராணியாகிய பராணமென்னும் வாயுவால் அசைவுள்ளதுகிறது, வாயுவால் உருவமான வாயுவால் பலமாகச் செய்யும் வேலையைச் செய்கிறது, அபரணமென்னும் வாயுவால் கீழாகச் செல்லுகிறது, ஸமானமென்னும் வாயுவால் ஸமமாயிருக்கிறது, உதானமென்னும் வாயுவால் மூசுகிறது, மாரபுமுதலிய (வாக்கின) இடங்களின் வேற்றுமையாகிறது. இவ்விதம் யீரதுவிதமான இந்தவாயுக்கள் இவ்வுலகிலுள்ள பிராணிகளைச் சேஷுடையுள்ளவர்களைச் செய்கின்றன சரீரியானது பூதமான மூக்கினால் மணமென்னும் குணங்களை அறிகிறது, ஜலநுபவராவால் ரஸத்தை அறிகிறது, ஜயோதிருபமான கண்ணால் ரூபம் அறிகிறது. வாயுருபமான தவக்கால் ஸபாசத்தை அறிகிறது. பிராணியானது ஆகாயருபமான செவியால் சபதத்தைக் கேட்கிறது. பித்தம், ஸபாசம், ரஸம், ரூபம், சபதம் (இவ்வைந்தம்) இவ்வைந்தங்களின் குணங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. மணமென்ற அகநியின் குணத்தினவிரிவாகச் சொல்லப்படும் பேதங்களைச் சொல்லுகிறேன். ரூபம் பப்படுமணம், விருமபததகாதநாற்றம், இனிப்புள்ளது, உறைதல், மறறவைகளை அடக்குதல் திறமையுள்ளது, பலவகை வாஸனை உண்டாக்கியுள்ளது, ஸநேஹகுணத்துடன் கூடியது, காரமுள்ளது. சபதமாயிருப்பது என்று இப்படி ஒன்பதுவிதமாகப் பூமியிலுள்ள மணமென்ற குணத்தின் வேற்றுமையைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். கண்களால் (பூமியிலுள்ள) ரூபத்தைக்காண்கிறானவாருமாய் 'தவக' என்னும் இரத்திரியத்தால் ஸபாசத்தை அறிகிறானவரும், ஸபாசம், ரூபம், ரஸமென்ற குணங்களும் (பூமியிலுள்ளவரும்) கூறப்படுகின்றன. ரஸத்தின் அறிவையும் உபதேசிக்கிறேன். ரஸத்தைச் சொல்லுமென்னிடமிருந்து கேள் ரஸமானது பிரஸித்தமானபுத்தியுள்ள பண்டிதர்களால் பலவிதமாகக் கூறப்படுகிறது. ஜல

ன உருவமானாஸமானது இனிப்பு, உப்பு, கசப்பு, துவாபு, ஸிப்பு, உறைப்பு என்று இவ்விதம் ஆறுவிதப்பிரிவுள்ளதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அகனியானது சபதம், ஸபாசம், ரூபமென்ற மூன்றுவகைகளிலுள்ளதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அகனி உருவமான கண்களையுடையவனாகிய ரூபங்களைப்பார்க்கிறது ரூபமும் பலவிதமாகச் சொல்லப்படுகிறது. அகனியின்குணமான ரூபமானது குடடை, நீளம், பருமை, தூரம், சிறிது, உருண்டை வடிவமுள்ளது, வெளுப்பு, கறுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள், ¹நீலச்சிவப்பு, கெட்டியாயிருப்பது, பிசுக்குள்ளது, கெட்டுக் குளளது, சொரசொரப்புள்ளது, மெதுவாய்க்கெட்டியாயுமிருந்து என்று இவ்விதம் ²பதினாறுவிதமான வேறுபாடுகளையுள்ளதாகக் கூறுபடுகிறது. வாயுவானது, சபதம் ஸபாசமென்ற இரண்டு குணமுள்ளதாக அறியத்தக்கது. அவைகளில், ஸபாசகுணமானது வாயுவாகிய கிபமாகும். ஸபாசமும் பலவிதமாகச் சொல்லப்படுகிறது. சீதம், ஷணம், ஸுகம், துகம், ³ஸநேஹமுள்ளது, ஸநேஹமில்லாதது, ⁴காம்புமுடி, மிருதுவானது, தீக்ஷணமானது, லகுவானது, ⁵மிகவுடையது என்று இவ்விதம் வாயுவின் குணமான ஸபாசமான பன்னிரண்டு வகையுள்ளதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவைவற்றுள் களில் ஆகாயமானது ஒரே குணமுள்ளதாகும். அககுணமான பதமென்றே சொல்லப்படுகிறது. அந்தச்சபதத்திற்குள்ள பலவன்முடையிரிவைச் சொல்லுகிறேன். ஷடஜம், ரிஷபம், காந்தாரம், தயமம், தைவதம், பஞ்சமம், நிஷாதம் என்று ஆகாசத்திலிருந்து ண்டாகும் சபதமென்ற குணம் ஏழுவகையுள்ளதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சபதமானது ⁶எல்லாவிடத்திலுமிருந்தாலும் பேரிழுதலித்தியங்களில் மூன்று ஸ்வரங்களுடனாகியதாக வெளிப்படுகிறது. ருதகம், பேரி, சங்கம், மேகம், ரதம், (மற்ற) பாணி, பிராஸவலாதது இவைகளினுடையதாகக் கேட்கப்படும் சபதமும் ஷடதவிய இரதஎல்லா ஸ்வரங்களையும் சேர்த்தென்றே சொல்லப்படுகிறது. ஆகாயத்திலிருந்து ண்டான சபதமானது இவ்விதம் பலவிருவமுள்ளதாகிறது. ஆகாயத்திலிருந்து உண்டாகும் சபதத்தை

¹ மயிலதோகையின நிறம்போன்றது ² வேறுபாடென்கொள்ளப்பட்டது
³ நெய்ப்புள்ளது ⁴ மென்மையற்றது.

⁵ இவ்வு, 'குருதா' என்பதுமூலம் இதற்கு, 'மிகவும் குருவானது' என்ற பொருள், 'குருதா' என்றதால், குருவானது என்று ஒன்று உண்டெனும், ஆகையால், வாயுவின் குணம் பன்னிரண்டு என்றும் பழைய உரை கூறுகிறது.

⁶ 'வயாபகமாய' என்பது வேறுபாடும்.

வளியிலுள்ள காற்றின்குணமான ஸபாசமானது தடைசெய்யாமல் கருமாகில மனிதன் அறிவான், வாயுவினஸபாசங்கள் சபதமதடைபடும்படி விரோதமாயிருக்கருமாகில அதை அறியமாட்டான் சரீரத்திற்குக்காரணமான அந்த நீரதுபூதங்களும் எப்பொழுதும் அந்த நீரதுபூதங்களாலுமே வருத்தியடைகின்றனவாகும் ஜலமும் அகலமும் காற்றும் எப்பொழுதும் பிராணிகளிடம் விழித்துக்கொண்டிருக்கின்றன பிராணன்களை வயாபித்துக்கொண்டு இச்சரீரத்திலிருக்கின்ற பூதங்கள் சரீரத்திற்குமூலமாகின்றன' என்று சொன்னான்

நூற்றெண்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்
மோக்ஷதாமம் (தோடீச்சி.)

(சரீரத்திலுள்ள பிராணம் முதலியவற்றின் காரியவிசேஷம்
களைச்சொல்லியது)

பாதவாஜா, 'சரீரத்திலுள்ள அகனியானது பாதத்திவமான சரீரத்தை அடைந்து எவ்விதமிருக்கிறது? வாயுவானது சரீரத்திலுள்ளவவ்வேறான இடங்களிலிருந்துகொண்டு சரீரத்தை எவ்விதமடைந்துகிறது?' என்று கேட்க, பருகு சொல்லத்தொடங்கினான்

'தோஷமில்லாத பராமமண! பலமுள்ளவாயுவானது பிராணினசரீரங்களை எவ்விதமடைபெறச்செய்கிறதோ அவ்விதம் வாயுவின் அகதியையும் நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன் சரீரத்தை ரக்ஷிக்கும்படி அகனியானது சிரஸை அடைந்திருக்கிறது பிராணவாயுவானது சிரஸிலும் அகனியிலும் இருந்துகொண்டு தனவேலையைச் செய்கிறது அந்தப் பிராணனானது பிராணியும் எல்லாப் பிராணிகளின் ஆவாவான ஸத்தாநபுருஷனுமாயிருக்கிறது அந்தப் பிராணன் மனமுடையதாயும் அஹங்காரமும் பூதங்களும் மறறவிஷயங்களுமாயிருக்கிறது அவ்விதம் இல்லுலகிலுள்ள பிராணிகளெல்லாம் பிராணவாயுவால் உயரிகப்படுகின்றன அந்தவாயுவானது ஸமானருபியாயக 3 கோணத்திலிருந்துகொண்டு ஸமானனுகருரிய வேலையைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது மூத்திராசயத்தின் அடியையும் மலாசயத்தையும் உரையையும் அடைந்துகொண்டிருக்கும் அபானவாயுவானது மூத்திர

1 இங்கு, 'அகனி' என்பதற்கு, 'ஜ்வாதமா' என்பது பழைய உரை

2 இங்கு, 'சிரஸ' என்றால், 'பாமாதமா' என்பது பழைய உரை

3 குடல், அதாவது, இங்கு சரீரத்தின் மதயபாகம்.

ததையும் மலததையும் வெளியிறசெல்லுமபடி செயதுகொண்டிரு
 றது சரீரசாஸ்திரததில் ஸமாததகளான ஜனன்கள, முயற்
 தாழில் பலமஎன்றமுனறுகாரியங்களிலும் ஒன்றாயிருப்பது எ
 வா அது உதானவாயுவென்று உபதேசிக்கிறார்கள் அதுபோல ம
 ரகளின்சரீரங்களிலுள்ள எல்லாஸந்திகளிலுமிருக்கும் வாயுவான
 யானென்று சொல்லப்படுகிறது தவக்குமுதலிய ஏழுதாது
 னிலும் பரவியிருக்கும் அகநியானது ¹ஸமானவாயுவால் ஏவப்ப
 டுனன. ஸங்கனையும் ²ஏழுதாதுககளையும் ³தோஷங்களையும்பரிண
 சசெயதுகொண்டிருக்கிறது பிராணவாயுவுக்கும் அபாணவாயு
 ம்மடுவிலுள்ள இடத்தைஅடைந்து அவ்விரண்டுவாயுகளுடன
 டிய அகநியானது ஆகாரத்தைநன்றாகப் பாகஞ்செய்கிறது மு
 தல குதஸ்தானம் ⁴வரையிலுள்ள பிராணனசெல்லும் மா
 னது கடைசியில் குதமென்றுபெயருள்ளதாகிறது இது (பிர
 ணனசெல்லத்தக்க) பெரியவழியாகும் அதிலிருந்து பிராணிக
 குச சரீரத்திலுள்ளபிராணன செல்லத்தக்கவழிகளான எல்
 டிகளும் உண்டாகின்றன பிராணவாயுவினசோககையிருப்பத
 லலாவிடத்திலும் அகநியின்) ஸம்பந்தமுண்டாகிறது சூடுன்ப
 துவோ அஃது அகநியென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் அ
 கநியானது பிராணிகளின் ஆகாரத்தைப் பாகஞ்செய்கிறது பிரா
 ணனது அகநியின்வேகத்தால் செல்லத்தக்கதிருமையுள்ளதாகிற
 து குதஸ்தானத்தின்கடைசியில் தடைப்படடுத திருமபுகிற
 துநதபராணனது உயரவந்து திருமபவும் அகநியைப்பரவச்செ
 து நாயியின்கீழ்ப்பாகம் ⁵பகவாசயம்' என்றும் அதன்மேலபா
 ஆமாசயமென்று சொல்லப்படும் சரீரத்திலுள்ளஎல்லாபராண

1 வேறுபாடும்

2 ஏழுதாதுகளாவன — 'தவக, உதிரம், மாமஸம், மேதஸ், எலுப
 ஜைஜ், சுக்லம்' என்பவைகளாகும்

3 வாதம், பித்தம், கபமஎன்றமுனறுமாம் ஜாடராகனியானது
 ஏழுதாதுகளிலுமிருக்கிறது அவைகளில் ஒவ்வொன்றையும்பாகஞ்செய்
 திலஅதிலுள்ளமலததையும் ஸாரபாகத்தையும்பிரித்துச் சரீரத்தைப் பரி
 சிக்கிறது அவைகளில், 'தவக' எனனும்முதல்தாதுவில் உதிரமான
 ஸாரமாகவும் மலமானதுகண்ணிலுள்ளமலமாகவும் வேறுபடுகின்றன இப
 ய பின்னுள்ளதாதுக்கள் முதலிலுள்ளதாதுக்களின் ஸாரமாகும்' உதிரத்த
 லமகபமும், மாமஸத்தினமலம்பித்தமும், மேதஸினமலமவோவையும், எ
 பின்மலமயிரும் நகமும், மஜைஜயினமலமஸநேஹமும் ஆகும் இ
 லிவரம் சரகஸம்ஹிதை, சித்தஸாஸ்தானம், பத்தொன்பதாவது அத்தியா
 லில் தெளிவாகக் கூறப்படுகிறது

4 வேறுபாடும்

5 பாகமான ஆகாரமிருக்கும் இடம் 6 பாகமாகாதஆகாரமிருக்குமிடம்

ஸ்ரீ ம நாராயணனின் இடமுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன ஹரு
ததிவிருந்து மேலுங் கீழும் குறுக்காகவும் வெளிப்படும்நாடிகளாய்
ம ¹பத்துவிதமான பராணவாயுகங்களால் ஏவப்பட்டு ஆகாரத்தி
ராகளை அநத அநதஇடத்தில் சோப்பிக்கின்றன ²இது யோக
நகசூரிபவழியாகிறது சரமத்தைஐயித்தவாக்கும் ³ஸம்புத்தியு
வாகளுமான எந்தத்தீராகன தலையிறெசெல்லுமஸுஷுமனைஎன
டியில் மனத்தைச்செலுத்தினாகளோ அவர்கள் இரதவழியா
மமபத்தை அடைகிறார்கள் இவ்விதம் பிராணிகளுடைய எல்ல
தமான பராணவாயுவினும் அபாணவாயுவினும் அகநியானது வை
ப்படமிருக்கிறது அநத அகநியானது ஸதாஸிதிலைவககப்பட்ட
பால் அநதபராணவாயுவுள்ளவிடத்தில் எப்பொழுதுமிருக்கிறது
ன்றுசொன்னா

அறநெண்பதநுளனகாவது அதயாயம்
மோக்ஷதாமம் (தோடீச்சி.)

(‘சரீரத்தைக்காட்டிலும் வேறாக ஜீவன் ஏது’ என்று
பாத்வாஜர் ஜகேஷிபித்தது)

பாத்வாஜா கேட்கத்தொடங்கினான் ‘பராணவாயுவான்
விககசெய்வதும் அநதபராணவாயுவே சேஷடைகளைச்செய்வது
சகலிவதும் பேசுவதுமாயிருக்குமாகில் அப்பொழுது ஜீவனெ
துபயனற்றதாகும் உஷணமாயிருப்பதென்பது அகநியினஉரு
யும் அவ்வகநியே பாகஞ்செய்வதாயும் அகநியானது ஆகாரத்
ரணஞ்செய்வதாயும் இருக்குமாகில் அப்பொழுது ஜீவன பயனற
ாகும் மரணத்தை அடைகிறபிராணியினஜீவனானது காணப்படுக
கயிலலை (அச்சமயத்தில்) வாயுமட்டில் இச்சரீரத்தைவிடிகிறது
டென்பது சரமடைகிறது அன்றியும் ஜீவனானது பிராணவாயுடை
ட வேறாயிருந்துகொண்டு பிராணனை முக்கியமாகக்கொண்டதா
ல்லது வேறுமையிலல்லாமல் பிராணவாயுவுடன் சோககை அடை
தா? வேறாயிருக்குமாகில் சுழலகாற்றுக் காணப்படுவதுபோல்
ராணவாயுக்கூட்டங்களுடன் சோரதுசெல்லுகிறதாகக் காணப்படு

¹ ‘பராண, அபாண, வயான, உதான, ஸமான், நாக, கூடம், கருக
வத்தத, தனஞ்சய’ என்பன

² ‘முகமமுதல்குதமவரையினுள்ளவழியானது’ என்பது பழையஉரை

³ வேறுபாடம்

வன வேற்றுமையின்றிச் சோககையடைந்திருக்கின்ற பிராணவா
சிக்ருமபொழுது அதனுடன்கூட ஜீவனும் நாசமடையும் கின்ற
லததில் வேறுஜலமும் அகனியிலதீபமும் சோககப்படுமாகில் அ
பிராணமும் அதனுடன்கிப்பதுபோல ஜீவனானது பராணவாய் அக
வைகளினுருவமுள்ளதானால் அவைகளுடன் நசிக்ரும அவைக
ட வேறுயிருந்தால் கடலிலபோட்டதண்ணீரக்குடம் அப்பெரு
டலவிலகியபின் வேறுகக்காணப்படுவதுபோலப் பிராணவாயு
ட வேறுகக்காணப்படும ஐந்துபூதங்களுக்கும் பொதுவான இ
ரீரத்தில் ஜீவனென்பதுதான்? அவ்வைந்துபூதங்களுள் ஒன்றில்
ட்டால் நான்குக்குச் சோககையிருப்பதில்லை 'இருப்பிடமில
ட்டால் ஜலம் நாசமடைகிறது முச்சைஅடக்குவதால் வாயுந
டைகிறது ²குடலபிளந்துபோவதால் ஆகாசம்நாசமடைகிறது
பூகாரமில்லாததால் அகனியானது நாசமடைகிறது நோய்களாலு
யிர்போவதாலும் பூமிசிதறிப்போகிறது (இவ்விதம்) இவ்வைந்
தங்களில் ஏதாவதொன்று நாசமடையுமானால் சரீரம் மாணதன்
டைகிறது அச்சரீரம்மாணததை அடைந்தால் ஜீவனானது எதை
தாடாதுஒழிகிறது? ஜீவன எதை அறிகிறது? எதைக் கே
றது? எதைப் பேசுகிறது? ஒருமனிதன், 'இந்தப்பசுவானது
லாகத்திலிருக்குமெனின்த துன்பங்களிலிருந்துமீட்டுவைக்கப்படு
றது' என்றுகருதிப் பசுவைத் தானஞ்செய்துவிட்டு மரிக்ருளே
புத்தப்பசுவானது எவ்விதமீட்டுவைக்கப்போகிறது? பசுவும் அதை
பற்றுக்கொண்டவனும் கொடுத்தவனும் இவ்வுலகிலேயே ஸம்மா
சமடைகிறார்களே, அப்பொழுது அவர்களுக்கு எங்கிருந்து சோ
கையுண்டாகும்? பறவைகளால்புஜிக்கப்பட்டவனாகும் மலையினவ
யிலிருந்துவிழுந்தவனாகும் தீயாலளிக்கப்பட்டவனாகும் தி
பவும் எதிலிருந்து ஜீவனமுண்டாகும்? வெட்டப்பட்டமாததி
வரானது முனையாமல்போனால் அந்தமாததிலுண்டானவிதைக்
களைக்கின்றன் மரித்தவன் என்கே திருமபவும் வருகிறான்? (ஆ
ரல்,) விதைமட்டும் முன்காலத்தில் உண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கிற
ந்தவிதையானது சரீரமாயப்பரிணமிகிறது மரித்தவர்களை
ஞம்நாசமடைகிறார்களா ஒருவிதையிலிருந்துண்டான வேறொ
தை முன்தததுக்கொண்டிருக்கிறது' என்றுசொன்னால்

1 'ஆகாரமில்லாவிட்டால்' என்பதுவேறுபாடும்

2 'வாயுமுதலியவற்றால் குடல் அடைக்கப்படுவதால்' என்பது பழை
வர

நூற்றேண்பததைநதாவது அதயாயம்
மோக்ஷதாமம். (தோடீச்சி)

— ❦ —

(ப்ருது, சரீரத்தைக்காட்டிலும் ஜீவன் வேறுக
இருக்கிறதென்று விளக்கியது)

ப்ருது, 'ஜீவாகளுக்கும் தானத்திற்கும் செயதகாமத்திற்கு
சமில்லை ஜீவன் வேறுசரீரத்தை அடைகிறான் இச்சரீரமட்டு
சமடைகிறது விறகுகளளிக்கப்பட்டபின் அகனியானது நா
டையாமலிருப்பதுபோலச் சரீரமநாசமடையும்பொழுது அச்சரீ
த அடைந்திருக்கும் ஜீவனநாசமடைகிறதில்லை' என்றுசொன்ன
பரதவாஜா, 'அகனிகஞ்ஞாசமில்லாததுபோல அநதஜீவனுக்
சமில்லாதிருந்தால் விறகுஉபயோகமடைந்தமுடிவில் அநதஅ
னி காணப்படுகிறதில்லையே, வழியும் பாமாணமும் இருப்பிடமு
ணப்படாததும் விறகில்லாமல் அநிததுபோனதுமான அநதஅ
ரியை நாசமடைந்ததென்றே நானறிகிறேன்' என்றுசொல்ல, ப்ரு
சாலலத்கொடங்கினான்

'ஜீவனுக்கும் விறகிலிருந்த அகனிகக்கும் எப்பொழுதும் நாச
டையாது விறகுகள் உபயோகமடைந்தபிறகும் அகனியான
ருந்துகொண்டே காணப்படாமலிருக்கிறது வேறுஇடமில்லா
நதஅகனி ஆகாயத்தை அடைந்துகொண்டிருக்கும் காரணத்தா
றியக்கூடாததாயிருக்கிறது அதுபோலச் சரீரத்தைவிட்டபி
வன் ஆகாயத்தை அடைந்ததாயிருக்கிறது அது சூக்ஷ்மமா
பபதால் விறகில்லாத அகனிபோல அறியப்படுகிறதில்லை அ
போல பரகாசத்தன்மையுள்ளதாக இந்திரியங்களைத் தரிப்ப
துவோ அது ஜீவன்என்றதெரிந்துகொள்ளவேண்டும் பரா
யுவினால் தரிகப்பப்டும் அகனியானது அநதவாயு நாசமடைவதா
சமடையும் சரீரத்திலுள்ள அநத அகனியானது நாசமடைந்
டன அறிவற்றஅச்சரீரமானது கீழேவிழுந்து பூமியிருவதையன
ம ஜகமங்களும ஸதாவரங்களுமான எல்லாபராணிகளின் ச
திற்கும் பூமியன்றே இடமாயிருக்கிறது? காற்றானது ஆகாய
தத் தொடர்ந்துசெலுகிறது அகனியானது அநதக்காற்றை

லைபெற்றிருக்கின்றன ஆகாயமுள்ளவிடத்தில் காற்றும் காற்றுள்
பிடத்தில் அகனியுமிருக்கின்றன. அவை வடிவமில்லாதவைகளென
தெரிந்துகொள்ளவேண்டும ஜலமும் பூமியும் மூர்த்தியுள்ளவைகள
தும் ' என்று சொன்னான்

பாதவாஜா சொல்லத்தொடங்கினான் பாபமற்றவரே! ச
பாகப்பரிணமித்த உருவங்களில் பூமியும் ஜலமும் அகனியும் க
றம் ஆகாயமும்போல ஜீவனும் இருக்குமாகில் அஃது அநதச்சரீ
ரில் என்னலக்கணமுள்ளதாயிருக்கிறது? இதை எனக்குப்பதேசி
வேண்டும நீரதுபூதங்களின் உருவமுமுள்ளதும் நீரதுவிஷய
களிலும் ஆசையுள்ளதும் அவவிஷயங்களை அறிவிக்கத்தக்க நீ
பாறிகளுடன்கூடியதுமான பிராணிகளின்சரீரத்தில் ஜீவன்
தையாயிருக்கிறதென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவிரும்புகிறேன் உ
பாமஸங்களின் சோகையுள்ளதும் மேதஸ் நரம்பு எலும்புகள்
பட்டமுள்ளதுமான சரீரமானது பிளக்கப்படுமொழுது ஜீவ
னாணப்படுவதேயில்லை பஞ்சபூதங்களாலாகிய சரீரமானது ஜீவன்
பாததாயிருக்குமாகில் சரீரத்தைப்பற்றியதும் மனத்தைப்பற்றிய
னது துன்பமுண்டாகுமொழுது அநததுன்பத்தை எவன் அ
றவனென்று கேட்கலாம் மஹரிஷியே! மனமஸரியாயிருந்த
சாலஸியமொழியை ஜீவன் செவிகளால்கேட்கிறது மனம் வே
மசென்றிருந்தால் அதைக்கேட்கிறதில்லை ஆகையால், ஜீவன்
பற்றதாகிறது, மனத்துடன்கூடியகண்ணால் பாரக்கத்தக்கயா
றமும் பாரக்கிறது அநதமனமானது சிந்தையுள்ளதாயிருக்க
பொழுது (ஜீவன்) பாததுக்கொண்டிருந்தாலும்பாரக்கிறதில்
ததிரையின்வசமடைந்தவன் பாரக்கிறதில்லை, மனத்தை அறி
லலை, கேட்கிறதில்லை, பேசுகிறதில்லை, ஸபாசத்தையும் ரஸதஸ்
ம் அறிகிறதில்லை (ஆகையால்) இச்சரீரத்தில் எது ஸந்தோஷத்வ
ம கோபத்தையும் அடைகிறது? எது சோகத்தையும் பயத்தை
அடைகிறது? எதுவிரும்புவதும் தயானஞ்செய்வதும் பகைப்பத
சனத்தைப்பேசுவதுமாயிருக்கிறது? ' என்றுகேட்க, பருகு செ
ததொடங்கினான்

"ஐம்புலன்களுக்கும்பொதுவான ஒருமனமானது இச்சரீ
லே முக்கியமானதன்று உள்ளத்திலுள்ள ஓர்ஆத்மாவானது சரீ
தவஹித்துக்கொண்டிருக்கிறது அநதஆத்மா மனத்தையும் ரஸ
தையும் சபதத்தையும் ஸபாசத்தையும் ரூபத்தையும் மற்றகருண
களையும் அறிகிறது நீரதுபூதங்களாலுமாகிய இச்சரீரத்தில் நீ

தங்கனின் ஸதவகுணத்தாலுமுண்டானமனத்தையும் பார்த்து
 ண்டிருக்கும் அந்தராதமாவானது மனத்தினவழியாக எல்லா அ
 ர்களிலும் வயாபித்திருக்கிறது அஃது இச்சரீரத்திலுள்ள துகை
 ளயும்ஸுகங்களையும் அறிகிறது தேகத்திலுள்ள ஆதமா அந்தம
 தைவிட்டுப்பிரிந்தால் ஒன்றையும் அறிகிறதில்லை எப்பொழுது
 பூதங்களின் சோகைகையான சரீரத்தில் ரூபமும் ஸபாசமும் சூடு
 லலாமற்போகுமோ அப்பொழுது சரீரத்திலுள்ள அகனியானது
 விரதுபோனதும் ஆதமாவானது சரீரத்தைத்தள்ளிவிட்டுநாசமடை
 மதில்லை பிராணிகளுக்கொன்ற ஸஞ்சைமசரீரமானது ஜலஉருவ
 ருக்கிறது இரதச்சரீரமுழுமையுமே ஜலத்தை முக்கியமாகக்கொ
 டது உலகத்தைப்படைத்தபரமமாவானவா எல்லாபராணிகளிட
 லும் அந்தஸஞ்சைமசரீரத்திலுள்ள மனத்தில் ஸம்பந்தப்பட
 தமாவாயிருக்கிறா பரகிருதியைச்சோந்த ஸதவம் ரஜஸ தமஸள
 குணங்களுடன் கூடிய ஆதமாவானது கேசுதரஜனினென்று சொ
 ப்படுகிறது அந்தக்குணங்களிலிருந்தேவிடுபட்ட ஆதமாவானது
 தமாவென்று சொல்லப்படுகிறது எல்லா உலகங்களையும் பரிணமி
 செய்யும் அதை ஆதமாவென்று தெரிந்துகொள் அது, ஜலபி
 னது தாமரையிலையிலிருப்பதுபோல அந்தச்சரீரத்திலிருந்துகொ
 டிருக்கிறது கேசுதரஜனினையிருக்கும் அந்த ஆதமாவை எல்லா உ
 ள்களுக்கும் ஹிதத்தைச் செய்யும் பரமாத்மநுபியும் அழிவில்லாத
 கத்த தெரிந்துகொள் ஸதவம் ரஜஸ தமஸள என்கிற இவைகளை ஜீ
 டையகுணங்களென்ற நினைந்துகொள்ள வேண்டும் புத்தியுடன் கூடி
 சரீரம் ஜீவனால அனுபவிக்கப்படுகிறதென்று சொல்லுகிறார்கள
 நதஜீவன் சரீரமயாவற்றையும் சேஷ்டையுள்ளதாகச் செய்கிறது
 சஷ்டையுள்ள தமாயிருக்கிறது ¹ கேசுதரஜனினை அறிந்தவாக
 முடலக்களையும் படைத்தவா எவரோ அவர் அந்தஜீவரூபத்தைவி
 வறென்று கூறுகிறார்கள் சரீரத்திற்கு நாசமுண்டானாலும் ஜீவனு
 நாசமில்லை அறியாதவர்கள் ஜீவன்மரித்ததென்று சொல்லது பொ
 வனே வேறு சரீரத்தை அடைந்து பிரயாணப்படுகிறது பஞ்சபூத
 ின உருவமான சரீரத்தை விடுவதுதான் இரதஜீவனுக்கு மரண
 று சொல்லப்படுகிறது இவ்விதம் ஆதமாவானது எல்லாப் பிரா
 ிடங்களிலும் மறைக்கப்பட்டதும் காணப்படாததுமாக ஸஞ்சரி
 றது அஃது உண்மையைக்காணத்தக்க சக்தியுள்ளவர்களால் க
 மயுள்ளதும் ஸஞ்சைமமுமான புத்தியாலமட்டும் அறியப்படுகிறத

குவான ஆகாரமுள்ளவனும் பரிசுததமானபுத்தியுள்ளவனும் இர
ளின்முதலிலுமகடையிலும் எப்பொழுதும் ஸமாதியிலிருப்பவ
ரான அறிவுள்ளவன அந்த ஆதமாவைப் புத்தியில்பாராப்பான். மன
றகுண்டானதெளிவால் மனிதன சுபமும் அசுபமுமானகாமத்தை
ள்ளிவிட்டுத் தெளிந்தபுத்தியுடன் ஆதமரூபத்திலிருந்துகொண்
புழிவற்றஸுகத்தை அடைவான் மனத்திலஸம்பந்தப்பட்ட ஜயோ
பமானது சரீரங்களில் ஜீவனெனதுசொல்லப்படுகிறது இந்தஜீ
பியாபைபரமமாவிடமிருந்து இந்தஸருஷ்டியானது உண்டாயிற்
பது ஆதமாவைநிரணயஞ்செய்தவாகளின் அபிபிராயம்

நூற்றெண்பத்தாறுவது அதயாயம்
மோக்ஷதாமம். (தோடர்ச்சி.)

(பிராம்மணர்கள் தம்தம்இஷ்டப்படியானநடக்கைகளால் வர்ண்
வேறுபாட்டைநீத்தைச்சொல்லியது.)

ஸருஷ்டியின்தொடக்கத்தில் பரபுவானபரமமாவானவா த
மடைய தேஜஸுகளாலுண்டுபண்ணப்பட்டவாகளும் ஸத்வா
யுநிதிவாகளின் காரத்திபோனற்காரதியுள்ளவாகளும் பரமமநிஷ்ட
ளுமான பரஜாபதிகளையேமுதலிலபடைத்தாரா அதற்குப்பிறகு ஸ
த்தையும் தாமத்தையும் தவத்தையும் சாசவதமானவேதத்தைய
அதன்மூலமான) ஆசாரத்தையும் செளந்தையும்உண்டுபண்
ரா பராமமணர்களிலமிக்கசிறந்தவனே! தேவர்களையும் தான
களையும் கந்தாவர்களையும் தைத்யர்களையும் அஸுரர்களையும் பெ
ரகர்களையும் யக்ஷர்களையும் ராக்ஷஸர்களையும் நாகர்களையும் பிசா
களையும் அப்படியே பிராமமணர்கள், க்ஷத்திரியர்கள், வைசயாக
ந்தரர்கள் எனகிற மனுஷ்யர்களையும் மற்றுமுள்ளபிராணிககூட்ட
ளினமிகுதியையும்படைத்தாரா பராமமணர்களுக்கு ²வெண்ண

¹ 'பராஹ்மண' என்பதுமூலம், இந்தஅதயாயம் ¹ மசுலோகத்திலப
ணரை ஸருஷ்டித்ததாகவேறுகூறியிருத்தலால் இதற்கு பரமநிஷ்டாக
ரூபொருள்கொள்ளப்பட்டது, பழையஉரையும் இப்படியேயிருக்கிற
ராமமணாமுதலியோரைச்சொல்லுமிடத்து மனுஷ்யர்களென்கூறியத
தைத்யர்களையும்

² இவ்விடத்தில்வெண்ணிறமென்பதால்ஸதவகுணமும் செந்நிறமென
லரஜோகுணமும் மஞ்சளநிறமென்பதால் தமோகுணம்கலந்தரஜோகு
மம் கருநிறமென்பதால்தமோகுணமும் சொல்லப்படுகின்றன ஸதவமுதல்
ணங்களை இவ்விதம்வழங்குவது சாஸ்திரங்களில் பரவலிடம் இனிவ
டங்களிலும் இவ்வனமேகொள்க.

ம கூத்ததிரியாகளுக்கஞ்செநநிறமும் வைசயாகளுக்கும்ஞ்சளநி
ம சூதராகளுக்கஞ்செநநிறமும் உண்டு' என்றுசொன்னா பாதவ
ா, 'நானஞ்'வாணங்களுக்கும்²வாணமானது வாணத்தாலபிரி
படுமொகில எல்லாவாணங்களுக்கும்வாணஸங்கரமிருப்பதாகக்கா
படுகிறதே, காமமும் கோபமும் லோபமும் பயமும் சோகமும் ச
த்யும் பசியும் சரமமும் (பராமமணர்களான) நமமெல்லோர்களு
மஉண்டாகின்றன, எதனால் வாணம் பிரிக்கப்படுகிறது? வோன
யயும் முததிரததையும் மலததையும் ஸலேஷமததையும் பிதததன
ம் உதிரததையும் எல்லாபராணிகளுடையசரீரமும் பெருக்கசெ
றது, எதைக்கொண்டு வாணம்பிரிக்கப்படுகிறது? ஜககமங்களு
ந்ம் ஸதாவரங்களுள்ளும் கண்ககிடத்தகாதவைகளானஜாதிகளிரு
ன்றனவே, பலவிதமானவாணமுள்ள அவைகளுக்கு எத்தனாவா
சசயமஏற்படுகிறது?' என்றுகேட்க, பருகுசொல்லத்தொடங்கினு

'இவவுலகமெல்லாம்³பராமதேவரிடமிருந்துஉண்டானது &
ாகங்களுக்குள்ளவிசேஷயிலலை முதலில் ஸருஷ்டிக்கப்பட்டபரா
ணாகள் தமகாமங்களால் பலவாணங்களை அடைந்தார்கள் விஷ
பாகங்களில் பரீதியுள்ளவர்களும் கருரர்களும் கோபமுள்ளவா
ந்ம் ஸாஹஸங்களிலபிரியமுள்ளவர்களும் ஸவதாமத்தைவிட்ட
ளும் சிவந்தஅங்கமுள்ளவர்களும் அந்தபராமமணர்கள் கூ
பிரியஜாதித்தனமையைஅடைந்திருக்கிறார்கள் பசுக்களைக்கொண்
விப்பவர்களும் மஞ்சளநிறமுள்ளவர்களும் கிருஷ்ணையக்கொண்
விப்பவர்களும் ஸவதாமங்களை அனுஷ்டியாதவர்களும்பா
ணாகள் வைசயஜாதித்தனமையைஅடைந்திருக்கிறார்கள் ஹ்
ஸயிலும் பொய்யிலும் பரியமுள்ளவர்களும் லோபிகளும் எல்லா
தாழிலையும்அடைந்துவிப்பவர்களும் கருநிறமுள்ளவர்களும் ட
ததியிலிருந்துவிடையவர்களும்பா அந்தபராமமணர்கள் சூ,

1 ஜாதி

2 குணம்

3 இவவிடத்தில், 'உலகமெல்லாம் பராமமணஜாதியாக இருந்தது' என
லாபொருள்கொள்கிறார்கள் பழையஉரையிலும் அவவிதமாகாணப
றது அதுபொருந்தாது மூலத்தில், 'பராமமம்' என்றபதமிருக்கிற
தற்கு பராமமணஜாதின்னதுபொருள்கொள்கின்றது வயாகரணசாஸ்தி
தற்குவிரோதமாகும் வயாகரணத்தில், 'பராமமோஜாதென்' என்றஸ
ததால் ஜாதியென்பதைத்தவிர வேறுபொருளுள்ளவிடத்திலமட்டும், 'ப
ம்' என்றபதரூபமவல்லாம் ஜாதியைக்கூறுமிடத்தில், 'பராமமண' எ
, பமல்லாமல், 'பராமம்' என்றரூபம்பொருந்தாது எனதுகூறப்படுகிற
கையால், 'பராமமம்' என்றபதத்திற்கு பராமமாலிடமிருந்துஉண்டான
ரேபொருள்கொள்வதுதான்பொருத்தமாகும்

தித்தனமையை அடைந்திருக்கிறார்கள் இவ்விதமான இந்தக்க
களால் வேற்றுமையடைந்தவர்களான பிராமணர்கள் வேறுவ
தை அடைந்திருக்கிறார்கள் தாமமும யாருஞ்செய்வதும் இவா
க்கு எப்பொழுதும் தடுக்கப்படுகிறதில்லை இவ்விதம், (பிராமண
ருக்கு) காமத்தினவேற்றுமையால் இந்தநான்குவாணங்களும் வ
டிருக்கின்றன முதலில் பிராமணதேவரால் வேதமென்றவாககான்
வர்களுக்கு அளித்தப்பட்டது இவர்கள் பேராசையால் (அந்த
தை) அறியக்கூடாத நிலைமையை அடைந்திருக்கிறார்கள் வேத
லகூறிய தாமத்திலிருக்கிறவர்களும் வேதத்தையும் வாதங்களையு
பமங்களையும் எப்பொழுதும் தரிப்பவர்களுமான பிராமண
டையதவம் நாசமடைகிறதில்லை ¹ எந்தபிராமணர்கள் பிராமண
பிறவியானது சிறந்ததாகப்படைக்கப்பட்டதென்று ² தெரிந்து
ளவில்லையோ அவர்கள் கீழானபிராமணர்களாகிறார்கள் அவ
ருக்கு அந்த அந்தப்பிறவியிலுள்ள பலவிதமான வேறுஜாதிகளு
ராகும் அவர்கள் அறிவுமவிசேஷ அறிவுமநாசமடைந்தவர்களு
மவிஷ்டம்போன்ற ஆசாரமுமசெய்கையுமுள்ளவர்களுமாகிப் பிசா
ளும் ராக்ஷஸர்களும் பரேதர்களும் பலவிதமான மிலேசசஜாதிக
ர்களாக வந்ததிலகூறிய ஸமஸ்காரங்களைப்பெற்றவர்களு
மஜாதிகளுரியகாமங்களில் நிச்சயமுள்ளவர்களுமான மனிதர்க
ளானோர்களானரிஷிகளால் தமதவததால் பின்னுள்ளரிஷிகளா
ருஷ்டிக்கப்படுகிறார்கள் தாமா னுஷ்டானத்தை முக்கியகாரணமா
கொண்டதும் மனத்தாலசெய்யப்பட்டதுமான அந்தஸருஷ்டிய
து ஆதிதேவரானபிராமணதேவரிடமிருந்து உண்டானதும் பிராம
தமூலமாகக்கொண்டதும் அழிவில்லாததும் குறைவில்லாதது
'ருக்கிறது' என்று சொன்னான்

நூற்றெண்பத்தேழாவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம் (தோடீச்சி)

(பிருகு, பரத்வாஜருக்கு பாமீமணீமுதலியவர்களின் லக்ஷணத்
தையும் வைராகியமானது மோக்ஷத்திற்குக்காரணமென்
பதையும் சொல்லியது)

பரதவாஜா, 'பிராமணர்களில் உத்தமரே' ¹ எந்தக்காமத்து
ரிருப்பவன் பிராமணனாவான்? எந்தக்காமத்துடனிருப்பவன் ஸு

¹ 'ஸருஷ்டிக்கப்பட்ட உலகத்தை பிராமணபென்றறியாதவர்கள்' எ
துபழையஉரை

² வேறுபாடும்

மரியனாவான்? எந்தக்காமததுடனிருப்பவன் வைசயனாவான்? எந்தக்காமததுடனிருப்பவன் சூத்திரனாவான்? பேசுகிறவாகன்றிற்
ரே! பரிமரிஷியே! அதைச்சொல்லவேண்டும்' என்று கேட
ருகு சொல்லத்தொடங்கினான்

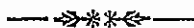
‘ஜாதகாமமுதலிய ஸம்ஸ்காரங்களைப்பெற்றவனும் பரிசுத்தன
வதாத்யயனஞ்செய்தவனும் ¹ ஆறுகாமங்களிலிளைபெற்றவனும் ப
த்தியிலும் ஆசாரத்திலும் நன்றாக இருப்பவனும் அதிகிகளுக்கிட
சுத்ததைப்படிப்பவனும் குருக்களிடம்பரீதியுள்ளவனும் எப்பொ
ம் வாதமுள்ளவனும் ஸத்தியத்தைப்பெரிதாகக் கொண்டவனும்
வனிருக்கிறானே அவனே பிராமமணனென்று சொல்லப்படுகிற
தயமும் தானமும் தரோஹமினமையும் கருமினமையும் பொ
மயும் தயையும் தவமும் எவனிடம்காணப்படுகின்றனவோ அவ
ராமமணனென்று சொல்லப்படுகிறான் கூத்ததிரியாகளுக்கூரிய
மென்னும் காமத்தைச்செய்கிறவனும் வேதாத்யயனமுள்ளவனு
ராமமணனாகளுக்குக் கொடுப்பதிலும் பாஜைகளிடமிருந்து
யப்பெறுவதிலும் உதஸாஹமுள்ளவனுமாகி எவனிருக்கிறானே
யவனே கூத்ததிரியென்று சொல்லப்படுகிறான் கருஷியிலும் ப
ரத்தலிலும் வாதக்கத்திலும் எப்பொழுதும்பரிசுத்தனாகிப் புகுகி
னும் வேதாத்யயனமுள்ளவனுமாயிருப்பவன்எவனோ அவன்
னென்று பெயருள்ளவனாகிறான் எப்பொழுதும் எல்லாவற்றையு
க்ஷிப்பதில் உதஸாஹமுள்ளவனும் எல்லாதொழிலையும் செய்க
னும் சுத்தியிலலாதவனும் வேதத்தைவிட்டவனும் ஆசாரமில்ல
னுமாயிருப்பவனெவனோ அவனே சூதரனென்று சொல்லப்படு
கிறான் முனசூறிய ஸத்யமுதலியஎழும் சூத்திரனிடத்திலும் கா
கனவாகும் இவை பராமமணமுதலிய மூன்றுஜாதிகளிடரு
ல்லாமலுமிருக்கும் சூதரன் சூத்திரனாகவேயிருப்பானென்பதில்
ராமமணனும் பிராமமணனாகவேயிருப்பானென்பதில்லை ஆகையா
ல்லாஉபாயங்களாலும் ஆசையைமும் கோபத்தையும் அடக்கவே
ம இவ்வடக்கமும் அப்படியே மனத்தை அடக்குவதும் பரிசு
மன்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் சரோபஸைக்கெடுப்பதற்க

¹ ஸ்ரீமததுடனசோகத ஸந்தயோபாஸதி, ஜபம், ஹோமம், தேவபூ
திதிபூஜை, வைசவதேவமென்று ஒவ்வொருவரும் செய்யக்கூடியகாமங்
பூறு ஸ்ரீமததுடனசோகத ஸந்தயையையும்வேறுக்ககொண்டு வைசவதேவதை
தப்பில்லாததாகி விடக்கூடாது தென்கலைவைஷ்ணவர்கள், யாகமசெய்த
யாகமசெய்ததல, வேதமஓதல், வேசமஓதுவதல, தானஞ்செயல், தா
பறல் என்னவும்ஆம்

ராசசியடையும் லோபத்தையும் கோபத்தையும் மிச்சமின்றி விலகிக் கொள்ளவேண்டும் எப்பொழுதும் ஸம்பத்தைக் கோபத்திலிருந்து ரக்ஷிக்கவேண்டும் தவத்தை மதஸாதத்திலிருந்து ரக்ஷிக்கவேண்டும். விதையை மாணம் அவமானம் இவ்விண்ணிலிருந்தும் காக்கவேண்டும் ஆதமாவை அஜாகரத்தையிலிருந்து காக்கவேண்டும் ஓராமமண ' எந்தமனிதனுடைய முயற்சிகள் யாவும் ஆசையென்னுடைய தத்திலிருந்து விலகியிருக்கின்றனவோ, எவனசெய்யும் ஹோமம் யாவும் பயனைவிடக்காரணமாகுமோ, அவன் தியாகியும் புத்தியுள்ள ஹமாகிருந்த மனிதன் ஹிம்ஸைசெய்யும் ஸ்வபாவமில்லாமல் எவ்வாறான பராணிகளுக்கும் மித்திரஸூயிருக்கும்வழியில் செலவாகிறவனாயிருக்கவேண்டும் ஆசைப்படத்தக்கபொருளைத் தள்ளிவிட்டுப் புத்தியாலாகத்திரியங்களை வென்றவனாயிருக்கவேண்டும் இவ்வுலகம் மேலும் இவ்விண்ணிலும் ' அசைவிலலாதபத்ததை அடையவேண்டும் ஜயமுடியாதபத்ததை ஜயிக்கவிருப்பமுள்ளவன் எப்பொழுதும் தன்ம இரத்திரியங்களினடக்கமும் மனவடக்கமுமுள்ளவனும் ஆசைக்காரணமானவைகளில் பற்றில்லாதவனும் தயானத்திலிருக்கிற ஹாயிருக்கவேண்டும் எதுளது இரத்திரியங்களுக்குப் புலப்படக்கூடாது அது அது வயகதமென்பதுகிணைம் இரத்திரியங்களுக்குப் புலப்படாதது விநகசரீரமென்றமனத்தால் அல்லது ஊஹத்தால் வியத்தக்கதுமாயிருப்பதை அவயகதமென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் மனிதன் (வேதத்திலும் குருவசனத்திலும்) நம்பிக்கையுடையவனாயிருக்கும்படி மனத்தை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் அந்நம்பிக்கையிற் செல்லக்கூடாது மனத்தைப் பிராணனில் அடக்கவேண்டும். பிராணனைப் பரமத்திலே அடக்கவேண்டும் வேறொன்றையுடைய தியாமலிருக்கவேண்டும் வைராக்யத்தாலேயே மோக்ஷமடைவதற்கு வேண்டும் அவ்விதமிருக்கும்பிராமமணன் அந்தவழியாலேயே ஆனந்தரூபமான பரமத்தை அடைகிறான் எப்பொழுதும் பரிசுத்தியுடைய லக்ஷணமும் பிராணிகளிடம் தயையும் உள்ளவனாயிருக்கவேண்டும் அது பராமணர்களின் லக்ஷணமாகும்

1 'சலனமில்லாத ஆதமாவை தயானஞ்செய்யவேண்டும்' எனப் பொருள்.

நூற்றெண்பத்தெட்டாவது அதயாயம்
மோக்ஷ தாமம் (தொடர்ச்சி)

பீடுத, உண்மையானது ஸ்வர்க்கத்திற்கும் பொய்யானது நாகத்திற்
பரம்பரையாய்க்காரணமாத்மேன்பதையும் பொய்யாலுண்
டாதும் துன்பங்களையும் இவ்வுலகத்திற்கும் ஸ்வர்க்கத்திற்
தழுள்ளவேற்றுமையையும் பரத்வாஜநகீகூகூறியது)

ஸ்தயமானது வேதமாகிறது ஸ்தயம் தவமாகிறது
ம பரஜைகளை உண்பெண்ணுகிறது ஸ்தயத்தால் உலகம் பரிபா
படுகிறது ஸ்தயத்தால் உலகம் ஸவாககலோகத்தை அடைகிற
பாய்யானது அஜ்ஞானத்தின் உருவமாகும் அஜ்ஞானத்தால்
ம கீழேபோகும்படி செய்யப்படுகிறது அஜ்ஞானத்தால் விட
பட்டவர்கள் அஜ்ஞானத்தாலமறைக்கப்பட்ட ஒளியென்னுந்
தைப்பாக்கிறதில்லை பாகாசமென்பது ஸவாககமென்று
லுகிறார்கள் அஜ்ஞானமென்பதே நாகமென்றும் சொல்லுகிறா
தயம், பொய் இவ்விண்ணெஞ்சேரது புருஷர்களால் இரண்டு
மனிதப்பிறவியடையப்படுகிறது உலகத்திலுள்ள ஆதமான்
றவியில் ஸ்தயம், பொய், தாமம், அதாமம், பாகாசம், அஞ்
ாம், அப்படியே ஸுகம், துககமென்ற இவ்விதமானதையிருக்க
வைகளில் எதுஸ்தயமோ அது தாமம், எதுதாமமோ அது
ாகம், எதுபாகாசமோ அதுஸுகமென்றும், அவைகளில் எ
பாய்யோ அதுஅதாமம், எது அதாமமோ அது அஜ்ஞானம், எ
அஜ்ஞானமோ அதுதுக்கமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன இவ்
ததில் சொல்லப்படுகிறதாவது, சரீரத்திலுள்ளவைகளும் மன
ிலுள்ளவைகளும் துகககருடனும் துககமாயமுடிவடை
ுககருடனுக்கூடிய உலகங்களின்ஸருஷ்டியை நன்றாகப்பா
தமபண்டிதர்கள் அவிவேகமடையமாட்டார்கள் அறிவுள்ளவ
வுவதிப்பிறவியிலுள்ள துககத்திலிருந்து விடுபட்டேவண்டியதற்கு
யற்கிககவேண்டுமே இவ்வுலகத்திலும் மேலுலகத்திலும் பிராண
நகருண்டாகும்ஸுகமானது சிலைபெற்றதேயன்று. ராஹுவாலவி
கப்பட்ட சந்திரனுடையஒளிபானது எவ்விதம்பாகாசிப்பதில்லை
வுவதிதமே அஜ்ஞானத்தாலவிழுங்கப்பட்டபிராணிகளின் (பரமா
மான) ஸுகமானது பாகாசியாமல் நாகமடைகிறது அவ்

1 'நசயதே' என்பதுவேறுபாடும், இசுதரு, 'மறைந்திருக்கிறது' எ
து பழையஉரை

மானவிஷயஸூகமானது சரீரத்தைப்பற்றியதென்றும் மனத்தைப் பற்றியதென்றும் இரண்டுவிதமாகச் சொல்லப்படுகிறது இவ்வுலகதலும் மேலுலகத்திலும் செய்யப்படுமெல்லாமுயற்சிகளும் ஸுகத்திற்குவேண்டியென்றே சொல்லப்படுகின்றன அறம் பொருள் இனமென்றதரிவாக்கத்தின்பயன் இவ்விதஸூகத்தைவிட வேறு அந்விசேஷமாக இருப்பதில்லை அவ்விதமான இரத்தவிஷயஸூகமானது உலகத்திற்கு விருமபத்தககவிசேஷகுணமாகிறது அறம்பொருள்களைப் பற்றியமுயற்சியானது அந்தஸூகத்திற்குக் காரணமாகிறது அறப்பொருளடையதும் அவற்றிற்குள்ளமுயற்சியும் ஸுகத்தைப்படுத்துகக்கொண்டவை' என்று சொன்னான்

பரதவாஜா, 'ஸூகங்களுக்கு உண்மையான நிலைமையுண்டென, உமமாலசொல்லப்பட்டதை நாம் அறியவில்லை தவத்திலிதிலே ஹிருகமும் இரத்தவிஷயங்களுக்கு விசேஷகுணமுள்ளதும் விருமபத்தகமான இரத்தஸூகமானது அடையக்கூடாததன்றே, அவர்கள் இரத்தஸூகத்தை விருமபவிலையே, மூன்று உலகங்களுமாயுபபட்டத பரவானபரமமதேவா தனியே தவத்திலிருக்கிறாரென்று கேள்விப்படுறோம் அவர் பரமமசாரியாயிருந்துகொண்டு சிறப்பினபஸூகங்கள் மனத்தைவைக்காதவராயிருக்கிறாரே, அன்றியும், உமாதேவியினபயான பகவான விசுவேசுவரர் அருகிலவந்தகாமனைச் சரீரமில்லாதவனாக நாம் உயர்ந்தவராயிருக்கிறோம், ஆகையால், இரத்தப்பயனானது மஹாதமாகளால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லைபென்றும் இதற்குள்ள குணங்கூடமானது அவ்வளவு விசேஷமுள்ளதென்றும் சொல்லுகிறோம் பூஜ்யரானரீ இதை அறியவில்லையா' ஸூகங்களுக்கு உண்மையான நிலைமையுண்டென்று பூஜ்யரான உமமாலசொல்லப்பட்டது புணயதால் ஸூகம் அடையப்படுகிறதென்றும் பரபததால் தக்கம் அடையப்படுகிறதென்றும் பயனுண்டாவது இரண்டுவிதமென்று உலகத்திலுள்ள விதத்தியிருக்கிறதே' என்று கேட்க, பருகு சொல்லத்தொடங்கினான்

'இவ்விஷயத்தில் சொல்லப்படுகிறதாவது பொய்யிலிருந்து அஜ்ஞானமுண்டாகிறது பிறகு அஜ்ஞானத்தால் விழுங்கப்பட்ட மனிதர்கள் அதாமத்தையே தொடர்ந்து செல்லுவார்கள், தாமத்தைச் செய்யமாட்டார்கள் கோபம் பேராசை அவிவேகம் மதமுதலிதோஷங்களால் மறைக்கப்பட்ட ஜனங்கள் இரத்த உலகத்திலும் மேலுலகத்திலும் ஸூகத்தை அடையமாட்டார்கள் (அவர்கள்) பவ்விதமாக நோய்களாலும் புண்களாலும் வலிகளாலும் தாபங்களாலும் வயாபிகப்படுவார்கள் கொலை, கடம், தடை, துன்பமுதலியவைகளாலும்

சி தாகம சரமங்களா லுண்டாருந துன்பங்களா லும் வருததப்படுவா
 ன பெருங்காற்று அதிகஉஷ்ணம் மிகுஞளிரிவைகளா லுண்டா
 பங்களா லும் சரீரத்தைப்பற்றிய துன்பங்களா லும் தாபமடைவா
 ன. பருகுகளினநாசத்தாலும் பொருளநாசத்தாலும் அவைக
 டடுவில்குவதா லும் உண்டாவனவும், ஜராமரணங்களா லுண்டாவ
 ம, மற்றுமுள்ளனவுமானமனத்தைப்பற்றியசோகங்களா லும் துன
 டைவாராகள சரீரத்தைப்பற்றியவைகளும் மனத்தைப்பற்றியவை
 ளுமான இந்தத்துக்கங்களால்தொடரப்படாததுளதுவோ அந்
 டுகமென்றறிந்ததுகொள்ளவேண்டுமே இந்தத்தோஷங்கள் ஸவாக
 லாகத்திலுண்டாவதிலலை அநதஸவாககலோகத்திலோ நல்லஸு
 ரனகாற்றும் நல்லவாஸனையுள்ளமணமும்உள்ளன அவவிடத்தி
 சியுமதாகமுகளைப்பூமிலலை, கிழத்தனமிலலை, பாதகமிலலை எ
 பாழுதும ஸவாககலோகத்தில் ஸுகாதான இவவுலகத்தில் ஸுக
 ாகம இரண்டுமுண்டு நாகத்தில் துக்கமொன்றுதான் என
 சாலலுகிறார்கள் ஸுகமானது உததமமானபதமாகும் (ஆனா
)வவுலகில்) எல்லாப்பிராணிகளையும்உண்டுபண்ணத்தக்கபூமியும் அ
 டியே ஸதரீகளுமிருக்கிறார்கள் அநதலோகத்தில், பரமமதே
 வானற்பருஷரும் தேஜோமயமானபிஜமும் உனடென்றறிவிக்கிற
 ன இவவிதமாக முன்காலத்தில் பரமமதேவரால் இவவுலகம் ப
 ரணஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிறது பரஜைகள் தததமகாமங்களா
 ழ்ப்பட்டவைகளாய்ச் சுற்றிவருகின்றன' என்றுசொன்னா

நூற்றெண்பத்தொன்பதாவது அதியாயம்

மோக்ஷ தாமம். (தொடர்ச்சி.)

(பிருதுவானவர் தானமுதலியவற்றின்பயனையும் நான்துஷ்டி
 மங்களுக்கிரியதர்மங்கனையும் சொல்லியது.)

பரதவாஜா, 'தானத்துக்கும் நன்றாகச்செய்யப்பட்டதாமத
 கும நன்றாகச்செய்யப்பட்டதவத்துக்கும் வேதாதயயனத்துக்கு
 ஹாமத்திற்கும் என்னபயனசொல்லப்படுகிறது?' என்றுகேட்டா

பருகு, 'ஹாமததால் பாபமவில்குகிறது வேதாதயயன
 ளால் உததமமானசாந்திஉண்டாகிறது தானததாலபோகமுண்ட
 றது. தவததால் யாவற்றையும் அடைவானென்றுசொல்லுகிறா
 ளானமானது பரலோகத்திற்கென்றும் இவவுலகத்திற்கென்றும் இ

ணவீதமெனதுசொல்லுகிறார்கள் ஸாதுககளின்பொருட்டுக் கொ
கப்படுகிறதுசிறிதானாலும் அது பரலோகத்திற்குவந்துசேருகிறது
அஸாதுகளிடம்அளிக்கப்படுகிற தானமானது இவ்வுலகத்திலுபுஜ்
கப்படுகிறது எவ்விதமானதானஞ்செய்யப்படுகிறதோ அவ்விதமா
பயனுண்டாகிறதென்று சொல்லப்படுகிறது' என்றுசொன்னார் ப
வாஜா, 'எவனுக்கு எந்தததாமம் ஆசரிக்கவேண்டியது? தாமத்தி
லக்ஷணமென்ன? தாமமெததனைவிதமாயிருக்கிறது? அதை
'சொல்லவேண்டும்' என்றுகேட்டார் பருகு, 'தமக்குரியதாய்
தைசெய்வதில் முயற்சியுள்ளவாகளாயிருக்கிற அறிஞர்களுக்கு ஸ
ககமென்னும் பயன்கிடைக்கும் எவன் வேறுவிதமாயிருக்கிறு
அவன் அவிவேகமடைகிறான்' என்றுசொன்னார் பரதவாஜா, 'மு
காலத்திலுள்ளபிரமமரிஷிகளால் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற நான்குஆ
மங்களில் அத்தற்குள்ள ஆசாரத்தை உள்ளபடி நீர்சொல்லவேண்டு
என்றுகேட்க, பருகு சொல்லத்தொடங்கினார்

'உலகங்களுக்கு ஹித்ததைசெய்கிறவரான பகவான்பரப
தேவரால் தாமதங்களைநன்றாகக்காக்கவேண்டி முதலிலேயே ஆசார
கள் நான்காகஉட்தேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அவைகளுள், குருகு
திலவாஸஞ்செய்வதே முதலாவது ஆசாரமென்றுஉதாஹரிக் கிறார்
அந்தஆசாரத்தில் நல்லதானசௌசம், ஸமஸ்காரம், நியமம், வரத
இவைகளில் நன்றாகஅடங்கியமனமுள்ளவனும் இரண்டிஸந்தயாகா
களிலும் ஸத்ராபநையும் அகனியையும் மற்றத்தேவர்களையும் து
செய்து தூக்கத்தையும் சோமபலையும்விலக்கிவிட்டுக் குருவைவண்
குவதாலும் வேதாபயாஸம்செய்வதாலும் வேதாரதவிசாரம்செய்
தாலும் பரிசுத்தமாகச்செய்யப்பட்ட அந்தாரதமாவையுடையவனு
முன்றுகாலங்களிலும் ஸநானஞ்செய்வது, பிரமமசாயம், அகனிய
ஆராதிதல், ஆசாரயருக்குப்பணிவிடை, நித்யம்பிஷேக்யெடுபபு
அதைஉண்பதுமுதலியஎல்லாநியமங்களையும் அந்தாரதமாவிடம்அ
பணஞ்செய்தவனும் குருவினவாகயத்தைச் சொன்னபடிசெய்வத்
வேறுகருத்திலலாதவனும் ஆசாரயருடையஅனுக்ரஹத்தால் கி
த்தவேதத்தைப் பெரிதாகக்கொண்டவனுமாயிருக்கவேண்டும
விஷயத்தில் ஒருசலோகமுமிருக்கிறது அதன்பொருளாவது 'பிர
மணமுதலிய முன்றுவருணத்தாரில் ஒருவனானவன் குரு
நன்றாகஆராதித்து வேதத்தைஅடைகிறுனே அவன் ஸவாககலே
மென்னுமபயனை அடைகிறான் அவன்மனமும் சுத்திஅடைகிறது
என்பது 'காரஹஸ்தயம்' என்பதுஇரண்டாவதானஆசாரமென

சாலலுகிறார்கள் அந்த ஆசாமத்தின் நல்ல ஆசாத்திற்குரியலக்
மயாவற்றையும் தொடாசசியாகக்கூறுகிறேன் பரமமசாயதனை
டித்து, 'ஸமாவாததனம்' என்ற ஸமஸகாரமபெற்றவாகளும் நல
சாரமுள்ளவாகளும் மனைவியுடனேசோந்து செய்யத்தக்கதாமத்தி
பனைவிரும்புகிறவாகளுமாயிருப்பவாகளுக்கு கருஹஸ்தாசாமமவி
கப்படுகிறது கருஹஸ்தனுயிருப்பவன் அறம் பொருள் இன்ப
நினைபயனுக்காக (இந்த) தரிவாக்கத்திற்கு ஸாதனத்தைவிரும
வதாதயயனத்தால்கிடைத்தபெருமையாலோ பரமமரிஷிகளாலசெ
பட்டவழியாலோ குற்றமில்லாதகாமத்தால் தனக்களைஸம்பா
து ஹவயகவயககளிலுள்ள நியமங்களுடனும் தேவபூஜை ஸமா
வைகளின் அனுகாஹத்தாலவிதிப்படி கிடைத்தபொருளுடனும் க
ருஸ்தாசாமத்தை நடத்திக்கொள்ளவேண்டும் அஃது எல்லா ஆ
கங்களுக்கும் மூலமெனறுஉதாஹரிகுகிறார்கள் எவர்கள் குருகுல
லவஸிக்கிறவாகளும் ஸநயாஸிகளும் ஸங்கலபித்த வாதங்கள் நி
கங்கள் என்றதாமக்களைச்செய்கிறவாகளுமாயிருக்கிறார்களோ அ
களுக்கும் இந்தகருஹஸ்தாசாமத்திலிருந்தே பிண்கூடியும் பலியு
ானகளும்கிடைக்கின்றன வானபாஸ்தாசாமத்திலிருப்பவாகளு
ம தாவயமஇருப்பதில்லை ஸாதுக்களான இவர்கள் பெருமபாலு
ற்றமற்றதும் பதயமுமான அனனத்தைப்படிபவாகளும் வேதா
ஸமசெய்கிறவாகளுமாயத் தீர்த்தங்களுக்குச்செல்லவும் நல்ல
களைத்தரிசனஞ்செய்யவும் பூமியில் ஸஞ்சரிப்பார்கள் அவர்க
கு எழுகிறிருப்பதும் எதிர்கொண்டுசெல்லதும் நமஸ்கரிப்பத
ஸுபிரையினிறனமொழிகூறுதலும் இயன்றவரையில் ஸுகமா
ஸனமும் ஸுகமானபடுகையும உணவளித்தலும் மாயாதையு
ருஹஸ்தனுலசெய்யத்தக்கவைகள் இதுவிஷயத்திலும் ஒருசே
மிருக்கிறது அதன்பொருளாவது — 'ஓர் அநிதியானவன் எ
ருஹஸ்தனுடைய வீட்டிலிருந்து தன் ஆசைபங்கமடைந்தவனாக
ருமபிச்செல்லுகிறானே அவனுக்குத் தன்பாபத்தைக்கொடுத்
ட்டு அவன்புணயத்தை எடுத்துக்கொண்டுசெல்லுகிறான்' எனபு
புனரியும், இந்தகருஹஸ்தாசாமத்தில் யாகங்களைச்செய்வதால்தே
ளும், காப்பணஞ்செய்வதால் பிதருக்களும், வேதவிதயையையக
தாலும் கேட்பதாலும் தரிப்பதாலும் ரிஷிகளும், பாஜையைஉண
ணாவதால் பரமமதேவரும் ஸந்தோஷமடைகிறார்கள் இந்த க
ருஸ்தாசாமவிஷயத்தில் (வேறு) இரண்டுசேலோகங்களுமிருக்கின்ற
வற்றினபொருளாவது — 'எல்லாபாணிகளுக்கும் நேசமுள்ளன

கனம் செவிகருஇனிமையுமான மொழிகளைச் சொல்லவேண்டும் இ
தகருஹஸ்தாசாமத்தில் (பிறரை) குற்றஞ்சொல்லுவதும் அபவாத
பேசுவதும் கடுஞ்சொல்லும் நிகழ்க்கப்பட்டவையாகும் அவமரி
தையும் அஹங்காரமும் டம்பமும் மிகவும்நிகழ்க்கப்பட்டவையாகு
வழிமனையிலலாமையும் கோபமில்லாமையும் ஸதயவசனமும் எல்
ஆசாமகளுக்கும் பொதுவானதவமாகும்' எனபது அன்றியு
இந்தஆசாமத்தில் மாலை, ஆபாணம், ஆடை, அபயகமஇவைகளி
இடைவிடாதபோகமும் கூததும் பாட்டும் வாதயங்கனும் செவிக
ஸ்கமும் கண்களுக்கு அழகானவஸ்துகளின்காட்சியும்கிடைக்கு
1 பக்ஷயம், 2போஜயம், 3லேஹயம், 4பேயம், 5சோஷயமஎன்ற ப
விதமான ஆஹாரங்களினபோகமும் தன்னிஷ்டப்படி ஸஞ்சாரததா
ஸநீதோஷமும் காமஸுகலாபமும் கிடைக்கும் இந்தவிஷயத்திலு
இரண்டுசிலோகங்கள் இருக்கின்றன அவற்றின்பொருளாவது — 'எ
தமனிதனுக்கு கருஹஸ்தாசாமத்தில் எப்பொழுதும் அறம்பொரு
இனபமஎன்றதரிவாககமானது நற்குணத்தாடனஸ்திதியடைகிறதே
அவன் இவவுலகில் ஸ்ககங்களை அனுபவித்ததின் சிஷ்டாகளுக்குரி
கதியைஅடைவான் எந்தகருஹஸ்தை உஞ்சததைஜீவனமாகக்கொ
ண்டவனும் தனக்குள்ளதாமத்தைச்செய்வதில் பற்றுள்ளவனும் கா
ஸ்கத்திற்குள்ள முயற்சியைவிட்டவனுமாயிருக்கிறானே அவனுக்கு
ஸ்வாககம்கிடைப்பது அரிதன்று' எனபது

நூற்றத்தோண்ணூறுவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம் (தோடாச்சி)

(ப்ருதவானவர், பாத்வாஜநகீத வானபாஸ்தாசாமிக்ஞம் ஸந்யாஸாசாமி
குழளவலக்ஷணத்தையேசொல்லிப் பின்பு ஹிமலத்பர்வத்தந்திற்
வடக்கிலுள்ளலோகம் ஸ்வாகீகத்தந்திந்ஸம்மானதென்றும்
அது புண்யஞ்செய்தவர்களை அடையத்தக்க
தென்றும் சொல்லியது)

வானபாஸ்தாகளோ ரிஷிகளினதாமத்தை அனுஸரித்து
கொண்டிருக்கிறார்கள் புண்யங்களானதீர்த்தங்களையும் நதிகளையு
மலையருவிகளையும் அடையவேண்டி ஸஞ்சரிப்பார்கள் அவர்கள்

1 கழகத்தககசீடைமுறுக்குமுதலியவை

2 அன்னமுதலியவை

3 தொகையலமுதலியவை

4 பாணகமுதலியவை

5 குழம்புமுதலியவை

சாலமானவைகளும் மான, எருமை, பன்றி, புலி, ஸ்ருமம், யானை
வைகளாலிற்றைந்தவைகளுமான ஆரண்பங்களில் தவஞ்செய்துகொ
டு ஸஞ்சரிப்பார்கள கிராமத்திற்குத்தக்க ஆடைகளையும் ஆஹாரங
களையும் போகங்களும்கூட்டவர்களும் பலவிதங்களும் கண்களுள்
வகளுமவனத்திலுண்டானவைகளுமான ஒஷதிகளையும் கனிகளை
ம கிழங்குகளையும் இலைகளையும் உறுதியான ஆகாரமாகக்கொண்ட
வர்களும் நிற்கிறவர்களும் உட்காருகிறவர்களும் தரையிலும் கல்லி
றும் புழுதியிலும் பருகக்கக்கல்லிலும் மணலிலும் சாமலிலும் படுப
வர்களும் நாணலாலும் குசத்தாலும் தோலாலும் மரவுரியாலும்
றைக்கப்பட்ட அங்கங்களுள்ளவர்களும் சிங்கையையும் மீசையையும்
கங்களையும் சோமங்களையும் தரிப்பவர்களும் காலங்களிலியம்மாக
வரானஞ்செய்கிறவர்களும் காலந்தவறாமல் பலியையும் ஹோமத்தை
ஞ்செய்கிறவர்களும் ஸமிததுக்களையும் குசங்களையும் புஷ்பங்களை
மகொண்டெருவது பூஜிப்பது இடங்களைச்சுத்திசெய்வது இவைக
ரினமுடிவில் சரம்பரிஹாரஞ்செய்துகொள்ளுகிறவர்களும் குளிர வெ
ப்பம் மழை காரறுக்களால் நன்றாகக்காயந்தவைகளும் வெடித்தவை
களுமான எல்லா அங்கங்களினதோல்களையுமுடையவர்களும் பலவித
மானியங்களுள் லும்போகாப்பாஸங்களுள் லும்காமா னுஷ்டானங்களா
றும்குறைந்தபோனவைகளும் நன்றாகக்காயந்தவைகளுமான மாம
லம் உதிரம் தோல் எலும்புஇவைகளைஉடையவர்களும் தையத்தைப்
பரிதாக்கக்கொண்டவர்களும் ஸதவமிருத்தலால் சரீரங்களைவஹி
ந்துக்கொண்டுமிருப்பவர்கள் இரத்தவானபாஸதாசாமத்தைப்பற்றி ஒரு
லோகமுமிருக்கிறது அதன்பொருளாவது — ‘ பிரமமரிஷிகளால்
சிக்கப்பட்ட இரத்தவானபாஸதாமத்தை எவன் நியமத்துடன் அனு
ஷ்டிக்கிறானோ அவன் அகனிபோலத் தோஷங்களை எரிப்பான் ஜயிக
த்தகாத உலகங்களையும் ஜயிப்பான் ’ என்பது துறவிகளுடைய ஆசா
மோவென்றால் இவ்விதமாகும் அதாவது — ‘ பொருளையும் தாரத்தை
யும் படுக்கைமுதலியவற்றையும் நீக்கிவிட்டு ஆசைப்படத்தக்கவஸ
துக்களில் தமக்குள்ள அபிமானமென்னும் பாசங்களை உதறிவிட்டு ஸந
பாஸம் அடைவார்கள் மண்ணுக்கடியையும் கலையும் பொன்னையும்
ஸம்மாகக்கொண்டவர்களும், அறம்பொருள் காமங்களைப்பற்றியவை
களான முயற்சிகளில்பற்றுதலில்லாத புத்தியுள்ளவர்களும், சதருவை
யும் மிதரணையும் உதாஸினையும் ஸம்மாகப்பாக்கிறவர்களும், ஸதா
வர்களும் ஜகமங்களும் ஜராயுஜம் அண்டஜம் ஸவேதம் உதயிஜ

ஐங்களுடான பிராணிகளுக்கு வாககாலம் மனதாலும் காமத்தாலும் தோற்றுச்செய்யாதவாகளும், வீடில்லாதவாகளும், வஸிகவேண்டி மலையிலும் மணலகிடிலும் மாகத்தையிலும் தேவாலயங்களிலும் ஸஞ்சரிப்பவாகளுமாயிருந்துகொண்டு நகரத்தையாவது கிராமத்தையாவது அடையவேண்டும் நகரத்திலே யிருந்துவரும் கிராமத்திலே ஓர் இரவுமிருப்பவர்களாய்ப் பிரவேசித்து உயிரைத் தளிக்கவேண்டிய மாறுபடாதகாமங்களுள்ளவர்களான தவிஜாதிகளினவீடுகளை அடையவேண்டும். யாசிக்கப்படாமல் பாதத்திலுழந்தபிணக்கூழையப் புஜிப்பவர்களும் காமம் கோபம் காவம் லோபம் அவிவேகம் தீனத்தனம் டம்பம் நிரதை அபிமானம் ஹிமஸை இவைகளிலிருந்துவிடுகின்றவாளுமாயிருக்கவேண்டும் இந்த ஸநயாஸாசாமத்தைப்பற்றிச் சலோகங்களுமிருக்கின்றன அவற்றின் பொருளாவது — 'எவன் எல்லாப்ராணிகளுக்கும் அபயமளித்த முனியாய்ஸஞ்சரிகுகிறானோ அகனுகு எல்லாப்ராணிகளிடத்திலிருந்தும் எந்தச்சமயத்திலும் பயமுண்டாகிறதில்லை எவன் அகனிஹோதத்தினைத் தனசரீரத்திலேயே முடிவுபெற்றதாகச் செய்துகொண்டு பிணக்கூவாக்கிக்கிடத்த அன்னங்களென்னும் ஹவிஸ்களால் சரீரத்திலுள்ள அகனியைத் (கிருப்திசெய்யவேண்டித்) தனமுகத்திலே ஹோமஞ்செய்கிறானோ அவன் அகனிசயனமென்றகாமத்தைச் செய்வதனால் அடையப்படுப உலகங்களை அடைகிறான் எவன் பரிசுத்தனும் நல்ல உறுதியுள்ள புத்தியையுடையவனுமாய் விற்கில்லாத அகனிபோல மிகவும் சாரதமாயிருக்கும் மோக்ஷத்திற்குரிய ஸநயாஸாசாமத்தைச் சொல்லியபடிச் செய்துகொள்கிறானோ அந்தப்ராமமணன் பரமமலோகத்தை அடைகிறான்' என்பது' என்று சொன்னார்

1 பாதவாஜா, 'இந்த உலகத்தை விட வேறான உலகம் உண்டென்று கேட்கிறோம் அஃது அறியப்படுகிறதில்லை அதை நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன் அதனை நீ சொல்லவேண்டும்' என்று கேட்க, பருகு சொல்லத்தொடங்கினார்

1 பாதவாஜா, 'இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படும் இவ்வுலகத்தை விட வேறான பரமாத்மரூபமானது வேதங்களிலே கேட்கப்படுகிறது அதை நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்' என்று கேட்க, பருகு, 'பரமாத்மரூபத்தைக் காணத்தக்க இடமானதால் சிறந்த தும எல்லா கருணைகளுடனும்கூடிய தும இம் யமலையென்றும் மேருமலையென்றும் யோக்சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படும நாவிகையின் அருகிலுள்ள துமான புருவங்கள் மூக்கு இவைகளின் ஸந்திஸ்தானத்தில் புண்ணியசாஸ்திரங்கள் அடையத்தக்க அந்தப் பரமாத்மலோகமிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது' என்று சொன்னார்' என்பது பழைய உரை

எல்லாகருணைகளுடனுடையதும் புண்ணியமுமான இயலைபின் உதரபாகத்தில் புண்ணியமும் சேஷமமுள்ளதும் விருமடக்கதுமான அநதலோகம் பரலோகமென்று சொல்லப்படுகிறது. அவ்வுலகத்திலிருக்கும் மனிதர்கள் பரிசுத்தர்களும் மிகத்தெளிந்தவர்களும் லோபமோகங்களை விட்டவர்களும் பாபச்செய்கையிலலாதவர்களும் உபதரவமில்லாதவர்களும் யிருக்கிறார்கள். அநதலகம் ஸுக்லலோகத்திற்கு ஸம்மானது சுபமானருணைகள் அவ்வுலகத்திலானவென்று சொல்லப்படுகின்றன. அவ்வுலகத்தில் மருத்யுடனடங்கித்தலை, வயாதிகளும் (மனிதனைத்) தொடுகிறதிலலை, பரதாளில் ஆசை உண்டாகிறதிலலை. அங்குள்ள ஜனங்கள் தமதாரத்திலுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள். அவ்வுலகத்தில் ஒருவனை ஒருவன் அடித்தனபதிலலை, தவயங்கனிலவியப்பண்டாகிறதிலலை, பரோக்ஷமாயனுள்ளதாமமேயிலலை, ஸந்தேகமும் உண்டாகிறதிலலை, செயாமத்தின்பயனே பிரத்தியக்ஷமாக நன்றாகக் காணப்படுகிறது, சிவாஹனங்களும் ஆஸனங்களும் போஜனங்களுமுள்ளவர்களும் மருளுடனகடியவீடுகளை அடைந்தவர்களும் எல்லாப்போகங்களாகூழ்ப்பட்டவர்களும் ஸவாஸூபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள், சிலருக்கு உயிரைத்தளிக்கவேண்டியதற்குப் பாதுகாமானமட்டுமிருப்பதாகக் காணப்படுகிறது, சிலா பெரியசரதுடன் பரணதாரணஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த உலகில், சிலா தாமததைப் பெரிதாகக் கொண்டவர்களாயிருக்கிறார்கள். சிலமனிதர்கள் ஹிமஸைசெய்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள், சிலா ஸமுள்ளவர்களும் சிலா துக்கமுள்ளவர்களும் சிலா பொருளில்லாதவர்களும் மறையுஞ்சிலா பொருளுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். இசரமமும் பயமும் அவிவேகமும் பசியும் உறக்கமும் உண்டாகின்றன. அநத ஆசையால் அறிவில்லாதவர்கள் அவிவேகமடைவார்களே. பொருளா லுண்டாகும் அநதலோபமும் மனிதர்களுக்கிருக்கிறது. அவ்வுலகில் காமம் அதாமமென்ற காமததைப்பற்றியவார்த்தைபானது விதமாயிருக்கிறது. நல்ல அறிவுள்ளவன் அவவிரண்டையும் அறாது. அங்னே அவன் பாபத்தாலப்பற்றப்படமாட்டான். வஞ்சகம், அவனம், திருட்டு, தூஷித்தல், அஸ-ஞ்சைய, பிறருக்கு இடையூறு, துன்பம், கோடசொல்லுதல், பொய் இவைகளை எவன் செய்கிறானோ லுடையதவம் குறைவடையும். அறிவுள்ளவன் இவைகளை அஷ்டியாமலிருக்கிறானே. அவ்லுடையதவம் மிகவுமவளாசியடைந்தாமம் அதாமமென்ற காமததைப்பற்றிய பலவிதமான சிந்தை இவ

ததிலுண்டு இதுகாமத்திற்குரியபூமியாகும் இவவுலகத்திலுடைய
புசுபமஎனற்காமத்தைச்செய்தபின் செயதமனிதன் சுபகாமங்களா
க்ஷமத்தையும் அல்லாதகாமங்களால் துன்பத்தையும் அடைகிறா
னகாலத்தில் பரமமதேவரும் மறறத்தேவர்களும் அப்படியே ரி
கூட்டங்களும் இவவுலகத்திலுள்ளதயாகத்தாலும் தவத்தாலும் ப
தகிபெற்று பரமமதேவர்களை அடைந்திருக்கிறார்கள் பூமியின்வ
ரகமானது எல்லாவற்றையுங்கூட்டினும் மிகப்புணையமாயும் சுபமா
ருக்கிறது இவவுலகத்தில் புணையத்தைச்செய்தமனிதர்கள் அ
டத்திலுள்ளபின்படைகிறார்கள் வேறுசிலர்கள் கெடடகாமங்களை
சுயது பசு பறவைமுதலியபிறவிசுனிப்பிறக்கிறார்கள் அதுபோ
தலத்திலுள்ளவேறுசிலர் லோபமோகங்களுடையவர்களும் ஒ
ரைபொருவாவிழுங்குவதில் ஆசையுள்ளவர்களுமாய் ஆயுள்முடிந
சமடைகிறார்கள் அவர்கள் இவவுலகத்திலேயே சுற்றிக்கொண்
டுப்பார்கள், வடதிசையை அடைகிறதில்லை எவர்கள் நியமமுள்ள
ர்களும் பரமமசாரிகளுமாய்க் குருக்களை உபாஸிக்கிறார்களோ அ
ளவர்களான அவர்கள் எல்லா உலகங்களையும் பற்றியவழியை அ
றார்கள் இவ்விதம் பரமமதேவராலுண்டுபண்ணப்பட்ட இந்த
'மமானது சுருக்கமாக என்னுடையதேசிக்கப்பட்டது உலக
மருளளதாமத்தையும் அதாமத்தையும் எவன் அறிகிறானோ அவன்
ததியுள்ளவனாகிறான்' என்று சொன்னான். அரசனே! இவ்வித
நரும் ஹரிஷியால் உபதேசிக்கப்பட்டவரும் பாதாபமுள்ளவருமால்
கவாஜா விசேஷமான காமபுத்தியுள்ளவரும் வியப்புறவருமா
நகுவைப்பூஜித்ததா அரசனே! உலகத்தின் இந்த உத்தபத்தியான
னக்கு முழுமையும் நன்றாகச் சொல்லப்பட்டது அறிஞர்களிற்பொ
வனே! திருமபவும் எதைக்கேட்கவிரும்புகிறாய்?" என்று கேட்டான்

நூற்றத்தோண்ணூற்றரோவது அத்தாயம்

மே ர க்ஷ த ர ம ம் (தோடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர், நல்ல ஆசாரங்களைக் கூறியது)

புத்திஷ்டிரா, “தோஷமில்லாதவரே! தருதையே! ஆசாரத்தின்
றையை நீர் சொல்லக் கேட்கவிரும்புகிறேன் தாமமறிந்தவரே
யாவற்றையும் அறிந்தவராயிருக்கிறீர் எனப்பது என்னுடைய கரு
து” என்று கேட்க, பீஷ்மா சொல்லத்தொடங்கினான்

“ அயோகயாகள கெட்ட ஆசாரமுள்ளவாகளும் கெட்டநடை
ள்ளவாகளும் கெட்டபுத்தியுள்ளவாகளும் ஸாஹஸ்ததிலவீருப
ள்ளவாகளும் யிருப்பார்களென்பதும் ஸாதுக்கள ஆசாரத்தை
புறையாள்மாக்கக்கொண்டவர்களென்பதும் பரஸித்தம் எந்தமனித
ள ராஜமாரக்கத்திலும் பசுக்களினநடுவிலும் தானயத்தினநடுவிலு
வாலயத்திலும் அகனிசாலையிலும் ஜலக்கரையிலும் மலத்தையு
ந்ததிரத்தையும செய்யாமலிருக்கிறார்களோ அவர்கள் நல்லவாக
அவஸ்யமாகச்செய்துகொள்ளவேண்டிய பரிசுத்தியைச்செய்து
நடு ஆசமனஞ்செய்தபின் நதியிலிறுக்கி ஸநானஞ்செய்யவே
‘ம அதனபிறகு தேவர்களைக்குறித்ததுத தாபபணஞ்செய்வது ம
ாக்களுக்கத்தாமமென்று (பெரியோர்கள்) கூறுகிறார்கள் எப்பொ
தம் ஸாப்யனைத்ததுதெய்யவேண்டும் ஸாப்யன உதிக்குகா
ல உறங்காமலிருக்கவேண்டும் மாலையிலும்காலையிலும் ஸந்த
ாலத்தில் (காயதரிசை) ஜபிக்கவேண்டும் முதலஸநதியிலின்று
னமும் அதுபோலமாலஸநதியில் (உட்காராதுகொண்டும்) ஜபிக்க
னமும் 2 ஐந்தது அங்கங்களிலாசாரமுள்ளவனும் கிழக்குமுகமுள்ளவன
மளனத்தை அடைந்தவனுமாகிப் போஜனத்தைச்செய்யவேண்டு
மன்னத்தையும் பக்ஷியங்களையும் நிரதிகக்கூடாது மிக்கருகியு
னவென்று புஜிக்கவேண்டும் 3 ஈரமானகையள்ளவனாகி எழுந்திரு
வேண்டும் இரவில் காலிலாசாரமுள்ளவனாகிப்படுக்கக்கூடாது தேவரி
பானநாதரானவா இவ்விதம்ஆசாரத்தின் லக்ஷணத்தைச்சொன்ன
முகனியையும் காளையையும் தேவதையையும் பசுவிருக்குமிடத்த
யும் நாரசர்கியையும் தாமிஷ்டனாபராமமணையும் எப்பொழுது
யத்தக்ஷிணஞ்செய்யவேண்டும் அதிதிகளுக்கும் எல்லாவலாளிக
க்கும் பந்துஜனத்திற்கும் வேலைக்காரனுக்கும் வேற்றுமையில்ல
கானபோஜனம் மனிதனுக்குச் சிறந்ததாகும் மனிதர்களுந்
காலையிலும் மாலையிலும் போஜனம் வேதத்தாலவிதிகப்படுகிற
இடையில் போஜனம் விதிகப்பட்டதாகக் காணும் அந்நி
படி இருப்பவன் உபவாஸத்தின்பயனுள்ளவனாவான் அதுபே
ஹோமத்திற்குரியகாலத்தில் ஹோமஞ்செய்கிறவனும் 4 ருதுகா

1 ‘யோநாவநதி’ என்கிறவாக்கியம் இரண்டுதரமவருவதால் ஒ
விடப்பட்டது

2 காலஇரண்டு, கையிரண்டு, முகமஒன்று ஆகஐந்து அங்கங்கள்

3 வேதபாடம், ‘போஜனமானமுடிவில் ஆபோசனம் செய்துகொ
வேண்டும்’ என்பதுக்குத்த

4 ஸ்திரீகளல்லவியிருந்து ஸநானம்செய்தபின்னுள்ள பன்னிரண்டு
களில் விலக்குவிதிகளால் தடுக்கப்பட்டத ஒருகால் ருதுகாலமென்று
லப்படும்

லெமடும்(தாரத்தினிடம்)செவலுகிறவனும் வேறு ஸ்திரீகளிலல
 னும் நல்ல அறிவுள்ளவனுமாயிருப்பவன் பரமமசாரிபோன்றவ
 னான பிராமமணாகளெண்ணிச்சமான் அன்னமானது தாயிமை
 பாலவும் அமிருதம்போலவும் (பரமமாவினா) செயப்பட்டிரு
 து அந்த அன்னத்தை எந்த ஜனங்கள் அன்புடன் அடைகிறார்களே
 புந்தஸாதுக்கள் ஸத்யமானபரமத்தை அடைகிறார்கள் எந்தம
 ன் மணிகட்டிகளை உடைக்கிறவனும் புறக்கணிக்கின்றவனும் ந
 தக்கடிக்கிறவனும் எப்பொழுதும் எச்சி னுள்ளவனும் பேராசை
 டவனுமாயிருக்கிறானே அவன் இவவுலகில் நீண்ட ஆயுளை அடை
 டான மாமஸத்தைப் புஜிப்பதிவிருந்து விலகி, மந்திரததாலப
 ததிசெய்யப்பட்ட மாமஸத்தை மட்டும் புஜிக்கவேண்டும் வீணா
 மஸத்தைப் புஜிக்கலாகாது. ¹ புறத்தினுள்ள மாமஸத்தை விலக்க
 டும் தனதேசத்திலோ பாதேசத்திலோ அதிதியாயிருப்பவ
 காரமில்லாமலிருக்கும்படி செய்க்கூடாது காமயமானகாம
 ளைச் செயது பயனை அடைந்தால் அதைப் பெரியோர்களிடம் கொடு
 வண்டும் பெரியோர்களுக்கு ஆஸனமளிக்கவும் அவர்களை வண
 சிவதிககசெய்யவும் வேண்டும் பெரியோர்களைப் பூஜித்தால் ஆ
 ம கோத்தியும் ஸம்பத்தும் கூடியிருப்பான் உதிகருங்காலத்தினுள்ள
 ராயனைப் பராக்கககூடாது பரஸ்திரீயையும் ஆடையிலலாதஸ்திர
 யும் பராக்கககூடாது புணாச்சியென்பதை எப்பொழுதும் தா
 திவிட்டு விலகாமல் ரஹஸ்யத்திலேயே செய்யவேண்டும் கு
 னவா தீர்த்தங்களுள் ரஹஸ்யமான தீர்த்தமாவா சுத்திகளு
 கனியானது உத்தமமான சுத்தியாகும் பெரியோர்களால் செய்ய
 வனவெல்லாம் தாமவழியாகும் பசுவினவாலைத் தொடுவதும் பு
 னாகும் தினந்தோறும் பராக்ருமபொழுதெல்லாம் (பிராமமண
) ஸுகபாசனஞ்செய்யவேண்டும் காலையிலும் மாலை யிலும் பரா
 னாக்களுக்கு நமஸ்காஞ்செய்யவேண்டுமென்று உபதேசிக்கப்ப
 நுகிறது தேவாலயத்திலும் பசுக்களினநடுவிலும் பராமமண
 ினநடுவிலும் காமாணுஷ்டாஸமபத்திலும் வேதாதயயனகாலத்
 லும் போஜனஞ்செய்யும்பொழுதும் வலக்கையை ² வெளியிலெடுத்
 தகொள்ளவேண்டும் காலையிலும் மாலை யிலும் பராமமணா
 களைப் படிபூஜிப்பது விலையுள்ளவஸதுக்களுள் உத்தமமான விலையுள்ள

¹ 'பருஷ்டமாமஸம்' எனபதுமூலம், 'சாரத்தத்திலிச்சமான் மாமஸத்' எனபதுபழையஉரை

² 'யஜுரோபவீதியாயிருக்கவேண்டும்' எனபதுபழையஉரை,

‘கவிளங்கும், ஸம்பத்துள்ளகிருஷ்ணருள் உததமமானகிருஷ்ண
மவிளங்கும், அதிகமாகத்தானயங்களைச் சோப்பதுபோலவுமாகுப
பொழுதும் போஜனமளிக்கும்பொழுது, அளிப்பவன், ‘ஸம்பநநப
னறுசொல்லவேண்டும பெற்றுக்கொளபவன், ‘ஸுஸம்பநநம
னறு சொல்லவேண்டும குடிக்கஜலமளித்தால் அளித்தவன், ‘தா
ணம்’ என்றும் பெற்றுக்கொண்டவன், ‘ஸுதாபபணம்’ என்று
யஸமளிக்கும்பொழுதும் அதுபோல கஞ்சியையும் சிதாரான
தயும் அளிக்கும்பொழுதும் அளித்தவன், ‘சரிதம்’ என்று
பற்றுக்கொண்டவன், ‘ஸுசரிதம்’ என்றும் சொல்லவேண்டு
கூளாஞ்செய்துகொளளுகிறவனையும் அப்படியே துமுகிறவனீ
ம ஸநாநஞ்செய்கிறவனையும் போஜனஞ்செய்கிறவனையும் எல்
நாயாளிகளையும் காணும்பொழுது, ‘ஆயுஷ்யம்’ என்றுசொல்ல
நதோஷிக்கத்தக்கதாகும் ஸுராயனுக்கெதிராகமாக மூத்திர
டெக்கூடாது தன்னுடையமலத்தைப்பாக்கக்கூடாது புத்திர
ருடனும் ஸதரீயினுடனும் படுக்கையையும் போஜனத்தையும்வி
வேண்டும மூத்தோர்களின்பெயரைச்சொல்லுவதையும் அவர்க
பற்றி நீயென்றுசொல்லுவதையும் விலக்கவேண்டும கீழானம்
ளக்களைப்பற்றியும் ஸமமரணமனிதர்களைப்பற்றியும் இவவிரண்
ம சொல்லுவது குற்றமாகாது கெட்டநடைபுள்ளமனிதர்களி
னத்திலுள்ள கெட்டஎண்ணத்தை அவர்களின் முக்ககுறி வெ
ரிட்டுச்சொல்லும் பலஜனங்களுள்ளஸ்தலில் தெரிந்துகொண்டே
பாபத்தை) மறைக்கிறமனிதர்கள் நாசமடைகிறார்கள் பலக
ளேக்கலலாதமனிதர்கள் தெரிந்துசெய்யப்பட்டபாபத்தை மஸு
ரோகன் இந்தப்பாபியை மனிதர்களகாணாவிட்டாலும் தேவா
சசயமாகக்காண்பார்கள் பாபத்தாலமறைக்கப்பட்டபாபமான
பாபியையேதொடர்ந்துகொண்டிருக்கும் தாமததாலமறைக்கப
நாமமானது தாமமுள்ளவனையே தொடர்ந்துகொண்டிருக்கும் ப்
புலகில மூடனானவன் தானசெய்தபாபத்தை நினையாமலிருக்கிற
அநதப்பாபமானது, சாஸ்திரத்திற்குவிரோதமாயிருப்பவனான
தசெய்தமனிதனை அடையும் ராகுவானவன் எவவிதம் சந்திர
பிடிக்கிறானே அவவிதம் பாபமென்னுங்காமமானது அறிவில
வனைப் பிடிக்கும் பேராசையாலசோக்கப்பட்டதவயமானது
கத்தூடனையே அனுபவிக்கப்படுகிறது அறிஞர்கள் அதைக்கொ

1 ‘பாபத்தைமறையாமலவெளியிடவேண்டும’ எனபதும், ‘தாமத
வெளியிடாமலிருக்கவேண்டும’ எனபதும்பழையவுரை

பாழுதும் இவ்விதம் மறைத்துக்கொண்டு அந்த ஆதமரூபத்தில் தே
றுகிறது சந்திரன் எவ்விதமோ அவ்விதமே அந்த ஆதமரூபமிரு
பது அதைத்தெரிந்துகொண்ட இந்த மனிதன் பாபங்களரசிக்க
பற்று பாபமரூபத்தை அடையத்தக்கவனாகிருந் அண்டத்திறு
வரணமாயிருப்பவைகளின் அப்புறத்திலுள்ள இருள்போல அ
ரணமிருக்கிறது பூமியும் வாயுவும் ஆகாயமும் ஜலமும் நீர்தா
னதே ஜஸுமானம் ஹாபூதங்களானவைகள் எல்லாபராணிகளுடை
தப்பத்திருக்கும் லயத்திற்கும் காரணமாயிருக்கின்றன அந்தமஹ
தங்கள் கடவினுடைய அலைகளிப்போல எந்தப்பூதங்களிலிருந்து உ
த்தியடைந்தனவோ அந்தப்பூதங்களிலேயே திருமபவும் திருமபவு
பபடுகின்றன ஆமையானது தன் அங்கங்களை வெளியிலப்பவ
யது திருமபவும் சுருக்கிக்கொள்ளுகிறதுபோல நீர்துபூதங்களை
உருவமாக்கக்கொண்ட ஆதமாவானது அந்தப்பூதங்களை உதப்ப
யது திருமபவும் சுருக்கிக்கொள்ளுகிறது பாதாளிலகிறதா
த சரீரத்தில் அந்தப்பூதங்களின் குணங்கள் ஒன்றுசேரதுகொ
ருக்கின்றன அந்தக் குணங்களானவை எப்பொழுதும் லயமடை
யறவைகளும் உதப்பத்தியடைகின்றவைகளும் மாயிருக்கின்றன (ச
தில்) ஒன்று இல்லாவிட்டால் கேட்பதும் பாப்பதும் பாகாசிப்பத
லையோ, இவை எதை அழித்திருக்கின்றனவோ அன்று அக்காரண
மறி அதயாதமமென்று சொல்லப்படுகிறது அன்று ஒரே உரு
ளளதென்று சொல்லப்படுவதும் பலவிதமான பாஜைகளுடனக
துமான அறிவாயிருக்கிறது அவ்விதமிருக்கும் பொழுது சொல்
தகரிதான அந்த ஆதமாவில் உன்னுடையவாக்கானது பொருத
ளளதாகாது புஜிக்கத்தகுந்தவர்களவிஷயமாக (ச சபதமுதவிய
கப்பெரியகுணங்கள் ஆகாயத்திலிருந்தலலவோ உண்டாகின்ற
வ்விதம் ஸதாவரமும் ஜகதமமுமான இவ்வுலகம் முழுமையும் அந்
தம உருவமாகவேயிருக்கிறது பரளயகாலத்திலும் அந்த ஆதப
றசெல்லுகிறது திருமபவும் அதிலிருந்து உதப்பத்தியடைகிற
தங்களை உருவமாக்கக்கொண்ட பரமாதமா மஹாபூதங்களைப்படை
பது திருமபவும் லயமடையச்செய்கிறா பூதங்களைப்படைத்தபரமா
ர நீர்துமஹாபூதங்களையும் எல்லாபராணிகளிடத்திலும் உண்டுப
ரியேயிருக்கிறா அந்தமஹாபூதங்களிலுள்ள வேற்றுமையை ஜீ
னது பாகுகிறதில்லை சபதமும் செவியும் இடைவெளிகளுமாகி
னதும் ஆகாயத்திலிருந்து உண்டானவை ஸபாசம், சேஷடை
வக்குளன்றமுன்றும் வாயுவிலிருந்து உண்டானவையாகக்கரு

மிகின்றன தேஜஸு, ரூபமகண (உணவுமுதலியவை) பாகமாதற்
 ராசனமானருடுஎன்று மூன்றுவிதமாகச் சொல்லப்படுகிறது. ரா
 ரம், நாளன்றமூன்றும் ஜலத்தின்குணங்களென்று சொல்லப்படு
 ன மனம், மூக்கு, சரீரம்இந்தமூன்றும் பூமியின்குணங்களாக
 ன மஹாபூதங்கள் ஐந்தே மனம் ஆறுவதென்றுசொல்லப
 றது ஒ' பாரத' இந்திரியங்களும் மனமும் இந்தஜீவனுக்கு ஞ
 திற்குககாரணங்களாயிருக்கின்றன புத்தியென்பது ஏழாவதெ
 ம சேஷதாஜஞ்ஞானஜீவனோ எட்டாவதென்றுமொழுகிறா
 கண்ணுளது பாகக்கவேண்டியதற்காகவே மனமானது ஸந்தே
 தஉண்புபண்ணுகிறது புத்தியானதுநிச்சயத்தைச் செய்கிறத
 ருக்கிறது சேஷதாஜஞ்ஞானஜீவன ஸாஷ்டிபோலிருந்துகொண்டிரு
 து புத்தியானது சைதனபச்சதியால் வயாபிக்கப்பட்டுச் சேத
 யன்று பாஸித்திபெற்றதாயிருக்கிறது அவ்விதமிருக்கும்பொழு
 வுள்ளது சேதனையைவிடவேறானதாகி அறிந்துகொண்டிருக்கிற
 ருக்காணப்படுகிறது தமோருணமென்னும் அஜஞ்ஞானமானது சரீ
 தவிடுவதும் விடாததுமாகக் காணப்படுகிறது ஸாஷ்டியானஆத்
 ானது அவ்விதஅஜஞ்ஞானத்தைஅறிவதும் அல்லது அதைவிட
 துமாயிருக்கிறது இரண்டுஉள்ளகாலங்களுக்கும்மேலுள்ள இந்த
 ரீரத்தை எது கீழும்மேலும்அறிந்துகொண்டிருக்கிறதோ இரகஜ
 ரூபத்தால் உள்ளி லுள்ளஇதுயாவும் வயாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்
 தரிந்துகொள் இவவுலகிலுள்ளபுருஷர்கள் இந்திரியங்களை முழு
 யபும் ²ஜயிக்கவேண்டும் ஸதவம், ரஜஸு, தமஸுஎன்கிறகுணங்க
 மெவல்லவேண்டும் அந்தமூன்றுகுணங்களும் அந்தஇந்திரியங்க
 ட்சாபித்தவைகளாயிருக்கின்றன மனிதன் இதைஅறிந்துகொண்
 ராணிகளுக்கானஉதகத்தியையும் லயத்தையும் தனபுத்தியால்ப
 துகொண்டால் மெள்ளமெள்ள உத்தமமானஆத்மான்ரத்தன்
 பெறுவான் புத்தியானது, ஸதவம்ரஜஸ்தமஸுஎன்றமூக்குண
 ாலும் பலவிதமாகஇழுக்கப்படுகிறது இந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஆ
 தானமனமுமாகியயாவும் புத்தியின்உருவமே புத்தியில்லாவி
 ால் அக்குணங்கள் எங்கிருந்துஉண்டாகும்? இவ்விதமிருப்பதை
 ராகக் ஸதாவரங்களும் ஜகமங்களும்இவவுலகமனைத்து
 கத்தியமாகவேஆகிறது (புத்தியானது லயமடைந்தால்) உலக

¹ இதுபோலமற்றஇந்திரியங்களும் அந்தஅந்தவிஷயங்களை அறிவதற்கு
 வந்துதெரிந்துகொள்ளவேண்டும்

² 'அறியவேண்டும்' என்பதுவேறுபாடும்.

மடைகிறது (புத்திஉத்பத்தியடைந்தால்) உலகமஉத்பத்தி அடை
 ந அக்காரணம்பற்றியே புத்தியானது வேதங்களில் இவ்விதம் உ
 ச்சிக்கப்படுகிறது புத்தியானது எந்தஉருவத்துடன் பராக் கிறதே
 நதஉருவம் கண்ணாகிறது எந்தஉருவங்கொண்டு கேட்கிறதே
 நதஉருவம் செவியென்று சொல்லப்படுகிறது மணத்தை அறியு
 பாழுது அதை மூக்கென்று சொல்லுகிறார்கள் நாககுலடிவமா
 து எந்ததை அறிகிறது தவகஉருவமாக அது ஸபாசத்தைத் தெ
 ந்கொள்ளுகிறது புத்தியானது ஒரோகாலத்தில் பலஇரத்திரிய
 ரினஉருவமான வேற்றுமையை அடைகிறது எந்தஉருவத்துட
 ருபொருளை நினைக்கிறதோ அந்தஉருவம் மனமாகிறது ஐரதுவி
 'ன வெவ்வேறுபொருள்கள் புத்தியின் இடங்களாகின்றன. அன
 ள் ஐரது இரத்திரியங்களென்று சொல்லுகிறார்கள் அவ்விரத்திரிய
 ள் ப புத்தியானது காணப்படாமல் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிற
 தியானது ஆதமாவிலுட்பிக்கப்பட்டதாய் ஸதவமுதலியமு
 டகுணங்களிலும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது அஃது ஒருஸமயத்தி
 நதோஷத்தையடைகிறது, ஒருஸமயத்தில் சோகப்படுகிறது ஒ
 மயத்தில் ஸுகத்துடன் கூடாமலும் துக்கத்துடன் கூடாமலுமிரு
 நது இவ்விதம் மனிதர்களின் மனத்திலுள்ள மூன்று குணங்களி
 'ருபப்தம் எல்லாவஸ்துக்களின் உருவமுமான அபபடிப்பட்ட
 பபுத்தியானது, ரகிகளுக்கப்பதியும் பெரிய அலைகளுள்ள துமான
 ானது அந்நத்தியின் பெரிய அலையை மீறியிருப்பதுபோல இரதமுன
 ,ணங்களை யுமீறி ஆதமரூபத்தில் இருக்கும் இவ்விதம் வேற
 மயிலலாத ஆதமரூபத்தையடைந்த புத்தியானது மனமென்ற உ
 த்தில் ஸூக்ஷ்மமாயிருக்கும் பிறகு (மனத்திலிருந்து) சலிக
 தாடங்குமரேஜாகுணமானது புத்தியின் உருவத்தைத் தோடாந
 'காண்டிருக்கும் அபபொழுது ரேஜாகுணத்தால்தொடரப்பட
 புரத்பபுத்தியானது எல்லா இரத்திரியங்களையும் வெளியிறசெல்லுமட
 சய்யும் பிறகு இரத்திரியங்கள் விஷயங்களிற்சென்றால் உண்மையா
 யுறிவும புருஷதோஷமான ஆசைமுதலிய காரணத்தால்தமோகுண
 ாலுண்டாகும் (பொய்யான) பிரமஜ்ஞானமுமடங்கின்ற
 ிர்த்தியானது ஸதவகுணமும் சோகமானது ரேஜாகுணமும் மோ
 ானது தமோகுணமுமென்று அந்நதமுன்று குணங்களும் மூன்று
 மாயிருக்கின்றன இவ்வுலகில் எந்தஎந்தவஸ்துக்களிருக்கின்ற
 ிவா அவைகளெல்லாம் இரதமுன்று குணங்களை யும் முழுதும்தெ
 நதுகொண்டேயிருக்கின்றன. ஒ' பாரத' இவ்விதம் புத்தியின்

னததும் உனக்குவிரிவாகச்சொல்லப்பட்டது அறிவுள்ளமனிதன்
 திரியங்களை யெல்லாம் வெல்லவேண்டும் ஸதவம், ரஜஸ, தமஸ
 னறமூனறுகுணங்களும்) எப்பொழுதும் பிராணிகளை அடுத்தவை
 யிருக்கின்றன ஒ' பாரத' ஸாதவிகம், ராஜஸம், தாமஸமென்ற
 னறுவிதமான ¹வேதனையானது எல்லாப்ராணிகளிடங்களிலுமே
 ணப்படுகிறது ஸுகத்தைத்தொடர்ந்துகொண்டிருக்கும் ஸதவ
 னமும் தூக்கத்தைப்பற்றியதானரஜோகுணமும் தமோகுணத்துட
 கூடி உலகநடையிலிருந்துகொண்டிருக்கின்றன அவைகளில் சரீரத்
 திலோ மனத்திலோ எது பிரியத்துடன் கூடியதாயிருக்கிறதோ அது
 தவகுணத்திலிருந்துண்டான பொருளாயிருக்கிறதென்று தெரிந்து
 ண்டி அதை அவ்விதம் உபேக்ஷிசெய்யவேண்டும் பிறகு எது
 கத்துடன் கூடியதும் தனக்கு அபிரியத்தைச்செய்கிறதாயிரு
 தோ அதை ரஜோகுணமடைபெற்றிருக்கிறதென்றே நினைத்து
 பத்துடன் சிந்தியாமலிருக்கவேண்டும் பிறகு எது மோஹத்து
 ன்கூடியதும் இந்நிரியங்களுக்குப்புலப்படாதவிஷயங்களுள்ளது
 ஹிக்கத்தகாததும் அறியக்கூடாததுமாயிருக்கிறதோ அதைத்
 மோகுணமென்று நிச்சயஞ்செய்துகொள்ளவேண்டும் ஸந்தே
 ம, பரியம், ஆனந்தம், ஸுகம், மனத்திலுள்ள அடக்கமென்ற இந்
 த்விக்குணங்கள் மிக அருமையாக உண்டாகின்றன ஸந்தேஷமி
 மையும் பரிதாபமும் சோகமும் பேராசையும் பொறமையும் ரஜோ
 னத்தினடையாளங்களாகும் அவைகள் காரணத்தாலும்காரண
 லாமலும் காணப்படுகின்றன அபிமானமும் அவிவேகமும் அஜ்
 னையும் தூக்கமும் சோம்பலும் மற்றுமபலவிதங்களுமான தாமஸ
 னங்கள் மிகவும்பாக்கயக்குறைவாலுண்டாகின்றன ²எட்டாதவிஷ
 திலசெல்லாவதும் ³பலவிதமாகச்செல்லுநதனமையையும் தீனமா
 சிப்பதையும் ஸந்தேஹத்தையும் உருவமாகக்கொண்டதுமான மன
 னது எவனுக்கு நல்ல அடக்கமுள்ளதாயிருக்கிறதோ அவன் இ
 லும இறந்தபின்னும் ஸுகமுள்ளவனாயிருப்பான் ஸுகமும்
 னபுத்தி கேட்தாஜஞ்ஞன ஆதமா இவ்விண்ணுக்குமுள்ள இந்
 றுமையைப் பார இவைகளிலொன்றானபுத்தியானது குணந
 ாஉண்பிபண்ணுகிறது மற்றொன்றான ஆதமாவானது அஹங்கா

¹ வேதனை = அனுபவம்

² 'அடையமுடியாதவிஷயத்திலும் ஆசையுள்ளது' எனப் பழைய உரை

³ 'பலவிஷயங்களிலும் ஒரேஸமயத்தில் செல்லுநதனமையுள்ளது' என்பது பழைய உரை

மதவியகுணங்களை உணடுபண்ணுகிறதில்லை கொசுவும் அதிமம்
 னகாயும் எப்பொழுதும் சோநதுகொண்டிருப்பதுபோல இரத ஆ
 றவும் புத்தியும் ஒன்றோடொன்று சோநதுகொண்டிருக்கின்ற
 ஆதமா புத்தி இவ்விரண்டுகளின் சோககையானது அததிகராயக
 காசவுக்குமுள்ள சோககைபோலாகும் இயற்கையில்வேறான அ
 புத்தி இவ்விரண்டும் எப்பொழுதும் சோககையை அடைந
 டுகொண்டிருக்கின்றன மீனும் ஜலமும் எவ்விதமேசோநதுகொ
 டிருக்கின்றனவோ அதுபோலவே அநதப்புத்தியும் ஆதமாவும்
 துகொண்டிருக்கின்றன (புத்தியிலுள்ள) குணங்களானவை அ
 றவை அறிகிறதில்லை அநத ஆதமாவானது (புத்தியிலுள்ள) குண
 னை முழுதும் அறிகிறது குணங்களுக்கு ஸாக்ஷியான அநத ஆத
 மானது பாரககப்படுக குணங்களைத் தன்னுடன் சோநதவைகள்
 னைக்கிறது தீபம்போலுள்ள பரமாத்மாவானது சேஷ்டையில்ல
 வாகளும் அறிவிலலாதவைகளும் புத்தியை ஏழாவதாகக் கொண்ட
 றமான (ஆறு) இரத்திரியங்களின் வழியாய்த் தீபத்தின்காராயமா
 ிஷயபரகாசத்தைச் செய்கிறது புத்தியானது குணங்களை உண
 ணணுகிறது சேஷ்தாஜஞ்ஞன ஆதமா அவைகளைப்பார்த்துக்கொ
 டிருக்கிறது புத்திசேஷ்தாஜஞ்ஞன என னும் அவ்விரண்டுக்குமுள்ள
 ச்சோககையானது அனாதியாயிருக்கிறது புத்தியென னும் ஸத
 ிறகு இருப்பிடமில்லை சேஷ்தாஜஞ்ஞன ஆதமாவிற்கும் இடமாய்
 படுதொன்றுமில்லை புத்தியானது மனத்தை வெளிப்படுத்துகிற
 டுப்பொழுதும் குணங்களை வெளிப்படுத்துகிறதில்லை எப்பொழு
 மனிதன் அநதக்குணங்களின் கிரணங்களோன்ற இரத்திரியங்க
 ணத்தால் நன்கு அடக்குகிறுே அப்பொழுது குடத்தில்பரகா
 சும் தீபம்போல இவனுடைய ஆதமா பரகாசமாகிறது எவன் இ
 னகையிலுண்டான காமாவைத்தள்ளிவிட்டு எப்பொழுதும் ஆதமா
 பரீதியுள்ளவனும் முனியுமாயிருக்கிறுே அவன் அநதக்காமத்
 ததால் எல்லா பாரணிகளின் ஆதமரூபியாயுமிருநதுகொண்டு
 தமமானகதியை அடைவான் ஜலத்திலுள்ள ஸுசரிக் கும அன்னப்பற்
 பானது எவ்விதம் (அநத) ஜலத்துடன் ஒட்டுதலில்லாமலிருக்கிற
 அவ்விதமே ஆதமரூபத்தின் அறிவை அடைந்தவன் பிராணிகளி
 ணில் பற்றுதலினறியிருப்பான் இவ்விதம் பற்றுதலில்லாத ஸவட
 முள்ள இரத ஆதமரூபத்தைத் தனப்புத்தியால் தெரிநதுகொண்டப
 நன் வினையாடிக் கொண்டு இருப்பான் சோகப்படாமலும் ஸந்தோ
 படாமலும் மாதஸாயமில்லாமலும் அவன் ஸஞ்சரித்துக்கொண்ட

ன. ஆதமரூபத்தின் ஸ்வபாவ அறிவுடனகூடிய அநதமனிதன் எ பாழுதம் வேண்டியபொருள்களை, எட்டுக்காலபூச்சியானது நூலி ண்டிபண்ணுவதுபோல உண்டுபண்ணுகிறான் குணங்களானவை ா நூல்கள்போலென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் (ஞானத்தால் சமடைந்தகுணங்கள் நிவிருத்திஅடைவதில்லை நிவிருத்தியானது 'தவக்ஷத்தால் அறியப்படுகிறதில்லை' அஃது அனுமானத்தால்பே டுமாகஸித்திக்கிறது என்று இவ்விதம் 'சிலவாதிக்களநிராயஞ்செ றாக்கள் மற்றுமுள்ளசிலவாதிக்கள் குணங்களுக்கருகிலிருத்தியென மரிச்சயிக்கிறார்கள் இவ்விரண்டையும் நன்றாகவிசாரித்து (இதை, ன) புத்திக்குத்தக்கப்படி நிச்சயஞ்செய்துகொள்ளவேண்டும். இ தம் உறுதியுள்ள தம் புத்தியாலசெய்யப்பட்டவேற்றுமையை முக ரக்ககொண்டதுமான இந்தஹருதய ²காரதியென்னும் அஜஞான, தவிலக்கிக்கொண்டு ஸுகமாகிருக்கவேண்டும் ஸந்தேகங்க றுபட்டவனாய்ச சோகப்படாமலிருக்கவேண்டும் அழகஞ்ஞானம ாகள், நிறைந்தநதியில்இறங்கி ஸநானம்செய்து பரிசுத்தியைஅடை துபோல இந்தஞானத்தைஅடைந்து நல்லறிவுள்ளவர்களாகிறா னன்று தெரிந்துகொள் ஆனால், பெரியநதியில்விழுந்தவன் அத னரையைக்கண்டு (அதைஅடையவேண்டித்) தாபமடைவான் அநத

¹ 'ஆதமஞானத்தால் குணங்களெகிக்கின்றன' என்றவிஷயத்தில் வெ வறுகொள்ளைக்களுண்டு இந்தக்குணங்கள் தத்தவஞானிக்ருப்புலப்படாம பாளுலும் அவைகளில்லாமல்போவதில்லை இல்லாமல்போமாவில் அநத ணைக்களைக்காரணமாகக்கொண்ட உலகம் மற்றஜீவர்களுக்கும்புலப்படாம பாகவேண்டும் ஆகையால், அவ்விதம்சொல்லுவது பாத்யக்ஷத்திற்குவிரோ ிகும் ஞானத்தைஅடைந்தஜீவனிடமும் அநதக்குணங்கள் இருக்குமாகி றானமயனற்றதாகும் ஆகையால், ஞானியானஜீவனிடமிருந்து விலக் ணைங்கள் மற்றவர்களிடமிருக்கின்றனவென்று யோகமத்தத்தின்கொள ணைங்கள் பலஅம்சங்களுள்ளனவாகையால் ஞானமுள்ளஜீவனைச்சா ணைங்கள் இல்லாமற்போகின்றன மற்றஅம்சங்கள் ஞானமில்லாதஜீவாக ம முன்போலிருக்கின்றன குணங்களினாசமானது நிவிருத்தியென்று ரதமென்றும் இருவகைப்பபும் இவைகளில், பரளயகாலத்தில் காயங்க ாவுமலயமடைந்து ஸதவம், ரஜஸ், தம்ஸஎன்றவேற்றுமையும்விலகிஒன ருப்பது நிவிருத்தியென்றுசொல்லப்படும் நிவிருத்திரிஸிவள்ளகுண ள் திருமபவும் பாபஞ்சத்தைஉண்டுபண்ணும் ஞானத்தாலுண்டாகும்குண ளினாசம் பாதமென்றுசொல்லப்படுகிறது இதில் குணங்கள்இல்ல லபோகின்றன திருமபவும் பாபஞ்சமஉண்டாகிறதென்பதில்லையெ து வேதாந்திகளின்கொள்கை இவைகளைத் தெளிவாகவிசாரித்து நிர ஞஞ்செய்துகொள்ளவேண்டும் என்பதுகருத்து

² 'ஆதமாவின் குணங்கள் புத்தியினுடையவையென்றும் புத்தியினுடை ணைங்கள் ஆதமாவினுடையவையென்றும் மனத்திலுள்ளநிச்சயம்' என்ப மைய உரை

தாபம் கரையை அடைந்தாலிராது உண்மையாக ஆதமாவை அறி
மனிதனே தாபமடையமாட்டான், முகப்பயனான ஆதமாவை அறி
உடனேயே (ஸம்ஸாரத்தைத்) தாண்டினவனாகிறான் இவ்விதம்
மாவைப்பற்றி எவர்கள் தெரிந்துகொள்ளுகிறார்களோ அவர்கள்
ஞானஸம்பந்தமில்லாத உத்தமமான ஞானத்தை அடைகிறார்கள்
தன் இரதஜ்ஞானத்தை அடைந்து பிராணிகளின் உத்பத்தியை
பயத்தையும் முழுதும் மெள்ளமெள்ளத் தனபுத்தியால்தெரிந்து
ண்டு உத்தமமானவைராகயத்தை அடைகிறான் அறம் பொருள்
புமனன்றமூன்றும் அநித்யமென்று அறிந்தவன் அந்தமூன்றை
சுணராததெரிந்துகொண்டு மனத்தால் (ஆதமாவை) விசாரித்துத்
தன்மசெய்கிறவனும் உண்மையான ஆதமரூபத்தை கண்டவனும்
ததைப்பற்றிய உதஸாஹத்திலிருந்து விலகியவனுமாய் முகத்தி
அடைகிறான் வெவ்வேறான அந்த அந்த விஷயங்களில் லிபிபட்ட
என்றும் தடுக்கமுடியாதவைகளுமான இந்திரியங்களை அடக்கத்
புத்தியில்லாதவர்களால் ஆதமாவானது அறியக்கூடியதாகிறதில்
இரத ஆதமாவை அறிந்தபின் அறிவுள்ளவனான அறிவிறகு வே
ளான லக்ஷணமிருக்கிறது? இரத அறிவை அடைந்து (உலகத்தை
இல்லாமல் செயதுகொள்ளுகிறான், வேறுவிதமாகவும் (பிறர்களுக்கு
நாணப்படுவான புக்கையாலமறைக்கப்பட்ட அகனியானது ஜவ
யவெளியிடாததுபோல (புத்தியை) வெளியிடுகிறதில்லையென்ப
ரல்லாவிடத்திலும் தடைப்படுகிறதில்லையென்றும் எதைச் சொல்
கிறார்களோ சரீரத்திற்குப் பதியான அந்த ஆதமாவானது தெளிவு
காகும்பொழுது மனிதன் இவ்விதமோக்ஷநிலையைப் பராகிற
இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாதிருப்பதாலும் ஸஞ்ஞமமாயி
பதாலும் மோக்ஷத்தின்வழியானது வெளிப்படுகிறதில்லை 2 அ
ஆதமரூபத்தைத் தெரிந்துகொண்டபின் அறிஞர்கள் செய்யவேண்ட
தைச் செயதுகொண்டதாக நினைக்கிறார்கள் ஆதமரூபத்தை அறி
கொள்ளாதவர்களுக்கு மிகப்பெரியபயமுண்டாவதுபோல அ
அறிந்தவர்களுக்குப் பயமுண்டாகிறதில்லை. அதை அறிந்தவர்களு
ருவனாகும்படியில் மேலானகதியென்பதில்லை குணமிருக்கும்ப
தில்ன்றோ ஸமானமில்லாதகதியென்று கூறுகிறார்கள் எவன் பய
சுருதாமல் காந்தைச் செய்கிறானோ அவன் முன்பிறப்பில்செய்
பட்டபாபத்தையும் விலக்கிக் கொள்ளுகிறான் முன்பிறப்பிலுள்ளத

1 'அதிசூலாத' என்பதுமூலம்

2 இவ்வு அரைசலோகம் விடப்பட்டது

புபிறவியிலுள்ள துமாகிய இரதஇரணடுகாமகனும் ஆதமாள்
புறநத அவனுக்கு எவவிதத்திலும் ¹ அபரியததை உணடுபண்ணத்
னவல்ல, ² பரியததை எங்கிருநது உணடுபண்ணும் ? அறிவுள்ளம்
ன கோபமுதலியவற்றால் துன்பப்படுமென நினைநதிருப்பான அ
புள்ளவனநிரதிககததகக அநதமனிதனுக்கு அவனவினையானது இ
புலகில எல்லாவிதமானபிறவியையும் உணடுபண்ணும் பலவிதமா
புநத அநதவிஷயங்களைப்பற்றிச் சோகப்படுகிறவர்களும் கூசுசலிடு
பாகளுமான உலகத்திலுள்ள ஸமஸாரி ஜனங்களைப்பாரா ஸாதுக
புடையததகக ³ இரணடுவிதமான அநதப்பதத்தை எவர்கள் அந
ராகளோ அநத அறிவுள்ளவர்கள் அநதவிஷயங்களில் சோகப்பட
வர்களாயிருப்பதையும் பார

நூறுதததோணணூறுமூன்றுவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம் (தோடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் த்யானயோகத்தத உபதேசித்தது)

ஏ! பாதத! இவவுலகிலுள்ள மஹரிஷிகள் எந்ததயானயே
நதை அறிநது சாசவதமான விததியைப்பெற்றிருக்கிறார்களோ ந
துவிதமான அநததயானயோகத்தை இப்பொழுது உனக்குச்சொ
தேனை தயானமானது எவவிதம் நனராக அனுஷ்டிக்கப்படு
அவவிதம் மோக்ஷத்திறசென்றமனமுள்ளவர்களும் ஞானத்திலி
கியுள்ளவர்களும் மஹரிஷிகளுமான யோகிகள் செய்கிறார்கள
தத! பிறப்பென்னுநதோஷம் மிகக்குறைவடைநதவர்களும் உண
பான ஆதமரூபத்தில் உறுதியடைநதவர்களும் ஸமஸாரதோஷ
விருநதுவிடுபட்டவர்களுமாயிருப்பவர்கள் திருமபவும் பிறப்பை
மாட்டார்கள மனிதர்கள் சீதமஉஷணமுதலிய தவநதுவங்களி
நது வெளிப்பட்டவர்களும் எப்பொழுதும் ஸதவகுணத்திலிருப்ப
களும் எப்பொழுதும் மோக்ஷத்தை ஆசையிததவர்களுமாய ஸதிரீ
லியவிஷயங்களினஸம்பநதயிலலா தவைகளும் ⁴ விரோதிகளிலலாத

¹ பநதமென்பதும், ² மோக்ஷமென்பதும் பழைய உரையின்கரு

³ உபாஸனைசெய்கிறவர்களுபரமமலோகமசென்று அடையும்பதமனை
இருக்கியிடத்திலேயே ஞானிகளால் அடையப்படும் மோக்ஷபதமனை

⁴ 'வயாதி, மனத்திறகுணமும் தோனராமலிருப்பது, ஸந்தேஹம், அ
ரதை, சோமபல, ஆசை, பராநதி, ஸமாதியை அடையாமலிருப்பது, அடை
ஸமாதியில உறுதியில்லாமலிருப்பது' என நனைபதமயோகத்திறகுவி
களாகும் (யோகஸூத்ரம் முதலபாதம் 30 - வதுஸூத்ரம்)

நம மனத்திற்குச்சாரதியை உணடுபண்ணுபவைகளுமான இட
 ன அடுத்தவாகளாயிருக்கவேண்டும் அவ்விடங்களில் தயான
 ண்ணத்தக்கவஸ்துவுடன் நன்றாகச்சோந்தமனத்தை ஒரேவிஷய
 ல் நிலைபெற்றதாயிருக்கச்செய்யவேண்டும் அந்தவிஷயத்தில் தய
 ததால் மனத்தை நன்றாகத்தக்கவஸ்துநிறுத்தவதால் மனிதன் ஞா
 ளாவனாகிறான் 'எப்பொழுதுமவிஷயத்தில்பற்றுள்ளவனானவக
 ானஞ்ஞவிதமானபூதவஸ்துக்களில் ஸமாதியடைகிறானே அவ
 தவஸ்துக்களின்உண்மையைஅறிந்துகொண்டு அந்தவிஷயங்களி
 றறிகொண்டிருப்பான் இரத்திரியக்கூட்டத்தைமனத்திலுண்ணுக
 ஈருமபடிசெய்து கடடைபோல (ஸமாதியிலிருப்பவனும) யோ
 ரிந்தவஸ்துமானமுனியானவன் செவியால் சபதத்தைகாற்றிக்கமாட
 'ன, தவக்கால ஸபாசத்தை அறியமாட்டான், கண்ணால் ரூபத்தை
 றியமாட்டான், நாவால் ரஸங்களை அறியமாட்டான், முக்கால்
 மாகத்தக்கவாழ்நறையும் அறியமாட்டான், (அவற்றை) விலக்
 ிவான் யோகபலம்பெற்றவன் யீரதுஇரத்திரியங்களின்வருபவை
 துண்பப்படுத்திகுறிவைகளான சபதமுதலிய இரதவிஷயங்களை
 ருமபக்கூடாது பிறகு, ஸாமாதியமுள்ளவன் யீரதுஇரத்திரியங்
 ன்கூட்டத்தையுமமனத்திலுண்ணுகச்சேருமபடிசெய்து யீரது இ
 ரியங்களுடன் கூட வெளியிலோடுவதானமனத்தை ஸமாதியிலிரு
 மபடிசெய்வான் தீரணமனிதன் விஷயங்களிலஓடுமதன்மையு
 ளும், பிடிப்பற்றதும், யீரதுஇரத்திரியங்களையும்வழியாகக்கொண்ட
 ம, ஸதிரமில்லாதவஸ்துக்களிலும் ஸதிரமாயிருப்பதுமானமனத்தை
 தலில் தயானவழியிலநிலைபெறுமபடி செய்யவேண்டும் இரதமன
 ன எப்பொழுது இரத்திரியங்களையும் மனத்தையும் திரட்டி ஒன்றாக
 ஈருமபடிசெய்கிறானே அப்பொழுது இது முதன்மையானதயான
 ியாகிறதென்று என்னாலசொல்லப்பட்டது யீரதுஇரத்திரியங்
 டனும் ஆறாவதான ஆதமாவுடனுங்கூடிய அரதமனிதனுடைய அ
 ணம் அவ்விதம் முதலில் தயானத்தில்தக்கையப்படும் மேகத்தி
 னனலசலிப்பதுபோல நடுவிலவெளிக்கிளம்பிச் சலிக்கத்தொட
 ம (தாமரை) இலையிலிருக்கும் சஞ்சலமானநீர்ததுளியானது நான

1 'எந்தமனிதன் தாமாததநாமோக்ஷமென்னும் நானஞ்ஞவிதமானபு
 ராததங்களுள் எப்பொழுதும் பொருளிலபற்றுத்தலுள்ளவனாயிருக்கிறானே
 ன அந்தபுருஷராததங்களின் அவ்விதமானஉண்மையை அறிந்தபின்னு
 ாருள்களிலேயேசுற்றிக்கொண்டிருப்பான்' என்றும்பொருளுண்டு

2 ஸதூலம், ஸுக்ஷம், ஸுக்ஷமதரம், ஸுக்ஷமதமம்' என்று நானஞ்
 னங்கள்

நத்திலுமசலிததுககொண்டிருப்பதுபோல தயானத்திலிருக்கு
 நதமனிதனுடையமனமானது தயானவழியிலசலிததுககொண்டி-
 தும மனமானது ஒருக்ஷணம் தயானவழியிலநிலைபெற்றதாய்ந்
 திருமபவும் பிராணவாயுவைப்போல பராணவாயுவின்வழியா-
 டியை நாடியதாயிருக்கும் தயானயோகத்தைத்தெரிந்துகொண்-
 னிதன (இதில்) வெறுப்பிலலாமலும் வருத்தமில்லாமலும் சோப-
 லலாமலும் மதஸாமில்லாமலும் திருமபவும் மனத்தை தயான-
 டனசோததுவைக்கவேண்டும் முதலாவதான தயானவழி-
 டைநது ஸமாதியிலிருக்கும்போகிகு ஆரம்பத்தில் விசாரஸமா-
 ம விதாககஸமாதியும் விவேகஸமாதியுமுண்டாகும் யோகியா-
 ன மனத்தில்துன்பமுள்ளவனுனாலும் ஸமாதியைச்செய்யவேண்டு-
 வறுப்பை அடையக்கூடாது தனக்கு நன்மையைச்செய்துகொ-
 வேண்டும். புழுதி, சாமபல, சாணம் இவைகளின்குவிக்கப்பட-
 டவியல்கள் நீராலநனைக்கப்பட்டவைகளானால் உடனே ஒருவடிவ-
 சயயக்கூடியநிலையை எவ்விதம் அடைகிறதில்லைபோ, இவைகளி-
 ாயநதபொடியானது (நனைத்தும்) ஊறவைக்கப்படாமற்போல
 காஞ்சம்பிக்கஞுள்ளதாயவ்விதமிருக்குமோ, கரமமாக அதுயாவ-
 மள்ளமெள்ளஉருண்டைசெய்யத்தக்கநிலையையும் அடையுமோ அ-
 திதமே இந்நிரியங்களின்கூட்டத்தை மெல்லமெல்ல நன்றாக லயமனை-
 செய்யவேண்டும் காலகரமத்தில் இதைநசிக்கமுமடிசெய்யவே-
 டம் இவ்விதம்செய்யும்வன் மிகவுமநன்றாகச் சாந்தியை அடைவா-
 றாத' மனத்தையும் நீரதுஇந்நிரியங்களின்வகுப்பையும் தாமாகடு-
 வ்விதம் முதலில் தயானவழியில் நித்யமானயோகத்தால் நிலைகூ-
 டிசெய்து சாந்தியை அடையவேண்டும் அது பெளருஷத்தாது
 வ்விதத்தெய்வகதாலும் அடையமுடியாது அவனுக்கு ஸமாதி-
 ம உண்டாகும் துன்பங்கள் வரமாட்டா அநதஸமாதியை
 டனகூடியிருப்பவன் தயானநிஷ்டையில் விநாயாடிககொண்டிரு-
 ான இவ்விதமாக யோகிகள் துன்பமில்லாததான அநதமோக்ஷ-
 நத அடைகிறார்கள்" என்றுசொன்னான்

1 பரமாத்மாவைப்பற்றியஸமாதியுமுன்னுவிதமாகும் ஸதூலசரீரத்துட-
 டியருபத்தைப்பற்றியஸமாதியென்று, அதைவிலக்கி ஸூக்ஷ்மசரீரமாக
 டனகூடியருபத்தைப்பற்றியதுஒன்று, அதையும்விலக்கிக் காரணரு-
 பத்தைப்பற்றியஸமாதியென்று இவைகளில் முதலாவதுவிதாககஸமாதியெ-
 றும் இரண்டாவதுவிசாரஸமாதியெனதும் மூன்றாவதுவிவேகஸமாதியெ-
 றும் சொல்லப்படுகின்றன.

நூற்றுத்தொண்ணூற்றுநான்காவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம். (தொடர்ச்சி)

— ❦ —

(பீஷ்மர், ஜபத்தீஸ்பயனையும் அதன்அனுஷ்டானவித்யையும் கூறியது)

புத்ரிஷ்டிரா, “பூஜயரே! நான்கு ஆசரமங்களினதாமமும் அபேயராஜதாமங்களும் உமமால உபதேசிக்கப்பட்டன பெரியபுத்தாளாவரே! பலவிடங்களிலுள்ளவைகளும் வெவ்வேறுவிதங்களும் திஹாஸங்களும் தாமததுடன் கூடிய கதைகளும் உமமிடமிருந் தடக்கப்பட்டன ஆனால், எனக்கு ஒரு ஸந்தேஹமிருக்கிறது அனல் கொல்லவேண்டுமே பாரதரே! ஜபஞ்செய்கிறவர்களுக்குப் பயனடைபதைக் கேட்கவிரும்புகிறேன் ஜபஞ்செய்கிறவர்களுக்கென்ன பயன் சொல்லப்படாதிருக்கிறது? ஜபிக்கிறவர்கள் எந்த உலகிலுள்ளவர்கள்? தோஷமில்லாதவரே! ஜபத்தினவீதியை முடிமயம் நீர் எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டுமே ஜபிக்கிறவர்கள் செய்யுமா நவீதிபானது ஞானத்தைச் சேர்ந்ததா? யோகத்தைச் சேர்ந்ததா மத்தினவீதியா? அல்லது இஃது ஒரு யாகவீதிதானா? இந்த ஜபமது யாதெனறு சொல்லப்படுகிறது? இஃதனைத்தையும் நீர் எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டுமே நீர் யாவற்றையும் அறிந்தவரென்று என்னுந் நம்புகிறேன்” என்று கேட்க, பீஷ்மா சொல்லத்தொடங்கினான்

“இவ்விஷயத்திலும், ஒரு பிராமணனுக்கும்¹ யமனுக்கும் காடிகுக்கும் மிருதயுவுக்கும் இக்ஷ்வாகுவுக்கும் முன்காலத்தில் தாரணத்தைப் பற்றிய விவாதவிஷயத்திலுடன்த பழைய இவ்விதிஹத்தை உதாஹரிகிறார்கள் வேதாந்தத்தில் ஜபத்தை விட வேதா ஸல்லப்படாதிருக்கிறது² ஞானபோகத்திலிருக்கும் சாந்தபுருஷர் வேதங்களிலிருந்தும் வேதாங்கங்களிலிருந்தும் விலகிப் பரம்பதிலிருக்கிறார்கள் ஸம்புத்தியுள்ளவர்களான முனிவர்களான மென்றும் யோகமென்றும் எவைகள் சொல்லப்படாதிருக்கின்றனவோ அந்த இரண்மேழிகளும் (ஜபவீதியை) ஆசரயித்தவைகளுக்காசரயிக்காதவைகளுமாயிருக்கின்றன அரசனே! இந்த விஷயத்தி

¹ புண்பாபங்களின்பயனைக் கொடுக்கும் தேவதை யமன், ஆயுளின் அவகணக்கிடுமே தேவதை காலன், தேஹத்திலிருக்கும் பாரணவாயுவை விலமே தேவதை மிருதயு

² வேதவாக்கியங்களும் மற்றவைகளிலாதபாயமற்றவைகளும் நிவிரதயமுக்கியமாகக் கொண்டவைகளும் பரமமத்திலமுக்யதாதபாயமுள்ளன நமாயிருக்கின்றன என்பது வேறுபாட்டம்

ரணத்தையும் கேள்விப்பட்டபடி சொல்லுகிறேன் அரசனே ! ஜ
ஜனத்தினுடைய இரதவிதிபாணது காமமாகவிதிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஜ
ஜனமென்றகூபமானது மறமுன்னின் பிடிப்புடன் கூடியதென
திரிந்துகொள்ளவேண்டுமே இரதஇரண்டுவிழிகளிலும்தனத்திற்கு
ஸமாதியிலேயும், இரதகிரியங்களின் ஜயமும், ஸதயவசனமும், அக
ஜயமும், ஜனங்களிலலாவிடங்களை ஸேவிப்பதும், தயானமும், வி
ககளிலுள்ளதோஷங்களை ஆலோசிப்பதும், அடக்கமும், பொறு
ம, அஸ்திரையிலலாமைமும், கண்களுள்ள ஆகாரமும், விஷயங்க
லக்குதலும், மிதவசனமும், இரதகிரியங்களின் அடக்கமுமாகிய இ
ததாமங்கள் ஜபயஜனத்திற்குரியபயனைகொடுக்கத்தக்க ஸஹாய
ராகும். இனி ஜபயஜனத்தைச் செய்யும் பரமமசாரிகு எவ்வித
காமமவில்குறித்தோ நிவிருத்திகளுக்குகாரணமான அவவித்ததாம
தக கேள் அரசர்ஷடனே ! ஜபமும் தயானமும் விருப்ப
வறுப்பும் ஸந்தோஷமும் அநந்தமோக்ஷவிஷயத்தில் தகுதிபாண
ல்ல ஏனெனில், அது நன்றாக அநிந்தகொள்ளத்தக்கதாகும் எ
பாழுதும் ஜபத்தை ஆவிருத்திசெய்துகொண்டு பரமமசாயத்தி
ரியமநதிரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு மிருப்பவன் மோக்ஷமென்ற ப
லிபுத்தியுள்ளமனத்துடன் ஜபிக்கிறவனானால் பரமாத்மாவை அடை
ரண ஜபிக்கிறவன் நிலையையும் ஜபத்தையும் கூறும்விதிபடி பர
கதுடன் சோககப்பட்டகாயதரியானது சிறந்ததென்று சொல்லப
தெறு சருகிகளிலும் ஸமிருதிகளிலும் சொல்லப்பட்டதும் பரிசுத
ம உசிதமுமான மறுமுள்ளமநதிரமுட்கிரந்ததராகும் முன்கூற
டஸதயவசனமுதலிய இரதத்ததாமமயாவற்றையும் மிச்சமின்றிமீ
தத்திற்குஸாதகமாக மாற்றிக்கொள்ளவேண்டுமே ஸதூலமுமஸ
மமுமான இரண்டுவிதயோகவழியையும் இடையூறின்றி அடைந
குசப்புறகூட்டத்திலிருப்பவனும் கையில்குசப்புறகளுள்ளவனும்

1 ' சுததமான ஆஹாரங்களை உண்பது ' என்றும் பொருளுண்டு

2 வேறுபாடும்

3 ' குசமென்றால் குசமென்றபுறங்களோடே அடிபடுதது துணிசிறுத்த ந
களாகும் சரீரத்திலுள்ள ஹருதயமென்னுமாமஸபிண்டமானது மேலு
ழம் முன்னும் பின்னும் நான்கு புறத்திலும் அவ்விதநாடிகளாலவயாபிக்க
டிருக்கிறது அநந்தஹருதயத்தின்கெவிலுள்ள ஆகாசத்தில் பரமாத்மா ப
சிக்கிறா அவ்விதமான பரமாத்மாவை அடைந்தவனுயிருக்கவேண்டுமே ' எ
ந இவ்வுபதேசமுடைய இரதத்தினுடைய உபதேசிக்கவந்த
டமாகையால் கையிலும் தலையிலும் கீழிலும் நான்கு புறத்திலும் குசமென்
சுததமான ஒருகைப்புறங்களை வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமே என்றும் கொள்
ம

லையிலகுசப்புறகளுள்ளவனும் குசப்புறகளால் நானகுபுறத்திலு
முப்பட்டவனும் அப்படியே குசப்புறங்களால்மறைக்கப்பட்டு அவ
ன நடுவிலிருப்பவனுமாயிருக்கவேண்டும் வெளியிலுள்ளவ்ஷட
கை நமஸகரித்துவிலக்கவேண்டும் உள்ளிலுள்ளவ்ஷடயங்களை
நதிபாமலிருக்கவேண்டும் மனத்தால் ஸமசிலையைஉணடுபண்ண
'காண்டு மனத்திலேயே மனத்தைநிலைக்கச்செய்தவனும் ஹிதமா
நதிரத்தைஜபிப்பவனுமாயிருந்துகொண்டு அநதஸமபுத்தியுட
மமத்தைதயானஞ்செய்யவேண்டும் அல்லது, மநதிரத்தினப
தஅடைந்து பரமமத்தைப்பற்றிய திபானத்தை உணடுபண்ண
களாளவேண்டும் ஸமாதியில் நன்றாகநிலைபெற்றவன் பிறகு
திரைத்தையும் விலக்கிக்கொள்ளவேண்டும் அல்லது, ஸாமாதத்
பாளமனிதன் தனக்கிஷ்டமானமநதிரத்தை முதலிலபாணவமுள
ாக ஜபிக்கவேண்டும் ¹எந்தவஸதுவிலேயேமனமவிழ்ந்துகொ
ருக்கிறதோ அதில் மனத்தைநிலைக்கச்செய்யவேண்டும் அதுவு
மாதிகுருக்காரணமாகும் மந்தரவ்ஷயத்திலோ, விதிப்படி ²கா
மந்தரத்தைஜபிக்கவேண்டும் ³தவத்தாலபரிசுத்திபெற்றமனமுள
னும் ⁴அடக்கமுள்ளவனும் ⁵பகையும் ஸநேஹமுமவிலகியவனு
ழையும அவிலேகமுமற்றவனும் குளிரவெப்பமுதலிய தவர்துள
ளிலிருந்துவிலகியவனுமாயிருப்பவன் சோகத்தையும் வ்ஷயங்கள்
ற்றுதலையும்அடையமாட்டான் அவன் செய்யவேண்டியவைகளை
சயகிறவனுமல்லன், செய்யத்தகாதவைகளைச் செய்கிறவனும்
னனபதுதினாண்ம மனத்தைஅஹங்காரத்துடன்சோரத்தாய எ
வ்ஷயத்திலும் பரயாணப்படச்செய்யாமலிருக்கவேண்டும் பொ
ரப்பெறுவதில்முயற்சியுள்ளவனும் (பிறரை) அவமதிக்கிறவன
ாரியமில்லாதவனுமாயிருக்கக்கூடாது தயானஞ்செய்வதைபடு
கக்கொண்டவனும் அதில்முயற்சியுள்ளவனும் தயானஞ்செய
னும் தயானத்தாலநிச்சயமானஞ்ஞானமுள்ளவனுமாயிருப்பவன் த
ரத்தில் ஸமாதியைஉணடுபண்ணிக்கொண்டு காலகாமத்தில் அ

¹ தனக்கிஷ்டமானவஸதுவை தயானஞ்செய்வதும் ஸமாதியைஅடை
த்தக்க உபாயமானஒருவிதயோகமென்று யோகசாஸ்திரத்தில் உபதே
ப்பட்டிருக்கிறது 'யதாபிமத்தயாநாதவா' எனபதுஸூத்ரம்

² 'ஸமஹிதம்' எனபதுஸ்ரூலம்

³ 'வீசாரத்தால்' எனபதுபழையஉரை

⁴ 'இந்திரியங்களைஜயித்தவனும்' எனபதுபழையஉரை

⁵ 'எல்லாபாரணிகளுக்கும்அபயமளிகளும்யோகிகளபோல பரமமத
யியவேண்டுமென்றவிருப்பமுள்ளவனும்' எனபதுபழையஉரை

பானததையும் விடவேண்டும். பாவறறையும்விலகச்செய்துகொள்வனும் அநதநிலையிலஸ்கமுள்ளவனுமான அநதயோகியானவருடையருபமிலலாதவனாய் பரணைகளை விலக்குவான், பரமமருபமாபீரத்தை அடைவான் ஸமாதியுள்ளவன் மரணத்தை அடைவதற்கானதது ¹நிர்விகல்பஸமாதியுள்ளவனாயிருக்கவேண்டும் அவன் எரஉலகங்களுமீறிச்சென்று முறையே பரமாதமாவை அடைவான். லலது, ஆதஸமாதிர்விலபிரமமருபத்தின் அனுபவத்தைவிருமபாமபானால் தேவபானமென்னுமமாகக்கத்திலிருந்துகொண்டு (பரமலாகத்திற்கு) கிளம்பிப்போவான் வேறுஒரிடத்திலும் பிற்படைபடையவேமாட்டான் (ஆதமஞானத்தை நன்றாக அடைந்து சாந, எள்ளவனும் துன்பமற்றவனும் ரஜோகுணமற்றவனுமாயிருப்பவன் மாக்ஷருபமான சுதத ஆதமாவை அடைகிறான்” என்றுசொன்னது

நூற்றத்தொண்ணூற்றைந்தாவது அதயாயம்

மோக்ஷ தாமம் (தோடீச்சி)

(பீஷ்மர், விதிப்படிஜபம்செய்யாதவனுக்குள்ளபயனைக் கூறியது)

புதிஷ்டிரா, “இவவுலகில் ஜபம்செய்கிறவர்களுக்கு நற்க, ள்ள உத்தமமானகதிகிடைக்குமென்பதுசொல்லப்பட்டது அவருக்கு இநததூரேகத்திதான்? அல்லது வேறுகதியையும் அடைகிறானா?” என்றுகேட்க, பீஷ்மா சொல்லத்தொடங்கினான்

“புநூரர்களிலிநதநதவனே! பாபுவே! அரசனே! ஜபம்செய்வர்களுக்குள்ள (வேறு)கதியையும் அதாவது அவர்களபலநாகத அடையுமுறையையும் கவனத்துடன்கேள் ஜபம்செய்யும் எநனிதன் முன்கூறிய இநதநியமத்தைக் கூறியபடி அனுஷ்டிக்கவில்பா, இதிலொருபாகத்தைமட்டுமெய்கிறானே அவன் நாகத்தை அடைவான் அவமதிப்புடனும் ஸந்தோஷமில்லாமலும் ²பரியமிரமலும் ஜபம்செய்கிறவன் நாகத்தை அடைவானென்பதிறசந்தேஸலை அஹங்காரமடைகிறவர்களைவர்களுமே நாகத்தை அணாரர்கள் பிறர்களை அவமானஞ்செய்யும்மனிதன் வருங்காலத்தில் நகத்தை அடைகிறவனான அவிவேகமுள்ள எநதமனிதன் பயனை நுகியே ஜபத்தைச்செய்கிறானே அநதமனிதன் அவனுக்கு எநநதப்பயனிலவிருப்பமவிழுநதிருக்கிறீதோ, அநத அநதப்பயனுக்கு

¹ எவ்வகைப்பறறையும்தறந்து’ எனினுமாம்

² வேறுபாடும்

ககபிறவியை அடைவான் மேலும், ஜபஞ்செய்கிறவன் அணிபு
 மதவியீசவாயகங்களில் பறந்துதலுடன் எந்தவீசவாயத்தில் ஆன
 பறறிருக்கிறானோ அந்தவீசவாயத்தின் ஆசையே அவனுக்கு நாக
 ம அந்தமனிதன் அவவாசையிலிருந்து விடுதலைபெறமாட்டான்
 பம்பசெய்யுமஎந்தமனிதன் அவிலேகமுள்ளவனாகி ஆசையுடன் ஜப
 மதசெய்கிறானோ அவன் எந்தஎந்தவிஷயத்தில் அவனுக்கு ஆன
 மூலத்திருக்கிறதோ அந்த அந்தவிஷயத்திற்கு தக்கபடி பிறப்பான
 கட்டபுத்தியுள்ளவனுமவிஷயங்களினதோஷங்களை அறியாதவனும
 இருப்பவன் சஞ்சலமானமனத்தை அடுத்ததுகிறபான், பயனின் பெ
 மயை அடைவான், நாகததையும் அடைவான் கலவி அறிவிலலாட
 பஞ்செய்யுமசிறுவன் மோஹத்தை அடைவான் அவன் அவிலே
 மால் எந்தநாகத்தில் சென்றுசோகப்படுவானோ அந்தநாகத்தை அவ
 மான் ஜபமசெய்யுமஎவன் வைராக்யமநிரம்பாமல் பலாதகாரமா
 பாகங்களை விலக்கிவிட்டுப் பிடிவாதமுள்ளவனுய்ச் செயவேண்டு
 மததைச் செய்கிறானோ அவன் நாகத்தை அடைகிறான் உத்பத
 விலாததும் யாவற்றிலும் மேலானதும் இந்நிரியங்களுக்கெப்படி
 டாததும் பாணவத்திலிருப்பதுமான பாமமத்தை அடைந்தவனு
 மிப்பவன் இவ்வுலகில் சரீரத்தை அடையத்தக்ககாரணமேது? அ
 மினகுற்றத்தால் பலநாகங்களைக் கூறப்படுகின்றன சிறந்ததான ஜபமு
 ம அதைப்பற்றிய இந்நததேதோஷங்களும் சொல்லப்பட்டன” என
 சொன்னான்.

நூற்றுத்தொண்ணூற்றுவது அதயாயம்
 மோக்ஷதாமம். (தோடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், எல்லாத் தேவர்களின்ஸ்தானங்களும் பாமாத்மாவி
 ஸ்தானத்தைவிட மிகக்குறைந்தனவென்று சொல்லிப்
 பாமாத்மாவிஸ்ஸ்தானத்தைப்புகழ்ந்தது.)

யுதிஷ்டிரா, “அரசரே! ஜபிப்பவன் எவ்விதநாகத்தை அ
 ன்றுன்? எனக்கு விரிவாகச் சொல்லவேண்டுமென்கருக² குதா
 மயிருக்கிறது அதை நீர் சொல்லவேண்டுமெ” என்று கேட்க, பீஷ்
 மர் சொல்லத்தொடங்கினான்

¹ ‘அபசித்திம்’ எனப் துழுவம்

² ‘ஜபமென னுமநகாரியத்தைச் செய்வதன் நாகத்தை அடைகிறான்
 மதைக்கேடக வியப்புண்டாகிறதென்பது கருத்து

“தோஷமில்லாதவனே! தாமததின அமசத்தாலெழிறவி அடைந்
றியிருக்கிறாய், இயற்கையில் தாமததை அறிந்தவனுமாயிருக்கிறாய்
ரமத்திறகுமூலமான வேதத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டவசனத்தை
யனத்தாடன கேள் அப்பா! ராஜனே! மாணமில்லாதசரீரமுள்ள
தவாகளுடையவைகளும் பலவிதமான ஆகிருதியும் நிறமுமுள்ளன
ந்ரம் பலவிதமான பயன்களுள்ளவைகளும் இரதஸ்தானகளு
ஷ்டமபோல ஸஞ்சரிப்பவைகளும் திவ்யமுமான விமானகளு
பைகளும் பலவிதமான உதயானகளும தெளிவான ஜலமுள்ள தா
ரகளுகளும் நான்கு திக்பாலகாசு, சுசுரன, பருஹஸ்பதி, மரு
கசு, விசுவேதேவாசு, ஸாதயாசு, அசுவீனீதேவாசு, ருத்
ரா, ஆகித்யாசு, வஸுக்கா இவாகளுடையஸ்தானகளும மறந்
தவாகளுடையஸ்தானகளும பரமாத்மாவின்ஸ்தானத்தை அபேக்
சு நரகங்களை உருசொல்லப்படும் பரமாத்மரூபமானது விநாசப
ல்லாததும் ஒருகாரணத்தாலுமுண்டாகாததும் அவிதயைமுதலி
யிருதுகலேசுகளாலுமுண்டானபயத்தால்குழப்பாததும் விருப
வறுப்புமுதலிய இரட்டைகளிலிருந்துவிடுபட்டதும் முககுணங்க
ருந்தும்விடிகியதும் ²புரியுஷ்டகமென்னுமளடிகளாலுமவிடப்பட
தும் அறியப்படுவது அறிவு அறிகிறவனன்ற மூன்றினதனை
ராலுமவிடப்பட்டதும் ³நான்குவிதமான அறிவுகளுக்கும் விஷயப
ததும் அந்நான்குக்கும்விஷயமாவதற்குத்தகுந்த ⁴காரணங்களி

¹ அவிதயை, அஸமிதை, ராகம், தவேஷம், அபிரிவேசமஎன்பன, இன
ரில் அநிதயமாயும் அசுத்தமாயும் துகமாயுமிருக்கும் ஆதமாவல்லாதவஸு
ரில் நிதயமென்றும் சுத்தமென்றும் ஸுகமென்றும் ஆதமாவென்று
கானறும் அஜ்ஞானமானது அவிதயைஎன்றும், ஞானரூபியான ஆதமாவீ
சுசுகதியும் மனத்திலுள்ளகாணசுகதியும் ஒன்றுபோலதோற்றுவது அ
தைஎன்றும், விஷயங்கலிலுள்ளஸுகத்தை அனுபவிப்பதாலுண்டாவது
பபடிப்பட்டவிஷயத்தைக்காணும்பொழுது மனத்திலிருந்துவெளிவரத்த
தமான ஆசை ராகமஎன்றும், இதற்குமாறுகவுள்ளது தவேஷமஎன்று
றிவுள்ளவாகளுக்கும் இயற்கையிலுண்டாகும்மரணபயம் அபிரிவேசமெ
மசொல்லப்படும்

² ஐந்துபூதங்களும் இரத்திரியங்களும் மனமும் புத்தியும் பரணவாயுவ
மங்களும் அவைகளின்வாஸனையும் அவிதயையுமாம்

³ தருஷ்டி, சுருதி, மதி, விஜ்ஞாதிஎன்று அறிவுகளானகாகும் க
தலிய இரத்திரியங்களாலுண்டாகும்ஞானம் தருஷ்டியாகும் சபத்ததாலு
ரகும்ஞானம் சுருதியாகும் அனுமானத்தாலுண்டாகும்ஞானம் மதியாகு
னத்தாலுண்டாகும்ஞானம் விஜ்ஞாதியாகும்

⁴ இரதகளான்குவித அறிவுகளில் முதலாவது பாத்யக்ஞானத்திற்கு ரு
ளவஸுதுவிஷயமாகும் இரண்டாவது ஞானத்திற்கு ஜாதி குணம் கரி
வைகளிலொன்றுள்ளதுவிஷயமாகும் காணப்படும்ஒருவஸுதுவைக

பாத்தம ஸந்தோஷமில்லாததும் ஆனந்தமில்லாததும் சோகமில்லாததும் சாமயில்லாததும்யிருக்கிறது காலமானது அநதரூபத்தி முடிவடைகிறது காலமானது அநதபரமாதமாவினிடத்தில பாகிறதிலை அசனே ' அவா காலத்திறகுபாபுவாயிருக்கிறா, அபால யாவற்றிற்கும் ஈசவராயிருக்கிறா பரமாதமாவினஇநதஸ, ஈநதான ஜபத்தைச்செய்யம் மஹாதமாவுக்குரியதாகும் அர ணிலுத்தமனே ' அநதஸ்தானத்திலுள்ளபரமாதமாவை தயான செய்கிறவரும் நல்லஸமாதிபெற்றவருமான ஹிரண்யகாபபா அத வாயுஜயத்தைபபெறுவார அநதபரமாதமரூபத்திறசென்று ஆநதபத்தைத்தவீர வேறில்லாதநிலையைஅடைநதவன சோகப்படமா ன உத்தமமரணஸ்தானமானது இவ்விதமாயிருக்கிறது அவ் ன அநததீதவாகளினபதவகள நரகவகளாகின்றன அவ்விதமா றநதநரகவகளயாவுமே உள்ளபடிசொல்லப்பட்டன உயாநததா றநதபரமாதமஸ்தானத்திறகு இவ்வுலகிலுள்ளமற்றஎல்லாம் ந மனறுபெயருள்ளவைகளாகின்றன " என்றுசொன்னா

நூற்றத்தோண்ணூற்றேழாவது அதயாயம்

மோக்ஷ தாமம் (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர், ஜபஞ்செய்யும் ஒருப்ராமம்ணனுக்குத் தர்மழதலிய வர்களுடன் நடந்த ஸம்வாதத்தைச்சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரா, " காலன, மருதபு, யமன இவாகளுக்கும் இவாகுடுவனனும் அசனுகும் ஒருப்ராமம்ணனுகும் ஸ்வாதமநட, ஈக முனஉமமாலசொல்லப்பட்டது அதனை நீாசொல்லவேண்டு தன்றுகேடக, பீஷ்மா சொல்லத்தொடங்கினா

" இவ்விஷயத்திலும் இக்ஷுவாகுடுவனற அசனுகும் ஸு துமாரணயமனுகும் ஒருப்ராமம்ணனுகும் காலனுகும் மரு, புகும் நடநதஸம்பாஷணையான பழையஇவ்விதிஹாஸத்தை உ

ண்டு அதனுடன்ஸம்பந்தப்பட்ட வேறுவஸ்துவைஅறிவதெனனும் அனும்! நானத்திறகு ஒருவஸ்துவுடையஸம்பந்தமுள்ளவேறுவஸ்துவே விஷய தம் பரமாதமாவானது ரூபமில்லாததாலும் ஜாதி, குணம், கரியைஇமமூ னிலொன்றுமில்லாததாலும் ஸம்பந்தத்தைஅடையாத அஸங்கரூபமான யம் இநதமூன்றுவீதஅறிவுகளுக்கும் விஷயமாகத்தக்கதன்று தானே ஈசரூபமாயிருப்பதால் நானகாவதானஞானத்திற்கும் அதுவிஷயமன்று

1 ' உண்டாகிறதென்பது ' வேறுபாடம்

பிரிகிறார்கள் அவர்களுக்கு அந்தஸம்பாஷணையானது எவ்விடம்
 ௧) எககாரணத்தால் எவ்விதம் தாமவாதத்துடன் கூடி நடந்ததெ
 தை அவ்விதம் என்னிடமிருந்து தெரிந்துகொள் கொள்கிக் கே
 'த' திலபிறந்தவனும பிப்பலாதருடையபுதா னும் அறிவுள்ளவாகளி
 ௨) நதவனும ¹ ஆறு அங்கங்களும அறிந்தவனும பெரிய பசனா
 னும் தாமஒழுக்கமுள்ளவனுமான அத்தகைய ஒருபராமமண
 டுசெய்துகொண்டிருந்தான் அவனுக்கு ஆறு அங்கங்களிலு
 னமையான ஞானமிருந்தது வேதங்களில் திறமையுள்ள அந்தப
 ண்ண இமயமலையின்பக்கத்தை அடைந்தது அடக்கமுள்ளவனாய்
 பதரிமநதிரத்தை ஜபித்து வேதத்தில்கொல்லியதவதை தசசெய்த
 ண்டிருந்தான் ஜபித்துக்கொண்டிருக்கும் அந்தபராமமணனுக்
 வ்விதநியமத்துடன் ஆயிரமவருஷங்களைச் சென்றன அப்பொழுது
 ண பரீதியுள்ளவளாயிருக்கிறேன்' என்று சொல்லிக் காயதரீதே
 ல அந்தபராமமணனுக்கு நேரிலதாசனமளிக்கப்பட்டது அந்
 ராமமணன் ஜபிக்கப்படுமமநதிரத்தை மௌனத்துடன் ஆவிருத்
 யதுகொண்டு அந்தக்காயதரீதேவியை நோக்கிச் சிறிதும் பேசா
 டிருந்தான் தேவியானவள் அப்பொழுது அந்தபராமமணனிடத்
 ளளகருணையால் மிகபரீதியுள்ளவளானாள் பிறகு, வேதங்களி
 யானகாயதரீதேவீ அந்தபராமமணன்செய்யும் அந்தஜபத்தை மிக
 ௩) நததாகக் கொண்டாடினாள் ² அப்பொழுது, தாமபுத்தியுள்ள அ
 ராமமணன் ஜபிக்கவேண்டியதைப் பூர்த்திசெய்தபின் எழுந்தி
 ௪) காயதரீதேவியின்காலங்களில் தலையாலவணங்கி விழுந்தான்
 'தவீ' எனபாகயததால் நீ பரஸாதமுள்ளவளாயாய், எனக்கு
 சனமளிக்கவும் வந்தாய் நீ என்னிடம் அன்புள்ளவளாயிருப்ப
 கில் எனமனம் ஜபத்திலேயே விருப்பமுள்ளதாயிருக்கவேண்டும
 னறு இவ்வசனத்தையும் சொன்னான் ஸாவிதரீதேவியானவள்
 டுந்தணரிஷியே ¹ நீ எதைவிருமபுகிறாய்? உனக்கிஷ்டமான என்
 ன செய்யவேண்டும? சொல்லு, ஜபிப்பவர்களுள் மிகச்சிறந்
 5) னீன்! அஃதனைத்தும் உனக்குண்டாகும்' என்று சொன்னான் தே
 ல இவ்விதம் சொல்லப்பட்டவனும தாமங்களை அறிந்தவனுமான அ
 ராமமணன் அப்பொழுது தேவியை நோக்கி, 'மங்களமூர்த்தியே
 ௬) ததைப்பற்றி எனக்குள்ள இவ்விருப்பமானது மேனமேலும் வ

¹ வேதாங்கங்கள் ஆறு, அல்லது ஹருதயம், சிரஸ், சிகை, கவசம், நே
 ௧, அஸ்தரமஎன்று மந்தரங்களுக்குள்ள அங்கங்கள் ஆறுமாம்

² அதிகபாடமான ஒருசீலோகம் வீடப்பட்டது

தி அடையவேண்டும் என மனத்திற்குள்ள ஸமாதியிலேயானது ஒரு வாருநாளும் வளரவேண்டும்' என்று கேட்டுக்கொண்டான் பிறகு தேவியானவள், 'அவ்விருப்பம் அவ்விதமே விதிதிக்கும்' என அநிமையாக விடையளித்ததான் பிறகு அநதபராமமணனுக்கு பரிசு தச்செய்யும்விருப்பத்துடன் தேவியானவள், 'எந்த நரகத்தை ராமமணசரேஷ்டர்கள் அடைந்திருக்கிறார்களோ அந்தநரகத்தை அடையவேமாட்டாய் சோமபலிலலாமல் சாசவதமானபரமாத்மாதானத்தை நீ அடையப்போகிறாய் இவரு என்னிடம் உனக்கு துபாராததிகப்பட்டுதோ அதுவும் உனக்கு நன்குவிதிதிக்கு முடக்கமுள்ளவனும் ஒரேபுத்தியுள்ளவனுமாய் ஜபித்துக்கொண்டிருக்காமானது உன்னை வந்தடையும் காலனும், மருதயுவும், யமனுன்னருகிலவருவார்கள் அவர்களுக்கும் உனக்கும் இவ்விடத்திராமத்தைப்பற்றிய விவாதமுமுண்டாகும்' என்று வேறு இவ்விதத்தையும் சொன்னாள் இவ்விதம் சொல்லிவிட்டுப் பகவதியான காரியானவள் தன்னிருப்பிடஞ்சென்றாள் பிராமமணனும் எப்பொரும அடக்கமுள்ளவனும் கோபத்தைவென்றவனும் ஸத்யமான ஜனஞ்ஞயுள்ளவனும் அஸுரையையிலலாதவனுமாய் அவ்விதமே ஸுதவவருஷங்களை ஜபித்துக்கொண்டிருந்தான் பிறகு அநதநியமம் 'து நிறைவேறியவுடன் அறிவுள்ள அநதபராமமணனிடம்பரீதியுள்ளாமமானது அப்பொழுது நேரிலவந்து அநதபராமமணனுக்குத் தன்மளித்து, 'ஓ! பராமமண! தாமமான என்னைப்பாரா நான் உன்னை ராககவிரும்பிவந்திருக்கிறேன் இரதஜபத்திற்குப்பயன் எதுவே டுத்து உன்னாலானருக அடையப்பட்டது அதையும் என்னிடமிருநகள் எந்த உலகங்களை தேவர்களுக்குரியவைகளோ எந்த உலகங்களை அனிடார்களுக்குரியவைகளோ அவ்வுலகங்களையாவும் உன்னாலுஜயப்பட்டன ஸாதுவே! தேவர்களுக்கு இடங்களையாவற்றையுந் தாடி மேலே செல்லப்போகிறாய் ரிஷியே! உயிரைப்போக்கிக்கொண்டிருக்கிஷ்டமான உலகங்களை அடை உன்னுடைய தானசரீரத்தைவிடக்கொண்டு பிறகு, நல்ல உலகங்களை நீ அடைவாய்' என்று சொல்லிற்று பராமமணன், 'தாமமே! உலகத்தால் எனக்கு ஆகவேய்திலலை நீ ஸுகமாகப்போ பரபுவே! பலதுக்கங்களைப்பொறுத்திரத்தை நான் விடமாட்டேன்' என்று சொன்னான் தாமமானது

1 'ஸவாககத்தை' எனப்பது பழையவுரை பரமமபத்தவியினபெருகையப்பார்க்கும்பொழுது ஸவாககம் நரகம்போலத் தோற்றமுமாதலால் ஸவாககத் நரகமென்றது

நதபுத்தியுள்ளவனே! உன்னுடையமனத்தை உறுதியாகச்செ-
 கொண்டு சரீரத்தைவிட்டு உனக்கு இச்சரீரத்துடன் சோகை,
 தற்காக? நீ எப்படி அவிலேகத்தை அடைகிறாய்? ஐயா! நிஷிகளி,
 நதவனே! சரீரமானது அவசயம் உன்னால் விடக்கூடியதாகுப-
 ! பிராமமண! ஸவாககத்திற்கு ஏறு தோஷமில்லாதவனே
 னக்கு எது பரியமாக இருக்கிறது? என்று சொல்லிற்று பிரா-
 மணன, 'தாமமே! என்ன சொல்லப்பட்டது? ஏன் (சரீரம்) வேண்டி
 மென்று சொல்லுகிறாய்? எனக்கு இந்தச் சரீரம் இருக்கும்பொழுது
 னனை, 'ஓ! பிராமமண!' என்றழைத்தது, 'சரீரத்தைவிட்டு' என
 தற்காகச் சொல்லுகிறாய்? பாபுவே! சரீரமில்லாமல் ஸவாககலே-
 திலவஸிப்பதில் நான் பரியப்படவில்லை தாமமே! நீபோ சரீ-
 ரமாமல் ஸவாககலோகத்திற்குச் செல்ல எனக்கு விருப்பமில்லை
 னுசொன்னான் தாமமானது, 'சரீரத்தில் மனத்தைவைப்பதி-
 னில்லை. சரீரத்தைத்தள்ளிவிட்டு ஸுகமுள்ளவனாயிரு ரஜே-
 ணமற்றவைகளான உலகங்களை அடை அவவுலகங்களிற்சென்
 சோகப்படாமலிருப்பாய்' என்று சொல்லிற்று பிராமமணன, 'ஓ
 கபாகயம்பெற்றவனே! நான் ஜபஞ்செய்துகொண்டு ஸந்தோஷ-
 கிருக்கிறேன் ஸந்தானமான உலகங்கள் வேண்டாம் நான் ஸவ-
 ததை (அடையவேண்டுமானால்) சரீரத்துடனே அடையவேண்டுப-
 பறுவிதமாகவேண்டாம்' என்று சொன்னான் தாமமானது, 'நிஷி-
 ரிமிகச்சிறந்தவனே! உனக்கு இவ்விதம் சரீரத்தில் அதிகபரிய-
 நுக்கிறது ஓ! பிராமமண! நீ சரீரத்தை விடவிருப்பாமல் போன-
 ம காலனும் மிருத்யுவும யமனும் இதோ உன் அருகிலவந்திரு-
 ராகள், பா! என்று சொல்லிற்று பாபுவே! பிறகு, யமனும் கால-
 ம மிருத்யுவுமாகிய மூன்றுபோகளும் மிககபாகயமுள்ள அந்தப் ப-
 ணனருகிறதென்று இவ்வசனத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினார்கள்
 ண, 'நன்றாகச் செய்யப்பட்டதும் நல்லநடையுள்ள துமான இந்த-
 தத்திற்கு மிகச்சிறந்ததானபயன் உனக்கு வந்திருக்கிறது ய-
 னநான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்று சொன்னான் காலன
 ணமையாகச் செய்யப்பட்ட இந்த ஜபத்தின் உத்தமமானபயனை
 டைந்திருக்கிறாய் ஸவாககத்தை அடைய உனக்கு இதுகாலம்
 லன்னான் உன்னை அடைந்திருக்கிறேன்' என்று சொன்னான் மிரு-
 த்யுவானவன், 'தாமமறிந்தவனே! என்னை ரூபமுள்ளவனும் நேரி-
 தவனுமான மருத்யுவென்று தெரிந்ததுகொள் பிராமமணனே
 ன இப்பொழுது உன்னை இவ்விடமிருந்து அழைத்துக்கொண்டு

பாவதற்காகக் காலஞ்ல ஏவப்படடிருக்கிறேன்' என்றுசொன்ன பாரமமணன், 'மஹாத்மாவானயமனும் காலனும் மருதயுவும தாப வாகியஉங்களுக்கு நல்வரவா? உங்களுக்கு என்னகாரயத்தை நான் செய்யவேண்டும்?' என்றுசொல்லி, அவ்விடத்திலேசொந்துகொண்டிருப்பொழுது அவர்களுக்கு அரகயத்தையும் பாதயத்தையும் உதவி, 'எனக்கருத்தக்கதான எதை உங்களுக்கு நான் செய்யவேண்டும்?' என்று மிகவுமபரீதியுள்ளவனாகி, 'தமகாரயங்களில் முயற்சிபுள்ளவர்களும் பிறர்களுக்கு உபதரவத்தை உண்பிப்பன ஹுகிறவர்களுடனாகத்திருப்பொதுவாயிருப்பவர்களும் மிக்கபூஜயாகளுமானவர்கள் எதற்காகவந்தீர்கள்? சொல்லுங்கள்' என்றுகேட்டான் யமநாங்கள் இவ்விதம் மிக்கஞ்ஞரர்களும் பாரமமதேவருடையகட்டையமுன்னிடமிசெசெல்லுகிறவர்களும் (அவரால்) ஏவப்பட்டுக்கொள்ளும் (எங்கள்) காமங்களின் விதியைத்தொடர்ந்திருப்பவர்களுமருக்கிறோம்' என்றுசொன்னான் பரபுவே! பிறகு, அதேஸமயத்தில் தாயாததிரைக்குவந்தவனுள் இக்ஷ்வாகுராஜன் அவர்களேசொருக்கிறஇடத்திற்குவந்தான் பிறகு, அரசர்களிலமிகச்சிறந்த அருந்தரவேஷியானவன் அனைவர்களையும்மஸகரித்தானருகப்பூஜைசெய்து, 'நீலாரையும்குசலபாசனஞ்செய்தான் பிறகு, அருதபாரமமணன் அக்ஷ்வாகுராஜனுக்கு ஆஸனத்தையும் அதுபோலவே அரகயத்தையும் பாதயத்தையும் அளித்தபின் குசலபாசனஞ்செய்து, 'ஓ! மஹாஜனே! உனக்கு நல்வரவா? இங்கு எதைஎதை நீவிரும்புகிறாய்? சொல், என்னுடையசக்திக்குத்தக்கப்படி எதை நான் இங்கேசெய்யவேண்டும்? அதை நீஎனக்குச் சொல்' என்றவசனத்தையும்சொன்னான் அரசனானவன், 'நான் அரசன் நீர் ஆறுகாமங்களிலுமஉறவாகஇருக்கும்பிராமமணன் உமக்குச்சிறிதுபொருளைக்கொடுக்கிறேன் தானவேண்டுமோ அதை எனக்குச்சொல்லும்' என்றுசொன்னான் பாரமமணன், 'அரசனே! பாரமமணன்பரவருத்தியுள்ளவனென்றுசிவருத்தியுள்ளவனென்றும்இரண்டுவிதமாவான் அவனுடையதமம் இரண்டுவிதமாகக்கருதப்படுகிறது நான் பாதிகரஹத்திலிருந்திவருத்தியடைந்தவனாயிருக்கிறேன் அரசனே! எவர்கள்பரவருத்தியிலிருக்கிறார்களோ அவர்கள்பொருட்டுத் தானங்களைக்கொடுக்காதானத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறவனல்லன் உனக்கு வேண்டுமென்ன? எதை நான் கொடுக்கவேண்டும்? அரசர்களிலமிகச்சிறந்த

¹ அதயயனம், அதயாபனம், யஜனம், யாஜனம், தானம், பாதிகரஹம் என்றுஆறுகாமங்கள்

வனே ! நீசொல்லு தவத்தால் எதை நானஸாதிகவேண்டும் .
 னறுசொன்னான அரசன், 'நானக்ஷத்திரியன். ஓரிடத்திலும், 'கொ
 னறவசனத்தை நான் ஆறிநதவனலலன் பராமமணோத்தமமே
 னால், 'யுத்தத்தைக்கொடு' எனறுஇவவிதம் சொல்லுகிறவனா
 ன' எனறுசொன்னான பராமமணன், 'அரசனே ! நாங்கள் எவ
 டு ஸவதாமத்திலுநதோஷமுள்ளவர்களாயிருக்கிறோமோ அது
 டால் நீயும் ஸவதாமத்தால் ஸந்தோஷமடைகிறாய் நமக்கு ஒ
 நுகுகொருவா மறுமொழிஇல்லை எது இஷ்டமோ அதைச்செய்த
 டாள்' எனறுசொன்னான அரசன், 'ஓ ! பராமமணனே ! மு
 டு, 'எனசக்திக்குத்தக்கபடி நான் கொடுக்கிறேன்' எனறுஉமமா
 டால்லப்பட்டது. நானஉமமிடமயாசிக்கிறேன் இந்தஜபத்திற்கு
 பயனை எனக்குக்கொடுக்கவேண்டும்' எனறுகேட்டான் பரா
 மமணன், 'நீ, 'என்னுடையவாககானது எப்பொழுதும் யுத்தத்தை
 டுகிறது' எனறுபுகழ்நதபேசுகிறாயே என்னுடன்கூட யுத்தமே
 நடப்பாது திருமபவும் எதற்காகயாசிக்கிறாய்?' எனறுசொ
 ன அரசன், 'பராமமணனாகள் வாககை வஜராயுதமாகக்கொ
 டவாகளெனறுசொல்லப்படுகிறார்கள சுத்தத்திரியர்கள் கையா
 மிக்கிறவாகளெனறுசொல்லப்படுகிறார்கள ஆகையால், ஓ ! பரா
 மமண ! உமமுடன்குநாமான இந்தவாக்குயுத்தம் எனக்குவேண்டும்
 னறுசொன்னான பராமமணன், 'இப்பொழுது எனசக்திக்குத்தக
 - எதைக்கொடுக்கவேண்டும், என்னுடையபாதிஜைஞ இவவிதமி
 டுகிறது அரசசரேஷ்டனே ! கேள் கொடுக்கிறேன் சக்தியிரு
 ம்பொழுது தாமஸிககவேண்டாம்' எனறுசொன்னான அரசன்
 'கொடுக்கவிருப்பமுள்ளவராயிருப்பீரானால் ஜபமசெய்யும்உமமா
 டுவருஷங்கள் எதுபூணமாகஜபிக்கப்பட்டதோ அடையப்பட்ட
 தன்பயனை எனக்குக் கொடு' எனறுகேட்டான் பராமமணன்
 னனனால் எதுஜபிக்கப்பட்டதோ அதனசிறந்தபயனைப் பெற்றுக்கொ
 டாலாம் நீ ஸந்தேஹமில்லாமல் அந்தஜபத்தினபாதிப்பயனைப் பெ
 ருகொள் அரசனே ! அல்லது, நீஇந்தஜபத்திற்குள்ளபயனயாவ
 டும் விருமபுவாயாகில் என்னுடைய ஜபத்திற்குரியபயனயாவற
 டும் இஷ்டப்படி பெற்றுக்கொள்' எனறுசொன்னான அரசன்
 னனால் எந்தஜபத்தினபயன் யாசிக்கப்பட்டதோ அந்தனைத்து
 டாம உமக்குச் சுபமஉண்டாகட்டும். நான் போகின்றேன்
 டுக்குக் க்ஷம்முண்டாகட்டும் அந்தஜபத்திற்குரியபயன் என
 டுபயனைச் சொல்லும்' எனறுகேட்டான். பராமமணன், 'எ

நலஜபிககப்பட்டதும் உனக்கு அளிக்கப்பட்டதும் எதுவோ அது
 பததினபயன என்னகிடைக்குமென்பதைநானறியவில்லை இந்த
 மாமமும் காலனும் யமனும் மிருதயுவும இதற்கு ஸாக்ஷிகள்' என
 சொன்னான் அரசன், 'அறியப்படாத இறந்ததாமததினபயன
 எனக்கு என்னசெய்யப்போகிறது? ஜபததா லுண்டானதாமததி
 யனை நீ எனக்குச் சொல்லாவிட்டால் அந்தப்பயனை பராமமணர
 'அடையும் ஸந்தேஹத்துடன் கூடிய அதை நான் விரும்புகிறவன
 ' என்று சொன்னான் பராமமணன் சொல்லத்தொடங்கினான்
 பிறனுக்களித்ததை நான் பெற்றுக்கொள்ளமாட்டேன் ஜபததி
 யனானது என்னால் வாககாலகொடுக்கப்பட்டது ராஜரிஷியே' ¹
 பாழுது என்னுடையதும் உன்னுடையதுமானவசனம் பரமான்
 றானே பாகமானது ஒருதடவைகிடைக்கும் கன்னிகையானவ
 டுருதடவைதான் கொடுக்கப்படுவாள கொடுக்கிறேனென்பது ஒ
 டடவை இம்முனதும் ஒவ்வொருதடவைதான் ஜபிக்ருமவிஷய
 லில் ஒருஸமயத்திலும் பயனைப்பற்றிய எண்ணத்தை நான் முந்
 'சயதவனல்லன். அரசபுஷியே' ஜபததினபயனை நான் எவ்வி
 டுறிவேன்? 'கொடு' என்று உன்னால் சொல்லப்பட்டது, எனனால்
 றனது வாககாலகொடுக்கப்பட்டது வாககை நான் பொய்யா
 'சய்யமாட்டேன் ஸததிரிததைக்காப்பாற்று, உறுதியுள்ளவனாய்
 டுரசனே! அவ்விதம் இல்லாமல், இப்படிச் சொல்லுமென்னுடைய
 றத்தை நீ செய்யாவிட்டால் உனக்குப் பொய்யால் செய்யப்பட
 'பிரிய அதாமம் உண்டாகும் பகைவாக்களை அடக்குகிறவனே! பெ
 றானவசனத்தைச் சொல்லுவது உனக்கு யுகதமன்று. அதுபோல
 றலும் சொல்லியதைப் பொய்யாகச் செய்யமுடியாது முதலில்
 'யாமல், 'கொடுக்கிறேன்' என்று என்னால் பரிஜ்ஞஞ்செய்
 டட்டது நீ ஸதயத்திலு உறுதியுள்ளவனானால் அதை விசாரியா
 'பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் அரசனே! இவ்விடத்திற்கு வந்தன
 றன்னிடம் நீ ஜபத்திற்குரியபயனை யாசித்தாய்? என்னால் கொடு
 டட்ட அப்பயனைப் பெற்றுக்கொள், ஸதயத்திலு உறுதியுள்ளவனா
 டிரு அரசனே! பொய்யேசுவதைப்பெரிதாக்ககொண்ட மனித
 'க்கு இவ்வுலகமில்லை, பரலோகமுமில்லை அவன் தன்முன்னோ
 ததுன்பத்திலிருந்து மீளவிக் கமாட்டான் மற்றவாக்களை எவ்வ
 ள்விப்பான்? புருஷர்களிறிற்றந்தவனே! ஸதயமானது இவ
 'ததிலும் மேலுலகத்திலும் எப்படி மனிதனை மீளச் செய்யுமோ அ
 'போல யாகமும் அதயயன்மும் தானமும் நியமங்களும் மீளச்செ

நூறுவருஷங்களாலும் ஆயிரமவருஷங்களாலும் எந்ததவ
செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவோ, எந்ததவதைச்செய்யப்பே
றாகளோ அவை ஸதயத்தைவிட விசேஷமுள்ளனவல்ல ஸ
மூனறே பரமாத்மரூபமாகும் ஸதயமூனறே பெரியதவமாகும்
தயமூனறே பெரியபாகமாகும் ஸதயமூனறே பெரியசாஸ்தி
கும் ஸதயமானது வேதங்களில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறத
ஸதயமுள்ளது ஸதயத்திலிருக்கிறதென நுநினைக்கப்படுகிறது த
ம தாமமும் தமமுமாகியபாவும் ஸதயத்தில நிலைபெற்றிருக்கி
ஸதயமானது வேதங்களும் அவற்றின் அங்கங்களுமாகின்றத
தயமானது யாகங்களும் (அவைகளின்) விதியுமாகிறது ஸதய
து வாதாஜுஷ்டானமாகிறது ஓங்காரமானது ஸதயமாகவேயிரு
து பிராணிகளினப்பிறப்பு ஸதயமாகவேயிருக்கிறது ஸத
ம ஸதயமாகவேயிருக்கிறது ஸதயத்தால் காற்றுவீசுகிறது ஸ
தால் ஸூரியனபாகாடுகிறது ஸதயத்தால் அகநியானது
து ஸவாககமானது ஸதயத்தாலநிலைபெற்றிருக்கிறது ஸத
னது யாகமும் தவமும் வேதங்களும் ஸதோபங்களும் மந்திர
ம ஸாஸவதியுமாகிறது தாமமும் ஸதயமும் தாசிலவைக்கப்ப
னவென்று எங்களுக்குக் கேள்வியுண்டு ஸமமானநிலைபிலு
மபொழுது எதில் ஸதயமுள்ளதோ அது ²தாழ்ந்தது எதி
மமுள்ளதோ அது ஸதயமுள்ளது யாவும் ஸதயத்தால்வளா
தக்கின்றன அரசனே! நீ எதற்காகப் பொய்யானகாரயத்தை
யயவிருமபுகிறாய்? ஸதயத்திலஉறுதியானஎண்ணத்தைச் செய
ளான அரசனே! பொய்யைச்செய்யாதே நீ, 'கொடு' என
சனத்தைப் பொய்யாகவும் அசுபமாகவும் ஏனசெய்கிறாய்? அ
ன! எனனாகொடுக்கப்பட்டஜபத்தினபயனை நீவிருமபாமலபோவ
கில ஸவதாமங்களிலின்றும் வழுவியவனாவாய், (அதற்குள்ள)உ
களை அடைவாய் அங்கீகரித்ததின் கொடுக்கவருப்பமில்லாத
ம யாசித்ததின் பெற்றுகொள்ளவிருப்பமில்லாதவனுமாகிய இ
களும் பொய்யுள்ளவர்களாகிறார்கள் ஆகையால், நீ பொய்சொ
தக்கவனல்லன்' என்றுசொன்னான் அரசன், 'பராமமணரே
தஞ்செய்வதும் ரக்ஷிபபதுமன்றே கூத்ததிரியாகளுக்குள்ளத
ம கூத்ததிரியாகள தானஞ்செய்கிறவாகளென்று சொல்லப்ப
றாகள நான் உமமிடமிருந்து எப்படி (தானத்தை) பபெற்று

1 நிகிலலாமல ஸாமவேதத்தின் இடையிலவரும் அக்ஷரங்கள்,

2 'அநிகம்' எனபதுமூலம்

கொளவேன? என்றுசொன்னான் பிராமமணன், 'அரசனே! நான்னைப் பெற்றுக்கொள்ளென்று பாராததிதவனுமல்லன், உறுடையவீட்டிற்கு வந்தவனுமல்லன் நீ இவ்விடத்திற்குவந்தாய் துத் திருமபவும் ஏனென்றுக்கொள்ளாமலிருக்கிறாய்?' என சொன்னான் தாமம், 'உங்களுவாகளுக்கும் விவாதமில்லாமலிருக்கட்டும் எனனை இவ்ருவந்த தாமமென்றுதெரிந்துகொள்ளுங்க' பிராமமணன் தானஞ்செய்தபயன்களையுடையவனும அரசன்ஸத்திற்குள்ளபயன்களையுடையவனுமாயிருக்கட்டும்' என்றுசொன்னான் ஸவாககம், 'அரசர்சேஷனே! எனனை உருவமுள்ளதேநிலவந்தஸவாககமென்று தெரிந்துகொள் உங்களுவாகளுக்கும் விவாதமில்லாமலிருக்கட்டும் நீங்கள் இருவாகளும் ஸமமானவர்களாயிருங்கள்' என்றுசொல்லிற்று அரசன், 'எனவாககத்தால் செய்யவேண்டியகாரியமில்லை ஸவாககமே! நீவாய் திருமபிப்போகலாம் பிராமமணா! தானஞ்செய்யவிருப்பாராகில் எனஞ்செய்யப்பட்டகாமங்களின்பயனைப் பெற்றுக்கொள்கட்டும்' என்றுசொன்னான் பிராமமணன், 'அறிபாமையால் நமப்பருவத்தில் எனனால் கைநீட்டப்படாதிருக்குமானாலும் உபாழுது காயதரியைஜபித்ததுகொண்டு நிவருத்தியென்றுசொல்லாம்தாமத்தை உபாஸித்ததுகொண்டிருக்கிறேன் அரசனே! நெல்லமாக நிவருத்தியிலிருக்கும்எனனை எப்படி ஆசையுள்ளவனுச்செய்வாய்? நானே வேண்டியதைச் செய்துகொளவேன், அரசனேவந்தையும வேதாதயனத்தையும ஸவபாவமாகச்செய்கிறவதுபாதிக்காஹத்திலிருந்து விலகினவனுமானநான் உன்னிடமிருந்து இவ்விருமபவிலை' என்றுசொன்னான் அரசன், 'ஓ! பிராமமணனே! உபத்திற்குள்ள உத்தமமானபயனுனதுஉமமால்கொடுக்கப்பட்டதானால நமமிருவருடைய ஜபத்திற்குமுள்ளபயனெதுவோ அதுமிருவாகளுக்கும்சோந்ததாயிருக்கட்டும் பிராமமணாகள் பரதஹத்தில்அதிகாரமுள்ளவர்கள் ராஜகுலத்திலுதித்தவர்கள் தாஸ்செய்கிறவர்களாயிருப்பார்கள் ஓ! பிராமமணனே! தாமத்தின்பாடுகொடுப்பதாகஅங்கீகரிக்கப்பட்டதானால் அந்தப்பயனுனது நமபவாகளுக்கும் சோந்ததாகவேயிருக்கட்டும், அல்லது நமமிருவாகளும் சோந்துபுஜிக்கத்தக்கதாயிருக்கவேண்டாம் எனனுனபயனை நீர் அடையும் உமக்கு எனவிஷயத்தில் அனுகரஹமிருமானால் எனனால் செய்யப்பட்டதாமத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளு

1 'பெற்றுக்கொள்ள' என்பதுவேறுபாடும் இதுவேபொருத்தமுள்ள

னறுசொன்னான பிறகு, விகாரமானவேஷமுள்ளவாகனும் கிழிந்
டையுள்ளவாகனமான இரண்டுபுருஷர்கள் ஒருவரையொருவ
ட்டிப்பிடித்துக்கொண்டுவந்தார்கள், அவர்களில் ஒருவன், 'எ
து நீ கொடுக்கவேண்டியதில்லை' என்றும், மற்றொருவன், 'நா
கொடுக்கவேண்டும்' என்றும், இவ்விஷயத்தில் நம்மிருவர்களுக்கு
வவிதம் விவாதமிருக்கிறது சினைக்கூசெய்யத்தக்க அரசன் இதே
ருக்கிறான் நான் ஸத்யமசொல்லுகிறேன் 'நீ இதைஎனக்கு
கொடுக்கவேண்டும்' என்றும், 'இவ்விஷயத்தில் நீபொய்சொல்
றாய், நான் உனக்குக் கடன்கொடுக்கவேண்டும்' என்றும்பேசி
காண்டார்கள் அவ்விருவர்களும் மிகவும்காபமுள்ளவர்களாய் அ
ன்னேராகி, 'நாங்களிருவர்களும் இவ்விஷயத்தில் குற்றமுள்ளவ
ராகாமலிருக்கும்படி பரீக்ஷிக்கத்தக்கவர்களாகிறோம்' என்ற இ
சனத்தையும் சொன்னார்கள்

விருபநுவன், 'புருஷபபுஷியே! நான் ஒருபசுவிற்குள்ள
பனை இரதவிகருதனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் அரசனே! நா
கொடுத்தாலும் இரதவிகருதன் பெற்றுக்கொள்ளுகிறதில்லை' என
சொன்னான் விகருதன், 'அரசனே! இரதவிருபநுவன் எனக்கு
ன்றுக்கொடுக்கவேண்டியதில்லை அரசனே! இவன் ஸத்யம்போல,
கான்றுமபடி பொய்யை உன்னிடமசொல்லுகிறான்' என்றுசொ
ன்ன அரசன், 'ஏ! விருபனே! இவனுக்கு நீ என்னகொடு
வண்டும்? எனக்குச்சொல்லு, நான்கேட்டு அவ்விதம்செய்கிறேன்
வவிதம் எனக்கு மனமிருக்கிறது' என்றுகேட்டான் விருப
சொல்லத்தொடங்கினான் 'அரசனே! கவனித்துக்கொள். ரா
புஷியே! நான் இரதவிகருதனுக்கு எதை எவ்விதம்கொடுக்கவே
மோ அதுமுழுமையையும்கொள் அரசனே! குற்றமில்லாதவனே
ஜரிஷியே! முன்னொருஸமயத்தில் தாமதத்தைஅடையவேண்டி, த
தையும் வேதரத்யயனத்தையும் இயற்கையாகவுடையவனான ஒரு
ராமமன்னபொருட்டு அழகானஒருபசுவானது இரதவிகருதனு
ன்னஞ்செய்யப்பட்டது அரசனே! அநதபசுவினதானத்திற்குள்ள
பனை நான் இரதவிகருதனிடமவந்து யாசித்தேன் விகருதனு
சுத்தியுள்ளமனத்துடன் அதை எனக்கு அளித்தான் பிறகு, ஆத
கதிககாகப் புண்ணியகாமமானது என்னஞ்செய்யப்பட்டது ரா
ன்! கன்றுடன் கூடியவைகளும் அதிகமாகக்கறக்கும்மையுள்ள
வர்களான இரண்டுகாராமபசுக்களை விலைக்குவாங்கி அப்பசுக்க
சுவிருத்திசெய்யும்ஒருவனுக்குக் கொடுத்தேன் பாபுவே! நா

இவ்விடமிருநதுபெற்றுக்கொண்டு இரட்டிப்பான அநதப்பயனை இப்பொழுது இவனுக்கு விதிப்படி சாததையுடன் திருப்பிக்கொடுத்திருந்தான் புருஷபுலியே! இவ்விதமடந்திருக்கிறது இதில யாசகமுள்ளவன்? யா தோஷமுள்ளவன்? அரசனே! நாவகள இவ்விதமாக விவாதத்துடன் இவ்விடத்திலுள்ள உன்னை வந்த அடைந்திருந்திருந்தும் தாமதத்தைச் செய்வாயோ, அதாமதத்தைச் செய்வாயோ என்றிருவார்களையும் அடக்கி நீ ஸமாகாங்குசெய்யவேண்டும். இவன் செய்ததைப்போல நான்கொடுப்பதை இவன் விருமபாமற்போனால் தீவிஷயத்தில் நீ உறுதியுள்ளவனாயிருந்தாகொண்டு இப்பொழுது உன்னை நல்லவழியிஷிக்குமபடிசெய்யவேண்டும்' என்றுசொன்னான் அரசன், 'கொடுக்கப்படுமகடனை நீ ஏன் இப்பொழுது பெற்றுக்கொள்ளாமலிருக்கிறாய்? அவ்விதம் நீதாமதியாமல் பெற்றுக்கொள்ள கொடுக்கொண்டே உன்னால் அனுமதிக்கொடுக்கப்பட்டவேண்டும்' என்றுசொன்னான் விக்ருதன், 'இவன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டாகாண்டான் அப்படியே கொடுக்கிறேனென்று என்னால்சொல்லப்பட்டது இந்தவிஷயத்தில் இவன் எனக்குக்கொடுக்கவேண்டியவரல்லன் இவன் எவ்விடத்திற்குப்போகவிருமபுகிறானோ அங்குமே போட்டும்' என்றுசொன்னான் அரசன், 'இவன்கொடுக்கும்பொழுது பெற்றுக்கொள்ளாமலிருக்கிறாய் இது சரியன்றென்று எனக்குத் தானறுகிறது நீ தண்டிக்கத்தக்கவனென்றே என்னுடைய அடையாளம் இத்திரசந்தேகமேயில்லை' என்றுசொன்னான் விக்ருதன், 'ராஜரிஷியே! என்னால் இவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது அந்த விருமபவும் நான் எப்படி பெற்றுக்கொள்ளுவேன்? இந்தவிஷயத்தில் எனக்கு என்னகுற்றமிருக்கிறது? பாபுவே! விசாரித்து எந்தத் தண்டனையைக்கட்டவேண்டும்' என்றுசொன்னான் விக்ருதன், 'எந்தால் கொடுக்கப்படுகிறதை எவ்விதத்திலும் நீ பெற்றுக்கொள்ளவில்லை' என்றுசொன்னான் அரசன், 'அரசனே! இவ்வாறான இருவர்களாலும் சொல்லப்பட்ட இந்தவசனம் உன்னை கட்டப்பட்டதா? என்னால் உனக்கு எதுகொடுப்பதாக பரதிஜ்ஞைச் செய்யப்பட்டதோ அகைவிசாரியாமல்பெற்றுக்கொள்' என்றுசொன்னான் அரசன், 'மிகப்பெரியதும் கடினமுமான இவ்விருவர்களிடமிருந்து

ராயமும் தொடங்கப்பட்டிருப்பதைப்பார்த்தால் ஜபமசெய்யு
ராமமணருக்கு உறுதிசெய்துகொடுத்ததாகிறது இஃது எவ்வி
தென்போகிறதோ? ஜபராமமணரால்கொடுக்கப்படுவதை நானபெ
க்கொள்ளாமற்போனால் இப்பொழுது நான் பெரியபாபத்துட
டாந்தவனாகாமலிருப்பதுஎவ்வளவு? என்று நினைத்தான் அந்தரா
திபானவன் அவ்விருவர்களையும்நோக்கி, 'நீங்கள் காரயத்தை
செய்துகொண்டவர்களாகவே போவீர்கள் இப்பொழுது இவ்விட
துள்ள என்னை அடைந்து அரசாக்குகளுள்ளதாமமானது பொ
க்கேவண்டாம் அரசாக்குகளுக்குத் தமதாமத்தைநினைத்துக்கொள்
வண்டுமென்பது நிச்சயம் புத்தியில்லாதஎன்னைக் கடினமா
ராமமணதாமமானது பிடித்துக்கொண்டது' என்று சொன்னான்
ராமமணன், 'யாசிக்கப்பட்டதைக்கொடுப்பதாக நான் அங்கீகரி
ருக்கிறேன் நான் அதைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் பெறு
கொள் அரசனே' நீ பெற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் ஸந்தேஹமில்ல
உன்னைச் சபிப்பேன்' என்று சொன்னான் அரசன், 'அரச
ருக்குரியதாமத்தைநிர்த்திக்கவேண்டுமே அந்தத்தாமத்தைப்பற்றி
ராயத்தினிச்சயம் இவ்விஷயத்தில் இவ்விதமிருக்கிறது (பெற்று
கொண்டாலும்) எவ்விதம் (ராஜதாமத்திற்கு) ஸரியாக இருக்குமென்
திரிந்துகொண்டு நான் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமே ஓ! பரா
ணரே! என்னுடைய இந்தக்கையானது நூதனமாக பாதிக்கஹ
ற்காக நீட்டப்பட்டிருக்கிறது எனக்காக எதைத்தரித்துக்கொடு
ருக்கிறீரோ அதை இப்பொழுது கொடுக்கலாம்' என்று சொன்னான்
ராமமணன், 'காயதரிப்பைஜபிக்குமஎன்னால் எந்தக்குணம் எவ்வள
வையப்பட்டிருக்குமோ அது சிறிதும் என்னிடத்திலிருக்
'னால் அதுமுழுமையும் நீ பெற்றுக்கொள்' என்று சொன்னான்
அரசன், 'ஓ! பராமமனோத்தமரே! என்னுடையகையில்விழுந்தஇ
ஜலமானது நமக்கு ஸமமாயிருக்கட்டும், சோந்ததாகவே இருக்க
ம நீ பெற்றுக்கொள்ளும்' என்று சொன்னான் விருபன், 'த
ர்களிலஉத்தமனே! எங்களை உங்களமனத்திலுண்டானதை அறி
ருமபிய காமகரோதங்களைன்று நீ தெரிந்துகொள் எங்களால்
வ்விதமசெய்யப்பட்டாய் இப்பயன் சோந்திருக்கட்டும்மென்று உ
லகசாலைப்பட்டகாரணத்தால் உனக்கும இவ்னுக்குமஸமமான உ
கள்கிடைக்கும் இவ்விதமிருக்கவேண்டியவனல்லன் உ
ளகப் பரீகைச்செய்யப்பட்டது காலம், தாமம், மிருதயு, காமம், கே
ம், நீங்களிருவர்கள் ஆகியவாவரும் ஒருவரோடொருவரே சோந்திரு

தைப் பகுத்துப்பார்க்கும்பொழுது அறிவுள்ள உனக்குப் பரிசை
செய்யப்பட்டதாகிறது. எல்லாவற்றிற்கும்மேலுள்ள தும் பிறப்பி
தபரமமத்தினுடையதும் ஒப்பற்றதும் தவருவாக்களில்லாதது
யும்ககிலலாத உருவமுள்ள துமான ஸ்தானமானது உககளிருவாக,
கும இருக்கட்டும் நாககள எல்லோர்களும் (எககளுகளுள்) அ
நத உலகங்களுக்குச் செல்லுகிறோம் நீ எந்த உலகங்களை விரு
யோ உன்காமத்தாலஜயிக்கப்பட்ட அந்த உலகங்களை அடை
னதுசொன்னான் பிறகு, தாமம் யமனமுதலிய அவர்கள் அரசு
ம பராமமணையுமேனாகி, 'நீங்கள் இருவர்களும் எககளுடை
ரெனதுசொல்லப்படுவதும் பரமமலோகமெனதுசொல்லப்படுவ
ான பத்தினிருக்கிறீர்கள் உககளிருவர்களாலும் நாககள் ஜ
பட்டோம் உககளிருவார்களுடைய விருப்பமும் ஸந்தேஹமின
ருமபியதை அடைந்ததாயிற்று' என்றுசொன்னார்கள் ஜபிப
ளடையுமபயனும், ஜபமசெய்யவனால நற்கதியும் பதவியும் உலக
நம் ஜயிக்கப்படுகின்றமுறையும் என்னால் உனக்கு நன்றாகக் கா
கப்பட்டன காயதரீமநகிரத்தை ஜபிப்பவன் உத்தமஸ்தானத்தி
குகுமபரமமாவை அடைவான், அல்லது, அகனிலோகத்தை அடை
வான், அல்லது, ஸுராயலோகத்தை அடைவான் அவன் அந்த உ
ககளில் தேஜோமயமான உருவத்துடன் விளையாடிக் கொண்டு
மபொழுது அந்த தேவர்களுக்குள்ள குணங்களைக் கண்டு ஆ
ல மோகமடைந்து சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பான் இவ்விதமே
லோகத்திலும் வாயுலோகத்திலும் அவ்வுலகத்திலுள்ள அந்த
தவர்களின் குணங்களை அடையவிருப்பமுள்ளவனும் ஆசையுடை
னும் பூமிபோலகனமான தும் ஆகாயம்போல லகுவான துமான
தை அடைந்தவனுமாகி வஸிப்பான் பிறகு, அவன் அந்தக் குண
ளிலும் ஆசையிலலாமல் ஸந்தேஹமினறிப் பரிமாதமாவை அடை
வான் அவன் அழிவற்றதான பரிமாதமருபத்தை விருமபிக்கொண்
ருமபவும் அதிலேயே பரவேசிப்பான் மோக்ஷத்திலும் மோக்ஷமா
பத்தை அடைந்தவனும் ஆசையடங்கியவனும் அஹங்காரமற்ற
ம பரிமமமானவனுமான அவன் தவருவாக்களில்லாதவனும் ஸ
ள்ளவனும் சாரதனும் உபதாவமில்லாதவனுமாயிருப்பான், ம
றப்படுவதும் ஒன்றான தும் அக்ஷரமெனதுபெயருள்ள தும் து
ல்லாததும் ஜரையிலலாததும் சாரதமும் பரிமமத்தின் ஸ்தான
ான அந்தப் பத்தத்தை அடைவான் 2 நான்குலக்ஷணங்களையும் விட

1 வேறுபாடும்

2 பரதயக்ஷம், அனுமானம், சபதம், மனமௌபம்

கியதும் அப்படியே ¹ஆறுதோஷங்களிலலாததும் ²பதினாறு வள
களிலிருந்துவிலகியதுமான அநதப்புருஷருபத்தை அடைந்தபின்
குமரிநைந்தருபத்தையடைவான் அல்லது, ஆசையுள்ளபுத்தி
ன இதைவிருமபாமலிருப்பானாகில எல்லாப்போகத்தையும்அடை
தக்கவனாவான் எதைவிருமபுகிறுதோ அதை மனத்தால் அடை
ன. அல்லது, எல்லாஉலகங்களையும்நாகம்போலப்பாரப்பான் ஆசை
லாதவனும் எல்லாவற்றிலுமிருந்துவிடுபட்டவனுமாய் அநதபு
ருபத்திலேயே ஸுகமாகஸநதோஷிப்பான் மஹாராஜனே! இவ்
மாக ஜபிப்பவனுக்குள்ள இருதக்கதி எவ்விதமிருக்கிறதோ இது
ததும் உனக்குச்சொல்லப்பட்டது. திருமபவும் எதைக கேட்க
தம்புகிறாய்?" என்றுசொன்னான்

நூற்றத்தோண்ணூற்றேட்டாவது அதயாயம்.

மோக்ஷதாமம். (தோடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர், ஜபப்ராம்மணனும்இக்ஷ்வாகுவும்மோக்ஷமடைந்
ததையும் ஜபத்தின்பலனையும்சொல்லியது)

புதிஷ்டிரா, “பிதாமஹரே! அநதவிருபன அவ்விதமசொன்ன
கு, அநதபராமமணனும் அரசனும் அப்பொழுது என்னமறு
புரிசுறினாகள்? அதனை எனக்குச்சொல்லவேண்டும். அல்லது
மாலசொல்லப்பட்ட உலகத்திற்கு அவாகளசென்றாகளே அவ
கத்தில் அவாகளுக்குள்ளனஸம்பாஷனை உண்டாயிற்று? அவாகள்
ரானசெய்தாராகள்?” என்றுகேட்க, பீஷ்மா சொல்லத்தொடங்கினான்

‘ஜபமசெய்யும் அநதபராமமணன் விருபனுடைய (அநதவச
1) சரியென்றுஅங்கீகரித்தது பூஜிக்கத்தக்கவர்களான தாமததை
யமனையும் காலனையும் மிருத்யுவையும் ஸவாககத்தையும் நன்ற
பூஜித்து முதலில் அவ்விடத்திலேசேர்ந்தவர்களான மற்றுமுள்ள
மமணசரேஷ்டாக்களனைவர்களையும் தலையாலவணங்கிப் பூஜித்த
சனேநோக்கி, ‘ஓ’ ராஜரிஷியே! இநதஜபகினிப்பயனுடன்சுடி
கியமானநிலையைஅடைந்தனாகள நான் உனனால் அனுமதிக்க
கப்பெற்றுத் திருமபவுமஜபித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் மிக
முள்ளஅரசனே! எனக்கு முந்தியே காயதரீதேவியால், ‘உனக்கு
விஷயத்தில் எப்பொழுதும் சரத்தைஉண்டாகட்டும்’ என்று வ

¹ பரி தாகமஎன்ற பரணதாமம் இரணமும், சோகம மோகமஎன்றமனோ
மஇரணமும், ஜரை மாணமஎன்ற சரீரதாமம் இரணமாம

² ஞானேந்திரியங்களாகது, காமேந்திரியங்களாகது, பரணவாயுகள
ற, மனமஒன்று, ஆகப்பதினாறு

மனிககப்படருககிற்று' எனறுசொன்னான அரசன, 'ஓ' பர
மணரே' உமதுமநதாஸித்தியானது இவவிதம் பயனுள்ளதாயிரு
உமகரும் ஜபிககவேண்டியதற்கு சாததையிருகருமாகில, அ
அனையும. எனனுடன் கூட ஜபத்திற்குரியபயனைப் பெற்றுககெ
ரும' எனறுசொன்னான பாரமமணன், 'இவவிதத்திலெல்லே
ஸினஸநிதியிலும மிகபபெரியமுயற்சியையபபட்டது நமமிரு
கருகரும் எவவுலகத்திற்குச்செல்லதக்ககதோ அதில நாமிருவ
சோநது ஸமமானபயனுள்ளவாகளாகவே செல்லுவோம்' என
சொன்னான அவவிஷயத்தில் அவவிருவாகருகருமுள்ள உறுதினை
தெரிநதுகொண்டு தேவாகருகருசனான இரதிரன் திகபாலகாகரு
னும மறறத்தேவாகருடனுங்கூட அவவிதத்திற்கு வரதான ஸ
பாகரும விசுவேதேவாகரும மருதனுக்கரும மிகபபெரிய உ
பகரும ஆறுகரும மலைகரும கடலகரும பலவிதமானதீர்த்த
ரும தவகரும ¹காமககளின்பயனைக்கூறுமவிதியும் வேதகரு
ஸதோபகரும ஸாஸவதியும் நாரதரும பாவதரும விசவாவஸு
ஹாஹாவும் ஹுஹுஹுவும பரிவாரகூட்டகருடனகூடிய ²
ஸேனனென்னும கந்தாவனும நாகாகரும ஸித்தாகரும முனிக
அகருவநதாகள தேவாகளினதேவரும பரஜகருகருபபதி
தேவாகருககிசவாரரும வேதருதியும் அழிவறறவருமான பரமமா
வரதார ஆயிரநதலையுள்ளவரும அறிவிறகெட்டாதவரும தே
மான ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவானும வரதார பாபுவே' ஆகாயத்தில்
வாதயகரும மருதகருகரும வாசிககபபட்டன அவவிதத்
அநதம்ஹாதமாகருகருகுற திவயமான புஷ்பவருஷகருமுண்
யின அகருகரு நானகுபுறககளிலும அபஸாமடநதககளின கூட்ட
ரும நாததனருசெயதன் பிறகு, உருவமுள்ளஸவாககமானது ப
மணனையும் (அரசனையும்) நோக்கி, 'பெரியபாகயமபெற்ற ப
மணரே' நீர நல்லஸித்தியைப்பெற்றீர் அரசனே' நீயும் அதுவே
ஸித்தியைப்பெற்றாய்' எனற வசனததைச்சொல்லிறறு 'ஓ'
சனே' பிறகு, ஒருவருககொருவா உபகாரததால சோநதவாகள
அநதபாரமமணன் அரசன இருவாகருமே விஷயகருவைலககதத்
பொறிகளினலயததைச்செயதுகொண்டாரகள அவாகள பரான
யும் அபானனையும் வயானனையும் உதானனையும் ஸமானனையும்

1 வேறுபாடும்

2 'ஜீவனுக்கும் பாரமத்திற்குமுள்ள அபேதத்தைச்சொல்லும் வே
தங்கள்' என்பதுபழையஉரை

தில்லிலேகரும்படிசெய்து மனத்தை பாணனிலிலேகசெய்யு
காண்டார்கள பிறகு, அவர்கள் பதமாஸனஞ்செய்துகொண்டு பு
களுக்காகவேமுள்ள மூக்குதுனியைப்பார்த்துக்கொண்டு மெள
மள்ள அப்பொழுது புருவங்களுக்கும் கண்களுக்குமுள்ள ஸந
தானத்தில மனத்தைநிலைக்கச்செய்துகொண்டார்கள் பிறகு, அந
றதார்த்தங்களுடனகூடியவர்களும் உறுதியானபாவையுள்ளவ
நம் ஸமாதியிலிருப்பவர்களும், ஆஸனத்தைஜயித்தவர்களுமா
வர்கள் பரமமரதஸ்தானத்தில் மனத்தை லயிக்கும்படி செய்
காண்டார்கள் பிறகு, மஹாத்மாவானபராமமணனுடைய பரமம
ரத்தைப்பிளந்துகொண்டு மிகப்பெரிதானஜ்யோதியினஜ்வாலைய
து (வெளிவரது) ஸவாககத்திற்குச்சென்றது அப்பொழுது எல்ல
திகளுக்களிலும்மிகப்பெரிதான ஹா ' ஹா ' எனனுமசபதமுண்ட
றது புகழ்ப்படும அநதஸூரியானது அப்பொழுது பரமமதேவரிட
வேசிடத்தது அரசனே! பரமமதேவரும் உடனே எதிரொகொண
சன்று ஒட்டைஅளவுள்ளபுருஷவடிவமான அவ்வொளியை நல்லவ
றினா திருமபவும் புன்னகைசெய்து, 'ஜபிப்பவர்களுக்கும் யோ
ளுக்கும் ஸமமானபயனுண்டென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. யோகி
ம் ஜபிப்பவர்களுக்குமுள்ளபயன பாத்யக்ஷமாகக்காணப்படுகிறத
கிலும், எதிரொகொண்டழைப்பது யோகிகளைவிட ஜபிப்பவர்களுக்க
சேஷமான பயனென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது ' என்று இ
மயானவேறுஒருவசனத்தையும் சொன்னா பிறகு, அநதபரம
தவரானவா, ' என்னிடத்திலவஸிக்கலாம் ' என்றுசொல்லி வாயை
மரதாரா உடனே, பராமமணன துன்பமில்லாமல் இநதபரமமதே
ன வாயிற்புகுநதான பராமமணசரோஷ்டன எவணிதம்புகுநதாரே
வணிதம் அதேவிதிப்படி அரசனும் அப்பொழுது பகவானுனபரம
தவரிடம்புகுநதான பிறகு தேவர்கள் பரமமதேவரைவணங்கி
ஜபிப்பவர்களுக்குவேண்டி (எதிரொகொண்டிருவதெனனும்) இ
யற்சிசெய்யப்பட்டது இதைஅறியவேண்டியே நாங்கள்வந்தோ
வவிருவார்களும் ஸமமாகவே உமமாலபூனைசெய்யப்பட்டவர்களு
மமானப்பனுடன் கூடியவர்களுமானார்கள் யோகிக்கும் ஜபிப்ப
ர்க்கும் ஸமமானதும் மிகப்பெரிதமானபயனுனது இப்பொழு
ணப்பட்டது எல்லாஉலகங்களையுநதாண்டிப் பிராத்திக்கத்தக
கமுள்ளவிடத்திற்கு இவர்கள் செல்லுவார்கள் ' என்றுசொ

1. யோகத்திற்குரியபலவகைஆஸனங்கள், 'ஜிதாத்மாடுகள்' என்ப, வறுபாடும், அந்நகு, 'சித்தத்தைஜயித்தவர்கள்' என்பதுபழையஉரை,

ராகள் பரமமதேவரானவா, ‘பெரியஸமிருதியைப்படிக்கிறவனு
ய்ப்படியே சுபமான உபஸமிருதியைப்படிக்கிறவனுமாகிய அவனி
ராகளும் இந்தவிதிப்படி எனஉலகத்தைஅடைவாராகள யோகத்தி
கதியுள்ளவனாபிருக்கிறவனும சரீரத்தினமுடிவில இந்தவிதிப்ப
ன்னுடைய உலகங்களை அடைவான, இநிலைந்தேஹமில்லை, நா
பாகிதேன, கராபஸித்திககாக அவாவாகளினஇடங்களுக்கப்பே
ராம’ என்றுசொன்னா இவவிதமசொன்னபின் அந்தபரமமதே
ரனவா அப்பொழுது அவவிடத்திலேயே அந்தாததானத்தைஅடை
ரா பிறகு, விடைபெற்றுக்கொண்டு தேவராகளும் தமதமஇடத்தி
ந்செனராகள அரசனே! அவவிடத்திலுள்ள அந்தமஹாதமா
னைவராகளும் தம்மத்தைப்புகழ்ந்துகொண்டு மிக்கஸந்தோஷமுள
னததுடன் பின்தொடரதுசெனராகள மஹாராஜனே! ஜபிட
ராகளுக்குள்ள இந்தப்பயனும் இந்தக்கதியும் சாஸ்திரப்படி செ
பபட்டன திருமபலம் எதைக்கேட்கவிரும்புகிறாய்?” என
சான்றா

நூற்றுத்தொண்ணூற்றொன்பதாவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(கர்மம் ஞானம் ப்ரம்மம்இவைகளைப்பற்றி ப்ருஹஸ்பதீக்தம்
மனுஷ்கீதம்நடந்த ஸம்பாஷணை)

புதிஷ்டிரா, “பிதாமஹே! ஞானயோகத்திற்கும் வேத
ளுக்கும் அகனிதேஹாதாமுதவியநியமத்திற்கும் என்னபயன? ஜீவ
விவிதம்தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்? அதை எனக்குச் சொ
வேண்டும்” என்றுகேட்க, பீஷ்மா சொல்லத்தொடங்கினான். “இ
ஷ்யத்திலும் மனுபராஜாபதிக்கும் மஹரிஷிபாணபருஹஸபதிக்
டந்த ஸம்பாஷணையான பழையஇவவிதிஹாஸத்தை உதாஹரி
ராகள் தேவரிஷிக்கூட்டங்களுள் மிகச்சிறந்தவரும் மஹரிஷி
பாணபருஹஸபதியானவா சிஷ்யராகி பாஷைகளுக்குமிகவும்பூ
நம் பாஷைகளுக்குப்பதியுமானமனுவைக குருவரகவணங்கிப்பய
ரான இந்தபரசனத்தைக் கேட்கத்தொடங்கினான்.

‘பகவானே! காமகாண்டமானது எதைஅறியவேண்டியத
னத்திற்காக பாவருத்தித்திருக்கிறதோ, எதை ஞானத்திற்குப
ன்னன்று பராமமணாகள கூறுகிறார்களோ, எது மஃதிரத்திலுள்ள
ககளாலவெளியிடப்படாததாயிருக்கிறதோ அதை எனக்கு உ
படி உபதேசிக்கவேண்டும் ஸதேதாதிராகளையும் சாஸ்திரவகளை

வதற்குரியும் மந்திரங்களுக்கும் அறிந்தவர்களான மஹான்களால் பரிசு
தமையாகவர்களாலும் பசுக்களினதான்களாலும் எந்தப்பயன
தையகருதப்படுகிறதோ அப்பயன் என்ன? அஃது எவ்விதமிரு
தது? அஃது எவ்விததில்கிடக்கும்? பகவானே! பூமியும் பூ
லுண்டானபராணிகளும் காற்றும் ஆகாயமும் ஜலமும் ஜலதன்
டமாகக்கொண்டபராணிகளும் ஸவாககமும் ஸவாககத்தைஇட
க்கொண்டபராணிகளும் எதிவிரூபிதப்படைந்தனவோ மு
லுள்ள அந்தக்காரணத்தை எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டும் மன
னத்தை அடையவேண்டி ஜ்ஞானத்தைவிருமபுகிறேன் அந்தவஸ்த
வாக ஜ்ஞானத்தைப்பற்றியபரவிருத்தியுண்டாகிறது நான் பு
ரமான அந்தப்பரவஸ்துவை அறியவில்லை (ஆகையால், அறிய
வ) பொய்யானபரவிருத்தியை நான் எவ்விதமெய்யவேன? நான்
ஸாமிகளின் கூட்டங்களையும் யஜுஸுகளையும் சந்தஸுகளையு
ம்கூடாவிதத்தையும் நிருகத்தத்தையும் வயாகரணத்தையும் க
வந்திரங்களையும் சிதைப்பையும் கற்றும், உலகங்களுக்குக்காரண
னவஸ்துவை அறியவில்லை ஆகையால், பூஜபரானரீ இஃதனை
தையும் எனக்குப் பொதுவானசபதங்களாலும் விசேஷசபதங்கள
ம உபதேசிக்கவேண்டும் பூஜபரானரீ ஜீவனுனது சரீரத்திலிரு
வ எவ்விதமயில்குகிறதோ திருமபவும் வேறுசரீரத்தை எவ்வித
டைகிறதோ காமத்திற்குஎனப்பயனிருக்கிறதோ ஜ்ஞானத்தி
ப்பயனெதுவோ இதைமெல்லாம் எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டும்
எறுகேட்டார மனு, 'எவனுக்கு எதுஎது பரியமுள்ளதே
வனுக்கு அதைஅதை ஸுகமென்று சொல்லுகிறார்கள் இஷ்ட
வஸாததுஎதுவோ அதையே துகமென்றுகூறுகிறார்கள் 'இஷ்ட
யிருப்பது எனக்குக் கிடக்கவேண்டும் இஷ்டமில்லாததுஎன
ந வேண்டாம்' எனனும் இவ்வாசையை நிறைவேற்றவேண்டிக் க
களினவிதியானது நடைபெற்றிருக்கிறது இஷ்டமும் அனிஷ்ட
ம எனக்குவேண்டாமென்ற இந்தநிலையை அடையவேண்டி ஞான
னவிதியானது நடைபெற்றிருக்கிறது வேதத்தில்கூறியகாமவழி
ர ஆசையுள்ளவனைப்பற்றினவாயிருக்கின்றன இவ்வாசைகளிலிரு
விடுபட்டவன பரமானபொருளை அடைவான் ஸுகத்தைவிருமபு
ரீதன் பலவிதமானகாமவழியில் பரவிருத்திதது நாகத்தைஅடை
தன்' என்றுசொன்னார் பருஹஸ்பதி, 'வேண்டியதும் வேண்
ததும், முறையே ஸுகமும் ஸுகமில்லாததும்பரவிருக்கின்றன

ஸுகத்தைவிருமபுவதம் துககத்தைவெறுப்பதுமாகிய) இதுதான் மனிதனுடைய) விருப்பம். அதைக் காமங்களாலடைகிறான்' எனச் சொன்னார் மனு சொல்லத்தொடங்கினார் ' இவ்வித ஆசைக்காராமங்களின்விதியானது நடைபெற்றிருக்கிறது இவ்வாசைகளில் துவிடுபட்டவன் பரமான்வஸ்துவை அடைவான் காமவழியான ஆசையுள்ளபுத்தியுள்ளவர்களை ஸந்தோஷிக்கச்செய்யும், இவ்வாசைகளிலிருந்து விடுபட்டுப் பரமான்வஸ்துவை அடையவேண்டும் ஆசையற்றமனமுதலியவற்றைக்கொண்டுசெய்யப்படும்காமங்களாலவிளங்குவதற்கு மனத்திலபரகாசமென்னுமசுத்தியை அடைந்தவனுமாகிய பரமத்திலபரவருத்தித்தவன் மோக்ஷஸுகத்தைவிருமபத்தக்கவனான ஆசையற்றவர்கள் எந்தப்பத்ததை அடைகிறார்களோ பரம அநந்தப்பதமானது காமங்களுக்குரியபயனிலிருந்து விலகியதாளுமையான மனத்தாலும் காமத்தாலும் படைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மனம் காமம் இவ்விரண்டுமே உலகங்களால் அனுஷ்டிக்கப்படும் வழிகளாகும் காமமானது நிலையற்றபயனுள்ளதாலும் சாஸ்திரமானபயனுள்ளதாகவும் (வேதங்களில்) காணப்படுகிறது அதன்மனத்தால்காமங்களின்பயன்களைவிடுவது காரணமாகிறதல்லாமல் (நிலை விஷயமும் அதன்போகமும் ஆசையின்வடிவங்களாக வே, திலகூறப்படுகின்றன இவ்வாசைகளிலிருந்துவிடுபட்டவன் பரமத்துவை அடைவான் பலவிதமானகாமங்களின்பயனில் ஸுகத்தை அடையவிருமபும் அவிவேகியானமனிதன் பரவஸ்துவை அடையமுடையான் அநந்தவஸ்துவானது காமங்களுக்காளபயனிலிருந்துவிலகி வேறுபயன்னன்றோ? பரமான்பரமமமானது ஆசையற்றவர்களுக்கென்றோ அடையத்தக்கதாகிறது? தனஉருவத்தாலமனிதர்களுக்காய்கனபோலவிளங்குமகண்ணாது இரவுபோனவுடன் இருளமறைக்கப்படாதஉருவமுள்ளதாய் (விலகத்தக்க முளமுதலியவற்றை)ப் பாப்பதுபோலப் புத்தியானது விவேகமென்னுமகுணத்தின்கூடியதாய் விலகத்தக்க அசுபமானகாமத்தைப் பராககிறது பராகள ஸாப்பகங்களையும் தாப்பத்தின்முனைகளையும் கின்றறையும் உத்தியின் விலகிக்கொள்ளுகிறார்கள் அறியாதகாரணத்தால் முகங்கள் அவைகளிலிழுகிறார்கள் அறிவிறகுள்ளபயன் எவ்விதம் சித்ததாயிருக்கிறதென்றுபார விதிப்படிபாயோக்கிகப்படும்எல்லாமற்மும கூறியபடிக்குள்ளபாகங்களும இரதபாகங்களிலுள்ளதக்கிட்டுள்ள மிகுதியான அன்னதானமும் (யாகதேவதையைப்பற்றிய) மகிற்றகுள்ள தபானமுமாகிய ஸீத துஉறுப்புகளுமுள்ளகாமத்தைப்

எளதாகச்சொல்லுகிறார்கள் வேதங்கள் காமத்தை மூன்றுகுற
எளதாகக்கூறுகின்றன காமமானது மந்திரத்தையன்றோ மு
ட்டதாயிருக்கிறது அக்காரணம்பற்றி மந்திரமானது முக்கு
எளதாகிறது (அதன்மூலமான) விதியானது மூன்றுகுணமுள
கிறது காமமானது அதைச்செய்கிறவன்மனத்திலுள்ள குண
ல மூன்றுவிதமாகிறது. அந்தக்காமத்தின் உபபைப்புஜிகுமஜீ
ம அதுபோல முக்குணமுள்ளதாகிறது அழகும பரிசுத்தி
ள்ள சபதங்கள், ரூபங்கள், ஸபாசங்கள், ரஸங்கள், கருதங்
ன்ற காமத்திற்குரிய இப்பயனானது கலவினையாலடையத்தக்க 2
லகத்திலஸ்திதிகும மனிதன் 3 மரணத்தை அடையாமலிருக்கு
ராமுதே ஞானத்திற்குத்திறமையுள்ளவனாவான் மனிதன் சரீர
ல எந்தஎந்தக்காமத்தைச்செய்கிறானோ அதனதன்பயனைச் சரீர
டன்கூடியவனாகியே அனுபவிப்பான் சரீரமே ஸுகத்திற்கு
கிறது சரீரமே துகத்திற்குமடமாகிறது வாககால ஒரு
ரிதுகாமத்தைச்செய்யினும் அதைமுழுதும் வாககாலையே அனு
கிறான் மனத்தால் ஒருசிறிதுகாமத்தைச்செய்யினும் அந்
வன் மனத்தையடைந்தே அனுபவிக்கிறான் காமங்களின்பயனி
யுதலுள்ள இரதமனிதன் பயனைவிருமபி எந்தஎந்தவிதமான கு
தடன்கூடியகாமத்தைச்செய்கிறானோ இவன் அந்தஅந்தவிதமா
ணத்தால் ஏவப்படடுச் சுபமும் அசுபமுமானகாமத்தின்பயனை
கிறான் மீனானது பரவாஹத்தை அனுஸரித்து எவவிதமூடு
தா அவவிதம் மனிதன் முதலிலசெய்யப்பட்டகாமத்தை அனுஸரி
ச செல்லுகிறான் இரதஜீவனானவன் சுபமானகாமத்தின்பயனி
கவுமஸந்தோஷமடைகிறான், பாபமானகாமத்தின்பயனிலோ மி
மஸந்தோஷமில்லாமலிருக்கிறான் இவவுலகமனைத்தும் எதிலிருந்
ரப்படைகிறதோ, புத்தியுள்ளவர்கள் எதைஅறியுது சாரதின
டைகிறார்களோ, எதானது வேதவாகுக்களாலும் விளங்கச்செய
டியாததோ, எது பரமானபொருளோ அந்தவஸ்து சொல்லப்படு
தக்கேள் பலவிதமானரஸங்களிலிருந்தும் வாஸனைகளிலிருந்து
பிபட்டதும் சபதமில்லாததும் ஸபாசமில்லாததும் ரூபமில்லாதது

1 ஸுகம், துகம், மோஹமனன்ற இம்மூன்றுபயன்களும் முறையே ஸ
2, ரஜஸ், தம்ஸனன்ற குணங்களைப்பற்றியவையாகும் இப்பயன்களுக்கு
ரணங்களானகாமங்களும் அவைகளைஉபதேசிககுமவிதிகளும் அவ்வவற்றி
ள்ளமந்திரங்களும் அவ்வவற்றிலவ்ருப்பமுள்ளமனிதர்களும் அப்படியே அ
தக்குணங்களுள்ளவர்களாகிறார்களென்பதுகருத்தது

ராமேந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாததும் ஞானேந்திரியங்களுக்கு
 லபபடாததும் ஜாதியிலலாததும் ஒன்றுமான அநாதவஸ்துவான
 பிரஜைகளுக்குவேண்டிச் சபதமுதவியபீரதுவிஷயங்களையும் உல
 ள்லாணிற்று அது பெண்ணுமன்று, ஆணுமன்று, நடும்ஸ
 ளன்று, ஸததும்ன்று, அஸததும்ன்று, ஸதஸததும்ன்று, பாம
 நதஅறிநதமனிதாக்கள எதைப்பார்க்கிறார்களோ அநதஅக்ஷரவஸ
 துபானது நசிககிறதிலலெயன்று தெரிநதுகொள

இருளாவது அதயாயம்
மே ரக்ஷ தா மம். (தோடர்ச்சி)

(பீரூஸ்பதீகீதம்மனுவுகீதம்ஸம்பாஷணோத்தோடர்ச்சி)௧

அக்ஷரமானபரமாத்மரூபத்திலிருந்து ஆகாயமும், அவ்வாறு
பத்திலிருந்துவாயுவும் அந்தவாயுவிலிருந்து அகனியும் அந்த அகனி
யிலிருந்து ஜலமும் ஜலத்திலிருந்து பூமியும் உண்டாயின பூமியின்
மேல் ஸ்தாவரஜங்கமமான உலகமுண்டாகிறது இவ்வுலகங்கள் (பா
லிவமான) சரீரங்களால் ஜலத்தையே அடைந்தது, ஜலத்திலிருந்து
நீரையும் அதிலிருந்து வாயுவையும் அதிலிருந்து ஆகாயத்தை
பரமாத்மரூபத்தையும் அடைகின்றன பரமாத்மரூபத்தை அறிப
வர்கள் அதிலிருந்து திரும்புகிறார்கள் அநிந்தவர்கள் பரமாத்மா
யடைகிறார்கள் அந்தப்பரமாத்மாவானது சூடுள்ளதுமன்று, கு
ளளதுமன்று, மிருதுவதுமன்று, கடினமுமன்று, புளிப்புமன்று,
கவாப்புமன்று, இனிப்புமன்று, கசப்புமன்று, சபதமுள்ளதுமன்று
மணமுள்ளதுமன்று, ரூபமுள்ளதுமன்று அந்தப்பரமாத்மாவான
துவைகளை அறிபத்தக்கஸவபாவுமுள்ளதுமன்று சரீரமானது ஸ
த்தையும், நாவானது ரஸத்தையும், மூக்கானது மணத்தையும், நெ
ய்தத்தையும், கண் ரூபத்தையும் அறிகின்றன ஆத்மாவைப்பற்றி
யாகத்தை அறியாதமனிதர்கள் அந்தப்பரமாத்மரூபத்தை அற
ியாட்டார்கள் ரஸத்திலிருந்துநாவையும், மணத்திலிருந்துமூக்கையும்,
பத்திலிருந்துநெய்யையும், ஸ்பர்சத்திலிருந்துதவக்கையும், ரூ
பிலிருந்துகண்ணையும்விலக்கிக்கொண்டு அதன்பிறகு, அந்தப்பர
மாவின்ஸவபாவத்தைப்பாரக்கிறான் எதற்காக எதைக்கூறித்து எ
ந்தானததால் எந்தக்காரத்தாவானவன் எவ்விடத்தில் எந்தமுய
யசெய்கிறானோ, எதிலிருந்துபிடித்ததுக்கொண்டு எந்தக்காமத்தை,

யகிருனோ, அவையாவும் எதைக்காரணமாகக்கொண்டனவோ
காரணத்தைத் தன்னுருவமாக அடையத்தக்க பரமாத்மாவென்று
அல்லுகிறார்கள்¹ எது வயாபகமான ஈசுவரரூபமும் அதை உபாஸித்
தக்க ஜீவரூபமாயிற்றோ, எது வேதத்தால் பரதிபாதிக்கப்படு
தோ, எது உலகத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறதோ, எது எல்லாவற்றிற்
காரணமும்² உண்மையாகச் செய்வதுமாயிருக்கிறதோ அது கா
மாகும் இதை யெய்ழ்ந்தமற்றவை யெல்லாம் காரியமாகும். ஒருமன்
நன்றாகச் செய்யப்பட்ட பலகாமங்களால் சுபத்தையும் அசுபத்தை
விடாதயில்லாமல் எவ்விதம் அடைகிறதோ அதுபோல இந்த அந்
பரமாத்மரூபமானது சுபங்களும் அசுபங்களுமான சரீரங்களில்
காமங்களால்கட்டப்பட்டிருக்கிறது (மாததின துனியில்) நன்றாக
மருமதீபமானது தான் விளக்கிக்கொண்டு எவ்விதமள திரிலுள்ள
துபொருளுக்கும் பரகாசத்தைச் செய்கிறதோ அதுபோல இச்சரீ
ரில் ஜஞானமென்னுமதீபத்தால் விளக்கமடையுமீரது இரத்திரி
களென்னுமமரங்கள் தமமைவிட வேறுபரகாசமுள்ளவைகளா
யிருக்கின்றன ஓர் அரகாசேசோரத திறமையுள்ளவாகளான
அமாததியாகள யுகதியுள்ளவாகளாய் எவ்விதம் வெவ்வேறுபரமா
கத்தைச் சொல்லுவார்களோ அப்படியே சரீரங்களில் மீரது இரத்திரி
களும் ஜஞானரூபியான பரமாத்மாவின் அமசங்களாயிருக்கின்
அந்தப் பரமாத்மாவானவா அந்த இரத்திரியங்களைவிட மேலான
யிருக்கிறார் அகனிக்ரு ஜவால்களும் வாயுவுக்கு வேகங்களும்
ராயனுக்குக் கிரணங்களும் ஆறுகளுக்கு ஜலங்களும் எவ்விதம்போ
ம வருவதும் இருப்பதுமாயிருக்கின்றனவோ அப்படியே ஆத்
களுக்குச் சரீரங்கள் போவதும் வருவதும் இருப்பதுமாயிருக்க
றன ஒருமனிதன் கோடாஸியை எடுத்தது வெட்டுவதால் கடடையி
ளபுகையையும் நெருப்பையும் காணமுடியாததுபோலச் சரீரத
யும் வயிற்றையும் கையையும் காலையும் அறுப்பதால் அச்சரீ
ரத்தவிட வேறுன ஆதமாவைக் காணுகிறார்களில்லை அந்தக் கடடை
யேகடைந்து அவற்றிலுள்ள புகையையும் அகனியையும் எவ்விதம்
னமுடியுமோ அதுபோல நல்லபுத்தியுள்ள மனிதன் ஜஞானமடை

¹ எது எல்லாவற்றையும் வியாபித்ததும் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாய்
கிறதோ, எது உலகத்தில் மந்திரப்பொருளாக நிலைபெற்றிருக்கிறதோ,
எல்லாவற்றிற்கும் மூலமோ, எது சிறந்த புருஷாதத்ததைக்கொடுப
தோ அதுதான் காரணவஸ்து

² 'பரம ஆதமகாரீ' என்பது வேறுபாடும், 'உயரத்தம் தான் ஒன்றே
வற்றையெய்ஞ்செய்வதும்' என்பது பழைய உரை.

து உபாயத்தால் இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படும் விஷயங்களுடைய ஒரோஸமயத்தில் அந்தப் பரமாத்மாவின் ஸ்வபாவத்தைக் காண்பதற்கு ஸ்வபாவஸ்தையின் இடையில் தன்னுடைய சரீரத்தைப் பூமியிலிருந்து தூரத்தாகவும் தன்னையிடவேறாததாகவும் எவ்விதம்பார்க்கிறதோ அதுபோலச் செவிமுதலிய பொறிகளுடன் கூடியதும் நல்லமனமுடையதும் நல்லபுத்தியுள்ளதும் ஆகியவையானது ஒரு சரீரத்திலிருந்து இவ்விதவேறா சரீரத்திற்குச் செல்லுகிறது சரீரத்துடன் கூடிய அந்தப் பரமாத்மாவானது பிறப்பு இறப்பு வளர்ச்சி குறைகளுடன் அந்தப் பட்டதன்று இந்த ஆத்மாவானது வேறு சரீரத்தைத் தேர்வு செய்வதற்குக் காமமிருப்பதால் இந்தச் சரீரம் (பிணமானது) காணப்படாமலே வேறு சரீரத்தை அடைகிறது ஆத்மாவின் ஸ்வபாவத்தைக் கண்முதலிய பொறிகளால் காணமுடியாது அது போகாமல் சிறிது மயங்கித் திரும்பி அடைகிறது மீண்டும் அப்பொறிகளைக் கொண்டு வந்து காண்காரியத்தைச் செய்கின்றனவற்றில் அந்தப் பௌவ அந்த ஆத்மாவைக் காண்பதில் ஆத்மாவானது அப்பொறிகளைப் பார்த்து (இருடமுதலிய) பொருள் தன்னையெதிர்த்து எவ்வித அகனியினுடைய மிகத்தாபத்தாலுண்டாகும் அந்த அகனியினுடைய அடைவதும் உண்மையில் அவ்விதவேறாந்ருபத்தையும் குறைவையும் அடையாததாயிருப்பதுபோலவே இந்த ஆத்மாவின் ஸ்வபாவமானது சரீரத்தில்காணப்படுகிறது அவ்விதம் மனிதன் சரீரத்தைத் தள்ளிவிட்டுப் பிறார்களாகாண்கூடாத வேறு சரீரத்தில் பார்த்துக்கொண்டு தன் சரீரத்தை மஹாபூதங்களில்தள்ளிவிட்டு வேறு சரீரத்தை அடைந்திருவதையே பொறுக்கிறான். (மரணமடையும்) சபாநவன நான்கு புறத்திலுமுள்ள ஆகாயத்தையும் வாயுவை அகனியையும் ஜலத்தையும் அப்படியே பூமியையும் (தன் சரீரத்தை அடைகின்ற செவிமுதலிய பொறிகளோ வேறு இடமில்லாததென நாயக காமங்களிலிருந்து கொண்டு நீதுகுணங்களையும் ஆசையின்றி அவைகளில், செவியானது ஆகாயத்தின்குணமான சபத்தையும், மூககானது பூமியின்குணமான மணத்தையும், கண்ணானது விரியின்குணமான ரூபத்தையும், நாவானது ஜலத்தின்குணமான ரசத்தையும், வாயுவின் கூறுதவககானது ஸ்பாசமென நும்குணத்தை அடைந்திருக்கின்றன இவ்வவை குணங்களும் மஹாபூதங்களிலுள்ளன இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாததற்கு நீதுகுணங்கள்

1 'பலஸந்நியோகாத' என்பது வேறுபாடும், 'ஸூகதுகங்களாகக் கொண்டு காமஸம்பந்தத்தால்' என்பது பழைய உரை

பபடியே இரத்திரியங்களுமாகிய எல்லாம் மனத்தை அடுத்ததுசெ
கின்றனவாம் மனமானது புத்தியையும், புத்தியானது ஆதப
வயும் அடுத்திருக்கின்றன (பொறிகள்) சுபமானாலும் அசுபமா
ம எந்தக்காமம் இவனாலசெய்யப்பட்டதாயிருக்கிறதோ அதை
ததபின வேறுசரித்தில் எடுத்ததுகொள்கின்றன ஜலத்தை
ருபபிடமாகக்கொண்டபிராணிகள் பரவாஹமசெல்லுவதை அ
ரித்ததுசெல்லுவதுபோலப் பெரியவைகளும் சிறியவைகளும்
ாணிகள் மனத்தை அனுஸரித்ததுசெல்லுகின்றன நிலையற்றபொ
பொருளானது எவவிதமஉண்மைப்பொருளபோலக் கண்களுக்கு
பபபுகிறதோ, துடபமானவஸது எவவிதம் பெரியஉருவமுள்ளது
பாலத தோனறுகிறதோ அவவிதமே தீர்புருஷன் மிக்கதாபமுள்ள
தபோலிருந்தாலும் உண்மையில் மோஹத்திலவிழமாட்டான், அ
டியே புத்திகளுவிஷயமானபரமாதமாவையும் அடைவான்

இருநூற்றோராவது அத்யாயம் மோக்ஷதரமம். (தோடர்ச்சி)

(ப்ருஹஸ்பதீகீதம்மனுவுகீதம் ஸம்பாஷணத்தோடர்ச்சி)

வெளியிறசென்றஇரத்திரியங்களால் வெகுநகாலத்திற்கு முந்
றியப்பட்டவிஷயங்களைப் பிறகு அந்தஇரத்திரியங்கள் லயத்தை
டைந்திருக்கும்பொழுது எதுநன்றாகநினைக்கிறதோ புத்தியுட
மபந்தத்தை அடைந்த அது பரமாதமாவாகும் 3 ஒரேஸமயத்திலு
வவேறானகாலத்திலும் அருகிலிருந்து அதுபவிக்ஷபபட்ட இரதி
களுக்குரியவிஷயங்களை முழுமையையும் பாசாசப்படுத்திக்கொண்
ப அபபடியே நிலையற்றவைகளும் வெவ்வேறானவைகளுமான ஜா
ஸவபனம் ஸுஷூபதிஎன்றமுன்னுஅவஸதைகளையும் அறிக

1 'விஷயம்புத்திமுதலியவைகள்' என்பது பழையஉரை

2 'ஜாகரதவஸஸையில் ஓரஇரத்திரியமஷ்டமாநாலும் முதலில் அதனா
னுபவிக்கப்பட்டதை ஆதமாரினைக்கிறது' என்பதுகருத்து, அல்லத
ல்லாஇரத்திரியங்களும் லயத்தை அடைந்தஸமயமான ஸவபனாவஸஸையில்
லாவிஷயங்களையும் ஆதமாஅறிந்துகொண்டிருக்கிறது' என்றமாம்

3 'யாதொருஆதமாவானது கானகுபுறத்திலுமுள்ள இரத்திரியங்களு
யிவிஷயங்களை முழுமையையும் ஒரேஸமயத்தில் அறிந்துகொள்ளாம
றையாகவே தருந்தகாலத்தில் அவைகளை அறிந்துகொண்டு ஸஞ்சரிக்
ரா அந்தஆதமாவானது அக்காரணத்தால் ஒன்றாயும் பரமாதமாவாயுமிரு
து' என்பது வேறுபாடும்

காண்டு அவைகளிலுள்ளிருக்கிறதென்கொண்டுமிருப்பதால் அந்த ஆ
ரவானது ஒன்றாயும் பரமாத்மருபியாயிருக்கிறது அந்த ஆத
ரானது அந்த ஒவ்வோர் அவஸ்தையிலுமுள்ள ரஜஸ தமஸ முன்ற
ரஸ்தவமென்று வெவ்வேறான உருவமுள்ள குணங்களைப் பற்ற
இன்றி அந்நிகழ்கொண்டிருக்கிறது அந்த ஆதமாவானது அந்த
குணங்களால் கட்டப்பட்டதன்று அஃது உலகத்தைக் கட்டுள
பாக்கசெய்கிறது பரமாத்மாவானது இச்சரீரத்திலுள்ள முக்குண
களையும் அனுஸரித்துச் செலுத்திற்று அவ்விதமே கட்டைக்
பூட்டுகொண்டு அவைகளை எரிக்கும் அகனியை வாயுவானது பர
மக்குமபடிசெய்வதுபோலச் சரீரியான ஆதமாவானது விஷயங்கள்
பற்றாதுள்ள இரத்திரியங்களை பரகாசப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிற
புத்திரியங்களை பரகாசிக்கச் செய்யும் இரத்திரியமேபோன்ற ஆதமாவி
ருவத்தைக் கண்ணுல்காணமுடியாது, தவக்காலும் அறியமுடியா
யது செவியை ஸாதனமாகக்கொண்டு அறிப்படுவதுமன்று (எ
வத்ததாலும் மனத்தாலும் ஆதமாவை அறியவேண்டுமென்று
மேம்படுத்திக்கொள்ளுதல்) அந்தவேதமும் மனமும் முடிவிலாசம
என்றன அவ்விதம், ஆதமாவை வேதாந்தவிசாரத்தால் இரண்டா
ல்லாததாகத் தெரிந்துகொள்ளுகின்றன செவிமுதலியவருவிக
ரமே தமதம் உருவத்தைக்காணத்தக்கவையல்ல யாவற்றையும் அ
ததம் யாவற்றையும் பாராக்கிறதும் ஜீவருபியுமான பரமாத்மா அ
ந்நிரியங்களைப்பாராக்கிறது இம்மயமலையின்பக்கமும் சந்தாமண
பத்தினிபின்புறமும் எவ்விதமென்று மனிதர்களால்காணப்பட
வில்லை அக்காரணத்தால் அவை இல்லாதனவாமோ? அவ்வாறே, ச
ாச்சரீரங்களிலும் ஐந்துபூதங்களுக்கும் ஆதமாவும் ஸடுக்ஷ்மரு
புறிவை உருவமாகக்கொண்டதுமான இந்தப் பரமாத்மா கண்கள
ருளமயத்திலும்காணப்படாததாயினும் அக்காரணத்தால் இ
ல்லாததாகாது உலகமானது சந்தாமண்டலத்தில் பரதிபிம்ப
பத்தோன்றும் ¹ ஜகத்தைக் களங்கமென்று கண்ணுல்கொண்டாலும் ஜ
கத்தன்று ² அறியாததுபோல, ஆதமாவின அறிவிருக்கிறது ஆ
ணமையான அறிவு உண்டாகவில்லை அந்த ஆதமஜ்ஞானமானது ப
ரமாயனியிலலாததாகாது அறிஞர்கள் ரூபமுள்ளவருக்கத்த
பத்திகாலத்திலும் முடிவுக்காலத்திலும் உருவமில்லாததால் (அவ

¹ வேதபாடம்

² ஆதமாவானது ஜீவருபமாயத்தோன்றுகிறது, பரமாத்மருபமா
ந்நிரியவில்லை' எனப்பது கருத்து.

யில்லாததாகப் புத்தியால் கண்டு கொள்ளுகிறார்கள் உதயாஸ்த
 ாகளை அறிந்துகொண்டு பாதபக்ஷமான ரவியின் கதியையும் தொ
 ரகொள்ளுகிறார்கள் அப்படியே நன்றாகத்தெரிந்துகொண்டவ
 ரு தாரத்திலிருக்கும் ஆதமாநுபத்தைப் புத்திவிளங்குகாரணத்தால்
 ிந்துகொள்ளுகிறார்கள் அருகிலிருப்பதும் அறியத்தக்கதுமான
 பஞ்சத்தை ஜ்ஞானநுபமாகச்சொல்லப்படும் ஆதமாவில் ிலயிக்க
 யயவிரும்புகிறார்கள் உபாயமில்லாமல் ஒருபொருளுமஸித்திக்கி
 ிலை ஜலத்திலுள்ளவைகளைக்கொண்டு ஜீவிப்பவர்கள் பலகயிறு
 ளளவளைகளால் மீன்களைப்பிடிப்பதுபோலவும் மிருகங்களால்மிரு
 களும் பறவைகளால்பறவைகளும் யானைகளாலயானைகளும் பிடி
 படுவதுபோலவும் அறியத்தக்கது அறிவால் காணிக்கப்படுகிறது
 மபினகாலகளைப் பாம்புஒன்றுதான் பாககிறதென்று காணப்படு
 து அதுபோல, ஸ்தூலசரீரங்களிலுள்ள ஸுபுக்ஷசரீரத்திலிரு
 தும் அறியத்தக்கதுமான ஆதமாவை அறிவால்பாக்கவேண்டும்
 திரியங்களை இரத்திரியங்களாலேயே அறியமுபற்சியாததுபோலவே
 சரீரத்தில் கடைசியானபுத்தியானது தன்னை அறியத்தக்கதன்று
 தப்புத்தியால் (உண்மையில்) பாமாத்மநுபத்தைப்பாக்கமுடி
 து அமாவாஸயாதிரியில் சந்திரனிருந்தாலும் அடையாளமில்
 மயால் காணப்படுகிறதில்லை ஆனால், அதற்குநாசமென்பதில்லை
 ரபோல, ஆதமா இருப்பதாகத்தெரிந்துகொள் மண்டலம் நாச
 டந்திருப்பதாலன்றோ அமாவாஸையஅன்று சந்திரன்காணப்படு
 கில்லை அதுபோல, சரீரத்தைவிட்டுவிட்கிய இந்தஆதமாவானது
 னப்படுகிறதில்லை வேறுமண்டலத்தைஅடைந்து சந்தரனுனவன
 ம்பவும் விளங்குவதுபோல ஆதமாவானது வேறுசரீரத்தை
 டந்து திருமபவும்விளங்குகிறது பிறப்பும் வளாச்சியும் நாசமும்
 தச்சரீரத்திற்குபாதபக்ஷமாகக்காணப்படுகின்றன சந்தரமண்ட
 றிற்குள்ளதான் அந்தவளாச்சியும் அழிவும் சரீரத்திற்கல்லாமல்
 சரீரத்திலுள்ள ஆதமாவிற்கில்லை அமாவாஸையென்று (காணப
 ரமற்போனாலும்) திருமபவும் மண்டலமுள்ளவனாகச் சந்திரன் தா
 னறுகாணப்படுவதுபோலப் பிறப்பும் வளாச்சியும் அழிவுமிருந்தா
 ி அதுதான் என்றுகாணப்படும் ராகுவானது சந்திரனை உண்மை
 தொட்டதாயுமவிட்டதாயும் காணப்படாததுபோலத் தேகமா
 ர தேஹியான ஆதமாவை விடுவதும் தொடுவதுமாயிருக்கிறதில்லை
 னறு தெரிந்துகொள் அந்தராகுவானது சந்தரனுடனும் ஸுராய

னுடனும சேர்க்கை அடைந்தபொழுது எவ்விதமகாணப்படுகிறதே
அதுபோல ஜ்ஞானரூபியான அந்த ஆதமாவானது சரீரத்துடன்
கைக அடைந்தது காணப்படுகிறது. சந்திரனையும் ஸூரியையுமவி
விலகியபின் அந்த ராகுவானவன் எவ்விதமகாணப்படுகிறதில்லை
அதுபோலச் சரீரத்தை விட விலகியபின் சரீரியான ஆதமா கா
படுகிறதில்லை அமாவாஸையயன்று (ஸூரியனை) அடைந்தசந்த
பிறகு எவ்விதம் நஷ்டதிரைகளுடன் சேருகிறதோ அதுபோல
தச்சரீரத்திலிருந்து விடுபட்ட ஆதமாவானது காமங்களின்பய
வேறுசரீரங்களுடன் சேர்க்கை அடைகிறது

இருஹற்றிரண்டாவது அதயாயம் மோக்ஷ தாமம் (தோடர்ச்சி)

(ப்ரஹ்ஸபதிக்கீதம் மனுவுக்கீதம் ஸம்பாஷணைத் தோடர்ச்சி)

புத்தயக்ஷமான இந்தஸ்துலசரீரமானது ஸ்வபனகாலத்தில
ககமடைந்திருக்கிறது புத்தியென்னுமஸூட்சுமசரீரமானது
சரீரத்தில பற்றுதலில்லாமல் ஸஞ்சரிகிறது, இதுபோல ஸமா
முண்டாகிறது ஸ்வபனகாலத்தில ஸூட்சுமசரீரமான இந்திரி
யருடன் கூடிய ஜ்ஞானரூபியான ஆதமாவானது ஸூட்சுமபதியில்
ஸூட்சுமசரீரத்தை விட்டு விலகியிருப்பதுபோல மோக்ஷமுண்ட
றது தெளிந்தஜலத்தில் கண்ணாடிக் கிபிமபத்தைக்காண்பதுபோ
தெளிந்தஇந்திரியங்களுள்ளமனிதன் அறியவேண்டிய ஆதமரூபத்
ஜ்ஞானத்தால அறிவான் அந்தஜலமானது கலக்கியிருக்கும்பொ
அம்மனிதனே எவ்விதம் உருவத்தைக்காண்கிறானில்லையோ
போல இந்திரியங்களை கலக்கமுள்ளனவாயிருக்கும்பொழுது அறிய
ண்டிய ஆதமாவைப் புத்தியால அறியமுடியாது அவ்விவகமானது
ஞானத்தாலுணர்பண்ணப்படுகிறது அவ்விவகத்தால் மனமதே
முள்ளதாகிறது மனம் குற்றமுள்ளதானால் மனத்தைச்சாராதீ
இந்திரியங்களும் மிகக்குற்றமுள்ளனவாகின்றன அஜ்ஞானம
பியவனும் விஷயங்களில் முழுக்கியவனுமாயிருப்பவன் ஆதமாவை
மாட்டான் அவனே பரிசுத்தமான புத்தியுள்ளவனானால் (அதிலு
தோஷங்களைத்) தெரிந்துகொண்டே விஷயங்களிலிருந்து விலக்கம
வான் இவ்வுலகில் மனிதனுக்குப் பாபத்தால் விஷயங்களிலு
ஆசைக்குக் குறைவு உண்டாகிறதில்லை எப்பொழுது பாபமா
நாசமடைகிறதோ அப்பொழுது விஷயங்களிலுள்ள ஆசை வி

தொடங்கும் சபைகளையும் அசுபகங்களையும் உண்பிப்பண்ணத்தக்கது
 ளளத்திலிருப்பதுமான பாபமானது ஞானத்தால்கொளுத்தப்பட
 மாகில அநதமனிதன் திருமபவும் பிறப்பை அடையமாட்டான். வி
 பங்களிலபறறுதலாலும் அதில சாசுவத்ததனமையை அடைந்திரு
 னாலும் அதற்குமாறானஸுகத்தை மனத்தாலவீருமபிகொண்டி
 பவன பரமாதமாவை அடையமாட்டான் புருஷர்களுக்குப் பாப
 மநாசமடைந்தபின் ஜஞானமுண்டாகும் பிறகு கண்ணடிபோ
 தெளிவடைந்தபுத்தியில் ஆதமாவைப்பாக்கிறுன மனிதன் வி
 பங்களிற்சென்ற இரத்திரியங்களால் துககமுள்ளவனாவான், அ
 ிருந்து அடக்கப்பட்ட அவ்விரத்திரியங்களாலேயே ஸுகமுள்ள
 றவான் ஆகையால், இரத்திரியங்களென்னுமதிருடாகளிடமிரு
 ஆதமாவைப் புத்தியால் அடக்கி ரக்ஷித்தாகுகொள்ளவேண்டும்
 திரியங்களைவிட மனம் முந்தியதாகும் அநதமனத்தைவிடப் பு
 பானது மிகப்பெரிது புத்தியைவிட ஜீவன மிகப்பெரிது ஜீவ
 விடப் பரமாதமா மிகப்பெரிது அவயகதமானபரமாதமாவிலிரு
 ஜீவனும், அநதஜீவனிடமிருந்து புத்தியும், அநதப்புத்தியிலிரு
 மனமும் உண்டாகின்றன மனமானது செவிமுதலியஇரத்திரிய
 ளுடன் கூடிச் சபதமுதலியவிஷயங்களைச் சிறந்ததென்றபாக்கிற
 சபதமுதலிய அநதவிஷயங்களையும் அவைகளுக்கிடமான எல்லா
 துககளையும் விலக்கிக்கொள்ளுகிறவனும், ஆடையானது தன் அங்
 களை அடக்கிக்கொள்ளவதுபோல வெளியில்சென்றஇரத்திரியங்களை
 க்கிக்கொள்ளுகிறவனுமானவன் ¹பரகருதியிலிருந்து உண்டான
 களும் ²மனமஸஞ்சரிகும கிராமங்களபோன்றவைகளுமான அ
 விஷயங்களை விலக்கிக்கொண்டு மோக்ஷத்தை அடைகிறுன உ
 மடைந்தஸுபாயன் கிரணங்களினகூட்டத்தை வெளியிடுகிறதுபோ
 வும் அநதஸுபாயனுடையமண்டலம் காணப்படுகிறதல்லாமல் மன
 ளத்திலிருப்பவா காணப்படாததுபோலவும் சரீரமானது காணத்த
 காயும் சரீரத்தைவிடவேறான ஆதமாவானது எப்பொழுதும்கா
 படாததாயுமிருக்கின்றன ³அநதஸுபாயனே அஸதமயத்தை அ
 யுமபொழுது அநதககிரணமண்டலத்தைத் தன்னிடத்தில் அடக்
 கொள்ளுகிறுன ³அதுபோல, உள்ளிலுள்ள ஆதமாவானது சரீரத்
 அடைந்து இரத்திரியங்களென்னுமகிரணங்களால் அநதஇரத்திரியங்
 அனுபவிககத்தக்க வீரதுவிஷயங்களையும் அடைந்து பிறகு அநத

1 வேறுபாடம் 2 இவ்வுத்திகபாடமான ஒருசலோகமவிடப்பட்டது

3 இவ்வுத்திகபாடமான அரைசலோகமவிடப்பட்டது

வானது மறைபுமபொழுது அந்தஇரதிரியக்கூட்டங்களைத் தனது
 கதிலுடக்கிக்கொண்டு செல்லுகிறது கிரணத்தொகுதிகளில்ல
 ஸ்போனவுடன் அக்காரணமபற்றி இரதஸூராயன இல்லாமற்பே
 து பரவிருத்திமாககத்திற்குரிய தாமததைஅடைந்தஇரதஜீவ
 மத்தாலகாண்பிக்கப்பட்டவழியில் அந்தககாமத்தால திருமபவு
 நுமபவும் இழுகப்பட்டவனாக காமத்திற்குரியபயனை அடை
 ன விஷயபோகங்களிலிருந்துவிலகுகிறஜீவனுக்கு ஆசைஒன்றை
 விர விஷயங்கள்விலக்கமடையும் இரதஜீவனுக்குள்ள அரதஆசை
 மபரமாதமாவைக்கண்டதும் விலக்கமடையும் புத்தியானது காம
 ன்செய்யக்காரணமான விஷயஆசைகளைவிட்டுவிலகியதாய் எ
 ராபுது மனத்திலிருக்கிறதோ அப்பொழுது அந்தமனமும் பரமம்
 கஅடைந்து அந்தபரமமத்திலேயே லயத்தைஅடைகிறது புத்
 தினது,தொடராததும் கேளாததும் புஜியாததும் பாராததும் மோவ
 தும் ஆலோசனையிலலாததுமான பரமாதமாவைஅடைகிறது பர
 மாவின்மிருது ஜீவனும் அக்ஜீவனிடமிருது புத்தியும் அந்த
 கதியிடமிருது மனமும்உண்டாயின ஆதமாவின்மிருது புத்
 தனாயிற்று ஞானரூபியானஆதமா அவயகத்மென்றுசொல்லப்ப
 ரது அந்தஆதமாவின்மிருது புத்தியுண்டாயிறென்று அந
 திரதவாகள நினைக்கிறார்கள் பிறகு, அந்தபுத்தியிலிருந்து மன
 ணடாயிறென்றுகருதப்படுகிறது அந்தமனத்திலிருந்து இரத
 ரதிரியங்களின்உருவங்கள் உண்டாயின (இரதிரியங்களைவிட
 நம் சிறந்ததென்று நினைக்கப்படுகிறது அந்தமனத்தைவிடப் பு
 யானது மிகச்சிறந்ததாகிறது அந்தபுத்தியையும்விட ஜ்ஞா
 பியானஆதமா சிறந்ததென்று சொல்லப்படுகிறது ஆகையா
 வைகளைவிட ஆதமாவானது ஸுக்ஷ்மமாகிறது அந்தஆதமா
 ட்ச சிறந்ததொன்றுமில்லை இரதஇரதிரியங்களையாவும் மனத்தா
 வ்யங்களை அறிகின்றன 'இரதிரியங்களின்உருவங்கள் மனத்தி
 ழுக்கியிருக்கின்றன மனமானது ஸங்கல்பத்தைஅடைந்திருக்கிற
 ங்கல்பமானது புத்தியைஅடைந்திருக்கிறது புத்தியானது தே
 னஆதமரூபத்தைஅடைந்திருக்கிறது இரதிரியங்களால் மன
 தக்காணமுடியாது மனமானது புத்தியைஅறிகிறதில்லை புத்
 தினது ஸுக்ஷ்மமான ஆதமாவைஅறிகிறதில்லை ஸுக்ஷ்மமானஆ
 ரவோ இவைகளைப்பார்க்கிறது

1 ' விஷயங்கள் மனத்தில் முழுகியிருக்கின்றன மனமானது புத்தியை
 டைந்திருக்கிறது புத்தியானது ஜீவனைஅடைந்திருக்கிறது ஜீவனை
 ரமாதமாவைஅடைந்திருக்கிறது' என்பது பழையஉரை

இருநூற்றாண்டுகளாகிய அந்நாட்டின்
மோகனதாமம். (தொடர்ச்சி.) *

—*—

(பருவஸபதீகீதம்மனுஷகீதம் ஸம்பாஷணைத் தொடர்ச்சி.)

சரீரத்தைப்பற்றியதும் மனத்தைப்பற்றியதுமான துகக
ராலானபமுண்டாயிருக்கும்பொழுது எந்தத் துககத்தைவிட
சுகமுயற்சிசெய்ய முடியவில்லையோ அந்தத் துககத்தைச் சிறதிய
செய்யவேண்டும் சிறதியாமலிருப்பதென்பது துககத்திற்கும
பொருளும் துககமானது சிறதிகப்படுமாதலால் (மனிதனைத்) தொடர்
பொருளாகியிருக்கும், திருமபவமவளாசசியடையும் மனத்திலுண்டா
தகத்தை அறிவாலும் சரீரத்திலுண்டான துககத்தை ஒளவதா
ராலும் விலக்கிக்கொள்ளவேண்டும் இஃது அறிவிற்குள் ஸாம
நியமாகும் சிறுவர்களுக்கும் மனநிலையை அடையக்கூடா
தறிவாளன் யெளவனப்பருவமும் அழகும் ஜீவிதகிருப்பதும்
சிறுவர்களின் சோகங்களையும் ஆரோகியமும் அன்புருடனவையி
யும் நிலையிலாதனவென்று தெரிந்துகொண்டு அவைகளில் ஆ
வையாமலிருக்கவேண்டும் தேசத்திற்குப்பொதுவான துககத்தை
பற்றிச் சோகப்படுவதற்கு ஒருவனக்குதியுள்ளவனல்லன் அவ
சிலகத்தக்கபடையத்தைப்பார்ப்பானால் சோகப்படாமல்பரிஹரி
வேண்டும் உயிரோடிருப்பதில் ஸுகத்தைக்காட்டிலும் துகக
புகவும் அதிகமென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை அவ்வேகத்தால்
சிறியவர்களுக்குவிஷயமானபொருள்களில் ஆசைப்பற்றியிருப்பவ
தத் துன்பமும் மரணமும் உண்டாகும் ஸுகதுக்கங்களினை
மும் எந்தமனிதன்விலக்கிக்கொள்ளுகிறானோ அவன் அழிவில்லாத
வத்தை அடைவான் அவ்விதமானபண்டிதர்கள் சோகமடையமா
பார்கள் பொருள்களானவை கஷ்டத்துடன் சேருகின்றன
பத்திலும் அவைகள் ஸுகமில்லாதவை, துககப்பட்டாலும் கிடை
தற்குமில்லை, இரதப்பொருள்களின் ராசத்தைச் சிறதியாமலிரு
வேண்டும் அறிவான ஆதமாவானது அறியப்படுதன்மையை அந
செருக்கிறதென்று தெரிந்துகொள் ஆகையால், மனம் ஆதமா
சாரததாகத்தோனுகிறது. மனமானது அறிவிற்குக்காரணமா
இருக்கிறதென்று சோதனதானால் அதிலிருந்து விஷயங்களைப்
பரிய அறிவு உண்டாகும் காமங்களைப்பற்றிய வாஸனைகளுடன் கூ
புத்தியானது (அந்தவாஸனைகளைவிட்டு) மனவருத்தியிலிருந்து
பொழுது தயானயோகமென்னும் ஸமாதிபால பரமமம் அறியப

ககததககசீலமுள்ளதாகும் எப்பொழுது நீரதுஇரதிரியங்களு
வேலைகளிவிருநதுவிடுபட்டவைகளாயிருக்கின்றனவோ அப்பொ
து (குணங்களால்) விடுபட்டதும் பரகருதியைவிடவேறானதுமாவ
தப பரபாமமவிளங்கும் இவ்விதம் எல்லாஜீவாகளும் பரகருதி
விருநதுஉண்டாகிறார்கள், பரகருதிவிலகியவுடன் விலகமடைகிறா
அப்பொழுது ஸ்வாககத்துக்கும் போகிறார்களில்லை ஜீவ
கருதி புத்தி¹ விஷயங்கள் இரதிரியங்களை அஹங்காரம் அபிமான
கிய இவைகளின்கூட்டம் பூதமென்னுமொபெயருள்ளதாகிறது இ
ட்டத்தின் முதலானஸருஷடியானது பரதானமென்றமூலகாரண
விருநது உண்டாகிறது இரண்டாவதுஸருஷடியானது இரண்
வதுகளின்கேசாகையால் வெளியாகி இரதிரியமுதலிய² பொ
னப்பொருள்களை அடங்கிநடக்கச்செய்கிறது தாமததைவிட மே
மசிறந்ததாகும் அதுபோலத் தாமமும் அதாமததைவிடச் சிறந்த
கும் ஆசையுள்ளவன் பரகருதியை அடைவான் ஸ்வாகயம
மறவன் ஞானமுள்ளவனாவான்

இருநூற்றாண்டுகாவது அதயாயம்

மோக்ஷ தாமம். (தோடர்ச்சி)

(ப்ருஹஸ்பதீகீதம் மனுவுக்கும் ஸம்பாஷணைத் தோடர்ச்சி)

எந்தவஸ்துவானது தருஷ்டாந்தத்துடன் உபதேசிக்கமுடிய
தா அஃது எப்பொழுதும் உபதேசிக்கமுடியாததென்றே நினை
றன் சரீரத்தைவிடவேறானதும் அருகிவிருக்கும்ஸாரத்தை எ
ந்ததிலும் அறியாததுமான நிழல்போன்ற இச்சரீரத்தில இரத்
கமாவானது இருக்கிறது அந்தச்சரீரத்தினிழலானது சரீரமி
மலுண்டாகிறதில்லை சரீரமானது அந்த நிழலன்றி இருக்கிறது
துபோலவே மூலகாரணமில்லாமல் இச்சரீரமிருக்கமுடியாது இ
ச்சரீரமில்லாமல் காரணமானபரமாத்மா இருக்கும் பரமாத்மாவை
டு இரதச்சரீரமிரது இரதஆதமாவானது ஜீவாத்மாவென்றும்
மாத்மாவென்றும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதனை வாஸ்தவமெ
று சிலாஎண்ணுகிறார்கள் மற்றுஞ்சிலா பொய்யென்றுநினைக்கிறா

¹ வேறுபாடம்

² தன்மாத்மையைக்கண்டு, காமேந்திரியங்களைக்கண்டு, ஞானேந்திரியங்க
து, மனம், அஹங்காரம்இவைகள்பொதுவானபொருள்கள்

என அறிவுள்ளவனே ! இரண்டுவிதமும் எனக்குஸம்மதமே மோ
 ரதிறஞ்சுகாரணமானஞானமுண்டானால் இது ஸமாதானமுள்ள
 தம இரதரியங்களை நன்றாய் அடக்கிக்கொண்டு முகதிபெற்ற
 னால் அநதஆதமாவும் காணப்படுகிறது எவர்களுக்கும்கால
 கடியதல்லாத இரதஆதமாவானது மின்னலபோலவிளங்கும் ஆன
 அநதஆதமாவானது பரமமண்ணுகரு நனருகாணத்தக்கதாகவி
 றுது பரமாதமாவானவா சுத்தரும் ஸாக்கியாயிருப்பவரும் ஸ
 னபோலவிளங்குகிறவருமாயிருக்கிறார்களென்று வேதம் உபதேசி
 ரது இரதவேதம் அழிவிலலாதது ஆகைபால, பரமாதமா ஒரு
 னேறே தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் அநதபரமாதமான (எ
 டிமுதலிய) செய்கையானது பயனைக்கருதி உண்டாகித்திலலை
 தபுத்தியுள்ளவன், அவா அவனிதமிருக்கிறார்களென்று உண்மை
 தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் பரணவாயுவிற்றகு அஃது இருக்கும்
 களினவேற்றுமையைக்கொண்டு பேதமிருப்பதுபோல அநத
 மாதமாவுக்குப் பேதமிருக்கிறதென்று கூறப்படுகிறது இடம
 னவேற்றுமையாலுண்டான அவனிதபேதநதான அவரிடமிருக்கிற
 அறிவுள்ளவனே ! அநத அநதக்கருணைகளினவிசேஷத்தால் பல
 களுடன் கூடியவரும் அழிவிலலாதவருமான பரமாதமாவை இவ
 மறிந்துகொள் அநதபரமாதமா எல்லாவற்றிற்குமாசவரும்
 ஸாமதாமாயிருப்பவரும் எல்லாவற்றையுமநடைபெறச்செய்கிற
 எல்லா உருவமுமுள்ளவரும் எல்லாச்சக்தியுமுள்ளவரும் எல்லா
 றிற்குமகாரணத்திற்குமகாரணரும் எல்லோர்களுக்கும்பொது
 வரும் எல்லாமஹாதமாககளாலுமஉபாஸிக்கத்தக்கவரும் வாஸ
 வரென்று பரஸித்திபெற்றவருமாயிருக்கிறா அவரை அறிந்து மோ
 மடையவேண்டும் எப்பொழுது இருதுவிஷயங்களுடன் கூடிய
 இரதரியங்களும மனத்துடன் கூட அடங்கியிருக்கின்றனவோ
 பொழுது மணியிலே கோக்கப்பட்டதுபோல அநதபரமாத
 வைபராபரான அநததுலே தங்கத்திலும் முத்தங்களிலும்
 முங்ககளிலும் வெள்ளியிலும் மண்ணுலசெய்யப்பட்டதிலுமிரு
 போல அநதபரமமானது பசுக்களிலும் குதிரைகளிலும் மனிதா
 லும் யானைமான்முதலிய மருகங்களிலும் புழுக்களிலும் பறவை
 லும் தனகாமங்களால் பற்றுதலுள்ள உருவமுள்ளதாயிருக்கி
 இரதஆதமாவானது எந்தஎந்தச்சரீரத்திற்காக எந்தஎந்தக்கா

1 உண்மையில் பரமமேஜீவருப்பமாயிருப்பதால் ஜீவர்களுக்குள்ளக
 ள் பரமமத்தினகாமங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன

செய்கிறதோ அந்த அந்தச் சரீரத்தால் அந்த அந்தக் காமத்தின்
 னை அனுபவிக்கிறது ஒரே ரஸமுள்ள பூமியானது ஒஷதிகளின்
 ததை அனுஸரித்துச் செல்லுகிறதுபோல உள்ளிலுள்ள ஆதம
 லாக்ஷியாகக் கொண்டபுத்தியானது காமங்களை அனுஸரித்து
 லலுகிறது விஷயங்களின் அறிவைமுன்னிட்டு அவைகளில் ஆடை
 னடாகிறது ஆசையைமுன்னிட்டு முயற்சியும் முயற்சியைமுன்னிட்டு
 காமமும் காமத்தைமுன்னிட்டுப் பிறகு அதன்பயனும் உண்டா
 றான பயனானது காமத்தின் உருவமுள்ளதென்றும் காமம் அறியட
 மவிஷயங்களின் உருவமுள்ளதென்றும் அந் கவிஷயம் அறியும்புத்
 ின உருவமுள்ளதென்றும் புத்தியானது ஸதது அஸதது இவை
 ின உருவமுள்ளதென்றும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் ¹ அறிவ
 நம் பயன்களும் அறியப்படும் விஷயங்களும் அப்படியே காமங்களுப
 மடைந்து முடிந்தபின் னுள்ளபயன் எதுவோ அஃது அறியத்
 கபரமாத்மரூபத்தில் நிலைபெற்ற ஞானமென்று தெரிந்துகொள்ள
 ண்டும் ஸமாதியிலிருக்கும்போதிகள் எங்குமிருப்பதும் எப்பெ
 றுமுள்ளதுமான பரமாத்மரூபத்தை அறிகிறார்கள் ² முக்குணந
 ிலும் சென்றபுத்தியுள்ளமூடாகன புத்தியிலிருக்கும் அந்தப்ப
 நமாவைப் பாரக் கமட்டாரை இவ்வுலகில் பூமியின் உருவத்தை
 - ஜலத்தின் உருவம் மிகப்பெரிது ஜலத்தைவிடத் தேஜஸ் மிகட
 ரிது தேஜஸைவிட வாயுபெரிது வாயுவைவிட ஆகாயம்பெரிது
 த் ஆகாயத்தைவிட மனம் மிகப்பெரிது மனத்தைவிடப் புத்தி
 ரிது புத்தியைவிடக் காலம் பெரிதென்று சொல்லப்படுகிறது
 லுலகமெல்லாம் எந்தவிஷ்ணுவின் உருவமோ அந்தவிஷ்ணுபக்
 ன காலத்தை யுமவிடப் பெரியவா அந்தத் தேவருக்கு ஆகியு
 லை, நடுவுமில்லை, முடிவுமில்லை ஆகியும் நடுவும் முடிவுமில்லாத
 ணத்தால் அவா அழிவற்றவாயிருக்கிறா அவா எல்லாத் துக
 களையும் தாண்டிச் செல்லுகிறா துக்கமானது முடிவுள்ளதென்று
 லல்லப்படுகிறது அவா பரமமென்றும் (அடையதத்குரத்)
 றானமென்றும் பரமபதமென்றும் கூறப்படுகிறா (மனிதர்கள்)
 நதப் பரமபதத்தை அடைந்தபின் காலத்திற்குள்ளாகும் நிலையிலிரு
 ளிடுபட்டு மோக்ஷத்தை அடைந்தவா்களுமாகிறார்கள் இந்த முக்
 ளை, குணமில்லாத காரணத்தால் அந்தக் குணங்களைவிட வேறான

¹ இங்கு அதிகபாடமான அரைசலோகமவிடப்பட்டது

² 'விஷயங்களிற் சென்ற புத்தியுள்ளவர்கள்' என்பது பழையரை

³ 'அவரை அறிந்தபின்' என்பது பழையரை

பரமமத்தை அடைந்து குணங்கள்ளிலும் பரமமரூபமாய் பரகாசிகளில்
நள நிவருத்தியென்று சொல்லப்படும் தாமமானது முடிவிலை
மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகிறது ¹ நிகளுக்களும் யஜுஸுகளு
ஸாமங்களும் சரீரங்களை அடைந்தவைகளாகி நாவின் துனிகளில் ந
பெறுகின்றன அவைகள் முயற்சியாலஸாதிக்கத்தக்கவைகளும் அ
வுள்ளவைகளுமாயிருக்கின்றன பரமமமானது இவ்விதம் சரீரத்
அடைந்தபொருளாலுண்டாகிறதென்று கருதப்படுகிறதிலை அ
பரமமமானது முயற்சியாலஸாதிக்கத்தக்கத்தன்று அது ஆதிபு
வும்முடிவுமுள்ளதன்று நிகளுக்களுக்கும் ஸாமங்களுக்கும் ய
ஸுகளுக்கும் ஆதியானது கூறப்படுகிறது ஆதியுள்ளவைகளு
முடிவும்காணப்படுகிறது பரமமத்திற்கு ஆதியானது கூறப்படு
திலை ஆதியிலலாததாலும் முடிவிலலாததாலும் அந் பரமமமான
அழிவிலலாததும் விகாரமில்லாததுமாயிருக்கிறது விகாரமில்லா
ப்பதால் துககமில்லாததாயிருக்கிறது துககமில்லாதிருப்பதால்
பரமமரூபத்தில் மானம்அவமானமுதலிய தவந்தவங்களிலை ²
ருஷ்டத்தை அடைந்து உபாயமில்லாமல் போவதாலும் ³காமங்க

¹ 'இவற்றின் அத்யயனமுதலியதாமங்கள்' எனப்பது பழையஉரை

² "முயற்சியில்லாமலே மோக்ஷஸாதனமானஞானம் கிடைக்கமு
நினைப்பது 'அதருஷ்டத்தையடைந்து' என்று சொல்லப்படுகிறது
நான்குவிதமாகும் முதலில் பரகருதிவேறு ஆத்மாவேறு என்று சாஸ்த்ர
ரத்தால் பரோக்ஷமான ஞானத்தையடைந்து பிறகு த்யானத்தை அப
யாமலே பிரத்யக்ஷமானஞானம் வந்துவிடுமென்று ஸந்தோஷமாயிருப்ப
முதலாவதாகும் இது பரகருதிஷ்டியென்றும் அமபஸன என்றும் சொ
படுகிறது பிறகு இம்மட்டில்பயனுண்டாவதாயிருந்தால் ஆயாஸமின்றி
வரும் முகதாகளாகக்கூடும் ஸந்த்யாஸவீதியும் அப்பொழுது பயனற்றதா
ஆகையால், ஸந்த்யாஸமிருந்தால்போதும், த்யானமவேண்டாம் என்றிரு
இரண்டாவதாகும் இது உபாதானதுஷ்டியென்றும் ஸலிலமென்றும்
லப்படும் பிறகு ஸந்த்யாஸமும் ஒரு காலவிசேஷத்திலமட்டும் மோக்ஷத்தி
காரணமாகும் பரப்பபுடன் வீணாவருத்தமடைவதில் பயனில்லையெ
ஸமாதானம்செய்துகொண்டு மெளனமாயிருப்பது மூன்றாவதாகும்
காலதுஷ்டியென்றும் ஓகமென்றும் சொல்லப்படும் பிறகு காலமும்
பிறவியிலுள்ளபாக்யவசத்தால் பயனைக்கொடுக்கத்தக்கதாகும், ஆகை
பாக்யமவேண்டும், த்யானம் எதற்காகஎன்றநினைப்புடனிருப்பது நான
தாகும் இது பாக்யதுஷ்டியென்றும் வாஷ்டமென்றும் சொல்லப்படும் இ
நான்காலும் மோக்ஷோபாயத்திற்கு இடையூறுதேரும் இவைகளில் நான
தான பாக்யதுஷ்டியானது மூலத்தில் அதருஷ்டமென்று சொல்லப்படுகி
இதுகொண்டு முதலிலுள்ளமூன்றையும் தெரிந்துகொள்வேண்டும்"
பது பழையஉரை

³ "காமங்களைப்பற்றியவிபரீத அபிபிராயமென்றால் உண்மையான
கயமில்லாமல் வேறுகருத்தாலுண்டாகும்வைவராக்யமென்றுபொருள்
நினைவிதமாகும் அவற்றில், பொருளைத் தேடுவதில் துன்பமிருக்கிறது

றறியவிபரீத அபிபராயத்தாலும் மனிதர்கள் அந்தபரமமத்தை அக்
 கக்கடியவழியைப் பாக்கிறார்களிலை விஷயங்களிலுள்ளபற்
 ளாலும் சாஸ்வதமானபத்ததில் ஸந்தேஹத்தாலும் மனத்தாலவே
 யனைவிரும்பிக்கொண்டிருப்பவன் பரபரமத்தை அடைகிறதில்
 நணங்களிலிருப்பமுள்ள மற்றுமசிலஜனங்கள் இவருள்ளருவ
 னைப்பாத்தது விரும்புகிறார்கள் குணமில்லாதகாரணத்தால் பரம
 ளவை விரும்புகிறதேயிலை எந்தமனிதன் (வெளியிலுள்ள) தாழ்
 நணங்களுடன் இருக்கிறானே அவன் இந்த (உத்தம)குணங்க
 ளவ்விதமறிவான்? பரமாதமாவின் அம்சங்களான குணங்களைக்கொ
 டுனுமானத்தாலன்றோ பரமாதமாவைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டு
 மென்கூடமானமனத்தால் அதை அறிகிறோம் வசனத்தால் அந்
 னசால்ல நாகங்கள் திறமையுள்ளவர்களல்லோம் மனத்தால் அறி
 க்கப்பொருளானது மனத்தைப்போன்ற பௌதிகமாயிருக்கிற
 ணப்படுமபொருளானது அதைக்காண்கிறதான் ஆதமரூபமாகிற
 ஆதமஜனானத்தாலபுத்தியையும் புத்தியாலமனத்தையும் மனத்த
 ன்பாறிகளின்கூட்டத்தையும் சுத்தமாகச்செய்தபின் அழிவற்றபரம
 ளவையடைகிறான் ஆதமவிசாரத்தாலுண்டான அறிவாலநினை
 மதயானத்தாலவேறுவருத்திலல்லாதவனும் அவ்விதமேஆ
 ள் அற்றவனுமாயிருப்பவன் ¹நிராகுண ஆதமாவை அடைகிற
 வாயுவானது கட்டைகளினள்ளிலிருக்கும் அகநியை விட்டுவி
 வதுபோல உலகத்தில் ஆசைபற்றியிருப்பவர்கள் பரமாதமாவைவி
 லில்குகிறார்கள் மனமானது விஷயங்களை ஆதமாவில் லயிக்கச்செ
 யுமபொழுது ²புத்தியைவிட மேலானபரமாதமாவையடைவதற்

தெரிந்துகொண்டு அக்காரணத்தால் அதிலுண்டாகும்வெறுப்பானது
 லாவதாகிறது இதற்குப் பாரமென்றுபெயர் பிறகு அரசன் திருடாழுத்
 தர்களால் பொருளுக்கேருமநாசம் பெரியதுன்பமாயிருக்கிறதென்று
 தது அதிலுண்டாகும்வெறுப்பு இரண்டாவதாகும் இதற்கு ஸ்பாரமெ
 பெயர் மனிதன் புஜிப்பதாலும் பொருளுக்கெண்டாகும்நாசமானது துன்
 யிருக்கிறதென்றுநினைத்தது அதிலுண்டாகும்வெறுப்பானது மூன்றாவதாக
 இதற்குப் பாரபாரமென்றுபெயர் பொருட்செல்லாலுண்டாகும்போக
 அழிவுள்ளதாயிருக்கிறதென்றுநினைத்தது அதிலுண்டாகும்வெறுப்பா
 ளானகாவதாகும் இதற்கு அனுத்தமாமபஸன்னதுபெயர் பிராணிகளைத்
 பயப்படுத்தாமல் அவ்விதபோகம்உண்டாகாதாகையால் போகத்தில் ஹிம்
 யென்றதோஷமிருக்கிறதென்றுநினைத்தது அதிலுண்டாகும்வெறுப்பா
 ளீந்தாவதாகும் இதற்கு உத்தமாமபஸன்னது பெயர் இந்தஃதுவைரா
 களும் மோக்ஷபாயத்திற்குவீரோத்தமாகும் இவைகள் ஸாதக்யஸப
 ளன்னும் காரந்தத்தில் தெளிவாயக்கூறப்பட்டிருக்கின்றன எனபது ப
 உரை * ¹ வேறுபாடம் ² வேறுபாடம்

நதவிஷயங்களை ஆதமாவைவிட வேறுகப்பார்க்கும்பொழுது பாபமுதும் புத்திகளுக்கிழான உலகவாழ்க்கையை அடைவதற்கு குதியுள்ளதாகிறது இந்தவிதிபைத்தெரிந்துகொண்டு விஷயங்களைத் தமாவில லயிக்கச்செய்யத்தொடங்கியமனிதன் பரமமரூபத்தை அடைகிறான் புருஷன், இந்தரியங்களுக்குப் புலப்படாத உருவமுடையவனும புலப்படாத காமங்களுள்ளவனுமாயிருக்கிறான் அவன் அடிவுககாலத்திலும் இந்தரியங்களுக்குப் புலப்படாத நிலைமையை அடைகிறான் இந்த ஆதமாவானது அந்த இந்தரியங்களை வளர்த்து அடைந்தாலும் வாட்டமடைந்தாலும் காமமல்லாத உருவமுள்ளது இருக்கிறது இந்த ஆதமாவானது எல்லா இந்தரியங்களாலும் நன்கு வப்பட்டதும் சரீரத்தை அடைந்ததும் கீரதுபூதங்களை யும் ஆதாரமாகொண்டதமாயிருக்கிறது, ஆகிலும், அழிவற்ற அந்தப் பரமாவை விட்டு விலகிக் காமத்தாலும் தன் ஸாமாததியத்தாலும் செங்கதக்கதன்று மனிதன் இந்தப் பூமியின் முடிவைப் பாராக்கிறதிலக்கிலும், இந்தப் பூமிக்கு முடிவிருக்கவேண்டும் (இவ்விதமே துகரம்பரைக்கும் முடிவு இருக்கவேண்டுமென்று) தெரிந்து கொள்ள இலகில ஆசைப் பற்றியிருப்பவன் பரமாத்மரூபத்தையடையமாட்டான் உலிலுள்ள ஓடத்தைக் காரற்றுனது கரைசேர்ச்செய்வதுபோல (நல்ல மமானது) பரமாத்மாவையடையச்செய்யும் ஸ்ரோயணவன் ஓராரால உலகை நிரம்பச்செய்து பிறகு கிரணங்களின்கூட்டங்களற்றமும் குணமில்லாதவனுமாவதுபோல, இந்த ஆதமாவானது ஞானம் உள்ளதானபின் விசேஷங்களில்லாததாய்க் குணமில்லாததும் அல்லலாததுமான பரமமத்தை அடைகிறது முன் அடையப்படாதது அன்பசாலிகளுக்குரிய சிறந்தகதியும் ஒருகாரணத்தாலுமுண்டாகாம (மற்றவைகளின்) உற்பத்தியை யங்களுக்கு இருப்பிடமும் அழிவித்ததும் ஸந்தனமும் மோக்ஷஸவரூபமும் விகாரமில்லாததும் ஸந்தனதுமான பரமாத்மாவை அறிந்தவுடன் வேத்ததிலபாஸித்திபெறும் உத்தமமுமான மோக்ஷத்தை அடைகிறான்' என்று சொன்னான் நான்

1 'நிர்விசேஷவான்' என்பது மூலம் 'அஹங்காரமற்றதாய்' என்பது மூல உரை

இருநூற்றைந்தாவது அத்யாயம்
மோகஷதாமம். (தோடர்ச்சி)

ஷமா, யதிஷ்டிநாகீது நிபந்தனரொன்பவர் தமதுதாய்கீது ஸம்ஸாரத்ன
அரண்யமாகச்சொல்லியதையும் நாராதநகீதும் ஸாவித்ரீகீதும்நடந்த
ஸம்வாதத்தையும் நாராதரீதவஞ்செய்து ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவானைத்
தர்ச்சித்ததையும்சொல்லியது.)

யுதிஷ்டிரா, “பிதாமஹரே! அறிஞாகளிற்சிறந்தவரே! து
நதாலுமசேகததாலும துனபமுள்ளஸமஸாரசகாததில் ஜனங்க
து வெறுப்புணடாகவிலையே, இது என்னகாரணம்?” என
கடக, பீஷமா சொல்லததொடங்கினா

“அரசாகளிதுததமனே! இவவிஷயத்திலும் நிபந்தனரென
னிகும அவாஅனனையானபோகவதிகும நடந்தஸம்பாஷை
ன பழையஇவவிதிஹாஸத்தை உதாஹரிக்கிறார்கள புதரானநி
னரெனற்முனியானவா முயற்சியற்றவரும் ஜீவனமிலலாதவரு
வலையிலபற்றிலலாதவரும் காயந்தரம்புநிறைந்தசரீரமுள்ளவருப
த துனபத்துடனிருப்பதைக்கண்டு அப்பொழுது (அவா) தாயா
பாகவதியானவள, ‘ஏ! மூட! எழுந்திரு பொருளை அடையததக
ழியிலபற்றுதலிலலாதவனும் மிதார்களானமனிதார்களுடனேசமி
தவனுமாகி ஏனதுவகிக்கொண்டிருக்கிறாய்? உனக்குத தகப்பனா
மபாதிக்கப்பட்டபொருள் என்ன இருக்கிறது?’ என்றுசொன்னா
ந்தனா சொல்லததொடங்கினா ‘அனனையே! எனக்குத தநை
ஸம்பாதிக்கப்பட்டது மிகுதியாயிருக்கிறது இஃது இவவுல
ளளதுக்கககனெல்லாவற்றிற்கும் இருபபிடமாயிருக்கிறது அந
தொலைக்கவேண்டி முயற்சிக்கப்போகிறேன் அநதவிஷயத்தில்
சாகப்பட்டதே மிக்கஞாமானஇந்தசசரீரமானது தந்தையாலஅளி
பட்டது ஸந்தேஹமிலலை அநதத்தந்தையைப்படைந்தகாரணத்த
னயே அழிவிலலாதபொருளிருக்கிறது பெரியஇந்தஸமஸாரத,
ருக்குமஒருவன் பொருள்விருப்பத்துடன் கொடியவிலங்குகளா
ற்றந்ததும் செல்லத்தகாததுமான பெரியஅரண்யத்திற்குச்செ
ன் அநதமனிதன் மிக்கபயங்கரமும் மிகப்புகழ்ப்பவையுமான ஸி
வகளாலும் வேங்கைகளாலும் யானைகளாலும் நான்குபுறத்திலு
ழப்பட்டஅநதஅரண்யத்தைக்கண்டு பயமடைந்தான அநதஅர
ததிலஸஞ்சரிகுமஅநதமனிதன் இங்குமங்குமஒடிக்கொண்டு பு

—ததைவிரும்பித திகுகுளனைததையும் பாரத்துக்கொண்டு வின
கஷ்டிஞன், பிறகு, அந்தஅரண்யமானது வளாசியடைந்து
னகுபுறத்திலும் வலையாலமறைக்கப்பட்டுமிருப்பதைக் கண்டால்
ந்தஅரண்யத்தினடுவில் புறகளாலமறைக்கப்பட்டதும் நிறைந
ாடிகளாலசூழப்பட்டு நானகுபுறத்திலும் நன்றாகமறைக்கப்ப
துமான ஒருகிணறு இருந்தது ஜனங்களிலலாத அந்தவனத்தி
ந்தபராமமணன் அந்தக்கிணற்றில் விழுந்தான், கொடிகளினகூ
ததாலசூழப்பட்ட அந்தக்கிணற்றில் தொத்திக்கொண்டான் அவ
வவிடத்தில் அதிகபலமுள்ள ஒருமககையால் கைகளாலநன்கு ஆலி
ரமசெய்யப்பட்டுத் தலைமீழாமகாலமேலுமாகத் தொங்கினான் அ
ணற்றில் ஏற மிக்ககடினமான ஒருநாவலமரம் கீழே உண்டாயிரு
து அந்தக்கிணற்றின்கரையில் பலவிதமானதும் கொடிகளாலு
ககளாலும் நிறைந்ததும் ஆகாயத்தையளர்வியதுமான அந்தமரத்தை
ம (அதில்) மிகப்பெரிய ஒருகனியையும் கண்டான் பலஉருவந
ள்ளவண்குகள் அந்தமரத்தில் இருந்தன அப்பொழுது அந்தவந
களோடே தத்தேன்களினதாரையானது அதிகமாய்ப் பெருகத்தொ
கிறது தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் அந்தமனிதன் இடைவிடா
ந்தத்தாரையைக்குடித்தான் ஸங்கடத்திலிருந்துகொண்டு அதை
டிக்கும் அந்தமனிதனுக்கு ஆசையானது ஒழிவடையவில்லை தி
பவும் திருமபவும் திருபதியடையாத அந்தமனிதன் எப்பொழுது
ந்தத்தாரையைப்படிய விருப்பமுள்ளவனாயிருந்தான் இவ்வித
ந்தபராமமணன் அந்தக்கிணற்றில் மறுபடியும் மிகவும் துக்க
டன் வஸித்துக்கொண்டிருக்கிறான் எனனால் அந்தத்தன்மான
காடுககத்தக்கதாயிருக்கிறது நீவிரும்புவாயாகில் உனக்குக்கொ
கிறேன்' என்று சொன்னான் பிறகு, அந்தபராமமணர் அந்தப்பொ
ரப்பற்றி பாராத்திக்கப்பட்டு அதைக்கொடுத்தபின் முகதியையடை
ரா அவனும் பொருளைப்பற்றியஸங்கல்பத்தைவிலக்கிவிட்டு உ
மமானகதியைப்பெற்றான் அரசர்களிலுத்தமனே! இவ்விதம் எ
ராமென்றசகாததின் ஸவருபத்தையறிந்தவாகள் பெரியவைவரா
கதையடைந்து உத்தமமானபத்ததை அடைகிறார்கள்” என
சானனா

புதிஷ்டிரா, “ஸமஸாரமென்னுமசகாததின் ஸவருபம் இவன்
மன்று எனக்கு அறியக்கூடவில்லை அறிவுள்ளவரே! மஹாத
ரன் அந்தபராமமணரால் தகப்பனாஸம்பாதிக்கப்பட்டபொரு
று சொல்லப்பட்டது எது? அரண்யமென்று சொல்லப்பட்ட

த? யானையென்பது எது? அநதககிணறு எது? பிதாமஹே
ரியமரமும் அதிலுள்ளதேனும் எனன்? என்னுடைய இரதஸநே
தை விலக்கவேண்டும பொருளென்றபத்ததால் என்னசொல்ல
கிறது? அநதபராமமணரால் பொருளானது எவவிதமடையப்பட
து? இரதககதையிலுள்ள இது எனன்? ” என்றுகேடக, பீஷம
சாலததொடங்குரா “பாரத! இரதககதமுமுதம மோக்ஷதன
ரிதவாகளால் உதாஹரிககப்பட்டது (மனிதன்) இரதகக
ல நல்லஅறிவையடைவான் ஸமஸாரபநதமும நசிககும் அரண்
மனறுசொல்லப்பட்டது எதுவோ அது பெரியஸமஸாரமதான
திலநிலையுள்ளவைகளானதுஷ்டயானைகள் நோயகளென்றுசொ
படுகின்றன ரூபத்தைபுமமேனியையும்நசிககசெய்கிறவனும் மி
பங்கமுள்ளவருமானஸதரீயென்பது அறிவிறகிறநதவாகள் கிழ
மென்றுசொல்லுகிறார்கள அநதககிழத்தனத்தால் உலகமான
லிககனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது அநதககிணறிலிருக்கும்பெரி
மபென்பது காலமதான் மரமென்பது மிருதய அநதமரத்தி
நதககனியானது தனனூலசெய்யப்பட்டகாமகளினபயனாகும் அ
ன! கறுத்தவைகளும்மெனருத்தவைகளுமான எவிகளென்
சொல்லப்பட்டவைகள் இரவுகளும்பகல்களும்மாகும் பன்னிரண்
ல்களுடன் கூடியதும் ஆறுமுகங்களுள்ள உருவமுள்ள துமான்யா
னது வாஷ்டமென்றுசொல்லப்படுகிறது பக்ஷங்களும் மாஸங்களு
துகளும் முகங்களாகின்றன இது ஸமஸாரமென்னுமசகரத்தி
வருபமென்று என்னூலசொல்லப்பட்டது அரசனே! இவவித
டையப்பட்ட பொருளபோன்ற அநதஸமஸாரஸவருபத்தை நசி
மபடிசெய்துகொள் அரசனே! இதைஅறிநதபின் அநதபராமம
டைய தாயானவள் பெரியவைவராககியததையடைந்தாள் அந
ராமமணா கூறியவிதிபபடி மிகவும்மேலான சிறநதபத்ததையடை
ரா இரதமோக்ஷததையடையவேண்டியகாரணத்திறகாகப் பொ
ரத்தரிக்கவும் தரிக்கும்படிசெய்யவும்செய்தார ஆகையால், சுத
ரணமோக்ஷததை அடையவேண்டும ஜயோ திருபமானமோக்
ரானது தவததால் அடையத்தககது தேவாகளிறகிறநதவரும் தே
யினபுதரருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அநதமோக்ஷருபியாயிரு
ரா பெருமையைக்கொடுப்பவனே! அநதகருஷ்ணபகவானுடை
னுககிஹததால் துக்கமில்லாதவனாவாய அநதகருஷ்ணபகவா
ருவரே உலகங்களுக்குகாததாவும் ஞானிகளுக்கூததமகதியு
ருக்கிறார் தேவார்களும் தேவாருக்குப்பதியானஇந்திரனும் ரு

களும அவ்விதமே அஸவினீ தேவர்களும் போகத்தையும் மோக்ஷத்யும் அறிந்த (மற்ற) ஜனங்களும் இந்த ஸ்ரீகருஷ்ணருட்பத்தை ரணமடைந்து தமதம்பதத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள் அப்படி ட்ட இந்த கருஷ்ண பகவான் பராணிகளின் உள்ளிலுள்ள ஆதமாவழிவிலலாதபத்தையுடையவருமாயிருக்கிறா உனக்கு இவரைபடய உணமையான அறிவு உண்டாகுமட்டி இந்தப் பகவான்னுடைய சிறு லையைக்கேள் பரபுவான் ஸ்ரீ விஷ்ணுவானவா முன்காலத்தில் நாகுக்குத் தமஸவருபத்தைக்காண்பித்துத் தாம் எதைச்சொன்னாடு நதை நீ தெரிந்துகொள் தேவரிஷியும் உணமையுள்ளவரும் பரபுவசாபையுள்ளவருமான நாரதரானவா முன்காலத்தில்தீர்த்தயாதசயதுகொண்டு பூமிமுழுமையும் ஸஞ்சரித்தார அவர் இமயமலைசுலயடைந்து பலமுறை விசாரித்து அவ்விடத்தில் தாமரைமலர்களும் நீலோதபலங்களா லுமநிறைந்துள்ள ஒரு குளத்தைக்கண்டாரசனே ! அந்தக் குளக்கரையில் எல்லா ஆபரணங்களா லும் அலரிக்கப்பட்டவளும காரதியாலவிளங்குகிறவளும நீலோதபலங்களை காண்டு விளையாடுகிறவளுமான ஒரு கன்னியைக்கண்டாரா அந்தப் பண்ணைவள மஹாதமாவான நாரதரைக்கண்டு, 'ஓ' நாரதனறழைத்தாள் நாரதரானவா அந்தப் பெண்ணின் ஸமீபஞ்சென்னத்திலிவியப்படைந்து நின்றா அழகான ஆடையுள்ளவளும பெரிசாகிய மபெற்றவளுமான அந்தக்கன்னிகையானவள பார்த்துக்கொடிருக்கும் அந்த நாரதரைக்கண்டு புன்னகையுடன் பலதரம்கொரவிவிட்டாள் அந்த முகத்திலிருந்து புருஷ உருவமுள்ளதும் பரபுள்ளிகளால் நிறைந்த அங்கங்களுள்ளதும் எல்லா ஆபரணங்களும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஸ்ரோயணுகொப்பான உருவமுள்ளது லையில ஒரு மணியைத் தாங்கியதுமான ஒன்று உண்டாயிற்று திருவும் அதன் உருவத்திற்குச் சமமான வேறொன்றும் பலவித ஆபரண ளுடன் கூடிய மூன்றாவதும் உண்டாயின மஹாராஜனே ! பலவ்ரண ஒளிகளுள்ள அந்த மூன்றும் அந்தக்கன்னிகையை வலசயதுவிட்டு நின்றன பிறகு, பரமமரிஷியான நாரதா அழகாந்தக்கன்னிகையை நோக்கி, 'மிகக் கமங்களமுள்ளவளே ! தாமரைபருகும் சந்திரனுக்கு மஸமான முகமுள்ளவளே ! ஏ' மஹாதேவ் பார ? உன்னை நான் அறியவில்லை குற்றமில்லாதவளே ! உணவயசொசால்' என்று முற்றும் வினவினா கன்னிகையானவள, 'ஓரமமரிஷியே ! கேள் நான் ஸாவிதரி யென்று பெயருள்ளவளெனக்குக் கேட்கமுண்டாகட்டும் நான் என்னசெய்யவேண்டும

மனதிலிருப்பதுளதுவோ அதைச்சொல்' என்று சொன்னான்
 ரதா, 'ஓ! ஸாகித்திரியே! உன்னை நான் நமஸ்கரிக்கிறேன் குற,
 ஸலாதவளே! நான் பயனுள்ளவனானேன் ஓ! தேவி! அழகு
 யளே! நீ என லுடையஇந்தஸைதேஹததிறகுவிடையளிக்கவேன்
 முதலிலுண்டானபுருஷஉருவமுள்ளது என்ன? ஓ! மஹ
 தேவி! கூடிகளென்ன? தலையில் ஒளிஉருவமுள்ளதாயிருந்த
 னன்?' என்றுகேட்டார கன்னிகையானவள், 'முனியே
 தலில் உண்டானது ருகவேதமும் வேறொன்று யஜுர்வே
 ம மூனரூவது ஸாமவேதமும்மகினறன் உனக்கு ஸந்தேஹமவி
 டும் யாகததினப்பனை அடைந்தவேதங்கள் (பிறது) புள்ளிகளு
 ரகூடியிருக்கின்றன பேரொளியாயக்காணப்பட்டது (பரமாத்ம
 ய)ாதியென்று அறிஞர்களாலசொல்லப்படுகிறது ரிஷியே! அது
 ராளும அறியத்தக்கது' என்றுசொல்லிவிட்டு அந்தாததான
 யடைந்தாள புருஷஸுதேஷ்டனே! பிறகு, பெரியபுத்தியுள்ள
 தநாரதரானவா ஆச்சாரயமடைந்து நெடுநேரம் தயானததுடனிரு
 ம அதைஅறியவில்லை பிறகு, மிக்ககாரதியுள்ளவரும் புருஷ
 யுமான அந்தநாரதரானவா அந்தஆச்சாரயத்தையறியவிரும்பி ஸந
 செயது வாகையுமஇந்தறியங்களுமடக்கித் துதிரெய்யத்தெ
 கிலா பிறகு, நூறுவாஷங்களைநிறைந்தவுடன், உலகங்களைஉண்
 ணணுகிறவரும் உலகங்களை உருவமாகக்கொண்டவருமானவிஷ்
 பகவான் ரிஷியினிடமுள்ள மிக்கஅன்பினால் எதிரிலதோன்றினா
 விதமவந்தவரும் உலகங்களுக்குப்பதியும் எல்லாவற்றினகாரணத
 ருமகாரணரும் எல்லாதேவர்களினகிரீடங்களிலுமுள்ளஸ்வா
 ததால் சிவந்தஇரண்பொத்தங்களுள்ளவரும் கருடனுடையகா
 ட அடையாளத்தாலவிளங்கும்முழங்கா லுள்ளவரும் பீதாம்பரத்
 டனவிளங்கும்பொன்மாலையுடைய இடையுள்ளவரும் ஸ்ரீவதஸமு
 ராபுள்ளவரும் அழகானகௌஸ்தபமணியணிந்த கழுத்துள்ளவ
 புனசிரிப்புள்ள முக்கமலமுள்ளவரும் சலிக்கிறநீண்டகண்களு
 ளும் வில்லைபோலவளைந்திருபுருவங்களாலவிளங்குகிறவரும்
 விதமானசிறந்தரத்தங்களுளும் வைரங்களாலுமவிளங்கும் மக
 ளடலமுள்ளவரும் இந்தரநீலமணிகொப்பரானமேனியுள்ளவரும்
 ரளவளைகளாலுமகிரீடத்தாலுமவிளங்குகிறவரும் இந்தானமுதல்
 தவர்களாலும் ரிஷிகூட்டங்களாலும் துதிக்கப்படுகிறவருமான
 தஸ்ரீஹரியை நாரதரானவா ஜயசபத்ததுடன் தலையாலநமஸ்கரித்
 பிறகு, எல்லாபராணிகளுக்குமஸ்வாரும் லக்ஷ்மியுடன்கூடிய

ருமான அநதவிஷ்ணுபகவான பூமியிலவிமுநதுநமஸ்கரித்த
 ஸரோகோகி மேகத்தின்தவனிபோலக கம்பீரமானவாக்ருடன, 'நீ
 ய! உனக்கு கேஷமமுண்டாகடும் நலநியமமுள்ளவனே' வ
 நதப்பெற்றுக்கொள் உன்மனத்திலிருப்பதை ஸந்தேஹமின,
 கொடுக்கிறேன்' என்றுசொன்னா அநதநாரதரிஷிபும பரபரப்புட
 நகததையும சகரததையும சதாயுதகதையுமதரித்தவரும் ஹ
 பத்திலேதோன்றியிருந்தவருமான அநதபகவானேநோக்கி ஜயசப
 னுடன், 'உலகங்களுக்குப்பதியே! அச்சதே! அனுகரஹிக்கவே
 ம நான்சொல்லவிரும்பியது உமமாலஅறியப்பட்டதுதான்
 ஹருஷீகேசரே! ஆகையால் அனுகரஹிக்கவேண்டும ஹரி
 ளான அதைக்கேடக விருமபுகிறேன்' என்றுசொன்னா பி
 மஹாவிஷ்ணுவானவா புன்னகையுடன் நாரதனாரோக்கி, 'வேத
 மின் தலையில் உன்னாலகாணப்பட்ட அநத உருவமுள்ள என்னை
 தவவங்களிலிருந்துவிலகியவாகளும் அஹங்காரமற்றவர்களும் பரி
 கர்களும் பரிசுதகமானதருஷ்டியுள்ளவர்களும் யோகிகள்
 பொழுதும பராகிறார்கள் இவ்விஷயத்தில் எதைவிருமபுகிறா
 அதை அவர்களிடம் கேள் ஓ! தேவரிஷியே! எதையோகி
 பராஜ்ஞாக்களிறிற்றநதவாகளோ, எவர்கள் என்னுடைய அவதார
 னென்றுநிச்சயிக்கப்பட்டவர்களோ அவர்களுடைய அனுகரஹத
 என்னுடைய அனுகரஹமென்று தெரிந்துகொள்' என்றுசொன்ன
 உலகங்களைப்படைப்பவரான அநதவிஷ்ணுபகவான இவ்விதம் மெ
 லிவிட்டுச் சென்றா ஆகையால், இந்தரியங்களுக்கிவ்வரும கே
 கியின்புதருமான ஸ்ரீவாஸுதேவரைச்சரணமடை மஹரிஷிகள்
 தக்கோவிரதரைஆராதித்து முக்திபெற்றிருக்கிறார்கள் இவா
 கங்களைப்) படைப்பவரும் ஸமஹரிப்பவரும் எல்லாவற்றின்கார
 திற்கும் காரணருமாயிருக்கிறா அரண்னே! என்னாலும் இது ந
 ரிடமிருந்தே கேட்கப்பட்டது அதை நீ தெரிந்துகொள், உ
 ளானநாரதமுனிவா தாமாகவே சொன்னா எல்லாவிதமானஸம்
 துக்கததையும் விலக்கக்காரணரான விஷ்ணுபகவானே வேறுதி
 கில மனத்தைதச்செனாதாமல் எவர்கள் ஆராதிக்கிறார்களோ
 கள் அடைவதற்கு மிகவும் அரிகான ஸாயுஜ்யத்தை அடைகி
 னென்று எப்பொழுதும் (பெரியோர்கள்) உள்ளத்திலிருப்பதை
 வாய்க்குகிறார்கள்" என்றுசொன்னா

இருநூற்றாவது அத்யாயம்

மோகக்ஷத்ர்மம் (தோடக்ஷி)

பீஷ்மர், விஷ்ணு உலகங்களைப்படைத்தழறையையும் நாரதரால் சொல்லப்பட்ட விஷ்ணுவின் அவதாரமதலியபெருமையையும் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரா, 'பிதாமஹரே' பேரறிவுடையவாகளிலபெரியவரே தாக்களிலமிகச்சிறந்தவரே! தாமரைமலர்போன்றகண்களுள்ள ம அழிவில்லாதவரும் காததரும் உதபத்தியில்லாதவரும் என்கு னைந்தவரும் பராணிகளின் உதபத்தியைநகளுக்கருகாரணரும் இ ரியங்களுக்கு ஈஸ்வரரும் கோவிந்தரும் வெல்லப்படாதவரு ராயனருமான ஸ்ரீகேசுவரைப்பற்றி உண்மையாயக்கேட்கவிரும் பிறை" எனுகேட்க, பீஷ்மா சொல்லத்தொடங்கினான்

"இந்தவிஷயமானது ஜமககனியின்குமாரரானராமரும் தே வியானநாதரும் வயாஸரும்சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ட்கப்பட்டது அப்பா! அளிதரும் தேவலரும் பெரியதவமுள்ள லமீகியும் மாகசண்டேயரும் ஸ்ரீகோவிந்தரிடத்தில் 'பெரியஜ் யத்தைச் சொல்லுகிறார்கள் அரசனே! ஸ்ரீகேசவருடையகுண ர எனஞல்வாணிக்கக்கூடியவையெல்ல இந்தரியங்களுக்குஈஸ்வரரு ததிலுமபரருமான ஸ்ரீவாஸுதேவா இவ்விதமானவா பாதாக்களி ள்ச்சிறந்தவனே! ஸ்ரீகேசவா ²பகவானென்றும் ³ஈஸ்வரென்றும் ⁴ரபுவென்றும் புருஷென்றும் ஸாவென்றும் ⁵விபுவென்றும் ப தமாக வேதத்தில் கேட்கிறோம் மஹாபாஹுவே! யுதிஷ்டிர னாலும், உலகத்திலுள்ளபராமமணிகள், மஹாதமாவும் சாரங் னாலுமவிலுள்ளவருமான ஸ்ரீவாஸுதேவரிடத்தில் எந்தக்குண னைச் சொல்லுகிறார்களோ அவைகளைக்கேள் மனிதர்களுக்குஇந் ன்! புராணங்களை அறிந்தஜனங்கள் ஸ்ரீகோவிந்தரிடத்தி லுக்குணங்களைச் சொல்லுகிறார்களோ அவைகளெல்லாவற்றையு ட்டி நான்சொல்லுகிறேன் பராணிகளுக்குஆதமாவும் மஹாத

1 'ஆச்சாயமானமஹாதமயத்தை' எனபது பழையவுரை

2 'நிறைந்தஈஸ்வரமும் ஞானமும் யசஸும் ஸ்ரீயும் வைராக்யமும் த முள்ளவா' எனபது பழையவுரை

3 'அநதாயாமி' எனபது பழையவுரை

4 'அரஃஸ்போலவெளியிலிருந்தாக்ஷிப்பவா' எனபது பழையவுரை

5 'வயாபகா' எனபது பழையவுரை

வுமான புருஷோத்தமரானவா ஆகாயம் வாயு ஜ்யோதிஸ ஜல
மி எனறமஹாபூதங்களைப்படைத்ததார எல்லாபராணிகளுக்கும் ஈப
ரூபம் பாபுவும் மஹாதமாவுமான அந்தப்புருஷோத்தமரானவ
மியைப்படைத்ததின ஜலத்திலேயே சயனமபண்ணிக்கொண்டிரு
ரா எல்லாத தேஜஸுகளினஉருவமுமுள்ளவரும் சுபமான அந
லமென்றசயனத்தில் சயனித்திருப்பவருமான அந்தப்புருஷோத்
! எல்லாபராணிகளுக்கும் முதலிலுண்டானவரும் எல்லாப்பிராண
ளுக்கும் இருப்பிடமுமானஸங்காஷ்ணரை மனத்தால் ¹சிரத்தி
ரென்றுகேள்விப்படுகிறோம் அவா நிகழும்உலகங்களையும் சென
ம வரப்போகிறதுமான இரண்டையும்தரிககிறா, அந்தஸங்காஷ்ண
ரப படைத்ததின எல்லாததேஜஸுகளையும் விளங்கச்செய்கிற
ன பரத்யுமனரைப படைத்ததார பிறகு, எல்லாச்சக்தியுமுள்ள
மபெரியகாரதியுள்ளவருமான அநிருத்தநுண்டானா ஆகாயத்தை
டைந்தவரும் ஜலத்திலேயோகந்தரைசெய்வருமான பரபுவலே
வரிடமிருந்து மிகப்பெரியதேஜஸுள்ளவாகளும் ஸருஷ்டிஸதி,
மஹாரமஎன்றகாயங்களுள்ளவாகளும்பரமமா விஷ்ணு மஜே
வராளன்ற அந்த முன்றுதேவர்களும் உண்டானார்கள்

பிறகு, மஹாதமாவும் மஹாபாஹுவுமான அந்தஸங்கா
ரானுண்டானவுடன், நாபியில் ஸூரியனுக்கொப்பான ஒருதிவயமா
தமம் உண்டாயிற்று அப்பா! அந்தத்தாமரைமலரில் எல்லாபராண
ளுக்கும்பிதாமஹரும் பூஜயருமான அந்தபரமமதேவா திகழுக்க
விளங்கச்செய்துகொண்டு உண்டானா மஹாபாஹுவும மஹா
ராவுமான அந்தபரமமதேவாஉண்டானபிறகு, தமோகுணத்தி
ருந்து முதலிலுண்டான மதுவென்னும் பெரியஅஸுரனுண்ட
ருன கருரனும் கருரமானசெய்கைபுள்ளவனும் கருரமானபுத்தின
ுடைந்தவனுமான அந்த அஸுரனை ஸ்ரீபுருஷோத்தமரானவா ப
தேவருக்குப்பெருமையைச்செய்வதற்காகக் கொன்றா அட்பா
துவென்னும் அந்தஅஸுரனைக்கொன்ற காரணத்தால் தேவாக
ஸுரர்களமனிதாக்களைவாகளும், பகதாக்களைவாகளையும் பா
ரக்கும் பகவானை மதுஸூதனரென்று கருதுகிறார்கள் பிற
ரமமதேவரானவா, மரீசி அதரி அங்கிரஸ புலஸ்தியா புலஹா கர
க்ஷா என்றவுழு ²மானஸபுதராகளைப படைத்ததார அப்பா! அந
ளில் முதலிலுண்டானமரீசியானவா மனத்திலிருந்துண்டானவரு

¹ 'ஸருஷ்டித்தார' எனபது வேறுபாடம்

² மனத்தால்படைக்கப்பட்டவர்கள்.

தேஜாநுபியும் சிறந்தபரமமஜனானியும் முதலிலுண்டானவ
 னான கஸ்யபரென்னுமபுதாரை உண்டுபண்ணினா பரமமதேவரா
 னா மரீசிகும முதலிலுண்டானஒருவரைத் தம்பெருவிரலிவிருந
 டைத்தாரா பரதாகளிலமிகச்சிறந்தவனே! அவா தக்ஷரென்று
 வித்திபெற்ற ஸருஷ்டிகாததராயிருந்தார பாரத! அந்தத்தக்ஷபர
 திகு முதலில பதினமூன்றுகன்னிகைகளுண்டானாகள் தி
 யனபவள அந்தக்கன்னிகைகளுள் முததவள அபபா! எ
 னாததாமங்களின் விசேஷங்களையும் அறிந்தவரும் பரிசுத்தமா
 னாததியுள்ளவரும் பெரியபுகழுள்ளவரும் மரீசியின்புதருமா
 னபரானவா அந்தக்கன்னிகைகளனைவருக்கும் பதியாயிருந்தா
 பரியபாகயம்பெற்றவரும் தாமங்களை அறிந்தவருமான தக்ஷபர
 தியே அந்தக்கன்னிகைகளுக்குத்தவகைகளான பத்துப்பெ
 ணையும்உண்டுபண்ணித் தாமதேவதையின்பொருட்டு அளித்தாரா த
 ராத! தாமத்திற்கு வஸுகளும் அளவற்றதேஜஸுள்ளருத
 ளும் விஸிவதேவர்களும் ஸாதபாகளும் மருதவானகளுமானபுத்
 ள உண்டானாகள் அந்தப்பத்துப்பெண்களைத்தவிர அவர்களு
 த்தவகையா வேறுஇருபத்தேழுபெண்கள் பிறந்தார்கள பெர்
 னாகயம்பெற்றேஸாமன அப்பெண்களைவருக்கும் பதியானுன
 ப்பெண்கள் கந்தாவர்களையும் குதிரைகளையும் பரமமணர்களையு
 ளுங்களையும் கம்புருஷர்களையும் மதஸயங்ககளையும் கொடிசெடிக
 ம மரங்களையும் உண்டுபண்ணினாகள் அத்தியானவள தேவா
 ரிலமிகச்சிறந்தவர்களும் பெரியபலமுள்ளவர்களுமான ஆதித்ய
 னை உண்டுபண்ணினா கோவிந்தானவிஷ்ணுவானவா வாமனா
 னாமசெய்து அவர்களுக்குத்தலைவருமானா அவருடையபராகர
 ல தேவர்களுக்குள்ள ஸம்பத்தானது மிகச்செழிப்படைந்த
 னுவினகுமாரர்களும் திதியினகுமாரர்களான அஸுர்ஸந்த
 ளும் தோலவிஅடைந்தன தனுவானவள விபாசித்திமுதல்
 ஸுஸுரர்களை உண்டுபண்ணினா திதியோ பெரியபலமுள்ளவ
 ஸுஸுரர்களையும் உண்டுபண்ணினா பிறகு, விஷ்ணுபகவானு
 ன் உலகங்களுக்குப்பயத்தைஉண்டுபண்ணுகிறவனும எல்லாபபி
 ரிகளையும் அபஹரிககிறவனுமான மருதயுவைப்படைத்தாரா ம
 ருதினரானவா பகலையும் இரவையும் ருதுவுக்குத்தக்ககாலதன்
 ம முற்பகலையும் பிற்பகலையும் யாவறையுமே படைத்தாரா அந்த
 கவானுவா ஜலங்களைப்படைந்து மேகங்களையும் அவவிதமே ஸு

ஹங்களையும் ஜஹகமஹங்களையும் உண்பெண்ணினா அவா அதிகதே
 டனகூடிய 'பூமிமுழுமையையும் படைத்தாரா யுதிஷ்டி' பிறகு
 பரியபாக்யமபெற்றவரும் பரபுவுமான ஸ்ரீவாஸுதேவரே திரும
 ம மிகச்சிறந்த ² நூறுபராமமணாகளைத் தம்முகத்திலிருந்தே படை
 காரா. பரதாக்களிறசிறந்தவனே! ஸ்ரீகேசவா கைகளிலிருந்து நூ
 டதரியங்களையும் துடைகளிலிருந்து நூறுவைபயங்களையும் பாதி
 ரிலிருந்து நூறுகுதாரங்களையும் படைத்தாரா இவ்விதம் பெரி
 யமுள்ள அநதப்பகவான நான்குவாணங்களையும் உண்பெண்ணி
 ன தாம வேதவிதைகளை வெளியிடக்கடவரும் அளவற்றகார,
 னளவரும் எல்லாபராணிகளையும் படைப்பவரும் அதிபதியுமான
 மதேவரைப் படைத்தாரா அநதப்பகவான பூதங்களுக்கும் ஸைப
 ரதாக்களுக்கும் பரமதகணங்களுக்கும் அதிபதியானருதாரையு
 டைத்தாரா, பாபிகளைச்சித்திப்பவரும் பிதருக்களுக்குப்பதியும் ஸ
 ரயிருப்பவருமான தாமராஜரையும் படைத்தாரா எல்லாபராணி
 க்கும் ஆத்மாவானபகவானுவா நிகுகளுக்குப்பதியானகுபேர
 ம படைத்தாரா, ஜலங்களுக்காசனம் ஜலத்திலுள்ளபராணிகளு
 பபதியுமானவருணையும் படைத்தாரா பரபுவானவா எல்லா
 தவாக்களுக்கும்பதியானஇரதானையும் படைத்தாரா மனிதாக்களுக்
 வவளவுவவளவுகாலம் சரீரத்தைத்தரிக்கவேண்டுமென்றஆவலி
 ததே! அவவளவுஅவவளவுகாலம் அவாக்கள் ஜீவித்திருந்தார்க
 மனசெய்யும்பயமஉண்டாகவில்லை பரதாக்களிறசிறந்தவனே! இவ
 றுக்கு ஆண்பெண்களுக்கூரியசோகையெனனும் தாமமான
 லலை ஸங்கலபத்தாலேயே இவாக்களுக்கு காப்பமுண்டாயிற்
 றகு, தரோதாயுக்காலத்தில தொடுவதால் பராஜஉண்டாயிற்று
 னே! அக்காலத்திலுள்ளவாக்களுக்கும் ஆண்பெண்களுக்கூரியசோ
 கையெனனும் தாமமானது இருக்கவில்லை அரசனே! ஆண்பெ
 னினசோகையெனனும் தாமமானது பராஜகளுக்கு தவாபரபு
 திலுண்டாயிற்று அரசனே! அபபடியே கலியுகத்திலுள்ள ஜன
 ன தவந்தவதாமத்தை அடைந்தார்கள் அப்பா! இவ்விதம் உலக
 ளைப்படைத்தஇரதவிஷ்ணுவானவா பராணிகளுக்குப்பதியென்று
 வற்றை நன்குகாப்பவரென்றும் சொல்லப்படுகிறா கௌந்தேய

1 'பருதிவீம்' எனபது மூலம். 'பூமியிலுள்ள எல்லாபிராணிகளையு
 னபது பழையவுரை

2 'சதம்' எனபது மூலம், 'அனந்தமான' எனபது பழையவுரை
 பராமீமுதலியனவ்வா

யுகத்தைத் திரிபாபவாகளையும் சொல்லுகிறேன் அதைக்கேள்
 வர்க்குக் கப்பங்கட்கிறவர்களும் தென்தேசத்திற்பிறந்தவாளு
 ன ஆந்தராகள புளிரதாக்கள சபராகள சூகபாகள மதரகாக்கள அ
 நம் அவவிதமாகிறார்கள் காமபோஜாகள காரதாராகள கிராத
 ராபாபராகளென்னும் வடதேசத்தில்பிறந்தவர்களையும் சொல
 றேன் அப்பா! அரசனே! இவர்கள் பாபத்தைச் செய்கிறவாளு
 டாக்கு கழுக்கு சண்டாளன் இவர்களுக்கரசுசமமான தாமமுள்ளவ
 றுமாகி இப்பூமியில் ஸஞ்சரிக்கிறார்கள் அப்பா! இவர்கள் கரு
 தத்தில் இப்பூமியில் ஸஞ்சரிக்கிறவர்களல்லா பரதாக்களிறகிறந
 னே! தரேதாயுகமுதல் அந்தஜனங்கள் வருத்தி அடைகிறார்கள்
 யுகத்தினமுடிவிலுண்டான தும் மிகக்கப்பங்கா முமான அவவி
 தபாக்காலமேநாந்தவுடன் (அஸுரர்கள்) ஒருவரையொருவா அ
 ன் அரசாக்களானார்கள் தேவரான அந்தப்பகவானே அஸுரா
 க்கொல்லுவதற்காக இந்த உருவத்தை எடுத்ததுகொண்டு பூமியி
 ல்சரித்தாரா பூமியானது (யுத்தமென்னுமயாகத்திற்கு) வேத்
 ன னுமநிலையை அடைந்தது இவ்விதமிருக்கும்பொழுதே பூமியை
 நிக்கவேண்டி முறையே நரணிமமமுதலிய ஸ்ரீவிஷ்ணுவின் அவதா
 ரங்கள உண்டாயினவென்று கூறப்படுகின்றன புருஷோத்தமரான
 'விஷ்ணுவானவா பூமியிலுள்ள துக்கத்தை விலக்குவதற்காக, ப
 ரா இந்தரான முதலியவர்களாலது திக்கப்பட்டு அந்த அந்தக்காரயங்க
 ளுத்தக்க அவதாரத்தைச் செய்து ஹிரண்யகசிபுவென்ற அஸுரனை
 அவவிதமே ஹிரண்யாக்ஷென்னென்ற அஸுரனையும் பெரிய அஸு
 ரராவணனையும் கொன்று விட்டு இதோ மஹாயோகியான ஸ்ரீகிருஷ்
 ணபிரகாசகிறார் மஹாராஜனே! பெரியதேஜஸுள்ளவரும் ஜனந
 லவிருமப்படுகிறவரும் கம்பீரபுத்தியுள்ளவருமான ஸ்ரீஹரி
 னவா தம்முடைய அங்கத்திலிருந்து வெருத்த தும் கறுத்த துமான
 ண்டிமயிரகளை எடுத்தது எறிந்தாரா உலகத்தை உருவமாகக் கொண்
 டும் உத்தமருமான இந்த ஸ்ரீவிஷ்ணுவானவா இவ்வுலகில் வஸு
 வருக்குத் தேவகியிடத்தில்பிறந்து சரீரமுள்ளவராகி உனக்குஸம்
 கியாயிருக்கிறார் ஒ! புருஷப்புவியே! யோகிகளுக்கு ஸ்வரூப
 ததுக்கெட்டாதவரும் சிந்திக்கமுடியாதவருமான ஜகதபதியான
 ஆவிரப்பவித்திருக்கிறார் இவா ஸாதாரணமனிதரே அல்லா அவ
 கமுதல் விசேஷமவரையிலுள்ள தும் பல அளவும் பொருளுமுள்ள

இவரு மூலத்தில் நிரபேக்ஷா' என்கிறுக்கிறது, பூஷையுடனாயி
 யேக்ஷா' என்கிறுக்கிறது, அந்தப்பாட்டமே கொள்ளப்பட்டது

ராமான இவவுலகமெல்லாம் ஸ்ரீஹரியினுடையஸீலையே இராசமுள்ளதென்றே தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் அழிவில்லாதம் நிதயமுமான ஸ்ரீஹரியின் அந்தஉருவம் வேறுஇருக்கிறவெவ்வேறு உருவமானது உலகத்தைப்பற்றியதாகும் ஒப்பாடா அந்தஉருவத்தைத் தெரிந்துகொள் மோகத்தானது உண்டாகக்கப்பட்டதாகும் அந்தஉருவம்தான் தசாஹகுலத்திலுதிப்பரும் லக்ஷ்மிபுடனகூடியவரும் ஸ்ரீவதஸுமென்னும் அடையாளமுடையருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனாகிறது இந்தப்பரமாத்மாவின்னுடையதேமானது பூதங்களின் உதப்பத்தியாலுண்டான உருவமுள்ளதன்று தீர்த்ததில் தேஹமுள்ளவராயிருக்கிற இந்தவிஷ்ணுபகவான மாயமான ஹரியாகிறா உன்னுடைய பரலோகத்தை ரக்ஷித்துக் கொள்ளவேண்டி ஸ்னாதனமான நித்யஸூபத்தை தயானமபண்ணுள்ளபக்தியில்லாதவர்களோ அவர்கள் நான்குவேதங்களாலும் அரண்மனையின அங்கங்களாலும் மீமாமஸையாலும் நயாயசாஸ்திரத்தாலும் இதிறாஸங்களாலும் புராணங்களாலும் மனுமுதலிய தாமசாஸ்திரங்களாலும் இவரைப்பற்றிக கூறும் எல்லாவேதாந்தங்களாலும் எவ்விதிலும் நித்யரான இந்தப்பரமாத்மாவை அடையமாட்டார்கள் பணிகளின் ஆதமூலியான பகவான எல்லாப்ராணிகளிடங்களிலும் அவற்றின் புத்தியை அடைந்திருக்கிறா ஆகையால், அறிவுள்ள எப்பொழுதும் சோமபலில்லாதவனாகி இந்தப்பரமாத்மாவையே தயானமபண்ணு குருக்களில் மிகச் சிறந்தவனே! பரமாத்மாவின் இவதாபமானது இவ்விதமானது எல்லாவுலகங்களையும் கண்டேரிஷியான நாரதரானவா இவ்விதம் சொன்னா அரசனே! பிதாரதரானவா ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய சிறந்ததான சாஸுவதத்தனையை உள்ளபடி அறிந்தா மஹாபாஹுவே! பரதஸரேஷ்டதே இவ்விதம் இந்தவாஸுதேவா மஹாபாஹுவும் ஸத்யமான பராமுள்ளவரும் சிந்திக்கத்தக்காதவரும் தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையருமான ஸ்ரீகேசவராகிறா இவா கேவலம் மானிடரல்லா தீ இவ்விதமான புருஷராயிருக்கிறா இவரை எப்பொழுதும் யாராயத்தக்கவன்? அரசனே! உனக்கு இதனைச் சொன்னேன் திருவும எதைக்கேட்கவிரும்புகிறாய்” என்று வினவினா

இருநூற்றேழாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தோடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், மரீசிமுதலியஸ்ருஷ்டிகரீந்தர்களுக்கும் ஒவ்வொரு
தீக்கிலுமுள்ள ரீஷிகளையும் கூறியது)

யுதிஷ்டிரா, “பாதசிரேஷ்டரே! எவர்கள் முனடி பரணைகளுடைய
பதிகளாக இருந்தார்கள்? திகளுகளுவ்வொன்றிலும் பெரியபாடி
பெற்றநாதரிஷிகள் இருந்தார்கள்?” என்று கேட்க, பீஷ்மர்
அலலத்தொடங்கினான்

“பாதாளிலமிகச்சிறந்தவனே! ‘எவர்கள் பரணைகளுக்குடைய
பதிகள்? நாதரிஷிகள் திகளுகளிற்கூறப்படுகிறார்கள்’ என்று நீ என்
டமனினவியதைக்கேள் தாமாக உண்டானவரும் பூஜயரும் ஸ்ரீ
ராமானபரமமா ஒருவா ஆதியிலுள்ளவா ஸ்வயம்புவான அந்த
மமதேவருக்கு மரீசி அதரி அங்கிரஸ புலஸ்தயா புலஹா கரத
ரியபாகபம்பெற்ற வஸிஷ்டா என்ற மஹாதமாக்களும் அந்த
மமாவுக்கு ஒப்பானவர்களுமான ஏழுபுத்தர்கள் உண்டானார்கள்
யார்கள், ஏழுபரமமாக்களென்று புராணத்தில் நிச்சயிக்கப்பட
நகுகிறார்கள் இதற்குமேல் பரஜாபதிகளனைவர்களுடையே சொல்லு
றன அதரிவமசத்திலிற்றந்தவரும் பரமமதேவரைக்காரணமாகக்
காரணவரும் ஸத்தைனரும் பூஜயருமான பரமசீனபாஹிஸனென்பவ
ருதார பரசேதஸினபுத்தரான அவரிடமிருந்து பத்துபெயர்கள்
யாடானார்கள் அந்தப்பத்துபெயர்களுள் தக்ஷரென்று பரஸித்த
ய ஸருஷ்டிகாததரும் ஒருபுத்தர் அவருக்கு உலகத்தில் ‘தக்ஷா’
யும், ‘க’ என்றும் இரண்டு பெயர்களுண்டு மரீசியினபுத்தர் கஸ்ய
அவருக்கு இரண்டு பெயர்கள் கூறப்படுகின்றன சிலா அரிஷ்ட
மியென்றும் மற்றுமசிலா கஸ்யப்பரென்றும் கூறுகின்றார்கள் காரதி
ளவனும் விரயமுள்ளவனும் ராஜனுமான ஸோமன் அதரியின்
ரஸபுத்தரன் அவன் தேவர்களுக்குரியபுகழ்களில் ஆயிரம்புகழ்கள்
நகிக் கொண்டிருப்பான் பாபுவே! பூஜயனான அயமாவும் இந்த
ரியினபுத்தர்களான மற்றவர்களும் உலகங்களைப் படைப்பவராக
ன்றும் கட்டளையிடுகிறவர்களுள்ளும் சொல்லப்படுகிறார்கள்
யுதியுள்ளவனே! சசபிந்துவுக்குப் பதினாயிரம்பாரையகளுண்டு
பொழுது ஒவ்வொரு பாரையிடத்திலும் ஆயிரம் ஆயிரம்புத்தர்
உண்டானார்கள் இவ்விதம் மஹாதமாவான அந்தச்சசபிந்து

புககு¹ நூறுலக்கம்புதராகவிருந்தாராக அலாகள வேறுஒருவர
 ம பரஜைக்குருகுபதிபாகவிரும்பவிலை. முன்னோர்களான பர
 ணாகள, பரஜைகள் சசபிரதுவிடமிருந்து உண்டாயினவென
 லசாலலுகிறார்கள் அது வருஷணியின்குலத்துக்குக் காரணமானது
 பெரியதுமானபாஜாபதியின்குலமாகும் கீததிபெற்றஸருஷ்டிகா
 ராகள இவ்விதம் கூறப்பட்டாராக பெரியயோகியும் பெரியமனமு
 வரும் ஆதமரூபத்தை அறிந்தவருமான சசபிரதுவென்னும் ரா
 ஷியானவா பதினாயிரம்பாராயைகளின் நடுவிஷிருதுகொண்டி
 ரா யோகியான அவா ஸமாதியை அடைந்து பிறகு² ஸாயுஜ்யத்தை
 பெற்றாரா இதற்குமேல மூன்றுலக்கங்களுக்கும் ஈஸ்வரர்களான தே
 வகளைச் சொல்லுகிறேன் பகன் அம்சன் அராயமா மிதரன் வருண்
 மவிதா தாதா பெரியபலமுள்ள விவஸவான் தவஷ்டா பூஷா இந்த
 ஷிஷ்ணுள்ளன இரதப்பண்ணினை ஆதிதயாகளும் கஸ்யபரினபுத
 ளளாகிறார்கள் நாஸதயனென்றும் தஸரனென்றும் அஸவினீ³ தே
 வள இரண்டுபோகள இவர்கள் எட்டாவதுபாஜாபதியான மா
 தாண்டரினபுதராகள தவஷ்டாவின்புதரனும் பெரியயசஸ்⁴ ளை
 னும் காரதியுள்ளவனுமான விஸ்வரூபன் அஜைகபாத் அஹிராபபுத
 னன் விஸ்வாசுதன் ரைவதன் ஹரன் பஹுரூபன் தேவாகளுக்கு
 னனதரியம்பகன் ஸாவிதரன் ஜயந்தன் தோலவியடையாதபிர
 னன இரதப்பதினொருவரும் மூன்றுலக்கங்களுக்கும் ஈசர்களா
 ருதராகளென்று சொல்லப்படுகிறார்கள் பெரியபாக்யம்பெற்ற எ
 வஸுக்களும் முன்னமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள் இவ்விதம்
 இரதத்தேவர்கள் மனுபாஜாபதியினிடமிருந்து உண்டானவா
 காம்⁵ அவர்கள் தேவர்களென்றும் பிதருக்களென்றும் இர
 வகையுள்ளவாகளாக முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்² தேவ
 னின்கூட்டமானது தனித்தனியாக ரிபுக்களென்றும் மருத்து
 ளென்றும் சொல்லப்படுகிறது இவ்விதம் இரதவிஸுவேதேவாக்க
 லுபபடியே அஸவினீ³ தேவர்களும் சொல்லப்படுகிறார்கள் அந்
 தேவாக்களுள் ஆதிதயாகள் கூத்தரியாக்களென்றும் அவ்வாறே ம
 துக்கள் வைஸ்யாக்களென்றும் உக்ரமானதவத்தினிருக்கும் அஸ
 தேவாக்கள் சூதராகளென்றும் கூறப்படுகிறார்கள் அநகிரஸன
 தேவாக்கள் பராமமணாக்களென்று கூறப்படுகிறார்களென்பது நிச்ச
 இவ்விதம் எல்லாத் தேவாக்களுக்குமுள்ள இரதநான்குவாணங்க
 சொல்லப்பட்டன இரதத்தேவாக்களைக் காலையில் எழுந்திரு

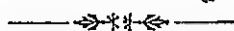
¹ 'சதஸ்ஸஸராணிதச' எனப்பதுமூலம், ² இவ்ரு அஸஸலோகம் விடப்பட்ட

தோதரமசெயபவன தன்னிடமஉண்டானதும ¹பிறராலசெயய-
டதுமான எல்லாப்பாவத்திலிருந்தும் விடுபடுகிறான்.²

அப்பா! யவகரீதா ரைப்பா ஆராவஸு பராவஸு உசிக!
'டையபுதராரனகக்ஷீவான ஆங்கிரஸாரனபலா பாஹிஷததென்னு
மதாதிதியினபுதராரன கணவமுனிஎன்று மூன்றுஉலகங்களையு
டக்கத்தக்க இருதவமுரிஷிகளும் கிழக்குத்திக்கிலிருக்கிறார்கள்.
மமுசா விமுசா வீரயமுள்ளஸவஸதயாதரேயா பரமுசா இது
ஹா பூஜயரானதருடவரதா மிதாவருணாகளினபுதரரும் பரதா
ளளவருமான அகஸதயா ஆகிய இருதபரமமரிஷிகள் எப்பொழுது
னதிக்கிலிருக்கிறார்கள் உஷங்கு தெளமயாரனகவஷா வீரயமு
பரிவயாதா ஏகதா தவிதா தரிதா அதரியின புதரரும் கலையுள
புவுமானதாவாஸா இருதமஹாதமாககளான மஹரிஷிகள் மே
கதிக்கை அடைந்திருக்கிறார்கள் அதரி வஸிஷ்டா மஹரிஷியா
ஸயபா கௌதமா பரதவாஜா குசிககுலத்திலுண்டான விஸ்வ
கரா மஹாதமாவானரிசிகரினபுதரரும் பூஜயருமானஜமதகரி இரு
முரிஷிகளும் வடக்குத்திக்கை அடைந்திருக்கிறார்கள் ஒவ்வொரு
க்கிலுமிருப்பவர்களும் தீக்ஷணமானதேஜஸுள்ளவர்களும் உலக
ளப்படைப்பவர்களும் மஹாதமாககளும் ஸாக்ஷீபூதர்களும்
வர்களனைவர்களும் சொல்லப்பட்டார்கள் இவ்விதம் மஹாதமா
ரான இருதரிஷிகள் தனித்தனியே திக்குகளிலிருக்கிறார்கள் இவ
ளக கீர்த்தனமசெயபவன எல்லாப்பாவத்திலிருந்தும் விடுப
றான் எந்தஎந்தத்திக்குகளில் இவர்களிருக்கிறார்களோ அந்
ந்தத்திக்கைச் சரணமடைந்தவன், எல்லாப்பாவங்களிலிருந்து
பிடுபடுகிறான், அவ்விதமே கேக்ஷமமுள்ளவனுமாகிறான்” என
பரனஸா

¹ 'பிறனுடையசோகையாலுண்டானது' எனபது பழையஉரை

இருநூற்றெட்டாவது அத்யாயம்
மோக்ஷதாமம் (தோடீச்சி)

(பீஷ்மர், யுதிஷ்டிரருக்கு ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவானுடைய
வராஹாவதாரத்தைச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரா, “மிதாமஹரே! பராஜ்ஞாசுளிர்பெரியவரே! உத்தில உணமைபாணபராகரமுள்ளவரே! அழிவிலலாதவருமாய் நமஸ்கரிக்கிறேன். பரமமான ஸ்ரீவாஸுதேவதாபபற்றிய மிகப்பெரிதானபராகரமதரும அவா முனசெய்தசெய்கையையும் முழுதும்கேட்க விரும்புகிறேன். புருஷாசுளிர்திருநதவரே! அவையனைத்தையும் உள்ளடக்கியவரே! எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டும் பெரியபலமுள்ளவரே! பரானவாஸுதேவா எந்தக்கராயத்தைநடத்தவேண்டி விலங்குகள் மீது மனத்தைஅடைந்து எவ்விதம் உருவத்தைததரித்திருந்தது அதைச்சொல்லவேண்டும்” என்றுகேட்க, பீஷ்மா சொல்லத்தொடர்ந்தான்.

“முன்காலத்தில் வேடடைக்குச்சென்றநான மராகணகேடையையுடைய ஆஸ்ரமத்திலிருந்தேன, அவ்விடத்தில் ஆயிரக்கணக்கானவர்களுடைய கிரகங்களுக்கும்ரிஷிகளுக்கும் கணகேடையையுடைய பிறகு அந்தரங்கம் எனக்கு மதுபாககத்துடன் மாயாதசெய்தாராகள் நான் அமாயாதையைப் பெற்றுக்கொண்டு ரிஷிகளைச் சந்தோஷிக்கச்செய்தேன் அவ்விடத்தில் கஸ்யபரென்றமஹாஷியால இந்தக்கதை செல்லப்பட்டது மனத்திற்கு மிகுந்தஸந்தோஷத்தை உண்டிப்பண்ணக்கூடிய சிறந்தஅந்தக்கதையை இப்பொழுது ஒரேமனத்துடன் வேடமுன்காலத்தில் தானவாசுளிர்பெரியவரையும் கோபலோபகங்களுடையவர்களும் பலத்தாலகொழுத்தவாசுளிரென்ற நரகமுதலிய நூறு, நணக்கான பெரிய அஸுரர்களும் அவ்விதமே யுத்தத்தில் மிகவும் பூபுள்ள மறநீர்முள்ளபல அஸுரர்களும் தேவாசுளிரென்ற மிகுந்தமமான அந்தஸம்பத்தில் பொறுமையுள்ளவாசுளிரென்றதாரா அப்பொழுது மிகவும்பயங்கராகளான நரகமுதலிய அஸுராதேவாசுளிரென்றவர்களை அடக்கவேண்டி ஹிரண்யாக்ஷணையடைந்து பெரியமுயற்சி

1 இந்நத அத்யாயத்திற்கு அந்தாபபூமிவிகீடனமென்றுபெயர். “நீரிகளின் உள்ளத்தில் உலாவிக் கொண்டுருக்கும் காமமுதலியவைகளை வந்ததக்கவுபாயத்தை உபதேசிக்காமகாரணத்தால் இப்பெயராவதது” என்ற பழைய உரை ஜலத்தினுள்ளே சென்ற பூமியை எடுக்கவேண்டிச் சொல்லுவதாரமென்னும் லீலையைக்கூறுவதால் இப்பெயராவதென்பதற்குள்ளுள்ளவாம்.

*மதுராபுரம் மயமானகாசுதிமலர்நிதிக் ௬

மகாபாடலாச்சாரம் மகாபாயனவெண்பாதுத் ௨

കുറുനാലു രാജ്യങ്ങൾ I

ഗവൺ ഡയറക്ടർമാർ സമരപരിപാടിക്ക് അനുമതി നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും 'കിരട്ട' ചിത്രീകരണത്തിന് അനുമതി നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും അറിയിച്ചു. അതേസമയം 'കിരട്ട' ചിത്രീകരണത്തിന് അനുമതി നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും 'കിരട്ട' ചിത്രീകരണത്തിന് അനുമതി നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും അറിയിച്ചു. അതേസമയം 'കിരട്ട' ചിത്രീകരണത്തിന് അനുമതി നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും 'കിരട്ട' ചിത്രീകരണത്തിന് അനുമതി നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും അറിയിച്ചു.

பஞ்சாபத் தீர்ப்புக் குழு பஞ்சாப்

[illegible]

சீரமைப்பு, சிவஞானி, சிவமயம், சிவநாமம், 'சீரமைப்பு', சிவஞானி, 'சிவஞானி',

കുരുത നഷ്ടമുണ്ടായിരുന്നതിനാലും മനുഷ്യവൃത്തിയുടെ മികച്ച
 ചട്ടത്തിന് അനുസരണമുള്ള മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ നിലനില്പിനും നഷ്ടം
 നേരിടുന്നതിനും തടയുന്നതിനും നിലനില്പിനും നഷ്ടമുണ്ടാകാതെ
 മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ നിലനില്പിനും നഷ്ടമുണ്ടാകാതെ
 നിലനില്പിനും നഷ്ടമുണ്ടാകാതെ നിലനില്പിനും നഷ്ടമുണ്ടാകാതെ
 നിലനില്പിനും നഷ്ടമുണ്ടാകാതെ നിലനില്പിനും നഷ്ടമുണ്ടാകാതെ

[illegible]

[illegible]

(செய்தியை) ரு ரா ய ன் க்ஷ ய ரா ி

തന്നയാളിടേ ഭരണകൂടവുമായിട്ടായ്യാണു്

1. 2
 கருமீ 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669,

[illegible]

[illegible]

சுருதிபாடம்.

0515

[illegible][illegible]

மாநாட்டை எழுதி

[illegible]

1974

உருபநாதிபதி

[illegible]

மேலும், மத்திய சர்க்கார், மாநில சர்க்கார், உள்ளூர் சர்க்கார், மற்றும் தனியார் நிறுவனங்கள், இவ்வாறு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

[illegible]

புதுப்பதிவுகளுக்கான

(ഭിന്നശാസ്ത്രം പഴയ കൃഷിയെ നശിപ്പിക്കുന്നു)

110010911

‘நா’நா புகள் புகள்

[illegible]

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

[illegible]

மாநாட்டுத் திட்டம்

[illegible]

உறுப்பினர் அம்ம ஐ நாயகம்

[illegible][illegible]

எவ்வகையிலும் அமைந்திருக்கின்றன. அந்தந்த நிலைமைகளின்படி அவைகள் செயல்படும். அவைகளின் செயல்பாடுகள் மூலமாகவே மக்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும். அவைகளின் செயல்பாடுகள் மூலமாகவே மக்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும். அவைகளின் செயல்பாடுகள் மூலமாகவே மக்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும்.

[illegible]

பா பா || பா த் தி || ப

[illegible]

(சுதந்திரப் போராட்டப் போராளிகள்
தலைநகரத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பின்னர்)

— 卷之六 —

(சிறப்பாய்வு) எதிர்ப்புக் கருத்து
எதிர்ப்புக் கருத்து எதிர்ப்புக் கருத்து

109

[illegible]

[illegible][illegible]

അന്നനന്തരം തൊട്ടടുത്തുവെച്ച് അതിൽ അന്നം വെച്ചുകിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു

சென்னை நகராட்சி தலைநகரம்

တၢ်ပုၤကၤလၢၤ ၃

[illegible]

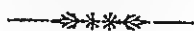
*மறை-கொளியைப் பார்த்து, மகனாகியவன், 1

[illegible]

[illegible]

(*കൃഷ്ണാചാര്യൻ) ഭിന്നസ്ഥ

சுதந்திரத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த பரிசு (1947)

(ക്രൈസ്തവജാതി) സ്വാഭാവികമായും

‘ഗവൺമെൻ്റ് ഭരണകൂടം ക്രൈസ്തവ വിഭാഗം

•சுதீத ம ி ன ி ன் ற ன ி

மாட்டு மல

• ந ன ம ப ி து ள் ம ன

[illegible]

[illegible][illegible]

பயனாகியிருக்கின்ற தீயனம் நன்றாகியிருக்கிறது.

உணவளிப்பது தீர்ப்பு, உணவளிப்பது தீர்ப்பு, 1

• ரா த் ம ய ர ம ஸ் வ னி

84519

[illegible]

[illegible]

தமிழகம் ௪

ഭരണസമിതി അംഗങ്ങളുടെ പേരുകൾ

தொடர்ச்சித் தகவல்

[illegible]

[illegible]

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

(**நீளமுடியை சூழ்த்துக்கொடுக்க**)

— ❁ —

பாடியாத்தித் தாயத்தித்தாயத்தி

1919

பாடல் : ஸ்ரீ கிருஷ்ண பாரதம் - அடியுருவியை நோக்கி

1619

0/619

உருவாக்கக்கூடிய கருப்பொருள்களையாவது கலாநாயகர்
யுடன் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் ஒருங்கிணைந்து
தீர்மானம் எடுக்கப்படும்.

[illegible]

• ரு லு டு ன் னு டு ன்

[illegible][illegible]

[illegible]

താമസത്തിന് ൩

தாய்மணிக்கு ௨

தாயகநிலைத் தீர்மானம், மூன்றாம் பாகம், I

[illegible]

[illegible]

100

புதுவது

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

— ❦ —

சாப்பாத்தித் தோய்கையாய்துதீர்ந்துய்ந்தது

५५७

பு. ந. ப. து. து. ப. து.

1752

പ്രകാരം

[illegible]

மாநாடு பிப்ரவரி ௧௯௭௧

*** ராஜ் ஸ்தம்பம் ***

[illegible]

[illegible]

(**ഗുണവർദ്ധനവ് ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഗുണിതങ്ങൾ നാശനഷ്ടങ്ങൾ കുറയ്ക്കുന്നതിന്**)

(சுதந்திரம்) வாழ்வுக்குப் பாதை

தமிழக அரசின் கீழ்க் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள

ॐ

• ராஜபக்சு •

[illegible]

சீர்திருத்தப் பணிகளை மேற்கொள்ளும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும் முடிவைத் தெரிவித்துள்ளது.

(၁၉၅၁-၅၂) ဂဏာသင်္ချာ

பாடியாக்கில் இராமசித்ரஞ்ஞகபுரம்

தமிழியல்

३०/८

• ஸ்ரீ ராம நாத் ஸ்வாமி •

[illegible]

[illegible]

പരമ ഭാര്യസ്ത്രീഭാവം ഭാര്യനാധ്യക്ഷതയ്ക്കു മിതമു തന്ത്രീയജ്ഞതയുടേ

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு பொதுமக்கள் தொடர்பு மற்றும் தகவல் அமைச்சர்

[illegible][illegible]

மூயியிலும் நான் விருப்பமுள்ளவனல்லேன். அறியவேண்டிய
 மூயியிலும் அறிவிலும் அறிபாமையிலும் (எனக்கு) வேற்றுமைஇல்லை
 றுசொன்னா இநதிரன், 'ஓ' பரஹலாதரே' இநதப்புத்தியானது
 த உபாயத்தால் அடையப்படுமோ, எந்த உபாயத்தால் சாநதி அடை
 படுமோ அந்த உபாயத்தைக் கேட்குமன்கருநீர் நன்றாகச் சொ
 'வணமம்' என்றுகேட்க, பரஹலாதா சொல்லத்தொடங்கினா
 நதிரனே' ருஜுவாயிருப்பதாலும் அஜாகாதையிலலாதிருப்பதா
 மனத்தெளிவினாலும் புத்தியுள்ளவனாயிருப்பதாலும் ஆசாரியா
 ருசெய்யும்பணிவிடைபாலும் மனிதன் பெருமையை அடை
 ன, ஸ்வபாவத்தால் நல்லபுத்தியை அடைகிறான், ஸ்வபாவத்தால்
 தியை அடைகிறான், எதைஎதைப் பாரக்கிறானோ அவையாவும்
 பாவத்தாலேயே உண்டாகின்றன துறவியானவன் வேற்றுமை
 யே அறியமாட்டான் குருவினமுகத்திலிருந்து வேதாரதவாக்
 தைக்கேட்டு அவவாகியத்தினபொருளைப்பற்றிய அறிவை மன
 ஸ்பாததுகொண்டு புகுத்தறிவால் அடையப்பட்ட ஆதமாவையே
 டாரதுபாரக்கிறான், பிறகு வைராக்யத்தை அடைகிறான், பய
 (தனக்கு) உண்டாகுமெல்லாததுகங்களிலிருந்தும் காப்பாற்ற
 வரானபாமதமாவை அடைகிறான், பிறகு அந்தப்பாமாதமஸூகத
 த தேடுகிறான், ஸத்புருஷர்களுடன் சோகதைபைச் செய்து
 ளளுகிறான் ஸத்புருஷர்கள் பரமாதமஸூகததையுணமிபண்ணு
 மருப போதுமானவாகளாகிறார்கள் ஸததுக்களின்ருகிலிருந்த
 டணத்துடன் நல்லவழியைத்தெரிந்துகொண்டு எல்லாப்பற்றுதல்
 ந்தும் விடுபட்டுப் பரமாதமாவை அடைகிறான் விஷயவிருப்பத்
 செய்ப்படும்தாமமானது ரீஜாகுணமுள்ளதும் பயத்தைத்தரு
 மாகும் அந்தக்காரியத்தால் மனிதன் முறையே தாமக்குறைவை
 டவான் திருமபவும் அச்சத்தானபரமாதமாவிடத்தில் பகதியி
 வனாகவே இருப்பான் உபதேசிகுமஆசிரியரிடத்திலும் நி
 வனாகவே விடுபட்டுச் செல்லுவான் எப்பொழுதும் இவனு
 கருவிகளுக்கப்பல்லபடுமவிஷயத்தில் பிரீதியுண்டாகும் ஸய
 தத்திலும் பிரீதியுண்டாகும் எப்பொழுதும் அறிவிலலாமையா
 னுக்கு ஆதமாவும் ஸீத்திபெறுது பித்தனுடையநிலையுள்ளவன
 ப்பான் கிரமமாய் இவ்விதமே செல்லுவான் எப்பொழுதுப
 த்தி வளரும் எவ்விதத்திலும் சாநதி உண்டாகாது விஷயத்
 ப்பற்றிச்செல்லும் இவனுக்கு மோக்ஷவிருப்பமுண்டாகாது

பாலியுகதிகளிலமிககநம்பிககையுடன் விஷயங்களிலுள்ளகுண்ட
 னாத துதிப்பான அபிமானமுகாவமுமுள்ளவனாகிச் சாஸ்திர
 னக கேடகவேமாட்டான போகமும் அவனை அடையாது அ
 றறதும் உயாததலகங்களைப்படைத்ததும் ஞானஉருவமுள்ளத்
 றனாகவேவிளங்குவதுமான பரமமததையும் அவன் அறியமா
 டான அககாரணத்தால் தன்வினைகளால் சுற்றிவிடப்பட்ட பல
 களை அடைந்து பெரிய அவிவேகத்துடன் கூடினவனுமாகி ஸமஸா
 ரீன கரையைக்கடந்திருப்பவரை அறியமாட்டான ஆசாரிய
 அடைவதால் வணக்கத்தையடைந்து (பிரமமத்தை) அறியவே
 ம பிறகு ஆசாரியரேனறுபிரஸித்திபெற்றவா முறையாக இவ
 ருனுகூலமானதாமங்களைச்சோககுமபடி செய்வா பலாஸு
 மவிறுத்திரனையும் கொன்றஇந்திரனே¹ அந்தத்தாமத்தால் இ
 மனிதன் உறுதியுடன் நிலைபெற்றிருக்கிறான் அதனால் உண
 நம் ஞானமென்னுமவாயுவால் முன்பிறவிகளிலுள்ள காமக்கூட
 மென்னும் பஞ்சப்பொதியானது பறக்கும்படி செய்யப்படுகிற
 வுவிதம் நன்னடக்கையில்முயற்சியுள்ளவனும் ஸமஸாரத்தைவி
 டிகொள்ளுகிறவனுமாயிருப்பவன் எப்பொழுதும் பருகுரிஷி
 பால (உலகத்தில்) விரும்பத்தக்கவிஷயத்தையே அறுத்துவி
 றுன் ஓ! இந்திரனே! இந்தமனிதன் வைராக்யத்தைஅடை
 கூடாத அந்தக்காமமானது உள்ளிலிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது
 நக்காமத்திறகுத்தகநிலையை விலக்கவேண்டுமே அந்தக்காமத்
 செய்யப்படும்காமத்தாலேயே முதலான (ஸுஷூபதி)அவஸ்தை
 அடைகிறான் இரண்டாவதானஸ்வபஞ்சஸ்தையையும் காமத்
 அடைகிறான் இந்தஜீவன் இந்தஇந்திரியங்களுடன் பிரதயக்ஷு
 ணுமஜாகராவஸ்தையிலிருப்பவனாகிறான் ஸுஷூபதியென்ற
 ருள்ள தம் நான்காவதுமான இந்தஆதமாவானது ஆவரணமென
 மாயையுடன் கூடியதன்று ஆகிலும் அந்தஆதமாவானது, கிரி
 யில்லாததும் பரத்திலுமபரமுமான அந்தப்பரமாதமாவைப்ப
 உலகநடைப்படி மனத்தைஅடக்கத்தக்க யோகவழியுடன் பூஜ்
 தும் ஹோமம்செய்வதும் அடக்கமுள்ள துமாயிருக்கவேண்டுமே
 கத்தினவளாச்சியுண்டாகும்பொழுது பொதுவானதோற்றமிரு
 கால் சைதன்யஉருவமுள்ளபுத்தியின்விருத்தியைப் பரமாதமா
 மாயையென்று தெரிந்துகொள்ளுகிறான் தியென்னுமபொருளாக
 அதுதன்பொரிபோன்றதும் அதைவிட வேறுமாகிருக்கிறது.

1 'ஸ்வதஸஸித்தம்' என்பது இரண்டுமுறைவருத்தலால் விடப்பட்ட

விலலாதசிறுவர்களுக்கு ஆதம்பொருளானது வேறுகக கூறப
 றது உண்மையில் ஸாதிககதககதொன்றும்இலலாதிருக்குப
 ருது நடபுபகைமுதலியவைகள் ஏது? தேவேந்திரனே! அவைக
 லாதபொழுது சோகமுதலியவைகளில்லை பூஜயனே! இவ
 ம தெரிந்துகொள ஸமமானபுத்தியை அடையவேண்டும் தேவ
 யே! இவ்விதமஉபாயம் உபதேசிக்கப்பட்டது கோணலவழியி
 லவேண்டாம் உன் அறிவால் பார்த்துகொள காமமானது
 னிகளைப் பிரவிருத்திக்கச்செய்யாது ஆனால் இந்த ஞானிகளு
 தச்சரீரத்திலுள்ள பராரபதம் இருக்கிறவையில் காமம் அடந
 ற அநதபராரபதத்தினமுடிவில் ஞானியானவன் அநதககாமத்தை
 நடயவேமாட்டானென்பது என்னுடையகருத்து ¹வெவவேறான
 டுகளிலிருக்கும்இநதவாகிரத்திரியமானது ²தாலுஸ்தானத்திலநி
 றற்றிருப்பதுபோலப் பொருள்கள் புத்தியை அடைந்திரு
 ருந புத்தியானது எப்பொழுதும் ஆதமாவை அடைந்திரு
 து பலவிதமானஸங்கலபங்களினைத்திலுமிருந்து விடுபட்டது
 களுக்குப்பரமுமான பரமாத்மநுபியும் வியாபகமும் மஹாத்மாவ
 ன ஸ்ரீவிஷ்ணுவானவா வேதாநதத்தைஅறிந்தவாகளால் இ
 ம கானம்பண்ணப்படுகிறா எப்பொழுதும் அவரிடம் குண
 நுப்பதில்லை மஹாதமாவான அநதவிஷ்ணுவானவா உலகங்களி
 திகளிலும் அவற்றைஅடுத்தவிசேஷணப்பொருள்களிலும் வஸி
 கொணடிருப்பதால் வாஸுதேவரென்று கூறப்படுகிறா குண
 நக்குத்தக்கபடியும் காமங்களுக்குத்தக்கபடியும் எல்லாஉலகத்தி
 லெல்லாபயனையும் அவரே அளிக்கிறா இவருடையஉருவம்
 னு பாரககதகககிலையில் நிற்பதன்று ஒருவனும் இவரைக க
 ல பாரப்பதில்லை இவவுலகில் ஸமாதிபெற்றபுத்தியுள்ளவன் பக
 லும் தைரியத்தாலும் ஞானஸவ்ருபமுள்ளஇவரை எங்கும் பார
 றுந பெரியோர்கள் அதை எனக்கு அறிவிக்கிறார்கள் இந
 ன! மஹாதமாவான அநதப்பகவானே மறறவிஷயத்தையும் அளி
 ர இநதிரனே! எனக்குள்ளஉபாயத்தை இவ்விதம் தெரிந்த
 ருள் ஆகையால், எப்பொழுதும் எனக்கு உலகமேஇல்லை' என
 னானா அஸுரபதியானபரஹலாதா இவ்விதம்சொல்ல இநதிர
 டு ஆச்சரியமடைந்தான் அரசனே! அப்பொழுது அன்பு
 டு அவாவசனத்தைக கௌரவிகவும்செய்தான் முன்று உலக

¹ இங்கு ஒருஸலோகம் விடப்பட்டது

² மேரவாய

களுக்கும்பதியான அநதஇரதிரான அபபொழுது அஸுரர்களு
அரசரானபரஹலாதரைப்பூஜித்து அவரிடமவிடைபெற்றுக்கொ
தன்னிருப்பிடமசென்றான்” என்றுசொன்னான்

இருநூற்றுமுப்பதாவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

(இந்நீரன் பவியைஇகழ்ந்ததும் காலக்கீள்வன்மையைப்பற்றி இந்நீர
தும் பலிக்கும் ஸம்பாஷணையும்)

புதிஷ்டிரா, “பிதாமஹரே! காலதண்டததாலதுனப்பபடுத
பட்டவனும் ஸம்பததுவிலகினவனுமான அரசன் எந்தப்புகதியு
பூமியில் ஸஞ்சரிககவேண்டுமென்பதை எனக்கு உபதேசிக்கவே
டும” என்று கேட்க பீஷமா சொல்லத்தொடங்கினான் “இவ
யத்திலும் இரதிரானுக்கும் விரோசனனபுதிரானபலிக்ருமநட
ஸம்பாஷணையான பழையஇவனிதிறாஸத்தை உதாஹரிககிரு
இரதிரான எல்லா அஸுரர்களுமெவனறபின் பிரமமதேவாருகிலவ
நமஸகரித்துக் கைகூப்பிக்கொண்டு பவியைப்பற்றிக கேட
தொடங்கினான் ‘ஓ! பிரமமதேவரே! எவன் தானமசெ
பொழுது ஒருகாலம்பொருள்குறைந்ததிலையோ அந்தப்பலி
நான் அறியவில்லை பவியை எனக்கு நீ சொல்லவேண்டும் அ
பலி வாயுவும் வருணனுமாயிருந்தான் அவனே ரவி, சந்திர
அவனே, அவன் அக்கினியாய உலகங்களைத்ததிககசசெய்தான் அ
ஜலமாயுமிருந்தான் அநகப்பலியை நான் அறியவில்லை பிரம
வரே! பவியைப்பற்றி எனக்குச் சொல்லும் அந்தப்பலியே அஸ்த
த்தை அடைந்தான் அவன் திக்குகளை விளங்கசெய்தான் அ
சோமபலினறிக காலத்துக்குதக்கப்படி மழைகளைப் பெய்வித்த
அந்தப்பலியை நான் அறியவில்லை பரமமாவே! பவியை எனக்
சொல்லவேண்டும்” என்றுகேட்டான் பிரமமதேவா, ‘இரதிரா
அந்தப்பலியைப்பற்றி நீகேட்பது உனக்கு அழகன்று ஆ
கேட்டால் பொய்யைச்சொல்லக்கூடாது ஆஷ்கயால், பவியைபட
உனக்குச் சொல்லுகிறேன் சசிபதியே! அவன் ஓட்டக்கங்களி
பசுக்களிலோ கழுதைகளிலோ அல்லது குதிரைகளிலோ மிகஉய
ஜநதுவாகிப்பாழானவீட்டிலிருப்பான்’ என்றுசொன்னான் இரதி
‘பிரமமதேவரே! பலி பாழான வீட்டில் சென்றிருப்பானாகில அ

யைநான் கொல்லடுமா? அல்லது, கொல்லவேண்டாமா? பிரமம
 வரே! அதைப்பற்றி நீ எனக்கு விடையளிக்கவேண்டும்' என்று
 டான பிரமமதேவா, 'இந்திரனே! நீ பவியைக் கொல்லாதே
 பானவன் வதமசெய்யதக்கவனல்லன் இந்திரனே! வாஸ
 ன! ஆனால், நீ இஷ்டம்போல நியாயத்தைக் கேட்கலாம்' என்று
 ன்றா பூஜயரான பிரமமதேவா இவ்விதமசொல்லக் கேட்ட
 றந்திரன் அப்பொழுது யாவதத்தினிடரியிலேறிக் கொண்டு
 கியுடன் பூமியில் ஸஞ்சரிக் கதொடங்கினான் பிறகு அந்தஇந்திர
 பூஜயரானபிரமமதேவரால் சொல்லப்பட்டபடி பாழானவீட்டில்
 கொண்டவனும் கழுதைவேஷத்துடனிருப்பவனுமான பவியைக்
 கொல்லத்தொடங்கினான் 'அஸுரனே! கழுதைப்பிறவியை
 டந்து உமிகளைத்தினப்பவனாயிருக்கிறாய் இப்பிறவி உனக்குச்
 னாதன்று நீ சோகப்படுகிறாயா? அல்லது, சோகப்படாமலிருக்
 பா? அந்தோ! சத்தருக்களுக்கவசப்பட்டவனும் ஸம்பத்தையும்
 திராகளையும்விட்டுவிடுகின்றவனும் யோவரியத்திலிருந்துமப்பாக
 த்திலிருந்துமழுவிக்காணாமலபோனவனுமான உன்னைப் பாசு
 ன நீ ஆயிரமவர்களுக்கொரு ஞாதிகளால்குழப்பப்பட்டு உலகந
 கத்பிக்கச்செய்கிறவனும் உன்னை யேதலைமையாகநினைத்து எங்க
 வாகளையும் மதியாதவனுமாகச் சென்றாயே அஸுரர்கள்
 னை எதிர்பார்த்துக்கொண்டே உன்னுடையகட்டளைப்படிநடந்தா
 நீ அரசாளுமபொழுது பூமியானது உழப்படாமலே தானய
 வியவைக்கை கொடுப்பதாயிருந்தது இப்பொழுது உன்னுடைய
 ம இவ்விதமிருக்கிறது நீ சோகப்படுகிறாயா? அல்லது, சோகப்
 மலிருக்கிறாயா? கடலினமுன்கரையில் விசேஷமாகப் 'பூஜித
 கொண்டு ஞாதிகளுக்கொரு பொருளை அளிப்பவனாயிருந்தபொழுது
 னுடையமனம் எவ்விதமிருந்தது? லக்ஷ்மியுடன்விளங்குமஉன
 டயவீட்டில் - ஆயிரக்கணக்கான தேவஸ்திரீகள் அனைவரும்
 ரைமாலையுள்ளவர்களும் பொன்னிறம்போன்ற மேனியுள்ளவா
 மாகப் பலவருஷக்கூட்டங்கள் நாததன்மசெய்தார்களே அஸுர
 தனே! அப்பொழுதும் இப்பொழுதும் உனதுமனம் எவ்வித
 க்கிறது? தங்கத்தால்செய்யப்பட்டதும் ரத்தினங்களால் அலங்
 கப்பட்டதும் மிகப்பெரிதுமான குடை உனக்கு இருந்தது
 வீடத்தில் ஆறாயிரமகந்தாவர்கள் ஏழுவகுப்பாக நாததன்மசெய்
 கள் நீயாகமண்ணுமபொழுது முழுமையும் கங்கமும் மிகப்

பெரிதுமானபும இருந்தது ஆயிரமலக்ஷம்பசுக்களைத் தா
செய்தாய அஸ்ரனே! அப்பொழுது மனம் எவ்விதமிருந்த
யாகமசெய்கிறவனாகிச் சமயைஎன்னுமதடியை எறியுமவிதி
பூமிமுழுமைபையும் விலக்கித்தொடர்ந்துசென்றபொழுது உ
மனத்தில் என்னிருந்தது? உன்னுடைய பொறபாததிரததை
ணேன குடையையும்காணேன விசிறியையும் காணேன அ
வேந்தனை! பிரமமதேவரால் அளிக்கப்பட்டஉன்னுடையமாலையை
காணேன்' என்றுசொன்னான் பிறகு வாஸவனாலசொல்லப்பட
மொழியைக்கேட்டு நகைத்து அந்தப்பலியானவன் ஆழந்தஅ
னமுள்ளதேவராஜனைநோக்கிச் சொல்லத்தொடங்கினான் 'தே
கூட்டத்தினதலைவனை! அந்தோ! இவ்விஷயத்தில் உனக்கு எவ்வ
அவிவேகம்? தேவர்களுக்கு அரசனானஉனக்கு இவ்விதம்பேச
யுகதமன்று கஷ்டம் பொறபாததிரததையும் குடையையும் விசிற
யும் நீ பராக்கிறாயிலலை வாஸவ! பிரமமதேவரால் அளிக்கப்பட்ட
னுடைய மாலையையும் நீ காணப்போகிறாயிலலை குகையிலவை
பட்டஎன்னுடையரத்தினங்களை நீ வினவுகிறாய் எப்பொழுது என்
நற்காலமவருமோ அப்பொழுது நீ அவைகளைப் பாப்பாய் ந
னுக்குக்காரணமான உருவமுள்ளவத்தியை நீ அறியவில்லை
வாஸவ! யாவும் காலத்தாலவரும், நற்காலத்தில் போகா மிகநினை
பொருளுள்ள நீ பொருளில்லாதஎனைப்பற்றிப் புகழ்விருமபுகிற
இது உன்னுடையகீர்த்திக்கும் குலத்திற்கும் தக்கதன்று ஞா
தைக்கற்றவர்களும் ஞானத்தாலதிருபகியுள்ளவர்களும் பொறு
யுள்ளவர்களும் ஸாதுக்களுமான அறிஞர்கள் துக்கங்களில் சே
பட்டமாட்டார்கள், ஸம்பத்துக்களிலும் ஸந்தோஷப்படமாட்டா
புரந்தரனே! நீயோ அவிவேகமுள்ளபுத்தியால் புகழ்ந்துகொள்
றாய் எப்பொழுது எனைப்போல நீ ஆலாயோ அப்பொழுது நீ
விதம் பேசமாட்டாய் ஸிவாயக்கொழுப்பால் மதமுள்ள நீ
னைப்பற்றிச் சிறிதும் தெரிந்துகொள்ளவில்லை ராஜ்யத்திலிருந்த
ளிவந்தபடியால் நான் வெல்லப்படாதவனென்பதில்லை' என்று செ
ன

1 'அடிபருத்து துணிசிறுத்து முப்பத்தாறுஅங்குலம் நீளமுள்ள
சமயைஎன்று சொல்லப்படும் அது பலசாலியானஒருவனால் எறியப
எவ்வளவுதூரம்சென்று விழுகிறதோ அவ்வளவுவரைக்கும் ஒருயாகமெ
தற்குத் தகுதியானஇடம் இவ்விதம் பலயாகங்களைச்செய்து பூமிமுழு
மையும் யாகசாலைபாக்கி அவற்றைவிட்டு விடுகின்ற' என்பது பழையஉ

இருநூற்றாண்டுகளாக அதுபாடி

மோகனதாமம். (தொடர்ச்சி.)

(காலத்தின்வன்மையைப்பற்றி இந்திரனுக்கும் பலிக்கும்
ஸம்பாஷணைத் தொடர்ச்சி.)

ஓ! பாரத! திருமபலம் சீறுகின்ற அரவமேபோன்ற அந்தப்பலி
நோக்கி இந்திரன் சிரித்துக்கொண்டு நன்கு ¹பேசுவதற்காகப்
வருமாறு சொல்லத்தொடங்கினான் 'ஆயிரமவர்களைத் தூண்ட
நிகளால்கூழப்பட்டவனும் உலகங்களை மிகத்தழிக்கச் செய்பவனும்
என்னைவரையும் பொருட்டாகக் கொள்ளாதவனுமாக நீ செல
வையே ஓ! பலியே! ஞானிகளாலும் மித்திரர்களாலும் விலக்கப்பட்ட
நீ மிக்கதுன்பமுள்ள உன்னுடைய இந்த அவஸ்தையைக்கண்டு
கப்படுகிறாயா? அல்லது, சோகப்படாமலிருக்கிறாயா? முதலில்
நீதான் தன்வசமாகக்கொண்டு ஒப்பற்றஸந்தோஷத்தையடை
இப்பொழுது இந்தத்துன்பத்தைப்பற்றிச் சோகப்படுகிறாயா?
அல்லது, சோகப்படாமலிருக்கிறாயா?' என்று கேட்டான் பலி
ல்லத்தொடங்கினான் 'தேவர்களுக்காசனே! காவததையும்
மானததையும் தள்ளிவிட்டு என்னுடைய செயப்பாட்டைப் பெரிய
ததையும் உன்னையற்றியஸ்திதியையும் வசப்படாத காலத்தின்
புறமையையும் உலகத்தின் பெருமையையும் அறியாமல் லீவன
வததையும் என்னிடமிருந்து கேள் ஓ! இந்திரனே! இவ்வுல
காலத்தின் ²மாறுதலில் எல்லாம் நிலையற்றனவாயிருப்பதைக்
நான் சோகப்படாமலிருக்கிறேன் இவ்வுலகமனைத்தும் முடி
ளதாயிருக்கிறது தேவாதிபனே! பிராணிகளுக்கும் இத்தச
களுக்கும் முடிவுள்ளவையாயிருக்கின்றன ஓ! இந்திரனே! ஆகை
, நான் சோகப்படாமலிருக்கிறேன் இந்தக்கமுறைப்பிறவியா
! என்னுடைய குற்றத்தாலன்று உயிரும சரீரமும் பிறவியில்
பிறந்தவைகளாயிருக்கின்றன இரண்டுமே சோனது வளருகின்
இரண்டுமே சோனது நசிக்கின்றன இவ்விதமான அறிவுள்ள
யிருக்கும் சோனத்தால் இவ்விதமான சரீரத்தை அடைந்தும் நான்
சுகமாக துன்பப்படாமலிருக்கிறேன் அறிவுள்ள எனக்குத்
தமேது? பிரவாஹங்களுக்குக் கடலானது முடிவாயிருப்பது
'ஸப், பிராணிகளுக்கு நாசமானது முடிவாயிருக்கிறது வசகிரத

தைத்தரிப்பவனே ! இதைநன்கு அறிந்தமனிதர்கள் அவிவேகம் அடையமாட்டார்கள் ரஜோகுணத்தாலுண்டாகும் அவிவேகத்தை பெரிதாகக்கொண்டு இவ்விதம் அறியாமல் மதிக்கெட்டவர்கள் பத்தை அடைந்து கஷ்டப்படுகிறார்கள் மனிதன் புத்தியை அளவால் எல்லாப்பாவத்தையும் விலக்கிக்கொள்ளுகிறான் பாவம் கியவன் ஸதவகுணமெழுவான் ஸதவகுணத்திலிருப்பவன் ! தெளிவுள்ளவனாவான் ஆகையால், திருமபவும் திருமபவும் ! டாவனவும் நசிப்பனவுமாயிருப்பவைகளான பொருள்களால் கட்டப்பட்டு கிருபணங்கள் துன்பப்படுகிறார்கள் பொருளளித்திடப்படும் பொருளநாசத்தையும் ஜீவிப்பதையும் மரிப்பதையும் ஸுகதியும் துக்கத்தையும் மறப்பயனையும் நான் பகைக்கவுமில்லை, வம்புமில்லை ஒருமனிதனைக் கொல்லுகிற ஒருவன் தான்கொல்லப்பட்டவனாகவே கொல்லப்பட்டவனைக் கொல்லுகிறான் எவன் கொடுக்கிறானோ, எவன் கொல்லப்படுகிறானோ அவ்விருவரும் அறிவிக்கவில்லை இரத்திரனே ! கொன்றபின்னும் வென்றபின்னும் பெளமுள்ளவனபோலிருக்கிற மனிதன் உண்மையில் காததாவே அல்ல காததாவாயிருப்பதுதான் அதைச் செய்கிறது உலகத்திற்கு இறப்புப்பிறப்பு இவ்விண்ணாடையும் யாச் செய்கிறா ? உண்டுபண்ணப்பட்டவஸ்துவாலேயே அந்த உலகம் உண்டுபண்ணப்படுகிறது அவஸ்துவுக்கும் வேறு ஒருவா காததாவாயிருக்கிறா, பிராணிகள், அக்கினி, ஆகாயம், ஜலம், பீரதாவதானவாயு இவைகளைக் காமாகக்கொண்டிருக்கின்றன அவற்றில் என்ன சோகமிருக்கிறது தனவலிமையால் பெரிதான காலமானது அதிகப்படிப்புள்ளவனாலும் அலப்படிப்புள்ளவனாலும் பலசாலியானாலும் பலவீனமானாலும் அழகுள்ளவனாலும் குருபியானாலும் நல்லவனாலும் கெட்டவனாலும் எல்லோரையும் தனவசமாகக்கொள்ளுகிறது வலகம் காலத்தின்வசத்தை அடைந்தால் அறிவுள்ள எனக்கு என்ன சோகமிருக்கிறது ? மனிதன் முதலில் எரிகப்பட்டதையே பிளிக்கிறான், அடிக்கப்பட்டதையே பிறகும் அடிக்கிறான் மடைந்ததே நசிக்கிறது அடையவேண்டியதை அடைக்கிறான் சரியமான விதியைச் சிறித்தால காலமாகிற இந்தக்கடலுக்குத் தில்லை அக்கரை ஏது ? இக்கரையும் காணப்படுகிறதில்லை. இழுடிவை நான் காணேன் இரத்திரனே ! காலமானது நான் பாரக்

1. கொலப்பவனும் வெலப்பவனும் உண்மையில் ஆதமாவல்லா ஆவானது ஒன்றையும் செய்கிறதில்லை' எனப்பது பழைய உரை

பாழுது பிராணிகளை நசிக்கும்படிசெய்யாமலிருக்குமாகில ஸ
நாஷமும் காவமும் கோபமும் எனக்கு இருக்கும் ஜனங்களி
தவீட்டில் கழுதையின் உருவத்தைஎடுத்தது உய்யைத்தின்
பாண்டிருக்கிறஎன்கைத் தெரிந்ததுகொண்டு நீவந்து நிரதைபே
றய விருமபினால் நான் எனனுடையஉருவங்களைப் பலவிதமா
றறிகொள்ளுவேன பயங்கரமானஎனனுடைய அந்த உருவ
ளக்கண்டு நீயே ஓடுவாய காலம் யாவற்றையும் எடுத்ததுகொள்ளு
து காலம் யாவற்றையும் கொடுக்கிறது யாவும் காலத்தா
யப்படுகின்றன இரதிரேன! பெளருஷத்தைக் கொண்டாட
5 இரதிரே! முன்காலத்தில நான்கோபங்கொண்டால் எல்லாம் மி
டல்கும் எல்லாதேவர்களும் உன்னுடன்கூட ஓடுவார்கள் இ
6 ர! இவ்வுலகத்திற்குரியஸூதனமானதாமத்தை நான் அறிவேன
ம இவ்விதம் ஆலோசித்துப் பாரா நீயாகக் காவத்தை அடை
தே பிரபுத்தனமையும் பாககிரமமும் ஒருபொழுதும் ஆதமாவீ
8 நபெற்றவையல்ல உன்னுடையமனம் இளமைப்பருவத்திலேயே
ருக்கிறது, முன்போலவே இப்பொழுதும் இருக்கிறது இரத்
9 ன! நன்றாகப்பாரா ஞானத்திற்குரியபுத்தியை அடை தேவர்களு
ரிதாகளும் பிதருக்களும் கரதாவர்களும் உரகர்களும் ராக்ஷஸ
ம யாவர்களும் எனவசத்திலிருந்தார்கள் வாஸவனே! அவற்றை
10 எல்லாம் நீ அறிவாய புத்தியிலுள்ள மதஸரத்தால் அவிவேகமடை
பர்களானும் விரோசனனபுத்திரானபலி இருக்கிறதிகருக்கே
ஸகாரமென்றுசொல்லிக்கொண்டு என்னை அடைந்தார்கள், நான்
தைப்பற்றிச் சோகப்படுகிறதில்லை இரதிரேன! எனக்குண்டான
றையைப்பற்றி நான் சோகப்படுகிறதில்லை எனனுடையபுத்தி
னது இவ்விதம் உறுதியுள்ளதாயிருக்கிறது நான் தெய்வவசத்
11 திறகிறேன் நற்குலத்தில பிறந்தவனும் அழகுள்ளவனும் பரி
மமுள்ளவனுமாயிருப்பவன் தனஇனத்தார்களுடன் துக்கப்பட்டு
பிப்பவனாகக் காணப்படுகிறான் அது அவ்விதமிருக்கவேண்டிய
யிருக்கிறது இரதிரேன! கெட்டகுலத்திலபிறந்தவனும் மூட
ம துஷ்டனுமாயிருப்பவன் இனத்தார்களுடன் ஸுகமாய ஜீவி
12 னதாகக் காணப்படுகிறான் அது அவ்விதம் வரவேண்டியவிய
பது இரதிரே! நிறைந்த அழகுள்ளவனும் லக்ஷணம்பொருந்தியவரு
யிருப்பவன் பாககியமில்லாதவளாகக் காணப்படுகிறான் லக்ஷண
13 மிலாதவனும் குருபியுமானஒருத்தி நல்லபாககியமுள்ளவளாகவு
ணப்படுகிறான் இரதிரேன! இது எனனால் செய்யப்பட்டதன்று

நீர்திரை' இது உன்னுடையபட்டதமன்று வஜராயுதமு
 ின' நீ இவ்விதநிலைபை அடைந்திருப்பதும் நான்கள இவ்விதநிலை
 புடைந்திருப்பதும் உன்னுடைய செயலல்ல, மற்றவர்களுடை
 செயலுமல்ல, ஒ' நீர்திரை' என்னுடையசெய்கையென்பது ஏத
 மபததோ விபததோ காலத்தின்வெற்றுமையாலேயே செய்யப
 னெறன் நீ தேவர்களுக்காசனாயிருந்துவிளங்குகிறவனும் ஸம
 னள்ளவனும் காரதியுள்ளவனும் எனக்குமேல்காஜிப்பவனுமாயிரு
 ிதைப் பாரக்கிறேன் காலமானது என்னேமீறியிற்பதாயிலலாக்
 ால நான் இவ்விதநிலைபைமுடியாது வஜராயுதத்ததுடன்ச
 ிருந்தாலும் உன்னை இப்பொழுது நான் ஒருகுத்தல விழத்தில
 'வன் ஆனால், இது பாரக்காமத்திருநியகாலமன்று சாந்திக
 புடையத்தக்ககாலம் இப்பொழுது வந்திருக்கிறது காலம் எல்
 ிற்றையும் நிலைபெறச்செய்கிறது அப்படியே காலம் யாவற்றைய
 முக்கச்செய்கிறது அஸ்பார்களுக்காசனம் பலசாலியும் காஜி
 ினும் மிக்கபார்க்கிரமமுள்ளவனுமானஎன்னையே காலம் வந
 புடையுமாகில் வேறுஎவனிடம் வராமலிருக்கும்? தேவராஜனே
 னனுடையஒருதேஜஸால் மஹாதமாக்களும் பன்னிரண்டுஆத்
 ரியாகளுமான உங்களைவரினதேஜஸுகளும் தரிக்கப்பட்டன
 ாஸவனே! நானே ஜலங்களைஎடுப்பவனும் விடுகிறவனுமாயிரு
 'தன் முன்றுஉலகங்களுக்கும் நானே தரிகக்கச்செய்தேன் நானே
 னெனலைஉண்புண்ணினேன் நான் காப்பவனும் அழிப்பவனும்
 காடுப்பவனும் வாங்குப்பவனும் அடக்குப்பவனும் கட்டளையிடுப்பவனும்
 லகங்களிலிரிபுவும் ஈஸ்வரனுமாயிருந்தேன் அமராதிரை' எ
 றுடையஅந்தபிரபுத்தனமையானது இப்பொழுது விலகிவிட்ட
 ாலத்தின் (பகலிரவுமுதலியவையான) ஸீஸையால் ஆக்கிரமிக
 டடஎனக்கு யாவும் தோன்றவில்லை சசிதேவியின்பதியே! நா
 ாத்தாவல்லேன் நீயும் காத்தாவல்லே மற்றவனும் காத்தாவல்ல
 நீர்திரை' உலகங்கள் தற்செயலாக வெவ்வேறுனகாலத்தில் அது
 ிக்கப்படுகின்றன வேதமறிந்தஜனங்கள் காலஞ்சியானபிரமமத
 ாஸத்தையும் பக்தத்தையும் வீடாக்கக்கொண்டதும் இவ்வாறு
 கலாலும் சூழப்பட்டதும் நுதுக்களைத் துவாரமாகக்கொண்டது
 ராணவாயுவை முகமாகக்கொண்டதுமாகக் கூறுகிறார்கள்
 ினங்கள் தம்புத்தியால் இவ்வுலகமயாவும் தியானம்பண்ண
 க்குத்தெனக் கூறுகிறார்கள் 'இவ்விததயானத்திற்கு நீர்துஉ

¹ இவ்ரு அரைஸ்ஸோகம் விடப்பட்டது.

ஸதுடன் கூடிய ஐந்துகோசங்களையே விஷயங்களென்று கரு
 திற் றன விருத்திரானைக்கொன்றவனே! பிறகு முடிவுக்காலத்தி
 லவ்வநதையும் அவைகளுடன் கூடியிருப்பவனையும் கானேன யு
 களுக்கெட்டாததும் சாஸ்திரங்களாலும் அறியக்கடினமானதும்
 கிடலபுலனாகும் நிறைந்ததும் முதலும் முடிவுமில்லாததும்
 மமதையே அழிவிலலாதஜீவனென்றும் அழிவுள்ள பிரபஞ்சமெ
 றும் சொல்லுகிறார்கள் அந்தப் பிரம்மமானது தான் உபாதிபின்ப
 தலிலலாததாயினும் புத்தியின் ஸதவகுணங்களிலிருந்துகொண்
 டானே அறிவிகிறதாகிறது எவர்கள் உண்மையைக்கண்டவ
 ளா அந்தஜ்ஞங்கள் இந்த ஆதமாவை நித்தியமான பிரம்மமென
 ன்க்கிறார்கள் ஐந்துவிதமான இந்திரியங்களையாவும் எதை
 னாடாந்து அறிகிறதில்லையோ அதைக் காலமென்று தெரிந்துகொள்
 வவுலகமனைத்தும் அதன்வசத்திலிருக்கிறது பூஜ்யமான காலம்
 து பூதங்களுக்கெல்லாம் வேற்றுமையைச் செய்கிறதென்று இவ்வ
 ஸ்கூடத தெரிந்துகொள்ளமுடியாது காலத்தைக்காட்டிலும்
 வலிதசக்தியுள்ள வேறுபடாததம் இல்லாததாலும் இவ்விதம் கொ
 ல அறிவிகக்கூடிய வேறுபடாததம் இல்லாததாலும் எல்லாப் பிர
 யுகளும் அடையத்தக்க அக்காலத்தை அடையாமல் எனக்குப் போகமு
 டு? ஒழிகிறவனாலும் அக்காலத்தைத் தள்ளமுடியாது நின்றாலு
 ம்திரிந்து விலகமாட்டான ஐந்துவிதமான இந்திரியங்களையா
 வதைக் காண்கிறதில்லை சிலா இக்காலத்தை அக்கினியென்ப
 ளாலலுகிறார்கள், சிலா பிரம்மாவென்று சொல்லுகிறார்கள் ம
 ள்சிலா ஒன்றாயிருக்கும் இக்காலத்தை ருதுக்களென்றும் மாத்
 ளானதும் பக்திங்களென்றும் தினங்களென்றும் க்ஷணங்களென்ற
 லையென்றும் மாலையென்றும் நடுப்பக்கென்றும் முகூததமெ
 ம பலவிதமாகக் கூறுகிறார்கள் இவ்வுலகமயாவும் என்னவசத்
 திருக்கிறதோ அதைக் காலமென்று தெரிந்துகொள் சசிபதியாக
 ஸ்திரானே! உன்னையேபோல வன்மையுட்பாக்கிரமமுட்பொருந்
 திவாயிரம் இருதிரர்கள் காலஞ்சென்றார்கள் ஒ! இருதிரானே! தேவ
 நுக்காசனும் மிக்கபலமுள்ளவனும் பயங்கரமான ஸேனையுள்ளவ
 னுனனையும் காலமவருமபொழுது பெரியவீரியமுள்ள அக்கா
 னது மிகவும் அடக்கிவைக்கும் அக்காலமானது இவ்வுலகமனை
 தையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறது ஒ! இருதிரானே! ஆன்கயோ
 றுதியுள்ளவனாயிரு அக்காலமானது என்னாலும் உன்னாலும் மு
 றர்களாலும் மீறிச் செல்லக்கூடியதன்று மிகஉத்தமமான இந்தரா

யலக்ஷ்மியை அடைந்தது, 'என்னிடத்தில் ஸம்பதது இருக்கிற
 என்று நினைப்பதுபொய் இந்தலக்ஷ்மியானவள் ஓரிடத்திலும் நினை
 இருக்கிறவளல்லள் உன்னைவிடமிக்கசிறந்தவர்களான பல்லாயிரமி
 ரகளிடத்தில் இவள் இருந்திருக்கிறாள் தேவர்களுக்ககதிபனே! எ
 லமுள்ள இந்தலக்ஷ்மியானவள் என்னையும்விட்டு உன்னை அடை
 ந்ககிறாள் இந்திரனே! இவ்விதம் திருமபவும்நினைபாதே நீ சா
 ரயிரு நீயும் இவ்விதமிருப்பதைக்கண்டால் லக்ஷ்மியானவள் கா
 ல ஏவப்பட்டு விரைவாக வேறொருவனிடம் செல்லுவாள் ஒ' டி
 ரானே! உனக்குக் காவமவேண்டாம் இந்திரனே! பொறுத்த
 'காள தேவபதியே! அவ்விதமானகாலம் வந்துவிட்டதென்றுதெ
 ற்கொள தேவராஜனே! நீ ஏன் வெட்கமில்லாமல் புகழ்ந்துகொ
 ந்கிறாய்? எல்லா அஸுரர்களுக்கும்திபனும எல்லாதேவர்களை
 மெக்ச்செய்தவனும பிரம்மலோகத்தையும் ஜயித்தவனுமாயிரு
 ன இவ்விதமிருக்கிறாள் வருககாலத்திலுள்ளகதியை எவன க
 னான்?' என்றுசொன்னான்

இருநூற்றமுப்பத்திரண்டாவதுஅத்யாயம்

மோக்ஷதாமம். (தோடர்ச்சி)

(காலத்தின்பின்மையைப்பற்றி இந்திரனுக்கும் பலிகீதும்ஸம்பாஷணை;
 தோடர்ச்சியும் இந்திரனுக்கும் லக்ஷ்மீகீதும் ஸம்பாஷணையும்)

பிறகு இந்திரனானவன் அப்பொழுது மஹாதமாவானபலியை
 ரீரத்திலிருந்து வெளியேகிளம்புகிறவனும் தேஜஸுள்ளவனும் த
 வருவமுள்ளவனும்மானலக்ஷ்மியைக் கண்டான் காரதியால் விள
 தம் அந்தலக்ஷ்மியைக்கண்டவுடன்பாகனென்னும்அஸுரனை அட
 ரவனும பூஜயனுமானஇந்திரன் விப்பபாலமலாதகண்ணுள்ளவ
 'ப பவியைநோக்கி, 'ஒ' பவியே! தன்காரதியால்விளங்குகிறவளு
 தாளவளையும் மகுடமும் அழகுமுள்ளவளுமாக உன்னிடமிருந்
 வளியிறசெல்லுகிற இவள் யா?' என்றுகேட்டான் பலி, 'இவ
 யஸுரப்பெண்ணென்றும் தெய்வப்பெண்ணென்றும் மானிடப்பெ
 ண்ணன்றும் நான் அறியவில்லை நீ இவளைக் கேட்டாலுமஸரி, கே
 ட்டாலும ஸரி ஒ' இந்திரனே! இஷ்டம்போலச் செய' என
 சானனை இந்திரன், 'அழகுள்ளவனும் மகுடமுள்ளவளுமாக
 வியினிடமிருந்து வெளியிறசெல்லும் நீ யா? அழகானசிரிப்புள்

ரா! அறியாத எனக்கு உனபெயரைச் சொல் நீ யா? அஸு-
 ரஷ்டனான பவியைவிடிக் காரதியால் விளங்கிக் கொண்டு இவ-
 ம என்னருகில் நிற்கிறாயே பெண்ணே! கேட்கும் எனக்கு
 தச்சொல்' என்று கேட்டான் லக்ஷ்மி, 'விரோசனை என்னை
 யவிலலை விரோசனனுடைய புத்திரனை இந்தப் பவியும் என்னை
 யவிலலை ஓ! வாஸவனே! துஸஸைஹயென்றும் விதி
 யென்றும் பூதியென்றும் லக்ஷ்மியென்றும் ஸ்ரீயென்றும் என-
 சொல்லுவார்கள். ஓ! இந்திரனே! நீ என்னை அறியமாட்டாய்
 யாகளனைவரும் என்னை அறியமாட்டார்கள்' என்று சொன்-
 இந்திரன், 'ஓ! துஸஸைஹயே! நெடுகாலமவனிததவளா-
 ரதும் நீ இந்தப்பவியை விடுகிறாயே இது என்ன? நீ என்க
 விடுகிறாயா? அல்லது, பவிககாகவா?' என்று கேட்டான்
 மி, 'பிரமமாவும் என்னை எவ்விதத்திலும் கட்டளையிடத்தக்கவ-
 ா, விதாதாவும் கட்டளையிடத்தக்கவாலலா இந்திரனே! கால-
 ரது மாற்றறு இந்திரனே! இவ்விதம் நீ அவமதிக்கவேண்-
 ி' என்று சொன்னான் இந்திரன், 'மகுடமதரிததவளே! பவி-
 'வன உன்னால் எவ்விதம் எதற்காகத் தள்ளப்பட்டான்? என்னை
 வ்விதம் விடாமலிருப்பாய்? இனியபுன்னகையுள்ளவளே! அதை
 கஞ்ச சொல்லவேண்டும்' என்று கேட்டான் லக்ஷ்மி, 'ஸத்யத-
 ம தானத்திலும் வீரத்தத்திலும் தவத்திலும் பராகிரமத்திலும்
 தத்திலும் நான் நிலைபெற்றவளாயிருக்கிறேன் பவியானவன
 வகளிலிருந்து விலகினவனான இந்தப்பவியானவன் முதலில்
 மமணாகளுக்கு நன்மைசெய்பவனும் உண்மைபேசுகிறவனும்
 நிரியங்களை வென்றவனுமாயிருந்து பிறகு பிரமமணாகளிடம்
 உயைப்பட்டான் அசுரத்தனாயிருந்துகொண்டு நெய்யைத்
 ட்டான் எப்பொழுதும் யாக்குசெய்யும் தனையுள்ளவ-
 ிருந்துகொண்டு என்னையே நேரில் பூஜித்தான் பிறகு அதை
 டி மூடபுத்தியுள்ளவனும் காலத்தால் துன்பப்படுத்தப்பட-
 னுமானான் ஓ! இந்திரனே! ஆகையால் அவனிடமிருந்து
 கீனை ஓ! வாஸவனே! உன்னிடத்தில் வலிக்கப்போகி-
 ர அஜாகராதையின்றித் தவகதாலும் பராகரமத்தாலும் நான்
 கத்தக்கவளாகிறேன்' என்று சொன்னான் இந்திரன், 'தாம்
 லலில் குடியிருப்பவளே! ஒருவனாக உன்னைவகிக்கச்சகதி-
 ர்புருஷன் தேவர்களிலும் மனிதர்களிலும் எல்லாப்பிராணி-
 லும் எவனிருக்கிறான்?' என்று கேட்டான் லக்ஷ்மி, 'புரந்த

ரனே! எனனை ஒருவனாகப் பொறுக்கச்சக்திபெற்றவன் ஒருநே
 மிலலை, கந்தாவனுமிலலை, அஸ்ரனுமிலலை, ராக்ஷஸனுமிலலை' எ
 சொன்னான் இரதிரன், 'அழகுள்ளவனே! நீ என்னிடத்தில்
 பொழுதுமிருக்கும்விதத்தை எனக்குச் சொல்லவேண்டுமே நீ
 லுகிறபடி அதை நான் செய்கிறேன் நீ ஆகை உண்மையாகச் செ
 வேண்டுமே' என்றுகேட்டான் லக்ஷ்மி, 'தேவேந்திரனே! நான்
 விதம் உன்னிடத்தில் எப்பொழுதும் நிலைபெற்றிருப்பேனென்ப
 தெரிந்துகொள் வேதவிதிப்படி எனனை நான்குவிதமாகப்பா
 வைத்துக்கொள்' என்றுசொன்னான் இரதிரன், 'சக்திக்கும் ப
 ரகும்பதக்கப்படி நான் உன்னைத் தாங்குகிறேன் ஒ' லக்ஷ்மி! ஆனா
 னருகில எப்பொழுதும் எனக்கு அபசாரமுண்டாகாமலிருக்க
 டுமே மனிதர்களைப் பூமிதான் வசிக்கமுதிறமையுள்ளவளுமே பி
 களை உண்டுபண்ணுகிறவளுமாயிருக்கிறாள் அவள் உன்னு
 ளொருபாகத்தைப்பொறுத்ததுக்கொள்ளட்டும் அவள் திறமையுள்
 தானென்பது எனக்குத் தெ' என்றுசொன்னான் லக்ஷ்மி, 'பூ
 நிலைபெற்றதாக, என்னுடையஒருபாகமானது இதோவைக்க
 டது ஒ' இரதிரனே! ஆகையால், என்னுடையஇரண்டாவ
 பாகத்தை நன்குவைக்கப்பட்டதாகச் செய்துகொள்' என்று
 னான் இரதிரன், 'மனிதர்களை ஒழிக்கிறஜலம்தான் வளாகக்
 அது உன்னுடையபாகத்தைப் பொறுத்ததுக்கொள்ளட்டும்
 பொறுக்குதிறமையுள்ளது' என்றுசொன்னான் லக்ஷ்மி, 'ஜல
 நிலைபெற்றதாக என்னுடையஒருபாகமானது இதோ வைக்க
 டது ஒ' இரதிரனே! ஆகையால் என்னுடையமூன்றாவதான
 தை நன்கு உறுதியுள்ளதாகச் செய்துகொள்' என்று சொன்
 இரதிரன், 'வேதங்களும் யாகங்களும் தேவர்களும் நிலை
 யிருக்கிற அகனியானது உன்னுடைய மூன்றாவதான பாக
 நல்ல உறுதியுடன் தாங்கட்டும்' என்று சொன்னான் லக்ஷ்மி, 'உ
 னியில நிலைபெற்றதாக என்னுடையஒருபாகமானது இதோ வை
 பட்டது ஒ' இரதிரனே! ஆகையால் என்னுடைய நான்காவது
 தை நல்ல உறுதியுள்ளதாகச் செய்துகொள்' என்று சொன்
 இரதிரன், 'மனிதர்களுள் ஸாதுக்களும் பிராமமணர்களுக்கு நன்
 செய்பவர்களும் ஸத்யம் பேசுகிறவர்களுமாயிருக்கிறவர்கள் உ
 டைய பாகத்தைப் பொறுத்ததுக்கொள்ளட்டும் ஸாதுக்கள் பொ
 ருத்திறமையுள்ளவர்கள்' என்றுசொன்னான் லக்ஷ்மி, 'ஸாதுக்கள்
 நிலைபெற்றதாக என்னுடையஒருபாகமானது இதோ உறுதி

ஓ' இரதிரனே' எனனைப் பிராணிகளிடம் இவ்விதம் உறுதி
 தவளாக எப்பொழுதும் நீ தாங்கிக்கொள்' என்று சொன்
 இரதிரன், 'எவர்கள் பூமியின் சுதந்திரைச் செய்துகொண்டு
 5 ஜலங்களால் பிராணிகளைத் திருப்திசெய்கிறவர்களும் அக்
 ல யாகஞ்செய்கிறவர்களும்ாயிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு
 பூமியிலுள்ள தவளாயிருக்கிறாய் 'இவ்விதம் எனனால் உறுதிசெய
 டடவளும் பூஜிக்கத்தக்கவளுமான உனனைப் பிராணிகளுள்
 ற விரோதிகளிறுளே அவன் எனக்குப் பகையாவான் என
 ரத்தை யாவரும் கேட்கடும்' என்றுசொன்னான் 'அப்
 ிய ஆகடும்' என்றுசொல்லிவிட்டு எல்லா உலகங்களாலும்
 றகரிகப்பபட்ட அநதலக்ஷ்மியானவள் (பலியினிடமிருந்து) நழு
 ள அநதலக்ஷ்மீதேவியானவள் இரதிரனை ரக்ஷித்தாள் பிறகு
 மியால் விடப்பட்டவளும் அஸ்ராகளுக்கரசனுமான பலியான
 , 'ஸுடாயனானவன் ²கீழ்த்திசையில் எவ்வளவு பிரகாசிக்கிறுளே
 வளவு தென்றிசையிலும் அவ்வளவு மேற்றிசையிலும் அதுபோ
 ட்திசையிலும் பிரகாசிப்பான் அவ்வாறு பகலநடுவில் ஸுடாயன்
 தமயமடையாமலிருக்கிறபொழுது தேவர்களுக்கும் அஸ்ராக
 கும திருமபவும் யுத்தமுண்டாகப்போகிறது அப்பொழுது நான்
 களை வெல்லப்போகிறேன் ஸுடாயன் நடுவி்லிருந்துகொண்டு
 றா உலகங்களுக்கும் பிரகாசஞ்செய்கிறபொழுது தேவர்களுக்கும்
 ஸராகளுக்கும் உண்டாகும் சண்டையில் நான் உனனை வெல்லப்
 ிகிறேன்' என்று சொன்னான் இரதிரன், 'ஓ' பஸ்யே' உன்
 , கொல்லக்கூடாதென்று நான் பிரம்மதேவரால் கட்டளையிடப்
 டிருக்கிறேன் ஆகையால் நான் உனதலையில் வஜ்ராயுதத்தைப்
 டாமலிருக்கிறேன் அஸ்ராகளுக்கரசனே! இஷ்டம்போலப்போ
 ரம் பெரிய அஸ்ரானே! உனக்குக் கேஷம்முண்டாகடும் ரவியான
 , நடுவி்லிருந்துகொண்டு ஒருபொழுதும் பிரகாசிக்கப்போகிறத்
 , முன்னமே பிரம்மதேவரால் இந்த ரவிக்கு ஸமயம் உறுதிப்படுத்த
 பட்டிருக்கிறது இந்த ரவியானவன் ஸத்கியமாகப் பிரஜைகளை
 காப்படுத்திக்கொண்டு எப்பொழுதும் சுற்றிக்கொண்டிருப்பான்
 றனுக்கு ஆறுமாதங்கள் உத்தராயணமும் ஆறுமாதங்கள் தக்ஷ

1 அதிகபாடமான ஒருஸுலோகம் விடப்பட்டது

2 மேருமலையின்மேற்புறத்தினநடுவில் பிரம்மலோகமும் அதன்கீழ்க்
 லிய நான்கு திக்குகளிலும் இரதிரன், யமன், வருணன், குபேரன் இவர்களை
 டண்டுகளுமிருக்கின்றன. இவைகள் மேருமலையைச்சுற்றிவருமாறியா

னாயனமுமாகும் ரவியானவன அநதஅயனப்படி உலகங்களில்
ரையும் வெய்யிலையும் உண்டுபண்ணிகொண்டு செல்லுகிறான்' எ
சொன்னான். 'ஓ! பாரத! இந்திரனால் இவ்விதம் சொல்லப்பட
னும் அஸுரர்களுக்கதிபனுமான பவியானவன தென்திசையை
கிசசென்றான் இந்திரனே வடதிசையை நோக்கிப்புறப்பட்ட
இவ்விதம் பவியால் பாடப்பட்டதும் அனகககாரமென்று பெரிய
பட்டதுமான இவ்வசனத்தைக் கேட்டபின் இந்திரனானவன்
பொழுது ஆகாயவழியில் சென்றான்" என்று சொன்னான்

இருநூற்றாம்பதத்துமுன்னுவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம். (தொடர்க்கி.)

(சோகத்தைவிட்டுப் பாமாந்மாவை த்யானிப்பது மோக்ஷஸாதன
மென்பதைப்பற்றி இந்திரனுக்கும்நமுச்சீதும் ஸம்பாஷணை)

புதிஷ்டிரா, "துயரங்களில் முழுகிஇருப்பவனுக்கு எது
மையைத்தருவதாகும்? அதை எனக்குச் சொல்லவேண்டும் ஓ!
பலமுள்ளவனே! உறுதியாயிருக்கவேண்டித் திருமபவும் அதை எ
குச் சொல்லவேண்டும்" என்றுகேட்க, பீஷமா சொல்லத்தொ
கினான்

"ஓ! புதிஷ்டிரனே! இவ்விஷயத்திலும் இந்திரனுக்கும்நமு
குமநடந்த ஸம்பாஷணையான பழைபஇவ்விதிஹாஸத்தை உதா
கிராகள லக்ஷமியைவட்டவ்லகியவனும் கடலைப்போலககலக
காதவனும் பிராணிகளின் பிறப்பிறப்புகளை அமிரதவனுமான ந
யைக்கண்டு இந்திரனானவன், 'ஓ! நமுசியே! கயிறுகளாலகட்டப
பிரகாசிக்கின்றன. அப்பட்டணங்களிலவ்விப்பலாசைக்கு ரவியினதரிச
உதயமும் அவன்காணாமல்போவது அஸ்தமயமுமாகும் அப்பட்டணங்க
கிழக்கில் ரவிஉதயமானால் மேற்றிசையிலுள்ளவர்களுக்கு அஸ்தமய
வடதிசையில் நடுபபகலும் தெற்கில் இரவீஸமத்தியமுமாக இருக்கும்
போல மறத்திசைகளிலும் தெரிந்தகொள்ளவண்ணம் இவைகளில் பி
தேவரின் ஒரு பகலுக்குரிய காலங்களைப் பதினாறுப பங்கிட்டு அவைக
ஒரு பாககாலத்தால் இந்திரநகரத்திற்கழிவும் இரண்டு நான்கு எட்டு
பங்களால் முறையே ஸமயமன்முதலியவைகளுக்கழிவும் உண்டா
அநதஸமயத்தில் இப்பட்டணங்களில் ரவியைக் காண்பதும் காணாத
இலலாமல்போவதுபற்றி உதயாஸ்தமயங்களில்லை அப்பொழுது ரவி
பகலிலிருப்பவனாகிறான் அது நிகழும் வைவளவதமனுவின காலஞ்செ
வாவாணிமனுவின காலமாகும் அசமயத்தில் தான் இந்திரபதவியை அ
பகட்டுமென்று பவியின் கருத்து' என்பது பழைய உரை

வனும ஸ்தானத்திலிருநதுநழுவினவனும பகைவாகருகருவச
டவனும சம்பத்தைவிட்டுவிடவியவனுமானநீ சோகப்படுகிறாயா
ல்லது, சோகப்படாமலிருக்கிறாயா ?' என்றுகேட்டான நழு
பாலத்தொடங்கினான் ' விலகத்தகாதசோகத்தால் சரீரம் மி
டுகிறது பகைவாகள் மிகவுமகளிக்கிறார்கள் சோகத்தை விலக்கி
ள்ளாத துணையுமில்லை ஒ! இநதிரானே! ஆகையால் நான் சே
படவில்லை இவையாவுமே முடிவுள்ளனவாகும் தேவாகளுக்கே
ன! சோகப்படுவதால் உருவமகெடும் சோகப்படுவதால் ஸம்பத்
ருநது நழுவுவான் சோகப்படுவதால் ஆயுளும் தாமமும் குறை
ம் ஆகையால், அறிவுள்ளவன் வந்ததுக்கத்ததைதள்ளிவிட்டு மன
மருஸுகமும் மனத்திலிருப்பதுமான சேஷத்தை மனத்தால்
னக்கவேண்டும் மனிதன் மனத்தை எப்படிஎப்படி சேஷத்தத்
செலுத்துகிறானே அப்படி அப்படியே எல்லாப்பொருள்களும் இ
கரு நன்குவித்திருக்கும் இவ்விஷயத்தில் யீசுமில்லை கட்டளையிடு
வுள் ஒருவரல்லாமல் இரண்டாமகடவுளில்லை காப்பதில்படுத்த
சுகமமனிதனைக் கடவுள் கட்டளையிடுகிறார் நான் அவரால்வா
பிடுபாளத்தை நோக்கி ஜலம்செலவதுபோல அவாவியபடிசெ
கிறேன் ²உண்மையையும் உண்மையல்லாததையும் அறிந்தநான்
ரேயனை மிகப்பெரிதென்று தெரிந்தனொருக்கிறேன் ஆ
ம் நான் அதைசெய்கிறதில்லை மாடிகளிலும் குழிகளிலும் ⁴திரு
ரிலும் எவ்விதம் ஏவப்பட்டவனாகிறேனோ அவ்விதம்செய்துகெ
டு செல்லுகிறேன் இரத்தமனிதன் எந்தஎந்தவிதம் அடையவேண்
மா அந்த அந்தவிதமே அடைகிறான் எது எவ்விதம் வரவேண்
ா அது அவ்விதமேவருகிறது தெய்வத்தால் எந்தஎந்தக்காப்பத்
யே திருமபவும்திருமபவும் ஏவப்படுகிறானோ அதுஅதிலேயே
லிக்கிறான் எதிலிருக்கத் தான் விருமபுகிறானோ அதிலிருக்கிறதி
'எனக்குநோருகுகிற இந்தநிலை எனக்கு இவ்விதமவரவேண்டி
த' என்றஎண்ணமானது எப்பொழுதும் எவ்வுகருகுகிறதே
வன் ஒருபொழுதும் சோகப்படமாட்டான் காலத்தினவேறுபாடு
லுண்டாகும் ஸுகதுக்கங்களால் பீடிகப்படுகிறவர்களுக்குத்தான்
லில்லை ஆனால் துக்கத்திலிருப்பவனுக்கு, 'நான் காததா' எ

1 வேறு பாடம்

2 'பந்தத்தையும் மோகத்தையும்' எனபது வேறுபாடம்

3 'மோகத்ததை' எனபது பழைய உரை

4 'ஆசையைக் கொண்டு' எனபது பழைய உரை

யமஎண்ணமே துககமாகும் உலகத்தில் துன்பங்களானவை, நி
ளையும் தேவர்களையும் பெரிய அஸுரர்களையும் மூன்றுவேதங்கள்
மகற்றபெரியோர்களையும் காட்டிவிருக்கும்முனிவர்களையும் மற்ற
வர்களையுந்தான் அடைகிறதில்லை? ஆனால் நன்மைநீமைகளை அறி
புகள் பாபப்பபடையமாட்டார்கள் அறிவுள்ளவன் கோபத்தைய
புபிமானத்தையும் அடையமாட்டான் அவன் துககமுள்ளவனு
ன், சந்தோஷமுள்ளவனுமல்லன், பொருளநஷ்டங்களிலும் துக
ளிலும் சோகப்படுகிறவனுமல்லன், இமயமலைபோல அசைவற்ற
ாவத்துடனிருப்பான் எவனைப் பொருள்களின் பெரியலாபமான
ந்தோஷப்படுத்தாமலிருக்குமோ, அப்படியே ஸமயத்திலுண்ட
நதுன்பமும் அவிவேகத்தை அடையுமபடி செய்யாமலிருக்கு
வன் ஸுகத்தையும் அப்படியே துககத்தையும் பற்றுதலில்லா
புனுபவிக்கிறானே அவன் உயர்ந்தமனிதனாவான் மனிதன் எந்த
புவஸ்தையை அடைவானே அந்த அந்த புவஸ்தையிலும் தாபத்
புடையாதவனாக இருக்கவேண்டும் இவ்விதம் வளருவதும் மன
புண்டாவதும் 1ஸாதத்தை உண்புண்ணுவதுமான சோகத்தைச் ச
திலிருந்து தூரவிலக்கிக்கொள்ளுகிறவனாயிருக்கவேண்டும் எந்த
பபையை அடைவதானது எப்பொழுதும் தாமதத்தைப்பற்றியபயத்
உண்புண்ணுகிறதில்லையோ அது நல்ல 2ஸபையும் என்று, 3பரிஷத்
ன்று, 4ஸதஸுமன்று தாமதத்தின உண்மையைத் தெரிந்துகொண்
டக்கும் அறிவுள்ளவன் சிறந்தமனிதனாவான் அறிவிறசிறந்தே
ருடைய காரியங்களின் முடிவைத் தெரிந்துகொள்வது மிக்ககடின
முத்தனமடைந்த கௌதமா ஸதானத்திலிருந்து 5மூலி அவ்வ
ஷ்டமான ஆபத்தை அடைந்தும் அவிவேகமடையாமலிருந்த
பூகையால் அறிவிறசிறந்தவன் அவிவேகமடையத்தக்ககாலத்தி
புவிவேகமடையமாட்டான் மனிதன் மற்றவர்களின் பலத்தா
பீரியத்தாலும் புத்தியாலும் ஆண்மையாலும் சிலத்தாலும் நன்ன
கயாலும் ஸமபத்தாலும் அடையத்தகாததை அடையமாட்டா
வ்விதம் நற்குலத்தில் பிறந்தவனக்கு முற்காலத்தில் தெய
ானதைக் கட்டியிட இருக்கிறதோ அதையே நான் அனுபவிக்கிறே
மருதயுவானவன் எனக்கு என்னசெய்யக்கூடும்? ஸுகங்க

1 வேறு பாடம்

2 லோகவியவகாரங்களை விசாரிக்கும்கூட்டம்

3 ஸமருதிகளைப்பற்றி விசாரிக்கும்கூட்டம்

4 வேதத்தைப்பற்றி விசாரிக்கும்கூட்டம்

ககங்களோ அடையதககவைகளையே அடைகிறான் செல்ல, கவிடங்களுக்கே செல்லுகிறான் கடைகதககவைகளே நடக்கின்றன இத்னை முழுதுமதெரிந்துகொண்டு அவிவே மயாமலிருக்கிறமனிதன் எல்லாதகககளிலும் கேட்கமுள்ள ம பாக்கியமனைததுமுள்ளவனுமாயிருப்பான்” என்று சொன்னான்

இருநூற்றமுட்பததுளன்காவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம். (தொடர்ச்சி.)

— ❖ ❖ ❖ —

(ஆபத்தில் தையமே ஸுகத்துகீருக் காரணமென்பதைப் பற்றி இந்திரனுக்கும் பலிக்கும் ஸம்பாஷணை.)

யுதிஷ்டிரா, “அரசரே! உறவினர்களினாசத்திலோ அல்லது பங்களின நாசத்திலோ கஷ்டமான ஆபத்தில் மூழ்கின மன றுக்கு ஸரேயஸ எது? பாதாளிறசிறந்தவரே! இவவுலகத்தி டதமமாக உபதேசிப்பவா நீரன்றோ? இவவிஷயத்தை உமமிட டகிறேன் அதை நீ எனக்குச் சொல்லவேண்டும்” என டுக், பீஷ்மா சொல்லத்தொடங்கினான்

‘அரசனே! மகன பெண்டிர் ஸுகங்கள் பொருள் இவைகளை டி விலகியவனும் கஷ்டமான விபத்தில் மூழ்கினவனுமாயிருப்ப கருத தைரியமானது கேட்கத்தகதச செய்யதககதாசும் தைரி ளவனுக்குச் சரீரமானது அழியாது சோகமில்லாமலிருப்பத கத்தைக்கொடுக்கும், மிகச்சிறந்த நோயற்றநிலையுடைய ரத்திற்கு ஆரோகியமிருந்தால் அநதமனிதன் திருமபவும் ஸம்ப, அடைவான் அப்பா! ஸதவகுணம்பொருந்தியகிலையை அடை நககிற அமிவிறசிறந்தவனுக்கு ஸம்பததும் கையிழும் காரியா றில் உறுதியுமுண்டாகும் ஒ! யுதிஷ்டிர! திருமபவும் இவவிஷய, லும் பலிக்கும் இந்திரனுக்கும் நடந்தஸம்பாஷணையான பழைய இ ிஹாஸத்தை உதாஹரிககிறார்கள் தேவர்களுக்கும் அஸூ நககுமயுத்தமானதுமுடிவுபெறவும், தைத்தியர்களுக்கும் தானவ நககும நாசமுண்டாகவும், உலகங்கள் விஷ்ணுவால் ஆக்கிரமிக்க வும், இந்திரன் தேவர்களுக்காசனாகவும், தேவர்கள் யாகங்களா ராதிக்கப்படவும், நான்குஜாதிகளும் கலப்பினறி நிலையிருக்க, மூன்று உலகங்களும் செழிப்பாயிருக்கவும், பிரமமதேவா பிரீத் னிருக்கவுமுள்ளகாலத்தில் ருதராகள், வஸுககள், ஆதிதயாகள்

அபுலினீதேவர்கள், கந்தாவர்கள், நாகஸ்ரேஷ்டர்கள், வித்தா-
 இவர்களாலும் மற்றறிவிர்களாலும் சூழப்பட்டவனும் பிரபுவும்
 இரதிரன் நான்கு தந்தைகளுள்ளதும் நன்குபழக்கப்பட்டதும் யா-
 னளில் சிறந்ததும் கார்தியுள்ளதுமான கிராவத்ததி¹லறிகொடி
 முன்றுலகங்களுக்கும் (பாக்கவேண்டி) புறப்பட்டான் வஜரா-
 மீமந்திய அவன் ஒருகால கடலினருகில் ஒருமலையின் குகை-
 விரோசனனபுத்திரனான பவியைக் கண்டு அவனருகில் சென்று
 கிராவத்ததினை கழுத்திலிருப்பவனும் தேவகூட்டங்களால் சூ-
 டப்பட்டவனும் தேவர்களுக்கரசனுமான அந்த இரதிரனைக்கொ-
 டுத்துப் பதியான பவியானவன் சோகப்படவுமில்லை, பயப்படவுமில்-
 லாதபவியானவன் பயமில்லாமலும் வேறுவிதாரமில்லாமலும்
 பதைக்கண்டு சிறந்தயானையினமீது ஏறின இரதிரனானவன் இவன்
 சொல்லத்தொடங்கினான்

"ஓ! அஸ்ரனே! சூரதன்மையாலா அல்லது பெரியே-
 ரின் ஸேவையாலா அல்லது தவஞ்செய்திருப்பதாலா நீ பயப்பட-
 விருக்கிறாய்? எவ்விதத்திலும் இவ்வாறிருப்பது மிகக்கடி-
 விரோசனனின புத்திரனே! பகைவர்களுக்கு வசமானவனும்
 உத்தமமான பத்திலிருந்து நழுவினவனுமான நீ சோகப்பட்டு
 உயரில்லையிலும் எதைக்கொண்டு சோகப்படாமலிருக்கிறாய்? ஐ-
 யுள்ள மிகமேனமையை அடைந்து மிக உத்தமமானபோகங்களை
 அழித்துக்கொண்டிருந்த நீ ரத்தினங்களும் ராஜ்யங்களும் அபக-
 ரப்பட்டும என்னகாரணத்தால் சோகப்படாமலிருக்கிறாய்? செ-
 ற்கப்பனபாட்டன்பரம்பரையாகவந்தபத்தில முன்பு ஈழுவானு-
 டுது இப்பொழுது பகைவர்களால் அந்தப்பதவி அபகரிக்கப்பட்டி-
 ருத்தையுங்கண்டு ஏன் நீ சோகப்படாமலிருக்கிறாய்? வருணனு-
 டாசங்களால் கட்டப்பட்டும் வஜராயுத்ததால் மிக அடிக்கப்பட-
 ஞார்களுக்கும் தனங்களும் அபகரிக்கப்பட்டும் நீ என்னகாரணத்த-
 லீ சோகப்படாமலிருக்கிறாய்? சொல் ஸம்பத்து நசித்தும் வைபவ-
 யிருந்து நழுவினும் நீசோகப்படாமலிருப்பதென்பது அரிது மூ-
 டலக்கங்களென்னும் ராஜ்யம் அழிந்திருக்கும்பொழுது வேறு எ-
 டையிரோடிருக்க விரும்புவான்?' என்று சொன்னான் விவே-
 கான புத்திரனானபவியானவன் இவ்விதமும் வேறுவிதமுமாகத் த-
 ன்அவமதித்துக் கஷ்டமும் சூரமுமாகப் பேசுவதைக்கேட-
 ஞரப்பில்லாமல் மறுமொழி கூறலானான் 'ஓ! இரதிரனே
 னான மிகவும் அடக்கியிருக்கும்பொழுது தற்புகழ்ச்சியால் உ-

யாதுபயன்? ஒ! புரந்தரேனே! நீ வஜ்ராயுதத்தை எடுத்துக்
 கொண்டு நிற்பதைக் காண்கிறேன் முன்பு நீ சக்தியற்றவனாயிருந்
 தவிர வேறு எவன் மிகக்கடுமையான இவ்விதவசனத்தைப்
 பதக்கவன்? சதருவின் வசத்திலிருப்பவனும் கண் கையை
 உதவனுமான வீரனுக்குச் சக்தியுள்ளவனாயிருந்தும் தயையசெய
 னீயே புருஷனென்று அறிந்துகொள்ளுகிறார்கள யுத்தங்க
 ளிவாதப்படும இரண்டுபோகளுள் ஒருவனே வெற்றி அடைவ தும்
 ஒருவனே தோல்வியடைவதும் நிச்சயமில்லையல்லவா? அஸு
 நன் சிறந்தவனான என்னிடத்தில் உனக்கு இந்த ஸ்வபாவம
 எட்டாம எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஈசனாயிருந்த நான் பராக்ஷி
 ரால் பலாதகாரமாக வெல்லப்பட்டேன் வஜ்ராயுதமுள்ளவனே!
 உலகநிலையை அடைந்திருப்பது ஏன்? நான்கள் இவ்விதநிலையை
 உட்கிருப்பதும் ஏன்? இது எங்குள்ள செயப்பபட்டதன்று ஒ!
 ஸ! இது உன்னால் செய்யப்பட்டதென்று நான் முன்பு எவ்வித
 தேனோ அவ்விதம் நீ இப்பொழுது இருக்கிறாய் இப்பொழுது
 ள் எவ்விதமிருக்கிறோமோ அவ்விதம் நீயும் இருக்கப்போகிறாய்
 தெட்டகாரியம்செய்ததாக நீ அவமதிக்கவேண்டாம் மனிதன்
 தின் வேற்றுமையால் ஸுகத்தையும் துக்கத்தையும் அடைகி
 லு! இரதிர! நீ காமத்தால் இரதிரபதவியை அடைந்தவனல்ல,
 தின் வேற்றுமையால் அடைந்திருக்கிறாய் காலமானது என்னை
 லத்தில செல்லுமபடிசெய்கிறது உன்னையும் இக்காலந்தான்
 ஸ்செய்கிறது ஆகையால், இப்பொழுது நீ இருப்பதுபோல
 இல்லு நான்கள் இருப்பதுபோல நீயுமில்லை தாயதந்தை
 பணிவிடையும் தேவதைகளின் பூஜையும் வேறுநற்குணம்
 நந்தியுந் தக்கையும் மனிதனுக்கு ஸுகத்தைத் தருவனவல்ல.
 தால் துன்பப்படுத்தப்பட்ட மனிதனைக் கலவியும் தவமும் தான்
 நண்பர்களும் உறவினர்களும் காப்பாற்றத்திறமையுள்ளவா களால்
 மனிதர்கள் வருங்காலத்திலுள்ள துன்பத்தைப் புத்திவலிமை
 ிஞ்ஞல்லாமல் பலநூறுஇடையூறுகள்செய்தும் தடுக்கச் சக்தி
 ரவாகளல்லா காலத்தின் வேற்றுமைகளால் துன்பப்படுத்தப்
 பவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவனில்லை ஒ! இரதிரேனே! ஆனால்,
 ர காததா' என்றுகூறிப்பது துக்கமாகும் காததாவாயி
 து உண்மையானால் காததாவானவன் ஒருபொழுதும் உண்டு
 னப்படமாட்டான் காததாவானவன் உண்டுபண்ணப்படுகிறாரா

ணததால காததாவும் சகதிபெற்றவனல்லன காலத்தால நான
 னை ஜயித்தேன காலத்தால உன்னால நான ஜயிக்கப்பட
 காலமானது போகிறவர்களைப் போகும்படிசெய்கிறது காலம்
 பிராணிகளைக் கணக்கிடுகிறது ஒ! இரதிரானே! அவிவேகமுள
 கியுடனபித்தறறுகிறீ அறியவில்லை சிலா உன்னை உனகாம்,
 மிகச்சிறந்ததன்மையை அடைந்தாயென்று நன்குமதிக்கிறார்கள்
 கடைகளை அறிந்தஎன்போன்றவன் காலத்தாலதுன்பப்படுத்த
 எவ்விதம் சோகமடைவான்? அல்லது, அவிவேகமடைவான்? அ
 புத்திக்கேளேளவனாவான்? காலத்தாலசூழப்பட்டஎனக்கோ
 போன்றவனுக்கோ புத்தியானது துன்பத்தை அடைந்து உடை
 பலபோல எவ்விதமகஷ்டமடையும்? ஒ! இரதிரானே! நானும்
 இனிவரப்போகிற வேறுஇரதிராக்களைவரும் பலநூறு இரதி
 சென்றவழியில் செல்லப்போகிறோம் காலமவரும்பொழுது
 ஸம்பத்துடன் இவ்விதமவிளங்குகிறவனும் எதிராகத்தகாதவனும்
 உன்னையும் காலமானது என்னைப்போலச் செயப்படுபாடுகிறது
 களுக்கூரியயுகந்தேதாறும் பலவாயிரம்இரதிராக்கள் காலஞ்சென்
 கிறார்கள் காலமானது மீறிச்செல்லத்தகாததன்றோ? இரத
 வியை அடைந்து உன்னைஎல்லரப்பிராணிகளிடத்தும்ருப்பவரும்
 விலலாதவருமான பிராமதேவரைப்போலக் கொண்டாடிக் கொ
 றாய் இரதப்பதவியானது எவனுக்கும் அசைவிலலாததும்
 அழிவிலலாததும் என்று ஆனால், நீ அவிவேகபுத்தியுடன், 'எ
 இரதப்பதவி வந்தது' என்றுகினைக்கிறாய் நம்பத்தகாததை
 கிறாய் உறுதியிலலாததை உறுதியென்றும்கினைக்கிறாய் ஒ
 ரேஸவரா! காலத்தாலசூழப்பட்டபுத்தியுள்ளவன் எப்பொழுது
 விதிமிருப்பான 'இது என்னுடையது' என்று அவிவேகத்த
 ராஜ்யலக்ஷமியை அடையவிரும்புகிறாய் உனக்கும் இவள் நி
 றவளல்லள், எங்களுக்கும்அல்லள், மற்றவர்களுக்கும்அல்லள்
 பலபோகளை மீறிக் கொண்டு இப்பொழுது இவள் உன்னிடத்தில
 ருக்கிறாள் ஒ! இரதிரானே! பசுவானது தன்னிருப்பிடத்தைத்
 திரும்பவும் வேறுஇடத்திற்குச் செல்லுவதுபோல உறுதியி
 இரதலக்ஷமியானவள் சிறிதுகாலம்உன்னிடத்திலிருந்தபின் தி
 வும் வேறொருவனிடம் செல்லப்போகிறாள் தேவராஜர்களாயிரு
 காலஞ்சென்றிருக்கிறவர்களைஎண்ண நான சகதியுள்ளவனல்ல
 ஒ! இரதிரானே! உன்னைவிட வேறுபலபோகாரும் இருக்கப்போ
 கள் இரதப்பழிபானது மாகுகள் கொடிகள் செடிகள்இவை

, ஆறு மலை¹ ஆகரம்இவைகளுள்ள துமாயிருக்கிறது முன
தில் இரதபபூமியானது எவாகளாலனுபவிக்கப்பட்டதோ அவா
இப்பொழுது காணென பருது, லீலன, மயன, பீமன, நா
மபரன, அஸ்வகீவன, புலோமா, ஸவாப்பானு, ஒப்பற்றகாந
பாபஹலாதன, நமுகி, தக்ஷன, விபரகிதகி, விரோசனன,
ஜேஷ்வன, ஸுக்ரேதரன, பூரிஹா, புஷ்பவான, வருஷன,
ஷக்ஷ, வருஷபன, பாஹு, கபிலாஸ்ரவன, வீரூபகன, பாணன,
நஸவரன, வஹநி, விஸ்வதமஷ்டரன, நைருருதி, ஸங்கோசன,
க்ஷன, வராகாஸ்ரவன, ருசிபரபன, விஸ்வஜித, பரதிருபன, வரு
டன, விஷகரன, மது, ஹிரண்யகசிபு, கைடபன என்ற திதி
மாராகளும் கனுஷீன துமாராகளுமான அவாகளனைவரும்
ராகளோடுகூட இருந்தாராகள இன்னும் நாமகேட்டிருக்கிற
நத்தயபதிகளும் தானவபதிகளும் வேறுபலப்போகளும் முன
ரவாகளும் அதற்கு முன்னுள்ளவாகளுமான பல அஸுரராஜா
மியைவிட்டுச் சென்றாராகள யாவரும் காலகதால அடிககப்பட
ள காலமானது மிக்கவலியையுள்ளதன்றோ? யாவரும் நூறு
களைச்செய்திருக்கிறாராகள நீ ஒருவனதான் நூறுயாகம்செய
லலை யாவரும் தாமததைப் பெரிதாகக்கொண்டவாகளாயிருந
ள எல்லாரும் எப்பொழுதும் யாக்குசெய்கிறவாகள எல
ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிப்பவாகள எல்லாரும் எதிர்த்துப்போ
லலவாகள எல்லாரும் நல்ல சரீரமுள்ளவாகள எல்லாரும்
போன்றகையுள்ளவாகள எல்லாரும் பலமாயைகளில் வல்ல
அவாகளெல்லாரும் விரும்பியபடி உருவமெடுக்கத்தக்கவா
ரல்லாரும் புத்தத்தை அடைந்து தோலவி அடைந்தவாகளாகக்
பெட்டவிலலை எல்லாரும் ஸதயத்தையே பெரியவிரதமாகக்
நடவாகள எல்லாரும் இஷ்டம்போல விநாயாடிக்கொண்டி
வாகள எல்லாரும் வேதத்தில் கூறியவிரதங்களைப் பெரிதாகக்
நடவாகள எல்லாரும் பல சாஸ்திரங்களுள்ளவாகள எல்லா
ஸ்வராகளாகி வேண்டியபீஸ்வரியத்தை அடைந்திருந்தாராகள
தமாககளான அவாகளுக்கு பீஸ்வாயமிருக்கிறதென்னும்அகந
ரனது முன்னிருந்ததிலலை எல்லாரும் தக்கபடி தானமளிப
ள எல்லாரும் மதஸ்ரயிலலாதவாகள எல்லாரும் எல்லாப்பிரா
நிடங்களிலும் நியாயப்படி இருந்தாராகள எல்லாரும் கஸயப
த்திராகளும் தாக்ஷாயணியினிடமுண்டானவாகளும் பெரி

¹ தங்கம் ரத்தினமுதலியவைகளை வெட்டிஎடுக்குமிடம்.

யபலமுள்ளவாகனம் விளங்குபவாகனம் மிகவுமத்பிககசெ
வாகனமாயிருந்தாராகள எல்லாரும் காலத்தால் ஸமஹரி
ட்டாராகள ஓ! இந்திரனே! நீயும் இப்பூமியை ஆண்டபின்
பொழுது திருமபவும் விடப்போகிறாயோ அப்பொழுது
குண்டாகும்சோகத்தை அடக்கிக்கொள்ளச் சக்தியற்றவனாயிரு
போகிறாய் ஆசைப்படத்தக்கபோகங்களில் ஆசையைவிடு
பததாலுண்டான இந்த மதத்தை விடு உனராஜ்யத்திற்கு அழி
டாகும்பொழுது நீ இவ்விதமிருந்தால் சோகத்தை நன்குட்
பாய சோகமவரும்பொழுதும் நீ சோகப்படாதே ஸந்தே
வரும்பொழுதும் ஸந்தோஷப்படாதே சென்றதையும் வரப
தையும் தள்ளிவிட்டு நிகழுவதுடன் கூடி இரு இந்திரனே! க
னது சோமபலிலலாமல் எப்பொழுதும் ஜாகரதையுள்ளவனா
னையே வந்தடையுமாகில் உன்னையும்வந்தடைய வெகுநேரமா
பொறுத்துக்கொள ஓ! தேவேந்திரனே! பயப்படுதற்கு
போல வாகனங்களால் இப்பொழுது என்னேச் சிறுமைப்படுத்தி
நான அடங்கியிருப்பதுகொண்டு நீ உன்னைப் பெருமையுள்ளவ
கருதுகிறாய் ஸந்தேகமில்லை ஓ! தேவேந்திரனே! காலம்
முதலில் என்னை அடைந்தது பிறகு உன்னைத் தொடர்ந்தோடி
போகிறது ஆகையால், முதலில் காலத்தால் அடக்கப்பட்ட
டத்தில் நீ காஜ்க்கிறாய் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டனமுல
கத்திறமையுள்ளவன் உலகத்தில் ஒருவனுண்டோ? ஆனால், வ
யுள்ள காலமானது என்னை அடைந்தது ஓ! வாஸவ! ஆகை
நிறிகிறாய் பெரியபராகிரமம்பெற்றனனுடைய அங்கங்களை
சக்தியற்றவைகளாயின ஆயிரமவருஷங்களின் முடிவென்பது
மாய உண்டாகத்தக்கதாகும் நான் இந்திரபதத்திலிருந்து
னேன், நீ இப்பொழுது தேவலோகத்தில் இந்திரனாயிருக்க
மிக ஆச்சரியமான இந்த ஜீவலோகத்தில் காலத்தின் வேறுபாடே
ஸிக்கத்தக்கது எதைச்செய்து நீ இப்பொழுது இந்திரனா
அல்லது, எதைச்செய்து நான்கள் நழுவினோம்? செய்வதும்
தும் காலமே மற்றயாவும் காரணமல்ல இவ்விதம் அறி
வன் நஷ்டத்தையும் மரணத்தையும் ஸீஸவரியத்தையும் ஸுக
யும் துக்கத்தையும் நன்மையையும் தீமையையும் மிகவும் அடைந்த
ஸந்தோஷப்படாமலும் சோகப்படாமலும் இருக்கவேண்டும், ஒ
ந்திரனே! நீயே எங்களை அறிகிறவனன்றோ? ஓ! வாஸவனே! உ
யும் நான் அறிவேன், என்னிடத்தில் ஏன் புகழ்ந்துகொள்ளுகி

ன காலத்தால் வெடகமில்லாதவனாயிருக்கிறாய்? யுத்தங்களில் எ
 றுடையசௌரியத்தையும் எனனாலமிகயுத்தஞ்செய்யப்பட்டதை
 நரில் நீயே முந்தியுறிவாயன்றோ? ஒ! சசிபதியே! ஆதிதயாகளு
 திராகளும் ஸாததியாகளும் வஸுககளும் மருததுகளு
 நதி எனனால வெல்லப்பட்டார்கள் ஒ! இரதிரே! தேவாகளு
 மயுஸுராகளுக்கும் வந்தயுத்தத்தில் ஒன்றுசோநதுவந்ததே
 னானனனால வினாவில் பங்கிபடுத்தப்பட்டார்கள் நீயே அறிவா
 ரும்களும் காட்டிலுள்ள ஜநதுககளும் சிவரககளுமுள்ள பலமலைக
 லமுறை எனனால யுத்தத்தில் உனதலையில் போடப்பட்டு உடை
 டிருக்கின்றன எனனால எனன செய்யக்கூடும்? காலமானது மீர்
 சல்லத்தகாததன்றோ? வஜராயுத்ததுடனகூடியிருக்கும் உனனை
 ன ஒருகுத்தாலகொல்ல மனவலியில்லாதவனல்லேன ஆனால் இ
 ராககிரமத்திற்குரியகாலமன்று இது பொறுமைக்குரியகாலம்
 டிருக்கிறது ஒ! இரதிரே! ஆகையால் உன்னால்பொறுக்க
 டாதவனானும் நான் உனனைப் பொறுக்கிறேன் இரதிரே
 ரலமமுடிவடைந்ததும், காலத்தியால்குழப்பட்டவனும் காலபா
 ரலகூட்டப்பட்டவனுமானஎன்னிடமவந்து நிச்சயமாய்ப் புகழ்ந்
 தாளானுகிறாய் உலகத்தினால் தாண்டமுடியாதவனும் கறுத்த
 மப் பயங்கரனுமான அந்தக்காலபுருஷன், பசுவைக் கயிறனால் கட
 துபோல என்னைக் கட்டிக்கொண்டு நிற்கிறான் லாபம், நஷ்ட
 டுகம், துக்கம், ஆசை, கோபம், பிறப்பு, இறப்பு, கொலை, பந்த
 மாக்கம் யாவும் காலத்தால் அடையப்படுகின்றன நான் காததாவ
 லன் நீ காததாவலை எப்பொழுதும் சக்திபெற்றகாலமான
 ரத்திலுண்டானகனியைப்போல என்னைப் பழக்கச்செய்கிற
 னிதன் எவைகளைச் செய்து காலத்தால் ஸுககளுடன் சேரு
 னே அவைகளைச் செய்தே திருமபவும் காலத்தால் துக்ககளுடன்
 சருகிறான் காலத்தை அறிந்தவன் காலத்தால்தொடரப்பட்டாலு
 சாகப்படத்தக்கவனல்லன் ஒ! இரதிரே! ஆகையால், நா
 சாகப்படாமலிருக்கிறேன் சோகமவந்தால் (அதைவிலக்க)ஸஹ
 ம கிடையாது சோகப்படுகிறவனுடையசோகமானது எப்பொ
 டது துன்பத்தைக் குறைக்கவில்லையோ அப்பொழுது சோ
 புகிறவனுக்கு ஸாமாததியில்லை ஆகையால், நான் இப்பொழு
 சாகப்படாமலிருக்கிறேன்' என்றுசொன்னான் பவி இவ்வித
 சாலல், ஆயிரங்கண்ணுள்ளவனும் பூஜயனும் நூறுயாகங்களை
 சய்தவனுமான இரதிரன் கோபத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு பி

நமாறு சொல்லத்தொடங்கினான் 'வஜராயுதத்தை ஏந்திய கையை
 1 வருணனுடைய பாசங்களையும் கண்டு எவனுடைய புத்தியானது
 மகாது? கொல்லவிரும்பமுள்ள யமனுடைய புத்தியும் நடுங்குப
 ற மையைக்கண்டதும் அசைவற்றதுமான உன்னுடைய அந்தப் புத்
 தியானது நடுங்காமலிருக்கிறது ஸத்யமான பாககிராமமுள்ளவனே
 , ரியததால் நீ பேசிக்கொண்டு பயமில்லாமலிருக்கிறாய் உலக
 பாணத்துடனிருப்பதைக்கண்டால் உலகத்திலுள்ள எந்தப் பிராண
 ன பொருள்களிலோ சரீரத்திலோ நம்பிக்கை வைக்க உற்சாக
 ம்? நானும் இவ்வுலகத்தை நிலையிலாததென்றும், கோமுக
 றந்ததும் எப்பொழுதும் இருப்பதும் அழிவிலாததுமான கால,
 நிலை வைக்கப்பட்டதென்றும் அறிகிறேன் சிறியவைகளானாலும்
 , ரியவைகளானாலும் முத்தாச சியடையும் பிராணிகளுள் காலத்தால்
 ாடாப்பட்டதற்கும் இவ்வுலகில் பரிகாரமில்லை தனக்குமே,
 டதில்லாததும் அஜாகரதையிலலாததும் எப்பொழுதும் பிராண
 ாபமுக்ககசெய்வதும் விலகாததுமான காலத்தின் முடிவை அடை
 வ விடுபடுகிறவனில்லை பிராணிகள் அஜாகரதையாயிருக்கும்பெ
 து காலமானது அஜாகரதையிலலாமல் விழித்துக்கொண்டிருக்க
 ற சென்றதாக காலமானது எவனாலும் முயற்சியாலும் இத்
 முன்காணப்பட்டதன்று பழையதும் நிலையுள்ளதும் எல்லா
 ாணிகளுக்குஞ்சுமமானதும் தாமமுமான காலமானது பரிகரிக்க
 கதன்று இக்காலத்திற்கு மீறுதலுமில்லை வட்டிக்கிடப்ப
 தப்பவன் வட்டியைச் சோப்பதுபோலக் காலமானது பகல், இரவு
 ஸம், சுஷ்ணம், காஷ்டை, லவம், கலை இவைகளைச் சூட்சுக்கிறத்
 தலமவந்தால் ஆற்றினவேகமானது மாதத்தைப் பிடுங்குவதுபோ
 லுதை இப்பொழுது செய்கிறேன் அதை நாளைக்குச் செய்ய
 பாகிறேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பவனை அபகரிக்
 கிறப்பொழுதுதான் இவன் என்னால் பராக் கப்பட்டான் அத
 ள் எப்படி மரித்தான்?' என்று காலத்தால் அபகரிக் கப்படு
 னிதர்களின் பயனற்றவசனம் கேட்கப்படுகிறது பொருள்களு
 பாகங்களும் பதவியும் ஸ்வவாயமும் நாசமடைகின்றன ஜீவவே
 தத்தின் உயிரானது காலத்தால் வந்து கொண்டிப்போகப்படுகிறது
 யாந்தவைகள் முடிவில் விழுந்துள்ளவைகளாகும் உண்மைப்பொ
 ானது இன்மைப்பொருளாகும் எல்லாம் அழிவுள்ளவையும் நி
 லலாதவையுமாயிருக்கின்றன ஆகிலும் இவ்வித நிச்சயமுண்ட
 து கடினம் அசைவற்றதும், உண்மையைக்கண்டதுமான உ

றடைய அநதப்புத்தியானது பயமிலலாமலிருக்கிறது 'நானு
 ருதிஇருந்தேன' என்று மனத்திலும் நினைக்கிறவனிலலை மிகவு
 லமுள்ளகாலமானது பெரியவனசிறியவனென்பதில்லாமல் இவ்வ
 கதை ஆக்கிரமித்து நாசஞ்செய்யும்பொழுது நசிக்கிறவன் அந
 தில்லை உலகமானது ஈழை, அபிமானம், லோபம், கா
 காபம், பயம், பிரியம், மோஹம், காவம் இவைகளிலபற்றுதலு
 'தாகி மிகஅவிலேகமடைகிறது நீயோ பொருள்களினஉணவு
 யஅறிந்தவனும் விதவானும் ஞானமுமதவழுமுள்ளவனுமாய்
 கயிலுள்ள நெலவிககனியைப்போலக் காலத்தை மிகத்தெளி
 பபாக்கிறாய் விரோசனனபுத்திரனே ' காலம்செல்லுதலினஉ
 மையஅறிந்தவனும் எல்லாச்சாஸ்திரங்களிலுமஸமாததனுமான
 ருதாததனும் அறிவுள்ளவாசனால கொண்டாடதக்கவனுமா
 ,க்கிறாய் இவவுலகமனைத்தும் உன்னுல புத்தியால் முழுதும் அ
 பபட்டதெனறுநினைக்கிறேன் யாவற்றிலிருந்தும்விடுபட்டு வி
 டிகொண்டிருக்கும் நீ ஒன்றிலும் வருத்தப்படுகிறவனாயில்
)நதிரியங்களைவென்ற உன்னை ரஜோகுணமும் தமோகுணமும்
 ரவிலலை நீ ஸுகமும் துககமுமற்றதான ஆதமாவை உபாஸி
 ய எல்லாபபிராணிகளுக்கும் மித்திரனும் வைரமற்றவனும் அட
 யமனமுள்ளவனுமான உன்னைக்கண்டு என்னுடையபுத்தியான
 னனிடத்தில் தையுள்ளதாயிற்று இவவிதமானஅறிவுள்ளவர்
 லவகுமுதலியவைகளால் நான் துன்புறுத்தவிரும்புகிறவனல்லே
 னனிடத்தில் தையும் கொடுவாயிலலாதிருப்பதும் எனக்கு
 பரியதாமம் உன்னிடத்திலுள்ள இநதவருணபாசங்கள் நாளன
 ல விடுபட்டவைகளாகும் பூஜயனான அஸுரனே! பிரஜைகளி
 பசாரத்தால் உனக்கு கேஷமமுண்டாகட்டும் எப்பொழுது மரு
 னனவள சிழவியானமாயியைப் பரிசாரகத்தொழிலில் ஏவுவனே
 கனும் அவிலேகத்தால் தந்தையை வேலைகளில் ஏவுவனே
 ,த்திராகளும் பிராமமணாக்களாகொண்டு பாதசுத்தியைச் செ
 'ததுக்கொளவார்களோ, அவர்கள் பயமின்றிப் பிராமமண
 பணனை மனைவியாக அடைவார்களோ, புருஷர்கள் சேரக்கூடா
 பண்களுடன் சேருவார்களோ, வெண்கலப்பாததிரவர்களால் கு
 பகொட்டுவதையும் கெட்டபாததிரவர்களால் பவியையும்செயவ
 ளோ, எப்பொழுது நான்கு ஜாதிகளும் முழுமையும் வாம
 வயாகுமோ அப்பொழுது ஒவ்வொருபாசமும் உன்னிடத்
 ருந்து முறையே விடுதலபெறும் என்னிடத்திலிருந்து உனக்கு

யில்லை ஸமயத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிரு துன்புமில்லா
னும கவலையற்றமனமுள்ளவனும பிணியற்றவனும ஸுகமுள
னுமாயிரு' என்றுசொன்னான் பூஜயான இரதிரானவன் அந்த
நிலையப்பார்த்து இவ்விதமசொல்லிவிட்டு உயர்ந்தயானையான
தத்திலேறிகொண்டு திருமபிசசெனரான தேவாதிபனானவ
ல்லா அஸுரர்களுமென்று மிகவுமகனித்தான், ஒரே அரசனா
ருந்தான் ஸதாவரஜகமங்கலான எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்
அந்த இரதிரனை மஹரிஷிகள் உடனே போற்றினார்கள் அக்
ம யாகத்தில் ஹவிஸைப் பொறுத்தான் அவ்விதம் ஈசனான இரத்
ரம் அளிக்கப்பட்ட ஹவிஸைப் பெற்றுக்கொண்டான் எல்லாவிட
ளிலுமுள்ள சிறந்த பிராமணர்களால் துதிக்கப்படுகிறவனும
ம விளங்கும் தேஜஸுள்ளவனும நூறுயாகங்களைச் செய்தவனு
மனுமான் இரதிரன் மனம் மிகவடங்கிக் களிப்புறுத்த தன்னிருபி
ரானஸவாகத்தை அடைந்து ஸந்தோஷித்தான்" என்றுசொன்னான்

இருநூறுமுப்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(லக்ஷ்மீயானவள தாஷ்டுஸுரரைவிட்டுவிடிகயகாரணத்தை
இந்திரனுக்குச்சொல்லியது.)

புதிஷ்டிரா, "அரசரே! புருஷன் சேஷமத்தை அடைவத
ம் துன்பத்தை அடைவதற்குமுள்ள முன்குறிக்களை என்கரு
சாலலவேண்டும" என்று கேட்க, பீஷமா சொல்லத்தொட
ரா

"உனக்கு சேஷமுண்டாகட்டும் மனிதன் சேஷமத்தை அடை
தற்கும் அவ்விதமே துன்பத்தை அடைவதற்குமுள்ள முன்கு
ளை மனமே சொல்லும் இவ்விஷயத்திலும் இரதிரனுக்கும் லக்ஷ
கும் நடந்த ஸம்பாஷணையான பழைய இதிறாஸத்தை உதாஹரி
றார்கள் ஒ! புதிஷ்டிர! அகைத தெரிந்துகொள் பெரியுதவத்தி
ருத்தியால் மேலானதும கீழானதுமான இரண்டு உலகங்களை
ராப்பவரும், பிரம்மலோகத்தில் வஸிப்பவர்களான ரிஷிகளுக்கொ
ரன் நிலையை அடைந்து பிரம்மதேவரைப்போல மிக்கஒளியுள
ரும், பாவங்கள் விலகிவரும், பெரியதவமுள்ளவருமான நா
மனிவா காலத்திற்குத்தக்கபடி மூன்றுஉலகங்களிலும் ஸஞ்சரித்த

ண்டிருந்தாரா ஒருஸமயம் காலையிலேழுநது பரிசுத்தமான ஜலத்
 ஸ்நானஞ்செய்யவிரும்பித் துருவமண்டலத்தின துவாரத்திலிருந்
 கங்கைக்குச்சென்றா அவ்விடத்திலிறங்கி மேருமலையினருக்
 ண்டானதும் ஸ்ரீநாராயணா பாதத்திலிருந்து நழுவினதுமான கங்
 கையகண்ட அந்தநாரதா மனத்தில்களிப்புறறு அவ்விடத்திற்குச்
 ண்றா தேவாகளால் நிறைந்ததும் சிறியபொன்மணலுள்ளதுப
 லம், தாலம், அபரவகாணம், சந்தனமன்னற மாக்கூட்டங்களா
 மற்றுமபலமரங்களாலும் பலபூஷ்பங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட
 ம அன்னப்புட்களும் காரணாவங்களூழ்ளதுமான கங்கை
 திவைஅடைந்து நீராடித் தேவா்களுக்குத் தாபபண்ணுசெய்து தர்
 கதியுள்ள அவா மணற்குன்றை அடைந்து பரமமயமாய்விளங்கிக்
 ரண்டு ஜபிக்கத்தக்க மந்திரத்தை ஜபிக்கத்தொடங்கினா ஆய்
 ண்ணுள்ளவனும் சம்பராஸ்திரையும் பாகாஸ்திரையும் கொண்
 ணுமான இரத்திரனும் தேவர்களாலும் ரிஷிகளாலும் அடையப
 - அந்தக்கங்காங்கியின் கரைப்பேராக்கி வந்தான் பரிசுத்த
 ாபுத்தியுள்ள அவ்விருவரும் நீராடிச் சுருக்கமாக ஜபத்தைச்செ
 சிறியபொன்மணலுள்ள கங்காந்தியின் மணமுட்டிலிருந்து நல
 முக்கமுள்ள தேவரிஷிகளால் சொல்லப்பட்டகதைகளைப் பேசிக்
 ண்டிருந்தாராகள ஏகாகரபுத்தியுடன் அவ்விதம் உட்காராத அவ
 வரும் மஹரிஷிகளால் சொல்லப்பட்டவைகளும் முன்னோக்
 ட நடத்தப்பட்டவைகளுமான கதைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்
 கள் பிறகு கிரணக்கூட்டங்கள் முனவெளிவர நிறைந்தமண்டலத்
 ண் உதயமாகிஸ்திராயணைக்கண்டு அவ்விருவரும் எழுந்துநின்று
 ததாரகன் ஜனங்களிலலாத பரிசுத்ததேசத்தில் விளையாடிக்
 ண்டி ஸந்தோஷத்தாடனிந்த அதவ்விருவரும் ஸ்திராயன் உதித்த
 பத்தில் ஒளிக்கூட்டங்களால் நிறைந்ததும் பலகிரணங்களால் அலங்
 கப்பட்டதும் அந்தஸ்திராயனுக்கு நான்குபுறத்திலும் ஆகாயத்
 வேறுஸ்திராயன் உதிப்பதுபோன்றதுமான ஜோதியைக்கண்
 கள் ரவியின் தேஜஸ்கொடுப்பானதும் மின்னலின் ஒளி
 னற கார்தியுள்ளதுமான சோதியானது ஆகாயத்தில் காணப்பட
 ' ஓ' பாரத்' அது அவ்விருவருக்குமருகிலவருவதாகவும் காணப
 -து அந்தஒளிபாலும் ஸ்திராயனும் விளங்குவதான ஆகாய
 ாது அப்பொழுது கார்திகாஸ்திராயனிலலாததும் மூன்றுஉலகங்க
 மபிரகாசிக்கச்செய்வதுமாக விளங்கிற்று அந்ததேஜஸைக்
 டி கைகூப்பிக்கொண்டுநின்ற பராகாமசாலிகளான அவ்விருவரும்

சிறிதுநேரத்தில் ஆசசாயமான ஒரு திவ்யவிமானத்தைக் கண்டார் அப்பொழுது அந்நகரமானத்திலிருப்பவரும் ஒளியுள்ளவரும் சுத்தாலவிரும்பத்தக்கவரும் உயரந்தமங்களுடைய உலகத்தை, டைத்தவரும் அழகுள்ளவரும் உலகத்திற்குத்தாயும் அழிவில்லாதவரும் அருகிலுள்ளவரும் அழகுள்ள அபஸ்ரஸுகளால்பூஜிக்கபடுவவரும் பெரியவரும் ஸ்ரீராயன்போலவிளங்குகிறவரும் அகநிஜவாலைபோன்றவரும் நக்ஷத்திரமபோன்ற ஆபரணங்களுள்ளவ நக்ஷத்தரக்கூட்டமபோன்ற மாலைபுள்ளவரும் தாமரைமலரின இத்த இருப்பவருமான லக்ஷ்மீதேவியை நேரில் கண்டார்கள் பெண்குமிக உத்தமியான அந்நகரத்தையானவள் விமானத்தினமேலிருந்த க்கு மூன்று உலகங்களுக்கும் மாசன இந்நிரையும் நாரதமுனிக்கும் நேரக்கிவந்தாள இந்நிரனும் நாரதராலின்தொடரப்பட்டு ரில் அந்நகரத்தையினருகில் வந்தான் எல்லாம் அறிந்த அந்நிரந்த அருசலிசெய்துகொண்டு லக்ஷ்மீதேவியினிடம் தனனைத்தானே வித்தது அந்நகரத்திற்கு ஒப்பற்ற பூஜையையும் செய்தான் அரசு தேவராஜனானவன் லக்ஷ்மியை நேரக்கி, 'அழகான புனிதிரிபு வளே! நீ யார்? என்ன காரியத்திற்காக வந்தாய்? எங்கிருந்து வருய? அழகுள்ள பெண்ணே! உனக்கு எவ்விடத்திற்குச் செல்லவேண்டும்?' என்று இவ்விதம்கேட்க, லக்ஷ்மி சொல்லத்தொடங்கி, பரிசுத்தமான மூன்று உலகங்களிலுமுள்ள ஸ்தாவராஜமங்களுக்கும் நான் தங்களுடமிருக்கவேண்டுமென்று விரும்பி மிக முயற்சிக்கின்றன தாமரைமலர்மலை அணிந்தவரும் பதமம் உருபெயருள்ளவருமான அந்நகரத்தையான நான் ரவியின ணங்களால் மலர்ந்த தாமரைமலரில் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பத்திற்காகவும் உண்டானேன் ஓ! பலாஸ்ரணைகொடுவனே! நான் லக்ஷ்மி, பூதி, பூதி, பரததை, மேதை, ஸன விஜிதி, ஸதிதி, கருதி, வித்தி, ஸம்பூதி, ஸவாஹா, ஸவ ஸமஸதுதி, நியதி, கருதி என்ற உருவமுள்ளவளாயிருக்கிறேன் நான் வெல்லும்திறமையுள்ளவாகளும் இயற்கையில்தாமமுள்ளவர்களுமான அரசர்களின் படைமுகத்திலும் துவஜங்களிலும் தேவர்களிலும் நகரங்களிலும் வஸிக்கிறேன் பலாஸ்ரணைகொடுவனே! ஜயிக்கும் திறமையுள்ளவனும் சூரனும் போரக புறங்காட்டாதவனுமான உத்தமமனிதனிடத்தில் நான் எப்பெரும வஸிப்பேன் எப்பொழுதும் தாமமுள்ளவனும் பெரியபுள்ளவனும் பிராமமணாக்களுக்கு நன்மைசெய்பவனும் ஸதயமே

ஐம் அடக்கமுள்ளவனும் கொடுக்கும்ஸவபாவமுள்ளவனுமான
!தனிதத்தில் நான் எப்பொழுதும் வஸிப்பேன் முநதி உண்மை
நதாமயிருநதகாரணத்தால் அஸுரர்களிடத்தில் வஸித்துக்கொண்
நதேன் அவர்கள் விபரீதமாயிருப்பதைத்தெரிந்துகொண்டு உன்
தத்தில் வஸிக்கவேண்டுமென்று விருப்பங்கொண்டேன்' என்று
னனான் இநதிரன், 'சிறந்தமுகமுள்ளவனே' எவ்விதமானநடக்
புள்ள அஸுரர்களிடம் நீ வஸித்துக்கொண்டிருந்தாய்? எதைக்
டபின் அஸுரர்களைத்தள்ளிவிட்டு நீ இங்குவந்தாய்?' என்று
டக், லக்ஷ்மி சொல்லத்தொடங்கினான்

'ஸவதாமத்தைச்செய்கிறவர்களும் தைரியத்தைவிட்டுவிடாத
, ஐம் ஸவாககத்திற்குரியவழியில்செலுக்கிறவர்களும் பிரா
னனிடத்தில் நான் பற்றுதுள்ளவன் அநத அஸுரர்களுக்குத்
நமும் அநதயயனமும் யாகமும் பூஜையும் குருக்கள், அநிதி
பிதருக்கள், தேவதைகள் இவர்களின்பூஜையும் எப்பொழுது
நதன் நன்குசுத்தமண்ணப்பட்டகுக்களாகிய வீடுகளுள்ள
, ஐம் மாதர்களைவென்றவர்களும் அக்கினியில்ஹோமம்செய
யர்களும் பெரியோர்களுக்குப்பணிவிடைசெய்கிறவர்களும் அட
முள்ளவர்களும் பிராமமணர்களுக்குஹிதர்களும் ஸத்யம்சொல்
'றவர்களும் ஸரத்தைபுள்ளவர்களும் கோபத்தைவென்றவாக
, கொடுக்கும்இயற்கையுள்ளவர்களும் அஸுரையயற்றவாக
, மக்களையும் பெண்டிரையும் இனத்தார்களையும் காப்பாற்று
வர்களும் நானஷ்டில்லாதவர்களும்மாயிருந்தார்கள் அவர்கள்
நுமையால் ஒருவரைஒருவர் ஒருபொழுதும் (அடக்க) விருமபுகி
நலை தீராகளான அவர்கள் ஒருபொழுதும் பிராஸமபததுக்க
வ தாப்பபடுகிறதில்லை கொடுக்கிறவர்களும் சோக்கிறவர்களும்
யாகளும் துக்கத்தை அழிகிறவர்களும் மிக்ககருணையுள்ளவர்களும்
ாயிருப்பவர்களும் உறுதியானபகதியுள்ளவர்களும் இநதிரியங்களை
ன்றவர்களும் வேலைக்காரர்களையும் மந்திரிகளையும் ஸந்தோஷப
நதுகிறவர்களும் நன்றியறிவுள்ளவர்களும் பிரியமாயப்பேசுகிற
, ஐம் யோகயதைக்குத்தக்கபடி வெகுமதியளிப்பவர்களும் வெட
துடன்நடப்பவர்களும் உறுதியானவீரதங்களுள்ளவர்களும் எப்
ழுதும் பாவகாலங்களில் நன்றாக ஸநானஞ்செய்கிறவர்களும்
, பூசுகள்ளவர்களும் நல்ல அலங்காரமுள்ளவர்களும் உபவாஸத்
பும் தவத்தையும் செய்யும்ஸவபாவமுள்ளவர்களும் நம்பத்தக்க
, ஐம் வேதமோதுகிறவர்களும்மாயிருந்தார்கள் ரஷ்யதிக்ருப
'ழுது இவர்கள் உறங்கினவர்களல்லா, விடியற்காலத்தில் படுத்துத்

துமாகினவாகளே அல்லா, எப்பொழுதும் இரவில் தயிரையும் துமாவையும் (புஜியாமல) விலக்கினார்கள், காலையில் நெய்யைப்பதுப பரிசுத்ததாகளும் வேதமோதுகிறவாகளும் மங்களவஸகளைப் பாரததார்கள, பிராமமணாகளையும் பூஜித்தார்கள் எப்பெதும் தாமததைவிட்டுவிலகாமல கொடுக்கிறவாகளும் எப்பெதும் வாங்காதவாகளும் இரவில்பாதிஉறங்குகிறவாகளும் பகலில்உகாதவாகளும் ஏழைகளுக்கும், கதியற்றவாகளுக்கும், முதியோர்களுக்கும், பலவீனாகளுக்கும், நோயாளிகளுக்கும், ஸ்திரீகளுக்கும் எப்பொழுதும் இரக்கமுற்றத தானத்தை ஸந்தோஷமாகச் செகிறவாகளும் தாமமாகத்தினின்று விலகாதவாகளும்யிருகொண்டு ஸுகமாகவே அவர்கள் காலத்தைப்போக்கினார்கள் உதவனையும் துன்பமுள்ளவனையும் நடுக்கமுள்ளவனையும் பயத்தகஷ்டப்படுகிறவனையும் நோயால்துன்பப்படுகிறவனையும் பொருள்கரிக்கப்பட்டவனையும் விசனமுள்ளவனையும் அவர்கள் எப்பெதும் தேற்றினார்கள், தாமததையே தொடரதுகொண்டிருப்பவர்கள் ஒருவரை ஒருவா துன்பப்படுத்துகிறதில்லை காரியமாக அனுகூலாகளும் குருக்களையும் பெரியோர்களையும் ஸேவிப்பவர்களாயிருந்தார்கள், பிதருக்களையும் தேவர்களையும் அதிதிகளை ஆசிரியர்களையும் பூஜித்தார்கள், எப்பொழுதும் ஸத்தியத்திதவத்திலும் உறுதியுள்ளவர்களாகி (அதிதிகளுக்கிட) மீச்சத உண்பார்கள், மிகநிறைந்த அன்னத்தை ஒருவராக உண்பதில் பரஸ்திரீகளிடம் செல்லுகிறதில்லை, தயைவிஷயத்தில் தம்மிடத்தோல எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலுமிருந்தார்கள் ஆகாயத்திபசுக்களிலும் பாவகாலங்களிலும் தகுதியில்லாத இடத்திலும் ஸந்ததைவிட அவர்கள் ஒருபொழுதும் விரும்புகிறதில்லை எப்பெதும் தானமும் ஸாமாத்யமும் எப்பொழுதும் நோமையும் உறமும் அகங்காரமில்லாமையும் மிக்கநேசமும் பொறுமையும் ஸத்யதவமும் சுத்தியும் தயையும் குருமற்ற இனசொல்லும் மிதநகளிடம்கெட்ட எண்ணமில்லாமையுமாகியயாவும் அவர்களிடமிதன பிரபுவே! தூக்கமும் சோமபலும் ஸந்தோஷமில்லாமை அஸூயையும் அஜாகராதையும் உறசாகமில்லாமையும் வருத்தஜ்ஞசையும் அவர்களைத் தொடரவில்லை இவ்விதகுணங்களுள்ள அராகளிடம் பிரஜைகளின் ஸருஷ்டிகாலம் முதல (அவர்களுக் குணக்கேடுவருமவரையில் முனபுரான வஸித்தூக்கொண்டிருந்தே

¹ இரண்டுமுறை வருதலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது.

கு காலத்தின் வேற்றுமையினாலும் குணக்கேட்டாலும் காமக்
 'ராதகளுக்கும் வசப்படாமனமுள்ளவர்களான அந்த அஸுராக
 'குத தாமம்போனதைக் கண்டேன அவர்கள் ஸபையிலிருந்து
 'ண்டு நல்கதைக்கேள்சொல்லுகிற ஸாதுக்களானபெரியோ
 'ப பரிஹஸித்தராகள், எல்லாபெரியோர்களிடமும் சிறந்த குரு
 'ரிடமும் அஸுரிகையப்பட்டார்கள் ஸாதுக்களானபெரியோர்கள்
 'ம்போது சிறுவர்கள் முன்போலன்றி நுதுபூஜியாமல் உட்காராது
 'ண்டிருந்தார்கள் தந்தையிருக்கும்பொழுதே மகன் ஆளுகை
 'டவான் விரோதிகளுக்கு அடிமைப்பட்டும் வெட்கமில்லாமல்
 'நதுகொள்ளுவார்கள் தாமமவிட்கன்றதும் இகழப்பட்டது
 'தொழிலால் மிகப்பொருள்களை அடைகிறவர்களான அந்த
 'ராகளுக்கு அந்தப்பொருள்களில் ஆசையானது உடையிற்று
 'வில் கூச்சலிட்டுப்பேசுவார்கள் அங்கு அகனியானது குறைந்து
 'வித்தது புத்திரர்கள் தந்தைகளை மீறிச்சென்றார்கள் பெண்
 'ம கணவர்களை மீறிச்சென்றார்கள் அனனையையும் பிதாவையும்
 'ரியோரையும் ஆசாரியரையும் அதிதியையும் குருவையும் குருக்க
 'ன்று கொண்டாடவில்லை சிறுவர்களைக் காப்பாற்றவில்லை பிச
 'யிடாமலும் பஸ்கொடாமலும் பூஜ்யமில்லாமலும் பிதிருக்கள
 'வர்கள், அதிதிகள், குருக்கள் இவர்களுக்குப்பங்கிடாமலும் தாங்
 'அன்னங்களைப் புஜிக்கிறார்கள் அவர்களுடைய சமையற்காரா
 'மனமொழிமெய்களால் பரிசுத்தியைச் செய்துகொள்ளவில்லை
 'கத்ததகவஸ்துவானது மூடப்பட்டாமலிருந்தது அவிவேகி
 'ன அவர்கள் சிறுவர்களபாத்தகுகொண்டிருக்கும்பொழுது அன
 'களைப்புஜிப்பார்கள் அவர்களுக்கு ஒவ்வொருவேலைக்காரனுப
 'ண்டுதாஸியுமிருந்தார்கள் சில அஸுரர்கள் மூன்றுபசுக்களுள்
 'ராகளும் சிலா நான்கு ஆடுகளுள்ளவர்களும் சிலா மீர்துள்ளருபை
 'ள்ளவர்களும் சிலா ஆறுகுதிரைகளுள்ளவர்களும் சிலா ஏழுபா
 'களுள்ளவர்களும் மாயிருந்தார்கள் இரவில் தயிரையும் ஸத்துமாலை
 'எப்பொழுதும் விலக்கவில்லை புத்தியற்ற அவர்கள் ஈனற்பத்த
 'களுள் பசுக்களினபாலேக் குடித்தார்கள் கிரமமாகக் கற்கக்க
 'யவதில்லை கன்றுக்குள்ளபால்களையும் குடிப்பார்கள் கதியு
 'ளும் துன்பமுள்ளவளுமானமனைவியை எப்பொழுதும் அடிக
 'திட்டவும்செய்வார்கள் பிராமமணர்கள் சூத்திரர்களின் அனன
 'ாலபோஷிக்கப்படுகிறவர்களும் வெட்கமில்லாதவர்களுமாயிரு
 'ர்கள் இறைநதுகிடக்கும் தானயங்களைக் குடுமபத்திலிருப்பவ

வேணிப்பதிலுள்ள மனிதர்கள் பூனை, கோழி, நாய இவைகளுடைய
 சினைப்பாடுவார்கள் கெட்டபுத்தியுள்ள அவர்களுடைய வீட்டில்
 உள்ள மரங்களும் அவரை முதலிய கொடிகளும் அப்படியே யாகத்
 தரிய மரங்களும் இருந்தன எப்பொழுதும் கிணற்றில் முழுகுவது
 மறுத்துள்ளவர்களும் பாவகாலத்தில் புணர்ச்சி செய்கிறவர்களு
 டிருந்தார்கள் இரவில் என்னுடைய புஜிப்பார்கள், எண்ணெய்தே
 நுழுமுக்கிக்கொண்டு மப்பிப்பார்கள் தானறி, புனகு இரத மரங்கள்
 அடியிலுள்ள நிழலில் வளிப்பார்கள் அவ்வேகங்கொண்ட அ
 ள் அலரிப்பூவைத் தரிப்பார்கள் தாமரைவிதைகளைத் தினபாச
 மஹா கொண்டு புஷ்பத்தை மோதபாபாப்பார்கள் அப்படி
 அவ்வேகங்கொண்ட அஸூரர்கள் எப்பொழுதும் காலத்திலுண்
 டாட்டார்கள் ஸ்ரீ விஷ்ணுவை எப்பொழுதும் பகைப்பவர்கள்
 அஸூர ஜனங்கள் அவாபெருமையை நிரூபிப்பார்கள் அங்கு
 உவாருவீட்டிலும் முன்போல ஹோமதூமமும் வேதஸூரியில்
 அப்படியே யாகங்களும் நடப்பதில்லை ஆசாயசிஷ்யமுறையும் இல
 பிராமமணாக்களுக்கருண்மை செய்பவரும் தேவர்களுக்குத் தலை
 மான ஸ்ரீ விஷ்ணுவைத் தள்ளிவிட்டுப் பாஷ்டனை அபித்தாச
 ஹவயமுமகவயமுமில்லாதவர்களும் ஞானமும் அததியயனமுமில்
 லவர்களும் தேவஸுவததை எடுப்பதில் விருப்பமுள்ளவர்களும் பிர
 மணர்களின் பொருள்களில் விருப்பமுள்ளவர்களும் ஞானிகள் தே
 வயங்களுள்ளலாம் போற்றத்தலில்லாதவைகளும் மங்களவாதயங்க
 வாதவைகளுமாயின தானயங்கள் சிதறிகிடந்தன காகங்க
 டலிகளும் புஜிக்கின்றன பாலானது மூடப்படாமலிருக்கிற
 அசுத்தியுள்ளவர்களும் நெய்யைத் தொடுகிறார்கள் குந்தாவி, ம
 வெட்டி, கூடை, இறைந்ததானயம், வெண்கலப்பாததீரம், ம
 பகரணமாயுள்ள திரவியம் யாவையும் குடுமப்பத்திலிருப்பவா
 ரிப்பதில்லை பிரகாரங்களும் வீடுகளும் பழதாயிருப்பவைக
 ளவர்கள் நன்றாகக் கட்டுவதில்லை அறங்களும் ஸமஸகாரமற்ற
 ஞமான ஸ்திரீகள் வயிறுவளரக்கிறவர்களும் பரிசுத்தியும் ஆ
 மமற்றவர்களும் வெட்கமில்லாதவர்களும் பேசுததால் வஞ்சிக
 டட்டவர்களும் அருந்தார்கள் அங்குள்ள ஸ்திரீகள் வீட்டின
 ணிகளிலிருப்பவர்களும் இரண்டுகைகளாலும் தலையைச் செ
 னறவர்களும் அருந்தார்கள் நற்குலத்திலுயிரந்த லக்ஷணமு
 ஸ்திரீகளும் மாமிக்குமாமனுக்கும் நடுவில் வெட்கமில்லாமல் ப

வைக கபடமாகப் பராககிருடாகள பசுக்களைக்கட்டிவைத்து அனை
 ரப் புல்லாலும் தண்ணீராலும் ஆதரிப்பதில்லை சிறுவர்கள் பாடி
 கொண்டுருக்கும்பொழுது தினபண்டத்தைத் தாம் தினரூபுகள
 யாகள, வேலைக்காரர்கள் யாவரையும் திருப்திசெய்யாமல் புஜி
 தர்கள் பாயஸத்தையும் எள்ளன்னத்தையும் மாமஸத்தையும் அட
 க்களையும் முறுகல்களையும் தமக்குவேண்டிப் பாகமசெய்தார்கள்
 வீணை மாமஸங்களைப் புஜித்தார்கள் ஸ்ராயண உத்தித்தபி
 ம உறங்கினார்கள் அனைவரும் விடியற்காலையில் படுகதிருந்தா
 ர இரவும் பகலும் ஒவ்வொருவீட்டிலும் ஓயாதகலமுள்ளவா
 ராயிருந்தார்கள் தாம் கெட்டவர்களாயிருந்தும் நன்னட்களை
 றளவர்களை அவவிடத்தில் பூஜிக்கிறார்களில்லை தீயசெயல்களை
 யதுகொண்டு ஆஸ்ரமத்திலிருப்பவர்களை மிகவும்பகைத்தார்கள்
 றதுகொண்டு ஸங்கரங்களுண்டாயின பரிசுத்தியில்லை வேதத்தை
 ரகுணாத பிர்ராமமணர்களும் வேதமில்லாதவர்களும் வெகுமான
 லும் அவமானத்திலும் சிறிதும் விசேஷமில்லாதவர்களானாகள
 லைக்காரர்கள் தூஜனங்களால் செய்யப்படும் விதிப்படி நடை
 நட, ஆபரணம், எண்ணம், நிறப்பது, பாப்பது இவைகளை
 றாண்டாடினார்கள் ஸ்திரீகள் புருஷவேஷமும புருஷர்கள் ஸ்திர
 ஷமுமபூண்டு விளையாடுகளிலும் போகங்களிலும் பெரியஸந்தே
 தை அடைந்தார்கள் பிரபுக்களால் முருகிப் பெரியோர்களுக்கு
 றாடுக்கப்பட்டபாகங்களை இவர்கள் நான்சுதிகர்களாயிருப்பதால் பூ
 னகளாயிருந்தும் நிறுத்திவிட்டார்கள் சிலஇடத்தில் மித்திரா
 நம்பப்படும் திரவியத்தையும் தாமடையவிரும்பிக் தொடர்ந்தார்கள்
 உரோமத்தினமுனை அளவுள்ள தம்பொருளுக்காக அந்தமித்திர
 ரத்தைக் கெடுத்தார்கள் பிராமமணஜாதிகளிலிருப்பவர்கள் பிற
 றாருளைப்பதில் ருசியுள்ளவர்களும் வாதத்கஞ்செய்கிறவர்களு
 க்க காணப்பட்டார்கள் சூத்திரர்களும் தவத்தையேதன்மாக
 றாண்டவர்களானார்கள் சிலர் விரதமில்லாமல் அததியயனஞ்செ
 யார்கள் மறறுஞ்சிலா (அததியயனமின்றி) வீணை விரதத்தைக்
 செய்தார்கள் சிஷ்யன குருவுக்குப் பணிவிடைசெய்யாதிருந்தான்
 ருவும் சிஷ்யனுக்குத் தோழனாயிருந்தான் தாயும் தந்தையும் உ
 வத்தைமுடித்தவர்களைப்போல ஸ்ராமமுள்ளவர்களும் ஸாமாததி
 லலாதநிலையிலிருப்பவர்களும் கிழவர்களுமாயிருந்துகொண்டு மக
 டம் அன்னத்தைப் பிரார்த்திக்கிறார்கள் அங்கு காமபிரயத்தி

கடல்போன்றவாகளும் வேதமறிந்தவாகளுமான அறிஞர்கள் கிரு
முதலிபகொழில்களில் பற்றுதலுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள் மூ
கள் ஸராததங்களில் புஜிததாக்கள் காலையிலும் மாலையிலும் சிவ
கள் ஏவப்பட்டாலும் ஏவியவேலைகளையும் ஸுகப்பிரஸனத்தை
வேறுகாரியத்தையும் செய்யவில்லை அந்தச்சிஷ்யர்களுக்காக கு
கள் வேலைசெய்தார்கள் மருமகள் மாமனமாமிகளின்முன்னிலை
ஏவலாட்களைக் கட்டினையிட்டாள், பாததாவையும் கட்டினையிடுவ
அழைத்தும் பேசுவாள் பிதாவானவன் ஜாகரதையுடன் புத்தி
மணப்படி நடந்துகொண்டுவந்தான், மிகப்பரப்பபுடன் (தனத்தை)
புகிட்டான், மிகத்துன்பமானவாஸத்தையும் செய்துவந்தான்
பாகளென்று வெகுமதிக்கப்பட்டவர்களும் தீப்பற்றியெரிவதா
கிருடர்களாலும் அரசர்களாலும் பொருள் அபகரிக்கப்படுவன
ண்டு துவேஷத்தால் பரிஹஸிததாக்கள் அனைவரும் நன்றிகொ
வர்களும் நாஸ்திகர்களும் பாபிகளும் குருவினதாரத்தைத்தொட
ற்றவர்களும்புருந்தாக்கள் புத்திரர்கள் தாயதந்தைகளைத்தொ
யிட்டு, 'என்காமத்தால் நான் உண்டானேன்' என்றுசொல்
கொண்டு மாமனார் அனுஸரிப்பவர்களானார்கள் புஜிக்கத்த
வைகளைப்புஜிப்பதில்உற்சாகமுள்ளவர்களும் வரைகடந்தவர்க
சோபைகொட்டவர்களும்மானார்கள் தேவேந்திரனே! காலமே
படவும் அந்தஅஸுரர்கள் இவைமுதலியகாரியங்களைச்செய்ய
அவர்களிடம் நான்வஸிக்கக்கூடாதென்று எனக்குத் தோன்றி
சீபதியே! ஆகையால் வலியவந்தஎன்னை நீ ஸந்தோஷமாகக்கொ
டாடு தேவபதியே! உன்னுடையபுஜிக்கப்படுமெனனைத் தேவாக
புஜிப்பார்கள் நான்வஸிக்கிறஇடத்தில் என்னுடனகடியிருப்ப
னும் என்னிடமேசமுள்ளவர்களும் என்னைஅடுத்தவர்களும்
மாமவளானஜயாதேவியுடனகடியவர்களும்மான ஏழுதேவிகளும்
வஞ்செய்வார்கள் பாகாஸுரனைஅடக்கியவனே! ஆசை, ஸாத
ருதி, க்ஷாந்தி, விஜிதி, ஸன்னதி, க்ஷமை, இவ்வெழுவருக
முனசெல்லுமஎட்டாமவளானவிருத்தி இந்தஎட்டுத்தேவிகளும்
னும் அஸுரர்களைத்தளளிவிட்டுத் தாமததில்உறுதியுள்ளமன
டன் தேவர்களிடமவஸிப்போமென்று உங்களிடம் வந்தோம்'என
சொன்னாள்

இவ்விதவசனத்தைச்சொன்ன லக்ஷ்மீதேவியைப்பற்றித் தே
ஷியானநாரதரும் விருத்திராஸுரனைக்கொன்றவாஸவனும் பி
டான் ஸந்தோஷிததாக்கள் உடனே அக்கினிக்ருத்தோழனானவ

கியமணமும் ஸுகமானஸபாசமுமுள்ளவனும எல்லா இந்திரியங்
குகும் ஸுகத்தைக்கொடுப்பவனுமாகத் தேவாகளினவழியில்
(யாததில்) வீசினை லக்ஷ்மியுடனிருக்கும்இந்திரனைப்பாக்கவிரு
கொண்டதேவாகள பெருமபாலுமபிராததிகத்தக்கதும் பரி
சுமமானவிடத்தில் நின்றார்கள பிறகு லக்ஷ்மியுடனும் பிரியரான
கமஹரிஷியுடனும் கூடிய தேவபதியான இந்திரன் பசுசைக்குதி
ட்டடியதேருடன் ஸவாகத்ததை அடைந்து தேவாகளாலபூஜிக்கப
யது ஸபையில் சென்றான் பிறகு, இந்திரனுடைய எண்ணத்தையும்
மீதேவியினுடைய எண்ணத்தையும் மனத்தால்தெரிந்துகொண்
டும் தேவாகளால்பாக்கப்படும் பெருஷ்டமுள்ளவருமானநாத
ரவா அங்கு மஹரிஷிகளினமங்களமானவரவை லக்ஷ்மீதேவிகளுக்கு
ஞா உடனே, பிரகாசிக்ருமதேவலோகமானது பிதாமஹரானபிர
தேவரிருக்குமிடத்தில் அமருத்ததைப் பொழிந்தது தூதுபிவா
பங்கள் அடிக்கப்படாமலே சபதித்தன அப்படியே திக்ருக
தெளிந்துவிளங்கின இந்திரனும் ருதுவக்குத்தக்கப்படி பபிர
க்கு மனைபெயவித்தான ஒருவனும் தாமவழியிலிருந்து சலிக்க
லை பூமியானது ரத்தினமுண்டாகும்பலவிடங்களை ஆபரணமாகக்
ண்டதாயிற்று தேவாகளுக்கண்டானஜயத்தில் அழகானபெரிய
ஷங்களுடன் கூடியவர்களும் நற்காரியங்களால் விளங்குகிறவா
ம பெரியமனமுள்ளவாகளுமானமனிதர்களும் புணயசாலிகளுக்க
தக்க நலவழியில் நிலைபெற்று விளங்கினார்கள் மனிதர்களும்
யர்களும் கினனரர்களும் யக்ஷர்களும் ராக்ஷஸர்களும், ஸம்பத்து
நந்தவர்களும் நல்லமனமுள்ளவாகளுமாயிருந்தார்கள் ஒரு
முதும் காற்றால் அலைக்கப்பட்ட மரத்திலிருந்தும் அகாலத்தில்
ம விழுவதில்லை கனி விழுவதேது? பசுக்கள் பால்கொடுப்ப
களும் இஷ்டப்படி கற்பவைகளும்மாயிருந்தன ஒருவனிடமும்
நசொல உண்டாகவில்லை எல்லா இஷ்டங்களையும் அளிக்கத்தக்க
கிரன்முதவியதேவாகளால் லக்ஷ்மீதேவிகளுக்குச் செயப்பட்ட இந்
தையைய பிராமணஸ்தஸிலிருந்துகொண்டுபடிக்கிறவர்கள் இஷ்
தத்தியுடன் லக்ஷ்மியை அடைகிறார்கள் குருசுக்ளிறசிறந்த
ன! ஸம்பத்திற்கும் ஆபத்திற்கும் பெரிய திருஷ்டாந்தமாக உன
கேட்கப்பட்டதுமுழுதும் இப்பொழுது என்னால் சொல்லப்பட
! பரீக்ஷிசெய்து நீ உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளத்தக்க
கிறாய் ஜனங்கள் ஞானேந்திரியங்களுக்கும் புலப்படாதநிலையி
ப்பவரும் கமக்குவிஷயமான எல்லாவிடத்திலும்வாஸஞ்செய்கிற

வரும் பெரியபாவங்களைவிலக்குகிறவருமான ஸ்ரீ ஹரியை மிகு, கத்தியானஞ்செய்து பூஜித்துப் பாவங்களை விலக்கிக்கொண்டவா வராகள் எப்பொழுதும் யமநியமங்களுடனகூடியவாகளும் ஸ்ரீ னுவின உணமையான ரூபத்தைப்பார்க்கிறவாகளும் தேவர்களின யை அனுஸரித்து மோக்ஷமாககத்திலச்செல்லுகிறவாகளுமாயி, வராகள் உயரநதபதவியை (முகதியை) அடைகிறார்கள் அரச, வனே ! எப்பொழுதும் இவ்விதம் ஜபத்தையும் ஹோமத்தையும் தாகக்கொண்டவனும் ஸ்ரீவாஸுதேவரிடம் எப்பொழுதும் , யுள்ளவனும் ஞானத்தையும் தயானத்தையும் மிகமுககியமாகக் கொண்டவனும் எப்பொழுதும் தானஞ்செய்வதில் உற்சாகமுள்ளவனும் நீ பிரஜைகளைப்பரிபாலனஞ்செய் நீ எப்பொழுதும் ஸ்ரீவாஸு, ரிடம் பற்றுதலுள்ளவனாயிருந்துகொண்டு ஞானத்தையும் திய, தையும் முககியமாகக்கொண்டவர்களை விசேஷமாகப் பூஜைபண, எப்பொழுதும் ஆராதித்துவா ” எனறுசொன்னா

இருநூறறுமுபததாராவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம் (தோடர்ச்சி)

(பிரம்மஜ்ஞான்களின்லக்ஷணத்தைப்பற்றிக் தேவலந்கீதம்
ஜைகீஷ்யந்கீதம் ஸம்பாஷணையும் பார்வதிபா
மேஸவரர் ஜைகீஷ்யரைப் பரீக்ஷித்ததும்)

புதிஷ்டிரா, “ பிரகிருதியைக்காட்டிலுமமேலானதும் நி, ளதுமான பரமமத்தினபதம் எது ? அதை எவ்விதஇயற்கையு, விதநடக்கையும் எவ்விதவிதத்தையும் எவ்விதபராகிரமமுமுள்ள அடைவான ? ” எனறுகேட்க, பீஷமா சொலததொடங்கினா

“ மோக்ஷதாமங்களிலநிலையுள்ளவனும் லகுவான ஆகார, வனும் இருதிரியங்களைவென்றவனுமாயிருப்பவன் பிரகிருதியை மேலானதும் எனறுமஅழியாததுமான அநதபரமமத்தினஸத, தை அடைகிறான் ஒ ! பாரத ! இவ்விஷயத்திலும் ஜைகீஷ்ய, கும அஸிதருக்குமநடத ஸம்பாஷணையான பழையஇவ்விதி, ததை உதாசரிக்கிறார்கள் அரசரிற்சிறந்தவனே ! மஹாதேவரு, தேவிக்ருமநடுவிலநடததும் பாவங்களைவிலக்குவதும் ஞா, த, சொடுப்பதுமான இவ்விதிஹாஸத்தை உள்ளபடி கேள் அஸித், னுமதேவலா பெரியபுத்தியுள்ளவரும் தாமசாஸ்திரங்களைநனகு,

நம கோபயிலலாதவரும் ஸந்தோஷயிலலாதவருமான ஜைகீஷ்வர
 க்கண்டு, 'ஈ' துதிககப்பபட்டாலும் ஸந்தோஷப்படுகிறதில்லை ,
 க்ககப்பபட்டாலும் கோபிக்கிறதில்லை உமமுடையஅறிவு என்ன ?
 'என்கிருநதுகிடைத்தது ? உமமுடையஅந்தஅறிவிறகு முக்கிய
 'இடம் எது ?' என்றுகேட்டார இவ்விதம் அந்தத்தேவலரால
 கப்பபட்டவரும் பெரியதவமுள்ளவருமான அந்தஜைகீஷ்வரபா
 தத்தேவலரைநோக்கி ஸந்தேகயிலலாததும் பொருளகிறைந்தபத்
 ளதும் பரிசுத்தமுமான பெரியவசனத்தைச் சொல்லத்தொடங்
 ர 'ஓ' பிராமமணரே' என்னிடம்கேட்கிறதும் புணயமானகா
 ளைச்செய்வவர்களுக்கூரியகதியும் பெரியநிலையும் சாரதியுமான
 தநான உமக்கு உபதேசிக்கிறேன் தேவலரே' நிரூபப்பவாக
 ததிலும் கொண்டாடுகிறவர்களிடத்திலும் எப்பொழுதும் ஸமமா
 ததுகொண்டு எவர்கள் அதை விலக்குகிறார்களோ அவர்களின்
 கையையும் புண்ணியத்தையும் சொல்லுகிறேன் அவர்கள்
 திதமான செய்கையைச்சொன்னாலும் சொல்லுகிறவனைப்பற்றி
 தானறும் பேசமாட்டார்கள் நல்லபுத்தியுள்ளவர்கள் அடிப்ப
 யும் திருப்பிஅடிக்க விருமபமாட்டார்கள் , கிட்டாதபொருளைப்
 பிச சோகப்படமாட்டார்கள் , ஸமயத்தில கிடையதைச்செய்வார
 சென்றவைகளைப்பற்றியும் சோகப்படமாட்டார்கள் , இவைகளை
 ககவுமாட்டார்கள் தேவலரே' சகதியும் உறுதியானவிரதமுமுள
 கள் பொருள்விருப்பத்துடன்வந்தபெரியோர்களுக்கூத தமச்சு
 தத்தக்கப்படி உபகாரஞ்செய்வார்கள் விததையிலமுதிர்ச்சிஅடைந
 களும் கோபத்தைஜயித்தவர்களும் இந்திரியங்களைவென்றவாக
 பிராஜ்ஞர்களிலபெரியவர்களுமாயிருப்பவர்கள் மனத்தாலும்
 கையாலும் வாக்காலும் ஒருவனுக்கும் விரோதத்தைச் செய்ய
 டார்கள் , பொறுமைபற்றவர்களாயிருந்தகொண்டு ஒருவரைஒரு
 டருபொழுதும் துன்பஞ்செய்யமாட்டார்கள் தீரர்கள் பிறாஸம்
 க்ககளைக்கண்டு ஒருபொழுதும் தாப்பபட்டமாட்டார்கள் , பிறனைப்
 யநிரதையையும் ஸதுதியையும் சிறிதும் பேசமாட்டார்கள் , புக
 றம் இகழாலும் ஒருபொழுதும் வேறுபட்டமாட்டார்கள் எவா
 எல்லாவிஷயத்திலும்அடங்கியவர்களும் எல்லாப்பிராணிகளின்
 ததிலும்பிரியமுள்ளவர்களுமாயிருக்கிறார்களோ அவர்கள் ஒரு
 பபற்றியும் கோபிக்கவும் ஸந்தோஷிக்கவும் விரோதஞ்செய்யவு
 டார்கள் ஹருதயகரந்தியென்னும் அஜ்ஞானத்தைவிலக்கிவிட்டு
 மமாக உலாவிக்கொண்டிருப்பார்கள் மறற்பிராணிகளுக்கும்

பரதுக்களாயிருக்கிற இவர்களுக்கு வேறுபரதுக்களில்லை. எவ்
ஒருவனுக்கும் விரோதிகளல்லவோ அவர்களுக்கு விரோதிகளுமி
இவ்விதமடக்கிற மனிதர்கள் எப்பொழுதும் ஸுகமாக ஜீவிட
கள் தாமதத்தை அனுஸரிக் கிறவர்கள் தாமதமிருந்தவர்களும் பி
மணர்களிலிக உத்தமர்களுமானவர்கள் இந்தவழியிலிருந்து
வினவர்கள் ஸந்தோஷத்தையும் துக்கத்தையும் அடைவார்கள்
வழிபை அடைந்ததான எவ்னைப்பற்றி எப்படி அஸூயைப்படுவே
நிர்திகபபட்டாலும் கொண்டாடப்பட்டாலும் என்னகாரணத்த
காக ஸந்தோஷப்படுவேன்? மனிதர்கள் எதைஎதை விருமபு
களோ விருமபுநகாரணத்தால் அதை அதை அடைகிறார்கள் நி
யாலும் ஸதுதியாலும் குறைவும் வளாசியும் எனக்கு உண்ட
தில்லை உண்மையை அறிந்தவன் அமருத்ததில்போல அவமானத்
மிகுதருபதி அடைவான் அறிவுள்ளவன் விஷத்திலேபோல
பொழுதும் ஸமமானத்தில் நடுக்கமடைவான் அவமதிக்கப்ப
வன் எல்லாப்பாவங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு இவ்வுலகமேமேலுல
ண்டிலும் ஸுகமாய உறங்குவான் எவன் அவமதிக்கிறவனோ அ
(அதை) அறிவான் பரகதியை விருமபுகிற அறிவுள்ள சிலஜன்
இந்தவிதத்தை அடைந்து ஸுகமாகச் செழிப்பவர்கள் எல்லா
யங்களிலுமிருந்தும் எல்லாஸங்கலபங்களையும் அடக்கி இந்திரியங்
வென்றவன் பிரகிருதியை விட மேலானதும் அழியாததுமான பி
பத்ததைப் பெறுவான் பரகதியை அடைந்த இவனுடைய பத்த
தேவர்களும் கந்தாவர்களும் பிசாசுகளும் ராக்ஷஸர்களும் அமை
தக்கவர்களல்லா' என்று சொன்னார் அந்தஜகீஷ்வயமுனி
இந்தவசனத்தைக்கேட்டதேவலா எல்லாதவரதுவங்களிலிரு
விடுபட்டு அவருக்கு அடிமையான சிஷ்யரானார் அரசனே! எ
அறிவையும் அடைந்ததே அறிவுள்ள ஜகீஷ்வயமுனிவருடைய முன்
நதவேறு ஒருகதையை யும் கவனமாகக்கேள்

எல்லா உலகங்களுக்கும் ஸுவரமும் எல்லா உலகங்களாலும்
கப்படுகிறவரும் ஸீரதுபூதங்கள், சூரியன், சந்திரன், ஆதமா
எட்டுமாததிகளுள்ளவரும் உலகங்களைச் சரீரமாகக்கொண்ட
எட்டுஸ்வாயங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும் விருமபின்வ
யெல்லாம் அடைவதால் விளங்குகிறவருமாக எவரைக் கூறு
களோ, எவரை அடைந்தவர்களுக்குத் துன்பமும் சோகமும் ப
இல்லையோ ஸதாவரஜகமமான இவ்வுலகம் இயற்கையாக எவரு
சகதியோ ஸாவருபியான அந்தப்பாமேஸ்வரரானவா மேருமே

டகிழகுகில எல்லாததின்னுகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் & தககுடடரததும் பரிசுததழும் எல்லாருதுகுகளிலுமுள்ளபுஷ்ட ஸ்டனகடியதும் மரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் எப்பொழுது வயமானகாற்றாலவிசப்பட்டதுமான ஓரிடத்திலசென்று பலபூத டடகளுடனகடியவரும் எல்லாததேவர்களாலும் நமஸ்கரிக்க டடவருமாகி வினையாடிகொண்டிருந்தாரா அவ்விடத்தில் வித ரதரா கந்தாவா அபஸஸுகளிலுவாகளினகூட்டகளுந் திகபா ளும் ஸமுத்திரவகளுந் ஆறுகளுந் மலைகளுந் குளகளுந் ரி ளும் வாலகிலயாகளுந் யாககளுந் ஸதோபகளுந் ஸருஷ்டிகா ரகளுந் தேவரானபரமேஸ்வரரை உபாஸித்தகுகொண்டிருந்தாரா அவ்விடத்தில் தேவர்களிலபெரியவரும் விருஷபகுகொடியுள்ளவரு திரன, ஸூயன, அகனி இவாகளைக்கண்ணுக்ககொண்டவ ரான ஸ்ரீருத்திரரானவா உமாதேவியுடன் இருந்தாரா இவ்வித அவ்விடத்திலிருப்பவரும் மேலானாஸ்வரருமான ருத்திரரைநோக்கி மிருபியும் காதலிபுள்ளவளுமான உமாதேவியானவள வணக்க டடன் வினவலானா 'ஓ ! பகவானே ! பொருள எது ? பொருளி கதி எது ? நீர் இதை எனக்குச் சொல்லவேண்டும் பிராத்திச றன' என்றுகேட்டான அந்தஉமாதேவி இவ்விதமகேட்க, பூஜ ரான அந்தபரமேஸ்வரா சொல்லத்தொடங்கினா 'நான் பொரு பாருளினசுகதி நீ நான் புஜிப்பவன் புஜிக்கத்தக்கவஸது நீ பெர் ரகியமபெற்றவனே ! நீ பிரகிருதி நான் பான் நான் விஷ்ணு நா ரமமா நான் யஜ்ஞன் பெண்ணே ! ஆகையால், நமமிருவருகரு ணாமையில் வேற்றுமையில்லை ஆகிலும் உனக்கு வேற்றுமைஸ ட்றிகிறேன் நீ என்னிடம் எதைக் கேட்கிருய ?' என்றுகேட்டா றகு இவ்விதமசொல்லக்கேட்டஉமாதேவியானவள, 'இவ்விண்ண ள உயாததைச் சொல்லவேண்டும் ஓ ! மஹாதேவரே ! உமக மஸகாரம் உயாததைச் சொல்லவேண்டும்' என்றுகேட்டா ட்வாகளுகருநிலிலிருப்பவரும் அறிவுள்ளவரும் முனிவரிற்பெர் ரும் வஸுஉருவமுள்ளவருமான ஐகீஷவயரானவா சிரித்த காண்டு, 'பொருளதான் உயாதது அதைவிடவேறுசிறந்ததில் வறானசுகதியானது அந்தப்பொருளில் லயப்பட்டது உருண்ண ான்பூமியும் அதிலும் பலவிசேஷத்ததுடன் விரிவடைந்திருக்கிறத னறு காஜித்தகுகொண்டு சொன்னா அவ்வசனத்தைக்கேட மாதேவியானவள, 'யார இவன் ? இப்பொழுது என்னுடை ட்சனத்தைத் தடுத்ததுபேசினான்' என்று கோபத்ததுடன் சங

ம கேட்டான், அதைக்கேட்டவுடன் புத்தியுள்ளவரும் தேவ
 டத்தினுள் அறிவுள்ளவரும் யோகததா லுண்டான ஸ்வாயந்
 டன்கூடினவரும் முனிவரிற் பெரியவருமான ஜைஷ்வயா அ
 ததிவிருநது வெளிப்பட்டித் தம ஆசாமததிறகுச சென்றா பிற
 ஸ்லாபபாவங்களையும் அபகரிப்பவரும் பூஜயருமான சங்கரரானவ
 மாதேவியை நோக்கி நகைத்து, 'ஜைஷ்வயனென்னுமபெரியமுந
 ன மிகவும் சாந்தமான புத்தியுள்ளவன் ஜைஷ்வயனென்
 'ஸித்திபெற்றபெரியமுனியானவன் என்னுடைய பகதனும் தோ
 ம சிஷ்யனுமாகிருந் அழகுள்ளவனே' அவன் சொல்லீவீட
 பனியிற் சென்றான்' என்று சொன்னான் அதைக்கேட்டபின் மிக
 சாபங்கொண்ட அந்த உமாதேவியானவள், 'அந்தமுனி செயத
 பாயமன்று ஓ! தேவரே! நான் உமமால் அவமதிக்கப்பட்டே
 னியாலும் அவவிதமசெய்யப்பட்டேன் தேவர்களுக்குத் தலைவ
 டையிலவந்த அம்முனிவசனம் கேட்கப்படவில்லை ஆகையா
 தை அறிவிக்கவேண்டும்' என்று கேட்டான் பிணுகத்தைத் தரி
 மபகவான் ஸ்ரீமஹாதேவா அதைக்கேட்டு, 'ஆசையற்றவனு
 பாகியுமான அந்தமுனிவன் என்னை அடைந்தது எப்பொழுதும் துவ
 வங்களிலிருநது விலகியவனும் அறிவுள்ளவனும் ஒரேவிதமான இ
 நகியுள்ளவனுமாயிருக்கிறான் ஓ! தேவியே! ஆகையால், அவனை
 பாறுகக்கவேண்டும் அவன் உனனாலும் ரக்ஷிக்கத்தக்கவன்' என
 னானான் இவவிதமசொல்லக்கேட்ட அந்த உமாதேவியானவள்
 அந்தக்னை அழித்தவரே! மஹாத்மாவான் அந்தமுனியின் ஆசையற
 னமையை நான் பார்க்கவிரும்புகிறேன்' என்று சொன்னான் உலக
 னக்குப்பதியும் தேவகூட்டங்களாலும் கந்தாவககூட்டங்களாலு
 திக்கப்படுகிறவரும் தேவருமான பரமேஸ்வரா அவனை நோக்கி, 'அ
 ப்யே ஆகட்டும்' என்று சொல்லி விருஷபத்திலேறிக் கொண்டு ப
 த்தமான புத்தியுள்ளவரும் முனிவரிற் பெரியவருமான அந்தஜை
 வயா இருக்கிற இடத்திற்கு வேகமாக வந்ததா அப்பொழுது பெரி
 யுள்ள அந்தமுனிவா சரீரத்தை மறைத்துக்கொள்ளவேண்டி இ
 ம அங்கும் கந்தைகளைத் தேடிக்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கையில் ஸ்ரீமஹ
 நவரைக்கண்டு எதிரிசென்று தக்கபடி பூஜித்ததின் திருப்பவ
 னபோலக் கந்தையை ஊசியாலும் நூலாலும் தைத்துக்கொ
 நந்தா பகவானுண்சமபுவும் அவரை நோக்கி, 'முனியே! உ
 த நான் எதைக் கொடுக்கவேண்டும்? ஜைஷ்வய! நீ விரும்புகி
 ஸ்லாவற்றையும் என்னிடமிருநது பெற்றுக்கொள்' என்று சொ

1) முனிகளிறசிறந்ததைஜீஷ்வயநம் தேவர்களினதேவானசப
வப்பாராமலே, 'ஓ' வருஷப்பக்கொடியுள்ளவரே! உமமிடமிருந்,
படையப்படாததை நான் காணேன் நான்கிருதாரத்தனும் பரிபூ
ரணுமாயிருக்கிறேன் உமக்குக்காரியமிருந்தால் போகலாம்' என
சானனா சங்கரரோ சிரித்துக்கொண்டு திருமபவும் அமமு
ரைநோக்கி, 'வரத்தைப் பெற்றுக்கொள் அவசியம் என்னிடமி
து வரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் மிகஉத்தமமானவ
தக கேள்' என்றுசொன்னா ஜைகீஷ்வயநம் அந்தசங்கர
ராக், 'ஓ! மஹாதேவரே! ஊசியிலுள்ள லைததொடாநதுசெ
கிறவனானஎனவசனத்தையும் நீர்கேட்கவேண்டும்' என்றுசொ
1) பிறகு சங்கரபகவானும் கௌரீதேவியைப்பார்த்துச் சிரித்து
காண்டு ஸந்தோஷமுள்ளவரும் எல்லாதேவர்களாலுமநமஸ்கரி
பட்டவருமாகித் தமமிடம்போய்ச்சோந்தார அசனே! நீவி
யகாரணத்தால் இக்கதை உனக்குச் சொல்லப்பட்டது அந
பாக்கிள துவநதுவநகளைவிட்டு விலகியவர்களும் நித்தியாகளு
ல்லாவிதத்தாலும் தாமே சுகதிபெற்றவாகளுமாயிருப்பார்கள்
என்றுசொன்னா

இருநூற்றுமுப்பத்தேழாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

—***—

(நந்தர்ஷங்கள் உலகைவசப்படுத்துமென்னும்விஷயத்தில் நார
தரீன்பேருமையைப்பற்றி உக்ரஸேனனுக்கும் வாஸுதேவ
நகீதும்நடந்த ஸம்பாஷனையும், நாரதர் வாஸுதேவ
நகீத உபாயங்கூறியதும்)

யுதிஷ்டிரா, "எல்லாஉலகதகிறகுமபிரியனும் எல்லாபபிராணி
ராலும் கொண்டாடப்படுகிறவனும் எல்லாகருணைகளுமுள்ளவ
கப் பூமியில் எந்தமனிதனிருக்கிறான்?" என்றுகேட்க, பிஷ்ம
பாலலத்தொடங்கினா

"பாதங்களிறசிறந்தவனே! இவ்விஷயத்தில் கேட்குமஉனக்கு
ரதரைப்பற்றி உக்ரஸேனனுக்கும் பூரீகேசவருக்குமநடந்த ஸம
ணையைச் சொல்லுகிறேன் உக்ரஸேனன, 'உலகமரணது எவரை
ரறிச் சொல்லுவதில் பிரியப்படுகிறதோ அந்தநாரதா நற்குண
நந்தவரெனறுகினைக்கிறேன் கேட்குமஎனக்கு அதைச் சொல்
யண்டும்' என்றுகேட்டான வாஸுதேவா சொல்லத்தொடங்க

௮ 'குராகளுக்கு அகிபதியான அரகோ' நான் அறிந்தமட்டி
 றந்தநாரதரின்குணங்களைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன் எ
 ிடமிருந்து கேளும் நன்னடக்கை இருக்கிறதென்காரணத்தா
 றந்தநாரதருக்குத் தேகத்தை விழுத்தத்தக்க அகங்காரமில்லை அ
 றுதியான கலவியும் நன்னடக்கையுமுள்ளவா, ஆகையால், எங்கு
 ளிக்கப்படுகிறா உறசாகமில்லாமையும் கோபமும் சபலத்தன
 ம பயமும் நாரதரிடமில்லை அவா தாமஸஸவபாவமில்லாதவரு
 றருமானவா ஆகையால், அவா எங்கும் நிச்சயம் பூஜிக்கப
 றா அவா உபாஸிக்கத்தக்கவா காமத்தாலோ அல்லது லோப
 ாலோ இவாவாககில வித்தியாஸமுண்டாகிறதில்லை ஆகையா
 ற்கும் பூஜிக்கப்படுகிறா ஆதமவித்தையின் உண்மையை அறிந்த
 ம பொறுமையுள்ளவரும் சக்தியுள்ளவரும் இந்நிரியங்களை வெ
 ிரும் நேராயிருப்பவரும் உண்மையைப் பேசுகிறவருமாயிருக்கிற
 ஆகையால், எங்கும் பூஜிக்கப்படுகிறா தேஜஸாலும் கீததியா
 ததியாலும் ஞானத்தாலும் வணக்கத்தாலும் பிறவியாலும் த
 ாலும் அவா பெரியவா ஆகையால், எங்கும் பூஜிக்கப்படுகிற
 லஸவபாவமுள்ளவரும் ஸுகமாகப்படுப்பவரும் ஸுகமாகப்ப
 வரும் நல்ல அனபுள்ளவரும் பரிசுத்தரும் நல்லவாததையுள்ளவ
 ாறாமை இல்லாதவருமாயிருக்கிறா ஆகையால், எங்கும் பூஜிக
 டுகிறா மிகவும் நன்மையைச் செய்கிறா அவரிடத்தில் ப
 ில்லை அவா பிறாதுண்பங்களில் பிரியப்படுகிறதில்லை ஆகையா
 ற்கும் பூஜிக்கப்படுகிறா வேதங்களில் ஓகப்படும உபாகயானக
 ளுள்ள பொருள்களைக் காணஞ்செய்கிறா பொறுமையுள்ளவரும் அ
 கிபிலலாதவருமாயிருக்கிறா ஆகையால், எங்கும் பூஜிக்கப
 றா ஸமநிலையிருப்பதால் எவ்வித்ததிலும் நண்பனுமில்லை, ப
 னுமில்லை மனத்திற்கு அனுகூலமாகப் பேசுகிறா ஆகையால், எ
 தம் பூஜிக்கப்படுகிறா பலகலவிகளுள்ளவரும் ஆச்சரியமானக
 ளுள்ளவரும் பண்டிதரும் சோமபவிலலாதவரும் களத்தன
 ாதவரும் தைனயமில்லாதவரும் கோபமில்லாதவரும் லோபமி
 லவருமாயிருக்கிறா ஆகையால், எங்கும் பூஜிக்கப்படுகிறா தன
 ாவது வேறுபொருளிலாவது காமத்திலாவது அவருக்கு இதுவ
 ில் கலகமுண்டானதில்லை தோஷங்களை அவரிடம் நன்கு அறிக
 டட்டிருக்கின்றன ஆகையால், எங்கும் பூஜிக்கப்படுகிறா உறுதிய
 ாக்தியுள்ளவரும் நிரதிகத்தகாத புத்தியுள்ளவரும் கலவியு
 ாரும் கொடுமையற்றவரும் அவிவேகமென்னும் தோஷமில்லாத

யிருக்கிறா ஆகையால், எங்கும் பூஜிக்கப்படுகிறா பறந்தகக
லாவற்றிலும் பறந்துதலறவரும் பறந்துள்ள புத்தியுள்ளவா
ரலககாணத்தக்கவரும் ஸந்தேகமில்லாதவரும் நன்கு பேசுகிற
மாயிருக்கிறா ஆகையால், எங்கும் பூஜிக்கப்படுகிறா அவரு
ய ஸமாதியானது பயனவேண்டியன்று எந்தச்சமயத்திலும்
நமக்கொண்டாடுகிறதில்லை பொறுமையற்றவரும் இனசொல
லுக்கிறவருமாயிருக்கிறா ஆகையால், எங்கும் பூஜிக்கப்படுகிறா
'ருக்கு அகங்காரத்தில் பறந்துதலில்லை புத்தியானது நன்னடிக
பில் உறுதிபெற்றிருக்கிறது வேதத்தின் அாததங்களைப் பகுத்
தவரும் யாகத்தை அறிந்தவரும் யோகத்தை அறிந்தவரும் கவி
பகதியுள்ளவரும் எப்பொழுதும் அறிவுள்ளவருமாயிருக்கிறா
கையால், எங்கும் பூஜிக்கப்படுகிறா மூன்றுகுணங்களுள்ளவரும்
நகங்களை அனுபவிப்பவரும் மீரதுயஜஞ்சுபியுமான பரமாத்மாவை
எப்படி அவா அறிகிறா ஆகையால், எங்கும் பூஜிக்கப்படுகிறா
நகத்தின் பலவிதமானமனத்தையும் அவாவெறுத்துக்கொள்ளா
பார்க்கிறா, நடபுச்செய்யும்விதத்தில் திறமையுள்ளவா ஆகை
, எங்கும் பூஜிக்கப்படுகிறா ஒருவிதமான சாஸ்திரத்திலும் குற
பேசுகிறதில்லை தம் நீதிப்படி ஜீவிக்கிறா பழுதில்லாதகாலமுள
ரும் மனத்தை அடக்கினவருமாயிருக்கிறா ஆகையால், எங்கும்
கப்படுகிறா ஸாமப்பட்டவரும் ஞானப்பயிற்சியுள்ளவரும் ஸமா
'லபோதுமென்றெண்ணாதவரும் விடாமுயற்சியுள்ளவரும் அஜாக
ந்தயில்லாதவருமாயிருக்கிறா ஆகையால், எங்கும் பூஜிக்கப்படுகி

பிறரால் நல்லகாரயத்தில் தூண்டப்பட்டால் செய்வதில் கூச்ச
லாதவரும் அநிலஸரத்தைபுள்ளவரும் பிறா ரஹஸ்யங்களை வெளி
ாதவருமாயிருக்கிறா ஆகையால், எங்கும் பூஜிக்கப்படுகிறா அா
நாபங்களில் ஸந்தோஷிப்பதில்லை நஷ்டத்திலும் துக்கப்படுகிற
லை உறுதியுள்ளதும் பறந்துதலில்லாததுமான புத்தியுள்ளவரா
குகிறா ஆகையால், எங்கும் பூஜிக்கப்படுகிறா எல்லாக்குணங்க
, நிறைந்தவரும் ஸமாததரும் பரிசுத்தரும் துன்பமில்லாதவரும்
, ததை அறிந்தவரும் பிரியத்தை அறிந்தவருமான அந்த நாரத்தை
பிரியமாகக்கொள்ளமாட்டான் ?' என்று சொன்னாரா

இவ்விதம் சொல்லக்கேட்ட உகாஸேனன் அந்தநாரத்தை மிக
கொண்டாடிக் கொண்டு வீட்டிலிருந்து (வெளியில்) சென்றான்.
ஸந்தேவா அவ்விதமே இரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட

கடடிலில் ஏகாந்தமாயிருந்தாரா ஒருஸமயம் பூஜயரான நாரதர் முனிவா அங்குவந்தாரா ஸ்ரீஜனாததனா அவரை முறைப்படி பூ துப பேசாமலிருந்தாரா அந்த ஸ்ரீவாஸுதேவா வருத்தமுள்ள போலிருப்பதைக்கண்டு, 'ஓ! கேசவரே! ஜனாததனரே! என்ன? இதுவரையில் இல்லாதமனவருத்தம் உமக்கு இருக்கிற கோவிர்தரே! அதை எனக்கு நீர் விவரமாகச் சொல்லவேண்டுமென்ற வசனத்தைச் சொன்னா ஸ்ரீவாஸுதேவா சொல்லத்தொ ளுக்கிறா 'ஓ! நாரதரே! இப்பொழுது என்னுடைய முக்கியமான விஷயத்தை நண்பனல்லாதவன் தெரிந்துகொள்ளத்தக்கவனல்ல பண்டிதனல்லாதநண்பனும் நட்பில்லாதபண்டிதனும் தெரிந்துகொ ளத்தக்கவரல்லா நண்பரும் விதவானும் மனத்தைஐயித்தவருப் பீரே கேட்கத்தக்கவா மனத்திலுள்ள துக்கத்தையும் நீர்கேட்கத் தக்கவா ஸீஸவாயமென்றசொல்லுடன் நான் ஞாநிகளுக்கு அடி செயதுகொண்டிருக்கிறேன் ஞாநிகளும் ஸம்பந்திகளும் பந்த ளும் எப்பொழுதும் கோபங்கொண்டு (என்னை)பகைக்கிறார்கள் ஆகிலும், தேவலோகத்திலுள்ளபோகங்கள் அவர்களுக்கு வெவ் வறாக என்னால் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அவ்விதமிருந்தும் எவ் வுமே ஒருவாமற்றொருவரையும் பகைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்' . அறுசொன்னா நாரதர், 'இருமபல்லாதஆயுத்ததால் தடவித்துடை இவர்களின்நாவை எடுத்தவியும் அதன்பிறகு பேசமாட்டாரா' என்றுசொன்னா பகவான், 'சிறந்தமுனிவர்களிலுத்தமரே! உ களின்நாவை அறுக்கத்தக்க இருமபல்லாதஆயுத்தத்தை எப்படி அ வேன்? அதை எனக்கு உள்ளபடி சொல்லவேண்டும்' என்று ட்டார நாரதர், 'பசு, பெரன், ஆடைகள், சத்தினமுதலியத்தனத் விசேஷமாக இவர்களின்வாயில்போடும் இது இருமபல்லாதஆ மாரும் ¹ஸஹருத்துக்கள், ஸம்பந்திகள், ²மித்திரங்கள், குருக் ஸ்வஜனங்கள் இவர்களுக்கு இது ஆயுதமென்றுசொல்லப்படுகி, அவ்வாயுத்ததால் திருமபவும் திருமபவும் அறுக்கவேண்டும் இவா க்கு உமமுடையபொருள்களை அளிப்பதும் நன்மொழிகளும் சிறந வாகும் உமமை ஸமாததரென்றுதெரிந்துகொண்டு அந்தமனிதா க மிகமெச்சுவார்கள்' என்றுசொன்னா பிறகு, நாரதமுனிவரின்வச தால்ஏவப்பட்டவரும் பெரியதேஜஸுள்ளவருமானபகவான் சிரி, முனிவரிடபெரியவரானநாரதரை மிகவும் பூஜித்து அவ்விதமே தார முனிகளிலமிகப்பூஜயரும் பரமமரிஷியுமானநாரதரானவா

சாநதிபாவம்.

அநுக

மானபிரபாவமுள்ளவா ஆரசாகளிற்சிறந்தவனே ! நீ எனனிடம
ட்டது சொல்லப்பட்டது எல்லாததாமங்களுக்கும்நனமையான
உயத்திலமுயற்சியுள்ளவாகளும் உணமையான தாமததைமிகப்பெரி
தககொண்டவாகளும் ஞானத்திலுமவிசேஷஞானத்திலுமஸமாத
நஞ்ஞமாயிருப்பவர்கள் உலகத்திற்குப் பிரியமானநிலையை அடை
தர்கள் ” என்றுசொன்னா

இருநூற்றமுப்பத்தேட்டாவது அதயாயம

மோகஷதாமம் (தோடர்ச்சி)

— * < > * —

சூத்திரதலியவற்றைச் சுகருக்திச் சொல்லியது.)

அகூர்

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

‘காலத்தின் அறிவிலிசசயமுள்ளவரும் ‘பூதககூட்டங்களைப்படை
வருமானாஸவரையும் பிரமமணன்செய்யத்தக்கதையும்குறி,
நீர்சொல்லவேண்டும்’ என்றுகேட்டாரா சென்றதையுமவருவதை
அறிந்தவரும் யாவற்றையும்அறிந்தவரும் எல்லாததாமங்களை
அறிந்தவரும் பிதாவுமானவயாஸா கேட்பவரும் புதரருமான அர
சுகருகஞ்ச சொல்லத்தொடங்கினா ‘அருமைப்புதலவனே’ நீ
கிறதை உள்ளபடி சொல்லுகிறேன் கவனமாகக் கேள் முத
காரியமென்றும் பிறகு காரணமென்றும், அல்லது முதலில் கா
மென்றும் பிறகு காரியமென்றும் இரண்டுவிதமாக அறியப்படுவ
மறைக்கப்பட்டதுமான இவ்வுலகமானது விசாரித்தால் ஸை
மிகவுமமங்களமுமான பிரமமென்று அறிவிகப்படுகிறது

பிரமமென்று அறிவிகப்படுகிறது

உயர்த்துகளும் காரணமாயிருப்பதைத்
 மபுகிறேன் தியானம் காமம் காலம் ஒவ்வொருபுகத்திலும்
 ன உலகத்தினத்தவம் பிராணிகளின்ஸம்பத்து ஆபத்துஆகிய
 வகளை முழுமையும் தெரிந்துகொள்ளவிரும்புகிறேன் இந்த
 ததியும் முடிவும் எதிலிருந்து நடைபெறுகின்றன? ஸாதக
 சிறந்தவரே! இப்பொழுது எங்களைவிஷயத்தில் உமக்கு அனுக
 ர்த்திருக்குமானால் இதை உமமிடத்தில் கேட்கிறேன் இந்த
 எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டுமே முதலில்சொல்லப்பட்டதும்
 மமுமான பருகுவின்வசனத்தையும் பிறகு பிரமமரிஷியானபர்த
 னவசனத்தையும் கேட்டு என்னுடையபுத்தியானது சிறந்த
 உயரத்ததாமத்தைப்பற்றியதும் உத்தமமானநிலையிலிருப்பதுமா
 ஆகையால், திருமபவும் கேட்கிறேன் அதை நீ சொல்லத்
 தா” என்றுகேட்க, பீஷமா சொல்லவாரா
 பூஜ்யரானவயாஸா தம்புதராகேட்டபொழுதுசொன்ன அந்தப்
 இதிஹாஸத்தை இவ்விஷயத்தில் நான் உனக்குச் சொல்லு
 வயாஸரினபுதரானசுகரானவா அங்கங்களுடனும் உப
 க்களுடனும் எல்லாவேதங்களையும்அத்யயனஞ்செய்தபின்
 னின் ஸஞ்ஞமத்தைத்தெரிந்து மோக்ஷநிஷ்டைக்குரிய
 தத்தேழ்க்கொண்டு அறம்பொருள்களைப்பற்றிய ஸந்தேகந
 த்தவரான கிருஷ்ணத்தைவாயனரென்னும் வயாஸரிடம்
 ஸந்தேகமுள்ளஇவ்விஷயத்தைக் கேட்கத்தொடங்கினான்.

1 அதிகபாடமானஒருஸ்ரலோகம் விடப்பட்டது.

இருந்தது ஆதியிலிருக்கும் காரணத்தாலேயே யறிந்தவர்கள் பரதானமென்று கூறுகிறார்கள் மூன்று குணங்களும் பூர்வீஷ்ணுவினுடையதுமான அந்தம்ஹாமாயையையப் பென்றறிவிக்கிறார்கள் இவ்விதமான அந்தப் பரமமானது முடிவுமில்லாததுமான காணப்படாததுமான விகாரமில்லாததுமான ஸத்தும் ஊகிகத்தந்தத்தும் அறியத்தக்கத்தும் காரியங்களுக்கெண்மூலமாக முதலிலிருந்தது அதுதான் மூன்று குணங்களை மூலக்கொண்டதுமான மூன்று காலங்களிலும் ஸுக்ஷ்மமூலமானதானமென்று சொல்லப்படுகிறது நன்கு சோதனையையின் துடன்கூடியதும் தன்னிலையிலிருப்பதும் வயாபகமூலமான பரமமானது தன்னிச்சையால் மாறுதலடைந்தது மூன்று சகலருவமாகக்கொண்டதுமான காரணரூபியும் எப்பொழுதும் நாயான பரமாத்மாவென்னும் அதிஷ்டானத்ததுடன்கூடியதும் தந்திரியமில்லாததுமான ஸ்வபாவமென்னும் பெயரை அடைமோகலருவத்தைத்ததிரிப்பதுமான அந்தப் பரமத்தினிபிரகிருதியைப் பலவிதமான ஜீவனுடையபோகத்திற்கும்வேண்டி வெளிவந்ததுமானது ஸநிதிமாதிரித்தால் மணத்தைதருகரும்இரத்திரிய, சலிக்கச்செய்வதற்குக் காரணமாயிருப்பதுபோலப் பரத்திறமான பரமாத்மாவானவா யாவற்றுகளும் காரணமென்று கூறாரா அவர் அந்தப்பிரதானத்தைஉணடுபண்ணி அகிறபுகுந்த

1 அதிகபாடமான இரண்டரைஸ்லோகம் பொருநராமையாலவிடன

னாளிருநதுகொண்டு அதைச் சலிக்கச்செய்தாரா பிரதானமென்ற
 வத்திலிருந்து ஸாதவிகரஜஸ்தாமஸமென்னும் மூன்றுவிதமான
 ரத்தானது உண்டாயிற்று அது பெரிதாயிருப்பதால் மஹத்
 ராறுசொல்லப்படுகிறது உண்டானமகத்தவமானது காலஉரு
 தால் மறைக்கப்பட்டு பரதானதவத்தை நன்றாய்மறைத்து
 ண்டது அகநாலமானது பரமாதமாவின் அமசமாகும் அதி
 ருஷ்மென்றும் அளவிடத்தக்காத உருவமுள்ளதென்றும் சொல்ல
 ிகிறது பிரதானத்திலிருந்து உண்டான இந்தமஹத்தானது மூன்று
 னாகளுள்ளதென்று வேதம் உபதேசிக்கிறது அந்தமஹத்தி
 ிலிருந்து ஸாதவிகரஜஸ்தாமஸமென்னும் மூன்று உருவமுள்ள
 ம மூன்றுவேற்றுமையுள்ளதுமான இந்த அகங்காரமானது உன்
 யிற்று தாமஸமான இந்த அகங்காரமானது பூதாதியென்று
 யருள்ளதாகிறது பூதங்களுக்கு ஆதியாயிருப்பதால் தாமஸ
 கங்காரமானது பூதாதியென்று சொல்லப்படுகிறது பிறகு அந்த
 ாதிபானது வேற்றுமையை அடைந்து சபததனமாததிரத்தை
 ண்டுபண்ணிற்று அந்ததனமாததிரையானது சபதத்தை உரு
 க்குகொண்ட ஆகாயத்தை உண்டுபண்ணிற்று சபதலக்ஷணமா
 காசமானது சபததனமாததிரத்தை மறைத்தது அந்த ஆகாய
 ல் நன்றாகச் சலிக்கச்செய்யப்படும சபதமானது ஸபாசதனமா
 தத்தை உண்டுபண்ணிற்று ஸூக்ஷ்மசபதமுள்ள அவவாகாசம
 து ஸபாசதனமாததிரையை மறைத்தது அவவாகாசத்தால் சலி
 மபடி செய்யப்பட்ட ஸபாசமானது வாயுவை உண்டுபண்ணிற்று
 பாசரூபமுள்ளவாயுவானது அப்பொழுது ரூபதனமாததிரத்தை
 ண்டுபண்ணி அதை மறைத்தது அந்த ஸபாசத்தால் நன்கு சலி
 ுசெய்யப்பட்டரூபமானது அகநியை உண்டுபண்ணிற்று பிற
 ுக்ஷ்மமானரூபமானது அகநியை உண்டுபண்ணி நன்குமறை
 து அந்தரூபத்தால் நன்கு சலிக்கச்செய்யப்பட்ட அகனியான
 டதனமாததிரத்தை உண்டுபண்ணிற்று ஸூக்ஷ்மரூபத்தை அந
 ு அகனியானது ரஸதனமாததிரத்தை மறைத்தது அந்த அக்
 ால நன்கு சலிக்கச்செய்யப்படும ரஸமானது ஜலத்தை உண்டுப
 ரிற்று ஸூக்ஷ்மமான ரஸமானது திருமபவும் அந்த ஜலதன்
 ன்கு மறைத்தது அந்த ரஸத்தால் நன்கு சலிக்கச்செய்யப்படும ஜ
 ானது கந்ததனமாதிரையை உண்டுபண்ணிற்று அந்தஜலமான
 ர்கு ஸூக்ஷ்மமானகந்தத்தை மறைத்தது அந்த ஜலத்தி
 ன்ருகச் சலிக்கச்செய்யப்படும கந்தமானது கடினத்தனமை

உண்பெண்ணிறறு ஸஞ்சுமமானகரத்திலிருநது உணடான
தக கடினத்தனமையிலிருநது பூமி உணடாயிறறு இது
துமே ஜலஉருவமுள்ள துதான ஜலமதிரும்பவும் கடினத்தனமை
அடைந்தது பிறகு பூமிமுதலிய இரதப பூதங்களுண்டாய்
வென்று வேதஞ்சொல்லுகிறது இரதபபூதங்களுடைய சர்
அன்னமென்றே அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள் அரதப பூ
களிலுள்ள ஸஞ்சுமபாகங்கள் தனமாத்திறைகளென்று சொல்
படுகின்றன தேஜோரூபமானபத்துஇரதிரியங்களைக் காரியத்
மையை அடைந்ததேவர்களென்று சொல்லுகிறார்கள் மனமால்
இவைகளில் பதினோராவதாகும் இவ்விதம் விகாரத்தனமை
அடைந்த (இரதிரியங்களைக்) தேவர்கள் சொல்லப்படுகிறார்
பலவேறறுமையுடனிருக்கும்காலமானது அரதஇரதிரியங்களு
மாறுபாட்டைச் செய்க காரணமாகிறது பூதங்களுக்கு ஆத்மாவ
பரமாத்மாவானவா குணங்களின் வேறறுமையுள்ளவராயிருக்கி
அவா ஒருவராயிருந்தும் மூன்றுவிதமானவேறறுமையுள்ளவரா
பலவிதமானகாரியங்களைச் செய்கிறா பரமமாவாயிருந்து பிரா
ணைப் படைக்கிறா அழிவற்றநாராயணராயிருந்து பரிபாலகி
டல்கங்களை உருவமாகக்கொண்டருதரூபியாகி ஸம்ஹரிகிறா
பங்களில்ஸாமாதகியமுள்ளஇவா காலமாகிறா ஈஸ்வரரூபியான
மும், சிந்தைக்குடடாததும் மூன்றுகுணங்களை உருவமாகக்கொ
டதும் ஸனாதனமுடாயிருக்கிறது இது இரதிரியங்களுக்குப் பு
டாதது இது சிந்தைக்கு டடாதது இது வெவ்வேறுலக்ஷ
முள்ளதாயிருக்கிறது வேறறுமையிலலாததாகக் கேட்கப்படும்
புலகம் காலரூபத்தால் வேறறுமையுள்ளதாகிறது ஆதியுமநகுமு
ராததும் உறபத்தியிலலாததும் திவ்யமும் ஸஞ்சுமமும் கிழத்த
லலாததும் உறுதியுள்ளதும் ஊஹிக்கமுடியாததும் அறியக்க
துமானபரமமானது முதலிலிருந்தது பதினேரதுநிமிஷங்
கருகாஷ்டையாகும் முடபதுகாஷ்டைகளை ஒருகலையென்று க
டவேண்டும முப்பதுகலைகளும் ஒருகலையிலபத்தில ஒருபாகு
காண்டது ஒருமுகூததமாகும் முப்பதுமுகூததங்கொண்ட
ருபகலும் இரவுமாகுமென்று முனிகளால் கணக்கிடப்பட்டிரு
து முப்பதுஇரவுபகல்கள் ஒருமாஸமென்று கூறப்படும் ப
ரிணமிமாதங்கொண்டது ஒருவருஷம் தக்ஷிணயனம் உத்தர
யனமன்ற இரண்டுசோரது ஒருவருஷமென்று கணக்கறிந்தவா
யுக்கிறார்கள் மானிடஉலகத்திற்குரியஇரவுபகல்களை ஸஞ்

ததுகொடுக்கிறான் இவ்வானது உறக்கத்திற்காகவும் பகலா
 7 வேலைகளைச் செய்வதற்காகவும் வருகின்றன ஒருமாதமானது
 நுகக்கருகூரியஇரவும் பகலுமாகும் அவைகளினப்பிரிவுகளை,
 ஸபக்ஷமானது வேலைகளைச் செய்கிறதற்கூரியபகலும் கிருஷ்ணபக்ஷ
 ஈது உறங்குவதற்கூரியஇரவுமென்று அறியவேண்டும் ஒருவரு
 ானது தேவாக்களுக்கூரியஇரவும் பகலுமாகும் அவைகளின
 வோ உதாராயணம்பகலும் தக்ஷிணயணம்பகலுமாகும் முதலில்
 வலோகத்திற்கூரியஇரவுபகல்களாலுண்டாகும் வருஷத்தின்முடி
 ரகணக்கைக்கொண்டு பிரம்மதேவருக்கூரியஇரவுபகல்களைச் சொல்
 றேன கிருதயுகம் திரேதாயுகம் துவாபரயுகம் கலியுகம்இவைகள்
 ாள தேவர்களின்வாஷங்களை முறையே கூறுகிறேன். கிருதயுக
 னது நாலாயிரமவருஷங்களென்று கூறுகிறார்கள் அந்நாடிகத்தின்
 18நதியாகாலம் நானூறுவருஷங்களும் அப்படியே 2ஸநதியாமசப
 னூறுவருஷங்களுமாகும் அதைவிடவேறானமுன்றுயுகங்களிலுட
 மவர்களின்ஸந்தியைகளிலும் ஸந்தியாமசங்களிலும் ஒவ்வொன்று
 9றயுககூறியஆயிரமவருஷங்களும் நூறுவருஷங்களுமாகும் இந்நா
 டிகள் அழிவற்றவையும் ஸந்தானமுமானஉலகங்களைத் தரிக்கி
 1 அப்பா¹ அழிவற்றசாஸவதபிரம்மரூபியான இது பிரம்மத்தை
 பிரதவாக்களுக்குத் தெரியும் நான்குஅம்சங்களுடன் கூடியது
 ணமுமானதாமமும் ஸதயமும் கிருதயுகத்திலிருக்கின்றன அந்நா
 டத்தில் அதாமத்துடன்உடைபெறுவதொன்றுமில்லை வேறுயுக
 ில் தாமமானது முறையே ஒவ்வொருபாகமாகக் குறைவடைகி
 றன்று வேதத்தால் வெளியாகிறது ஸதயமும் செளசமும் ஆ
 ம தாமமும் ஒவ்வொருபாகமாகக் குறைவடைகின்றன கிருட்டி
 ாய, வஞ்சகம்இவைகளால் அதாமமும் மேலிடுகிறது கிருதயு
 கிலிருப்பவர்கள் நோயற்றவர்களும் இஷ்டமானபொருள்களின்
 ததியெல்லாமபெற்றவர்களும் நானூறுவருஷங்கள் ஜீவிப்பவாக்க
 யிருந்தார்கள் திரேதாயுகத்தில் இவர்களின் ஆயுள் ஒருபாக
 றைவடைகிறது யுகந்தோறும் வேதவாதங்களும் இவவுலகி
 றைவடைகின்றனவென்று எங்களுக்குக் கேள்வி ஆயுளும் அநு
 சக்திகளும் வேதத்திற்கூரியபயனும் குறைவடைகின்றன கிரு
 தத்தில் தாமங்கள்வேறு சக்திக்குத்தக்கப்படி செய்யப்படுவ
 பானந்தாமங்கள் திரேதாயுகத்திலும் துவாபரயுகத்திலும் கலியுக

1 யுகத்துக்குமுன்னுள்ளகாலம்

2 யுகத்துக்குப்பின்னுள்ளகாலம்

திலும வெவவேறுக இருக்கின்றன கிருதயுகத்தில் தவம் பெரிதா, திரோதையில் ஸத்யம் உததம்மாகும் துவாபரயுகத்தில் யாகததை சொல்லுகிறார்கள் கலியில் தானமே சிறந்தது இவ்விதம் யுகங்கள் கணக்குப் பன்னீராயிரம் வருஷங்களென்று கவிகள் அறிவிக்கிறார் அந்தயுகங்கள் ஆயிரந்தடவை சுற்றினால் அது பிரம்மதேவருக்கு ஒருபகலென்று சொல்லப்படுகிறது பிரம்மதேவரின் ராதரியும் அகணக்குள்ளதாகும். ஈசரான அந்தபரம்மதேவர இரவின் தொடக்கத்தில் உலகத்தைத் தம்மிடம் லயிக்கும்படிசெய்து உறங்கியபின் வினமுடிவில் விழித்துக்கொள்ளுகிறார் ஆயிரம் யுகங்களின் (வைப பிரம்மதேவரின் பகலென்றும் ஆயிரம்யுகங்களின் முடிவை இரவென்றும் இரவுபகல்களை அநிந்தஜனங்கள் அறிவிக்கிறார். விழித்துக்கொண்ட பிரம்மதேவர இரவுசென்றதும் அழிந்ததும் தத்துவத்தைப் படைக்கிறார் அதிலிருந்து ஸ்தூலஉருவமுள்ள, மூண்டாகிறது மனமானது படைக்கவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் லேவப்பட்டுப் படைப்பைச் செய்கிறது அதிலிருந்து ஆகாயமுடாகிறது ஆகாயத்தின்குணம் சபதமென்று சொல்லப்படுகிறது வேறுமையை அடைந்த ஆகாயத்திலிருந்து எல்லாகருதங்களைக் கொணாவதும் பரிசுத்தமும் பலமுள்ள துமான வாயு உண்டாகிறது அந்த வாயுவின் குணம் ஸபாசமென்று சொல்லப்படுகிறது வேறுமையை அடைந்த வாயுவின்மிருதும் பிரகாசமுள்ளதும் பரிசுத்தம் அழகுள்ள துமான அக்கினி உண்டாகிறது அதன் குணம் நுபமென்று சொல்லப்படுகிறது விகாரப்பட்ட அக்கினியிடமிருந்தும் ரஸமுள்ள ஜலமூண்டாகிறது ஜலத்திலிருந்து கருதமென்று குணத்தைத் தரிக்கும் பூமிஉண்டாகிறது இவ்விதம் முதலான பூதங்களின் உற்பத்தி சொல்லப்படுகிறது ¹முதலாவது பூதத்தின்குணம் மேனமேலான பூதத்தை அடைகின்றன அவைகளுள் ²வானநிலுமுள்ள குணங்களைத்தனம் அகனதனகாரியத்தை அடைந்து சொல்லப்படுகின்றன சிலர் அநியாமையால் மண்டை (ஜலத்தில்) கண்டு ஜலத்திலிருப்பதாகக் கூறுவார்களாயினும் அந்நியமிலமட்டுமிருப்பதாகவும் அதிலிருந்து ஜலத்தையும் வாயுவையும் அடைந்திருப்பதாகவும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் ஏழுமூலமான உருவமுள்ளவைகளும் வெவவேறுகப் பலவிதவீரியமுள்ளவைகளும் ²இவைகள் முழுமையும்ஒன்றுசேராமல் பிரம்ம

¹ அதிகபாடமான ஏழுமூலவாகைகள் கூறியது கூறலால் விடப்பட்டன

² மஹத அஹங்காரம் கிருதுபூதங்கள்

படைக்கத்திறமையுள்ளவைகளாகவிலலை பெரியஉருவமுள்ள
வகை சோரது ஒன்றோடொன்று கலந்து சரீரநிலையை அடைந
அதனால் (ஆதமா) புருஷனென்று சொல்லப்படுகிறான் சரீ
த அடைந்தகாரணத்தால் சரீரியாகிறான் ¹ பதினாறு அம்சமுள்ள
)க்ஷம்சரீரமானது மூர்த்தியுள்ளதாயிருக்கிறது காமங்களு
மஹாபூதங்களும் அதை அடைகின்றன ஆதிகாததாவாயிருப
எல்லாபூதங்களையும் எடுத்ததுகொண்டு தவஞ்செய்யவேண்டி
கமஹாபூதத்தைப் படைக்கிறா அவரையே ஸருஷ்டிகாததரென
சாலலுகிறார்கள் ² அவரே பிராணிகளை உண்டுபண்ணுகிறா
ரே பரம்புருஷா பிறப்பில்லாத பிரம்மதேவா, தேவர்களும்
களும் பிதருக்களும் ³ மானிடர்களும் மற்ற உலகங்களும் நதிகளும்
களும் திசுக்களும் மலைகளும் மரங்களும் மானிடர்களும் கின்ன
ளும் ராக்ஷஸர்களும் பசுக்களும் பக்ஷிகளும் மிருகங்களும் பாம்பு
மாகிய அழிவில்லாதனவும் அழிவுள்ளனவுமான ஸதாவரஜங்கமங்
ண்டையும் உண்டுபண்ணுகிறா அவர்களுள் எவர்கள் எந்தக்
களை முன்ஸருஷ்டியில் அடைந்திருந்தார்களோ திருமபவும்
பவும்ஸருஷ்டிக்கப்படும் அவர்கள் அந்தக்காமங்களுையே அடை
டிச் செய்ப்படுகிறார்கள் அந்த அந்தவாஸனையுள்ளவர்களாயிரு
கொண்டு ஹிமனை, அஹிமனை, மெனமை, கொடுமை, தாமம்,
ரம்ம, ஸதயம், பொய்இவைகளை அடைகிறார்கள், ஆகையால்
அவர்களுக்குப் பிரியமாகிறது மஹாபூதங்களிலும் இந்திரி
ளுக்கூரியவிஷயங்களிலும் சரீரங்களிலுமுள்ள வேற்றுமையை
பூதங்களுக்கூரிய உபயோகத்தையும் பிரம்மதேவரே படைக்கி
காமத்தை அறிந்தசிலா மனிதமுயற்சியென்றும் வேறுசிலா
வமென்றும் பூதங்களைச் சிந்திப்பவர்கள் இயற்கையென்றும்
லலுகிறார்கள் ⁴ பெளருஷ்டமென்னும்காமமும் தெய்வமும் இயற்
ம் பயனைக்கொடுப்பதில் ஒன்றுசோந்திருக்கின்றன இம்முன்
வெவ்வேறாயிருப்பவையல்ல இவைகளுக்கு எவ்விதத்திலும்
வில்லை இவ்விதம் இந்தக்காமமும் தெய்வமும் பூதங்களின்
யைக்கும் இவ்வுலகத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன காமத்திலிருப

¹ ஞானேந்திரியம் கிருது, காமேந்திரியம் கிருது, பிராணன்கள்கிருது,
ஒன்று

² 'அவரே சரீரத்தில் பிரவேசிக்கிறா' எனப்பது பழையஉரை.

³ இது இரண்டுமுறை வருகிறது மனுகளென்றும் கொள்ளலாம்

⁴ 'முயற்சியும் தெய்வமும் இயற்கையைச்சாராத பலன்கொடுப்பவை'
து பழையவுரை

பவாகள ஸந்தேகிகததககபடியே சொல்லுவார்கள ஸதவகுணத்தி
 விருககுமஞானிகள் எங்குமஒன்றானபிரமமத்தைக் காரணமாகக் கண்
 டிருக்கிறார்கள் அநதபரமமஜஞானத்தால் பிராணிகளுக்கு மோக்ஷ
 முண்டாகும் அநதபரமமஜஞானத்திற்குச் சமமும் தமமும் சாதக
 மாகும் மனததாலவிரும்புகிற போகங்களைப்பெல்லாம் அநதபிரம
 மஜஞானத்தால் அடைவான் உலகங்களைஉணடுபண்ணுகிறபரமமத
 தைத் தவத்தால் அடைவான் பிரமமததனமைபெற்றமனிதன் எல்
 லாபபிராணிகளுக்கும் ஈசனாகிறான் ரிஷிகள் தவத்தால் இரவுபக
 லும் வேதங்களைக் கற்றார்கள் ஆதியும் அநதமுயிலலாததும் நித
 தியமுமான வேதவாக்களானது பிரமமதேவரால் வெளியிடப்பட்டது.
 ரிஷிகளினபெயர்களையும் வேதத்தைப்பற்றிய அவர்களின் அறிவுகளையும்
 பூதங்களின்நாமரூபகரியைகளையும் வேதங்களிலிருந்தே முதலில்
 அநதாஸவரால் உணடுபண்ணுகிறார் ரிஷிகளுக்குள்ளபெயர்களையும்
 வேதங்களைப்பற்றிய அவர்களின் அறிவுகளையுமே பிரளயகாலத்திற்குப்
 பின் உண்டான மற்றரிஷிகளுக்கு பரமமதேவரால் உணடுபண்ணுகிறார்
 வேதங்களில் ஆதமாவுக்குள்ள மோக்ஷஸித்தியானது வேதாததிய
 யனம் கிருகஸ்தாஸாஸம வானபரஸதம் பொதுவானதாமம் யாகங்கள்
 கோத்தியைத்தரத்தகக் தாமம் காமாகங்களைப்பற்றிய உபாஸதியும்
 சரீரத்திலுள்ளமனமுதலியவைகளை பரமமமாகப் பாவித்துச் செய்யப்
 படும உபாஸதியும் ஆதமரூபமாகப் பாவித்துச் செய்யப்படும பரமாத
 மோபாஸதியுமாகிய முன்னுவிதஉபாஸதிகள் மோக்ஷமென்று பதது
 வழிகளாக உபதேசிக்கப்படுகிறது வேதத்தைஅறிந்தவர்களால் அறி
 யக்கடினமென்று வேதங்களில்கூறப்படுவதும் வேதாநதங்களில் மிகத்
 தெளிவாயுபதேசிக்கப்படுவதுமானபிரமமம் முனசொன்னகிரமவழி
 யாகவே அறியப்படும சரீரியானஜீவனுக்குத் துவருதுவங்களுடன்
 கூடிய இவவேற்றுமையானது காமத்தாலுண்டானது ஆதமஸித்தி
 யென்னும் மோக்ஷரூபியானபுருஷன் பிரமமஜஞானத்தால் அவவேற
 துமையை விலக்கிக்கொள்ளுகிறான் பிரணவமென்ற சபதபரமமம்
 பரபரமமமென்ற இரண்டுபிரமமங்கையும் தெரிந்துகொள்ளவேண்
 டும் சபதபரமமத்தைத் தியானிப்பதில் ஸமாததனனவன பரபரம
 மத்தை அறிவான் க்ஷத்திரியர்கள் ஹிமஸையை யாகமாகக்கொண்ட
 வாக்ளென்றும் வைஸ்யர்கள் ஹவிஸை யாகமாகக்கொண்டவாக்ளென்
 றும் சூத்திரர்கள் பணியிடைபையை யாகமாகக்கொண்டவாக்ளென்றும்
 பிராமமணிகள் தவத்தை யாகமாகக்கொண்டவாக்ளென்றும் சொல்
 லப்படுகிறார்கள் யாகங்களைச்செய்வதற்குரிய இவவிதியானது திரே

புகத்திலுள்ளது கிருதபுகத்தில் இவ்விதியிலாமலே பிரவரு
பாரகள துவாபரபுகத்திலும் அப்படியே கலியுகத்திலும் யஜுரு
நாசமடைகின்றன கிருதபுகத்திலுள்ளமனிதர்கள் வேறுபடாத
மமுள்ளவாகளாகிக் காமயமானயாகங்களைத் தவறாமலால் வேறு
தெரிந்துகொண்டு விலக்கிவிட்டு ருக, யஜுஸ, ஸாமமன்ன
தங்களை (க கற்பதுடன்) தவறாதபடிஞ்செய்கிறார்கள் திரேதா
ததிலோ, வேதங்களையாவும் ஸதாவரங்களும ஜநகமங்களுமான
ணிகளை எல்லாம் மிகவலிமைபுடன் அடக்குகிறவைகளாய்த்
ரன்றின் திரேதாபுகத்தில் சோநதிருந்தவேதங்களும் யாகங்
ம வாணஸாமங்களும் ஆயுள் குறைவால் துவாபரபுகத்தில் பிர
டகின்றன கலியுகத்தில் தாமமநாசமடைவதால் யாகங்களுடன்
தங்களையாவும் மிகவும்நாசமடையும் அவைகள் காணப்படுவனவும
னப்படாதனவுமாயிருக்கும் காமமென்பது கிருதபுகத்தில் மனத
ஜயித்தவர்களும் தவமுள்ளவர்களும் சாஸ்திரங்களுள்ளவா்களு
னபிராமமணர்களிடம் நிலைபெற்றதாகக் காணப்படுகிறது அந்தத்
மமானது ஒவ்வொருபுகத்திலும் அதாமத்தினவளாசிக்குக்கத்
குறைவடைகிறது ஸவதாமத்தை உபதேசிப்பதற்குள்ளவேத்
தங்களும் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி நாசமடைகின்றன ஸதாவ
களும் ஜநகமங்களுமான பிராணிகளையாவும் மழைக்காலத்தி
முககுத்தக்கப்படி எப்படி மிகஅதிகமாகுமோ அப்படியே ஒ
ருபுகத்திலும் தாமங்களும் அதாமங்களும் உண்டாகின்றன
வொருருதுக்களிலும் வெவ்வேறு உருவங்களுள்ள அடையாள
திருமபவும் திருமபவும் தமக்குத்தாமேகாணப்படுகிறதுபோல
மமா ருதராமுதலானவர்களிடம் முதலும்முடிவுமில்லாதகாலத்
ரவேற்றுமையும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது முதலில் உனக்கு
தேசிக்கப்பட்ட அந்தக்காலஞ்சியானபிரமமமே பிராணிகளை உண்ட
ரணவும் ஸமஹரிக்கவும்செய்கிறது பெரும்பாலும் இயற்கை
தவற துவங்களுடன் கூடியவைகளாயிருக்கிற பிராணிகளை
ரஷிப்பதும் 2 தரிப்பதுமாயிருப்பது காலமென்றே சொல்லப்பட
து ஸருஷ்டி, காலம், காமா, வேதங்கள், காமத்தைச்செய்பவன்
மத்திருள்ளமுயற்சி, காமத்தின்பயன் இவையாவும் காலமே
னே 1 நீ என்னிடம்கேட்டதை உனக்கு உபதேசித்தேன்

இருஹறறுமுபபத்தோனபதாவது அதயாயம்.

மோக்ஷதாமம். (தோடர்ச்சி)

—***—

(வ்யாஸர் பிரளயமுதலியவற்றைப்பற்றிச் சுருக்கிச் சொல்லியது

பகலபோனதும இரவினதுவககததில் ஈஸ்வரா இவவு
தைத தமசரீரத்தில் மிகஸூக்ஷ்மமாகலயிககசெயகிற பிரள
தைச சொல்லுகிறேன் அப்பொழுது ஆகாயத்தில் ஸூரிய,
அகனியின ஏழுஜவாலைகளும் உலகத்தைளிரிகின்றன அப்பொழு
இவவுலகம், ஸூரியன அகனியினவர்களுடைய ஒளிகளால் முழுபை
நிறைந்து மிகவும்ஜவலிகிறது பூமியிலுள்ள ஜகமங்களும்
வாங்களுமான பிராணிகள முதலில் லயப்படுகின்றன அவைகள்
பின்உருவத்தை அடைகின்றன பிறகு ஸதாவமும் ஜகமமும்
பாவும் லயமடைந்தபொழுது மாமும்புலுமில்லாத பூமியானது ஆ
யினமுதுகுபோலக் காணப்படுகிறது பூமியினகுணமானகந்தத்
தும் எப்பொழுது ஜலம் பற்றுக்கிறதோ அப்பொழுது கந்தமபே
பூமியானது லயத்தை அடையத்தக்கதாகிறது அப்பொழுது ஜ
அலைகளுள்ளதும் பெரியசத்தமுள்ளதுமாகப் பெருகிறது
இவவுலகமனைத்தும்நிறைத்துக்கொண்டு நிறகவும் ஸஞ்சரிககவும்
பகிறது அப்பா' எப்பொழுது ஜலத்தின்குணங்களையும் அ
நுடத்துக்கொள்ளுகிறதோ அப்பொழுது குணம்போனஜலம் ஜே
யில் லயப்படுகிறது எப்பொழுது ஆகாயத்தின்குணமெல்லிருக்குமாவ
அகனியினஜவாலைகள் சுற்றிக்கொள்ளுகின்றனவோ அப்பொழு
இவவுலகமயாவும் ஆகாயமும் ஜவாலைகளால்நிறைந்து மிகவும்
னின்றன ஜோதியின்குணமானருபத்தையும் எப்பொழுது வாயுஎ
ற்றதோ அப்பொழுது ஜோதி மிகவும்அவிரதுபோகிறது
நான்காறறு மிகவுமவீசுகிறது பிறகு வாயுவானது தன் பிறவிக
ாரணமும் மூலமுமான ஆகாயத்தைஅடைந்து திசைகளிலும் கீ
மலும் குறுக்குமாக மிகவுமவீசுகிறது வாயுவின்குணமான
த்தையும் எப்பொழுது ஆகாயம் விழுங்குகிறதோ அப்பொழு
ாறறு மிகவுமலயப்படுகிறது ரூபம், ரஸம், ஸபாசம், கந்தம் இ
னிலலாததும் மூாததியிலலாததுமானஆகாசம் மிகவும் சபதமு
ாகி நிற்கிறது ஆகாயமானது எல்லாஉலகங்களிலுமசென்ற சபத
மமுள்ளதாகிநிற்கிறது ஆகாயத்தின்குணமானசபத்ததை ஸத
ாகக்காணத்தக்கஉருவமுள்ளமனமானது எப்பொழுது விழுங்கு

றதோ அப்பொழுது பிரளயகாலத்தில் அவ்வாகாசமும் லயப்படுகிறது வயகதமானனத்தினுருவம் வயகதமும் அவயகதமுமாயிருக்கிறது இது விராடெனனும் பிரமமதேவரைப்பற்றிய பிரளயம் அந்தமனத்தை வியாபகமான குணமுள்ள ஸம்ஷ்டிமனத்தில் பிரவேசிகுமபடிசெய்து சநகிரன் விழுங்குகிறான் மனமானது சநகிரனிடத்தில் லயப்பட்டவுடன் இரத ஆதமாவுக்குப் பெருமை உண்டாகிறது, விசாரமெனனும் விருத்தியுள்ள சித்தத்தை விழுங்குகிற ஸந்ரஸ்ப உருவமான அந்த ஸம்ஷ்டிமனத்தை வெருகாலத்தாலயோகியானவன் தன் வசமாகிக்கொள்ளுகிறான் ஸந்ரஸ்பத்தை வசமாகிக்கொள்ளுவது மிக உத்தமமான ஞானமாகும் அந்த ஞானத்தையும் காலம் விழுங்குகிறது அக்காலத்தையும் சகதி விழுங்குகிறதென்று வேதம் உபதேசிக்கிறது சகதியைக் காலமவிழுங்குகிறதென்பதில்லை அக்காலத்தையும் பிரமமஜ்ஞானமுள்ளவன் தன்வசமாகிக்கொள்ளுகிறான் அப்பொழுது பிரமமஞானமுள்ளவன் ஆகாயத்தின் குணமானநாதத்தையும் (அதாவது சபதபரமமத்தையும்) ஆதமரூபத்தில் லயிக்கச்செய்கிறான் அந்த ஆதமரூபம் ஸஞ்சிதமான பரபரமமாகும் அது சாஸ்வதமும், மிகஉத்தமமும்மாகும் இவ்விதம் எல்லாவஸ்துகளையும் பிரமமமே லயப்படுத்திக் கொள்ளுகிறது இது இவ்விதமே உண்மையானது ஸநதேகமில்லை பரமாத்மரூபிகளானயோகிகளால் வீத்தையில் மிக ஆவல்கொண்டவனும் உபதேசிக்கத்தக்கவனுமான சிஷ்யர்க்ககண்டு உள்ளபடி இது உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது இவ்விதம் ஸருஷ்டிப்பிரளயங்களும் சபதபரமமென்ற பிரணவமும் ஸஞ்சிதமான பரபரமமும் திரும்பவும் திரும்பவும் ஆயிரம் புகைகளுக்கும்பின் துவக்கத்தில் பகல் இரவுகளும் சொல்லப்பட்டன

இருநூற்றாற்பதாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம். (தோடீச்சி.)

— ❦ —

(வ்யாஸர் பிரம்மணிகளின் தர்மமுதலியவற்றைச் சுருக்குச் சொல்லியது)

நீ பூதகூட்டங்களைப்பற்றிக் கேட்டதை நான் இவ்விதம் சொன்னேன் பிரம்மணனுக்குச் செய்யத்தக்கது எதுவோ அதை இப்பொழுது உனக்கு உபதேசிக்கிறேன் இரதப்பிரம்மணனுக்கு ஜாதகாமமுதலிய தக்ஷிணையுள்ளகாமங்களைச் செய்யவேண்டும்.

வேதங்களின் கரைகண்ட ஆசிரியரிடம் ஸமாவாததன்மவரை வஸிககவேண்டும் குருவுக்குப்பணிவிடைசெய்வதில் உற்சாகமு வரையிருந்துகொண்டு எல்லாவேதங்களையும் கற்றபின் வேதத், அர்த்தமானயாகத்தைத் தெரிந்துகொண்டு குருவுக்குரிய கடீ தீர்த்தபின்பு ஸமாவாததனஞ்செய்துகொள்ளவேண்டும் ஆச ரால் அனுமதிக்கொடுக்கப்பெற்றும் அவன் பிரஜைகளை உண்டுபண் வதற்காகத் தாரககளுடனே அல்லது குருவினருகில் பிரம்மசா துடனே வனத்திலோ அல்லது ஸநயாஸிதாமத்துடனே நான லா ஆஸரமத்தை அடைந்து சரீரத்தைவிடும்வரையில் விதிப இருக்கவேண்டும் இந்தக்கிருகஸ்தனென்பவன் எல்லா ஆஸர களின் தாமதங்களுக்கும் மூலமென்று சொல்லப்படுகிறான் அந்தக் கஸ்தாஸரமத்தில் பாவங்களைப்போக்கிக்கொண்டு பரிசுத்தனான, எல்லா ஆஸரங்களிலும் ஸீததிடுபுறுவான் பிரஜையுள்ளவனும் தே வர்களைக்கற்றவனும் யாக்குஞ்செய்யவனுமாகி மூன்றுருணங்களிலி டும் விடுபட்டவனும் தன் கரமங்களால் பரிசுத்தனுமாயிருப்ப, சிறகு வேறு ஆஸரமங்களை அடையவேண்டும் பூமியில் எந்தஇடத் திகப்பரிசுத்தமென்று தெரிந்துகொள்ளுகிறானே அவ்விடத் வஸிக்கவேண்டும் அவ்விடத்திலிருந்துகொண்டு உத்தமமான திசைய அடைவதில் நம்பத்தக்கநிலையை அடையமுயல்வேண் திகப்பெரியதவத்தாலும் கலவிகளைமுடிவுபெறச்செய்வதாலும் யா தாலும் தானங்களாலும் பிரம்மமணாகளுக்குக் கீர்த்திபெருகுகிற, இந்தமனிதனுக்கு எதுவரையில் புகழ்ச்சியை உண்டுபண்ணத்த தீர்த்தி இவ்வுலகிலிருக்கிறதோ அதுவரையில் புண்ணியஞ்செய்த, னுக்குத்தக்கவையும் அழிவற்றவையுமான உலகங்களை மனிதன் அ, வான் அத்யயனம் செய்யவும் வேண்டும் அத்யயனத்தைச் செ விககவும் வேண்டும் யாகங்களைச்செய்யவும் யாகங்களைச்செய் வும்வேண்டும் வீணானபாதிக்காததைப் பெறலாகாது வீணாக, வித்தகிலும் தானஞ்செய்யலாகாது யாக்குஞ்செய்விககத்தக்க ம, னிடமிருந்தோ கிஷ்யனிடமிருந்தோ கன்னிகையிடமிருந்தோ ம் பெருள வருமாகில் யாக்குஞ்செய்யவும் தானஞ்செய்யவும் வே டும் எவ்வித்ததிலும் ஒருவனாகப் புஜிக்கக்கூடாது கிரு கில் வஸிப்பவனான இந்தப் பிரம்மமணனுக்கு வேறு பு பம் சொல்லப்படவில்லை தேவர்கள், ரிஷிகள், பிதருக்க குருக்கள் இவர்களுக்கும் கிழவர்கள், நோயாளிகள், பசியு, வர்கள் இவர்களுக்கும் (சத்தருவுக்குப்பயந்து) மறைந்திருப்ப

மதாபமுள்ளவாகளுமாகத் தன்னிடத்திலிருக்கவிரும்புகிறவாக
 குமசகதிக்குததக்கபடியோ சகதிக்குமீறியோ திரவியங்களையும்
 தவமான அன்னததையும் அளிககவேண்டும் தானத்திறகுதத
 யுள்ள பூஜயாகளுக்கு அளிககததகாதது ஒன்றுமில்லை மஹாத
 ானகாஸபபரின்பொருட்டு பாஹலாதன உசசைஸரவமென்னும்
 ிரையககொடுத்தது தேவர்களகொண்டாடததக்க உலகங்களை
 டநதான உண்மைபேசுகிறவரும் பெரியநிபமமுள்ளவருமான
 ராசாரயரும் நனமொழிகூறித் தமஉயிரால பிராமமண்ணஉயிரைக்
 பாறறி ஸவாககததை அடைந்தார ஸங்கருதிபின்புதரனான
 தவனும் மஹாதபாவான வஸிஷ்டரின்பொருட்டுக் குளிராததும்
 வதுமானஜலததைக்கொடுத்தது ஸவாககலோகத்தில பூஜிக்கப்படு
 ன அறிவுள்ள ஆதரேயனென்னும் அரசன் பூஜயானஇரதா
 மிககுப பலவகைப்பொருளை அளிகது அழிவில்லாத உலகங்களை
 டநதான உசீனரன்புதரானசிபி பிராமமணருக்காகத் தன
 கங்கையும் பரியலுனஒளரஸபுதரையும் அளித்ததால் இங்கிரு
 தேவலோகத்தினமேற்புறத்திறகுச் சென்றான காகிராஜனான
 ஸுததன்ன பிராமமண்ணபொருட்டுத் தனகண்களை அளித்தது இவ
 கிலும் மேலுலகிலும் ஒப்பற்றகீர்த்தியைப் பெற்றான தேவா
 தனானவன் எட்டுக்கம்பிகளுள்ள தும் தங்கத்தாலசெய்யப்பட்ட
 மிகப்பெருமையுள்ளதும் ஆச்சரியமுமான குடையைக்கொடு
 ராஜயத்துடன் கூடத் தேவலோகமடைந்தான பெரியதேஜஸு
 வரும் அதரியினகுமாரருமானஸாங்கருதியானவா சிஷ்யாக்கு
 நிகாகுணமானபரமமததைஉபதேசித்தது மிகஉததமமானஉலகங்
 அடைந்தார பராகரமமுள்ள அம்மபீஷன் பதினோ அபபுதம்
 ணணிககையுள்ளபசுக்களைப் பிராமமணர்களுக்குக் கொடுத்தது ராஜ
 துடன் தேவலோகமடைந்தான பிராமமணர்களுக்குவேண்டி
 விதரிஎன்பவள கிவயமானகுண்டலங்கையும் ஜனமேஜயன் சரீ
 ரதையும் அளித்தது உத்தமஉலகத்தைப் பெற்றாராகள எல்லாரத்தி
 ரகளையும் அளித்தவருஷாதாபடியும் பிரியமானஸ்திரீகளையும் அபு
 நகிருகததையும் அளித்தபுவனாஸவனும் தேவலோகஞ்சென்றா
 விதேகதேசத்திறகு அகிபதியானநிமியானவன் ராஜயததையு
 ஈராமா பூமிபையும் கபன் பட்டணங்களுள்ள பூமியையும் பிராமப
 ரகளுக்கு அளித்தது நற்கதிபெற்றாராகள பிராணிகளைப்படைக்கத்
 தவஸிஷ்டா, பிராமதேவா பிரஜைகளைக் காப்பாற்றுவதுபோல
 கம் மறைபெயயா திருக்கமபொழுது எல்லாப்பிராணிகளையும்

ஜீவிகுமபடிசெய்தார கரந்தமனபுத்திரனாமருததனென்னுப
சன அககிஸுக்குக கன்னியைத்தானஞ்செயது வேகமாகத் தே
லோகமடைந்தான் புத்தியுள்ளவாகளிறிநதவனும் பாஞ்சாலத்
ததிறகுஅதிபதியுமான பிரமமத்ததனென்னும்அரசன பிராம
ஸரேஷ்டாகளுக்கரச சககிதியைக்கொடுத்தது உததமலோகங்
அடைந்தான் மிதாஸஹனென்னும்அரசனும் மதயந்தியென
கனமனைவியை மஹாத்மாவானவஸிஷ்டருக்குஅளித்து அவருட
ஸவாககமடைந்தான் பெரியகீர்த்திபெற்றஹஸரஜிததென நும
ரிஷியானவன் பிராமமணருக்காகப் பிரியமான பிராணையும்கொ
கது மிகஉததமமானலோகங்களை அடைந்தான் சததயுமனென்ன
அரசன் போகயவஸ்துக்களபாவுமிறைந்ததும் ஸவாணமயமும
யீடடை முதகலருக்குஅளித்து ஸவாககலோகஞ்சென்றான் த
மானென்னும்பெயருடன் பிரஸித்தனும் பராகரமசாலியுமானஸா
தேசத்தரசன் ரிசீகரினபொருட்டு ராஜயத்தைக்கொடுத்தது மிகஉத
மான உலகங்களை அடைந்தான் பிரபுவானலோமபாதனென்ன
ராஜரிஷி ரிஸயஸருக்கரினபொருட்டுப் பெண்ணுனசாரதையை
சத்ததால் பெரியபோகங்களைத்தையும் அடைந்தான் மதிராப
னென்னுமராஜரிஷி மிக அழகானஇடையுள்ளகன்னிகையை ஹிரஸ
ஹஸதருக்குக்கொடுத்தது தேவாகளாலதுதிககப்படும் உலகங்க
அடைந்தான் பெரியதேஜஸுள்ள பரஸேனஜிததென நுமஅரச
னருக்குடனகூடியலக்ஷம்பசுக்களைத் தானஞ்செயது மிகஉயா
டலகங்களை அடைந்தான் இவ்விதம் அடங்கியமனமுள்ளவாக
நுந்தரியங்களைவென்றவாகளுமானஇவாகளும் மறறுமுள்ளவாக
ளான பலமஹாத்மாக்கள தானத்தாலும் தவத்தாலும் ஸவாககத்
அடைந்தார்கள் பூமியுள்ளவரையில் அவாகளுடையகீர்த்தி நிலை
நிற்கும் தானங்களாலும் யாகங்களாலும் பிராணைகளை உண
ரிண்ணுவதாலும் இவாகள தேவலோகமடைந்தார்கள்

இருநூற்றநூற்பத்தோராவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம் (கோடீச்சி)

(வ்யாஸர் பிராம்மணர்களின் தர்மந்தையும் ஞானத்தின் சிறப்பையும்
சுருக்கச் சொல்லியது.)

¹ உததமமான நிலைமையை அடைந்தவன் வேதங்களில் கூ
றியுள்ளன நும விதத்தை விசாரிக்கவேண்டும் ஆறுகாமங்களி
லு

¹ 'காமகாண்டங்களை நன்கு அறிந்தவன் ஞானகாண்டத்தைப் பா
வண்டும்' என்றும் கொள்ளலாம்

பெற்றவனும் பூஜயனுமாயிருப்பவன் ருககு, ஸாமம், யஜுஸ, ஸாவணம் என்ற இந்த வேதாக்காரங்களிலேயே கிலைபெற்றிருந்த வேதத்தில்கூறிய விஷயங்களில் ஸமாததாக்களும் ஆதமவீசா கில் ஸமாததாக்களும் ஞானமுள்ளவாக்களும் பெரியபாக்யம் பெற்ற ஞானமானவாக்கள் ஸருஷ்டிபிரளயங்களை அறிகிறார்கள் இவ்விததா துடனிருக்கவேண்டும் விதிப்படி காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் மமணன் பிராணிகளுக்காக துன்பமின்றி ஜீவனத்தை அடைய முடியவேண்டும் ஸாதுக்களிடமிருந்து நல்ல அறிவுவந்தவனும் டனும் சாஸ்திரங்களில் ஸமாததனும் உலகத்தில் தன் தாமப காமங்களைச் செய்கிறவனும் (தாமங்களின்) ஸங்கரமில்லாத மாயிருக்கவேண்டும் கிருஷ்ணதனையிருக்கும் அந்தப்பிராமம் அந்தஆறுகாமங்களிலும் உறுதியாயிருக்கவேண்டும் எப்பொ ரம் ஸரத்தையுள்ளவனாக ஸீரதயஜ்ஞங்களுக்கும் செய்யவேண் தையியமுள்ளவனும் அஜாகரத்தையிலலாதவனும் அடக்கமுள்ள ம தாமமறிந்தவனும் புத்தியுள்ளவனும் ஸந்தோஷத்தையும் ளத்தையும் கோபத்தையும் விட்டவனுமான பிராமமணன் துன்ப யமாட்டான் தானம், அத்யயனம், யாக்ய, தவம், வெடகம், ஸ்வாயிருப்பது, அடக்கம் இவைகளால் தேஜஸ் மிகவும் வளரு ன பாவமும் குறைகிறது பாவத்தைவிலக்கியவனும் புத்தியுள்ள ம லகுவான் ஆகாரமுள்ளவனும் இந்திரியங்களை வென்றவனு க் காமத்தையும் கோபத்தையும்வசமாகக்கொண்டு பரமாத்ம தை அடையவருமபவேண்டும் அகனிகளையும் பிராமமணாகளை தேவாங்களையும் பூஜிக்கவும் நமஸ்கரிக்கவும்வேண்டும் அம்மங்கள் ரவாரத்தையையும் அதாமமானஹிமஸையையும் விலக்கவேண் பிராமமணனுக்கு மிகவும்பழமையான இந்தவருத்தி விதிக்கப றது நல்லஞானத்தை அடைவதுடன் காமங்களைச் செய்பவன் களில் ஸீரத்திபெறுவான் ஸீரதுஇந்திரியங்களை எனும் ஜல ளதும் லோபமென்னுங்கொண்டும் கோபமென்னும்சேறுள் ம தாண்டமிகக்கடினமானதும் எதிர்த்துச்செல்லத்தக்கதும் ிகாமுமானந்தியைப் புத்தியுள்ளவன் தாண்டுவான் மிக்கஅவி ததை உண்டுபண்ணுதக்கக்காலம் எப்பொழுதும் ஜாகரதையா பதாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் பெரியதும் விதிகளில் திதிக்கப்படுவதும் வலிமையுள்ளதும் தடையிலலாததுமான ஸவ மென்னும்பிரவாகத்தால், உண்டான உலகம் எப்பொழுதும் இழுக

கப்படுகிறது காலமென்னுமஜலமுள்ளதும் பெரியதும் எப்பொழுது முள்ளவருஷமென்னும் சுழலுள்ளதும் மாதமென்ற அலையுள்ள ருதுவென்றவேகமுள்ளதும் பக்ஷமென்னுமபுறபூண்டுகளுள்ள கண்மூலவது திறப்பதென்னும் நுரைபுள்ளதும் இரவுபகலென்ற முள்ளதும் காமமென்றமுதலையுள்ளதும் பயங்கரமானதும் வேத யாகமுமாகிறதெப்பமுள்ளதும் தாமமென்றதீவுள்ளதும் போகமுள்ள இவைகளைப்பற்றிப்பிராணிகளினகூசசுலுள்ளதும் உண்மை வேதவாககாலகூறியமோக்ஷமென்னுங்கரையுள்ளதும் பலவித ஹிமஸையென்னுமமரகளை இழுப்பதும் பிரமமததாலசெய்யப டதுமான யுகமென்னுமபிரவாகததால பரமமதேவராலபடை பட்டபிராணிகள் யமனிநுப்பிடத்திற்கு இழுககப்படுகின்றன வுள்ளவாகளானதீராகள் அறிவென்னுமதெப்பங்களைக்கொண்டு தவெள்ளத்ததைத் தாண்டுகிறார்கள் தெப்பமில்லாதவாகளான அந் லாதவர்கள் என்னசெய்யப்போகிறார்கள்? அறிவுள்ளவனே தா வான, அறிவிலலாதவேறுமனிதன் தாண்டமாட்டானென்பது ருத்தமே அறிவீறசிறந்தவன் எல்லாவிடத்திலும் தூரத்திலு குணத்தோஷங்களுையும் பாப்பான அறிவிலலாதவனே ஆசைய மனமுள்ளவனும் சஞ்சலமானசித்தமுள்ளவனும் அலப்புத்திய வனுமாக ஸந்தேகததால இதைத் தாண்டமாட்டான் உட்கா கொண்டேயிருப்பவன் செல்லமாட்டானன்றோ? அவிவேகமு வன் ஞானமென்னுமதெப்பமில்லாமையால் பெருங்குற்றத்தை அறியமாட்டான் ஆசையென்னுமமுதலையாலபிடிக்கப்பட்ட அவிவேகிகளுக்கு ஞானமும் தெப்பமாகாது ஆகையால், பகுத்தத ளவன் முழுகாமல்கிளம்பவேண்டி முயற்சிசெய்யவேண்டும் மணனுக்குரியதாமமுள்ளவனுயிருப்பதுவே அவனுக்குக் கிள தக்கஉபாயமாகும் மூன்றுகலைமுறையாகப் பரிசுத்தமானகுல, பிறந்தவனும் (அத்யயனம் யாகம் தானம்என) மூன்றுகாமங்க செய்கிறவனும் (அக்யாபனம் யாஜனம் பாகிகரகம்என) மூன் மங்களிலஸந்தேகமுள்ளவனுமாகி ஞானத்தால் தாண்டிச்செ வித்தமாக அதிவீருந்து மேலேசெல்லமுயற்சிக்கவேண்டும் ஸப ரங்களைப்பெற்றவனும் அடக்கமுள்ளவனும் தியமமுள்ளவனும் ததைஅடக்கியவனும் அறிவுள்ளவனுமாயிருப்பவனுக்குத் த யினறி இவவுலகிலும் மேலுலகிலும் வித்ததியுண்டாகும் கிருகல யிருப்பவன் கோபமும் அஸூயையுமில்லாதவனாகி அநத்தத களிவீருக்கவேண்டும் எப்பொழுதும் அதிதிகளுக்கிடமிச்சத

பவனும யீநதுயஜஞககளையும்செயபவனுமாயிருக்கவேண்டும்.
யோரகளினதாமப்படி நடக்கவேண்டும் விதிப்படி காமத்தைச
பவேண்டும் உலகத்திறகுவினோதமில்லாததும் இகழ்ச்சியில
துமானஜீவனத்தை அடையவிரும்பவேண்டும் சாஸ்திரஜ
த்தின் உண்மையைத்தெரிநதுகொண்டவனும பெரியோர்களின
ரங்களைநன்கு அறிந்தவனும கனதாமப்படிசாரமங்களைச்செய்கிற
ம காமத்திலிஷங்கரமில்லாதவனும காமமுள்ளவனும ஸாததை
வனும பெருமபா லும அடக்கமுள்ளவனும அஸூயையிலலாத
ம தாமாதாமங்களின்விசேஷங்களை அறிந்தவனுமாயிருப்பவன
டக்கடினமானஎல்லாததுன்பங்களையும் தாண்டுவான தைரிய
ரிவனும அஜாகராதையிலலாதவனும அடக்கமுள்ளவனும தா
ளை அறிந்தவனும புத்தியுள்ளவனும ஸந்தோஷமும் மதமும்
மும் அற்றவனுமானபிராமமண்ண துன்பப்படமாட்டான பழை
னஇந்தஒழுக்கம் பிராமமண்ணுக்கு விதிக்கப்படுகிறது அறி
பெருமைபுடன் காமங்களைச்செய்கிறவன் எல்லாவிஷயத்திலும்
நிபேறுவான் அறிவில்லாதவன் தாமவிருப்பத்துடன் அதா
த்ச செய்வான் தாமத்தையோ தாமம்போன்றதையோ அவன்
முள்ளவன்போலச் செய்வான் தாமத்தைச்செய்கிறேனென்று
மத்தைச் செய்வான் அதாமத்திலவிருப்பமுள்ளவனாகித் தாமத
செய்வான் அறிவிற்சிறியவனான அவன் இரண்டிகாமங்களையும்
கததெரிநதுகொள்ளாமல் பிறப்பவனும இறப்பவனுமாயிரு.

இருநூற்றநூற்றத்திரண்டாவதுஅத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தோடர்ச்சி)

1ஸர், ஞானம்மோக்ஷகாரணமென்பதைச் சுருக்கிச் சொல்லியது)
மனிதன் 'மனத்தாலமுத்குகிறவனும கிளம்புகிறவனுமாக
கப்படுகிறான் அவன் ஸாதனத்தை அடைந்தபின் மோக்ஷத்
அடையவிரும்புவானாகில் ஞானமென்னும் தெப்பமுள்ளவனா
கவேண்டும் அறிவுள்ளவர்கள் ஞானத்தால் உணடுபண்ணப்
தெப்பங்களால் அறிவில்லாதவர்களைக் கரையேறச்செய்கிறார்
அறிவில்லாதவர்கள் தமமைபோ மற்றவர்களைப்போ எவ்விதத்தி
கரையேறச்செய்யத்தக்கவர்களல்லா காமமுதவியதோஷங்களை

'காலபரவாஹத்தால்' என்பது வேறுபாடும்

அறுததமுனியானவன யோகத்திலமுயற்சியுள்ளவனாகித் *1தே
 2காமா, 3அனுராகம், 4திரவியம், 5உபாயம், 6அபாயம், 7நிசை
 8கணமுதலியவை, 9ஆகாரம், 10ஸம்ஹாரம், 11மனம், 12தரிசு
 எனப் பன்னிரண்டுஸாதனங்களைத் தேடிக்கொள்ளவேண்டும் உ
 மானஞானத்தைவிருமபுகிறவன் புத்தியினால் வாகக்கையும் மனத்
 தையும் அடக்கவேண்டும் தனக்குமோகத்தைவிருமபுகிறவன் ஞா
 தினால் புத்தியை அடக்கிக்கொள்ளவேண்டும் இந்த வாககுமுத
 வைக்கை அடக்குமவழியை மனிதன்கண்டானாகில் அவன்
 கொடியவனானாலும், எல்லாவேதங்களையும் அறிந்தவனானாலும்,
 மோதாதபிரம்மணனானாலும், தாமதமறிந்து விதிப்படி யாகத்
 செய்வனானாலும், மிகவும் பாவத்தைச் செய்கிறவனானாலும்,
 ஷட்புலியானாலும், மிகவும் பயப்படுகிறவனானாலும், தாண்டமிக
 னமான ஜராமரணமென்னும்கடலை இவ்விதம் தாண்டுகிறான்
 விதயோகமுறைப்படி முழுதும் அபயாஸஞ்செய்யவனானாலும்
 அறியவிரும்பமுள்ளவனானாலும் அவன் முடிவில் சபதபரமம்
 மீறிச்செல்லுவான். தாமதத்திருப்பிடமாகக்கொண்டதும்
 கத்தை 13வருதமாகக்கொண்டதும் (முன்கூறிய) உபாயபாயக்
 முக்கணையாகக்கொண்டதும் அபாஸமென்னும் அச்சுள்ளதும் பிர
 னென்னும் நுகமுள்ளதும் பரஜனஞ்செய்யுள்ளதும்
 னென்றபிடிப்புள்ளதும் ஜாகரதையென்றசேக்கையுள்ளதும் ந
 டக்கையோடிருப்பதென்னும் கட்டுள்ளதும் பாரப்பது, கேட
 தொடுவது, மோப்பது இவைகளைக் குதிரையாகக்கொண்டதும் (1
 ணங்களைப்பற்றிய) அறிவைக் குடமாகக்கொண்டதும் எல்லாச்
 திரங்கையும் சாட்டையாகக்கொண்டதும் ஞானத்தை ஸாரதிய
 கொண்டதும் சேந்தாஜனென்னும் ஆதமாவால் ஏறிகொள்
 பட்டதும் அழகுள்ளதும் உறுதியுள்ளதும் ஸாததையையும்
 கத்தையும்முன்னிட்டதும் நியாகமென்னும்கடிவாளமுள்ளதும்
 மத்தைத்தருவதும் பரிசுத்தமானவழியிறச்செல்லுவதும் திய

- * வேறுபாடும் 1 முன்கூறியவனில்லாதபரிசுத்தமான இடம்
 2 யோகத்திற்குவிசேஷமில்லாததடை 3 நேசத்துடன் கூடிய சிவ
 4 ஜலமுதலியவை 5 யோகத்திற்கு அங்கமான ஆஸனமுதலியவை
 6 யோகத்திற்கு இடையூறுகளைவிடக்குதல்
 7 சாஸ்திரத்திலும் குருவினடையேசத்திலும் பெரியகம்பிகை
 8 அவைகளின் அடக்கம் 9 பரிசுத்தமான உணவு
 10 விஷயபோகங்களிலிருந்து விலகுதல் 11 அதன் அடக்கம்
 12 பிறப்பு இறப்பு முதலியவைகளைத் தோஷமெனத் தெரிந்துகொள்வ
 13 சத்ததைக்காப்பதாகிய ஓர் உறுப்பு

மனனுமே தசததைநோக்கிச்செல்லுவதும் (மோக்ஷவிருப்பமுள்ளவனாலுடடப்படுவதும் திவ்யமுமான யோகாதமானது பாமா ரவெனனுமலோகத்தின அருகில் விளங்குகிறது இனி மிகவு க்கிரமாகப் பாமாதமாலை அடையவேண்டுமென்ற மனமுள்ள ம இவவிதாதததைஒட்டவிரும்புகிறவனுமாயிருப்பவனுக்கு வி ரக்சசெல்லத்தக்கவிதியை உபதேசிக்கிறேன் வாக்ருமுதவியை ன் அடக்கியவனை முழுமையும் அடைகின்றவையும் 'தூரத்திலு ருகிலுமுள்ள விஷயங்களைப்பற்றியவையுமான 'ஏழுதாரணைக வறு இருக்கின்றன ஆனால் அவைகள் தாமதமுள்ளவைகள் யோ னவன் பருதிவி, அப்பு, தேயு வாயு, ஆகாயம் இவைகளைப்பற்றி ரவாயத்தை முறையே அடைவதுபோல அகங்காரம், புத்தி, அ ததம் இவைகளைப்பற்றிய ஸ்வரவாயத்தையும் முறையே அடைகிறா கதியுடன் யோகத்தை அபயஸிப்பவனுக்குண்டாகத்தக்க அனுபவ ராமங்களையும் அப்படியே யோகத்திலிருந்துகொண்டு தனசரீரத், ளளி, ருக்குமத்தவத்தைப்பராக்கிறயோகியின்வருத்தியையும் சொ கிறேன் ஆதமாவிறகுரிய இவவிதரூபங்கள் ஸஞ்ஜம்மமாகையா வைகளை யோகாபபியாஸத்தால் ஸதூலசரீரத்திலிருந்துவிடுபட் னை பாப்பான புகைபோன்றபனியானது எவவிதம் ஆகாயத்தி யாபிக்குமோ அவவிதம் ஸதூலசரீரத்திலிருந்துவிடுபட்டயோகியி ராததிவமான ஸஞ்ஜம்மரூபம் உலகத்தை வயாபிப்பதாயிருக்கு மரு புகைபோன்ற அநதரூபம் மறைந்ததும் இரண்டாவது ரூப தானறும் அப்பொழுது ஆகாயத்திலுள்ள ஜலரூபத்தைப்போ பாகியானவன் அநதச சரீரத்திலேயே ஜலரூபத்தைப் பராக்கிறா லரூபத்தின் தோற்றத்தையும் மீறிச்செல்லும்பொழுது இநத மே க்ருத தேஜோரூபம் பிரகாசிக்கிறது இநதயோகிக்ருத்தோன்று நதததேஜோரூபம்விலகிப்பின் ஸஞ்ஜம்மம் அழிவிலலாததமா ரயுவினரூபம் மஞ்சளவஸ்திரம்போல அநதயோகிக்ருத குறைவி ப பிரகாசிக்கிறது அநதவாயுரூபம்விலகியபின் ஆகாசரூபம் தோ ள்கிறது ஆகாசரூபம்விலகியபின் அநதயோகிக்ருப புத்தியினரூப ரகாசிக்கிறது அநதயோகிக்ரு ஆட்டுமயிரினரூபத்திற்குச்ச ரன்கிறமுள்ளதாகப் புத்தியினரூபம் பிரகாசிக்கிறது பிறகு ப

1 சரீரத்திற்குவெளியிலுள்ளதும் உள்ளிலுள்ளதும்எனறுகருத்தது

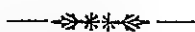
2 கிராமத்துக்கள் அகங்காரம் புத்தி இவைகளைப்பற்றியதாரணைகள் ஏழு முனைப்பற்றகுப் பலவீதமானதாரணைகளென்று பொருள்கொள்ளவேண்டுமாரணைஎன்பது ஒருவிஷயத்தில் மனத்தை நிறுத்திவைப்பது' எனப், பழையரை

ததமான ஆகாசஸ்தானத்தில் லயமடைந்து அநதயோகியானவ
 யுகமகாரத்தில் பிரகாசிக்கிறுன பரமமத்தை அடைகிறயோகிகட
 கறுத்ததும் அகமகாரத்தினலயஸ்தானமுமான ஆகாயமும் உ
 'தசிக்கப்படடி-ருக்கிது இவவிதஸித்திகளுண்டானபின் உண்ட
 ௩மபிரயோஜனங்களை என்னிடமிருந்துகேள் பூமியைஜயித்ததி
 றண்டானஃஸவாயங்களுள்ளவனுக்கு இஷ்டப்படிஸருஷ்டிகட
 கதி உண்டாகிறது அநதயோகியானவன பிரமமதேவரைபடு
 க கலக்கமில்லாதவனாகித் தனசரீரத்திலிருந்து பிரஜைகளை உண்
 ணணுகிறுன வாயுவினஜயத்தாலுண்டாகும் ஃஸவாயமவந்த
)கயாலோ காலாலோ கடடைவிரலறுனிமாததிரத்தாலோ பூமிஸ
 மிககச்செயவான ஆகாசஜயத்தை அடைந்தவன ஆகாயத்திறு
 ரியானருபமுள்ளவனுயிருப்பதால் ஆகாயத்தில் விளங்குவான , த
 பூகிருதியில் ² அநதாததானசக்தியுடையவனுமாவான ஜலதஸ
 'யித்தவன இஷ்டப்படி தடாகமுதலியவற்றினஜலங்களைக் குடிக்க
 கதியுள்ளவனாவான தேஜஸைஜயித்தால் இநதயோகியினதைஜ
 ானருபமானது காணப்படுவதுமில்லை அப்படியே அவிவதுமில்
 யுகமகாரமன்குஜயிக்கப்பட்டால் இநதஃரதுபூதங்களும இ
 'யாகிக்கு வசமாகச்செல்லுவனவாகவிருக்கும் இநதஆறுகட
 பூதமாவானபுத்தியானது ஜயிக்கப்படுமானால் (அணிமாமுதலி
 ஃஸவாயமுடையவனாவான தோஷமில்லாத அறிவானது பூரணம
)நதயோகியை அடுத்திருக்கும் அவவிதமே புத்திமுதலியதை
 ருடனசோநத ஸ்தூலமாகக்காணப்படும்ஆதமருபத்தை வய
 மனறுபெயாக்கொண்ட இவவுலகமானது எநதபரமத்திலிருந
 'வளிவந்ததோ அநதஸுக்ஷ்மமானபரமமருபமாகத் தெரிந
 காளனுகிறுன அவைகளில் ஸுக்ஷ்மமானபரமமத்தைப்பற்ற
 ித்தையை என்னிடமிருந்து விரிவாகக்கேள் அப்படியே ³ஸாங்க
 ாஸ்திரத்தில்சொல்லியதும் ஸ்தூலமானபிரபஞ்சத்தைப்பற்றிய
 ானவிஷயத்தையும் முதலில் என்னிடமிருந்து தெரிநதுகொ
 யாகம், ஸாங்கயமஇரண்டிலும் வேற்றுமையின்றி இருபத்தைந
 தவங்கள் ஸமமாயிருக்கின்றன அவைகளிலுள்ளவிசேஷதஸ
 னனிடமிருந்து கேள் உறபத்தி, வளாச்சி, ஜரை, மாணமஎன
 ானகுலக்ஷணங்களுடனகூடியது வயகதமெனறுசொல்லப்படுகிற
)தைவிடவேறையிருப்பது அவயகதமெனறு சொல்லப்படுகிற
 வத்ததிலகூறிய ஸித்தாரதங்களிலும் இரண்டுஆதமாககள் உ

ககப்படுகின்றன. அவைகளில் முதலானதை (முன்கூறிய) நான்கு
 ஷ்ணககளுள்ளதும் அவயகதத்திலிருந்து உண்டானதும் நான்கு
 மானபுருஷராததங்களுக்குக்காரணமுமான புத்தியென்று சொல்
 றோகள மறற்றொன்றான புத்தியென னுமஸ்தவம் கேஷதாஜ
 ன னுமஜீவன இவவிரண்டும் அவயகதலக்ஷணமுள்ளவையாகும்
 தங்களில் சொல்லப்படும் இரண்டு ஆதமாகக் களும் விஷயங்களில் ப
 றுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன விஷயங்களை விலக்கி அவைகள்
 நுது வேறுக ஆதமாகவை அறிவது ஞானமுள்ளவாகளின் லக்ஷண
 னு தெரிந்துகொள் அவன அபிமானமில்லாதவனு
 றகாரமில்லாதவனும துவருவதங்களிலிருந்து விலகியவனு
 தேகங்களை அறுத்தவனுமாயிருப்பான், கோபிக்ஷயமா
 ன, பகைக்கவும்மாட்டான், பொய்யான சொற்களைப் பே
 டான், நிரதிககப்பட்டாலும் அடிககப்பட்டாலும் ஸத
 தைப்பாவிப்பதல்லாமல் கேடுநினைக்கமாட்டான், கடுஞ்சொ
 டியசெய்கை, மனத்தில்கெட்ட எண்ணம் இம்முன றையுமவில்
 லவனும எல்லாப்பிராணிகளிடங்களிலும் ஒரோநிலையுள்ளவனும
 நுதுகொண்டு பரமமதேவரைப்போன்றவனாயிருப்பான், விருப
 ளவனல்லாதவனும விருப்பமில்லாதவனல்லாதவனும சரீரயா
 மீட்டிலிலையுள்ளவனும சர்பலயமில்லாதவனும பயமற்றவனு
 டக்கமுள்ளவனும ஒருவிதேவஷமுமில்லாதவனும வேஷமில்லாத
 லாதவனுமாயிருப்பான் இவனமனம் ஏகாகரத்தனமையில
 ாது பழுதில்லாதஸங்கல்பமுடையவனாயிருப்பான் எல்லா
 ணிகளிடமும் ஒரேவிதமான ஸ்நேகமுள்ளவனும மணகட்டி
 கலையும் பொன்னையும் ஸம்மாகக்கருதுபவனும விருப்பபெறு
 களில் ஸம்மாயிருப்பவனும தைரியமுள்ளவனும தனனைப்பற்றி
 தைஸது திகளை ஸம்மாகக்கொண்டவனும எல்லாப்போகங்களிலு
 ருப்பமற்றவனும உறுதியான பிரமமசரியவாதமுள்ளவனும எல்லா
 ணிகளுக்கும் கேடுசெய்யாதவனுமான இவ்விதஞானியானவ
 கதியடைகிறான் யோகத்திலிருந்து எந்தக்காரணங்களால எ
 கம் முகதி அடைகிறார்களென்று தெரிந்துகொள் யோகத்த
 ண்டாகும் அணிமா முதலிய ஸ்வராயத்தை விட்டுவிடுகின்றவன் மு
 அடைகிறான் இவ்விதம் (அநத அநதஸித்ததாரதத்தின்) அபிப்பிர
 படி உண்டாகும் அறிவானது ஸந்தேகமின்றி உனக்கு உபதேசி
 பட்டது இவ்விதமிருப்பவன் துவருவதங்களிலிருந்து விடுப
 யனாவான், பரமாத்மாவையும் அடைவான்

இருநூறுநூறபத்துமூன்றாவது அதியாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

(வ்யாஸர் பிராணிகளின் உயர்வுதாழ்வையும் ஞானத்தின் சிறப்பையும் கருங்கூச் சொல்லியது)

குருவின் உபதேசத்தை அடைந்தபின் தீர்ப்புருஷன் ஞானமெனும் மெதப்பத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு மூழ்கினாலும் கிளம்பி னுயர்ந்து னுடைய மோக்ஷத்திற்குக்காரணமான வித்தை ஒன்றையே அவனையிருக்கவேண்டும்' என்று சொன்னான் சுகா, 'அந்த ஞானரது? (ஜனனமாணவகளை) இரண்டையும் விலக்கத்தக்க வித்தை எது? பிரவருத்திருப்பமான தாமமா? அல்லது, நிவருத்திபா?' என்று கேட்பயாஸா சொல்லத்தொடங்கினான் 'காரணத்தினஸ்தையிலலாம் ஸ்வபாவத்தாலலகம் இருக்கிறதென்று பாரகமும் மூடனானவன் புத்திலலாதவர்களும் 'யுகத்தொரியாதவர்களும்' என லலாசசிஷ்யாசுமஸநீதோஷிக்கச்செய்கிறான் அவன் யாதொருபயனையும் அடையாட்டன் (பரதயக்ஷமாயககாணப்படாத காலாஸஸவரனில்லை) உயம் அந்த அந்தவஸ்துகளின்) ஸ்வபாவமே காரணமென்றும் ஒன்றுதியாக எவர்கள் கருதுகிறார்களோ அவர்கள் ²முஞ்சையென்றும் புலலைச் சோதித்து அதனுள்ளிருக்கும் இதழையும் வேறு என்னும் அடையமாட்டார்கள் இரதப்பக்ஷத்தைப் பிடித்துக்கொண்ட ஸ்வபாவமே காரணமென்றறிந்து விலகுகிற அறப்புத்தியுள்ளவர்க்குக்ஷமத்தை அடையமாட்டார்கள் மூடச்செய்கையுள்ளவர்கள் எனத்திலுதிக்கும் ஸ்வபாவவாதமானது விஞ்சத்திறகே காரணமும் ஸ்வபாவவாதம்பரிபாவவாதமன்ற இவ்விண்ணொத்தவர்களிலுள்ள குற்றம் இவ்விதம் பகுத்துக்கூறப்படுகிறது இவ்வுலகில் உழைத்தலியதொழில்களும் பயிர்களைச் சோப்பதம் வாகனம் ஆஸை? இவைகளும் அறிவுள்ளவர்களால் சிறந்தனவாகச் செய்யப்படுன்றன தோட்டங்கள், வீடுகள், நோய்கள், மருந்து இவைகளை அறிவுள்ளவர்கள் நன்றாகச் சொல்லுகிறார்கள் அறிவுள்ளவர்களால் இவைகள் செய்யப்படுகின்றன அறிவானது பொருந்தான் சேரும்படி செய்யும் அறிவானது க்ஷமத்தை அடையச் செய்யும் அறிவிறசிறந்த லக்ஷணமுள்ள அரசர்கள், அறிவினால் தத்தை அனுபவிக்கின்றனர் பிராணிகளுக்கொளமேனமையும் தா

அறிவாலேயே காணப்படுகின்றன அப்பா! விததைபால உண்டு
 ரணப்பட்டபிராணிகளுக்கு இவ்வுலகில் விததைஒன்றே சிறந்தகதி
 தம் பலவிதமானபிராணிகளைத்திறகும் ஜராயுஜம், அண்டஜம்,
 சிஜஜம், ஸவேதஜம்என்று நான்குவிதமானஜனமமிருப்பதாகத்
 திருக்கொள்ளவேண்டும் ஸதாவரங்களைவிட ஜங்கமங்கள் சிறந்த
 களென்று அறியவேண்டும் சேஷுடையென்பது (அறிவின்) விசே
 சைத அறிவித்து ஜங்கமங்களைச் சிறந்தவைகளாகச் செய்யுமென
 பொருத்தமுள்ளதுதான் இரணடுகால்களுள்ளவைகளென்றும்
 கால்களுள்ளவைகளென்றும் ஜங்கமங்களை இரணடுவிதமாகச்
 சலுகிறார்கள் பல்கால்களுள்ளபிராணிகளைவிட இரணடுகால்க
 ள்பிராணிகளெல்லாம் சிறந்தவைகளாகும் இரணடுகாலுள்ள
 ணிகளையும் பூமியிலுள்ளமானிடர்களென்றும் ஆகாயத்திலுள்ள
 பவைகளென்றும் இரணடுவிதமாகக் கூறுகிறார்கள் அவைக
 ள் பூமியிலுள்ளபவைகள் சிறந்தவைகள் அவைகளே அன
 தனைப் புஜிக்கின்றன பூமியிலிருப்பவைகளையும் மத்தியமங்க
 ளென்றும் உத்தமங்களைன்றும் இரணடுவிதமாகச் சொல்லுகிறார்கள்
 டுத்திக்ருதியதாமங்களைச்செய்யுங்காரணத்தால் மத்தியமங்களும்
 தவைகளாகும் மத்தியமங்களும் தாமத்தை அறிந்தவைகளென
 அறியாதவைகளென்றும் இரணடுவிதமென்று சொல்லுகிறார்கள்
 வகளில், தாமமுறிந்தவைகள் காரியாகாரியங்களை அறிந்தகாரணத்
 த சிறந்தவைகளாகும் தாமமறிந்தபிராணிகளும் வேதமறிந்த
 களென்றும் அறியாதவைகளென்றும் இரணடுவிதமென்று சொல்
 ளார்கள் அவைகளில், வேதமஇவர்களிடமிலிடைபெற்றிருத்தலால்
 தமறிந்தவர்கள் சிறந்தவர்கள் வேதமறிந்தவர்களும் வேதத்தை
 விடப்பவர்களென்றும் அஃதுஇல்லாதவர்களென்றும் இரணடுவித
 மென்று சொல்லுகிறார்கள் அவர்களில்எல்லாததாமங்களுமும் அறி
 காரணத்தால் ஒதுவிப்பவர்கள் சிறந்தவர்கள் தாமங்கள் அவை
 னபயன்கள் இவைகளுடன் வேதங்கள் அவர்களாலேயே அறி
 படுகின்றன வேதங்களையாவும் தாமங்களுடன் ஒதுவிப்பவாக
 மிருந்து வெளிப்புகின்றன ஒதுவிப்பவர்களும் ஆதமாவை அறிந்
 தர்களென்றும் அல்லாதவர்களென்றும் இருவகையொன்று கூறு
 ர்கள் அவர்களில், பிறப்புபிறப்பிலலாமைகளை நிச்சயமசெய்த
 னத்தால் ஆதமாவை அறிந்தவர்கள் உயரந்தவர்கள், பரவருத்தி
 ருத்தியெனனும் இரணடுதாமத்தை எவன் அறிகிறானோ அவன்
 இவர்க ளெல்லாம் அறிந்தவன் அவன் அனைத்தையும் விசேஷ

மாய அநிந்தவன் அவன் உணமையான அனுகூலமுள்ளவனும் தில்லாதஸகலபமுள்ளவனும் உணமைப்பொருளானவனும் பரிசுணும் ஈசுவரனுமாகிறான் சபதபரமமத்தில் (அதாவது வேதத, நல்லஸாமாததியமுள்ளவனும் பரபரமத்திலிச்சசயமசெய்துகெடவனும் தாமத்தின் அறிவிலஉறுதியுள்ளவனுமான அவனைத் தேவர்கள பிராமமண்ணென்று அறிகிறார்கள் யஜஞத்திலும் தேவளிடத்திலுமிருப்பதும் உள்ளிலிருப்பதும் வெளியிலிருப்பதுமான மத்தை அறிகிறவர்களைப் பூஜிக்கிறோம் அவர்கள் தேவர்கள் அப அவர்கள் தாம் பிராமமணர்கள் இவவுலகமனைததும் காரணத்துகூட அவர்களிடம் வைக்கப்பட்டதாயிருக்கிறது அவர்களுள் பெருமைக்கு ஒப்பானது ஒன்றுமில்லை அவர்கள், உறபத்தி பபு முடிவுகளையும் காமங்களையும் முழுமையும் மீறிச் சென்று நாவிதமான பிராணிகளைத் திறகுமாஸுவரர்களும் ஸ்வதந்தரமான ததியமபெற்றவர்களும் அயிருப்பார்கள்

இருநூற்றாற்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தோடர்ச்சி)

— ❦ —

(வ்யாஸர் மதம்யுகழதலியவற்றின் வேற்றுமையைச் சுருக்கிச் சொல்லியது)

அனுகூலமான இந்த (ஞானநிலை பெற்றிருப்பதான) விருயானது பிராமமணனுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஞானவானது காமங்களைச் செய்கிறவனாகி எல்லாவற்றிலும் ஸித்தியை அடைகிற ஆனால், காமாவில இவ்விதமஸநீதகமஹபடாமலிருக்குமேயா, காமாவானது ¹ ஸித்தியைக்கொடுக்கும் (அநதஸநீதகம எவமென்றால்) காமாவானது ஸ்வபாவமா, அல்லது ஞானஸாதனமாடுபதுவே அவ்விதஸநீதகத்தில் காமாவானது பரமமத்தையுத்சித்தது ஞானஸாதனமென்கிறபகூத்தில் ² அது வேதவிதியாடுயுகதியினாலும் சாஸ்திரத்தில்காணப்பட்டிருக்கிற முறையினாலுதை விரிவாகஉரைப்பேன், கேள் காமங்களில் சிலமனுஷ்யாபுருஷனுடையஸாமாததியத்தைக் காரணமாகவும், சிலா தெயதைக் காரணமாகவும், வேறுசிலா ஸ்வபாவத்தைக் காரணமாக சொல்லுகிறார்கள் பலபாபதியின் ஸ்வபாவத்தையனுஸரித்துப் பெ

ம, காமா, தெய்வமஇமமுன றுமசோது ஸமமானகாரணமென்று சொல்லுகிறார்கள் இமமுனறிலும் ஒன்று பிரதானமென்றும் வைஅபரதானமென்றும் சிலா சொல்லுகிறார்கள் காமத்தையே பமாகக்கொண்ட ¹ ஆருகதாக்களவிஷயத்தை இதுஒருஸமயமிருப்ப இவ்விதமென்றும், ஒருஸமயமில்லாததால் இவ்விதமில்லையென ஒரேஸமயத்திலிருக்கிறதென்றும்இல்லாததென்றும் ஏற்படாத ரணமிவிதமும் இல்லையென்றும், கிரமமாகஇருக்கிறதென்பதும் லயென்பதும்ஏற்படுவதால் இரணமிவிதமும்இல்லையென்பதில்லை ாறும் சொல்லுகிறார்கள் ஸதவகுணமமிருந்தயோகிகள் ஸகலத் தம்ஸமமான பரமத்தையே காரணமாகப் பாரக்கிறார்கள் திரே கத்திலும் துவாபரயுகத்திலும் கலியுகத்திலும் ஜனித்தவர்கள் தகமுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள் கிருதயுகத்திலுண்டானவா தவத்திலமிருந்தவர்களும் ஸமசயமற்றவர்களும் ஸதவகுணம ருந்தினவர்களுமாயிருக்கிறார்கள் கிருதயுகத்தில் எல்லாரும் யஜ்ஞஸ், ஸாமமென்னுமமுன றுவேதங்களிலும் பேதத்தைப் த்வார்களாகி விருப்புவெறுப்புகளை ² விலக்கித் ³ தவத்தைச்செய்கி ள தவத்திற்குவேண்டியதாமமுள்ளவனும் எப்பொழு துமதவம் பவனும் நல்லசிச்சயமுடையவனுமானமனிதன் அந்தத்தவத் ல மனத்திலவிரும்புகிற ஸகலகாமங்களுையும் அடைகிறான் ஜகத் ுருஷ்டிக்கிறபூதவஸ்துவானபரமத்தைத் தவத்தினால் அடைகி அவ்விதமானவனாகி அதனால் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் பிரபு றான அந்தபரமமானது காமகாண்டங்களில் சொல்லப்பட்டி றது ஆனால், அது காமகாண்டத்தைமாதிரிமறிந்தவர்களுக்கு பமுடியாதது உபநிடதங்களிலாவென்றால் அந்தபரமமானது ரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ⁴ அது காமயோகத்தில் அறி யிகிறதில்லை கூத்தரியர்கள் ஹிமஸாநுபமான்யாகமுடையவாக ாறும் வைஸ்யர்கள் ஹவிரயாகமுடையவர்களென்றும் சூத்திரா பணிவிடையையேயஜ்ஞமாகவுடையவர்களென்றும் பிராமமணா ஜபயஜ்ஞமுள்ளவர்களென்றும் எண்ணப்படுகிறார்கள் வேதாத ரத்தினாலேயே பிராமமணா கிருதராததராகிவிடுவார மறற்க ட்களைச்செய்தாலும் செயயாவிட்டாலும் (வேதராததமானபரம

1 ஹைனர்கள்

2 வேறுபாடும்

3 'தபஸ்' எனப்பதுமூலம், 'ஞானம்' எனப்பது பழையவுரை மேலே

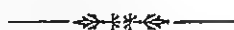
0' என்றவருமிடங்களிலும் இவ்வனமேகொள்க

4 வேறுபாடும்.

மஜ்ஞானத்தினால்) எல்லாபிராணிகளிடத்திலும் அனபைச்செதினவன பிராமமணாகுச்சொல்லப்படுகிறான் திரேதாயுகத்தினயில் வேதங்களும் யாகங்களும் வாணஸாரமங்களும் பிரிவற்றிருந், துவாபரயுகத்தில் மனுஷ்யாகளுக்கு ஆயுள்குறைகிறபடியால் அகன பிரிக்கப்படுகின்றன துவாபரயுகத்தில் வேதங்கள் மிகவும்கிவிடுகின்றன, கலியுகத்திலும் அபபடியே காணப்படுகின்றன கலிமுடிவிலோவென்றால் வேதங்கள் (சிலவிடத்தில்) காணப்படும் விடத்தில்) காணப்படாமலும் இருக்கின்றன கலியில் அவாவாக சூரியதாமங்களும் கோக்கள், பூமி, ஜலங்கள், ஓஷதிகள், இவை டையரஸங்கள் அநாமத்தினால் பீடிகக்கப்பட்டு ரசிததுவிடுகின்ற வேதங்களும் வைதிகதாமங்களும் ஆஸாரங்களும் அநாமத்மறைநதுவிடுகின்றன ஸ்வதாமங்களும் ஸ்தாவரங்களும் ஜங்கலங்களும் விகாரததையடைகின்றன ¹மழையானது பூமியிலுள்ள எல்லா பிராணிகளையும் போஷிக்கிறதுபோல, ஓவ்வொருயுகத்திலும் தேவர்கள் யமமுதலானயோகாங்கங்களைப் போஷிக்கின்றன காலமாநாணவிதமாகவற்பட்டிருக்கிறது எனனால் உனக்கு முன்கொல்லுடதும் பிராணிகளை ²உணடுபண்ணுகிறதும பகிக்கிறதுமான (பாமரூபமான) காலமானது ஆதியரதமற்றது பூதங்களுடைய உத்தியையும் பாலனத்தையும் ஸமஹாரத்தையும் செய்வதும் நியந், மாயிருக்கிற அபபடிப்பட்டகாலத்தில் ஒன்றுக்கொன்று தொடயாக நிரம்பஸருஷ்டிக்கப்பட்டபூதங்கள் ஸ்வபாவத்தோடுகூட இருக்கின்றன காலமே ஸருஷ்டி அதுவே துஷ்டி அதுவேதம் அதுவே காததா அதுவே காரியம் அதுவே காமாபயன குழந்தாய் ¹ நீ எனனை எந்தவிஷயத்தைக்கேட்டாயோ , விஷயத்தை உனக்குச் சொன்னேன்' என்று சொன்னா

இருநூற்றாறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

(வ்யாஸர் பரம்மஜ்ஞானத்தை அடையும்வழியைச்
சுருக்கிச் சொல்லியது)

இவ்விதம்கொல்லக்கேட சுக்ருனிவா, ரிஷிஸரோஷ்டவயாஸருடைய இந்த உபதேசத்தைச் சிலாகித்து மோக்ஷதாம

3களுடன் கூடின இவ்விஷயத்தைக் கேட்கத்தொடங்கினா பிரத
ந்யுள்ளவனும் யாகசீலனும் ஞானத்தைச்சமபாதித்தவனும் அஸ்
யிலலாதவனுமாயிருக்கிற ஸரோதரியன் பிரதயக்ஷத்தினாலும் யு
3இனாலும் அறியப்படாததும் வேதங்களாலும் இவ்விதமெனது
ரிப்பிட்டுக்கொட்டமுடியாததுமான பரமத்தைத் தவத்தினாலாபிர
ாயத்தினாலா ஸரபாஸத்தினாலா புத்தியின் சகதியினாலா ஞா
ரகம் அல்லது யோகமாகக்கத்தில் எப்படி அறிகிறான்? நான் உ
ாககேட்கிறேன் நீங்கள் சொல்லவேண்டும் புருஷர்கள் எந்
ாயத்தினால் மனத்தையும் இந்திரியங்களையும் ஒரேவிஷயத்தி
வதது நிற்கும்படி செய்கிறார்கள்? அந்த விஷயத்தையும் நீங்கள்
வாக்ச சொல்லவேண்டும்' என்று கேட்டா வயாஸா, 'வித்தை
ம, மீமபொறிகளை அடக்கல், லோபத்தைத்தள்ளுதல் இவைகளி
மல் ஒருவனும் வித்தியபடையமாட்டான் ஸகலமான மஹாபூத
நம் ஈஸ்வரனுடைய முதலஸருஷடியிலுண்டானவைகள் அனை
பிராணிகளுடைய 1கூட்டத்தில் சரீரபிமானிகளிடத்தில் அந்
ாகப் பிரவேசித்திருக்கின்றன அதுளவ்விதமென்றால் சரீரிகளு
1 பூமியிலிருந்து தேகமும் ஜலத்திலிருந்து உதிரமும் தேயுவி்
1 கண்களுமுண்டாயினவென்று ரிஷிகளால் கருதப்படுகின்றன
புலானது பிராணபானங்களைப்பற்றியிருக்கிறது (நாஸிகைமு
ன்) துவாரங்களில் ஆகாயமும், பாதத்தில் விஷ்ணுவும், 2பலத்தி
திரனும் பிரவேசித்திருக்கிறார்கள் உதரத்தில் அகனி பிரவே
ரப் புஷ்ககவிருமபுகிறான் காதுகளில் திகதேவதைகள் ஸரோதத்
திரியமாகவும், நாவில் ஸாஸவதி வாகிந்திரியமாகவுமிருக்கிறா

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி இவ்வைவதும் புருஷனுக்கு
ஷயத்தின்னுபவத்திற்குக் காரணமானதால் 3ஞானேந்திரியங்
என்று சொல்லப்படுகின்றன சபதம், ஸபாசம், ஸூபம், ரஸம்
தம் இவ்வைவதும் இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்கள் இந்திரியங்கள்
ரத்துடன் ஸம்பந்தப்பட்டுத் தனித்தனியே தங்கள் விஷயங்களைத்
ரிவிக்கின்றன ஸாத்தியானவன் தனக்குவசப்பட்ட சூகிரைகளை
வதுபோல மனமானது இந்திரியங்களை (விஷயங்களில்) ஏவு
ர மனத்தையும் ஹருதயத்தை அடைந்தஜீவன் எப்பொழுதுப
கிறான் ஆகையால் இந்திரியங்களையும் விஷயங்களையும் ஸமஹ
பதிலும் ஸருஷ்டிப்பதிலும் மனமானது அதிகாரமுடையது

1 வேறுபாடம்

2 'கையில்' எனப்பது பழையவுரை

2 வேறுபாடம்

அதுபோல மனிதனுடைய ஸமஹாரத்திலும் ஸருஷ்டியிலும் உயிரை உபாதிபாகவுடையஜீவன அதிகாரி இந்திரியங்கள், விஷ்ணு, உஷணம சீதமுதலிய இயற்கை, புத்திவருத்தி, மனம், மனன, அபானன, ஜீவன (இவைகளெல்லாம்) எப்பொழுதும் பிராணனுடைய தேகங்களிலிருக்கின்றன ¹ புத்திக்கு ஆதாரமில்லை. இந்திரிசுறுகுணங்களும் புத்தியின் விருத்தியே புத்தியை வாஸனை செய்து ஸருஷ்டிக்கிறது, குணங்களை ஒருவிதத்தாலும் ஸருஷ்டிக்கிறதில்லை இவ்விதம் பதினாறு குணங்களால் சூழப்பட்டுள்ள தினேழாவதான அநதாயாமியை மனத்தையடக்கியவனான வேதன மனத்தினால் தனபுத்தியில் பராககிருண இந்தச்சைத்தனமான ஆதமாவானது கண்ணுக்குப்பலப்படாதது, எல்லா இந்திரியங்களாலும் அறியமுடியாதது பெருமையுடைய ஆதமாவான மனமாகிற தீபத்தினால் பிரகாசிக்கிறது ஆதமாவானது சபதம், ஸம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் என்னும் பூதகுணங்களிலலாதது (ஆதமால்) நாசமற்றது ² அது சரீரஇந்திரியங்களினறிச சரீரங்களிலிருந்துகொண்டு பராககிறது அது வயகதமில்லாதது மரிக்கும் தனமுள்ள எல்லாச்சரீரங்களிலும் வைக்கப்பட்டதும் மரணமற்றதும் உவயகதமான ஆதமாவைச் சாஸ்திரத்தையனுஸரித்துப்பராககிருண சரீரநாசத்தினபிறகு பிரம்மமாகவே ஆகிறதற்குத் தக்கவருளான பண்டிதர்களானவர்கள் விதவானும் நல்லவமசத்திலுதி, பனுமாயிருக்கிற பிரம்மமண்ணிடத்திலும் பசுவினிடத்திலும் யானிடத்திலும் நாயினிடத்திலும் நாயின் மாமஸத்தைப்பாகமசெய்யாது சீசனிடத்திலும் ஸம்மானபரம்மதிருஷ்டியுடையவர்களாயிருக்கின்றன இவ்வுலகத்தையெல்லாம் சூழ்ந்திருக்கிற மிகப்பெரிதான அநதே ஆதமாவானது ஸதாவரங்களும் ஜகத்கருணமான ஸகல பூதங்களிலும் வளிக்கிறது எப்பொழுது ஜீவனுனவன் தனஸவருபதால்லாபபிராணிகளிடத்திலும் எல்லாபிராணிகளையும் தன்னிடத்திலும் பராககிருணே அப்பொழுது ³ பரம்மமாகிருண எனனுணை

1 'அநதாயாமிக்ரு இந்தத்தேகாதிருபமான ஓர்ஆதாமுமில்லை இந்நானுபியான ஜீவன அநத அநதாயாமிக்ரு விசேஷணமானவன் அநதாயாமி தைஜஸாஹங்காரத்திலிருந்து உண்டான இந்திரியங்களைப் படைத்தவனான தனக்கு விசேஷணமான ஜீவனைப்படைப்பதென்பது இல்லை' எனபுகொள்ளலாம்

2 'அது சரீரஇந்திரியங்களினறி இருப்பது அநத அநதாயாமியைத் தம் சரீரங்களுக்குள்ளேயே பராககவேண்டும்' என்றும் கொள்ளலாம்

3 'பரம்மஸம்பத்யதே' என்பது மூலம்

தமாவில ஆதமாவவளவாயிருக்கிறதோ வேறு ஆதமாவிலு
தமாவவளவாயிருக்கிறது' என்று எவன எப்பொழுது
பிராணிகளுக்கும் ஆதமபூதனும் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும்
தனும் மராககமற்றவனும் பிரமமாவதற்குவிருப்பமுள்ளவனு
ன ஞானியினுடையமராககத்தில் தேவாகளும் மயகதத்தை அடை
யாகள ஆகாயத்திலபக்சிகளினகதியும் ஜலத்திலமதஸ்யங்களின
யும் அறியப்படாமையோலப் பிரமமத்தை அறிந்தவாகளுடையகத்
தது அறியப்படுகிறதிலலை காலமானது ஸகலமானபூதங்களுைய
தகவே தன்னிடத்திலேயே ஜ்ஞனமாகுமபடிசெய்கிறது அவ
காலமும் எந்தப்பரமாதமாவினிடத்தில் ஜ்ஞனமாகிறதோ அந்த
மாதமாவை இவவுலகில் ஒருவனும் அறியமுடியாது மேலும்
ம குறுக்கிலும் நடுவிலும் போகிறதல்லாததும் ஓரிடத்திலிருந
ஒன்றையும்கிரகிக்காததுமான பரமாதமாவினுள், இந்த ஸகல
கங்களும் இருக்கின்றன. இவைகளில் யாதொன்றும் அவனுக்கு
ரியிலலை ஒருவன், மனமபோன்றவேகததுடன் நானிலிருந்து
பட்டபாணமீபால் ஆயிரமவருஷங்களநடந்தாலும் காரணமான
மாவினுடையமுடிவை அடையமாட்டான் ஸுக்ஷ்மமானஅந்த
மாவைக்காட்டிலும் ஸுக்ஷ்மமானபொருளிலலை, அதைக்காட்டி
ஸ்தூலமுமில்லை அது எங்கும் காலங்களும் கைகளும் கண்களும்
களும் முகங்களும் காதுகளுமுள்ளதாயிருக்கிறபடியால், உலகத்
ள்ளஎல்லாவற்றையும் வயாபித்துக்கொண்டிருக்கிறது அது
வ்விற்றும்அனு, பெரித்திருமபெரிது அது ஸகலபூதங்களி
ளேயும் நிலையாயிருந்தும் காணப்படுகிறதிலலை ஆதமாவிற்கு
நமென்றும், கூர்மென்றும்இரண்டுவிதமானபிரிவுகள் ஏற்பட
க்கின்றன அவைகளில் நசிக்கின்றஜடமானகூர்மானது ஸகல
களிலுமிருக்கிறது சைதன்யமான அகூர்மானது அழிவற்ற
மபிரகாசமான ஸவருபத்திலிருக்கிறது அந்தஅகூர்மானது
வரஜகமககளான ஸகலபூதங்களுக்கும்மாசனாயும் ஒன்பது
ரங்களுடையசரீரத்தை அடைந்தது ¹ ஹம்ஸமாயும் சலனமற்றதா
பரவசமில்லாததாயுமிருக்கிறது ததவத்தை அறிந்தவாகள் பிறவி
ரத்தான அகூரத்திற்குச் சரீரத்தினநாசம் குறைபடுதல் மாறு
பதலியவைகளை அடைவதாலும் புதியசரீரங்களை அடைவதின
ஹம்ஸத்தன்மையென்றுசொல்லுகிறார்கள் ஹம்ஸமாகச்சொல்

வப்பட்டஜீவனும ஈசனான அக்ஷரமும் விகாரமற்ற பிரம்மரூபமான அநாதான அநதககூடஸ்தமான பிரம்மத்தை அறிந்தவன அதை அருது ஜன்னமாணவர்களை விலக்கிக்கொள்ளுகிறான்

இருநூற்றாறுபத்தாறாவது அத்யாயம்
மோக்ஷதாமம் (தோடீச்சி)

(வ்யாஸர் யோகத்தின்முறையைச் சுருக்கிச் சொல்லியது.)

ஸுதபுத்ரா ' எனனிடமகேட்டஉனக்கு இப்பொழுது வாஸமான ஞானிகளுடையதாமத்தை உள்ளபடி சொன்னேன இனிமே யோகத்தின்காரியத்தை முழுதும் சொல்லப்போகிறேன அதை கேட்கக்கடவாய குமரதாய ' புத்தி மனம் இரத்திரியங்கள்எல்லையோடு (பிரவிருத்தியற்று) ஒன்றாயிருப்பதுவே கெடுதலற்ற மாவினுடைய உத்தமமான ஞானஸ்வரூபம் அப்படிப்பட்ட ஆத்மஸ்வரூபமானது மனத்தையும் இரத்திரியங்களையும் நிகர்த்தனும் தியானசீலமுடையவனும் ஆத்மாவிலபற்றுதலுள்ளவனும் (நியமமுதலான) சுத்தகாமங்களுள்ளவனுமாயிருக்கிறவிதவாறால் யக்கூடியது விதவான்கள் யோகதோஷங்களாகநினைக்கிற காரகரோதம், லோபம், பயம், ஸவபனமஎன்றநீர்த்தையும் வேருறுகக்கவேண்டும் (அதெப்படியெனில்) தீரனாபுருஷனமே ஹததால் குரோதத்தையும் ஸங்கல்பத்தையும்விலக்கிக் காமத்தை வெல்லுவான் புத்தியினுடையநல்லவிசாரத்தினால் நித்திரையையல்ல வல்லவனாவான் தைரியத்தால் ஆண்குறியையும் உதரத்தை ரக்ஷிக்கவேண்டும் நேத்திரத்தால் கைகாலங்களைக் காகக்கவேண்கண்காதுகளை மனத்தால் ரக்ஷிக்கவேண்டும் மனத்தையும் வாயையும் செய்கையினால் ரக்ஷிக்கவேண்டும் ஜாகரதையினால் பயத்தையும் பெரியோர்களினபணிவிடையினால் லோபத்தையும் விலக்கவேண்டும் இவ்விதம் எப்பொழுதும் சோமபவிலலாதவனாகி இந்தமலங்களை விலக்கவேண்டும் அக்கினிகளையும் பிரம்மமணாகளைப் பூஜிக்கவேண்டும் தேவதைகளையும் வணங்கவேண்டும் அசுடதுன்பத்துக்குக்காரணமும் மனத்தைவருத்துகிறதுமான வாரதபைச சொல்லக்கூடாது ஸதாவரஜகமமாயுள்ள இந்தவுலகம்தும் எந்தஸ்துதராதமாவினுடையவிரிவோ அப்படிப்பட்ட தேமபுமான அந்தஸ்துதராதமாவானது (இவவுலகத்துக்குக்) காரண

ரானம், வேதாததியயனம், தானம், ஸததியம், லஜஜை, நோமை, நுமை, சுசி, ஆகாரததாலுண்டானசுத்தி, இரதிரியங்களின் கூடு இவைகளால் ஸதவகுணம் விருத்தியடைகிறது அது பாவதபும நிவிருத்திசெய்கிறது இப்படிப்பட்டகுணங்களொருநதிய வ்ஷனுக்கு ஸகல ஆரததங்களும் ஸித்திக்கின்றன ஞானமும் விருபடைகிறது இவன் எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் ஸம்புத்தியுள்ளன தாஸுகக்கிடைத்ததிரவியத்தினால் ஸந்தோஷிக்கிறவனுமாகவேண்டும் இவன் பாவநிவிருத்தியை அடைந்தவனும் ஸதவரமமேலிட்டவனும் மிதமான ஆகாரமுள்ளவனும் இரதிரியங்களை க்கிளவனுமாயிருந்துகொண்டு காமகஞ்ஞோதங்களை வசம்செய்து ததவத்திற்குக் காரணமான பிரதானத்தை வசஞ்செய்யவேண்மனத்தையும் இரதிரியங்களையும் விஷயங்களிலிருந்து திருப்பி முகப்படுத்தி முனஇரவிலும் பினஇரவிலும் ஸமாகியிலிருந்து ததியில் மனத்தை நிறுத்தவேண்டும் ஐந்து இரதிரியங்களுள்ள பபிராணியினுடைய புத்தியானது, ஓர் இரதிரியம் ² துவாரமுள்ள றல் அதனவழியாகத் தோலபையினுடைய பாதத்தினவழியாக ஓடுவதுபோல வெளியில் ஓடுகிறது ஆகையால் யோகமறிந்த செம்படவன் கெட்டதானமதஸய்கதை முதலிலபிடிப்பதுபோல கதை முகலில் வசப்படுத்தவேண்டும், பிறகு, ஸ்ரோதாததையும் நபிற்கு நேதாததையும், பிறகு ரஸனததையும், பிறகு கரானதபும வசப்படுத்தவேண்டும் யத்யானவன் இவவிதம், இரதிரிளை அடக்கி மனத்தில் நிலைபெறச்செய்யவேண்டும் அவவிதமே லபங்களையும் தள்ளிவிட்டு மனததையும் புத்தியில் நிறுத்தவேண்யத்யானவன் ஐந்து இரதிரியங்களையும் சோதது மனத்தில் ஸதாவேண்டும் எப்பொழுது மனமுதலான இரத ஆறும் நிலைபெற்றுப் புத்தியில் லயித்தாக கலங்காமலுமிருக்குமோ அப்பொழுது ததவமானது பிரகாசிக்கின்றது அப்படியே (ஞானவடிவமான) ராவும் ஸஞ்சுகமான புத்தியில் புகையிலலாத அக்கினிபோலவும் முபிரகாசிக்கிற ஸஞ்ஞாயனபோலவும் ஆகாயத்தில் மின்னலொளி லவும் காணப்படுகிறது அந்த ஆதமா வியாபகமாயிருப்பதால் ரம் ஆதமாவீடத்திலும் ஆதமா எல்லாப்பொருள்களிடத்திலும் பபடுகின்றன எங்கப்பிராமமணர்கள் மனத்தை வசீகரணஞ்

1 'ஆதமநி' என்பது மூலம், இரதததயாயத்தில் ஆதமசப்தம் வருமுதோறும், 'புத்தி' என்று பழையவரை கூறுகிறது

2 விஷயப்பற்றுகளினாலானது என்பது,

செய்தவர்களும் தைரியவான்களும் பேரறிவுள்ளவர்களும் ஸகல பிராணிகளுடைய ஹிதத்திலும் பற்றுதலுள்ளவர்களுமாயிருக்கின்றோர் அநதமஹாதமாகக்களே அநதஆதமாவைப் பாரக்கிறார் இவ்விதம்¹ ஓரளவுள்ளகாலம் கடுமையானவிரதத்தோடு ஏகாநந்த ஒருவனுயிருந்துகொண்டு யோகத்தை ஆசரித்தவன் சுததமானது ஸவருபத்திற்கு ஸமமானநிலையை அடைவான் தத்வவித்தான யோகத்தால் லயம், விசேஷம், கலகம், நல்லவாஸனையின் ஆணம், கேள்வி, பராவை, ரஸத்திலும் ஸபாசத்திலும் சீத்ததி உஷணத்திலும் ஆசசரியங்கள், வாயுவுக்குச்சமானமான² ஆக ஸகலசாஸ்திரங்களுடைய அாததஸபுரணம், திவ்யஸ்திரீஸங்கப் லான இடையூறுகள் இவைகளை அடைந்தும் லக்ஷ்யம்செய்யாமல் தியிலேயே உபஸம்ஹாரஞ்செய்யவேண்டும் (காலை முனராபிணராதநிரி) முனறுகாலங்களிலும் நியமமாக மௌனியாயிரு யோகத்தில் அபயாஸத்தைச் செய்யவேண்டும் பாண்டங்களிற் பற்றுள்ளவன் அவைகளை உள அங்கணத்தில் சோதனாவை போல யோகாபயாஸியானவன் இந்நிரியக்கூட்டத்தை ஹருத லடக்கிப் பாவத்தின்கிரத்திலோ, அல்லது கோபுரத்திலோ, க்ஷத்தின நுனியிலோ யோகத்தைச் செய்யவேண்டும் தினந்தே ஒரேலக்ஷ்யத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு தியானஞ்செய்யவேண்டும் ததை யோகத்தினின்றும் விலகாமலிருக்கச் செய்யவேண்டும் யானவன் எந்தஎந்தஉபாயத்தினால் சஞ்சலமானமனத்தை அடக்க யுமோ அநதஅநதஉபாயத்தைக் கைக்கொள்ளவேண்டும் அதி தும் சலிசக்கூடாது ஏகாக்ரமுள்ளவன் சூன்யமானகுமைகக் தேவாலயங்களையும் சூன்யமானகருகங்களையும் தனக்கு இரு மாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும் வாகக்கினும் செய்கையிற் மனத்தினும் ஒன்றிலும் பற்றுவைக்கக்கூடாது எல்லாவற்ற உதாரீனனும் சூறாவரன் ஆகா்முள்ளவனுமாயிருந்துகொ லாபாலாபங்களில் ஸம்மாயிருக்கவேண்டும் தன்னை நிரதிப துதிப்பவன் இருவரிடத்திலும் ஸம்மாயிருந்து சுபாசுபங்களை யாமலிருக்கவேண்டும் லாபத்திலஸந்தோஷிப்பதும் லாபமி் காலத்திலகவலைப்படுவதும் ஆகா வாயுவைப்போல ஓரிடத் பற்றுதலில்லாதவனாகி ஸகலபிராணிகளிடத்திலும் ஸம்மாய் வேண்டும் இவ்விதம்³ அடங்கின்சித்தமுள்ளவனும ஸாதுவுப்

¹ 'ஆறுமாதகாலம்' என்று ஸருதி கூறுகிறது

² ஆகாயமுதலியவற்றில் கமனம்

³ வேதுபாட்டம்.

பிராணிகளையும் ஒன்றுபோலப் பாககிறவனும் ஆறுமாதம் விடா யோகாபபியாஸம் செய்கிறவனுமாயிருக்கிறவனுக்குப் பிரணவ ராது தன் அரத்தத்துடன் நனகு விளங்குகிறது (பொருளவிரூப நால்) ஜனகன் மிகவும் வருந்துவதைப் பார்த்து ஓட்டாஞ்சிலவி யும் பொன்னையும் சமமாயெண்ணி இந்த யோகமாகக்கத்தில் பற லுடன் (பொருள் விஷயத்தில்) ஒழிவையடையவேண்டும், மோக த் அடையக்கூடாது ஜாதியில் குறைந்தவனும் தாமதத்தையே ப்பதத்துடன் செய்கிற ஸ்திரீயுட்கூட இந்த யோகமாகக்கத்தால் ரத்தகதியை அடைவார்கள் மனத்தை ஜயித்த யோகியானவன் வியற்றதும் அனாதியும் ஜனையற்றதும் அழிவற்றதமாயிருக்கிற ராதமாவை அசைவற்ற இரத்திரியக்களால் ஊடுதது அறிவான னுவிறகும் அனுவும் மஹத்திறகும் மஹத்தம் 'ஒளரிலும் பந் துமான அந்த ஆதமாவைப் புத்தியினால் பாககிறான் உள்ளபடி றால்) சொல்லப்பட்ட மஹாதமாவான 2மஹரிஷியினுடைய னத்தைக் குருவினுபதேசத்தையனுஸரித்து மனத்தினால் ஆலோ து யுக்தியினால் நிச்சயித்து மனோவசமுள்ளவர்கள் 3பிரமபபி மவரையில் இந்தப் பிரமமாவைக்கு ஓத்த நிலைமையை அடைகிறா ' என்றுசொன்னா

இருநூற்றாற்பத்தேழாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம். (தோடீச்சி.)

(ஸ்யாஸர், கர்மத்தையும் ஞானத்தையும்பற்றிச்
ககருத்தச் சொல்லியது)

சுகா, 'காமாவைசெய்யெனறும் விடுதலும்-இவ்விதம் வேத னமிருப்பதனால் மனிதர்கள் விதத்தையினால் எந்தக் கதியை அடை றார்கள்? காமாவினால் எந்தக் கதியை அடைகிறார்கள்? இதைக் டக் விருமபுகிறேன் இதை நீர் எனக்கு விரிவாகச்சொல்லவேண் இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டவையும் விரோதமான யுமாயிருக்கின்றனவே?' எனறுகேட்டா

(சுகா) இவ்விதம் கேட்க, பாசாபுத்திரரான வயாஸா தம் புர றை நோக்கிப் பின்வருமாறு மறுமொழி சொல்லலானா 'முறை அழிவதும் அழியாததுமான இந்தக் காமமாகக்கத்தையும் ஞான

‘மாரகததையும் விரிததுசொலவேன’ ‘விததையினுல மனுஷ்யா
 எந்தககதியை அடைகின்றார்களா? காமாவினுல எந்தககதியை அ
 கின்றார்களா’ என்கிற இரண்டினுடைய வித்தியாஸமானது அறித
 அருமையானது ஆகையால், மனத்தை ஸாவதானஞ்செய்துகொ
 கேட்கக்கடவாய் ஆனால், தாமயிருக்கிறதென்று சொல்லிவிட்டு
 கததாமவிஷயத்திலேயே இல்லையென்று சொல்லுகிறவனுடைய
 ததிறஞ்சுசமானமாக என்னுடைய வாககியம் தோன்றும், பாவிரு
 ரூபமான தாமமஒன்று நிவிருத்திருப்பமானதொன்று என வேதங்
 கிலைபெறுவதற்குக் காரணமான இரண்டுமாரகங்கள் உண்டு பிரா
 பானது காமாவினுல பந்தத்தை அடைகிறது, ஞானத்தினாலோ
 படுகிறது ஆகையால் ஸமஸாரத்தின் கரையைக்கண்டவர்கள்
 பதிகள் காமாவைச் செய்கிறதில்லை காமாவினுல மனிதன் மரி,
 மறுபடியும் ¹பதினாறு ரூணங்களுள்ள சரீரத்தை அடைகிறான்
 தையினுல விகாரமற்றவனும் நாசமற்றவனுமாகி வித்தியமான பிர
 மாகிறான் சில மனிதர்கள் அலப்படுத்தியினுல காமாவைச் சில
 கிறார்கள் அதனால் அவர்கள் அனேகாகளைச் சந்தோஷப்படுத்த
 கொண்டு வழிபடுகிறார்கள் மிக அறிவுபெற்றதத் தாமத்தின்
 மையையறிந்தவர்கள் நதியில் ஜலபானஞ்செய்தவன் எவன்
 கின்றதைச் சிலாக்ககமாட்டானோ அவ்விதம் காமத்தைச் சில
 கிறதில்லை மனிதன் ஸுகதுக்கங்களையும் ஜனனமரணங்களை
 காமாவிற்குப் பலஞ்சு அடைகிறான் எந்தப் பிரமமத்தில் சோ
 துக்கத்தை அடைகிறதில்லையோ, எதில் சோந்தது மரிகிறதில்லை
 எதில்சோந்தது பிறக்கிறதில்லையோ, எதில்சோந்தது மூப்பை அ
 கிறதில்லையோ, எதில்சோந்தது வளருகிறதில்லையோ, எந்த ஸவர
 கில் பரமமும் வாக்குக்கும் மனத்திற்கும் எட்டாததும் சலனமற்ற,
 விகாரமில்லாததும் கேடு, ஆயாஸம், மாணம் இவைகளற்றதும்
 மில்லாததுமான அந்தப் பிரமமமானது இருக்கிறதோ, எதில்
 துக்கங்களாலும் மாணஸகாமத்தினாலும் பாதிக்கப்படுகிறதில்லை
 எதில் சோந்தவர்கள் எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் ஸமமாக
 கினைகமுள்ளவர்களாகவும் நனமையையே செய்பவர்களாகவும்
 கிறார்களோ அந்தப் ²பிரமம் ஸவரூபத்தை வித்தையினுல அ
 கிறான் குழந்தாய்’ வித்யாமயனான புருஷன் வேறு காமமய

¹ ஞானேந்திரியம் கிந்தது சாமேந்திரியம் கிந்தது பிராணன் கிந்தது அ
 ஞானம் ஒன்று

² ‘தத்’ என்பது மூலம், ‘மோக்ஷநிலைமையை’ என்றும் கொள்ளலாம்

நஷனவேறு நிதயனும ஞானமென்னும குணத்தையே உருவம
கொண்டவனுமான அநத விதயாமயனான புருஷனை அமாவா
யில் ஸஞ்சுமமான ஒருகலையுடனிருக்கும் சந்திரனென
நிரதுகொள 1 மஹரிஷியினால் சொல்லப்பட்ட அவவிதமாக
த விஷயமானது ஆகாயத்தில் வளைவான நூலபோலப் புத்
யுண்டான சந்திரனைப்பார்த்து விஸ்தாரமாக அனுமானிக்க
'கிறது அப்பா' 2 அநதச்சந்திரனை மனத்தின் ஸமஷ்டி
ம கலைகளின்ஸமூகத்தினால் பரிபூரணனும மூர்த்திமானும
நகிறபடியால் காமபலரூபனாக அறியக்கடவாய பாதநிரத்தி
ககப்பட்ட அகனிபோல எப்பொழுதும் அநதச் சந்திரனிடத்தி
நமந்நிருக்கிறதேவனை சித்தியமஸாவஸகத்தியாகத்தினால் மனத்
ஜயித்தவனான ஆதமாவாக அறி மேகத்திலஜலத்திவலைபோ
தச் 4 சந்திரனிடத்திலிருக்கின்றதேவனை நித்தியம் 5 யோகத்தா
தத்தைஜயித்தவனான ஜீவனாகத் தெரிநதுகொள தமஸ ரஜ
வகளை ஜீவனகுணமாகவும் ஜீவனைப் பிரதயகாதமாவின் குணமா
பிரதயகாதமாவைப் பரமாதமாவின் குணமாகவும் அறியக்க
ப கேஷதரவிததுகளானவாகள் அசேதனத்தை ஜீவனகுணமா
ஜீவனை பரிருத்தியுள்ளவென்றும் எல்லாவற்றையும்சேஷடி
படிசெய்கிறவென்றும் ஏழுலோகங்களையும்கற்பித்தவனை ஜீ
காடடினுமபரென்றும் சொல்லுகிறார்கள்' என்றுசொன்னா

இருநூற்றநூற்பத்தேட்டாவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம் (தோடர்ச்சி)

—***—

(வ்யாஸர் ப்ரமமசர்யத்தீசுபெருமையைச் சுருக்கித்
சொல்லியது)

ஈகா, 'ஸகலஸாதாரணமாகக் கடவுளிடத்திலிருநதுண்டான
நானமமுத்தற்கொண்டு ஏற்பட்டஸருஷ்டியையும் அவனவனுக்கும்
ததனியே விஷயங்களுடனகூடிய இருநிரியங்களுடையரூபமான

- 1 'பருஹதாரணயகதாசியான யாஜ்ஞவலகயரால்' என்பது பழையவுரை
- 2 'கலைகளின் ஸமூகத்தினால் நிரம்பினவனான (சந்திரனை) பதினொரு
ரவகளை ஸவரூபமாகக்கொண்டவனும் சரீரியும் காமத்திற்கு வசப்பட்ட
மான புருஷனாக அறி' என்றும்கொள்ளலாம்
- 3 'புருஷனிடத்தில்' என்றும்கொள்ளலாம்
- 4 காமபுருஷனிடத்தில்' என்றும்கொள்ளலாம்
- 5 'காமதேகத்தில் காமயோகத்தினால் உட்படுத்திக்கொள்ளப்பட்ட' என
கொள்ளலாம்.

புத்தியின் ஸாமாததியத்தினால் செய்யப்பட்ட¹ அதிகஸ்ருதியை
 கீகட்டேன இவவுலகில் எந்தவிருத்தியைப்பிடித்துக்கொண்டு
 னுககள் பிரவிருத்திக்கிறார்களோ அந்த அந்தக்காலத்திற்குரியத
 னத்துக்களுடைய அந்தவிருத்தியை மறுபடியும் நீங்கள் சொ
 வேண்டுமென்றுவிருமபுகிறேன் காமங்களைச்செய்யென்றும் வி
 யிடென்றும் வேதத்தில்கொல்லப்பட்டவசனத்தை நான் எவ்வி
 யுமில்வேன்? அதையும் விரிவாக (மறுபடியும்) சொல்லவேண்
 டான குருவான உககளுடைய சினைக்கூடியினால் உலகவரலாற்றின் உ
 மையை அறிந்தவனும் பரிசுத்தனுமாகிப் புத்தித் தோச்சியடை
 தைக்குடியில் நிரவிகாரமான ஆதமாவைப் பாப்பேன்' என்றுசொ
 ளா வயாஸா, 'இந்தவிருத்தியானது முன்காலத்தில் பிரமமாவி
 ஸ்வயமாக உண்டாகப்பட்டது இந்தவிருத்தி மிகவுமமுன்னோ
 ளும் ஸத்துக்களுமான மஹரிஷிகளால் ஆசரிக்கப்பட்டது பிரமமா
 ன பிரமமசரியத்தினால் உலகங்களை ஸாதிக்கிறார்கள் (ஆகையிடு
 ஆதமாவின்னுடைய ஸரோயைஸ் மனத்தினால் ஹருதயத்திலுள்ள
 மாவின் டத்தில்தேடிக்கொண்டு வனத்தில்கனி கிழங்குகளைப்பக்கி
 நிகப்பெரியதவத்தை அனுஷ்டித்தும் புண்ணியஸ்தலங்களில் ஸஞ்ச
 தும் பிராணிகளுக்குத் துன்பம்செய்யாமலும் போஜனகாலத்தில் பு
 யிலலாததும் உலகங்களைச் சத்தமில்லாததுமான வானப்பிரஸ்தாஸ
 கில் பிணைக்கேயது கொண்டுமிருக்கிறவன் பிரமமமாவதற்குத் த
 னுகிறான் நீயும் சுபாசுபங்களை விலக்கிவிட்டு ஒருவரையும்
 பாதவனும் நமஸ்கரியாதவனும் எதனாலாவது பசியைநிவருத்திடு
 கிறவனுமாயிருந்துகொண்டு வனத்தில் ஒருவனாக ஸஞ்சரிக்கக்
 வாய்' என்றுசொன்னா சுகா, 'இந்த வேதவசனமானது லோக
 வகாரத்தில் விரோதிககின்றதே? (காமாவைச் செய்யென்றும்
 னென்று) சொல்லுகிறவசனங்கள் பிரமாணங்களானால் ஒன்
 கொன்று விரோதமிருப்பதால் எவ்விதம் சாஸ்திரங்களாகும்? அ
 மாணங்களானாலும் எவ்விதம் சாஸ்திரங்களாகும்? ஆகையால்,
 விரண்டும் எப்படி பிரமாணமாகும்? காமங்களுக்கு விரோதமி
 மல மோக்ஷம் எவ்விதம் ஏற்படுகிறது? இதைக்கேட்க விரும
 றேன்' என்றா சுகா இவ்விதம்கேட்க, யோஜனகந்தியின் புத
 ரான வயாஸமுனிவா அளவற்றதேஜஸுள்ள புத்திரரான சுகரு
 வசனத்தைப்புகழ்ந்து அவரைநோக்கி மறுபடியும் பின்வருமாறு
 மொழிகுறலானா 'பிரமமசாரி கிருகஸ்தன் வான்பிரஸஸன்

அவன் அவனுக்குத் தனித்தனியான ஸருஷ்டி

ஸி இவாகளெல்லாரும் சாஸ்திரத்தில் சொன்னபடி அனுஷ்டி-
 ல உத்தமகதியை அடைகிறார்கள் யாராவது ஒருவனே நான்கு
 ராமகளையும் காமகஞ்சோதகங்களிலாமல விதிப்படி அனுஷ்டி-
 லும் அவன் பரலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறான் இந்நான்கு ஆஸ-
 களாகிற நான்குபடியுள்ள ஓர் ஏணியானது பிரம்மத்தினிடத்திலே
 கதப்படடிருக்கிறது இந்த ஏணியில் ஏறினவன் பிரம்மலோக-
 ு பூஜிக்கப்படுகிறான் அகிகாரியானவன் பிரம்மசாரியாகித் தன்
 புனில் நாலிலொருபாககாலம் அஸ்திரையயிலலாதவனாகவும் த-
 ரத்தங்களில் ஸமாதத்தாகவும் குருவினிடத்திலாவது குருவி-
 னிடத்திலாவது வாஸஞ்செய்யவேண்டும் குருவின்கிருக-
 ு (குரு சயனம்செய்த) பிறகு படுதது (அவருக்கு) முன்னே எழு-
 நக்கவேண்டும் சிஷ்யனுலேயோ வேலைக்காரனுலேயோ எந்-
 தக்காரியம் செய்யத்தக்கதோ அந்த அந்தக்காரியத்தையெ-
 ம செயதுவிட்டு, 'செயதுவிட்டேன்' என்று சொல்லிக்கொண்-
 டிருப்பக்கத்தில் நிற்கவேண்டும் எல்லாக்காரியங்களிலும் ஸமா-
 ந்கி வேலைக்காரனுயிருந்து எல்லாக்காரியங்களையும் செய்யவேண்-
 டு முன்னுக்குவர விருப்பமுள்ள பிரம்மசாரியானவன் எல்ல-
 லைகளையும் செய்தபின் குருவினிடத்தில் அததியனஞ்செய்ய-
 ண்டும் வலப்பக்கமாக ஸமீபத்தில் இருக்கவேண்டும் கு-
 மழத்தவுடன் அவரிடம் செல்லவேண்டும் சுத்தனும் ஸமா-
 நம் குணசாலியுமாயிருந்துகொண்டு ஸமயம்பாத்ததுத் தன் இ-
 னதைக் குறிப்பாகத் தெரிவிக்கவேண்டும் ஜிதேந்திரியனுயி-
 ர்கொண்டு நேத்திரத்தினுல் ஸாவதானமாகக் குருவைப் பாரக்-
 ண்டும் குரு புஜியாமலிருக்கும்பொழுது (தான்) புஜிக்க-
 டாது. அவர் தீர்த்தபானஞ்செய்யாமலிருக்கும்பொழுது (தான்)
 தத்தபானம் செய்யக்கூடாது அவர் உட்காராமலிருக்க, தா-
 காரக்கூடாது அவர் நித்திரைசெய்யாமலிருக்க, தான் நித்திரை
 ய்யவருக்கூடாது நிமிரத்தகைகளால் அவாபாதங்களை மெல்ல-
 டக்கவேண்டும் இடப்பாதத்தை இடக்கையினாலும் வலப்பாத-
 ு வலக்கையினாலும் பிடிக்கவேண்டும் குருவை வணங்கிவிட்டு
 'பகவானே' எனனை ஒதுவிக்கவேண்டும்' என்று சொல்லவேண்-
 டு 'பகவானே! ஒ! குருவே! இந்தக் காரியத்தைச் செய-
 யாகிறேன் இதை நான் செய்துவிட்டேன் பின்னும் என்-
 ுகள் சொல்லுவீர்களோ அதையும் செயவேன்' என்று எல்ல

பறறையும்செரிவித்து அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு விதிபபடிசெ
 வேண்டும் செய்துவிட்டு மறபடியும் அவறறையெல்லாம் கு
 னிடம் தெரிவிக்கவேண்டும் பிரமமசாரியானவன அனுபவிய
 நதன்களையும் ரஸன்களையும் அவன பிரமமசாரியவிரதத்தை முடி
 யிட்டு அனுபவிககட்டுமென்பது தாமதங்களில் நிச்சயிக்கப்பட்டி
 றது பிரமமசாரிகு எந்தஎந்தநியமங்கள் ¹விரிவாகச் சொல்
 ட்டிருக்கின்றனவேனோ அவைகளெல்லாவறறையும் ஒவ்வொருநாள்
 புதுபுதுக்கவேண்டும் குருவைவிட்டு அகலவும்கூடாது இ
 டம் சிஷ்டனான அநதப்பிரமமசாரியானவன குருவுக்குத் தனசக
 தத்தக்கபடி பிரியகதைஉண்டுபண்ணி எல்லா ஆஸ்ரமங்களிலும்
 படியே யோக்கியமானசெய்கையுடனிருக்கவேண்டும் சிஷ்யஸ
 ண வேதவிரதம் உபவாஸம்இவைகளால் தனது ஆயுளில் நான
 லானதுசென்றபிறகு குருவுக்குத் தகஷிணைகொடுத்தது விதிப
 பிரதத்தை முடிக்கவேண்டும் பிறகு விதிபபடிகொள்ளப்பட
 வேண்டியோடு அக்கினிகளை ஆதானஞ்செய்து முயற்சியுடன் விர
 டைச்செய்துகொண்டு ஆயுளின் இரண்டாவதுபாகத்தில் கிருக
 நியிருக்கவேண்டும்

இருநூற்றாற்பத்தொன்பதாவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம். (தொடர்ச்சி.)

(வ்யாஸர் கிருஷ்ணததர்மத்தைச் சுருங்குச் சொல்லியது)

அதிகாரியானவன ஆயுளினிரண்டாவதுபாகத்தில் தாம
 புடைந்ததாரததுடன் அக்கினியை ஆதானஞ்செய்து நல்லவி
 தாள்கிருஷ்ணததையிருந்துகொண்டு இல்லத்தில் வஸிக்கவேண்டு
 மிருகஸ்தன்களுக்கு விதவான்களால் நான்குபிழைக்கும்வழிகள் கரு
 ட்டிருக்கின்றன அவைகளில் குதிரிலதானயமுடையவன் மு
 திருத்தியுள்ளவன் ஒருகுடமதானயமுள்ளவன் இரண்டாவதுவிரு
 தியுள்ளவன் ஒருநாள ஆகாரத்திற்குள்ளவன் மூன்றாவதுவிருத்
 தியுள்ளவன் புறவினவிருத்தியுடையவன் நான்காவதுவிருத்தியு
 ளன். இவர்களில் மேனமேலசொல்லப்பட்டவன் சிறந்தவனாகிற
 புவன் தனதாமததால் எல்லாஉலகங்களையும் ஐயித்தவன் ஒரு
 ஸ்தனானவன் (யாகஞ்செய்தல், யாகஞ்செய்யவித்தல், அத்தியயன

ய்தல, அததியயனஞ்செயவிததல, தானஞ்செயதல, தானமவா
 கல) இவவாறுகாமங்கனையும் நடத்துகிறுன மறறொருவன (யாக
 ததியயனம் தானம்) இமமுனறிஞல பிரவிருததிககிறுன அவ்
 ரில் மறறவன (அததியயனம், தானம்) இவவிரண்டினாலுமபிர
 ததிககிறுன நான்காமவன பிரமமஸததிரமெனகிற அததியயன,
 ல நிலைத்திருக்கிறுன (பெரியோர்கள்) இருஹஸததாமங்களை மி
 ம பெரியவைகளாகச் சொல்லுகிறார்கள் இருஹஸதன் தனக்காக
 கஞ்செய்யக்கூடாது வீணாகப் பசுவை ஹிமஸிககவும்கூடாது
 சமுதலான்) பிராணியோ அல்லது (அசமுதலான்) ஸதாவாவிரு
 மோ (சேதன) மநதிரததால ஸமஸ்காரதகிறகுததககவை ஒரு
 னும் பகவிலும் முன்னிரவிலும் பின்னிரவிலும் நித்திரைசெய்ய
 டாது இரண்டுகாலத்தினமத்தியில் போஜனஞ்செய்யக்கூடாது
 துகாலநதவிர மறறக்காலத்தில் மனைவியை அழைக்கவும்கூடாது
 நகஸதனுடைய வீட்டில் (வந்த) பிராமமணன் ஒருவனும் பூஜிக்க
 மலும் போஜனஞ்செய்யாமலும் வஸிக்கக்கூடாது அவவிதமே
 வனுடைய ஹவய கவயங்களை வகிக்கிற அதிதிகள் எப்பொரு
 ம பூஜிக்கத்தக்கவர்கள் பிராமமணர்கள் வேதாததியயன விரத
 அனுஷ்டித்து முடித்துவிட்டு வேதங்களை ஆவருததி செய்த
 ண்டும் தக்களுக்கூரிய காமாவிஞல ஜீவித்துக்கொண்டும் இந்நி
 களை அடக்கித் தங்கள் காமங்கனையும் தவதகையும் செய்த
 ண்டிருக்கிறார்கள் அவர்களுடைய ஹவயமும் கவயமும் பூஜை
 வே விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன இநதக இருஹஸதாஸாமத்தி
 மவளாததுகொண்டு அலைகிறவனுக்கும் டம்பமாகக் காமாவை
 யகிறவனுக்கும் (விதிக்குமாறாக) அக்கினிஹோதரத்தை விட்ட
 றுக்கும் குருவினிடத்தில் பொய்யாக நடக்கிறவனுக்கும் (சண்
 ளன்முதலான) எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் விபாகமுண்டு
 கஸதன் அவவிதமே சமையல செய்யாதவர்களான பிர
 ரிகளுக்கும் ஸன்பாஸிகளுக்கும் அனன்மளிககவேண்டும்
 மொருநாளும் இருஹஸதன் விகஸததைப் புஜிக்கிறவனாகவுமஅமிரு
 தைப் புஜிக்கிறவனாகவுமிருக்கவேண்டும் யாகத்தின் மிச்சம்
 ருதமாகும் அதைப் புஜிப்பது ஹவிஸ்க்கொப்பபாகும் வேலை
 களுக்கு அளித்த மிச்சத்தைப் புஜிக்கிறவனை விகஸததைப்
 க்கிறவனாகச் சொல்லுகிறார்கள் வேலைக்காரர் அருந்தின் சேஷம்
 ஸம் யாகத்தின் சேஷம் அமிருதம் இருஹஸதன் தன் தாரத
 ரிடம் ரமித்துக்கொண்டு மனத்தை அடக்கி அஸூயையின்றி

இருதிரியங்களை ஜயித்து ரிதவிக, உபாததியாயன, ஆசாரியன, பான, அதிதி, தனனை அடுத்தவன, பிராயமுதிருநதவன, இளைஞராகி, வைத்தியன, ஞாதி, ஸம்பநதி, பநது, மாதா, பி, ஸமான கோதாததில் பிறநதபெண், ஸகோதரன, புத்திரன, மனைபுத்திரி, வேலைககாராகள இவர்களுடன் கலக்குசெய்யக்கூடா இருநதக கலகங்களை விட்டால், எல்லாப பாவங்களாலும் விடபயான இவர்களால் (பாகவிஷயத்தில்) கலகமில்லாமல் 1 ஜயிகபட்டவன் எல்லாவுலகங்களைபும் ஜயிப்பான் ஸநதேகமில் ஆசாரியன பிரமமலோகத்துக்குத் தலைவன் பிதா ஸிருஷ்டிகாத்தினினை லோகத்திற்கு அதிபதி அதிதி இருதிரலோகத்திற்கு ரிதவிகளுக்குத் தேவலோகத்திற்கும் தனகோததிரததில் பிதகபெண்கள் அபஸரஸினலோகத்திற்கும் ஞாதிக்கள் விஸுவேராகளினலோகத்திற்கும் தனனைச் சோநதபநதுக்கள் திகக்குஞ்சுதாயும் அமமானும் பூலோகத்திற்கும் கிழவரும் இளையவரும் தேவரும இளைத்தவரும் ஆகாசத்துக்குள் 2 பிரபுகள் மூத்ததமைபிதாவுக்கு ஸமானம். மனைவியும் மகனும் தனசரீரமே தொன்கள் தன்னுடைய நிழல் பெண்ணுணவள் (தினனபோல) மிககணைக்குடரிபவள் ஆகையால், இவர்களால்கடிநதுவிலக்கப்படுமும் வருத்தமின்றி எப்பொழுதும் பொறுக்கவேண்டும் விண்ணவன் கிருக்கிருத்தியத்தில் ஜாககிரதையுள்ளவனும் சிரமதனபாராட்டாதவனுமாயிருந்துகொண்டு நித்தியமாகத் தாமததைசெய்யவேண்டும் தனத்திலஆசையைவைத்துக்கொண்டு காமநயும் தாமததையும் சிறிதும் செய்யக்கூடாது. கிருகஸ்தவிருத்திமூவகைப்படும் அவைகளுள் மேனமேலுள்ளதைப் பரமகதியெசொல்லுகிறார்கள் அவவிதமே அநநானகு ஆஸாமககையும் மேலுள்ளவைகள் உயாநதகதியென்றும் சொல்லுகிறார்கள் பேரவிருப்பமுள்ளவன் (சாஸ்திரத்தில்) சொல்லப்பட்டரியங்கடெலாவறையும் செய்யவேண்டும் குரபத்திலதானியமுள்ளவாக உஞ்சசிலமென ஹமலவவொருநாளவிருத்தியைஉடையவாகளும் வினவிருத்தியை அடைநதவாகளுமான பூஜிக்கத்தக்கஇவர்கள் ராஜ்யத்தில் வஸிக்கிறார்களே அநதராஜ்யம் மிகவுஞ்செழிப்பு

1 'பாகமில்லாமல் செய்யப்பட்டவன்' எனபது பழையவுரை

2 இவவிதம் ஆசாரியனமுதலானவர்கள் அநதஅநத உலகத்துத்லைவர்களாயிருப்பதால் அவர்களுடன் கலக்குசெய்யாதவன் அநதஎல்லகங்களுமையுடையவன்

கும எவன மனத்தில் வருத்தமின்றி இநதககிருகஸ்த விருத்தி
 ர நடத்திவருகிறானே அவன தனதுபிதருபிதாமஹாகளான
 னனோகளபதினமரையும் தனபின்னுள்ளவர்களானபதினமரையும்
 சுததாகளாகச் செய்கிறான் அவன சககாவாததிகளுடையஉ
 களுக்குஒப்பானகதியை அடைவான் அல்லது, இநதிரியஜய
 ளளவாகளுக்கானகதி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது உதாரமன
 ளளகிருகஸ்தாகளுக்கு நலமுள்ளஸவாககம் விதிக்கப்படுகிறது
 ான ததுடனகூடிய தும வேதத்தில்காணப்பட்டதுமானஸவாககம்
 வும் அழகானது அடக்கமுள்ள மனமுடையகிருகஸ்தாகளுக்கு
 வாககிலோகத்தில் சிலையானஸ்திதி ஏற்படுகிறது பிரமமாவினா
 த படியாகஏற்படுத்தப்பட்டது முறையாக (இநத) இரண்டாவது
 ராமத்தைஅடைந்து அனுஷ்டிப்பதனால் ஸவாககத்தில் பூஜிக்கப
 கிறான் இதற்குமேல் புத்திரமித்திராதிஸங்கத்தைவிடவாகளுப
 பததால்) சரீரத்தைவாடிகிறவாகளுமான வனவாஸிகளுடைய
 கிருகஸ்தாகளைக்காட்டிலும்கிறந்ததும மிகவும்உதாரமுமான ஆஸ
 ததை மூன்றாவதாகச் சொல்லுகிறார்கள் அதைக் கேள்

இருநூற்றைம்பதாவது அத்தியாயம்

மோக்ஷ தாமம். (தோடீச்சி.)

(வ்யாஸர் வானபாஸ்த தர்மத்தைச் சுருக்கிச் சொல்லியது)

ஓ 'யுதிஷ்டிர' பெரியோர்களால்சொல்லப்பட்ட கிருஹஸ்த
 னவிருத்தியானது உனக்குச் சொல்லப்பட்டது அதன்பிறகு
 ால்லப்பட்டிருக்கிறதை அறியக்கடவாய் அது முன்காலத்திலே
 ாஸரால் மஹாநுபாவரானதமதுபுத்திரருக்குச் சொல்லப்பட்டது
 ானா, 'புத்திரனே' கிராமமாக இரண்டாவதுவிருத்தியைததள்ள
 டிப பதனிமுதலானவாகளுடன்சேரநதுநிறைவேற்றக்கூடியவிரத
 ினால் கிரமத்தைஅடைந்தவாகளும் எல்லாஉலகங்களையும்கொடு
 ற ஆஸரமஸவாஸிகளும் நன்குஆலோசித்து நிவிருத்தித்தவாக
 மபுண்ணியதேசவாஸிகளுமான வானபாஸ்தாஸரமத்தை அடைந்து
 களுடைய உத்தமமானமூன்றாவதுவிருத்தியைக் கேள் உனக்கு
 கள்முண்டாகும் கிருகஸ்தனானவன் எப்பொழுது சரீரத்திலே
 ாலகருகத்தையும் நரைபையும் பெளதகிரீனையும் பாப்பாடு
 பொழுது வனத்தையே அடையவேண்டும் ஆயுளினமூன்றாவது

ராகம் வானபிரஸ்தாஸரமத்தில வளிககவேணமே தேவதைகளை
 புஜிததுகொண்டு அந்த அக்கினிகளையே வழிபடவேணமே நி
 முள்ளவனும் ஒரேவிதமான ஆகாரமுள்ளவனும் ¹ஆறாவதுகாலத்
 துன்னத்தை அருந்துகிறவனும் தவறில்லாதவனுமாயிருக்கவேண்டு
 வனாகும் அக்கினிஹோதகிராமஅதுவே, பசுக்களும அவைகளை
 ரல்லாயாகஸாதனங்களும் அவைகளே உழவின்றி விளைந்தன
 றான நெல், பயம், தினை, சாமை இவைகளை இந்த ஆஸரமத்தி
 துக்கினிஹோதகிராமத்திலான பசுக்களிலும் ஹவிஸ்கார
 காகெடுக்கவேணமே இந்தவானபிரஸ்தாஸரமத்திலும் இந்தநாள்
 திருத்திகள் கருதப்படுகின்றன யஜுரவிதியைநடத்துகிறதற்காக
 அகிதிபூஜைக்காகவும் சிலா அந்த அந்தஸமயத்திலேதடி உட
 துலம்பிக் கவிழ்க்கிறார்கள் சிலா ஒருமாஸத்திற்கும் மறறுஞ்சி
 டுருவருஷத்திற்கும் சிலா பன்னிரண்டு வருஷத்திற்கும் தேடிவை
 துகொள்ளுகிறார்கள் வருஷாகாலத்தில ஆகாயவெளியிலும் ப
 ளைத்தில ஜலத்திலும் வேணிற்சாலத்தில பஞ்சாக்கினிமத்தியி
 துடிககடி தவஞ்செய்கிறார்கள் பூமியில சயனிகிறார்கள்
 னுனிகளாலும் நிறகிறார்கள் நின்றகொண்டும் (பலவகை) ஆஸ
 தைப்போட்டுக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள் மூன்றுகாலங்களி
 லுநானஞ்செய்கிறார்கள் சிலா பறகளையே உரலாகவுடையவா
 னிலா கலவிஞலதேயத்து அரிசியாகுகிறார்கள் சிலா சுக்கிலப
 கில ஒருவேளை உஷணமுள்ளகஞ்செய்ப பானஞ்செய்கிறா
 னிலா கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் அவவிதமே பானஞ்செய்கிறார்கள்,
 டுது முனவழக்கப்படி அன்னத்தையாவது புஜிக்கிறார்கள் ²வை
 னஸமத்ததை அடைந்து உறுதியானவிரதமுள்ளசிலா கிழங்கு
 லும் சிலாபழங்களாலும் சிலாபுஷ்பங்களாலும் நியாயமாகக் கா
 தத் நடத்துகிறார்கள் மனத்தை வசப்படுத்தினவர்களான அவ
 னருக்கு இவைகளும் வேறுஅனைகவிதவாதியமங்களும் ஏற்பட
 நுகின்றன உபநிஷத்தில சொல்லப்பட்ட நான்காவதாஸரமிக
 துரிய சாந்திமுதலான தாமங்கள் எல்லாருக்கும் பொதுவாக ஸமி
 னில சொல்லப்படுகின்றன அப்பா! கிருஹஸ்தாக்களுக்கும் வா
 பிரஸ்தாக்களுக்கும் பொதுவான சமமுதவியவற்றைக்காட்டிலும் வி
 தியாயிருக்கிறதாமமானது ததவத்தை உணர்ந்தபிராமமணாக
 டுந்த யுகத்திலும் நடந்துவருகிறது அகஸ்தியா, ஸபதரிஷிக

¹ பகல பதினெட்டேழுக்கால னாழிகைக்குமேல்

² வானபிரஸ்தாஸரமம்

துச்சுந்தா, அகமர்ஷணா, ஸாகருதி, ஸுதிவாதணடி, முயற
ள்ள யதாவாஸா, அகருதஸாமா, அஹோவீராயா, காவயா, தாண
ர, மேதாதிதி, புதா, பலவான, காணநீரவாஹர, சூனயபால
ருதஸாமா இவர்கள் தாமதத்தில் மிகப்பண்புடையவர்கள் அவர்கள் தாம
தல ஸ்வாகதத்தை அடைந்தார்கள் குழந்தைய¹ கூட்டமாகச்சேர்ந்
தவரும் பிரதயக்ஷமாகத் தாமதத்தை அறிந்தவர்கள் உக்கிரமானத்
தையவர்களும் தாமதத்தின் சக்தியை அறிந்தவர்களுமான நிவ
ருள இவர்களும் அளவற்ற வேறுபாடுகளைப்பிராமமணர்களும் வ
ந்த அடைந்தார்கள் அவர்களில் சிலர் வைகாநஸர்கள், சில
லகிலயர்கள் மற்றவர்கள் ஸைகதர்கள் அவர்கள் தாமதத்தை
நதியமாகக்கொண்டவர்களும் காமங்களால் விஷயானந்தத்தை
டவர்களும் இரத்திரியங்களை ஜயித்தவர்களுமாகச் சென்றுவிட
ர்கள் தாமதத்தைப்பிரதயக்ஷமாய் அறிந்து வந்ததை அடைந்
களான அவர்களெல்லாரும் அஸ்வினி முதலான நக்சத்திரங்களை
ட்டிலும் வேறுவைகளும் ஒன்றிநிலைமையுடையவர்களாய்
நமான ஜோதிக் கூட்டங்களாகக் காணப்படுகிறார்கள்² ஜரையினு
ராசியடைந்த வியாதியினால் பீடிக்கப்பட்டவன் தனது ஆயுளில்
னகாவது பாகத்தில், வானப்பிரஸ்தாஸாமததை விடவேண்டும் பி
எல்லாப்பொருள்களையும் தக்கிணையாக்கக்கொண்டதும் (ஒருநாளில்
டிக்கக்கூடியதுமான) ஸதயஸ்காரம் (பிரஜாபதயம் அல்லது
நாதாதி) எனலும் இஷ்டியைச்செய்துவிட்டு ஸதிரீ முதலான யா
யும் தியாகப்பண்ணி அக்கினிகளை ஆதமாவிலஸமாரோபண
யதுகொண்டு தனக்கு ஜீவஸாததம் முதலானவைகளைச்செய்த
தமாவில் பற்றுதலுள்ளவனும் ஆதமாவிலகரீடையுள்ளவனும் ஆ
வை ஆஸாயித்தவனுமாயிருக்கவேண்டும் (வைராகியகருஷ்
நந்தால்)² ஸாதயஸ்கமென்னுமாய்க்களையும் தாசாதி இஷ்டிகளை
எப்பொழுதும் செய்யவேண்டும் எப்பொழுது யாகசீலர்களுக்கு
காணுஷ்டானத்தால் ஆதமாவில் போகமானது ஏற்படுகிறதே
பொழுது மூன்று அக்கினிகளையும் சரீரநாசபரியந்தம் ஆதமா
யே நன்கு அடக்கிக்கொள்ளவேண்டும் பந்திரங்களை உச்சரித்து
ரண்டு அன்னத்தை நிரதியாமல் பிராணன்களினப்பொருட்டு நீந்த
லது ஆறு ஆறு தினைச்செய்யவேண்டும் வானப்பிரஸ்தானை
நிவன கேசம், ரோமம், நகம் இவைகளை வபனஞ்செய்துகொண்டு
மங்களினால் பரிசுத்களுக்கி அந்த ஆஸாமததிலிருந்தும் பரிசுததமான

¹ வேறுபாடம்

² பரமமயஜுருமுதலானவை

நயாஸாஸம்த்தை அடையவேண்டுமென ஸகலபிராணிகளுக்கெல்லாம் பயததைக்கொடுத்துவிட்டு ஸநயாஸத்தை அடைந்த பிராமமஹக்ருத தேஜோமயமான உலகங்கள் ஏற்படுகின்றன அவ்விதத்திற்கு அழிவற்றபயனையும் அடைவான நல்லசீலமுடைய அனாமமுள்ளவனும் பாவமற்றவனும் ஆதமஜனானமுள்ளவனுமானிதன் இமமைமதுமைக்குரியனாதனத்தைச் செய்யவிரும்புநிலை கோபமும் மோகமும் நடபும் பகையுமில்லாமல் உதாஸீன பாலிருக்கவேண்டுமென யதியானவன் தனக்குரியவேதம், ஸூத்ரம், ஹாமம், மந்திரமஇவைகளில் சகதியுடன் நிதகியமாயநடந்துவருமா முத்தலிய யோகங்களில் மனவருத்தமடையக்கூடாது அப்படி டட ஆதமயோகிக்கு இஷ்டப்படி கதி கிடைக்கும் ஜிதேநதிரியதாமத்தில் பற்றுதலுள்ளவனுமாயிருக்கிற அவனவிஷயத்தில் (நறாடைவதில்) ஸந்தேகமில்லை இதற்குமேல நல்ல குணங்கள் கெடவும் மேலானதும் அதிகமான நியமங்களை யுடையதும் சிறந்த மூன்று ஆஸாமங்களுக்கும் தலைமையானதும் நானகாவதாசொல்லப்பட்டதும் பாமகதிகுதகாரணமாகச் சொல்லப்பட்டது இருக்கிற பாமாஸாமமென்கிற ஸநயாஸத்தைச் சொல்லுவேன, 'கேளககடவாய' என்று சொன்னான்

இருநூற்றைம்பத்தோராவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம். (தோடர்ச்சி)

(வ்யாஸர் ஸந்யாஸதர்மத்தைச் சுருக்கிச் சொல்லியது.)

சுகா, 'பரமபதத்தை விரும்புகிறவன், வானபாஸதாஸாமதபாலவே, ஸநயாஸாமத்திலிருக்கும் தன்னுதமானவை எவ்விதம் சகதியால் அந்தப்பதவியை அடையும்படி செய்யக்கூடு என்று கேட்க, வ்யாஸர் சொல்லலானான்

'முநதின ஆஸாமங்களிரண்டினாலும் சுத்ததியை அடைந்து அபிறகு பரமாததமான மோக்ஷத்திற்காக எந்தக்காரியம் செய்வேண்டுமோ அதை ஒரே மனத்துடன் கேள் (முநதின) மூன்றுகளிலும் மனத்தின் மலத்தை விவருத்தியெய்து பிறகு சிறந்த தனக்குமேல ஒருஸ்தானமுமில்லாததுமான ஸநயாஸத்தை அடைவோமென ஆகையால், நீயும் இவ்விதமே அபயாஸஞ்செய்யவேண்டுமென, அந்த விதத்தைச் சொல்லுகிறேன், கேள். ஸநயாஸம்

ஸித்ததியை அடையவேண்டி ஸஹாயியிலலாமல ஒருவனாகவே
 கருதிய தாமததை ஆசரிக்கவேண்டும் என ஆதமாவைப்பாரா
 வனாக ஒருவனாகவே சஞ்சரிக்கிறானே அவன் ஒன்றையும் வி
 திலலை, குறைவையும் அடைகிறதிலலை அகனியிலலாமலும்
 கமில்லாமலும் இருந்துகொண்டு அன்னத்திற்காகக் கிராமத்தை
 டையவேண்டும் மெளனத்தாடன ஆதமாவைச் சித்தித்துக்கொ
 டி அந்தத்தினத்திற்குமாதிரி ஆகாரம் ஸம்பாதிக்கவேண்டும்
 திலும் ஒருநாளைக்கு ஒருவேளை ஒரேவிதமாக லேசான ஆகாரத்
 யவேண்டும் ஓடு, மரத்தடி, கந்தை, தனித்திருத்தல், எல்லா
 ரணிகளிடத்திலும் உபேகை இவ்வளவும் பிசுபுகளுள் ஸய
 க்கு லக்ஷணம் எவ்வளவுததில் சொல்லப்பட்ட (நிந்தையான
 ததைகள் கிணறியலோடப்பட்ட கலனுகளபோல (உள்ளேயே
 யாவிடுகின்றனவோ, சொன்னவனைக்குறித்து மாறிவருகிறதி
 யா அவன்தான் மோக்ஷாஸரமமான ஸன்யாஸாஸரமத்தில் வஸிக
 ண்டும் (ஒன்றையும் ஆவலுடன்) பாரக்கவே கூடாது ஒருபே
 டு ஒருவனுடைய அபவாதத்தையும் கேட்கவும்கூடாது அதிலும்
 சஷமாகப் பிராமமணிகளுடைய அபவாதத்தைக் கேட்க
 டாது, ஒருவித்ததாலும் சொல்லவும் கூடாது. பிராமமணிகளு
 டுக்ஷேமவாதத்தையாகுமோ அதையே எப்பொழுதும் சொல்ல
 ண்டும் தன்னை நிரதிக்கும்பொழுது அதைத் தனக்கு ஒளவுத்
 க்கொண்டு மெளனமாயிருக்கவேண்டும் எந்தஒருவனாலும், ஆக
 எப்பொழுதும் பூணம்போலாகிறதோ, எவனால சூன்யமான
 தேசம் ஜனங்கள் நிறைந்ததுபோலாகிறதோ அவனைத் தேவா
 பிராமமண்ணென்று நினைக்கிறார்கள் எதையாவது உடுத்தது எத
 லாவது பசியைப் போக்கிக்கொண்டு எங்கேயாவது சயனித்
 துகொண்டிருப்பவன் எவனோ அவனைத் தேவர்கள் பிராமமண்
 ணன்று நினைக்கிறார்கள் என கூட்டத்தைக்கண்டால் பாம்பைத்
 டாதுபோலவும் ஸம்மானத்தை அடைந்தால் மரணத்தை அடை
 துபோலவும் ஸ்திரீகளைக்கண்டால் பிரேதத்தைப்பாராகிறதுபோல
 பப்பபடுகிறானே அவனைத் தேவர்கள் பிராமமணனாக நினைக்கிறா
 ன் என வெகுமானிக்கப்பட்டு ஸந்தோஷியாமலும் அவமதிக்கப
 டும் கோபியாமலும் எல்லாப்பிரானிகளுக்கும் அபயத்தைக்கொடு
 றவலாயிருக்கிறானே அவனைத் தேவர்கள் பிராமமணனாக நினைக்க
 கள் ஞாபியானவன் மரணத்தைப் பிராததியாமலும் ஜீவனத்
 யும் பிராததியாமலும், வேலைக்காரன் யஜமானன்கட்டளை

திரிபாரபதுபோலக் காலத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிரு
 வணமும் யதியானவன் தோஷமற்ற சித்தமுள்ளவனும் தோஷம்
 பாகமுள்ளவனும் எல்லாப்பாவங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவனுமாய்
 சுவேணமும் அதனூலபகைவனிலலாதவனுன் அவனுக்குப்பயமே
 அவனுக்கு எல்லாப் பிராணிகளிடமிருந்தும் பயமிலையோ, எவன்
 இருந்தாலுமெல்லாப்பிராணிகளுக்கும் பயமிலையோ மோகமற்ற அவ
 னுக்கு ஒன்றிலிருந்தும் பயமிருக்கிறதில்லை எப்படி யானையின் கால
 லில் மறப்பிராணிகளுடைய காலடிகள் அடங்குமோ அப்படி
 னுறவியினுடையபத்தில இரத்திரனமுதலானவர்களுடைய ஸகலப்
 ப்ரணம் அடங்கிவிடுகின்றன இப்படியே தாமநிமித்தமான எல்ல
 ர்காலலாம்பையில் சொல்லப்படுகின்றன எவன் கொலையைச் செய
 மலிருக்கிறானோ அவன் ஒருகாலும் நாசமடையமாட்டான் ஹிம்
 ரசயாதவனும் எல்லாவற்றிலும் ஸம்மானவனும் ஸத்யவாக்
 நதரியமுடையவனும் இரத்திரியங்களை அடக்கின்றவனும் எல்லாப்
 ணிகளுக்கும் ரக்ஷகனுமாயிருக்கிறவன் உத்தமமான கதியை அடை
 யுறான் இவ்விதம் பேரிவால் திருபதியடைந்தவனும் பயமற்றவனும்
 னுன்றையும் விருமபாதவனுமாயிருக்கிறவனை மிருதயுவென்பது
 கிறதில்லை அவன் மிருதயுவை அடைக்கிறதில்லை ஸகல ஸம்பந்
 களும் விட்டவனும் ஆகாயம்போலிருக்கிறவனும் தன்மில்லாதவனும்
 ஸகாயமில்லாமல் திரிகிறவனும் சாரதனுமாயிருக்கிற முனி
 தேவர்கள் பிராமமணனாக நினைக்கிறார்கள் எவனுடைய ஜீவ
 தாமதத்திற்காகவோ, எவனுடைய தாமத ஹரியின் பிரீதிகாகவோ
 எவனுக்கு இரவுபகல்கள் புண்ணிபத்திற்காகவோ அவனைத் தே
 கள் பிராமமணனாக நினைக்கிறார்கள் ஒன்றையும் பிரார்த்தியாதவ
 னுன்றையும் செயயாதவனும் ஒருவரையும் நமஸ்கரியாமலும்
 யாமலுமிருக்கிறவனும் ஸகலபந்தங்களுமற்றவனுமாயிருக்கிறவன்
 தேவர்கள் பிராமமணனாக நினைக்கிறார்கள் எல்லாப்பிராணிக
 ஸ்கததில் ஸந்தோஷமடைகின்றன, துக்கத்திற்கு மிகவும் நடு
 கின்றன ஆகையால், ஸாததையுடனகூடிய யதியானவன் பிரா
 களுக்குப் பயத்தை உணர்ப்பண்ணுவதில் வருத்தமுள்ளவனாகிக் கா
 களைச் செயயக்கூடாதனனோ? இக்கலோகத்தில் எல்லாப்பிரா
 ணிகளுக்கும் அபயமென்ற தக்ஷிணையினுடைய தானமானது எல்
 தானங்களுக்கும் மேற்பட்டது ஆகையால், எவன் முதலில் ந
 லுதலென்னும்செய்கையை விடுகிறானோ அவன் பிரஜைகளிடமிரு
 அன்றதமான அபயத்தை அடைகிறான். ஆதமயாஜியான யதி

ன முகத்துவரத்தினால் கொடுக்கப்படும் பிராணகுதிறவினை
 ஹாமம் பண்ணுகிறான் சராசரமான ஜகதற்கு நாபியும் இரு
 -முமான வைஸுவாநரானவன் தனக்கு அவயவங்களான அ
 டைய அங்கத்தையும் நல்லதும் கெட்டதுமாயிருக்கிற காம
 நயும் ஸகலத்தையும் அடைகிறான் எந்தவைசுவாநரன் ஹருதய
 லு ஓடடைஅளவில் நாபிக்குமேல் இருக்கிறதே அவனிட
 பிராணவாயு இந்திரியமுதலானவைகளை ஆதமயாஜியானவன்
 ஹாமம் செய்கிறான் ஹோமம் செய்யப்பட்ட அவனுடைய அ
 ரிதேஹாதரமானது தேவர்கள்முதலான எல்லாபிராணிகளுடைய
 மாவிலுமிருக்கிறது தவிர, ஸஞ்சக்ஷம்பூதங்கள்மூன்றையும்உப
 ராகவுடையஹிரண்யகாபபனையும் பக்ஷிபோலச் சரீரத்திலுமாநத
 ருறுகுணங்களோடுகூடியாஸ்வரணையும் மேலானபரமாதமஸ்வரூபத்
 யும் அறிகிறவர்கள் எல்லாஉலகங்களிலும் பூஜிக்கப்படுகிறார்கள்
 ராக்களுக்கு ஸமாததாக்களானதேவர்கள் அமிருதத்தை அளிக்கிறா
 எவன் வேதங்களையும் ஜகதத்தையும் காமவிதியையும் அதன்ப
 ஸவாகக்முதலானவற்றையும் பரமாதமஸ்வரூபத்தையும் பின்னு
 லாவற்றையும் தனதுபிரதயகாதமாவினிடத்திலேயே அறிக
 னு அவனை எப்பொழுதும் தேவர்கள் (பூஜிக்க) விருமபுகிறார்கள்
 ராசமாயிருக்கிறகிரணங்கள்போன்ற இந்திரியவயாபாரங்களுள்ள
 ன பூமியிலும் ஆகாயத்திலும் ஸம்பந்தமில்லாததும் அறிபமுடி
 தும் ஞானவடிவமும் பரமமாண்டத்திலுவிப்பவித்ததும் அங்க
 பதைகளாகிற சிற்குகளுள்ளதுமான அண்டத்தின் நடுவிலுள்ள
 போன்ற பிரதயகாதம் ஸ்வரூபத்தைத் தனதுசரீரத்தில ஹரு
 காசத்தில அறிகிறதே அவனைத் தேவர்கள் விருமபுகிறார்கள்
 க்காலமாகிற சக்கரத்தினுடையவாயில் இந்த எல்லா உலகமும்
 கிறதோ (எப்பொழுதும்) சுற்றிவருகிறது சிதறிப்போகாத
 ஜனங்களுடைய ஆபுளைக்குறுக்கச்செய்கிறது ஆறுநுதுக்களா
 துத்தையுடையதும் பன்னிரண்டு மாதங்களாகிற ஆரக்காலகளை
 யதும் அமாவாஸை பூரணிமை மாதப்பிறப்புக்களாகிறகணு
 டையதுமாயிருக்கிற அந்தக்காலச்சகரமான ஆதமஸ்வரூபமானது
 தயகுளையில வைக்கப்பட்டிருக்கிறது ²இந்தலோகத்தில் ஸ
 பதிஸ்தானத்தை அடைந்த எந்தஜீவன் ஜகத்திற்குச் சரீரமோ
 ன ஸதூலஸஞ்சக்ஷம்மான ஸகலலோகங்களையும் வியாபித்திருக்க
 ர அந்தஜீவனுனவன் தன்னுலவியாபிக்கப்பட்ட அந்தஇரண்டு

சீரத்திலுமிருந்துகொண்டு பிராணதேவதைகளை ஹிதமாகத் துதிசெய்கிறான் அந்தத்தேவதைகளும் திருபதியடைந்து அவையமுக்கத்தைத் திருபதிசெய்கிறார்கள் பிரம்மத்தை உபாஸிப்பதேஜோமயனும் நித்யனும் பழமையானவனுமாகிய பயமற்றனனும் அழிவற்றவைகளுமாயிருக்கிற உலகங்களை அடைகிறான் ஸிம்மிருந்து பிராணிகள் ஒருகாலும் பயத்தை அடைவதில்லை அவன் ஒருபோதும் ஒருபிராணிக்கும் பயப்படுகிறதில்லை என்றமற்றவர்களால் நிரூபிக்கப்படாதவனும் மற்றவர்களைத் தானும் திக்காதவனுமாயிருக்கிறானே அந்தவேதியன் பரமாத்மாவைப் பகஷ்மமாகப் பாரப்பான் (அதனால்) அஜஞானமற்றவனும் களங்கமவனுமாயிருக்கிற அவன் ¹இகப்பாக்களி லுள்ளபோகயத்தை அடைதில்லை இரதப்பிஷ்டு²கன குரோதமோகன்களில்லாமல் ஓட்டாஞ்சியையும் தங்கத்தையும் ஸம்மாகக் கருதிச் சோகமரசித்துப் பறலும் கலகமுமில்லாமல் நிரதை ஸதுதி இரண்டுமீன்கி விருப்படுபபுகளறறுஉதாஸீனனடோல் ஸஞ்சரிப்பான்

இருநூற்றைம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம். (தோடீச்சி)

(வ்யாஸர் ஜகீமாவைஅறியும்வகையைச் சுகருகீத்சி
சோல்லியது)

(மனமஇரத்திரியமுதலான) மாயாவிசாரங்களால் ஜீவனஸாரியாக்சீ செயப்பபட்டிருக்கிறான் அவைகள் இவனை அடதில்லை அவன் அவைகளையும் அறிவான் அந்தஜீவன இரத்கத்தில மனமுதலான ஆறுஇரத்திரியங்களாலும் வசப்பட்டவைகபலமுள்ளவைகளுமாயிருக்கிற நல்லகுதிரைகளாலே ஸாரத்திே இரதஎல்லாக்காரியத்தையும் செய்கிறான். இரத்திரியங்களைக்காலும் விஷயங்கள் மேலானவைகள் விஷயங்களைக்காட்டிலும் பமேலானது மனத்தைக்காட்டிலும் புத்தி மேலானது டயைக்காட்டிலும் ²ஆத்மா மேலானது அதைக்காட்டிலும் ³பு

¹ இவை அழியுநகன மையவாதலால், என்றும் அழியாத நித்யானந்த, அடைவான் என்றபடி.

² 'ஹிரண்யகாப்பபுத்தி' எனபது பழையவுரை

³ 'அவ்யகதம்' எனபதுமூலம் 'சரீரம்' என்றுபொருளகூறுவது ஸூதரம் ராமா ஜுஜபாஷ்யம்

கிருதி மேலானது அதைக்காட்டிலும் பரமாதமா மேலானவன்
 மாதமாவுக்குமேற்பட்டது வேறுஇல்லை அவனதான் எல்லை
 பனதான் மோக்ஷஸவருபன் இவ்விதம் ஆதமா எல்லாப்பிராணிக
 -த்திலும் மறைந்திருக்கிறபடியால் பிரகாசிக்கிறதில்லை ஆனால்
 பிஷ்டமதாசிகளான் ஞானிகளால் மேலானதும் ஸுபிஷ்டமமுமான
 தியினால் பாககப்படுகிறான் மனமுதலான ஆறுஇந்திரியங்களை
 விஷயங்களையும் தாரணசக்தியினால் அநந்தராதமாவில் லயிக்க
 யது வெகுவான சிந்தனையைச் செய்யாமல் விததையினால் பழக்க
 மனத்தைத் தியானத்தினால் ஒழிக்கச் சாந்தமானமனமுடைய
 ருதி 1 ஆதமாவைத்தவிரவேறுபாடுவரன்றறிருக்கிறவன் அதனால்
 ஸூழ்பதமடைவான் எல்லா இந்திரியங்களுக்கும்வசமானமனத்தை
 சஞ்சலமான நினைவையுமுடையமனிதனோடுவென்றால் (காமத்தில்
 மாவைக்கொடுத்ததின்மீது மிருதயுவை அடைகிறான் எல்லாஸங்க
 களையும்தள்ளிவிட்டுச் சித்தத்தைப் புத்தியில் பிரவேசிக்கச்செய்ய
 ண்டும் சித்தத்தைப் புத்தியில்லெனத் தனியிடிக் காலத்தைநசிக்க
 யகிறவனாயிருக்கவேண்டும் யதியானவன் சித்தத்தின் தெளிவினால்
 ததையும் அசுபத்தையும் விடுகிறான் இவ்வுலகில் தெளிவானசித்த
 ளவன் ஆதமாவில்கிலெற்றது அழிவற்றஸூகத்தை அடைகிறான்
 தத்தின் தெளிவினுடைய லக்ஷணமோடுவென்றால் கிருபதியுள்ள
 எப்படி ஸூகமாகித்திறைசெய்வானோ, காற்றில்லாதஇடத்தின்
 ணடப்பட்டதீபம் எவ்விதமஅசையாதோ அப்படி முனஇரவிலும்
 இரவிலும் மனத்தைஆதமாவில்கோப்பித்துக்கொண்டு லேசான
 ராமுள்ளவனும் மிகவும் சுதந்தமானமனமுள்ளவனுமாகித் தன்ன
 தில் தனனைப்பார்க்கிறுன்னென்பதுவே ஒ' புத்திரனே! உபதே
 மான இந்தச்சாஸ்திரமானது எல்லாவேதங்களுடையகஸ்யமு
 தத்தைத்தவிர மற்றச்சபதங்களாலும் பிரத்தியக்ஷானுமானங்கள்
 அறியப்படாததும் தன் அனுபவத்தினாலேயே அறியக்கூடியது
 இருக்கிறது திரவியமபோன்ற எந்தவஸ்துவானது தாமத்தைப்ப
 ள் எல்லாச்சரித்திரங்களிலும் விசித்திரமான கதைகளிலும் காண
 கிறதோ அந்த அமிருதமானது அனேக ரிசுருக்களைக் கடைநி
 க்கப்பட்டது ஒ' புத்திரனே! தயிரிவிருந்து வெண்ணெய் எடு
 படுவதுபோலவும் கடலையிலிருந்து அக்கினி எடுக்கப்படுவது
 ள்விதவானகளுடைய ஞானமானது பரமானத்திலிருந்து எடு
 பட்டது குழந்தைய' உத்தமாதிகாரிகு உபதேசிக்கப்பட்ட இ

சசாஸ்திரமானது ஸனாதகாசனங்குச சொல்லக்கூடியது அப்படி
 டட்ட இரதசசாஸ்திரமானது சமம், தமம், தவம், வேதாததியயன
 குருவை) அனுசரித்தல் இவைகளில்லாதவனும் அஸூயையும் ஒரு
 னைமையுமுள்ளவனும் சொன்னகைச செயயாதவனும் தாகக ச
 நிரததால கெடுக்கப்பட்டவனும் கோளசொல்லுகிறவனுமாயிருக்க
 யனுக்கு சொல்லத்தக்கதில்லை எல்லாஸையும் புகழுகிறவனும்
 லாராலும்புகழப்படுகிறவனும் சாநகனும் தவமுள்ளவனும் பிரியனு
 யிருக்கிற புத்திரானுக்கும் தன்னை அனுஸரித்தல்ஷயனுக்கும் இ
 சொல்லத்தக்கது இரதாசஸ்யமானதாமமானது மறறவனுக்கு
 வித்ததாலும் சொல்லத்தக்கதில்லை ஒருகால ஒருமனிதன் இர
 ஸாஸ்திரத்திற்காக ரத்தினங்களாலநிறைந்த இரதப்பூமிமுழுமை
 கொடுத்தாலும் ததவத்தை அறிந்தவன் அதைக்கூடாடிலும் இது
 பெரிதென்று நினைக்கவேண்டுமே ஆகையால், மஹரிஷிகளாலவே
 க்கப்பட்ட அரதசசாஸ்திரமானது வேதாநதங்களில் சொல்லப
 டிருக்கிறது மிகவுமரஸ்யமானவிஷயத்தையுடையதும் அரதஆத்
 வைப பற்றியதுமான சாஸ்திரமானது ஸாதாரண மனிதர்களு
 டட்டாததாயிருக்கிறது இனி எதை என்னை நீ கேட்கிறாயோ அ
 உனக்கு நான் நன்குசொல்லுவேன் ஒ' குழந்தாய்! இதனே
 உன்மனத்தில் எது இருக்கிறதோ, எந்தவிஷயத்தில் உனக்
 சில இடங்களில் ஸந்தேகமிருக்கிறதோ அதைக் கேட்கலாம் இ
 நான் உன்முன்னே இருக்கிறேன் உனக்கு நான் மறுபடி
 என்னசொல்லவேண்டுமே?' என்றுவினவினா

இருநூற்றைம்பத்துபுனைவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

(வ்யாஸர், ஐந்துபூதழதலீயவற்றின் துணங்களைச் சுருக்கிச்
 சொல்லியது.)

சுகா, 'ஒ' ஸகலகுணங்களும் பொருந்திய முனிசிகாமணி
 ஆதமாவைப்பற்றிய சாஸ்திரத்தை அறிந்திருக்கிறபடி அநக
 யாதமசாஸ்திரத்தை மறுபடியுமே எனக்கு விரிவாகச் சொல்லவே
 டும்' என்றுகேட்க, வ்யாஸா கூறலானா

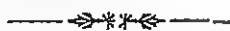
'குழந்தாய்! இரத உலகத்தில் மனிதனுடைய அதயாதமத்
 நான் உனக்குச் சொல்லப்போகிறேன் அதனுடைய இரதவிரி
 களை பிராணிகளுக்குக் கடலின் அலைகளபோலப் பூமி, அ

பு, வாயு, ஆகாயம் என்ற மூன்று மஹாபூதங்கள் ஏற்படுத்தப்பட
 க்கின்றன ஆமையானது தன் அவயவங்களை வெளியிலநீட்டி
 படி சுருக்கிக்கொள்ளுகிறதுபோல இவவுலகில் அஸ்பமானசரீரங்
 ல் மஹாபூதங்கள் ஜன்னமனோதிவிகாரத்தைச் செய்கின்றன.
 தக்காரணத்தால் ஸ்தாவராஜகமங்களான இரத உலகமனைத்தும்
 ராபூதவடிவமாகவே இருக்கிறது அந்தச் சரீரத்திலேயே அந்த
 மே ஸருஷ்டிவிஷயத்திலும் பிரளயவிஷயத்திலும் விரிவாகச்
 ல்லப்படுகிறது குழந்தாய்' மஹாபூதங்களையே எல்லாப்பிரா
 களிலுமிருக்கின்றன பிராணிகளைப் படைக்கிற பரமமாவானவா
 தபராணியினவிஷயத்தில் எந்தக்காமத்தைப்பாராததாரோ அதற்
 தக்கபடி அந்தப் பிராணியிடத்திலும் பூதங்களுடைய விதபாஸத்
 சசெய்தார்' என்றுசொன்னா சுகா, 'சரீரங்களில் செய்தவித்தியா
 தைப் புருஷன் எவ்விதம் அறியக்கூடும்? சில இந்திரியங்கள், சில
 ரங்கள் அவைகளையும் எவ்விதம் அறியமுடியும்?' என்றுகேட
 வயாஸா, 'இதை உனக்கு உள்ளபடி கிரமமாகச் சொல்லு
 ன் அது எவ்விதமாயிருக்கிறதென்பதையும் அதனுடைய தத்
 எவ்விதமிருக்கிறதென்பதையும் நீ ஒரே மனமாகக் கேட்கக்
 வாய். சபதம், ஸரோதரம், துவாரங்கள் என்னும் மூன்றும் ஆகா
 கிலிருந்து உண்டானவை பிராணன், சேஷுடை, ஸ்பாசம், என
 றும் வாயுவினுடைய தாமங்கள் தேயுவானது ரூபம், நேதரம்,
 ததிலிருக்கும் அகனி என மூன்றுவிதமாகச் செய்யப்படுகிறது
 ம, ரஸநேதரியம், ஸநேகம் என மூன்றும் ஜலத்தின் தாமங்கள்.
 ம, நாஸிகை, சரீரம், என மூன்றும் பூமியின் தாமங்கள் ஸரோ
 ம், தவக, நேதரம், நா, நாஸிகை, எனமீர்தும் இந்திரியக்கூட்டம்
 சபூதங்களின் விகாரமானது இவ்விதம் விவரணம் செய்யப்பட
 வாயுவிலிருந்து ஸ்பாசமும், அப்புவிளிருந்து ரஸமும், தேயுவி
 றுது ரூபமும் (உண்டாயினவென்று) சொல்லப்படுகின்றன சபதம்
 ரயத்திலிருந்து உண்டானது கந்தமானது பூமியின் குணமாகக்
 தப்படுகிறது மனம், புத்தி, வாஸனை இம்மூன்றும் மனோமயங்
 ஸ்தவராஜஸ்தமோகுணங்களுக்குப்பிறகு உண்டான இவைகள்
 தக்குணங்களை விட்டிருப்பதில்லை இவவுலகில் ஆமையானது தன்
 யவங்களை வெளியில் நீட்டி உள்ளே அடக்கிக்கொள்ளுகிறது
 லவே புத்தியானது இந்திரியக் கூட்டத்தை ஸருஷ்டித்து (மறு
 பும தன்னிடத்தில்) ஒடுங்கச்செய்கிறது பாதத்திற்குமேல்
 க்குக் கீழுள்ளதை அறிகிறதென்கிற அந்தக்காரியத்தில் உத்தம

மான புத்தியானது இருக்கிறது புத்தியானது சபதமுதல குணங்களின் ஸ்வரூபத்தை அடைகிறது புத்தியே மனமுதல எல்லா இந்தரியங்களுமாகிறது புத்தியிலலாத விஷயத்தில குணங்கள் ஏது? மனிதனிடத்தில் இந்தரியங்களை நீந்தாகவும் மனம் ஆதாகவும் சொல்லப்படுகின்றன புத்தியை ஏழாவதாகவும் ஜீவனடாவதாகவும் சொல்லுகிறார்கள் கண ரூபத்தை அறிவதற்கு உண்டானது, மனம் ஸமசயத்தை உண்டாகுகிறது புத்தியாக நிச்சயத்தைச் செய்கிறது கேஷதரஜஞ்ஞன ஸாக்ஷியாகச் சொல்லப்படுகின்ற ரஜஸ தமஸ ஸதவம் இமமூன தும (பூவவாஸனையான) , காரணத்தினால் உண்டாகின்றன அநதகருணைகள் எல்லாப்பிராணனிடத்திலும் ஸமமாயிருக்கின்றன அநதகருணைகளை ஊகி, அறியவேண்டும் அவைகளுள் எதை ஆதமாவிலபரீதியம் ம் சாததியும் சுத்தியமுள்ளதாகப் பாப்பாடு அதை ஸதவம் நிச்சயிக்கவேண்டும் எது சரீரத்திலோ மனத்திலோ ஸந்தாதுடன் பரவருத்தியுள்ளதாகிறதோ அதை ரஜஸாகக்கண்டு கொள் வேண்டும் எது மோகத்துடன் கூடியதும் பிரகாசமற்றவிஷயத புடையதும் ஊக்கமுடியாததும் அறியமுடியாததுமாயிருக்கிறது அதைத் தமஸென்று நிச்சயிக்கவேண்டும் ஸந்தோஷம், பரிஆனந்தம், ஸம்பாவனை, மனத்தின்தெளிவு இவைமுதலான ஸாத குணங்கள் காரணத்தினாலோ காரணமில்லாமலோ உண்டாகின்ற அபிமானம், பொய்யுரைத்தல், லோபம், மோகம், பொறாமை இவைகள் ரஜோகுணத்தின் அடையாளங்கள் அவைகள் காரணத்தா காரணமில்லாமலும் ஏற்படுகின்றன அப்படியே மோகம், அபிரதை, நிதரை, சோம்பல், அறியாமை இவைகள் எப்படியாவது அக்கடி உண்டாகின்றன அவைகள் தமஸின்குணங்களாக அற்தகக்கவை

இருநூற்றைம்பத்துநான்காவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம் (தோடர்ச்சி)

(வ்யாஸர், ஆத்மாவே எல்லாமாய் எல்லாவற்றையும் செய்கிற தென்பதைச் சுருக்குச் சொல்லியது)

மனமானது (ஸங்கலபத்தால்) பதாரதத்தை உண்டா கிறது புத்தியானது அதை நிச்சயிக்கிறது அக்காரமானது யத்தையும் அபரியத்தையும் அறிகிறது இமமூன தும காமத்தி,

டானவை இந்திரியங்களைக்காட்டிலும் விஷயங்கள் மேலான
 கள் விஷயங்களைக்காட்டிலும் மனம் மேலானது மனத்தைக்
 டிலும் புத்தி மேலானது புத்திபககாட்டிலும் ஆதமா மேலா
 தன்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது மனிதனுக்குப் புத்தியே
 மா புத்தியே ஆதமாவுக்கு ஸாதனம் அது எப்பொழுது
 ராதததை நானுவிதமாகச்செய்கிறதோ அப்பொழுது மனமாக
 இந்திரியங்கள் பலவிதமாயிருக்கிறபடியால் புத்தியானது அடி
 விகாரத்தை அடைகிறது புத்தியானது சபதத்தைக்கேட்கிற
 ரோதகிரமாகிறது, ஸபரிசிக்கிறதாக தவக்காகச்சொல்லப்படு
 து, பாக்கிறதாக நேதகிரமாகிறது, ரஸத்தை அறிகிறதாக ரஸன
 கிறது, கருதத்தை அறிகிறதாக கிராணமாகிறது (இப்படி) புத்
 னது வெவ்வேறு விகாரத்தை அடைகிறது புத்தியின்விக
 களை இந்திரியங்களென்று சொல்லுகிறார்கள் அவைகளில் புரு
 னவன் காணப்பட்டாவது இருக்கிறான் புருஷனிடத்தில் புத்
 னது இருந்துகொண்டு ஸாதவிகாரஜஸதாமஸவிருத்திகளின
 க்கிறது மனிதன் ஒருகால ஸந்தோஷத்தை அடைகிறான் ஒரு
 மயம் துக்கக்கவஞ்செய்கிறான் ஒருஸமயம் ஸுகமும் துக்கமு
 லாமலுமிருக்கிறான் ஸதவரஜஸதமோருணரூபமான இந்தப்புத்
 னது, நதிகளையெல்லாமவற்பதம் அலைகளுள்ள துமானஸமுத்தி
 னது பெரியகரையை அடுத்திருப்பதுபோல மூன்றுகுணங்களை
 அடுத்திருக்கிறது எப்பொழுது ஒருபொருளை விரும்புகிறதோ
 ப்பொழுது அது மனமாகிறது தனித்தனியான இந்திரியா
 ின் ஆதாரங்களைப் புத்தியிலேயே அறியவேண்டும் இந்தஎல்ல
 ிரியங்களும் முழுதும் கிரமமாக ஜயிக்கத்தக்கவைகள் எப்பெ
 து எந்தஇந்திரியமானது புத்தியோடுசேருகிறதோ அப்பொழுது
 தஇந்திரியத்தினால் அறியப்படுவதும்) மனத்தின்ஸங்கல்பரூப
 னபதாராதத்தில் புத்தியானது பிரிவையடையாததாயிருக்கிறத
 வருத்திஸ்வபாவமான ரஜஸஸ்தவமும் அனுஸரிகிறது எந்த
 ராததங்கள் (உலகத்தில்) இருக்கின்றனவோ அவைகளெல்லா
 மமூன்றுகுணங்களிலேயே ஆரக்கால்கள் வண்டிச்சக்கரத்தி
 டைபை அனுஸரிப்பதுபோல அனுஸரித்தவைகளாகச் செலு
 ற்றன மனமானது, உதாஸீனமுள்ளவைகளும் விஷயங்களின்
 மபரதத்திற்குத்தக்கபடி வெளியிலஸஞ்சரிக்கின்றவைகளும் பு
 யைஸாரமாகவுடையவைகளுமான இந்திரியங்களால் தீபம்போல
 னனிஷ்டப்படி பிரகாசத்தைச்செய்கிறது இந்தஜகத்தானது இ

வித ஸ்வபாவத்துடன் கூடியதென்று அறிந்தவிதவான் ஒருநா
மோகம், சோகம், ஸந்தோஷம், மாகஸாயமஇவைகளை அடை
தில்லை விஷயகதிற்செல்லுகின்றவைகளும் பிரவருத்தியுள்ளன
ளும் நீதியற்றவைகளும் மனோவசமில்லாதவாகளுக்கு அடங்காத
களுமாயிருக்கிற இந்திரியங்களால் ஆதமாவானது பராக்முடி
தில்லை எப்பொழுது புருஷன் இந்திரியங்களுடையவயாபாரம்
மனத்தினுள்ளிருந்து அடக்குகிறானோ அப்பொழுது இவனுடைய ஆ
வானது தீபத்தாலபிரகாசமசெய்யப்பட்ட உருவம்போலப் பிரக
கிறது ¹ இருளநீ வகியபொழுது எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் எல்
பொருள்களும் விளங்குவதுபோலவே இதைபு மிசசயிக்கவேண்
எவவிதம் ஜலத்திலுள்ளிருக்கின்ற நீர்ப்பறவையானது ஜலத்தின்
பந்தத்தை அடைகிறதில்லையோ அவ்விதமே முகத்தினையோகிய
வன் குணத்தோஷங்களின்ஸம்பந்தத்தை அடைகிறதில்லை அப்படி
பண்டிதனானவன் விஷயங்களை அனுபவித்ததாலும் எல்லாப்பொ
களிலும் பற்றுதலற்றவனாயிருப்பதால் தோஷங்களை ஒருவிதத்தி
அடைகிறதில்லை எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஆதமபூதனும் விஷ
களுடையகூட்டத்தில பற்றுதலில்லாதவனுமாயிருக்கிறவனு
முன்செய்துவந்தகாமாவைவிட்டு எப்பொழுதும் ஆதமாவில் பற்
லிருக்கிறதோ (அவன் புண்பராவங்களை அடைகிறதில்லை) ஆதமா
னது புத்தியை வியாபிக்கிறது, ஒருகால் விஷயங்களைபு ம வியா
கிறது விஷயங்கள் ஆதமாவை அறிகிறதில்லை, ஆதமா விஷ
களை எப்பொழுதும் அறிகிறது ஆதமாவானது விஷயங்க
பராக்கிறது அந்தஅந்தப்படி படைக்கிறதுமாயிருக்கிறது ஸு
மமானகேசுதாசேசுதாஜன்களுடைய இந்தவித்தியாசத்தை அறி
கடவாய் இவற்றுள் ஒன்று விஷயங்களைப்படைக்கிறது
ற்றொன்று விஷயங்களைப் படைக்கிறதில்லை இயற்கையினாலே
விரண்டிம வெவவேறாயுள்ளவைகள் எப்பொழுதும் சோந்தனை
ளாயுமிருக்கின்றன மதஸ்யமானது ஜலத்தைக்காட்டிலுமவேற
லும் ஜலத்துடன் சோந்தே இருக்கிறதுபோல அவைகளும்
ந்தே இருக்கின்றன அததிப்பழமும் கொசுவும் சோந்தும்
மாயிருப்பதுபோலவும் ஈகரும் முஞ்சமும் சோந்தும் வேற
யிருப்பதுபோலவும் சரீர ஆதமாககள் சோந்திருந்தாலும் ஒ
ற்றொன்றில் இருப்பவைகளுமாயிருக்கின்றன

இருநூற்றைம்பத்தைநதாவது அதயாயம் ,

மோக்ஷதாமம் (தோடர்ச்சி)

வ்யாஸர், ஞானிகளின் பேருமையைச் சுருக்கிச் சொல்லியது)

புத்தியானது ஸதவாஜஸதமோருணாகளைப் படைக்கிறது. ததிராஜனான அவைகளை அடைகின்றன நியந்தாவான கேஷத நனுவன உதாஸீனனபோல ஸகலமானருணாகளையும் விகா த அடையும்படி செய்கின்றன விஷபகளைப் படைக்கிற அந்தப் பியானது பூவவாஸையுடன் கூடியது (ஊரணநாபியெனனும) பிககால பூசசியானது எவவிதம் நூலை ஸருஷ்டிக்கிறதோ அவ மே (இந்த கேஷதாஜனானவன) விஷயங்களை ஸருஷ்டிக்கின்றன கதை அடைந்த பதார்த்தங்களை இல்லாமலபோவதில்லை (பின் யன்ன வென்றால்) அவைகளுடைய பிரவாததியானது அறியப் பற்றில்லை இவவிதம் சிலா நிச்சயிக்கிறார்கள் மற்றுஞ்சிலா பிருத்தி என்று தீர்மானிக்கிறார்கள் இவவிரண்டு விதத்தையும் பிகருத் தக்கபடி விசாரித்துத் தீர்மானிக்கவேண்டும் 2 ஜனனத் படைந்த ஆதமாவும் இவவிதமே ஆவான மனிதன் ஆகியநதமற் ம நிதயமுமான ஆதமாவை அறிந்தது எப்பொழுதும் குரோதம், தாஷம், மாதஸரியம் இவைகளை அடையாமல் ஸஞ்சரீக்கவேண் இவவிதம் புத்தி சிந்தை இவைகளால் விபாபிக்கப்படடதும் கியுள்ள துமான ஹருகயகார்த்தியை அறுத்துவிட்டுத் துக்கமும பயமுமில்லாதவனாக ஸுகமாபிருக்கவேண்டும். எவவிதம் பூமி ருந்து தவறிப் பெரிதான பிரவாகமுள்ள நதியில் ஆழந்தவாகள பத்தை அடைவார்களோ அவவிதமே இவவுலகில் மூழ்கின ஞானிகள் துன்பத்தை அடைவார்களென்று அறியக்கடவாய், யான துன்பத்தை அடைவதில்லை. நிராகருணமும் ஞானவடிவ றான தன்னுடைய ஆதமாவை அடைகிற ததவஜஞானியானவன யில் நடக்கின்றன இவவிதம் மனிதன் எல்லாவற்றையும் அறி பிராணிகளுடைய ஜனனமாணங்களையும் வைஷ்ணவத்தையும் ருக் ஆராய்ந்து சிறந்த அடக்கத்தை அடைகின்றன ஆதமஜ றம் அடக்கம் இவவிரண்டும் விசேஷமாகப் பிராமமணனுக்கு

1 இல்லாமலபோவது

2 ஆதமாவுக்கு நாசமென்பது, அந்தச்சரீரத்தில் பிரவிருத்தியில்லாமை பபது கருத்து

ஜனம ஸாமாததியமாயிருக்கின்றன அவை குறைவற்ற மோக்ஷனவர்கள் இதை அறிந்தவன் விதவாணுவான் இதைத்தவிர வினுகரு வேறு லக்ஷணம் ஏது? விதவான்களானவர்கள் இதை, நது கிருதாரததாசனாகி மோக்ஷத்தை அடைகிறார்கள் அவான்களுக்குப் பரலோகத்தில் உண்டாகிற மிகப்பெரியபயம் வான்களுக்கு உண்டாகிறதில்லை விதவான்களுக்கு உண்டாகிற அழிச்சிறந்தகதியானது மற்ற ஒருவனுக்கும் உண்டாகிறதில்லை மனிதோஷமுள்ள உலகத்தைப்பார்த்துப் பொறுமை அடைகிறான் அதைப்பார்த்துத் துக்கிக்கவும் செய்கிறான் எவர்கள் சோகமா உணடுபண்ணப்படுகிறதென்றும் சோகமில்லாமையானது ஸவ, மாயுள்ளதென்றும் அறிகிறார்களோ ஸமாததாசனான அந்தவிதகளை அந்தவிஷயத்தில் துக்கத்தை அடையாதவர்களாக அறிவாணவன் பயனிலவிருட்பயின்றி எந்தக்காமாவைச் செய்கிற அந்தக்காமாவானது அவனுடைய பூர்வகாமாவை நாசஞ்செய்கி, அந்த இரண்டு விதகாமாவும், காமாவைச் செய்கிறவனான அவனு இவவுலகில் விருப்பத்தையும் உணடுபண்ணுகிறதில்லை, வெறுமையும் உணடுபண்ணுகிறதில்லை' என்று சொன்னான்

இருநூற்றைம்பத்தாருவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தர்மம் (தோடர்ச்சி)

— ❦ —

(வ்யாஸர் பூதம்ஜனானத்தைச் சுகருக்தச் சொல்லியது)

சுகா, 'இவவுலகில் எந்தத்தாமத்திற்குமேலாக ஒருதாய இல்லையோ, எல்லாததாமக்களையும்காட்டிலும் சிறந்த அந்த மத்தை நீங்கள் எனக்கு நன்றாகச் சொல்லவேண்டும்' என்றுமே வ்யாஸர் சொல்லலானான்

'புராதனமும் ரிஷிகளால் புகழப்பட்டது'ம எல்லாததாமக யுககாட்டிலும் சிறந்ததுமான தாமத்தை எனக்கு நன்றாகச் வேன அதை இப்பொழுது ஒரோமனமாகக் கேட்கக்கடவாய தகாமாக்கச்செல்லுகின்றவைகளும் எவரும் விழுவதையே இயலடையவைகளுமான இந்திரியங்களைப் புத்தியினுடைய பரிசேய்தை தனது சிசுக்களை அடக்குவது போல அடக்கி மனத்தையும் இயங்களையும் ஒருவழிப்படுத்தவது பெரியதவம் அது மி உபாந்தது அந்தத்தாமமானது எல்லாததாமக்களையும்காட்டி

நத்தாகச சொல்லப்படுகிறது மனத்தை ஆறுவதாகவுடைய அந்
 ல்லா இந் திரியங்களையும் தாரணசகதியினால் தரித்துக்கொண்டு ப
 ஈசிரத்தனைகளைச் செய்யாமல் ஆதமாவில் திருபதிபடைநதவனபே
 நககவேண்டும் எப்பொழுது விஷயங்களிலிருந்து திரும்பி இந் திர
 யுகள தமமிருப்பிடத்தில் இருக்கப்போகின்றனவோ அப்பொழுத
 உன்னுடைய புத்தியினாலே சாஸ்வதமான பரமாதமாவைப்பாரா
 ப மனோவசமுடையவர்களும் மஹாதமாகக் கருமான பிராமமண
 எல்லாவற்றிற்கும் ஆதமாவும் புகையிலாத அக்கினிபோன்ற துமா
 நககிற அநதபர்மாதமாவைப்பார்க்கிறார்கள் புஷ்பமும் பழமு
 ளள தும் அனேககிளைகளுடைய துமான பெரியமரமானது ('எனது
 ா எங்கே? கனிஎங்கே?' என்று) தன்னுடைய மலாகனிகளை அறிக
 லலை அப்படியே புத்தியானது, 'எங்கிருந்து வந்தேன்? எங்கே
 ரகப்போகிறேன்?' என்று அறிகிறதில்லை இந் தசசரீரத்தில் இந்
 புத்தியைக்காட்டி லுமவேறாக அநதராதமா இருக்கிறான் அவன
 லாவற்றையும் பார்க்கிறான் அவன் தன்னுடைய ஸ்வரூபமாயும்
 வும் பிரகாசமாயும் இருக்கிற ஞானமாகிற தீபத்தினால் ஆதமாவைப்பா
 ருள்ள எல்லாவற்றையும் அறிநதவனாயிருக்கிறீர் ஆதமாவினால் ஆத
 மாவைப்பார்த்து உபாதிபற்றவனும் சட்டைகழற்றிய ஸாப்பம்போல்
 லாப்பாலங்களினின்றும் விடுபட்டவனுமாகக்கடவாய ஓ! குழந
 ! இவ்வுலகில் நீ சிறந்த புத்தியை அடைந்து பாவமும் தாபமும்
 றவனாகி, மாயையிலிருந்து உண்டான தும், எங்குமெருகுவ
 , உலகங்களை இழுத்துக்கொண்டு செல்வதும், பயங்கரமும், பஞ்
 திரியங்களாகிற முதலைகளையும் மனமும் அதனவிருத்தியுமாகிற
 களையும் லோபமோகங்களாகிற நால்களையும் காமகருரோதங்க
 ளைப்பாம்புகளையும் ஸத்யமாகிற தீர்த்தத்தையும் பொய்யாகிற
 கத்தையும் பெரிய கோபமாகிற சேறறையும் காமமாகிற முதலை
 யும் மிகக் வேகத்தையுமுடைய தும், வாஸனையாகிற ஆழத்தால
 கமுடியாதது, மனோவசமில்லாதவர்களால் தாண்டமுடியா
 ம, பேசுசுகளாகிய சுழலுள்ள தும், அணுகமுடியாத தும்,
 து காமத்தினால் உண்டான தும், நதிகளில் சிறந்த தும், ஸமஸார
 ரத்தில் சேருகிற துமான அநத மஹாரதியைப் புத்தியினால்
 ளடக்கடவாய புத்திமான்களும் தைரியசாலிகளும் மனோ
 ளளவர்களும் மனவர்கள் எந்நதியைத் தாண்டுகிறார்களோ
 கத்தாண்டிப் பாவங்களற்று எங்கும் பற்றுவிட்டுச் சுத்தனும்
 மாவை அறிநதவனுமாகிப் பேரறிவை அடைந்து, பிராமமாகப்

பாகிராய் எல்லாததுன்பங்களையும் தாண்டினவனும் கல்கமறந்த
தெளிவானமனமுள்ளவனுமாகி, மலையிலிருக்கிறவன் பூமியிலிரு
ந்தபொருள்களைப்பார்ப்பதுபோல எல்லாப்பிராணிகளையும் பாரக்
குவாய சினமும் களிப்பும பிறவுயிரகருததுன்பமசெய்வதிற
தியுமில்லாதவனாகிப் பிறகு எல்லாப்பிராணிகளுடைய ஜனனமரண
களையும் பாரப்பாய இவ்விதமான தாமதத்தை எல்லாப்பிராணிகளு
கும் உயராத தாமதமாகத் தாமிஷ்டாகளுள் சிறந்தவர்களும் விதவ
களும் உணமைபை அறிந்தவர்களும் மனமஹரிஷிகள நினைக்கிறா
புத்திரா' வியாபகனான ஆதமாவின்னுடைய இரத்தஞ் சோபதேசத்தை
சுத்தனும் ஹிதனும் அனுசரிக்கிறவனுமானவனுக்குச் சொல்லவே
நிம் குழந்தாய்' எனது அனுபவஸாக்ஷியான தும் மிகவிசைவாக ய
உனக்குச் சொன்ன துமான ஆதமஜனானமானது எல்லார்கள
களுக்கும் மிகவுமபெரிபாஹஸபம் இரதப்பிரமமமானது பெண்
மன்று, ஆணுமன்று அலியுமன்று அது துக்கமற்றதும் ஸ
மற்றதும் மூன்றுகாலத்திலு முள்ளபொருளுமாயிருக்கிறது இ
அறிந்தால் புருஷனாலும் ஸ்திரீயாலும் மறுஜனமாவை அ
நிறத்திலை பாமமத்தை அடைவதற்காக இரத்தத்தாமமானது சொ
பட்டது ஓ' புத்தானே' இரத்தஎல்லாமதங்களும் இருக்கிறபடியே
னால் 'உணமையாகச் சொல்லப்பட்டன அந்தமதங்கள் உள்ளன
மாகின்றன, இல்லாதவையுமாகின்றன ஓ' ஸதபுத்தானே' ஆகை
இப்பொழுது சொல்லப்பட்ட இதைப் பிரீதியுள்ளவனும் குண
யும் இரத்திரியக்கிரகமுள்ளவனுமானபுத்திரனால் கேட்கப்பட்டு
ப்பமுள்ளமனத்துடன் உணமையாக அவனுக்குச் சொல்லவேண

இருநூற்றைம்பத்தேழாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தோடாச்சி)

(வ்யாஸர், வைராகியமே மோக்ஷஸாதனமேவ் பதைச்
சுகருகீதச் சொல்லியது)

கந்தங்களையாவது ரஸங்களையாவது ஸுகந்தையாவது
ஸரிககவும்கூடாது அதை அதை மறுககவும்கூடாது மாணம்,

1 'நித்யமும் அநித்யமும் மான எல்லாம் எப்படி நினைக்கப்படுகின்றன
(இயற்கையில்) எப்படியிருக்கின்றனவோ அப்படியே எனனால் சொ
பட்டன' என்றுகொள்ளலாம்

2 பராகரமத்தாலவந்தது.

நி, 1யசஸிவைகளை விரும்பவும் கூடாது அதுதான் விதவாரு
 நுகிறபிராமமணனுடைய ஆசாரம் பிரமமசரியத்தோடு குருபன்
 நடசெய்கிறவனாக இருக்கு, யஜுஸ, ஸாமமுதலான ஸகலவேதா
 யும் அத்தியயனம்செய்யவேண்டும் என வேதவேதாங்க
 ரங்கதனும் எல்லாபிராணிகளுக்கும் பந்துவைப்போலிருக்கி
 லும் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனும் காமமற்றவனுமாயிருக்க
 ின அவன் ஒருபோதும் மரிககிறதில்லை அவன் அதனால் பிரா
 ணனல்லன்னகிறதில்லை பலவிதமான இஷ்டிகளையும் போதுமா
 ழிணையுள்ள யாகங்களையும் செய்தும் ஞானமில்லாதவிஷயத்தி
 லாமணபததை அடைகிறதில்லை இவன் பயததை அடையாமலும்
 யனிடத்திலிருந்தும் ஒருபிராணியும் பயமடையாமலும் இவன் வி
 வெறுப்பற்றவனாகவும் இருந்தால் பிரமமததை அடைகிறான்
 லமான பிராணிகளிடத்திலும் காமாவினாலும் வாகுகினாலும் மனத
 றலும் பாவசெய்கை செய்யாதபோது பரமமததை அடைகிறான்
 ற காமத்தினாலுண்டான பந்தனமேயொழிய வேறு பந்தனம் அன்
 காமபந்தத்திலிருந்து விடுபட்டவன் பரமமாவதற்கு உரியவனாக
 புக்கிறமுள்ள மேகத்தினின்றும் விடுபட்ட சந்திரனபோல்க
 றத்திலிருந்து விடுபட்ட தீரன் ரஜோகுணமில்லாமல் காலத்தை
 ரபார்த்துத ததாரியத்தாடனிருக்கிறான் ஜலமானது எங்கும் நிறை
 தும் அசையாத நிலைமையுள்ள துமான ஸமுத்திரத்தை அடைவது
 றல் எவனிடத்தில் ஸகல காமங்களும் அடங்குகின்றனவோ
 ன மோக்ஷத்தை அடைகிறான் காமங்களை விரும்புகிறவன்
 ஶ்ஷத்தை அடைகிறதில்லை காமம் அடங்கினவன் விருப்பங்கள்
 லபிவனாயிருக்கிறான் காமத்தில் பற்றுதலுள்ளவன் அப்படி
 பபதில்லை அந்தத் தேகியானவன் காமத்தால் ஸவாககத்தை
 டகிறான் 2வேதத்தினுடைய ரகஸ்யம் ஸத்யம், ஸத்யத்தினுடைய
 ல்யம் அடக்கம், அடக்கத்தின் ரகஸ்யம் தானம், தானத்தின்
 ல்யம் தவம், தவத்தின் ரகஸ்யம் ஸந்யாஸம், ஸந்யாஸத்தின் ரகஸ
 ஸகம், ஸகத்தின் ரகஸ்யம் 3ஸ்குணபரமம்பாவம், அதன்
 ல்யம் 4நிராகுணபரமம்பாவம் ஆசை, கோகம், ஸங்கலபம் இவை
 லுண்டான ஸரமத்தைத்தாண்டின புத்தியானது ஸந்தோஷத்தி
 உத்தமமான சாந்திலக்ஷணத்தை அடைகிறது சோகமினமை,
 நதயினமை, இரக்திரியத்தின் அடக்கம், மனத்தின் ஒழிவு, ஆதம்

1 கொடையாலவந்தது

3 'ஸவாககம்' என்பது மூலம்

2 வேறுபாடும்

4 'சமம்' என்பது மூலம்

ஞானம், செளசம் இந்த ஆறுலக்ஷணங்களுள்ள மனிதன் மறுபு
 மபூணனாவான் ஸதவகுணமுள்ள இந்த ஆறினாலும் ஸரவணமன
 தித்யாஸமென்னும் இமமுன்றினாலும் அறிவுடையோர்களால் உ
 ப்பட்ட பரமாத்மாவை அறிகிறவர்களைப் பெரியோர்கள் இங்கே
 புகதாகளாக நினைக்கிறார்கள் பரதயகாத்மாவை அறிந்து ஞா
 னாவன உறபதகியற்றதும் அழிவற்றதும் ஸ்வபாவஸித்தரு
 ராதனமற்றதும் விகாரமற்றதுமாயிருக்கிற ஸுகததை அடைகிற
 னததை ஸஞ்சரிககவிடாமல் ஸாவஸித்ததாலும் நிலைக்கச்செய
 யுதனால் அடைகிற ஸந்தோஷமானது மனத்தின் நிலையிலலாவிட்ட
 னாகரு ஸம்பாதிக்கமுடியாத எந்தப்பிரமமத்தினால் புஜியா
 னும் திருப்தியடைகிறதே, எதனால் திரவயமில்லாதவனும் திருப
 தையடைகிறதே, எதனால் சரீரத்தில பசையற்றவனும் பலத்தை அட
 கிறதே, அந்தப்ரமமத்தை அறிந்தவனே வேதத்தை அறிந்தவ
 ரந்தச்சிஷ்டனான பிராமமணன் தன்னுடைய இரத்திரியதவா
 னை அடைத்துப் பற்றுதலில்லாதவனாகப் பிரமமத்யானஞ்செய
 ர்கொண்டிருக்கிறதே அவன் ஆத்மரதியென்று சொல்லப்படுகிற
 பரததவந்தில ஸமாதியுள்ளவனும் காமமற்றவனும் நிலைபெற்றவ
 மாயிருக்கிறவனைச் சந்திரமண்டலமப்பால் (மேனமேலும் விரு
 அடைகிற) ஸுகமானது அடைகிறது ஐந்தபூதங்களின் தனய
 கிரைகளையும் ஸதவமுதலான குணங்களையும் விட்டவனான முனி
 ஸூராயனால் இருளநீங்குவதுபோல ஸுகத்தினால் தூக்கமா
 னீங்கிவிடுகிறது காமாஸைத் தாண்டினவனும் (ஸதவாதி) கு
 ள்களின் ஸூயத்தைத் தாண்டினவனும் விஷயங்களால் ஸம்பந்திக
 படாதவனுமான பிராமமணனை ஜாமாணவர்கள் அடைகிறதி
 அவன் எல்லாவற்றிலிருந்தும்விடுபட்டு ஸமநிலையிலிருக்கிறபொ
 சரீரத்திலிருந்துமொண்டே இரத்திரியங்களையும் விஷயங்களையும்
 கரமித்துக்கொண்டிருக்கிறான் பரமகாரணத்தை அடைந்து
 பததன்மையை அகிரமித்தவனும் பரத்திற்கும் பரமானபரமமத
 னன்றாக அடைந்தவனுமாயிருப்பவனுக்குத் திருமபிவருதல் இல்லை

இருநூற்றைம்பத்தேட்டாவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம் (கோடர்ச்சி)

— ❖ ❖ ❖ —

ய்யாஸர், ஐந்துபூதங்களிள்துணங்கனையும் சுகருக்த்சி சொல்லியது)

¹தாமாததங்கனையும் (ஸுகதுக்கமுதலிய) தவநதுவங்கனையும்
புருகிருந்தாலும் மோக்ஷத்திலவிருப்பமுள்ளசிஷ்யனுக்குக் குண
நயிருக்கிற ஆசாரியன முதலில் பெரிதான இரத அதயாதமவிஷ
ததச சொல்லவேண்டுமே ஆகாயம், வாயு, தேயு, அபயு, ஐந்தா
னபிருதிவி, இருபயு, இலலாமை, காலம் இவைகளெல்லாம்
நசுபெளதிகமான எல்லாபிராணிகளிடத்திலும் இருக்கின்றன
சாமானது இடைவெளிஸ்வரூபம் ஸரோததிரேந்திரியமானது
சததினகாரியம் சாஸ்திரததினவிதியை அறிந்தமுனியானவன
ததை அதனுடையகுணமாக அறியவேண்டுமே கமனத்தை வாயு
ஸ்வரூபமும் பிராணபானங்களையும் ஸபாசத்தை யுமதுவக்கிரதிரி
தயும்வாயுமயமுமாக அறியவேண்டுமே பிரகாசமும் தாபமும்
நமும் தேஜஸ புத்தியானுவன நேததிரததைத் தேஜோமய
வம் ரூபத்தை அதனகுணமாகவும் அது தமஸைநாசஞ்செய்கிற
வம் அறியவேண்டுமே வோவையும் திரவமும் பசையும அபயு
டையவையென்று சொல்லப்படுகின்றன ரகதமும் மஜஜையும்
மமபசையுள்ளவையும் ஜலனிகாரமென்று அறியவேண்டுமே ரஸ
நதிரியமும் நாவும் ரஸமும் அபயினுடையகுணமாகச் சொல்லப
ன்றன கடினவஸதுவும் எலும்பும் பறகளும் நகங்களும் பிரு
பின பதாததங்கள் மீசை உரோமம், தலைமயிர, நரம்பு, ஸவா
தூய, தோல (இவைகளும்) பிருதிவியே கிராணமென்கிற
ருள்ள இரதிரியமானது மூக்கென்று சொல்லப்படுகிறது இதன
பமானகந்தமும் பிருதிவிமயமென்று அறியவேண்டுமே மேலுள்ள
களில் கீழ்ப்பூதங்களினகுணங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன கீழ்
பூதங்களில் மேலுள்ள பூதங்களினகுணங்கள் இல்லை ஐந்துவித
பூதக்கூட்டங்களுடையபரம்பரையை முனிகள் அறிகுறாகள
வகளுக்கு (எல்லாம்) மனமஒன்பதாவதும் புத்தியானது பததா
மாகச் சொல்லப்படுகின்றன பதினேராவது அநதராதமா அநத
மாக்களெல்லாம் உயாநதனவாகச் சொல்லப்படுகின்றன புத்தி
து நிசசயரூபமாயிருக்கிறது மனம் ஸங்கல்பரூபமாயிருக்கிறது

சரீரத்தை அறிகிறவனான அநதஜீவனானவன காமபலரூபமான காரை
கினால் அறியத்தகுந்தவன காலரூபமான இநதககொள்கைகளென
வற்றாலும் எல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டதாகப் புத்தியினால் க
மின்றிப் பாரக்கிறவன மோகத்தை அடைகிறதில்லை

இருநூற்றைம்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தர்மம். (தோடீச்சி.)

(வ்யாஸர், யோகதர்மத்தைச் சுருக்கிச் சொல்லியது)

ஸ்தூலசரீரத்தினின்றும் விடுபட்டதும் ஸூட்சுமமூர்யா
கிற (விநக) சரீரியைச் சாஸ்திரத்தை அறியாதவர்கள் சாஸ்திரத்
சொல்லப்பட்ட (யோகமுதலான) காமங்களால் நன்றாகப்பாக்கி
கள் (நமமால்) பாரக்கப்படுகிற ஸூர்யகிரணங்கள் சோநது
சரிககின்றன, போகின்றன, நிறகவுஞ்செய்கின்றன அப்படி
ஸ்தூலதேஹங்களால் விடப்பட்ட விநகசரீரங்கள் மனுவ்யாகரு
விஷயமில்லாதவைகளாக லோகங்களில் சஞ்சரிககின்றன மே
யானசாஸ்திரவிதவானோடுவென்றால் எப்படி ஜலத்தில் ஸூர்
டையபிரதிபிம்பமானது காணப்படுகிறதோ அப்படியே (த
டைய) பிரதிபிம்பமான விநகசரீரத்தைப் பாரக்கிறான் ஸூர்
மான அநதவிநகங்கள் சரீரத்திலிருந்தும் விடப்பட்டவைகளாய்
கின்றன ஆகையினால் இரத்திரியவசமுள்ள ததவஜ்ஞானிகள் (அ
களை) உண்மையாகப் பாரக்கிறார்கள் தமமால் ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட
யும் காமத்தாலுண்டானவையுமான காமமுதலானவற்றை ¹விட
களும் பிரதானத்தினுடைய சோகையிலிருந்து ²விடுபட்டவா
மான எல்லாயோகிகளுக்கும் தூங்கும்போதும் விழித்தாகக்
டிருக்கும்போதும் இநதவிநகாதமாவானது பகலில்போலவே
லும் இரவில்போலவே பகலிலும் வசத்திலிருக்கிறது எப
தும் ³நித்யனும் ஜராமரணமற்றவனுமாயிருக்கிற அநதயோகி
டையஜீவன எப்பொழுதும் (மஹத்ததவம் அஹங்காரம் நீநத
மாததிரைகளானகிற) ஏழுஸூட்சுமருணங்களுமுள்ளதாகி நி
(ஸகலலோகங்களிலும்) ஸஞ்சரிககிறது மனம், புத்தியிவைக
ஜயிக்கப்பட்டவனும் கனவிலும் தனதேகமபிராதேகங்களைப்பா
ஸூகதுககங்களை அறிகிறவனாகிறான் அநதஸவநத்திலும்

¹ வேறுபாட்டும். ² வேறுபாட்டும். ³ 'அநித்யனும்' எனப்பது பழைய

ஐத அடைகிறான்; ஸுகததையும் அடைகிறான். அநதஸவபனத
ம குரோதலோபகளைச்செயது விசனததை அடைகிறான் அள
பொருள்களைப் பெற்று ஸநதோஷததையும் அடைகிறான் அந
வபநததிலும் புண்ணியததைச் செய்கிறான். விழிததுககொண
ககிறவனபோலும் பராககிறான் இநத ஜீவன காபபததை
டநது எப்பொழுதும் உதரககனவினிடையிலிருநது பதது
ம குகியிலவஸிததுககொண்டிருநதும் அனனமபோல ஜீரண
றதிலலை சரீரககளில் ஹருதயததிவிருககிறவனும் பரமேஸ
ரது அமசமாயிருககிறவனமான இநத ஜீவாதமாவைத் தமோ
ரஜோகுணககளால் வியாபிககபபட்டவாகள பராககிறதிலலை
கசாஸ்திரததில் ஸரததைபுடையவாகளாகித் தமஆதமாவை
டயவிருபபமுள்ளவாகள தமஸ ரஜஸுகளாலவிடுபட்டு அறி
ஸதூலசரீரககளும் ஸுகுஷ்மசரீரககளும் வைரமபோலுள்ள
னசரீரககளுமானவைகளில் அநதஆதமாவைப் பராககிறாகள
ரடிலயாரனவா தனிததனியாகஸருஷ்டிககபபட்டநானகுஆஸர
ளினதாமககளிலும் இநதஸமாதியோகததையே ஸமமாகச
னனா இநதிரியம், விஷயம், மனம், புதகி, மகதததவம், அவ
ம், புருஷனஇவவேழையும் ஸாவஜஞயையிருககை, திருபதி,
தியானஅறிவு, தனவசனையிருககை, எப்போதும்அழிவிலலாத
ரம், அனநதசகதிஇவவாறுஅகககரு முளளமே ஹஸவரணையும்
தது பிரதானத்தினபரிணாமககளையும்அறிநதவன பரபரமமத
பராககிறான்

இருஊற்றறுபதாவது அதயாயம்

மோகக்ஷதாமம் (தோடர்ச்சி.)

—*—

(வ்யாஸர், காமழதலியவற்றை வெல்வது அவசியமென்று
ககருகீதுச்சோல்லியது)

ஹருதயததில் மோகமானவிததில்முளைதததும் குரோதமா
ளாகிற பெரியஅடிககளைகளுள்ளதும் உலகவிசாரமானபட்டை
டையதும் ஆசசரிபமுமான காமமாகிற ஒருவிருகும் இருக
அதற்கு அஜஞானமானது மூலம், அஜாகரதையானது
கி அது அஸுகையககளாகிற இலைகளுடையது, பூவபாபமா
வரமுள்ளது, அவா சிநதையெனகிற பெருங்கிளைகளையுடையது.

சோகங்களாகிறவலாக்ஷோடையது, பயமாகிறமுனையுள்ளது, தேததஉண்டுபண்ணுசிற காமதாகங்களாகிறகொடிகளால் சுற்றடடது (ரதிமுதலியவையாகிற) பலத்தை அளிககிற அநதமஹா க்ஷத்தைசுமுநுதுகொண்டு மிககஆசையுள்ளவர்கள் அதன்பல விருப்பமுற்று நீண்டவைகளான (வாசனைகளாகிற) பாசனங்களு அதனைப்பற்றுகிறார்கள் அநதப்பாசனங்களைப்பிடித்துக்கொண்டு விருக்ஷத்தை (ககடடி) இழுக்கிறவன் ஜனா, மரணமஇவவிர லுண்டானதுகககளுடைய முடிவை அடைவான் அறிவ் தவன் ஸங்கல்பத்துடன் அதில் ஏறுகிறான், ¹அநதவிருக்ஷ அடிக்கிறான் அது அவனால் அடிக்கப்பட்டு, விழுங்கப்பட்ட மானது ரோகியை அழிப்பதுபோல அவனையே அழிக்கிறது மு யுள்ளவன் வேருன்றின் அநதமரத்தின்வேரை யோகஸித்தியாகிற துடன் ஸம்புத்தியாகிறசிறந்தகத்தியினால் அறுத்தெறிகிறான் ² தமானகாமத்தின் அதிகமானபரவுதலையும் காமத்தைப்பற்றினச ரத்தின் இரதவிஷயத்தையும் அறிகிறவன் விசேஷதுககககளைத் தா வான் சரீரத்தை ஒருபட்டணமாகச் சொல்லுகிறார்கள் அத புத்தியானது இரானியாகக் கருதப்படுகிறது அநதப்பட்டண மனமானது சரீரத்திலிருந்துகொண்டு புத்திகளுக்க காயங்களைச் சுகிறமரதிரியாக இருக்கிறது இரதிரியங்களை பட்டணத்தின் கள் அவைகளுக்காகவே மனத்திற்குப் பெரிதானபிரவிருத்தி டாகிறது அநதப்பட்டணத்தில் தமஸென்றும் ரஜஸென்றும் க யான இரண்டுதோஷங்களிருக்கின்றன ³எநதஅரத்தத்தைப் ணத்தின் அநிபத்திகளுடன் பட்டணத்துஜனங்கள் அடுக்கிறா அநதஅரத்தத்தையே இரண்டுதோஷங்களும் தப்புவழியாக அடு றன் புத்தியானது கெடுக்கமுடியாததாயிருந்தாலும் அத யத்தில் மனத்தோடுஒற்றுமையை ³அடைகிறது இரதிரிய கிறபட்டணவாஸிகளும் மனத்தால் நிருபதியடைகின்றன ஆத அவைகளுடைய நிலைமையும் சலித்துவிடுகிறது எநதஅரத்த புத்தி ஹிதமென்றுதீர்மானிக்கிறதோ அது கெடுதலையினை ரசிக்கிறது பட்டணவாஸிகளுடையமரதிராலோசனையிலலாத யின் அநதஅரத்தமானது காமமாகரசிக்கிறது எநதஅரத்த மனம் தனியாகஸங்கற்பிக்கிறதோ அதுவும் ரசித்துவிடுகிறது புத்தியைக்காட்டிலும் வேறுகித் தனிமையாய்விடுகிறது

¹ 'அறிவுள்ளவன் அதை அழிக்கிறான்' என்றும் கொள்ளலாம்

² 'யத்' என்று பாடம் கொள்ளப்பட்டது.

³ வேறுபாடும்.

புத்தியில் பிரதிபிம்பித்தவனும் ஒன்றும்இலாதவனுமானஇந்த
மாவை ரஜோகுணம் சூழ்கிறது ஆகையால், மனம் ரஜஸுடன்
நது ஸ்வேகஞ்செய்துகொள்ளுகிறது பிறகு அவனையும் பட
ரத்துஜனங்களுக்கும் எடுத்து ரஜஸினிடம் கொடுத்தவிடுகிறது
றுசொன்னா

இருநூற்றறுபத்தோராவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம் (நோடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் ஐந்துபூதங்களிந்துணங்களுக்கும் சொல்லியது.)

ஓ! புத்திரனே! குற்றமற்றவனே! துவைபாயனருடையமுகத்
ருந்து வெளிவந்த பூதங்களின்குணங்களுடைய அளவை மறுபடி
மிகுதியான ஆதரவுடன் கேட்கக்கடவாய ஜவலிக்கின்ற அக்கி
கொப்பான வயாஸபகவான புகைபோன்ற அறிவீனாகளிடம்
புடனசொன்னா ஓ! புத்திர! ஆகையால், நானும் உறுதியான
திரததை மறுபடியும்சொல்வேன அசையாமை, கனம், கடினத்
மை, உண்டாகருதனமை, கந்தம், பாரம், (கந்தத்தைவற்றுக்
ளனும்) சகதி, நெருக்கம், ஆதாரமாயிருத்தல், தரித்தலஆகிய
வகள் பூமியினுடையகுணங்கள் குளிர்ச்சி, ரஸம், நனைத்தல், தா
மம், பசை, மென்மை, ரஸனைநதிரியம், பெருகுதல், (அரிசிமுத
வைகளை) பாகஞ்செய்தல் இவைகள் நீரினுடையகுணங்கள் நெரு
டியாமை, பிரகாசம், உஷ்ணம், சமைத்தல், பிரகாசிக்கச்செய்தல்,
செந்நிறம், சீக்கிரகமனம், உக்கிரத்தனமை, எப்பொழுதும் மே
செல்லுதலிவைகள் தேயுவினுடையகுணங்கள் சீதமும் உஷ்ண
இல்லாதஸபரிசம், வாகிரதிரியஸ்தானம், (கமனத்தில) ஸ்வதந்நி
னமை, வனமை, வேகம், மூத்திரமுதலானவற்றைவிடதல், சல
சேஷ்டை, பரானாயிருத்தல், உறபத்திராசங்கள்இவைகள்
வின்குணங்கள் சபதம், வியாபித்திருத்தல், துவாரத்தனமை,
மற்றொன்றுக்கு ஆதாரமாயிலலாமை, (தனக்கு) ஓர் ஆதாரமில
ம், விளக்கமில்லாதிருத்தல், விகாரமினமை, தடுக்காமலிருத்தல்,
ரத்திரம், (சரீரங்களிலுள்ள) துவாரங்கள்இவைகள் ஆகாயத்தின
ங்கள் (இப்படி) ஐந்துபூதங்களிலும் கண்டறியப்பட்டகுணங்

1. 'ஸ்வாதயா' என்பதுமூலம், 'இத்தகைய ஆதமவித்தையை அறிந்தோ
னகிற எண்ணத்தோடு' என்பது பழையவுரை

கள் கீம்பதெனறுசொல்லப்பட்டன - பயனவிஷயத்தில் ஆராய், நினைததல், பரமம், மனோரதம், பொறுமை, வைராக்ஷியமுதலியை விருப்ப வெறுப்புமுதலானவை, வேகம், நிலையிலலாமை இரத ஒதும மனத்தின்குணங்கள் இஷ்டாநிஷ்டவிருத்திராசம், உதஸாஹ சித்தததைநிறுத்தல், ஸந்தேகம், யதாரததமான அறிவு இவ்வைநயம் புத்தியின்குணங்களாகப் பண்டிதர்கள் நினைக்கிறார்கள்” ।
ஸ்ரீ

யுதிஷ்டிரா, “புத்தியானது எப்படி கீரதுகுணங்களுடைய
1 இந்நிரியங்களின்கீரதுகுணங்கள் எப்படி? பிதாமஹரே! ஸ்ரீ
மாக அறியக்கூடிய இரதளலாவிஷயத்தையும் எனக்குச் செ
வேணமம்” என்று கேட்க, பீஷம், “ஓ! புத்திரனே! பூதங்கள்
யின்குணங்களுடன் சோரத அவைகளின்குணங்கள் ஆக அறுபது
மூலப்பிரகிருதியினுல ஸருஷ்டி க்கப்பட்டவைகளாகவும் பூதங்களை
றினவைகளாகவும் சொல்லுகிறார்கள் அக்ஷரபரமமத்தாலபடை
பட்டவைகளைப் பிரமமத்திலபற்றினவைகளாகச் சொல்லுகிறா
ஆனால், அதை இவவுலகில் நித்தியமாகச் சொல்லுகிறதில்லை
ரனே! அதில் உனக்கு 2 வேத விருத்தமாகப் பிறரால் சொல்ல
டது ஆராயுமிடத்தில் அது குற்றமுள்ளது ஆகையால் இட
முது இவவுலகில் 3 பிரமமத்தவம்முமுமையையும் அடைந்து பிர
தின பிரபாவத்தால் சாரதமான புத்தியை உடையவனாகக்கூட
என்று சொன்னா

இருநூற்றம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தோடீச்சி.)

— — * — —

(நாரதர், பரம்மதேவர் கோபத்தினால் ப்ரஜைகளளித்ததையு
நந்தர் அதைத்தணிப்பதற்காக அவரிடம் சென்றதையும்
அகம்பனனுக்குச் சொல்லியது.)

யுதிஷ்டிரா, “ஸேனைகளினரெவில உயிரீடுகினவர்களாகி
லத்திலபடுத்கிருக்கிற மிககவலிமையுள்ள இரத அரசர்கள் ஒவ்
வரும் பயங்கரமானபடைகளும் பதினாயிரமயானை பலமுமுள்ளவ்
இவர்கள் ஸம்மான 4 பராகரமமும் பலமுமுள்ளவர்களானம்

1 ‘பஞ்சைநரியாகுணம்’ என்று பாடம் கொள்ளப்பட்டது

2 இங்கு, ‘அநாகம்’ என்று மாற்றப்பட்டது

3 வேறுபாடம் 4 ‘வலிமையும் படையும்’ என்றும் கொள்ள

னால் யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்டார்கள் முன்காலத்தில் யுத்த
ல இவ்விதமனிதர்களைக்கொல்லத்தக்கவரை நான் காணேன். இவ
ள பராகரமநிறைந்தவாகளும் பிரதாபமும், பலமுமுள்ளவாகளும
ருந்தார்கள். ஆயினும் அறிவிறகிறந்தவர்களான இவர்களும் உ
ந்தது படுததிருக்கிறார்கள் உயிர்போன இவர்களைப்பற்றி மரித
ர்களென்றும் ஒருசொல் உண்டாயிற்று பெரும்பாலும் பயங்
னபராகரமமுள்ள இவ்வரசர்கள் மரித்தார்கள் அவ்விஷயத்தி
னக்கு ஐயமுண்டாயிருக்கிறது மரித்தவர்களென்னும் சொ
ந்தக்காரணத்தாலுண்டாகிறது எதற்கு எதிலிருந்து மிருத
ண்டாகிறது? தேவர்களுக்கொப்பானவரே! பிதாமஹரே! மிருத
னவன் இவ்வுலகிலுள்ள பிரஜைகளை ஏன் அபகரிக்கிறான்? அந்
னக்குச் சொல்லவேண்டுமே” என்று வின்வ, பிஷமா சொல்ல
காடங்கினார்

“அப்பா! முன்காலத்தில் கிருதயுகத்தில் அகமபன்னென்னு
அரசனிருந்தான் அவன் யுத்தத்தில் பகைவனுக்கு வசப்பட
னும் வாகனங்கள் அழிந்தவனுமான அவனுக்குப் பலத்தி
நாராயணருக்குச்சரிபான ஹரியென்னும் ஒருபுத்திரனிருந்தான்
வன் ஸேனைகளுடனும் காலாட்களுடனும் யுத்தத்தில் பகைவா
ரல் கொல்லப்பட்டான் பகைவர்களுக்கு வசப்பட்டவனும் பு
ரதசோகமடைந்தவனுமான அந்த அரசன் மிகக் சாந்தியை அடை
ன் அவன் தற்செயலாகப் பூமியில் நாரதரைக் கண்டான் அ
சன் யுத்தத்தில் பகைவர்கள் தன்னைப்பிடித்துக்கொண்டதையு
ந்திரன்மரித்ததையும் முழுதும் நடந்தபடி அவரிடம் சொன்னான்
ரு தவத்தையேதனமாகக்கொண்டநாரதரானவா அவனுடைய
ந்தவராதையைக்கேட்டு அப்பொழுது புத்திரசோகத்தைநீக்க
டிய பின்வரும்கதையைச் சொல்லலானார்

‘ராஜனே! பூமிக்கு அகிபனே! மிகவிரிவான பெரிய இக்கதையை
ன்கேட்டபடியும் நடந்தபடியும் என்னிடமிருந்து கேள் பெரிய
ஜஸுள்ள பிதாமஹரானவா படைப்புக்காலத்தில் பிரஜைகளை
ந்தத்பின் (மிகவும்கிழவர்களும் பலருமான பரஜைகளை
ததுப) பொருமைபுள்ளவரானார். நிலைமைதவறுதவனே! எந்
ம பிராணிகளால் மறைக்கப்பட்டதனுடம் சிறிதுமில்லை அ
ன’ மூன்று உலகங்களும் முச்சுவீட்டிடமில்லாதவைபும் மிகநெரு
யவைபுமாயிருந்தன பூபதியே! அந்தப்பிரமம்தேவருக்கு உ
கின் ஸமஹாரத்தைப்பற்றிச் சிந்தை உண்டாயிற்று சிந்தையை

படைநதபிரமமதேவா அழித்ததற்குரியகாரணத்தை அறியவில்லை ஹாராஜனே! அநதபிரமமதேவருடையஇரத்திரியங்களிலிருநகாபததால அக்கினி கிளம்பிறது அரசனே! அநதபிரமமதேவானவா அநதஅக்கினியால் எல்லாததிகுருகளையும் எரித்தாரா? எனே! பகவாணுநபிரமமதேவருடைய கோபத்தாலுண்டான அக்கினி அனது பிறகு பூமி, அநதரிஷ்டம், ஸவாகமஎன்ற சராசரங்களுடைய உலகத்தை எரித்தது பிரமமதேவாகோபங்கொண்டது. பரியகோபத்தினவேகத்தால் ஸதாவரங்களும் ஜகமங்களும் மரணிகள் அப்பொழுது எரிககப்பட்டன பிறகு வேதங்களுக்காகங்கள்குமபதியும் ஜடையுள்ளவரும் ஸதாணுவும் பாபதஷபுபஹரிப்பவரும் தேவருமானசிவபெருமான ஸதயலோகவாஸியா பிரமமதேவரைச் சரணமடைந்தாரா பிரஜைகளினனமையைவிருபநுநஸதாணுவானவா வந்ததும் ஜவலிப்பவாபோனறபிரமமதேவபுபொழுது அவரைநோக்கி வரனளிக்கவிரும்பி, 'சமபுவே' (சமபு) பொழுது என்னவிருப்பத்தை நான் செய்யவேண்டும்? நீர் வரமபெருக்கவராகிறீரென்று நான் நினைக்கிறேன் உமமுடையமனத்தில என்னவிருப்பமிருக்கிறதோ அதை நான் செயவேன்' என்று சொன்ன

இருநூற்றறுபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தோடாச்சி)

— — — — —

(நாராதர், பிரம்மதேவர் மிருத்யுவைப்படைந்துப் பிரஜைகளைக் கொல்லவியதை அகம்பனனுகீத்சி சொல்லியது)

ஸதாணு, 'பிரபுவே' நான் இவருவந்தகாரியம் பிரஜைகள் படைப்புக்காக என்று தெரிந்துகொள்ளும் இநதபிரஜைகள் மால் படைக்கப்பட்டவைகளல்லவா? பிதாமஹரே! இநதபிரஜை, உத்தில நீர் கோபிக்கவேண்டாம் தேவரே! உமதுதேஜஸை யூயால் பிரஜைகள் எல்லாம் எரிககப்படுகின்றன. அவைகளைக்கொனககுத தயை உண்டாகிறது உலகத்திற்குப்பிரபுவே! இநதபிரஜைகளைப்பற்றி நீர் கோபிக்கவேண்டாம்' என்றுசொன்னா பிரமநான் கோபிக்கவில்லை பிரஜைகளிருக்கவேண்டாமென்றவிருப்பமானகில்லை ஆனால், பூமிக்குச் சுமையிலலாமவிருக்கவேண்டியதாக ஸமஹாசம் விருமப்படுகிறது ஒ! மஹாதேவரே! எப்பெ

பாரததாலதுன்பமடைந்து அதனால் ஜலத்திலழுமுகுகிற இந்தப்
 தேவியானவள் (பிராஜைகளை) அழிக்கவேண்டி என்னைத் தூண்டி
 புத்தியால் பலவிதமாயவிசாரித்தும் வளர்ந்தஇந்தப்பிராஜை
 ஸம்ஹாரத்திற்குக்காரணத்தை நானறியாதபொழுது எனக்கு
 'சினமுண்டாயிற்று' என்றுசொன்னா ஸதாணு, 'தேவர்களுக்க
 தலைவரே' நீ அழிப்பதை விட்டுவிடும் கோபம் வேண்டாம்.
 அவர்களும் ஜகத்கருமங்களுமானபிராஜைகளை நாசஞ்செய்யவேண்
 ம, எல்லாக்குளங்களும் புலபூண்டுகளயாவும் ஸதாவரஜங்கமங்
 ம நான்குவிதமான பிராணிக்கூட்டங்களாகிறஎல்லாஜகத்தும்
 லத்தில பற்றிக்கொண்டு சரம்பலாயின. பூஜபாரனபகவானே
 யசெய்யும் என்னை இந்தவரன கேட்கப்படுகிறது இந்தப்பிராஜை
 நசித்துவிட்டால் எவ்விதத்திலும் திருமப வரமாட்டா ஆகை
 , இக்கோபத்தை உமமுடையதேஜஸிஞலேயே அடக்கிக்கொள்
 லு' பிதாமஹரே' பிராணிகளுக்குஹிதத்தைசெய்வதற்காக
 மையிலவிருப்பத்துடன் இந்தப் பிராணிகளெல்லாம் எரிக்கப
 மலிருக்கும்படியான வேறுஉபாயத்தைக் கருதும் பிராஜைகள்
 சமில்லாமல் நாசமுடையவேண்டாம் நான் புத்திரனாகிநினைக்கப்
 பிறேன என்னை ஸம்ஹாரத்தில் ஏவினால் நான் அஸுரர்களுடன்
 க்கப்பட்டுத் தாபத்தையடைவேன லோகத்தினநன்மையை
 மபினஉமமால் தேவர்களின்மகதியில் சோககப்படடிருக்கிறேன
 தத்துக்குத்தலைவரே' ஸதாவரமும் ஜகத்கருமான இவவுலகம் உம
 த்திலிருந்து உண்டானதன்றோ? சிறந்ததேவரே' பிராஜைகள்
 ரும்பவும்உண்டாகும்படி அருள்புரிய உமமைவேண்டுகிறேன்'
 றுசொன்னா பிரம்மதேவா ஸதாணுவினவசனத்தைக்கேட்ட
 வாகையும மனத்தையும்அடக்கி அந்தஅக்கினியைத் திருமப
 தம்அந்தராதமாவில் ஒடுக்கச்செய்தார் பிறகு உலகங்களில்
 க்கப்படுகிறவரும் பகவானும் பிரபுவுமானபிரம்மதேவா அந்தஅக்
 யை அடக்கிக்கொண்டு பிறப்பையும் இறப்பையும் உண்டுபண்ணி
 கோபத்தாலுண்டான அந்தஅக்கினியை அவர் அடக்கும்பொ
 , கறுப்புமசிவப்புமான ஆடைஉடுத்தவனும் கண்களினடுவில
 ந்தவனும் திவ்யமானகுண்டலம்பூண்டவனும் திவ்யமான ஆபர
 ன்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனானஒருபெண் மஹாதமாவான
 ருடைய எல்லாஇந்திரியங்களினின்றும் தோன்றிஞள இந்திரி
 னிலிருந்துவெளியிலவந்ததும் அவள் தென்கிசையில் நின்றாள்

1 'இறந்து இறந்து பிறக்கவேண்டும்' என்பது பழையவுரை

உலகங்களுக்குத்தலைவாகளான (பிரமமதேவா, ஸதாணு) இரண்
மதேவர்களும் அநதபபெண்ணைக் கண்டார்கள் பூபதியே' அப
முது உலகங்களுக்கு ஆதிகாரனாரும் ஈசருமானபிரமமதேவா அந
பெண்ணை, 'ஓ' மிருதயுவே' என்று அழைத்தது, 'இநதபிராணைக்
கொல கோபங்கொண்டனனால ஸமஹாரஞ்செய்யவேண்டுமெ
ததியுடன் நினைக்கப்பட்டாயன்றோ? ஆகையால், அறிவுள்ள
களும் அறிவினாக்களுமான எல்லாபிராணைகளையும் நீ ஸமஹா
செய்யவேண்டுமெ பெண்ணே! வேற்றுமையின்றி நீ பிராணை
ஸமஹாரஞ்செய் என்கட்டளையால் நீ பெரியநன்மைபை அடைவ
என்று சொன்னா இவ்விதமசொல்லப்பட்டவளும் தாமரைமலை
டவளும் சிறியபெண்ணுமான மிருதயுதேவியானவள் துக்கத்து
கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டு மிகவும் சிந்தித்தாள் உலகபதியானபிர
மதேவா மானிடர்களின் நன்மைக்காகத் தமக்கைகளால் அநதக
ணீரையேந்தித் திருமபவும் வேண்டினா

இருநூற்றறுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

(நாரதர், பிரமமதேவருக்கும் மிருத்யுவுக்கும் நடந்த ஸம்வாதத்தை
அகம்பனனுக்குச் சொல்லியது.)

நீண்டகண்ணுள்ள அநதபபெண்ணானவள் அப்பொழுது த
கவே துக்கத்தை விலக்கிக்கொண்டு எதிரமுகமாயக்கைகூப்பி ப
தேவரை நோக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினாள் 'பேசுகிறவர்களிற
தவரே! உமமாலபடைக்கப்பட்ட எனபோன்றபெண்ணானவள்
படி கொடியசெய்கையுள்ளவளும் எல்லாபிராணிகளுக்கும்
தைச்செய்கிறவளுமாகக்கூடும்? நான் அதாமத்திற்குப் பய
கிறேன் தாமதத்தை விட்டு நீக்காததொழிலை எனக்குக் கட்ட
மெ ஈஸ்வரரே! நான் பயப்படுகிறேன் நீ இனியபாவை
எனனைப் பாரக்கவேண்டுமெ சிறுவர்களோ கழுவர்களோ நடுப
யத்திலிருப்பவர்களோ குற்றமில்லாதபிராணிகளை நான் கெ
மாட்டேன் பிராணிகளுக்குத்தலைவரே! உமக்கு நமஸ்காரம் என
அனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமெ பிரியர்களானமக்களையும் நேயா
யும் உடன்பிறந்தார்களையும் தாய்களையும் தந்தைகளையும் கெ
மாட்டேன், இவ்விதமமரிப்பார்களாகில் அவர்களைச் சோந்தவ

நான் வைவார்களா நான் அவர்களிடம் பப்பபடுகிறேன். துன்பு
டவர்களின்கண்ணீரின்கரைவானது அளவற்றவருஷங்கள் என்
த தபிககசெய்யும் அவர்களிடமிருந்து மிகவுமப்பநது நான்
மைச சாணமடைகிறேன் தேவரே! பாவசெய்கையுள்ளவர்கள்
னவிட்டில் வீழ்த்தப்படுகிறார்கள் ஒ! வாதரே! உமதுஅனுக
ததை வேண்டுகிறேன் பிரபுவே! எனக்கு அனுகூலஞ்செய்ய
ணமே உலகங்களுக்குப்பிதாமஹரே! உமமிட்டிருந்து நான்
தவாததை அடையவிரும்புகிறேன் மஹேஸ்வரரே! உமதுஅனுகூ
தால் நான் தவஞ்செய்யவிரும்புகிறேன்' என்றுசொன்னான் பிதா
ரா, 'கோபம்கொண்டஎன்னால் ஸமஹாரஞ்செய்யவேண்டுமே
எண்ணத்தாலன்றோ நீ சிந்திக்கப்பட்டாய்? ஆகையால், எல்லாப்
பஜகளையும் நீ ஸமஹாரஞ்செய் சிந்திக்கவேண்டாம இது
சியம் இவ்விதமேயாகவேண்டுமே இது வேறுவிதமாகாது குற
ல்லாதவளே! புகழ்த்தக்க அங்கமுள்ளவளே! எனவசனத்தைச்
னப்படிசெய்' என்றான் ஒ! புஜபலமுடையவனே! பகைவாக
ரங்காங்களைவெல்பவனே! இவ்விதமசொல்லப்பட்டிருந்தயுவான்

பேசாமல் பிரமமாவுக்குள்திரில் வணக்கத்துடன் நின்றான்
து பிரமமாவினால் அடிக்கடிசொல்லப்பட்ட அந்தப்பெண் வலிமை
றி மௌனமாயிருந்தான் அதன்பிறகு உலகங்களினாஸ்வரா
ககுமாஸ்வராரான்பிரமமாவானவா தமக்குள்ளேதாமாகவே கோ
ந்த அடக்கினார் லோகநாதரானஅவா புனசிரிப்புடன் எல்லா
ங்களையும் பாரத்தார ஒருவராலுமஜயிக்கமுடியாதஅந்தப்பக
ர கோபம்தெளிந்தவுடனே அந்தக்கண்ணிகையாணவள் அவரு
பஸம்பத்திலிருந்து சென்றொன்ற நமக்குக் கேள்வி அரசா
மசிறந்தவனே! அப்பொழுது பிரஜைகளின்ஸமஹாரத்தை ஒத்
கொள்ளாமல் பிரமமாவைவிட்டுவிலகி மிருதயுவானவள் விடைவா
கோதீர்த்தத்தைக்குறித்ததுச சென்றான் அவ்விடத்தில் அந்
தவியானவள் மற்றவர்களால்செய்யமுடியாத பெருந்தவத்
செய்தான் ஆயிரத்தைநூறுகோடிலக்கமுள்ளவருஷங்கள் ஒரு
ரல் நின்றான் அவ்விடத்தில் அவ்வாறு மிகவுமசெய்யமுடியாத
தைச்செய்கிற அவனேநோக்கி மிக்ககாரதியுள்ளபிரமமாவான்
மறுபடியும், 'ஒ! மிருதயுவே! நான் சொல்வதைச் செய்' என்று
னனான்

அப்பா! கௌரவத்தை அளிப்பவனே! அதை அவள் அலக்ஷி
செய்து விரைவுடன் மறுபடியும் இருபது பதுமலக்கமுள்ள வரு

¹ ஸபதபுரிகளிலொன்றாகிய மாயா என்னுமஸ்தலத்தில் உள்ளது

ஷங்கன அபபடியே ஒருகாலாலேயே நின்றாள் அபபா! மறுபும அவள் பதினாயிரமபதுமங்கள் மிருகங்களைச் சஞ்சரித்தாமனிதிரிசிறந்தவனே! சிறந்தபுத்தியுள்ளவனே! அரசனே! பிமறுபடியும் இருபதினாயிரமபதுமங்கள் காற்றறைப்பக்கித்துக்கொச்சிறந்தமெனத்திலிருந்தாள் ஓ! ராஜனே! எண்ணாயிரமவருக்கள் ஜலத்தில் தவம்செய்தாள் அரசாருளமிகச்சிறந்தவனே! பிஅந்தக்கன்னிகை கண்டகிருதியை அடைந்தாள் அவ்விடத்தகாற்றையும் ஜலத்தையும் ஆகாரமாகக்கொண்டு மறுபடியும் ததைச்செய்தாள் பிறகு, மகாபாகையவதியான அந்தக்கன்னிகைகையையும் மேருவையும் அடைந்தாள் அவ்விடத்தில் பிராணைக்கு நன்மையைவிரும்பிக் கட்டைபோல அசையாமல் நின்ற அரசரிசிறந்தவனே! பிறகு இமயமலையின்கொடுமுடியில் தேவர்கள் எந்தஇடத்தில் யாகம்செய்தார்களோ அந்தஇடத்தில் ஒருகட்டைவிரலால் நின்றுகொண்டு பதினாயிரமகோடிவருஷம் தசெய்தாள் அதில் முயற்சியினால் பிரம்மாவையும் ஸந்தோஷிச்செய்தாள் பிறகு உலகங்களுக்கெல்லாம் பரபிதாமகரான பரமமனவா அவ்விடமவந்து அவனைநோக்கி, 'பெண்ணே! ஏன் இடநிறகிறாய்? நான்சொன்னதைச் செய்யலாம்' என்றுசொன்னா பிமறுபடியும் மருதயுவானவள் பகவானுணபிதாமஹரேநோக்கி, 'தேவரே! நான் பிராணைகளை ஸமஹரிக்கமாட்டேன் திருமடநான் உமமைத் தயைசெய்யப்பிராத்திக்கிறேன்' என்றுசொன்னா அப்பொழுது தேவர்களுக்குத்தேவரானபிதாமகர் அதாமத்தில் தவளும் மறுபடியும்பாசிக்கிறவளுமான அவனைத்தடுத்தபின் மாறு சொல்லலானா 'ஓ! மிருதயுவே! உனக்கு அதாமம்மிகமங்களகுணமுள்ளவளே! இந்தப்பிராணைகளை அழிக்கக்கடவை யாண்குணமுள்ளவளே! இப்பிரபஞ்சத்தில் என்னுலசொல்லடதொன்றும் பொய்யாகாது இப்பொழுதே அழிவற்றதாய உன்னை அடையப்போகிறது நானும் தேவர்களுமே உன்னுள் நன்மையில் எப்பொழுதும் நாட்டமுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம் தீயோ இதைத்தவிரமற்றதையோ உன்மனத்தால்இச்சிக்கப்பட்டள விருப்பத்தையும் கொடுப்பேன் நோயினால்பீடிக்கப்பட்டபிடுகள் உன்மேல் குற்றம்சொல்லமாட்டா நீ புருஷர்களிடத்தில் வ்ருபமாகவும் ஸ்திரீகளிடத்தில் ஸ்திரீரூபமாகவும் அலிகளிடத்தில் அலிஉருவமாகவும் ஆவாய்' என்றா ஓ! மஹாராஜனே! இவ்வுலகசொல்லக்கேடடஅந்த மருதயு அழிவிலலாதவரும் தேவர்களுக்கும்

மஹாத்மாவுமான பிரமமாவைப்பார்த்து மறுபடியும் கரங்குவிழக்கொண்டு, 'நான் ஸமஹரிக்மடடேன' என்றுசொன்னான். அப்பொழுது பிரமமா அவனைக்கொண்டு, 'மகன்குணமுள்ளவனே மருதயுவே' மானிடர்களை ஸமஹாரமசெய்யக்கடவாய உனக்கு காமமஏற்படாதபடி நான் தியானஞ்செயவேன பெண்ணே! நீ புத்த (ஸமஹாரத்திற்குத்) திறமையுள்ளவனும் தகுதியுள்ளவனும் தற்காலக் முன்கண்டானவனும் கட்டளையிடப்பட்டவனும் தோஷமற்றவனாயிருக்கிறாய் ஆகையால், நான்கருதியதை நீ செய்வாய் மருதயுவே' முன்பு உனக்கண்களிலிருந்துவிழுந்தனவெல்லாம் அனாதைகளிலாவந்தப்பட்டனவுமான அநாதைகளைத் தீர்த்துவிடுவதற்காக உன்மனத்தோடு பயங்கரமான நோய்களாக மனிதர்களைப்பிடிக்கும், உலாபபிராணிகளிடத்திலும் முடிவுக்காலத்தில் நீ காமக்குரோதகராக சோததனுப்பு இப்படிச்செய்தால் பயனைக்கொடுக்குதாய் உன்னை அடையும் (எல்லாரிடமும்) ஒரேவிதமாயிருக்கிற நாமத்தையும் அடையமாட்டாய் பிறகு நீ இப்படியே தாமதமாக காப்பாய் உன்னை அதாமத்தில் முழுக்குமபடி செய்வாய்மாட்டாய் நல்லவனே! ஆகையால், நீ தானாகவந்ததான இஷ்டத்தைப் புத்தியாக அங்கீகரித்துக்கொள் அப்படிப்பட்ட நீ இவ்வுலகிலுள்ளவர்களை ஸமஹாரமசெய்' என்றுசொன்னான் அப்பொழுது தயுவென்றுபெயருடைய அநாதப்பெண்ணைவள சாபத்திற்குப்பாடுபவன் பிரமமாவைப்பார்த்து, 'ஸரி' என்று ஒப்புக்கொண்டான். அப்பொழுது அவன் அப்பொழுதும் காமக்குரோதகர்களை அடையும்படியான முடிவுக்காலத்தில் பிராணிகளுடைய பிராணனைகளைக் கொல்லுமாறு மனிதர்களும் (மற்ற) பிராணிகளுமாகிய எல்லாருடைய உயிர்வுக்காலத்திலும் சீராக அடைகிற அநாதவியாதிகள், மருதயுவென்றுபெயருடையவர்களை ஆகையால், புத்தியினால் அறிந்து துக்கத்தை உடையாதே ராஜஸரோஷடேன! பிராணிகளின் எல்லா இரத்திரியங்களிலும் தீர்த்துக்காலத்தில் பிரமமத்தை அடைந்து மறுபடி திருமபடிப்படியே எல்லாமனிதர்களும் உயிர்ப்புடியில் பரலோகமசென்று கிரியைகளால் திருமபிவருகின்றனா பயங்கரமும் பயங்கரராக சபதமுள்ளவனும் மிகத்திறமையுள்ளவனும் எல்லாபிராணிகளுக்கும் பிராணனுமான வாயுவானவன் பிராணிகளுடைய தேகமுடிந்திருமபுகிறதில்லை ஆகையால், வாயுவானவன் சிறந்தவனும்

இந்திரியங்களுக்கப்பிரபுவுமாயிருக்கிறவன் 'எல்லாதேவர்களும், 'மாத்யா' என்கிறபெயருள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள் எல்லாமாதர்களும், 'தேவர்' என்கிறபெயருள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள் ராஜஸிம்மமே! ஆகையால், புத்திரனைக்ருமிததுத துக்கிக்காதே உன்னுடைய புத்ரன் ஸவாககத்தை அடைந்து ஸந்தோஷப்படுகிறான். இவ்விதம் பிரம்மதேவரால் ஸருஷ்டிக்கப்பட்ட மிருதயுவானவன் காலமவந்தவுடன் தக்கபடி பிரஜைகளை ஸம்ஹரிகிறான் அவனுடையகண்ணீரானவியாதிகளும் இவ்வுலகில் காலமவந்தவுடன் ஜநதுக்களை ஸம்ஹரிகின்றன' என்று சொன்னான்" என்றான்

இருநூற்றறுபத்தைநதாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம். (தொடர்ச்சி)

(தர்மத்தின்லக்ஷணம்)

தாமபுத்திரா, "பிதாமஹரே! இரதமனுஷ்யாகளெல்லாரும் தாமததைப்பற்றி ஸந்தேகிக்கிறார்கள் தாமமென்பது எது? தாமம் என்கிறதது உண்டாயிற்று? அதை எனக்குச் சொல்லும் இரதத் தாமம் இவ்வுலகில் பயனுடையதா? அல்லது பரலோகத்தில் பயனுடையதா? அல்லது இவ்விண்ணில் உலகத்திலும் பயனுடையதா? பிதாமஹரே! அதையும் எனக்குச் சொல்லும்" என்று கேட்க, பிஷ்மா சொல்லத்தொடங்கினான்

ஸ்தாசாரம், ஸமிருதி, வேதம் இம்மூன்றும் தாமத்தில் பிரமாணம் விதவான்கள் உபகாரத்தையும் நாலாவது தாமலக்ஷணமாகச் சொல்லுகிறார்கள் விதியில் சொல்லப்படாத காமங்களை, களாநிலத்திலுண்டாகக்கூடிய விதத்தை நிச்சயிக்கிறார்கள் இவ்வுலகில் உலகநடைக்காகத் தாமத்திற்கு நியமம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது தாமமானது மண்ணுலகம் விண்ணுலகம் இரண்டிலும் ஸுகத்தைக்கொடுக்கிறது (முன்) பாவியாயுள்ளவன் நல்லதாமத்தை அடையாமல் பாவத்தில் பற்றுகிறான் பாவத்தைச் செய்கிறவர்கள் பாவத்திலிருந்து விடுபடுகிறதில்லையென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள் தாமத்தை அறியாதவன் எப்படி (தாமத்தைச் செய்வதன்) ஆகிறானோ அப்படி (ஆபத்தில் அநாமத்தைவாதிப்பவனும்) தாமத்தைச் சொன்னவனாகிறான் தன்னுடைய நன்னடக்கையே தாமத்திற்குநிலை (ஆகையால்) ஆசாரத்

1 காமதேவர்கள் புண்யமடைந்து மனிதர்களாவதும் மனிதர்கள் புண்யத்தால் தேவர்களாவதும் கருத்து

நயேபற்றிகொண்டு வஸிக்கவேண்டும் அதாமததையுடைய
 னதிருடன் பிறாபொருளைக்கவாகிறுன அநதத்திருடன் பிற
 ாருளைக்கவாநதுகொண்டு அராஜகமானஒருதேசத்தில் (அநதத்
 ததால்) ஸுகமடைகிறுன இவனுடையதனத்தைப் பிறாகவருப
 ாழுது அரசனைத் தேடுகிறுன அபொபாழுது எவாகள தமசொ
 பொருள்களால் ஸந்தோஷிக்கிறார்களோ அவர்களை மேலாகநினை
 ன சுத்தனுவன பயமுமக்சமுமில்லாமல் அரண்மனைவாயிடை
 னடகிறுன தன்னுள்ளத்தில் சிறிதும் தீயசெய்கையிருப்பதாகப்
 ரககிறதில்லை (அபபடிப்போலவே) உண்மையைச்சொல்லுவது
 னது உண்மைக்குமேற்பட்டது இல்லை எல்லாம் ஸதயத்தால்
 ககப்படுகின்றன எல்லாம் ஸதயத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றன,
 நாகளானபாவிகளும் மறைவிலசெய்தபாவத்தைச் செய்தபடிவெ
 ிட்டால் அநதஸ்தயத்தைக்கைக்கொண்டே துரோகமில்லாமலும்
 காரியத்திற்குக்கேடில்லாமலும் ஸஞ்சரிககிறார்கள் அவர்கள் செய
 த மறைத்துக்கொண்டு தையத்தையடைவார்களானால் நாசத்தை
 டவார்கள் ஸந்தேகமில்லை பிறாபொருளைக்கவாககூடாதென்று
 மத்தைஉணர்நதோர்கள் நினைக்கிறார்கள் பலமுள்ளவர்கள் அந
 தாமததைச் சுகதீயற்றவர்களால்ஏற்படுத்தப்பட்டதாக நினைக்கி
 கள் எப்பொழுது அவர்களுக்குத் தெய்வாதீனமாகப் பலக்குறை
 ாடாகிறதோ அப்பொழுது அநதத்தாமம் அவர்களுக்கே விருப்ப
 ேறது ஸுகிகளாயிருந்தாலும் (ஒருவரும்) எப்பொழுதும் பல
 களாகிறதில்லை ஆகையால் நீ ஒருபொழுதும் புத்தியைத் தீய
 யில் செலுத்தக்கூடாது இப்படியிருப்பவனுக்குத் துஷ்டாளி
 ருநதும் பயமில்லை, திருடர்களிடமிருநதும் பயமில்லை, அரசனிட
 நதும் பயமில்லை ஆகையால், ஒருவனுக்கும் ஒருதீவகும்செய
 ல சுகத்தனாயிருந்துகொண்டு பயமில்லாதவனாக வஸிக்கவேண்டும்
 டனுவன கிராமத்தையடைந்தமான்போல எல்லாரிடத்திலிருந்
 பயத்தை அடைகிறுன பிறாவிஷயத்தில் பலவிதமாகச்செய்யப்
 பாவத்தை நினைத்துக்கொள்கிறுன சுத்தமாயுள்ளவன் எப்
 முதும் எல்லாரிடத்திலும் பயமில்லாமல் ஸந்தோஷக்துடன்
 கிறுன, தன்னுடையிருக்குச்செய்யப்பட்ட ஒருவிதமானதீவகை
 நினைக்கிறதில்லை தானஞ்செய்யவேண்டுமென்றஇநதததாமமா
 பிராணிகளுடைய நன்மையில் விருப்பமுள்ளவர்களால் சொல்
 டட்டது பண்ககாரர்கள் அநதத்தாமத்தை ஏழைகளால்ஏற்படுத்
 டட்டதாக நினைக்கிறார்கள். எப்பொழுது இவர்களுக்குத் தெய்வ

பசுததால் வறுமை (வருகின்றதோ) அப்பொழுது இவர்களுக்கு
அது) விருப்பமாயிருக்கிறது ஸுகமாயிருந்தவர்களும் கடை
பரையிலும் பொருளுள்ளவர்களாயிருக்கமாட்டார்கள் பிறரால் த
குசு செய்யப்பட்ட அபரியமான ஒருகாமத்தைவிரும்பாதவன்
யமாகினைதக அந்தக்காமத்தைப் பிறருக்குச் செய்யக்கூடாது
பிறனுடையமனைவிகு ஜாரனாவனோ அவன் யாரை என்ன
லத்தகுதியுள்ளவன்? பிறனொருவன் தன்மனைவிகு ஜாரனாகவற
யானால் அப்பொழுது அவன் பொறுக்கமாட்டானென்பது
ரணமாம் எவன் தானையிரவாழ்விரும்புகிறானோ அவன் பிறனை
ததுன்பம்செய்யலாம்? எனததைத் தனக்குவிரும்புவானோ அ
துதைப் பிறனுக்கும் நினைக்கவேண்டுமே மிக்கசெல்வமுள்ள
தனது போகயவஸ்துக்களில் தரித்திரர்களான பிறருக்கும் பா
கொடுக்கவேண்டுமே (ஏழைகளைக் காப்பதான) இந்தக்காரணத்தி
பிரமமதேவரால் வடபிழ்வனமானது ஏற்படுத்தப்பட்டது எந்த
வழியில் தேவர்கள் மகிழ்ச்சியடைவார்களோ அந்தவழியில் இரு
வேண்டுமீ அல்லது, லோபமாககத்திலிருந்தாலும் தாமம்
(லோபமாககத்தில்) இருப்பது உம் பிறருக்குத் துன்பமின்
கிடைத்ததெல்லாவற்றையும் விதவான்கள் புண்பமாகச்சொல்லுக
கள் ஒ' யுதிஷ்டிர' தாமாதாமக்களுடைய இரதலக்ஷணத்தின்
தைப் பார ஸுகிஷ்மமான தாமத்திறதாக்கேஏற்பட்டதும்
தமமானதும் உலகத்துக்குநன்மையைச்செய்வதுமான பெரியே
ருடைய ஆசாரமானது முன்காலத்தில் பிரமமதேவரால் விதிகப
டது ஒ' குருகுலத்திலேவனே' இந்தத்தாமலக்ஷணத்தை உனக்
சொன்னேன் ஆகையால், ஒருவித்ததாலும் நீ உன்னுடைய
தியை அதாமத்தில் செலுத்தலாகாது" என்றுசொன்னான்

இருநூற்றம்பத்தாறாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தோடீச்சி)

(யுதிஷ்டிரர், தர்மத்தின்பிரமாணத்தைப்பற்றிப் பீஷ்மரிடம்
ஆக்ஷேபித்தது)

யுதிஷ்டிரா, “ஸுகிஷ்மமான தாமலக்ஷணமானது உம்
நன்குஉரைக்கப்பட்டது எனக்கு ஒருவிதமான எண்ணம் உம்
யிருக்கிறது அதை யுகதியுடன் எடுத்துச்சொல்லுவேன்

ததிலிருந்த அநேகமகேளவிகளுக்கு உமமால் உத்தரம் சொல்
பட்டது ஒ' அசரே' இப்பொழுது வேறான இது ஒன்றைச் சொல்
போகிறேன் ஆகாததிலுல குதாக்கமாகக்கேடகவிலலை ஒ'
தரே' இந்தப்பிராணிகள் தங்களைத்தாங்களேயல்லவோ 'ஜீவிக
செய்துகொள்ளுகின்றன, ஸ்ருஷ்டியையும் மானததையும் செய்து
ள்ளுகின்றன தாமமானது வேதத்தினுலமட்டும அறியக்கூடிய
து பொதுவானநிலையிலுள்ளவனுக்குத் தாமமவேறு ஆபத்தி
ளவனுக்குத் தாமமவேறு ஆபத்துக்களோவென்றால் எப்படி
தத்தினுல அறியமுடியும் பெரியோர்களின் ஆசாரம் தாமமாக
புகுகொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பெரியோர்களோ ஆசாரத்தை
டயாளமாகவுடையவர்கள் செய்யக்கூடியதும் செய்யக்கூடா
ம் எப்படி அறியமுடியும்? பெரியோர்களின் ஆசாரமானது லக்ஷ
லிலாததாயிருக்கிறது பாரகருதனை ஒருவன் தாமஸுபமாக அதா
ததச்செய்கிறவனாகக் காணப்படுகிறான் மேலான ஒருவன் அதாம்
மாகத் தாமததைச்செய்கிறவனாகவும் காணப்படுகிறான் தவிரவும்,
திரபணடிதார்களால் இந்தத்தாமத்திற்குப்பிரமாணமாகச்சொல்ல
கிறவேதவாதங்கள் இவவுலகத்தில யுகத்திற்குத்தக்கபடி குறை
றன்னன்று நமக்குக்கேள்வி கிருதயுகத்தில தாமங்கள் வேறு,
தாயுகத்தில வேறு, துவாபாயுகத்தில வேறு, கலியுகத்தில
று (ஆகையால், தாமங்கள்) சக்திக்குத் தக்கபடி செய்யப்பட்டவை
லிருக்கின்றன 2 ஆமனாபவசனமஸ்தயமெனபது ஜனங்கங்களின்
ளகை ஆமனாயங்களினின்றும் ஸகலவிஷயங்களையும் தெரிவிக்கிற
ங்கள்வந்தன அந்தவேதங்கள் எல்லாவிஷயத்திலும் பிரமாணமா
இந்தத்தாமவிஷயத்திலும் பிரமாணமாயிருக்கின்றனவல்லவா?
பிரமாணம் மறறொருபிரமாணத்தோடுவினோதித்தால் அது எப
சாஸ்திரமாகும்? செய்யப்படுகிறதாமத்தினநிலைமையானது எப
ழுது வலியவர்களானதுஷ்டர்களால் விகாரத்தை அடையுமபடி
ப்பப்படுகிறதோ அப்பொழுது அந்தநிலைமையும் நசிக்கிறது
த்தாமத்தை அறியவும்செய்கிறோம், ஒருகால் அறிகிறது
ல (சொன்னால்) அறியவும்முடியும், அறியவும்முடியாது
கத்திமுனைபைக்காட்டிலும் ஸ்ருக்ஷமமாயிருக்கிறது, பாவதத
காட்டிலும் பெரிதாயுமிருக்கிறது 3 கந்தாவநகரமபோன்ற

1 'அன்னத்தினுல ஜீவிககின்றன' எனபது பழையவுரையினக்குத்து
2 ப்ரதயக்ஷமாயும் அபரதயக்ஷமாயுமிருக்கிறவேதங்கள்,
3 மாயாநகரம்

தாமமானது முதலில் (ஸத்யமபோல) காணப்படுகிறது ,
வானகன துட்பமாகப்பாரததால் மறுபடி காணப்படுகிறதில்லை
பாரதரே! பசுமரதையின் அருகிலிருக்கிற சிறுகுளங்களும் கழி
குப்பாய்கிறவாய்க்காலிலிருக்கிற மடுக்களும் குறைவதுபோல ஸமி
யில்சாஸவதமாகச் சொல்லப்பட்டதாமமானது மிகவும்குறைவடை
தாக்க காணப்படுகிறதில்லை சிலா காமத்தினாலும் சிலா பயத்
தலும் அப்படியே சிலா வேறுகாரணங்களினாலும் தாமதத்தைச்
செய்கிறார்கள் வேறுபல அஸ்தன்களும் (டம்பத்துக்காக) ஸரத
யில்லாமல் ஆசாரத்தைப் படைக்கிறார்கள் அது விரைவில் தாமமாகி
கிறது 1 ஸாதுக்களிடத்திலோ வென்றால் அது உலகத்தால் 2,
றப்படுகிறது இவர்களை மூடாகப் பித்தாக்களாகச் சொல்லுகிறா
மேலும், பரிஹஸீககவும் செய்கிறார்கள் மஹாஜனங்கள் தம்
தாமத்தினின்றும் மாறி ராஜதாமத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள்
லாருக்கு மனமையாக ஒருவிக ஆசாரமும் ஏற்படுகிறதில்லையென
அந்த ஆசாரத்தினாலேயே 3 ஒருவன் ஸமாதத்தனுகிறான் அது
றொருவனுக்கு விரோதமாகிறது அந்த 4 ஆசாரமுள்ளவனே ஸ
வத்தினாலேயே எப்பொழுதும் ஒரேவிதமாயிருக்கிறான் எ
லேயே ஒருவன் முன்னுக்கு வருகிறானே அதுவே மறறவாக
பாதிக்கிறது ஆகையால் எல்லா ஆசாரங்களுக்கும் ஒரேவித
நிலைமையிலையென்று ஊக்ககவேண்டும் முறகாலத்தில் வித
களால் நெடுங்காலம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாமமானது சொல்லப்
படுகிறது பழமையான அந்த ஆசாரத்தினால் சாஸவதமான ஒ
யாதை ஏற்பட்டிருக்கிறது” என்று சொன்னான்

இருபாற்றறுபத்தேழாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தோடீச்சி)

(ஜாஜலிழனிவர் நர்மநீமித்தமாகக்கீர்வமடைந்து
துலாதாரவிடம் சென்றது)

பீஷ்மா, “இந்தவிஷயத்திலும் தாமநிமித்தமஜாஜலி
துலாதாரனென்கிற ஒருவையையுக்கும் உண்டான ஸமவாதரூப
பழைய ஓர் இதிஹாஸத்தைச் சொல்லுகிறார்கள் ஒருவன்,
ஜாஜலியென்கிற ஒருவேதியா இருந்தாரா வனத்தில் ஸஞ்சரி

1 வேறுபாடும்

2 ‘பரஸ்பம்’ எனப்பது மூலம்

3 விஸ்வாமிதரர்,

4 பரசுராமா

5 வவ்விஷ்டா

மிகுந்தவமுடையவரும் புத்திமானுமாகிய அந்த முனிவர்திரப்பிரதேசத்தைப்படைந்து அநேகவருஷங்களை நியமத்தோ மிகவும் மிதமான ஆகாரத்தோடுமிருந்து மரவுரிபையும் மான லையும்உடுத்து ஜடைகளைத்தறித்துச் சரீரத்திலுமுக்குமிருதி ப்படியத் தவஞ்செய்தாரா ஒ' பூபதியே' மிகுந்ததேஜஸுள்ள பாஸியும் பாமமரிஷியுமான அவர் ஒருகால உலகங்களைப்பாராபகாக மனோவேகமாக ஸஞ்சரித்தாரா அந்த முனிவர ஒரு ம ஜலமத்தியிலிருந்துகொண்டு ஸமுத்திரத்தால் சூழப்பட்ட சிறிதுமபெரிதுமானகாடுகளுள்ளதுமான பூமிபைப பார்த்து, வுலகத்தில சராசரங்களுள் ஜலத்திலும் ஆகாயத்திலும் எனக்குச் சமாக எனனுடன் கூடவருபவன் ஒருவனும் இல்லை' என்று ததாரா ஒ' பார்த்தனே! அப்பொழுது அவர் ஜலமத்தியில் பிசா ளபார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், 'எனனால் தாமமானது அடை டது' என்று ஆகாயத்தில் தோளதட்டினார் (உடனே) பிசா அவரைநோக்கி, 'நீர் இவ்விதமசொல்வதற்கு யோக்கிபரல வாராணஸியில் துலாதாரனைனுமஒருவன் வியாபாரத்தொ ளளவனும மிகப்புகழுபெற்றவனுமாயிருக்கிறான் பிராமமணோத ர' அவனும் நீர்சொல்வதுபோலச் சொல்லுகிறதில்லை' என்று லின் பூதங்களால் இவ்வாறுசொல்லப்பட்டவரும் மிகத்தவத் தையவருமான ஜாஜலியானவா, 'ஞானவானும் புகழுடையவனு அந்தத்துலாதாரனை நான் பாரக்கவேண்டும்' என்று மறுமொழி றார் (உடனே) பூதங்கள் ஸமுத்திரத்தினின்றும்கிளம்பி, இவ சொன்ன அந்தமுனிவரைநோக்கி, 'ஒ' பிராமமணோத்தமமே! வழியை அடைந்து நடக்கக்கடவீர்' என்றுசொல்லின் பூதங் வவிதஞ்சொல்லக்கேட்டஜாஜலியானவா அப்பொழுது மனவ ததுடன் நடந்தார வாராணஸியில் துலாதாரனை அடைந்து ருமாறு சொல்லலானார்" என்றார் யுதிஷ்டிரா, "ஐயா! ஜாஜலியினால் ஒருவராலும்செய்யமுடியாத என்னகாமம் ப்பட்டது? எந்தக்காமத்தால் மேலானஸித்தியை அடைந் அதை எனக்கு விரிவாகச்சொல்லவேண்டும்" என்றுகேட

சிஷ்யமா, "அந்தஜாஜலியானவா மிகவும் கோமானதவழ வாரான மிகத்தவமுள்ளவரும் வானப்பிரஸ்தவிகியை அறிந்த ன ஜாஜலிஎன்கிற அந்தப்பிராமமணர் காலையிலும் மாலையிலும் னனத்திலவ்ருப்பமுள்ளவரும் செவ்வையாக அகனிகளை ஆர

திகழ்வரும். வேதாதயயனமுள்ளவருமாயிருந்துகொண்டு பி
தேஜஸால் விளங்கினா அவர் வனத்தில் தவத்திலிருந்து
ண்டு அதாமத்தைக் கண்ணாலும் பாரக்கவில்லை அவர் காகாலத்
வெளியிலபடுததும் பனிககாலத்தில் ஜலமத்தியிலிருந்தும் வே
காலத்தில் காற்றையுமவையிலையும் பொறுத்துக்கொண்டும
மத்தை அடையாமலிருந்தார் அவர் பூமியில் அநேகவிதக்கஷ்டப
இடங்களில் படுததுப் புரணுகொண்டிருந்தார் பிறகு, ஒரு
அரதமுனிவா மழைக்காலத்தில் வெளியிலிருந்துகொண்டு அடி
ஆகாயத்திலின்று விழுமமழைஜலத்தைத் தமதலையில் தாங்கி
ஓ' பிரபுவே' அப்படிநின்றததினால் அவருடைய ஜடைகள் நனை
ஒன்றாயின பரமஹவரான அவர் நித்யமவனஸஞ்சாரத்தால்கு
விட்டார் ஒருகால அவர் ஆகாரமவிட்டுக் காற்றைப்பிசித்து மி
தவத்திலிருந்துகொண்டு ஜாகரத்தையுடன் கட்டைபோல நின்
ஒருபொழுதும் சலிக்கவில்லை ஓ' பாதகுலத்திலுதித்த அ
கட்டைபோலாகிச் சேஷடையற்றிருக்கிற அவருடையதலையில்
ணடுகுருவிகள் (சோரது) ஒருகட்டைக் கட்டின கருணையு
அரதபிராமமணமுனிவா அரதஜடைகளில் புல்லாலும் நூலா
கூடுகட்குறி ஆணுமபெண்ணுமான அவைகளைக் கவனியா
இருந்தார் அவைகள், அவர்கட்டை போலாகி மிகுந்ததவத்து
அசையாமலிருந்தபொழுது, எளிதிலடம்பிக்கையடைந்து அரத
டில் ஸுக்மமாகவலித்தன ராஜனே' பிறகு காகாலமசென்று
காலமவர அரதப்பக்ஷிகள் காமத்தாலமோகித்துக் காப்பாதான
னால் அவரிடமடம்பிக்கையோடு அரதச்சித்தத்தில் முட்டைகளை உ
பண்ணின தீவாமான விரதமுள்ளவரும் தேஜஸுள்ளவரு
அரத அரதணர் அவைகளை அறிந்தார் அறிந்தும் மிகுந்த
யுள்ள அரதஜாஜலி சலிக்கவில்லை எப்பொழுதும் தாமத்தில்
பற்றிய அவர் அதாமத்தை விருமபவிலை ஓ' பிரபுவே' அ
அவைகள் அப்பொழுது ஒவ்வொருநாளும் வந்து அவருடைய
யில் இளைப்பாறி ஸந்தோஷத்துடன் வலித்தன பிறகு முட்டை
முதிரந்து குஞ்சுகள் உண்டாயின, அங்கேயே விருத்தியையும்
தன ஜாஜலியும் அசையாமலிருந்தார் விரதங்கொண்டு தாமசி
டைய அவர் குருவிகளின் முட்டைகளைக் காப்பதற்காக ஜாகரத்து
அசைவற்று அப்படியே நின்றார் ஓ' ராஜேந்திரனே' பிறகு
குஞ்சுகளுக்குக் காலத்தில் சிறகுகள் உண்டாயின அரதமுனி
அரதகுருவிகுஞ்சுகளுக்குச் சிறகுகளுண்டானதை அறிந்தார்

மானகளிற்சிறந்தவரும் உறுதியானவிரதமுடையவருமான ஜாஜஸ்திரகு ஒருகால அநதபபக்ஷிகளைப்பார்த்துப் பரமஸநதோஷமடைந் அபபடியே அவைகள் மேனமேலும் விருத்தியடைந்துவருகின்ற தப்பாரத்தும் ஸநதோஷத்தை அடைந்தார பக்ஷிகளும் லலா குஞ்சுகளுடன் அவாதலையில் வஸித்தன் அநதஜாஜஸ்திரகுயினகியரும் அவைகள் சிறகுமுளைத்து ஆகாயத்திலபறந்து மாலை நூறும திருமபிவருவதையும் பார்த்தார, அசையாமலுமிருந்தார. கால அவைகள் தாயதந்தைகளால் விடப்பட்டு அடிக்கடி வருவ போவதுமாயிருந்தன ஜாஜஸ்திரகு அசையாமலே இருந்தார. அரேசு! அபபடியே அநதக்குஞ்சுகள் பகலமுழுவதும்போய டி மறுபடியும் அநதேகியேவஸிப்பதற்காக ஸாயங்காலம் திருமபி கன் ஒருஸமயம் பக்ஷிகள் ஸ்துநாள் வெளியிலசுற்றிவிட்டு ஸ்துநாள் வந்தன ஜாஜஸ்திரகு அசையவில்லை இறகுமுளைத்த அந பக்ஷிகள் வாலா மிக அதிகநாட்கள் திருமபிவராமலே இருந்தன. சனை! ஒருஸமயத்தில் பறந்துபோன அபபறவைகள் ஒருமாதம் ரயிலும் திருமபிவராவேயில்லை. பிறகு அநதஜாஜஸ்திரகு வேறி சென்றார அவைகள் பறந்துபோனபிறகு ஜாஜஸ்திரகு ஆசசரியத்தை டந்தது, 'நான் ஸித்தனானேன்' என்று நினைத்தார பிறகு அவ ஸ காவமானது குழந்தைகொண்டது உறுதியானவிரதமுடைய ம தமமைமெச்சிக்கொள்ளுகிறவருமான அவா அபபடியே வெளிக் மபினபக்ஷிகளைப்பார்த்துவிட்டு உடனே தமமைமிகவும்புகழ்நா ண்டு ஸநதோஷித்தார பிறகு சிறந்தவமுள்ள அவா நதியில் டி அகினியைத் திருப்திசெய்து உதயமாகிறஸ்திராயனுக்குத் தி பந்தார ஜபமசெய்கிறவர்களிலசிறந்தவான அவா அபபடிக்குறி ததலையிலபரிபாலித்ததால், 'எனனால் தாமம அடைப்பபட்டது' று வெளியிலநின்றதுசொல்லித் தோளத்தடிநூ பிறகு, ஆகாயத் றுருவாக்கு உண்டாயிற்று அதையும் ஜாஜஸ்திரகேட்டார அதென்ன னனால் 'ஓ! ஜாஜஸ்திரகு! தாமத்தால் நீர் துலாதாரனுக்கு ஒப்பாக டா மஹாபுத்திமானான துலாதாரன் காசியில இருக்கின்றான் ஓ! மமணரே! அவனும் ரோபபடிசொல்லுகிறீரோ அபபடி சொல்லத் தவனல்லன்' என்பது ஓ! அரேசு! (அதைக்கேட்டு) அநத ரிவா பொறுமைகொண்டு துலாதாரனைப்பாரக்கவேண்டுமென்கிற பபத்தால் எவ்விடத்தில் ஸாயங்காலமாகுமோ அவ்விடத்தில் ஸித்தனாகொண்டு பூமியில் ஸஞ்சரித்தார, வெகுகாலம்நடந்து பபட்டணத்தை அடைந்தார. (அவ்விடத்தில்) வியாபாரமசெய

கிற துலாதாரணையும் கண்டா முலதனததாலஜீவிககிற அவனும் கிற அநதவேதியரைப்பாரதது உடனே எழுந்தது மிருநதஸநதோ துடன் கேஷாமவிசாரிததுப் பூஜிததன்ன பிறகு துலாதாரண, பிராமமணரே! நீவருமபோதே நான அறிநதேன ஸநதேகமி ஓ! பிராமமணரே! நானசொல்லுகிறவாரததையைக கேட ஸமுததிரப்பிரதேசத்தை அடைநது நீ பெரியதவஞ்செய்தீர். முநதிஒருவிதததாலும் தாமததினபேரையும் அபியாமலிருந்தீர், பிராமமணரே! பிறகு தவததால் விததியடைநத உமமுடையதே சேகசம பக்திகள் உண்டாயின பிராமமணரே! அவைகளும் பால் காககப்பட்டன அவைகள் சிறகுமுளைதது வெளியிலஸஞ கப்போனபொழுது நீ, அநதகருருவிகளாலுண்டான தாமத நினைத்தீர் பிராமமணரே! பிறகு எனவிஷயமாக ஆகாய லுண்டானவாரததையை நீ கேட்க உடனே நீ பொறுமைந நது இங்கேவந்தீர் பிராமமணரே! உமகரு எனனவிரு தை நான செயயவேனமே? அதைசொல்லும்' என்றுசொன்ன

இருநாற்றம்பததேடாவது அதயாயம்

மோகூதாமம். (தொடர்ச்சி.)

(ஜாஜலீகீதம் துலாதாரணகீதம் தர்மநிதித்தமாகநதந்த ஸம்பாஷணை)

புத்திமானான அநததுலாதாரண இவவிதமசொல்ல, புத்தி யான ஜாஜலியென்றமுனிவா அப்பொழுது அவனேநோக்கி ஒரு ததை சொல்லலானா 'ஓ! வைஸ்பபுதரா! ஸமுள்ள எல்லாவை களையும் எல்லாவாஸனைப்பொருளகளையும் விருக்ஷங்களையும் ஓ களையும் விறகின்ற உகைகரு, சிறந்ததும் நிலைத்ததுமான இநத மானது எதனால் உண்டாயிற்று? மிக அறிவுள்ளவனே! இநத யததையெல்லாம் எனகருசொல்' என்றுவினவினா, புகழ்பெற்ற யா இவவிதம்கேடக, தாமராததங்களின் உண்மையை உணர்ந தாரனெனகிறவைப்பன தாமதகளுடையஸங்குமங்களைச் சொ லானான 'ஓ! ஜாஜலியே! ஜனங்கள் எல்லாபிராணிகளுக்கும்ந யும் எல்லாரிடத்திலும் ஸநேகத்திற்குக்காரணமும் அனாதியு சொல்லுகிறதும், ரகஸ்யமும், ஸநாதனமுமான தாமததை நான வேன, ஓ! ஜாஜலியே! எல்லாபிராணிகளுக்கும் துரோகமி

வது அல்லது (அவசியமானால்) அறபதுரோகததுடனாவது இரு
மஜீவனம்தான் சிறந்ததாம் அத்தனால நான் ஜீவிககிறேன் நான்
ரியகுச்சிகளாலும் புறகளாலும் வீடுகட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன்
பிராமமணஸரேஷ்டரோ' நான் செய்பனாக, பதமகம், துங்கப
பாரததுமதாழகததுமானவாஸனைப்பொருள்கள், களதவிரப் பலவி
ன அந்த அந்தரஸபதாரததங்கள் இவைகளை எல்லாம் கபடமின்றி
ரிடமிருந்து விலைக்குவாங்கி விற்கிறேன் ஒ' ஜாஜலியே' செ
யினாலும் வாக்கினாலும் மனத்தினாலும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்
ததிரானும் அவைகளுடைய வித்தத்திலுபற்றுதலுள்ளவனுமாயிரு
வனதான் தாமததையறிந்தவன் ஒ' ஜாஜலியே' நான் ஒருவனை
அனுஸரிக் கிறதாயிலை, ¹விரோதிக் கிறதாயிலை, ²துவெஷிக் கி
யிலை, விரும்புகிறதாயிலை, எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் ஸமம்
ருக்கிறேன் எனனுடைய வித்தத்தைப் பாரும ஜாஜலியே' என்
டையதாசம் | எல்லாவிஷயத்திலும் ஸமமாகவே இருக்கிறது
ந் பிறருடைய செய்கைகளைப் புகழுகிறதாயிலை, இகழுகிறதாயிலை
ரமமணஸரேஷ்டரோ' (மேகததாலுண்டாகும்) ஆகாயத்தினுடைய
ததிராங்களைப்போல உலகத்தினுடைய விசித்திரங்களைப் பாரதது
ரண்டிருக்கிறேன் ஜாஜலியே' எனக்கு எல்லாப்பிராணிகளிடத்தி
ம ஸமமான அருள் இருக்கிறது இஷ்டவஸ்து, அரிஷ்டவஸ்து (இ
யம்) அறவனான என்னால் விருப்பவெறுப்பு இரண்டும் வெளியி
க்கப்பட்டன | இவ்விதம் எனனை நீர் அறியக்கடவீர் ஒ' புத்த
லிகளிலுத்தமரான் ஜாஜலியே' எனனை எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்
மமாகவும் ஓட்டாருகிலவியையும் பொன்னையும் ஸமமாக எண்ணு
கவும் நினைக்கக்கடவீர் குருடரும் செவிடரும் பித்தரும் தேவா
ரல அடைக்கப்பட்ட ³துவாரத்தையுடையவர்களாகப் பிழைப்புமட
ம பயனாகவுடையவர்களாயிருப்பதுபோல ஞானியான எனநிலைமை
இருக்கிறது பிராயமுதிராகதவார்களும் நோயாளிகளும் வலியற்ற
களும் விஷயங்களிலிவிருப்பமில்லாமலிருப்பதுபோலவே எனக்கும்
தத்ததிலும் காமத்திலும் போகத்திலும் விருப்பமில்லை ஒ' பிராம
ரோ' எப்பொழுது புருஷன் ஒன்றினின்றும் பயததையடைகிற
லையோ, எப்பொழுது இவனிடமிருந்தும் ஒன்றும் பயததையடை
கிலையோ, எப்பொழுது ஒன்றையும் விருப்பமாலும் வெறுக்காம

¹ வாக்கினாலும் செய்கையினாலும் பகைபாராட்டுவது ² மனத்தினால்
கபாராட்டுவது

³ இரத்திரியங்கள்

ஹம் இருக்கின்றோடு அப்பொழுது ஸித்தியை அடைகிறான் எப்போது காயத்தினாலும் வாகுகினாலும் மனத்தினாலும் ஒருபிராணியாகினாலும் கெட்ட எண்ணத்தைச் செய்வல்லலையோ அப்பொழுது பிமத்தை அடைகிறான் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் பத்ததை உண்டிபண்ணுமலிருப்பவனுடைய தாமதத்திற்குச் சரியான தாமதம் இதற்குமுறும் இப்பொழுதும் இனிமேலும் இல்லையென அபயமான ஸதாபத்தை (பிரமமத்தை) அடைவான் குருரமானவா ததையுட்கடின சினைசூழைய எவனிடமிருந்து எல்லா உலகமும் மிருதயுவினவாயைக்கொடுங்குவதுபோல நடுங்குகிறதோ அவன் மிக்கபயத்தை அடைவான் விதிப்படியிருக்கிறவாகளும் முதியவர்களும் புத்திரரென்பதற்குள்ளவர்களும் ஒருவரையும் துன்பம்செய்யாதவர்களும் அபிரக்யோகருடைய நடக்கையை நாம் அனுஷ்டிக்கிறோம் நிமான தாமதமானது (சிலபாகத்திலே ஹபட்ட) ஸதாசாரததால் புரவந்த உடமாகிவிட்டது அதனால் விதவானும் தவசியும் காமகருதங்களை வென்ற பலவானாகுட மோகிக்ருபடிசெய்யப்படுகிறான் ஓ' ஜாஜலியே' புத்திமான ஆசாரத்தினாலேயே விரைவாகத் தாமதம் அடைவான் நல்லகாமங்களால் அடங்கித் துரோகசிறத்தையிலே மலநடந்துவருபவனுக்கு, இவ்வுலகத்தில், நதியில் தானாகவே நடுங்குகிற ஒருகடையானது தானாகவே மிதந்துவருகிற மறமெகடையுடன் சேருகிறதும், பிறகு அதில் அங்கங்கிருந்து மறமெகடையுடன், குச்சிக்குப்பைகூளங்களும் சேரவேண்டுமென விருப்பமில்லாமல் ஒருகால் தாமதமேவருது சேருகிறதும்போல (பிமத்திராதி களின் சோகையையும் உண்டாகிறது) ஓ' முனிவரே' னிடமிருந்து ஒருபோதும் ஒருவிதத்தாலும் ஒருபிராணியும் பயநடுங்காமலிருக்கிறதோ அவன் எப்பொழுதும் எல்லாப்பிராணிகளிடமிருந்தும் பயமில்லாமையை அடைவான் ஓ' விதவானே' குருகின்ற செந்நாயினிடமிருந்து எல்லா உலகமும் நடுங்குவதுபோல எல்லா ஜலஜந் துக்களும் கரையையடைந்து நடுங்குவதுபோலவும் னிடத்தில் எல்லாப்பிராணியும் நடுங்குமோ (அவன் அபயத அடையமாட்டான்) ஆசாரம் இவ்விதம் ஏற்பட்டிருந்ததால் எஜனக்கடமும் தன்முமுள்ளவனுயிருக்கிறோடு அவனே நல்லபமுள்ளவன் அப்படியே அவனே உத்தமன் ஆகையால், அப்பயனைச் சிறத்தித்தவர்களும் எல்லாம் அறிந்தவர்களும் ஸமாததாமானகவிகள் அவர்களுடைய கீர்த்திக்காகச் சாஸ்திரங்களில் வாசுகின்றார்கள் தவங்களாலும் யாகத்தாலும் தானங்களாலும் கு

னவாராதைகளாலும் இவவுலகில் எந்தஎந்தபயனை அடைகிறா
ளா அந்தபயனெல்லாம் அபயதானத்திற்கும் கிடைக்கும் உ
தில் எல்லாபிராணிகளுக்கும் அபயதக்ஷிணையைக்கொடுக்கிறவன
யமென்கிற யாகங்களைச்செய்கிறவனாகி அபயதக்ஷிணையைபடை
ன பிராணிகளுக்குத் துன்பமசெய்யாமலிருப்பதைப்பாராகிலும்
நந்ததாமம் ஒன்றும்இல்லை ஒ' மகாமுனிவரே! எவனிடமிருந்த
பிராணியும் ஒருகாலும் ஒருவிதத்தாலும் நடுங்குகிறதில்லையே
யன எல்லாபிராணிகளிடமிருந்தும் அபயத்தை அடைகிறான
னிடமிருந்து உலகமானது வீட்டிலுள்ள பாம்பினிடம்நடுங்குவது
நடுங்குகிறதோ அவன் இமமையிலும் மறுமையிலும் தாமத
அடைவான். எல்லாபிராணிகளுக்கும்ஆதமபூதனும் எல்லாப
ிராணிகளையும் (தன்னிடத்தில்) பார்க்கிறவனும் அடையவேண்டிய
யில்லாதவனும் பிரம்மத்தையடைய விருப்பமுள்ளவனுமாயிரு
னுடையமாகத்தலை தேவர்களும்அறியாமல் மயங்குகிறார்கள்
லபூதங்களுக்கும் செய்யும் அபயதானத்தை எல்லாதானங்களுக்க
உத்தமமாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஒ' ஜாஜலியே! உமக்கு உண்
மையச் சொல்லுகிறேன் எனனுடைய (வாராதையை) நம்பும்
வனே செல்வமுள்ளவனாகிஇருந்து பிறகு வறுமையை அடைகி
ர வினைகளுடையநாசத்தைப்பாராத்து ஜனங்கள் எப்பொழுதும்
கிக்கிறார்கள் காரணமின்றித் தாமமானதுஇல்லையன்றோ? ஜாஜ
ய! தாமம் ஸஞ்ஞம்மாகவன்றோ இருக்கிறது? வேதத்தில் ஸித்
கிறகாகவும், ஸாதயத்திறகாகவும் தாமம் சொல்லப்பட்டிருக்க
து மிகவும் மறைவானதாமமானது ஸஞ்ஞம்மானகால நன்றாக
யமுடிகிறதில்லை ஒருவிதமானஆசாரத்தைக்கண்டு மற்றொரு
மாக அறிகிறான் எருதின விருஷணங்களைச்சேதிகிறவர்களும்,
கைக்குத்துகிறவர்களும், அதைப் பெரியசுமைகளைச் சுமக்கச்
செய்கிறவர்களும், கடடுகிறவர்களும், வசப்படுத்திகிறவர்களும், பிரா
ணைக்கொன்று தினனுகிறவர்களுமானவர்களை ஏன் தூஷிக்கிறீ
ர்? மனிதர்கள் மனிதர்களையே தாஸராகச்செய்துகொண்டு
அபவிக்கின்றார்கள், இரவும் பகலும் அடியினாலும் கட்டினாலும்
பந்தத்தினாலும் வேலைவாங்குகிறார்கள், தம்மைஅடிப்பதிலும்
விவதிலும் என்னதுக்கம் உண்டாகுமோ அதையும் அறிவார.
ஐஇந்திரியங்களைக்கூடினபிராணிகளில் ஸூரியன், சந்திரன்,
, பிரம்மா, பிராணன், கிரது, யமன் (முதலிய) எல்லாததெய்வங்
ம வஸிக்கின்றனர். அந்தஜீவன்களை விறகிறவனுக்கு இறந்தபிரா

நிகளவிஷயத்தில் ஆலோசனை ஏது? வெள்ளாடு அகனி, செ-
 ரிககடா வருணன், குதினா ஸாரயன், பூமி விராட, பசு-
 னமும் சந்திரன், இவைகளைவிற்றவன் ஸீததியையடையான்
 பிராமமணரே! தைலத்திலும் நெய்யிலும் தேனிலும் ரஸங்களிற்
 ஷ்டிகளிலும் என்னவிசாரம்? உலகமுகொசுருமில்லாதவிடத்
 துமுகமாகவளாககப்பட்டபசுக்களை, அவை தமதாயககு அன்பு
 நவயென்றுதெரிந்தும், மனிதர்கள், பலவாறு பலாதகாரம்செய்து
 கொசுக்களாலநிறைந்தவையும் மிகக்கேதுள்ளவையுமான இடங்க
 ளுடைவிககிறார்கள் சிலகாளைகள் விதியில்லாமலே சமையாலவ
 டப்பட்டு நடுகுகின்றன அந்தச்செய்கையைவிட 'பருணஹு-
 தும பெரிதென்று நான் நினைக்கவில்லை சிலா பயிரத்தொழிலை ந
 தென்றுநினைக்கின்றனா அந்தத்தொழிலும் மிகக்கொடிதாயி
 து கொழுவுடனசோந்தகலப்பைகளால் பூமியையும் அதிலு
 ளுந்துக்களையும் உழவன் துன்பம்செய்கிறான், அப்படியே பசி தா
 களைப்பி இவைகளால் இளைத்தவையும் துக்கத்தடியிலபூட்டப்பட
 வையுமான எருதுகளையும் துன்பம்செய்கிறான் கோக்களுக்கு அ
 பங்கள் (=கொல்லத்தகாதவை) என்றுபொ எவன் இவற்றை
 கொல்லத்தக்கவன்? எவன் வீணாகக் கோவைத் துன்புறுத்துகிற
 அவன் பெரியதீங்கைச் செய்தவனாவான் மோக்ஷத்தில் முய
 புள்ளரிஷிகள் (தங்களுடையகாகப் பசுவையும் விருஷ்பத்தை
 ஹிமனைசெய்த) நஹுஷ்ணிடத்தில், 'மாதாவான்பசுவையும் பி
 வான்விருஷ்பத்தையும் கொன்றாய் ஒ! நஹுஷ்ணே! கெட்ட
 பத்தைச் செய்தாய். உன்னால் நாங்கள் துக்கத்தை அடையப்பே
 றோம்' எனலும்இதைத் தெரிவித்தார்கள். ஒ! ஜாஜலியே! பு
 பெற்றவர்களும் மஹாபாக்யவான்களுமான அந்தரிஷிகள் அந்
 பாவத்தை நூற்றொருரோகங்களாகச்செய்து எல்லாபிராணிகளி
 கிலும் தள்ளினார்கள் உண்மையான அந்தத்தைக்கண்டவாக
 மஹாதமாக்களுமான எல்லாமுனிவர்களும் நஹுஷ்ணே பரு
 ஹத்திசெய்தவனாகச் சொல்லுகிறார்கள் 'அவன்கிருஹத்தில்
 கள் போஜனம்செய்யமாட்டோம்' என்றுசொல்லிவிட்டு யதிக
 சாந்தாகளுமானரிஷிகள் ஞானத்தினால் நஹுஷ்ணே ஆக்ஷேபித்
 துள் ஒ! ஜாஜலியே! அவ்வாறு பரம்பரையாகவந்தஆசாரத்
 னிருப்பதால் நீ ஸமாதராயிருந்தும் இப்பொழுது அமங்கள்
 கோரமுமான இப்படிப்பட்டஆசாரங்களை அறியவில்லை காரண

தாமததைத் தேடவேண்டுமே கேவலம் லோகாசாரத்தை ஆசை
கக்கூடாது ஜாஜலியே! எனக்குத் துன்பஞ்செய்கிறவனும
திறவனுமாகிய இருவாவிஷயத்திலும் கேளும் அவர்களிருவ
எனக்கு ஸம்மானவர்களே, எனக்கு விருப்பமும் வெறுப்புமில்லை,
படிப்பட்ட இந்தத்தாமததைப் புத்திமான்கள் கொண்டாடுகிறார்
இந்தத்தாமம் யுகதிக்குத்தகுந்தது, எப்பொழுதும் தாமசீராக
லும் யதிகளாலும் கூரியபுத்தியால் அறியப்பெற்று அனுஷ்டிக்கப
பெறு' என்றுசொன்னான்.

இருநூற்றறுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தோடர்ச்சி.)

— ❖ ❖ ❖ —

(ஜாஜலிகீதம் துலாதாரணகீதம் தர்மநீமீத்தமாகநடந்த
ஸம்பாஷணைத் தோடர்ச்சி)

ஜாஜலியானவா, 'தராசுபிடிக்கிறவனானால் நடத்தப்படு
தாமமானது பிராணிகளுடைய ஸவாகமமாகக்கதையும் ஜீவன
பாரததையும் தடைசெய்யும் கிருஷியினானறே அன்னமுண்
பெறு? அதனால் நீயும் ஜீவிகிறாய் ஒ! வைபவனே! பசுக்களா
பயிர்களாலும் மானிடங்கள் ஜீவிகிறார்கள் அவைகளால் யாக
உண்டாகிறது நீ நாஸ்திகவாதமேபேசுகிறாய் இந்தஉலகமானது
ஷி ஒன்றைமட்டுமவிட்டாலே ஜீவியாதே' என்றுசொன்னான்
துலாதாரண, 'ஒ! ஜாஜலியே! (தாமமான) பிழைப்பைச் சொல்
போகிறேன் ஒ! பிராமமணரே! என்ன நாஸ்திகனல்லேன நான்
ததையும் நிந்திக்கவில்லை யஜ்ஞத்தை அறிந்தவனே மிகவும் தூ
ந பிராமமணரே! யஜ்ஞகதுக்கு நமஸ்காரம் எந்தஜனங்கள்
ஞத்தை அறிந்தவர்களோ அவர்களுக்கு நமஸ்காரம், பிராமமண
தங்களையஜ்ஞத்தையிட்டுக் கூத்தரியாகளுடையயஜ்ஞத்தை அனு
குகிறார்கள் ஒ! பிராமமணரே! லோபிகளும் பணத்திலமிகவும்
முள்ளவர்களும் நாஸ்திகர்களால் வேதவாதத்தை அறியாதவாக
குப் பொய்யானது ஸத்யமேபோல ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது
ரியாதவன, 'நீ இது கொடுக்கவேண்டுமே, இது கொடுக்கவேண்
என்கிறதைத்தவிர வேறொன்றையும் (அவனுக்குச்) செய்ய
மபுகிறதில்லை ஆகையால், (கொடாதவிஷயத்தில் பொருளுக்கு)

கிருட்டு ஏற்படுகிறது ஒ' ஜாஜலியே' அவனுடையகாமங்கள் ம
பட்டகாமங்களாகின்றன முறையாகச் செயப்படுகிற ஹவிஸி
தேவதைகள் ஸந்தோஷிக்கிறார்கள் நமஸ்காரத்தினாலும் ஹவிஸி
லும் வேதாத்யயனத்தினாலும் தானயமுதலானவைகளினாலும் தே
தைகளுக்குச் சாஸ்திரப்பிரமாணப்படி பூஜையானது ஏற்படும் 1
டம் 2 பூர்த்தமென்னும் இவைகளாலும் தீயோருக்குத் 3 தீயஸந
உண்டாகிறது லோபியிடமிருந்து லோபி உண்டாகிறான் ஸமபு
யுள்ளவனிடமிருந்து ஸமபுத்தியுள்ளவன் உண்டாகிறான் யஜ்மா
களும் ரிதவிகளுக்கும் எப்படித் தங்களை (நடத்திக்கொள்ளுகி
களோ) அப்படியே அவர்களின் ஸந்ததிகளும் உண்டாகின்றன 4
யத்திலிருந்து சுததமான ஜலமெண்டாவது போல யஜ்ஞத்திலிரு
பிரஜை உண்டாகிறது ஒ' பிராமமணரே' அகனியில்போடப்ப
ஆஹுதியானது ஆதிதயனை அடைகிறது ஆதிதயனிடமிரு
மழை உண்டாகிறது மழையினால் அன்னம் உண்டாகிறது அன்ன
தினால் பிரஜைகளுண்டாகின்றன பலனைக்கருதாமலயஜ்ஞத்தை
செய்தவருக்கு முன்னோர்கள் அந்தயஜ்ஞத்தினால் விரும்பிய அனைத்
யும் அடைந்தார்கள் பூமி உழப்படாமலே பலனதருவதாயிருந்த
ஆசீர்வாதங்களாலேயே கொடிகள் உண்டாயின அந்த முன்னோ
கள் யாகங்களிலும் தங்களிடத்திலும் ஒருபயனையும் நினைக்கவில்
யாகபலனில் ஸந்தேகப்பட்டுக்கொண்டு யாக்குச் செயப்பவர்கள் 4 அ
துக்களும் டம்பமுடையவர்களும் லோபிகளும் தனத்தையே பிர
ஜனமாகவுடையவர்களாகிறார்கள் வேதபாமாணத்தைக் கு
கத்தினால் கெடுக்கிறவன் அசுபகாமத்தினால் பாவிக்குடையலோ
களை அடைவான். ஒ' பிராமமணஸரேஷ்டரே' அவன் இந்த உல
கில் எப்பொழுதும் அறிவிலலாதவனும் கெட்டசித்தமுள்ளவன
வான் பிராமமணனானவன், 'இது அவஸாயம் செய்யத்தகுந்த
என்று செய்யவேண்டிய காமாவைச் செய்கிறான், அப்படிச் செ
பாவிடில் பயத்தை நினைக்கிறான், உலகத்தில் பிரம்மம் ஒன்றே இ
கிறதென்று நினைக்கிறான், மற்றது அவஸாயம் செய்யக்கூடியதெ
நினைக்கிறதில்லை இப்படிப்பட்டவனுடைய குணமில்லாத காமா
பெரிதென்று கேட்டிருக்கிறோம் இவனிடத்தில் எல்லாப் பிரா
ளுக்கும் உபகாரமும் பயனைவிருமபுவதில் ஸங்கோசமுமிருக்கின்ற
ஸத்யத்தையும், தமத்தையும் யாகமாகவுடையவர்களும் லோப

1 யாகம்.

2 குளமெடுவது முதலியன

3 வேறுபாடும்

4 வேறுபாடும்

நனும் ஆதமதயானமுள்ளவாகனும் அநதஸமயத்திற்கு வேண்டி
போக ¹மிசசத்தைததளளிவிடுகிறவாகனும்பிரகுகிற ஸகலஜன
னும் மதஸரயிலலாதவாகளாவாகள சரீரம் ஆதமா இவற்றின்
வததை அநதவாகளும் தமகஞரியயஜஞததில் நிஷ்டையுள்ள
நனும் பிரமமததைசசோநத வேதத்தை (பிரணவத்தை) ஜபிக
வாகனும்பிரகுகிறவாகள மறறவாகளையும் ஸநதோஷிககசெய
கள அநதபபிரணவம் ஸகலதேவதைகளின் ஸவரூபமும் பர
களான ஸகலப் பிரமமஸ்வரூபமும் பிரமமததைப்பற்றியதுமா
குகிறது ஓ! ஜாஜலியே! அநதபபிரணவத்தை உபாஸிகுகிற
திருபதியை அடைகிறபோது தேவாகள திருபதியை அடைகிற
ர, ²ஸகல ரஸகளாலும் திருபதியடைந்தவன் பின்பு ஒன்றை
விருமபான பரமமஜஞானத்தினால் திருபதியடைந்தவனுக்கு
கத்தைகொடுக்கின்ற நியதிருபதியானது உண்டாகிறது ஆகை
ர, அவன் அனைத்தவிட வேறு ஒன்றையும் விருமபான தா
தை ஆதாரமாகவுடையவாகள தாமத்தா லுண்டானஸுகத்தை
யவாகளும் அப்படியே எல்லா முயற்சியையுமுடையவாகளு
பிரகுகிறார்கள விவேகியானவன், 'உண்மையில் நமக்கு இதற்
மலானது ஒன்று இருக்கின்றது' என்று நினைக்கிறான் சாஸ
ஞானமும் அனுபவமுமுடைய சிலா மிகவும் புண்ணியத்தைச
டுக்கின்றதும் பரிசுத்தமுள்ளதும் பரிசுத்ததாகளான பெரியோர
டைய பரம்பரையில் வைக்கப்பட்டதுமான (ஸம்ஸாரஸமுத்திரத்
) அக்கரையை அடையவிருமபுகிறார்கள அநதஸாதவிகாகளோ
ரனால் எதிலசென்று சோகத்தை அடைகிறதில்லையோ, (மறு
நமூவுகிறதில்லையோ, வருத்தத்தை அடைகிறதில்லையோ அப
பட்ட பிரமமத்தின் பதத்தை இவவுலகிலேயே அடைகிறா
அவாகள ஸவாககத்தை விருமபுகிறதேயில்லை, அதற்காக
ம செய்கிறதில்லை பிரமமததையே பொருளாகக்கொண்டு
னறமட்டும ஹிம்ஸையினறி ஸத்துகருளுடைய மாரகத்தையே
டருகிறார்கள அவாகள விருக்ஷங்களையும் ஓஷதிகளையும் கனி
ரகங்களையும் அறிகிறார்கள லோபிகளும் பயனைவிருமபுகிறவாகளு
ரிதவிக்குகள் இவாகளுக்கு யாகமசெயவிகுகிறதில்லை காமத
முடிவையடைந்த அநதப பிரமமணாகள பிரஜைகளையனுக்கிர

¹ 'உதபநதயாநிந' எனபது மூலம் 'உள்ளதைக்கொடுப்பவா' என்றும்
ள்ளலாம்

² இரண்டுசொற்கள் விடப்பட்டன,

சிப்பதில் விருப்பத்தால் தமையே திரவியமாகச்செய்துகொ
யாகத்தைச் செய்கிறார்கள் ஆகையால், லோபிகளான ரிதவிக்ரு
ஆசைகொண்ட அவ்விதமனிதர்களுக்கு யாக்கஞ்செய்விக்ரு
ஓ! ஜாஜலியே! 'ஸாதுககள்' தமதாமத்தைச் செய்வதனாலே
பிராஜைகளை ஸவாககத்தை அடைவிக்ருக்கள்' என்கிற என்னு
புத்தி எல்லாருடைய விஷயங்களிலும் ஸமமாகவிருக்கிறது
மஹாமுனிவரே! மனத்தைவசமசெய்த பணடிதாக்கள் எப்பொழு
பஜஞ்சுத்திலேயிருக்கிற காரணத்தினால் தேவயானமென்கிற மாக
கினால் போகிறார்கள் ஓ! ஜாஜலியே! உள்ளபடியே இருவ
தேவயானமென்னும் மாககத்தால் போகிறார்கள் அவர்களில்
வனுக்குத் திருமபிவருவதுஉண்டு மனத்தை அடக்கினவனு
திருமபிவருதலில்லை இவர்களுக்கு மனத்தின் ஸங்கற்ப ஸி
களால் எடுத்துகள் தாமாகவே வந்துசேருகின்றன, விக்ருகவும்
கின்றன, பசுக்களும் தாமாகவே கற்கின்றன அவர்கள் த
களே சங்கற்பத்தினால் யூபகளைப்பெற்று எளிதிலடையப
தக்ஷிணையுடன் யாக்கஞ்செய்கிறார்கள் அவ்வாறு ஆதமதயானத்
டிருப்பவன் கோவை ஆலம்பனம் செய்வதற்குதியுள்ளவன் பி
மணரே! ஆனாலும் அவர்கள் தானியங்களால் யாகமசெய்வா
அப்படிப்பட்டவர்கள் ஸரத்தையுடன் கோவைக்கட்டி யாக்கஞ்செ
மாட்டார்கள் அந்த உண்மையை உமக்குச் சொல்லுகிறேன்
றையும் பிராத்தியாதவனும் ஒன்றையும் ஆரம்பியாதவனும் ஒ
ரையும் நடஸ்கரியாதவனும் துதியாதவனும் குறைவற்றவனும்
மம் ரிசித்தவனுமான அவனைத் தேவர்கள் பிராமமணனாகநினைக்க
கள் ஓ! ஜாஜலியே! அதயயன்மசெய்யியாமலும் யாகமசெய்யாம
பிராமமணனிடத்தில் தானமசெய்யாமலும் காமயவிருத்தியைபய
யிருப்புகிறவன் என்னகதியையடைகிறான்? இந்தத்தெய்வயஜ
தைச்செய்கிறவனோவென்றால் பஜஞ்சுத்திற்குத்தக்கபடி பயனை அ
வான்' என்றுசொன்னான் ஜாஜலி, 'ஓ! வைஸ்ய! முனிகளு
கத்தவத்தை நாம் கேட்டதில்லை ஆகையால், இந்தக்கஷ்டமான
பத்தை உன்னிடம் கேட்கிறேன் முனமுன்னுள்ளவர்கள் ஆதமலா
குகுரிய தம் பசுக்கள் துன்பத்தைஅடையாததுமான இந்தத்தா
தக்க கவனித்ததில்லை அப்படிக்கவனித்தவர்களும் இந்தக்காமா
மலான அந்தயோகதாமத்தை நடக்கும்படி செய்யவுமில்லை
ரிதமிருந்தால் ஆதமாவாகிறபூமியில் செய்யப்படுமயாகத்தை
ரினர்கள் செய்யமாட்டார்கள் அப்படியிருந்தால் நெதக்காமாவி

கததை அடைவான்? ஒ! மகாபுத்திசாலியே! அதைச் சொல்லுதலையவராததையை நான் மிகவும் நம்புகிறேன்' என்று சொல்லுதலானது, யஜ்ஞங்களானாலும் யஜ்ஞங்களல்லாவிட்டாலும் கருணை ஒன்றிலும் ஹிமனைக் குடரியவைகளில்லை கோவானது பயிற்றலும் பாலிற்றலும் தயிரிற்றலும் ஏட்டிற்றலும் தோலிற்றலும் கொம்பிற்றலும் பாதத்திற்றலும் உபகரித்து யாகததை நேவேற்றவேசெய்கிறது (அவைகளை யாகத்தில) உபயோகித்துடன் வீரத்ததுடன் விதியோடு நனகுசெய்கிறவன் இரத்ததேவயாகத்செய்து அதற்குரியபயனை அடைவான் புரோடாசயாகமானது லபகயாகங்களுக்கும் மேலானபரிசுத்தமாகச் சொல்லப்படுகிறது, லாந்திகளும் (யாகத்திற்குரிய) ஸாஸவதிரதிகளாகின்றன எல்லார்களும் பரிசுத்தமே ஒ! ஜாஜலியே! 'ஆதமாவே யாகபூமி, ததைத் தேடவேண்டாம் ஒ! ஜாஜலியே! இப்படிப்பட்ட இரதாமங்களை இம்மையில அனுஷ்டிக்கிறவனும் காரணங்களினால்தான் ததைத்தேடுகிறவனுமாயிருப்பவன் சுபமானலோகங்களை அடைவான்' என்றான காரணங்களோடு கூடினவையும் எப்போதும் பெரிதாகளாலேவிக்கப்பட்டவையுமான இரத்ததாமங்களைத் துலான ஸலாகித்தான்.

இருநூற்றேழுபதாவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம் (தோடர்ச்சி.)

—*—

(ஜாஜலிக்கும் துலாதாரனும் தர்மநிமித்தமாகநடந்த ஸம்பாஷணைத் தோடர்ச்சி)

துலாதாரன், 'நல்லஸாதனங்களினாலேயோ கெட்டஸாதனங்களினாலேயோ இரதமாககததை அடைந்திருக்கிறீர் (அவ்விஷயம்) அனுபவஞானத்தை உணர்பண்ணிக்கொள்ளும் பிறகு இவ்விதமென்பதை அறிவீர் உமமுடையதலையிலுண்டானதுகளும் இதரஜாதிகளுமாகிற பலவிதமான இரதப்பக்ஷிகள் என ஸஞ்சரிக்கின்றனவல்லவா? பராமமனோததமரே! அங்கங்கு கொண்டிருக்கிற இரதப்பக்ஷிகளை அழைத்துப் பாரும உமயசரீரத்தில் என்கும கைகளாலும் காலங்களாலும் பற்றிக்கொண்ட இவைகளை யோசியும, உமமாலபரிபாலிக்கப்பட்டபக்ஷிகள் மத தந்தையாகநினைக்கின்றன ஒ! ஜாஜலியே! பிதாவான்

கோ குழந்தைகளான இவைகளைச் சந்தேகமின்றி அழையும்' என்
 சொன்னான் உடனே அந்தஜாஜலி தாமததினால் அந்தப்பக்கி
 அழைக்க, (அவை) தாமததைப்பற்றியவராததைகளை மறுமெ
 சொல்லின துலாதாரன், 'ஓ! பிராமமணரே! கொல்லாமை
 லானவையே இமமைக்கும் மறுமைக்கும் போதுமானகாமம் செ
 பானது ஸரததையைக் கெடுக்கும் அது கெட்டால் அந்தம
 னைக் கெடுக்கும் (லாபாலாபங்களில்) ஸம்மானவாகளும் ஸரத
 புடையவர்களும் அடங்கினவர்களும் சாந்தியுடையவர்களும், 'ம
 விதி' என்று யாகததைச்செய்கிறவர்களும் அயிருப்பவர்களுடைய
 னும் ஒருகாலும் அங்கீகரிக்கப்படாமல் போவதில்லை ஓ! ப்
 மணரே! ஸரததையோடுவென்றால் ஸதவகுணமுள்ளவரும் ஸ
 னுடையபுத்திரியுமானதேவதை ஸரததையானது ஹவிஸ, வா
 மனம்இவைகளை உணடுபண்ணுகிறது, பரிபாலனமும்செய்கிற
 ஆகையால், வாக்கினுலநஷ்டமானமநதிரஜபததையும் மனததாலந
 மான தேவதாதயானதையும் ஸரததையானது காக்கிறது
 ஜாஜலியே! ஸரததைக்குறைவினலநஷ்டமானதை வாக்கும் மன
 பஜஞமும் சுகிக்கததக்கவைகளல்ல இரதவிஷயத்தில் பழமை
 அறிந்தபெரியோர்கள் பிரமமாவினுலசொல்லப்பட்ட ஸலோகங்க
 சொல்லுகிறார்கள் (அவற்றின்பொருள்,) 'ஸரததையிலலாமலசுத
 யிருப்பவனுடையபொருளையும் சுத்தியிலலாமல் ஸரததையுள்ள
 டையபொருளையும் தேவர்கள் ஸம்மாகரினேததார்கள் சுத்த
 லோபியினுடைய அன்னததையும் வட்டியினுலஜீவிப்பவனுன் தாத
 னுடைய அன்னததையும் தேவர்கள் விசாரித்து இரண்டையும்
 மாக்செய்தார்கள் அந்ததேவர்களைநோக்கிப் பிரமமதேவா, 'க
 ள் விபரீதமாக்செய்தீர்கள்' என்றுசொன்னா தாதாவினு
 அன்னம் ஸரததையினுல பரிசுத்தம் கருபண்ணுடைய அன்னம்
 ரததையினுல கெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது வட்டியினுல ஜீவிக்க
 தாதாவினுடைய அன்னம் புசிக்கததக்கது, லோபியினுடைய
 னம் புசிக்கததகாதது ஸரததையிலலாதவன ஒருவனே தே
 னுக்கு ஹவிஸைக்கொடுக்கத் தகுதியிலலாதவன் அவனுடைய
 னநதான் புஜிக்கததக்கதில்லையென்று தாமததை அறிந்தவர்கள் நி
 கிறார்கள் அஸரததையானது கொடியபாவம் ஸரததையா
 பாவத்தினின்றும் விடுவிகிறது ஸரததையுள்ளபுருஷன், ஸ
 மானது ஜ்ஞானமானதோலெவதுபோலப் பாவத்தை விடுக
 ஸரததையுடனகூடின தோஷவிருத்தியானது பரிசுத்தம்செய்கிற

களுக்கெல்லாம் மேலானது எவன ஆசாரதோஷமில்லாமல் ஸாதையுடனிருக்கிறானோ அவன் பரிசுத்தனே அவனுக்குத் தவறா செயல்கூடியது என்ன இருக்கிறது? அனுஷ்டானத்தினாலுமா? ஆதமாவிலுலாதான் என்ன? இந்தப்புருஷன் ஸாததையே உவமாகுப்டையவன் எவன் எந்தஸாததையோடிருக்கிறானோ அந்த தன்மையுள்ளவன் இவ்விதம் தாமமானது தாமாததற்குக் கண்ட பெரியோர்களால் நன்றாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த தாமததையுடையவருடைய தாமதாசனாகிற முனிவருடைய தாமததை அறிந்துகொண்டோம் ஒ! அறிவிறகிறந்தோ! ஸாததையவைக்கக்கூடவோ அதனால் எது பாமோ அதைக் கூடவோ' என்றுசொல்ல, ஜாஜலி, 'வைஸ்யமே' நான்கள் முனிவர்களுடையதவததைக் கேட்டதிலை இந்தததவததை உம்மிடம் கிறேன் முன்னேமுன்னேயுள்ளவர்கள் இதைக் கவனிக்கக்கூட (கவனித்தாலும்) அந்தமுனிவர்கள் மேலான இந்த விஷயத்தை ஸதாபனஞ் செய்வதிலை ஒ! வியாபாரியே! பசுக்கள் ஸாதனா (பாலமுதலிய) பரிசுத்தவஸதுக்களைக் கொடுத்தது ஸுகததை யும் தாமததில் அவைகளை உபயோகப்படுத்துகிறவன் பதநிவிரதத்தோடு விதிப்படி தாமததைச் செய்கிறான் ஸாததையவனும் ஸாததையுடன் அனுஷ்டிக்கிறவனுமான அவன் தாமாவல்லனா? என்று கேட்க, துலாதாரன், 'ஒ! ஜாஜலியே! தன்மைய மாகக்கதில் இருந்தவனே பெரியவன்தான்' என்றுசொன்ன பிறகு ஸவலபகாலத்தில் மஹாபுத்தரிமான்களான அந்தஜாஜலி துலாதாரனும் ஸவாகக்கத்தை அடைந்து தங்கள் தங்கள் காமபலதல உணடுபண்ணப்பட்ட தங்கள் தங்கள் ஸதானத்தை அந்த ஸுகமாகக் களித்தார்கள் இவ்விதம் துலாதாரனால் தாமான அாததத்துடன் சொல்லப்பட்டது, இவ்விதம் நன்றாகக் கவம்பட்டது, பழமையான தாமமும் சொல்லப்பட்டது ஒ! புத்திரா! பிரஸித்தமான வீரததையுடைய அந்தத்துலாதாரனாய் வாக்கியங்களை ஜாஜலியானவா கேட்டுச் சாந்தியையே அந்தாரா 'இவ்விதம் துலாதாரனால் எல்லோராலும் ஒப்புக் காணப்பட்ட அாததத்துடனும் திருஷ்டாந்த உபதேசத்துடனும் படி சொல்லப்பட்டது மறுபடியும் எதைக்கேட்க விரும்பு?' என்று சொன்னான்

உறியது கூறலால், அதிகபாடமான ஒரு ஸ்லோகம் விடப்பட்டது.

இருநூற்றெழுபத்தேராவது அதியாயம்.

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(கோலையையும் சரீரத்துக்கு வாட்டத்தையும் செய்யாமல் தர்மத்தைச் செய்யவேண்டுமென்பது.)

புதிஷ்டிரா, “ஒருவிதமான ஹிமஸையுஞ்செய்யாதவா தம் சரீரத்தையும் ஆபத்தகுகளையும் அறிகிறதில்லை தொழி லாதவனுக்குச் சரீரயாததிரை எவ்விதம் நடக்கும்?” என்றுகே டிஷ்டமா சொல்லத்தொடங்கினா

“சரீரம் வாடாமலும் மிருதயுவுக்கு வசப்படாமலும் மிருககும காமத்தில் பிரவீருத்திக்கவேண்டும் செய்யும் முறையை அந் தாமத்தை ஆசரிக்கவேண்டும் இந்த விஷயத்திலும் விஷ வேனற அரசனால் பிராணிகளிடத்தில் தபையுடன் சொல்லப்பட புராதனமான இதிஹாஸமொன்று சொல்லுகிறார்கள் அந்த அர யஜஞ்சாலையில் யூபத்தை முறித்துக்கொண்டு நிற்கும் விருஷபத யும் தொழுவத்தில் (துன்பத்தையடைகையில்) விருஷபங்களுந் மிகுதியான சபத்தையும் பார்த்து, ‘கோகுகளுக்குக் கூழ்முண் வேண்டும்’ என்று பிரார்த்தித்தான் அது உலகங்களில் நிலை வாாததையாகிவிட்டது கோஹிமஸை நடந்துகொண்டிருந்த யால் இது ஆசீர்வாதமாகக் கற்பிக்கப்பட்டது வரைகடந்தவாக மிகவும் மூடாகளும் பிரமமில்லையென்கிறவர்களும் ஆதம் ஸந்தேகமுள்ளவர்களும் பிராணிஹிமஸையுள்ள காமத்தினுட் புகழ்விருமபுகிறவர்களும் மனிதர்களால் (யாகத்தில்) ஹிம யானது பெரிதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது தாமாதமாவான் ஸகல காமங்களிலும் கொல்லாமையே சொன்னார தங்கள் டப்படி நடக்கிற மனிதர்கள் யாகமில்லாமலும் பசுக்களை வட கிறார்கள் ஆகையால், தெரிந்தவன் பிரமாணத்தைக்கொண்டு கூழ்மான தாமத்தைச் செய்யவேண்டும் (‘பிரமாணத்தில்’) ஸக மங்களிலும் கொல்லாமையே பெரிதாக ஒப்புக்கொள்ளப்படக் கிறது ஆகையால், ஸனயாஸத்துடன் கிராமஸமீபத்தில் வஸித் கொண்டு உறுதியான நியமத்துடன் காமகாண்டத்தில் சொ பட்ட ஹிமஸையைத்தள்ளிவிட்டு, ‘இது ஆசாரம்’ என்று ஆசரி

1 ‘பிறவியையும் துன்பங்களையும் அண்டயமாட்டார்கள்’ என்பது,

2 ‘விசகது’ என்பது வேறுபாடும்.

ககவேணமும் காமபலத்தில் விருப்பமுள்ளவர்கள் அறபார்கள். ஷ்பர்கள் யூபகளுக்காக விருக்ஷங்களை வெட்டுகிறார்கள்; நக மாமஸங்களைப் பக்ஷிக்கிறார்கள் ஆனால் இந்தத்தாமம் புக டுகிறதில்லை தூரத்தார்களால் கள், மீன, தேன, மாமஸம், வம் (சாராயம்,) திலானம் இவை (முதலானவை) உண்ணப் னறன இவைகள் வேதங்களில் சொல்லப்படவில்லை காமத் தும் லோபத்தினாலும் மோகத்தினாலும் இவைகளில் விருப்பம் கப்படுகிறது பிராமணர்கள் எல்லாபாகங்களிலும் 'வியா ன பாமாதமாவே பூஜிக்கத்தக்கவரென்று சொல்லுகிறார்கள். ஸங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் அவருடையபூஜை சொல்லப் றது வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட விருக்ஷங்களும், யாகத்துக்கு வயென்று சொல்லப்பட்ட விருக்ஷங்களும், சிறந்தபலமுள்ள ளும் சுத்தியுள்ளவைகளும்² விருஷ்பங்களால்செய்யவேண் மறறஎல்லாச்செய்கைகளும் தேவபூஜைக்குரியவையே (ஆகை ஹிமஸயில்லாமல் தேவரைப் பூஜிக்கவேணமும்)" என்று னனா தாமபுத்திரா, "ஹிமஸையெய்யாமவிருக்கிறவனுடைய மம் ஆபத்துக்களும் விவாதிக்கின்றன பாவருத்தியே இல்லாத கருச சரீரயாதரை எவவிதமநடக்கும்?" என்றுகேட்க, பீஷ "சரீரமவாடாமலும் மரணத்தை அடையாமலும் இருக்குமபடி தொழில்களில் இருக்கவேணமும் செய்யவேண்டிய முறையை னது தாமத்தை ஆசரிக்கவேணமும்" என்றுசொன்னா

இருநூற்றேழுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம். (தோடீச்சி.)

(காரியத்தை ஆராய்ந்துசெய்யும்விஷயத்தில் உதாரணமான சீரகாரியங்களை)

தாமபுத்திரா, "காரயத்தை விரைவாகவோ தாமஸமாகவோ டி பரீக்ஷிக்கவேணமும்? எல்லாவிதத்தினாலும் நிச்சயிக்கமுடி இந்தக்காரயத்தில் எங்களுக்கு நீரே உததமரானரு" என்று க, பீஷமா சொல்லலானா

"இந்தவிஷயத்திலும் (பண்டிதர்கள்) அங்கிரஸகுலத்தினுதித்த ரியினுடைய பூர்வசரித்திரமாயிய பழையஇதிஹாஸத்தைச

ர 'விஷ்ணுமேவ' என்பது மூலம்,

ர 'உகை' என்பது மூலம்

சொல்லுகிறார்கள் கௌதமருக்கு அனேகமபுத்திரர்களுண்டுகள அவர்களனைவருள்ளும் இளையவரானபுத்திரா சிரகாரிஎன¹ ஓ' சிரகாரியே' உமக்கு மகனமுண்டாகக்கடவது ஓ' ஓ' ரியே' உமக்கு மகனமுண்டாகக்கடவது மேதாவியானசியானவா தாமதங்களில் குற்றத்தைச் செய்கிறதில்லை அறிவிறசிய அநதசிரகாரி கௌதமருடையபுத்திரா அவா ஸகலகாரியநயும் நெடுநகாலம் நனறாகஆலோசித்துத் தொடங்குவாரா, விசுகளை நெடுநேரம் யோசிப்பாரா, நெடுநேரம் தூங்காமலிருப்பாரா, படியே நித்திரைசெய்வாரா, நெடுநகாலம் காரியத்தைச் செய்கொண்டிருப்பாரா அதனால் அவா சிரகாரியென்றுசொல்லப்படுகிறது அதனால் அவா, திராகாலோசனையிலலாத புத்திரகுறைவுள்ளவர்களால் சோமபேறித்தனத்தை அடைந்தவரென்றும் தூப்புத்திரரென்றும் சொல்லப்படுகிறா அப்படியிருக்க, ஒருஸமயம் அவான (அஹலையக்கு) வியபிசாரமேற்பட்டபொழுது கோபமன அவாபிதா மறற்புத்திராகளைவிட்டுச் சிரகாரியைப்பாராத்து, தாயைக் கொல்' என்றுசொன்னா ஜபிக்கிறவாகளுள்ளபிரேஷ்டமஹாபாக்கியவானுமான கௌதமரென்னும்பிராமமணா இவா சொல்லிவிட்டு ஆலோசியாமல் உடனே வனத்திறகுச் செல்லவாவத்தினாலேயே சிரகாரியான அநதபுத்திரா வெகுகாலம் நித்தா, 'அப்படியேயாகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டுச் சிரகாரிபடியால் நெடுநகாலம் ஊன்றி ஆலோசிக்கலானா

'பிதாவின் கட்டளையை எப்படி நான் செயவேன்? மாத எப்படிக் கொல்லாமலும் இருப்பேன்? தூஜனைப்போல இத்தாமஸங்கடத்தில் எப்படி முழுகாமலிருப்பேன்? பிதாவின் னையோ பெரியதாமம் மாதாவைக்காப்பது ஸ்வதாமம் ஆதாயதந்தையாகளுக்கதீனமான புத்திரத்தன்மையானது விட்டு நீங்காமலிருக்கவேண்டும் ஸதிரீமாதரமன்றித் தாயுபனையோடு கைகொண்டுவிட்டு எவனதான் ஒருபோதாவது நன்மையடைகிறதாவது அவமதித்து எவன் புகழை அடைவான்? பிதாவை அவமலிருப்பது உசிதம் மாதாவைக்ஷிப்பது ஸ்வதாமம் உசிதமுடயத்தக்கதுமான இவவிரண்டுதாமதங்களையும் எப்படி சிறிதும் விட்டு இருப்பேன்? பிதாவானவன் தன்னுடையசீலம் ஆசாரம்² கே

¹ ஆதரலினால் பீஷ்டமா கதையினதொடக்கத்தில் சிரகாரியைப்படி அவருக்கு மகனத்தைப் பிராத்திக்கிறா

² 'பெயர்' எனப்பது பழையஉரை

ம் இவைகளைத் தரிப்பதற்காகத் தன ஆதமாவை மனைவியினிடம் ககிறான். அப்படிப்பட்ட நானமாதாவினாலும் பிதாவினாலும் புத்திரர் செயப்பட்டிருக்கிறேன் ஆகையால், எனக்கு விசாரமா ஏன் ஏற்படாது? இருவரையும் சரீரத்திற்குக் காரணமாக ககிறேன் ஜாதகாமத்திலும் உபகாமத்திலும் பிதா சொல்லுந் பிதாவினுடைய கௌரவத்தை நிச்சயிககிற விஷயத்தில துமான பலமாயிருக்கிறது சரீரத்தைப் போஷித்து வேதத்தை பிப்பதால் பிதாவானா சிறந்தருந், அவரே மேலானதாமம் சொல்லுகிறதே வேதங்களிலும் நிச்சயிக்கப்பட்ட தாமமாயிருக்க புதரன் பிதாவின அன்பிற்கு உரியவனாயிருக்கிறான் பிதாவோ புதரனுக்கு எல்லாமாயிருக்கிறார் பிதா ஒருவரே சரீரமுதலான னுசெய்யக்கூடிய எல்லாப்பொருள்களையும் கொடுக்கிறார் ஆகை பிதாவினுடையவசனம் (அவஸ்யம்) செய்யத்தக்கது, ஒரு தும விசாரிக்கத்தக்கதில்லை பிதாவின கட்டளைபடி செய்கிற தையபாதகமான காரியங்களுக்கூடப் பரிசுத்தமான காரியங்களா ன பாக்கியத்தின் அனுபவத்திலும் யாகத்திலும் ஸகலமான வியவஹாரத்திலும் உபாபாதானமஸீமநதேன நயனமுதலான லும் பிதாவே தாமம், பிதாவே ஸவாககம், பிதாவன்றோ னாதவம்? பிதா பரீதியடைந்தால் எல்லாத் தேவதைகளும் பரீ டுகிறார்கள் பிதா புத்திரனைக் குறித்துச் சொல்லுகிற ஆசீர்வா ளெல்லாம் அவனை அடைகின்றன பிதா ஸந்தோஷிப்பதே புதர யெல்லாப்பாவங்களுக்கும் பிராயச்சித்தம் புஷ்பமானது காம ந்து உதிகிறது பழமானது மாத்ரிலிருந்து உதிகிறது புத நேகத்தினால் கலைசத்தை அடைந்தாலும் பிதா புத்திரனை விட லலை புத்திரனுக்குப் பிதாவினிடத்திலுள்ள இந்தக்கௌரவ து ஆலோசிக்கப்பட்டது பிதா அற்பமான ஸ்தானமில்லை. மாதாவைப் பற்றிச் சிறகிப்பேன் நான் மனிதத்தனமையை கையிலுண்டான பஞ்சபூதவிகாரமான கூட்டத்துக்கு (சரீரத்) எனனுடைய மாதா அகனிக் கு அரணியோலக காரணமான தாய ஜனங்களுடைய தேகத்திற்கு அரணியோனாவள துன டைந்தஸகலப்பிராணிகளுக்கும் மாதா ஸுககாரணம் மாதா தால் புத்திரன் 3 ஸந்தன, இல்லாவிட்டால் அநாதன் தன் 'உபநயந்திறுந் தந்தை தேசநாதம் போயிருந்து திருமயிவந்தால் றடைய தலையைப் பிடித்துக் கொண்டு ஜபிப்பது' எனப் துபழைய உரை வேறுபாடும் சாப்பவரையுடையவன்

மில்லாதவனானாலும், 'அமபா' எனறு அழைத்துக்கொண்டு வினாபுகுகிறவன் துன்பத்தை அடைகிறதில்லை கிழத்தனம் நுகருக குறைவைச்செய்யாது மாதாவை அழைத்திருக்கிற அபுத்திரபெளததிராகளுடனிருந்தாலும் துறுபிராயமநிரம்பியிருந்தும் இரண்டுபிராயக்குழந்தை போன்றவனே ஸமாததனான ஸமாததியமில்லாதவனானாலும் இளைத்தவனானாலும் பருத்தவனானாலும் (எப்படியிருந்தாலும்) மாதா புத்திரனைக் காண்கிறாள் தாளைத் தவிர மற்றவர்கள் முறைப்படி போஷிக்கமாட்டார்கள் என்பதே மாதாவின வியோகம் உண்டாகிறதோ அப்பொழுதுதான் புத்திர கிழவனாகிறான், அப்பொழுது துக்கத்தையடைந்தவனாகிறான் பொழுது அவனுக்கு உலகம் (எல்லாம்) சூன்யமாகிறது புகழ்குச்சமமான நிழலுமில்லை மாதாவுக்குச்சமமான கதியுமின்றி மாதாவுக்குச்சமமான சகலமுமில்லை மாதாவுக்குச்சமமான அருகியவருமில்லை மாதாவானவள் குழியில்தரித்ததால், 'தா' என்றும், ஈனறதால், 'ஜநீ' என்றும், அங்கங்களை விருத்தி செய்தால், 'அமபா' என்றும், 'வீரனைப்பெற்றதால், 'வீரஸூ' எனச் சிசுவக்குச்சுபருஷைச்செய்வதால், 'சுபரு' என்றும் சொல்லுகிறாள் மாதாவானவள் புத்திரனுடைய மற்றொருதேகம் (முதலிய) துவாரகருள்ள தலையைபுடையவனும் அறிவுள்ள மானவன் மாதாவைக்கொல்லுவான்? தம்பதிகளுடையவீரிய பருத்ததில் (புத்தானுண்டாகவேண்டுமென்கிற) விருப்பம் புகுமும் பிதாவுக்கும் ஸமம் ஆனால், உண்மையான ஆரத்தமா மாதாவினிடத்திலிருக்கிறது புத்திரனுடையகோதரத்தை அறிகிறாள் அவன் யாருடையவனோ அவனை மாதா அறிகி மாதாவுக்குத் தானசுமந்ததனாலேயே சந்தோஷமும் ஸந்தோஷம் உண்டாயிருக்கின்றன குழந்தைகள் பிதாவினுடையவைகள் ஷாகள ஸ்திரீகளைத் தாமாகவேபாணிக்கிரகணம்செய்து கூட்டே மத்தையும் அனுஷ்டிக்கையில் வேறுஸ்திரீகளை அடைந்தால் அபத்தம் அவர்கள் விட்டத்தக்கவர்களில்லை ஸ்திரீயைப்பரிப்பதால் (விப்பதால்) அன்றோபாததா? அப்படியேபாலனத்தினால் (காப்பத அன்றோ பதி? அந்தத்தாமக்களில்லாவிட்டால் பாததாவுமலபதியுமல்லனே இப்படியிருக்கையில் ஸ்திரீயானவள் குற்றமுள்ளாக்கிறதில்லை புருஷன்தான் குற்றமுள்ளவனாகிறான் (பாதார.

1 ஆண்குழந்தை

2 'பூஜிக்கத்தக்கவர்களில்லை' என்பது வேறுபாடம்

பமான) கொடியபாவத்தைச் செய்கிறபுருஷனுக்கே தோஷம் மி
யாயுள்ளது ஸ்திரீக்கோ பாததாவே சிறந்தவன் அவனே ப
தயவமாக நினைக்கப்படுகிறான் அவனுடையருபததிறகுமிகவும
ரனருபததைக்கொண்டவனுக்குத் தன்னைக் கொடுத்தாள ஆன
ல, ஸ்திரீகளுக்குக் குற்றமில்லை புருஷனே அபராதியாகிற்
கல்காரியங்களிலும் பாரதினைகளாதலால் ஸ்திரீகள் அபராதமுள
ர்களல்லா ஸ்திரீயினாலே இன்பவிருத்திகளாகக் கேட்கப்பட்டவ
த நினைப்பித்தஇந்நினைவுகளை அதாமம் நிச்சயம் சந்தேகமில்ல
வவிதம் அதிகமான கௌரவத்திலிருக்கிறஸ்திரீகளை அவர்களிலு
தாவை வதம்செய்யக்கூடாதென்று விதிவிலக்குகளில்லாதப
தம் அறியும் பிதாவை ஒன்றாகச்சோந்த தேவதைகளுடையஸ
மாக நினைக்கிறார்கள் (புத்திரன்) மாதாவை மனிதர்கள் தேவ
நாடிகிய இருவரிடத்தமுள்ளஸனேகத்தோடு அடைகிறான்' என
லோசுத்ததார சிவகாரியானதால் அவர் இவ்விதம் வெகுவா
லோசனைசெய்யும்பொழுது நீண்டகாலஞ்சென்றுவிட்டது பிற
வருடைய பிதாவானவா வந்தாரா அதிமேதாவியும் மிக்கஅ
டையவரும் தவத்திலிருக்கிறவருமான கௌதமர் அவ்வளவுகால
றகுப்பிறகு பதனியினுடைய அனுசிதமான மாணததையோசி
ச சாஸ்திரஞானத்தினாலும் மனோதாயத்தினாலும்முண்டானதெ
னால பச்சாததாபததையடைந்து துக்கத்தால் கண்ணீர்சொரிந்
தவும் ஸந்தாபததையடைந்து புலம்பினார் 'முன்று லோகங்களு
ம் தலைவனுன இந்நிரன் பிராமமணவேஷம்பூண்டு அதிதியின்
ததைக் கைக்கொண்டு எனனுடைய ஆஸாமம் வந்தான் அவ
னனால் நல்லவராததைகளால் மகிழ்விக்கப்பட்டுக் குசலப்ப
னத்தினாலும் பூஜிக்கப்பட்டான், நியாயப்படி எனனால் அர்க்க
ம் பாததியமும் கொடுக்கப்பெற்றான். அப்படிச்சொன்னால்பீ
டைவானென்று, 'நான் உன்னைச் சோந்தவன்' என்றும் சொ
ன்ன இந்நில அனாததம் ஏற்பட்டதனால் ஸ்திரீயினிடத்தில் கு
ல்லை ஆகையால், ஸ்திரீயும் குற்றம்செய்யவில்லை நானும் கு
ம்செய்யவில்லை வழிப்போக்களுன இந்நிரனும் குற்றம் செ
ய்வில்லை தாமத்தினுடைய தவறுதலே குற்றம் செய்தது முனி
ன், 'பொறாமையாலுண்டான துக்கத்தை அஜாகரதையால்' என
சாலலுக்கிறார்கள் நான் பொறாமையால் கெடுக்கப்பட்டு, பதி
தையும் ஸ்திரீயும் வீட்டுவேலைகளில் கவலையால் கிருகத்தில் வன்
மப்படி செய்யப்பட்டவனும் பரிகர (போஷிக)த் தக்கவளானதா

ரியையுமாயிருப்பவனைக் கொன்றுவிட்டுத் துன்பக்கடவில் முழுகி
 ட்டேன யார எனனைக் கரையேற்றப்போகிறா? சிரகாரி என்ற
 ணணத்தால் உதாரபுத்தியுள்ள புத்திரன் எனனால் கட்டளையிடப்
 டான அவன் இப்பொழுதும் சிரகாரியாயிருப்பானால் என
 ப பாவத்திலிருந்து காப்பான் ஒ' சிரகாரியே' உனக்கு மன்கள்
 ண்டாகட்டும் ஒ' சிரகாரியே' உனக்கு மன்கள்முண்டாகட்டும்
 இரதவிஷயத்தில் இப்பொழுது சிரகாரியாயிருந்தால் உளபடி நீ
 ரகாரிதான் எனையும் உன் தாயையும் உனனால் தேடப்பட்ட
 வதையும் உனையும் பாத்தகங்களினின்றும் காப்பாற்று இப்பொ
 து சிரகாரியாயிருக்கக்கடவாய். நீ மஹாபுத்திமானாகையால் உனக்
 த தாமதிகத்துச்செய்வது உடன்பிறந்ததாயிருக்கிறது உன்னு
 டய அந்தத்தன்மை அப்படியே ஸபலமாகட்டும் இப்பொழுது நீ
 காரியாயிருக்கவேண்டும் மாதாவினால் நீ வெகுகாலம் பிராரத்திக
 பட்டாய், காப்பத்தில் தரிக்கப்பட்டாய் ஒ' சிரகாரியே' நீ உன்
 டைய சிரகாரித்தனத்தை ஸபலமாகச்செய் வருத்தத்தால் நமமி
 மவரத் தாமதிககிறான் அவன் எவ்களிருவருக்கும் நெடுநாளைக்
 ண்டானதுககத்தை நினைந்து வெகுகாலம் துங்குகிறானே நன்றா
 பார்த்துத் தாமஸித்துச்செய்கிறவனே' என்றா ராஜனே' இவ
 தம் மஹரிஷியான்கௌதமா அப்பொழுது துக்கத்தை அடைந்
 தா, பிறகு பக்கத்தில் நிற்கிற சிரகாரியென்கிறபுத்திரரைப் பாரத்
 தா சிரகாரியோ பிதாவைப்பார்த்து மிச்ச துக்கத்துடன் ஆயுதத்தை
 மிந்துவிட்டுத் தலையால் அவரைவணங்கி ஸமாதானத்தை அடையும்
 ட்செய்ய எத்தனித்ததா பிறகு கௌதமா பூமியில் ஸர்ஷ்டாமகமாக
 மூர்த்திகிடக்கிறபுத்திரரையும் (லஜ்ஜையால்கிழிபோல) அசைவற
 ருக்கின்றமனைவியையும்பார்த்து மிக்கமகிழ்ச்சியை அடைந்தா
 நத் மஹாதமாவானவா மனைவியைச் சோத்துக்கொள்ளவில்லை
 னமில்லாதவிடத்தில் ஆஸரமத்திலிருக்கிறஅவரால் புதானும் ஸமா
 ரணமசெய்யப்பட்டவில்லை ஆயுதபாணியும் அடக்கமுள்ளவனும்
 சய்யவேண்டியகாரயத்திலுள்ளமாதத்துமானபுத்திரனிடத்தில் தம்
 ரியங்களுக்காகவெளியிலபோகும்ஸமயத்தில், ' (மாதாவை) கொல்
 க்கடவாய்' என்று ஆஜனைச் செய்ப்பட்டது தம்முடையபாதங்
 கிலவணங்கின்புத்திரனைப்பார்த்துப் பயத்தினால் ஆயுதத்தைப் பிடித்
 ருப்பதினுண்டான பாரபரபை மறைக்கிறுன்னேறு பிதாவுக்கு எண்
 ரமுண்டாயிற்று பிறகு பிதாவானவா சிரகாரியைநெடுநேரமபுகழ்
 த நெடுநேரம் உச்சிமோதது நெடுநேரம் இரண்கெக்களாலும்

வினகனமசெயது, 'நெடுநகரலம் ஜீவிககககடவாய' என்றுசொ
 ர மிககஅறிவுள்ளவரான அநதககௌதமா இவவிதம் அனபையு
 தேதாஷததையும் (சாந்திமுதலான) குணககளையும் அடைநது புத
 னபபுகழநது, 'ஓ' சிரகாரி' உனககு மககளமுண்டாகுக் வெகுநா
 ரகாரியாயிருக்கககடவாய பராககஇனியவனே' உனகாரியமதாம
 யிருக்குமானால் வெகுநாலம் நான துக்கததையடையாமலிருப்பே
 னனரா (இவவிதம் சொல்லிவிட்டு) முனிசிகாமணியும் விதவா னுமா
 களதமா சிலஸலோகககளையும் சொன்னா (அவற்றின் பொருள்
 தாமதித துசசெய்கின்ற தீராகளிததில் குணககளும் காரியககளி
 னைகளும் இதராகளவநது அடையுமதனமையும் இருக்கின்ற
 வகுநாள் ஆராயநது (ஒருவனை) மீதராகுககிககொள்ளவேணமெ செ
 நத(விடுகிறதானால்) வெகுநாளானணி விடவேணமெ வெகுநா
 ராயநது நணபநாகசசெய்யப்பட்டவன வெகுநாலமபழகுதற்கு
 குதியுள்ளவன அனபு, காவம, மானம, துரோகம, பாவசசெயவை
 பரியமஇவைகளைச் செய்வதில் தாமதிததுசசெய்கிறவன சிலாகி
 பபடுகிறான் உறவினா, நணபா, வேலைகாராகள, ஸதிரீஜன
 வாகளுடைய மறைவான குறறங்களில் தாமதிததுசசெய்கிறவ
 ளாகிகபபடுகிறான்' எனபது ஓ' பாரத' யுகிஷ்டா' இவவித
 நதககௌதமா அப்பொழுது புத்திரனுடையசெய்கையினாலு
 மஸிததுசசெய்யுமதனமையினாலும் பிரீதியை அடைந்தாரா ஆன
 ல, இப்படியே' மனிதன எல்லாககாரியங்களிலும் நனகுஆளே
 க்துப பொறுத்ததுசசயிததால் பரிதாபத்தை அடையமாட்டான்
 மஸமானது கோபத்தை அடக்கும தாமஸமானது, 'இது கா
 ம இது அகாரியம்' என்று காமத்தை நியமனமசெய்யும் பச்சா
 பத்தைச் செய்கிற ஒருகாமமும் தககதன்று வெகுநாள் பெரியோ
 ள் அடுத்திருக்கவேணமெ வெகுநாலம் இதராகளைப் பூஜிக்கவு
 வணமெ வெகுநாலம் தாமதத்தைச் செய்யவேணமெ ஒருவிஷய
 தப் பலநாள் ஆராயவேணமெ நெடுநகரலம் விதவானகளுட
 னக நெடுநகரலம் சிஷ்டாகளை அடுத்தது நெடுநகரலம் மனத்தை
 டக்கினால் நெடுநகரலம் அவமரியாதையை அடையாமலிருப்பான்
 மமான வாரதையை மறநெருவணுகஞ்ச சொன்னாலும் வெ
 லம் பிரஸுனம் செய்யப்பட்டுச் சொல்லவேணமெ அப்படியான
 வகுநாலம் பரிதாபத்தை அடையாமலிருப்பான் மிகுந்த தவ
 டயகௌதமா பலவருஷங்கள் அநதவானபபிரஸ்தாஸமத்தில் ஒரு
 ப பிறகு புத்திரரோடு ஸ்வாககத்தை அடைந்தாரா' என்றுசொன்னா

இருநூற்றெழுபத்துமுனராவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

—*—*—*—

(பிரஜைகளைத் துன்பப்படுத்தாமல் காக்கும்விஷயத்தில்
ஸத்யவானுக்கும் த்யுமத்ஸேனனுக்கும் நடந்த
ஸம்பாஷணை.)

புதிஷ்டிரா, “ஓ! பிதாமஹே! அரசனுனவன (ஹிமன்
பிளறி) எப்படி பிரஜைகளை ரக்ஷிப்பான்? (பரிபாஸிததால) எபட
ரு ஜநதுவையும் வருத்தப்படுத்தாமலிருப்பான்? ஓ! ஸாதுககள
மறதவரே! உமமைக கேட்கிறேன, அதைச் சொல்லவேண்டு
மென்றுகேட்க, பீஷ்மா சொல்லலானா

“இந்த விஷயத்திலும் த்யுமத்ஸேனனுக்கு ஸத்யவானென
அரசனுடன் நடந்த ஸமவாதரூபமான ஒரு பழமையான இதி
யத்தைச் சொல்லுகிறார்கள் பிதாவானத்யுமத்ஸேனனுடைய
கோயால (கொலைக்குயோக்யமானவர்கள்) கொலைக்குகொண்டு
பபிமபொழுது ஸத்யவானுனவன ஒருவராலும் சொல்லப்பட
மசனத்தைச் சொன்னுனென்று நமக்குக்கேள்வி ஸத்யவான்,
ம அதாமமாகும் அதாமமும் தாமமாகும் கொலையென்பது த
மாகுமென்னும் இது பொருந்தாது’ என்றான் த்யுமத்ஸேனன்,
‘ஸத்யவானே! (திருடாகளை) கொல்லாமை தாமமென்றால் ஒரு ஸ
வாவது எது அதாமமாகும்? திருடர்கள் கொலைசெய்யப்படா
மால் (அதுவே அதாமமாவதால்) தாமாதாமங்கள் கலந்துபோ
து! ஸத்யவானே! கலியுகத்தில், ‘இது எனனுடையது இது இவ
ருடையது’ என்கிறபிரவருத்தி ஏற்படாது, உலகியல் நடவா
இந்தவிஷயம்) உனக்குத்தெரிந்தால் எனக்குச்சொல்’ என்ற
ஸத்யவான், ‘மூன்றுவாணங்களான எல்லோருமே பிர
ணார்களுக்கு அடங்கினவர்களாகச் செய்யத்தக்கவர்கள் த
ராசத்தினால் கட்டுண்டவர்களுள் அறபனுங்கூட அபசாரத்தை,
செய்யமாட்டான் அவர்களுள் எவனெவன் அபசாரத்தைச் செ
யானோ அவனவனை அநதன்ன அரசனிடத்தில், ‘இவன் எனசெ
ல்க கேட்கவில்லை’ என்று சொல்லவேண்டும உடனே அரச
யவனுக்கு (சிகைையை) விதிககவேண்டும ¹ அந்நிலும் சரீரநாச
வாத சிகைையே செய்யத்தக்கது குற்றங்களையும் நீதிராஸ்திரத

விதிபபடி நன்கு ஆலோசியாமல் வேறுவிதமான (வதமானது) பயத்தககதன்று அரசன திருடாகளையும் குற்றமில்லாதவாக ந பலரையும் கொல்லுகிறான் கொல்லப்பட்ட அநதமனிதனமூல அவனுடையமனைவியும், தாயும், தந்தையும், புத்திரனும் கெடுக படுகிறார்கள் ஆகையால், பிறனகுற்றம்செயதபோது அரசன ஸ்தாயை நியாயமாகச் செய்யவேண்டும் கெட்டமனிதன்கூட ஒரு பம் நல்லவனுடைய ஒழுகுகதையும் அடைகிறான் தீயோக த்தினின்றும் நல்லஸந்ததியும் உண்டாகிறதன்றோ? ஆகையால், நாசமானது செய்யத்தககதில்லை இது ஸந்தனமானதாமமா பயமுறுத்தல், சிறைசெய்தல், அங்கபங்கமுதலானவைகளால் நிலமமலே சிதைக்கப்பாணது விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது புரோகிதா டையஸபையில் அநத்திருடாகள கொலைஎன்னும் சிதைக்கயால் வசப்படுத்தத்தககவாகளில்லை அநத்திருடாகள புரோகிதரைச னமாகக்கூறி, 'ஓ' பிராமமணரே' இனிமேல் நாங்கள் ஒருபாவ செய்யவில்லை' என்றுசொல்லிக்கொண்டு அடைகிறபொழுது களேவிட்டுவிடவேண்டுமென்று பிரமமாவின் ஆஜனை தண மானதோல இவைகளைத்தரித்துக்கொண்டு முண்டிதனயிருக பிராமமணஸந்யாஸியும் (குற்றஞ்செய்தால்) சிதைக்ககுத்தககவ றுன் பெரியவர்களும் அடிக்கடி குற்றஞ்செய்தால் பெரிய ஸ்தாயை அடையவேண்டும முதலதடவையிலபோல விடத்தகக ளல்லா' என்றுசொன்னான் தயுமதஸேனன், 'எந்தஎந்தஸமயத குடிநீச சித்திப்பது தககதாருமோ, எவ்வளவுஎவ்வ சிதைக் குற்றத்தின் அளவுக்கு அதிகப்படாமலிருக்குமோ அநத ஸமயத்தில் அவ்வளவுஅவ்வளவு சிதைக் தாமமாகச் சொல்லப ிறது கொலலத்தககவாகளைக் கொல்லாவிட்டால் எல்லாருமே மதிப்பார்கள் முனனோர்களும் அவர்களுக்கு முனனோர்களும், ரமைக்குணமுள்ளவர்களும் மிகுந்தஸ்தயஸந்தாகளும் அறப ராகமும் அறப்பேகாபமுமுள்ளவர்களுமாயிருந்தமையால் எளி சித்திக்கக்கூடியவர்களாயிருந்தார்கள் முதலில் 'திக' என்கிற லலே சிதைக்கயாயிருந்தது பிறகு வாயாலவைதல் சிதைக்கயா த்தது அதன்பிறகு பொருளை வாங்குதல் சிதைக்கயாயிறறு பொழுது கொலைபாணது சிதைக்கயாயிருக்கிறது சிலஜனங்களை தினிலகூடத் திருத்தமுடிகிறதில்லை வேதமானது, 'திருடன் வ்யாகளுக்கும் நல்லவனல்லன், தேவாகளுக்கும் நல்லவனல்லன்,

I 'சீ' எனப்பதுபோன்றநினைதமொழி

கந்தாவாகளுக்கும் பிதருக்களுக்கும் நல்லவனல்லன்' என்று சொகிறது யா யாசைச்சோதவன்? ஒருவனும் (ஒருவனையும்) சோனல்லன் திருடன் மயானத்திலிருந்துபகருவமானபண்டத்தைக் எடுத்துக்கொள்ளுகிறான், பிசாசுகளையும் தெய்வமாகக் கொண்டுகிறான் கெட்டபுத்தியுள்ள அந்தத்திருடர்களவிஷயத்தில் ஒருவிதநியமம்செய்வான்?' என்று சொன்னான் ஸதயவான், 'தத்திருடர்களைக் கொல்லாமலே ஸாதுக்களாகச்செய்து காபடருக் கூடாவிட்டால் ஏதாவது ஒருபூதபவயமென்கிற யாகதஸெய்யவீரமபி அவர்களின்கொலையைச் செய்¹ அரசர்கள் உடநடப்பதற்காக மிகச்சிறந்தவததைச் செய்கிறார்கள் அபடபட்டஅரசர்களிடமிருந்தும் அவர்கள் லஜையை அடைகிறார்நடுமுகம்படிசெய்யப்பட்டு அவர்களைப்போலத் தவமுடையவாமகிறார்கள் ஸுகிருதமுடையவர்கள் காமத்தினால் தீயசெய்யுள்ளவர்களை ஹிமஸ்க்கிறதில்லை அரசர்கள் ஸுகிருதத்தினாலே மிகவும் பிரஜைகளைச் சிஷ்டிக்கிறார்கள் இவ்விதமிருந்தால் உமேனமேலும் நன்மையைக்கொடுக்கக்கூடிய ஒழுக்கத்தை அடைஎன்று சொன்னான் தபுமதஸேனன், 'தன்னை ஸமாதானஞ்செய்கொள்ளாமல் பிறரை ஸமாதானஞ்செய்ய நினைக்கிறவனும் விவகனிறசெல்லுகிற இரத்திரியக்கருக்கருவசமாயிருக்கிறவனுமானமனிதர்கள் பரிசாஸம்செய்கிறார்கள் டம்பததா லுண்டானமோதால் அரசனுக்கு அனுசிதமானகாரியத்தைச் செய்கிறவன் எல்லாயங்களாலும் சிஷ்டிக்கத்தக்கவன் அப்படியானால் அவன் அபாவத்திலிருந்தும் விடுபடுவான் கெட்டசெய்கையுள்ளவனை அவேண்டுமென்கிற எண்ணமுடையவன் முதலில் தன்னையே அடொள்ளவேண்டும் தனக்குநெருங்கின பந்துக்களைக் கூடப் பிணைக்களால் சிஷ்டிக்கவேண்டும் லோபத்தாலுண்டான மேதால் ஏதாவது அயோக்யத்தனத்தைச் செய்கிற அரசனும் எல்லாயங்களாலும் அடக்கத்தக்கவன் அப்படி அடக்கினால் அவன் தப்பாவத்திலிருந்தும் விடுபடுவான் எந்தத்தேசத்தில் பாவதசெய்கிற இழிந்தவன் பெரியதுக்கத்தையடையவில்லையோ அதேசத்தில் பாவங்கள் விருத்தியடைகின்றன, தாமமும குறைகி

¹ 'அரசர்கள் தமராஜ்யத்தில் திருடர்களிருப்பதற்காக லஜை அடைகிறார்கள் அதற்காகவே அவர்கள் தவம்செய்கிறார்கள் அரசமுள்ளபயத்தினால் குடிகள் நல்லவர்களாகிறார்கள்' அரசர்கள் தீமைகொண்ட தமவிரூபத்திற்காகக் கொல்லவில்லை' என்பது பழைய உரை.

சயம் இவ்விதம் கருணாசீலரும் விதவானுமான ஒரு பிராமமணா
ரகரு உபதேசித்தாரா அப்பா! இப்படியே முன்னோர்களான
ரமஹாகளும் எனக்குச் சமாதானஞ்செய்து மிகவுமகருணையினால்
தேசித்தாராகளா அரசன் இந்தப் பூமண்டலத்தைக் கிருதயுகத்தில்
தினகலபத்தினாலே (அதாவது திகதண்டத்தினாலே) ஜயிக்க
ணமும் திரேதாயுகத்தில் ஒருபாதமகுறைந்த தாமதத்தினாலேயா
| நடக்கவேணமும் துவாபாயுகத்தில் இரண்டுபாதத்தோடுகூடின
ததோடாவது நடக்கவேணமும் இழிவான கலியுகத்திலோ
னில் காலப்பகுதாமததாலாவது நடக்கவேணமும் கலியுகமுண்
தபிறகு அரசனுடையகெட்ட ஒழுகுகத்தாலும் காலவிசேஷத்தா
தாமதத்தின்பதினாலொருபாகமிருக்கும் ஓ! ஸதயவானே!
லது முதல்கலபத்தினாலும் தாமதத்திற்குக்கலப்பு உண்டாகுமானால்
னையும் சகதியையும் காலத்தையும் பார்த்துச் சிதைக்கையை விதிக்க
ணமும் தாமதத்தின்பெரிதானபலமானது ஸதயத்தைக்கைவிடா
| செய்யவேண்டுமென்று பிராணிகளிடமுள்ள அருளால் ஸவாயம்
மனு சொன்னாரா' என்றுகூறினான்' என்றுசொன்னாரா

இருநூற்றெழுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம். (தோடர்ச்சி)

பசுவைக்கொல்லாமல் யாகம்செய்யவேண்டுமென்பதைப்பற்றிக்
கபிலநக்தம் ஸ்யுமாஸ்மீக்தம் நடந்தஸம்பாஷணை)

யுதிஷ்டிரா, “ஓ! பிதாமஹரே! பிராணிகளுக்கருவிரோதமில்
ஸனயாஸமானது (ஃஸவாயம், ஞானம், கோத்தி, காரதி, வைராக
தாமமஎன்றுசொல்லப்பட்ட) ஆறுகுணங்களுடையஸமூகத்தைச்
சிறந்து ¹(ஹிமஸையுள்ளதும் ஹிமஸையிலலாததுமாகிய) இரண
பும் அடைந்ததாமதங்களை எனக்குச் சொல்லும் பிதாமஹரே!
ரபயனுக்குக் காரணமானதால் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கினவை
யிருக்கிற இருகஸத்தாமம் யோகதாமம்இவ்விண்ணிலும் எது
தது?” என்றுகேட்க, பீஷமா சொல்லலானா

“இரண்டுதாமதங்களும் பெரியபாககியத்தினால் உண்டாகின்றன
தமும் அனுஷ்டிக்க ஸரமமுள்ளவைகள் இரண்டும் பெரும்பயனை
பவைகள் இரண்டும் பெரியோர்களால் ஆசரிக்கப்பட்டிருக்கின

1 ‘இல்லறம் துறவறம்’ என்றும்கொள்ளலாம்

றன. அப்படிப்பட்ட இவ்விரண்டினுடைய பிராமாணயத்தையும் உ
குச் சொல்லுகிறேன் ஒ' குருதியினபுதர' தாமராததங்களி
தேகமநீங்கும்படி ஒரேமனத்துடன் கேடக்ககடவாய் இந்த
யத்திலும் கபிலமுனிவருக்கும் ஒருகோவுக்கும் நடந்தஸம்வாதப்
பழைய இதிஹாஸத்தைச் சொல்லுகிறார்கள் ஒ' புதிஷ்டி' அ
அழியக்கடவாய் முன்காலத்தில் நஹுஷ்டனுனவன் பழமையான
அழிவற்றதும் உறுதியுள்ளதுமான ஆமனயத்தைக் கவனித்
கொண்டு தவஷ்டாவுக்காகக் கோவை¹ ஆமபனமசெய்தானெ
நாம கேட்டிருக்கிறோம் அந்தப்படி ஹிமஸ்யில் உபயோகி
பட்ட அந்தக்கோவை நல்லசித்தமுடையவரும் ஸதவகுணமபி
தியவரும் தியானத்திலுபயம்முள்ளவரும் ஞானவாஹும் ஆஹார
முள்ளவருமான கபிலமுனிவர பாரததார சிறந்ததும் நிஷ்டை
குருதியும் ஓரிடத்திலுமபயம்முற்றதுமான புத்தியையுடைய அ
கபிலமுனிவர அப்பொழுது, 'வேதங்களே' என்று தீனமானஸ
தோடு கூடிய ஸத்யமானவார்த்தையை ஒருமுறை சொன்னா எ
ரஸமி என்கிற முனிவர அந்தப்பசுவின்னுளபுருஷு கபிலரைநே
'ஆசசரியம்' வேதங்களநிரதிகப்படுமானால் மறந்ததாமங்கள்
னால் ஒப்புக்கொள்ளப்படும? தைரியசாலிகளும் வேதஜ்ஞானம்
கண்ணுள்ளவர்களான முனிவர்கள் எல்லா வேதத்தையும் எந்நா
ஆதம்ஜ்ஞானமுள்ள ஈஸ்வரருடையவசனமாக நினைக்கிறார்கள்
னில் ஆசையற்றவரும் விருப்பவெறுப்பில்லாதவரும் ஒருவிஷய
லுமமுயற்சியில்லாதவருமான ஈஸ்வரருக்கு வேதங்களில் இப்
சொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணமானது ஏது? என்று சொன்
கபிலர, 'நான் வேதங்களை நிரதிககவில்லை, ஒருவிஷயத்திலும் வ
மாகப்பேசவுமில்லை தனித்தனியாயிருக்கிற ஆஸ்ரமிகளுடைய
கள் ஒரேபயனுடையவைகளென்று நமக்குக்கேள்வி ஸன்யாச
உத்தமகதியை அடையவேசெய்கிறான், வானபரஸதனும் அ
றான், கிருகஸ்தன் பிரம்மசாரி இவ்விருவரும் அடைகிறார்கள்
யானங்களென்கிற அழியாதமாரகங்கள் (இவ்விதம்) நான்கா
புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன இவைகளுக்குப் பயன்விஷய,
பலாபலஞ்ஞபமான உயர்வு தாழ்வு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
விதம்நிரதிகொண்டு எல்லாவிஷயங்களையும் தொடங்கவேண்
ன்று ஒருவேதவசனமிருக்கிறது மற்றோரிடத்தில் ஒன்ன
தொடங்கவேண்டாமென்று நிஷ்டையைத்தெரிவிக்கிற வேதவா

¹ தாமத்திற்காகவற்படுகிற பசுஹிமலை

னது கேட்கப்படுகிறது ஆனால், ஆரம்பியாதவிஷயத்தில் தோலையெனப்பது விததம் ஆரம்பித்ததில் பெரியதோஷம் ஏற்படாது இவ்விதமிருக்கிறசாஸ்திரத்தின்பலாபலம் அறியக்கூடியதல்ல. இந்நதவிஷயத்தில் வேதசாஸ்திரங்களைவிடிக கொல்லாமை பககாட்டிலும் மேலானதென்று பாதயக்ஷமாக ஒப்புக்கொள்ளப்படாதாமமொன்று இருந்து அதை அறிவீரானால் சொல்லும்' என்பதானால் ஸ்யுமஸ்யம், 'ஸ்வாகக்ஷத்தில்விருப்பமுள்ளவன் யாக்ஷயயவேண்டுமென்று எப்பொழுதும் வேதம் கூறுகிறது முழுமே பயனை ஏற்படுத்தியன்றோ யாகமானது விஸ்தரிககப்படாது? வெள்ளாடு, குதிரை, செமமறியாடு, கோ, பனிககூட்டங்கள், அமத்திலுண்டான ஒஷதிகள், வனத்திலுண்டான ஒஷதிகள் இவை எல்லாம் பிராணிகளுக்கு ஆகாரமென்று வேதம் கூறுகிறது அப்படியே ஒவ்வொருநாளும் காலையிலும் மாலை யிலும் அன்னமானது உடப்படுகிறது. பசுக்களும் தானயமும் யாகத்திற்கு அங்கமென்று வேதம் சொல்லுகிறது பிரம்மா இவைகளை யஜஞத்தோடு படைப்பாரா அநதயாகத்தினால் பிரபுவான அவா தேவாகளைப் பூஜித்ததால் நகயால், எவவேழாயிருக்கிற (யாகஸாதனமான) பிராணிகளையும் ஒவ்வொன்றும் மேலானவைகள் கோ, ஆடு, மனிதன், ப, குதிரை, கோவேறுகழுதை, கழுதை இந்நதவமுபசுக்களுக்கும் துக்களால் கராமயங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன ஸிமமய, பி, பன்றி, எருமைக்கடா, யானை, மான, முள்ளம்பன்றி இந்நதம் ஆரணயங்களாக நினைக்கப்படுகின்றன யாகங்களிலுடையே உடப்பட்டவையெல்லாம் உததமென்று பெயாபெற்றவையாக அல்லலுகிறார்கள் இதுதானே முன்னோர்களாலும் அவர்களுக்கு உதின்னவர்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது தன்னுடைய தியையறிந்தவனுள்வனதான பிராணிகளை ஒருபோதும் தொடர்விருப்பான? யாகத்தில் உபயோகிக்கப்பட்ட பசுக்களும் மனுஷ்யர்களும் ஒஷதிகளும் விருக்ஷங்களும் ஸ்வாகக்ஷத்தையே அடைகின்றன கததைவிட்டால் உமக்கு ஸ்வாகக்ஷம் இல்லை ஒஷதிகள், பசுக்கள், விருக்ஷங்கள், கொடிகள், நெய், பால், தயிர், ஹவிஸ், பூமி, திகடு, பரததை, காலம் இவைகள் பன்னிரண்டும், ருக்கு, யஜுஸ், மம், ரிததுவிக்ருககள், இவைகள் சோநது பதினாறு ஆகின்றன எனினி, கிருகபதியாக அறியத்தக்கது அது பதினேழாவதாக சொல்லப்படுகிறது இவைகள் யஜஞத்திற்கு அங்கங்கள் யஜஞ

மலமென்று வேதம் சொல்லுகிறது கோவானது நெய், பால், தயிர், காமயம், ஆடை, தோல், வால்கள், கொம்பு, கால் இவைகள் யாகததை நிறைவேற்றவே செய்கிறது இவ்விதம் யாகத்திற்குத் திகைப்படுகின்றவைபெல்லாம் ஒவ்வொன்றும் ரிதவிகளுக்குள்ளே விடப்படவேண்டும் சோனது யஜ்ஞத்தை நிறைவேற்றவே செய்கின்றன இன்னமும் இவைகளெல்லாம் சோனதும் யஜ்ஞத்தை நிறைவேற்றுகின்றன. யாகங்களுக்காகவன்றோ இவைகள் படைக்கப்பட்டன? அந்தப்படி உண்மையாகவே வேதம் கூறுகிறது. இப்படியானதோடு அந்தக் கருவியை மூலமாகக் கொண்டு மனிதர்களெல்லாரும் நெருக்கிறார்கள் எவன் பலத்தை விரும்பாமல் யாகங்களால் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்றே யாகம் செய்கிறானோ அவன் ஒன்றை மூலமாகக் கொண்டு ஆரம்பிக்கிறவனும் துரோகம்செய்கிறவனுமாவான் இவைகளெல்லாம் விதிவாக்கியத்தால் யாகங்களுக்காகப் படைக்கப்பட்டிருந்தாலும் விதியில் சோனவைகள் உண்டானவை என்று கரையேறச் செய்கின்றன. காமகாண்டங்களை நிறைத்துவிட்டு மஹரிஷியான பாமேஸ்வரரால் வெளியிடப்பட்ட ஆமனாயத்தை (பிரதயக்ஷாபிரதயிக்ஷா சுருதிஸமுதாயத்தை) நம்புகிறேன் விதவான்கள் பிராமமணத்தை ஆராய்ந்து பார்த்து அதை ஆமனாயத்தைக்கண்டு நிரூபிக்கிறார்கள் யஜ்ஞம் பிராமணத்தில் விதிக்கப்பட்டது, பிராமமணங்களுக்கு அப்பணம் கொடுக்கப்பட்டது எப்பொழுதும் உலகமுழுமையும் யாகத்தை அநுகரிக்கிறது யாகமும் உலகத்தை அநுகரிக்கிறது வேதம், சூகதாரணமான ஓம் என்பதையும், நமசி, ஸ்வாஹா, ஸ்வதா, வவ இவைகளையும் (யாகத்தை) தன் சக்திக்குத் தக்கபடி செய்வதால் அதில் பிரயோகிக்கிறவனுக்கு மூன்று உலகங்களிலும் பாலேயைப் பருகிப் பெரியோர்கள் நினைக்கிறதில்லை' என்று வேதங்கள் சொல்கின்றன, இவ்வுலகத்தில் விதவான்களான பாமரிஷிகளும் சொற்கள்கள் எவனிடத்தில் விதிவாக்கியத்தினால் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, ஸாமம், ஸதோத்திரம் இவைகளெல்லாமிருக்கின்றன அவனே இவ்வுலகில் இருப்பிதப்புடையவனான ஒ' பிராமமணம் அக்கினியாதானத்தில் எது உண்டாகிறதென்றும் ஸோமயாகத்தின்போது உண்டாகிறதென்றும் மற்றமஹாயாகங்களாலும் எது உண்டாகிறதென்றும் அறிவுள்ளவரான நீரே அறிகிறீர் ஒ' பிராமமணம் ஆகையால், யோசிக்காமல் யாகம் செய்யவும் வேண்டும், செய்வதும் வேண்டும். யாககாமத்தினால் பூஜிக்கிறவனுக்கு மாணத்